

Giới thiệu SẮC KHÍ TRẦN ĐẦY

Thể Loại: Xuyên nhanh. Ngôn tình. Cổ đại. Hiện đại. H Văn. Ngọt. Sủng. Nữ phụ. Showbiz. 1v1

Nguồn Raw: Wattpad: Trinhshim2703

Edit: Đoàn Ca (@suchaclover)

Ở đời mọi người hay nói rằng làm nhiều việc tốt sẽ có được nhiều may mắn và hạnh phúc nhưng đâu ngờ rằng lại trái ngược hoàn toàn với Thẩm Quân. Hắn bị mất mạng cũng chỉ vì làm việc tốt. Thẩm Quân sau khi chết đi bị xuyên qua xuyên lại nhiều thế giới. Mục đích chính là biến nàng thành nữ phụ độc ác + chiếm đóng nam phụ.

Mục tiêu cuối cùng của nữ chủ Bạch bạch bạch

Bá đạo + Si tình + Mặt dày vô si + Lòng dạ hẹp hòi + Thích ăn dấm chua + Cuồng dâm công tử = Nam chủ

Các thế giới đều là 1v1 couple

--- ----

Nam thần học bá(Nữ lưu manh x Nam học bá)

Hồ ly tinh tổng tài (Minh tinh nổi tiếng x Tổng tài độc miệng)

Em vợ anh rể (Em vợ bác sĩ x Ty phú vô năng)

Nữ quyền (Nữ sinh x Học giả)

Quân nhân trọng sinh (Nữ tiến sĩ x Mặt lạnh quân nhân)

Quả phụ kết đôi cô nam(Tiểu chủ nữ x Cố chấp cuồng khác thế)

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nam thần học bá (Nữ lưu manh x nam học bá)

Cái lạnh truyền khắp cơ thể, thấm buốt vào tận xương, đây rốt cuộc là đâu, là thiên đường hay địa ngục?

Thẩm Quân sau khi mở mắt ra, nhìn 4 phía xung quanh chỉ toàn một màu trắng.

Từ trên mặt đất cố gắng đứng lên, Thẩm Quân suy nghĩ một chút, chẳng phải mình đang cứu một bé gái sắp bị xe đụng trúng sao? Khó khăn lắm mới làm việc tốt, ai ngờ lại hi sinh chính mình, sớm biết như thế, cô thà không làm.

"Hoan nghênh thi chủ nhập thế giới mau xuyên, ta là quản lý hệ thống 419 hào." Bốn phía im ắng đột nhiên xuất hiện một giọng nói hào hứng.

Về mặt Thẩm Quân đầy phòng bị nhìn xung quanh, chẳng lẽ cô thật sự chưa có chết? Chỉ là bị bọn buôn người bắt cóc tới đây để lấy nội tạng? Thẩm Quân đề phòng, mở miệng:

"Người là ai, đây rốt cuộc là nơi nào?"

"Thì chủ không cần lo lắng, tại hạ đây phúc hậu an khang, vô hại đáng yêu, ngoan ngoãn lương thiện, tại hạ là Đại Đại Hệ Thống Quân. Nơi này là hệ thống mau xuyên, người bây giờ là thành viên của hệ thống 419* hào. Lý do vì sao người xuất hiện ở đây, ta nghĩ người đã sớm biết được? Thi thể của người ở thế giới đã bị hòa tan rồi, người vì cứu người mà chết đi. Quả thật xứng đáng là con cháu Lôi Phong* Cho nên ta thương cảm quyết định cho người thêm một con đường sống."

"Làm gì có chuyện tốt trùng hợp như vậy?" Thẩm Quân cô tuyệt đối, nhất định không thể nào là con cháu Lôi Phong được. "Vậy người nói đi, làm sao mới cho ta cơ hội trùng sinh?"

"Đầu tiên, xét thấy người lấy việc nghĩa là trọng, Hệ Thống Quân quyết định cho người tham dự vào kế hoạch "Cứu vớt nữ phụ ác độc". Có một câu nói như vậy, đã đóng vai ác thì nói ít cũng chết, nói nhiều chết càng sớm. Đương nhiên là vì nam chính nữ chính trời sinh vận khi lớn, cộng với việc có bàn tay vàng hậu thuẫn, càng dễ dàng xử lý vai ác đáng thương. Vì sao không lập mưu tạo phản? Ta giao cho người nhiệm vụ xuyên qua từng thế giới, tiến lên công chiếm nam phụ đáng thương. Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ hệ thống giao ra liền được tính là thành công. Căn cứ thêm việc người chết vẫn còn là nữ. Bốn hệ thống ân huệ cho người 10000 điểm sức quyến rũ. Có thể dùng để bồi dưỡng thân thể, so với người thường có thể đẹp gấp mấy trăm lần."

Nghe Hệ Thống Quân nói dài nói dòng một hồi, Thẩm Quân không nhịn được giật giật khóe miệng. Mồ hôi trên trán không nhịn được cũng chảy, cố gắng bình tĩnh nói.

"Cho nên cuối cùng vẫn là dụ dỗ vai ác nam lên giường, thu nhập tinh khí của bọn họ. Đúng không?"

"Đúng vậy, mọi người à. Khả năng lĩnh ngộ của mọi người thật tốt quá đó mà."

Hử? Vì mục đích chính là trùng sinh, Thẩm Quân đành cố gắng nhịn xuống lời chửi bới trong lòng. Mà quả thật cái hệ thống kia nói cũng không sai, cô vì ham công tiếc việc mà làm việc điên cuồng, cơ hội gặp gỡ con trai đều không có. Cho rằng về sau khi ổn định công việc rồi có thể tìm được đối tượng tương đối tốt hơn. Nên bình thường đều lời thôi lếch thếch, chính bản thân trở thành một bà cô già lồi thoi. Cho đến khi mọi người xung quanh bắt đầu kết hôn sinh con, cô mới nhận ra bản thân ngu xuẩn biết bao. Cô thực tế không tính là xấu xí, thậm chí có thể tự tin nói rằng cô cũng là đại mỹ nữ nha. Chẳng qua thường ngày hay đeo cái kính cận to, tóc cột cao, quần áo không màu đen thì màu xám không thì cũng là đồng phục công sở. So với những bông hoa yêu kiều, thì cô chỉ là cô đại ven đường. Vừa định thay đổi hình tượng một tí, thì đã bị xe đâm chết. Sống lại một lần, cô nhất định phải ăn diện sắc sỡ lóa mắt.

"Được, ta chấp nhận nhiệm vụ của người."

Tên Họ: Thẩm Quân

Tuổi: 25

Giá Trị Nhân Sắc: 70/100

Điểm Mị Lực: 8/100

Kỹ Năng: Vũ đạo cao cấp. Thư pháp cao cấp. Hội họa cao cấp. Võ thuật cao cấp. Thanh nhạc cao cấp. Kỹ thuật diễn sơ cấp. Khả năng nấu nướng cao cấp.

Tính Khí: 0/10000

Tích Phân: 0

Trước mặt Thẩm Quân xuất hiện một cái bảng công nghệ mới trong suốt, cô nhìn đến điểm sức quyền rũ liền tức đến muốn phun máu. Cô như vậy mà dám nói là không có giá trị hấp dẫn? Vì muốn trở thành người ưu tú, từ nhỏ đến lớn đều cố gắng học tập không ngừng. Nhưng cơ bản cô đầu óc thông minh, thành thích ở trường cũng nổi bật, sở trường cũng tốt. Bản thân rất thích ăn uống, nên đối với phạm vi này yêu cầu rất cao. Mang theo suy nghĩ với phân tích kỹ lưỡng, cô khẳng định bản thân có sức hút hơn hẳn cái bản phân tích của hệ thống.

Thế giới cô từng ở cùng với thế giới này cơ bản hoàn toàn khác nhau. Thẩm Quân cũng mang theo chút phấn khởi bắt đầu nhiệm vụ.

"Xem xong rồi, nhiệm vụ bắt đầu."

"Được, chào mừng Thẩm muội muội bước vào thế giới đầu tiên."

Không lâu sau, Thẩm Quân cảm nhận rõ ràng cơ thể trở nên hỗn độn, đầu óc quay cuồng, thân thể bỗng nhiên nhẹ tênh, hốt hoảng mất đi ý thức cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Một: Nam thần học bá (2)

Trong một con hẻm nhỏ tại thành phố A, bốn cô gái đang phi phèo điều thuốc, nhìn hết sức thô tục.

"Đại tỷ, chúng ta hôm nay đi nơi nào chơi đây?" Một cô gái mặc áo thun mùa hè, cánh tay còn kẹp điều thuốc, khuôn mặt lạnh nhạt hỏi cô gái đứng cách đó không xa.

Thẩm Quân vừa tiến vào thế giới này, được mọi người xưng hô là đại tỷ. Cô liền hiểu rõ thân phận bây giờ của mình không phải là nữ mọt sách như trong truyện, mà là một nữ lưu manh có tiếng ở thành phố A. Mà nhiệm vụ hệ thống giao cho cô lại là tấn công học bá trung học A, Tiêu Cao Ý.

Bà cô già 25 tuổi Thẩm Quân giờ đây được trở về thời học trò, đã là học sinh cấp 3, lại là học sinh cấp 3 phản nghịch. Đúng là quá ầu ỉ.

Muốn khiến một học bá chú ý luôn đứng trên cao chú ý một nữ sinh phản nghịch?

"Đi. Đi học." Ném điều thuốc còn cháy trên tay, Thẩm Quân đứng lên, bốn người còn lại nghe được nhất thời ngầy ra như phỗng. Thẩm Quân đang đi đến đầu hẻm, xoay người nói với đám người còn đứng bên trong.

"Đại tỷ tôi hôm nay muốn rửa tay gác kiếm. Ai trong số các cậu muốn tiếp tục theo tôi, thì từ nay phải ngoan ngoãn học tập. Người bên cạnh tôi chỉ có thể là người đạt kết quả tốt nhất trong kì thi sắp tới. Thành tích học kém cỏi thì ra ngoài đừng nói là đệ tử của tôi."

Một thiếu nữ tóc nhuộm tím hút một hơi thuốc, sau đó cười nhạo "Đại tỷ bị trúng ta rồi đúng không? Nói chuyện như mẹ sáng vậy."

"Nhưng... tao thấy mấy lời đại tỷ nói cũng có lý, đáng vẽ cũng rất là soái soái nha"

Một cô gái có cái đầu nắm, sừng bái hô lên, trong giọng nói tràn đầy hăm mộ cùng khâm phục.

"Mà đại tỷ trước giờ nói được làm được. Chỉ bằng hôm nay quay về trường trước đi, được không?" Cô gái tóc tím nói ra suy nghĩ của mình.

Những người còn lại đều lên tiếng đồng ý, cả bốn người cùng nhau quay lại trường học.

Thẩm Quân thả bộ chậm rì trên đường. Trong đầu đang xem xét lại kịch bản của thế giới này. Chuyện là có một tiểu bạch hoa tên Tô Vũ Hàm bình thường là người nhút nhát, nói chuyện đều vâng vâng dạ dạ, một con kiến cũng không dám dẫm chết. Ai ngờ trong bụng đều là một đồng xấu xa. Vẫn luôn tìm cơ hội từ chìm sẽ biến thành phượng hoàng. Mà nam chủ Tiêu Cao Ý chính là bệ đỡ tốt nhất. Nhưng không ngờ trong tối ngoài sáng, Tô Vũ Hàm đều cố gắng quyến rũ Tiêu Cao Ý, nhiều lần đều không thành công.

Trong một lần, không muốn giả nai nữa nên lộ bản tính thật, cùng với Thẩm Quân và một đám người kéo vào trong ngõ nhỏ đánh nhau, ai ngờ để cho nam tử hán Du Tuấn bắt gặp được. Con nhỏ Tô Vũ Hàm lại làm ra vẻ đáng thương trước mặt Du Tuấn. Tiểu bạch hoa cả người xanh tím, giống như bị người ta ức hiếp bắt nạt. Du Tuấn vì thương hoa tiếc ngọc liền muốn thay hồng nhan báo thù.

Nhưng Du Tuấn lại lo lắng bản thân nếu đầu không lại với đám người của Thẩm Quân. Giống như trộm gà không được còn mất nắm gạo, liền chuyển mục tiêu báo thù sang người Tiêu Cao Ý. Nam chủ vô tội nằm không cũng trúng đạn. Bị Du Tuấn tiêm ma túy vào trong người, từ đó Tiêu Cao Ý bắt đầu trở nên sa đọa. Từ một học bá trở thành một tên xì ke người không ra người ma không ra ma. Sau đó hẳn thế phải báo thù cho bằng được. Sau khi điều tra được tất cả đều liên quan tới Tô Vũ Hàm, Tiêu Cao Ý nhờ vào quan hệ của gia đình, phái người đi giết tiểu bạch hoa. Lại bị Du Tuấn phát hiện. Ngăn chặn mọi hành động.

Nhưng Du Tuấn này đã bỏ quên một Thẩm Quân. Thẩm Quân vốn luôn chướng mắt Tô Vũ Hàm. Vẫn luôn ghi hận muốn trả thù con nhỏ này một phen, ai dè bị chơi ngược lại một cú, giống như Tiêu Cao Ý, Thẩm Quân cùng với đám muội muội của cô, bị tiêm một phát ma túy vào người. Từ đó về sau trở thành một đám nghiện ngập. Thậm chí suốt ngày con rượu chè cầu hoan. Cuối cùng chết trong một lần mua hoan tập thể.

Tóm lại, là một kịch bản cầu huyết. Theo lý thuyết, Thẩm Quân và Tiêu Cao Ý là con nhà vừa có tiền, vừa có thế. Không thể nào rơi xuống vật sấu. Đám muội muội của Thẩm Quân cũng thuộc dạng có tiền. Thẩm Quân đi đâu, thì bọn họ theo đến đó.

Thẩm Quân thờ dài, gánh thì nặng mà đường về thì quá dài. Cô không chỉ muốn tấn công Tiêu Cao Ý. Còn muốn nhóm muội muội của mình thi tốt đại học, có cuộc sống sau này ổn định, bình yên.

Quay trở lại trường học, Thẩm Quân liền đi vào WC. Dem chính mình dọn dẹp lại cho ổn định. Vẫn là thay đổi kiểu tóc một chút, tẩy hết phấn son trên mặt. Sau đó mới quyết định quay về lớp. So với cái sắc đẹp này nha, Thẩm Quân có rất có tự tin.

Lúc này trong lớp chủ nhiệm Khâu Minh Viễn đã bắt đầu điểm danh.

"Tiêu Cao Ý."

Ngồi ở cuối hàng thứ 3, Tiêu Cao Ý ngồi kế bên cửa sổ, tay chống cằm mắt vẫn nhìn ra ngoài cửa. Tư thế vẫn không đổi, hô lên.

"Có."

Đang trong thời gian học, ở sân trường không có ai. Lúc này, đột nhiên xuất hiện một dáng người lén lúc thấp thò, tóc đen dài ngang eo, xông vào tầm mắt hắn. Chỉ thấy cô gái này, gương mặt tươi cười, đang cùng với bảo vệ gác cổng chào hỏi. Rồi nhất chân chạy nhanh về phía lớp học, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cửa sổ. Tiêu Cao Ý vội vàng chuyển tầm mắt. Hắn không biết tại sao bạn thân lại phản ứng như vậy. Phản ứng đầu tiên là quay đầu giả bộ không có nhìn ra ngoài. Sau đó lại lén liếc mắt ra ngoài, bóng dáng xinh đẹp kia đã biến mất.

Khâu Minh Viễn buông sổ điểm danh xuống.

"Cho nên hôm nay Thẩm Quân vẫn là không đến lớp. Bài học hôm nay nội dung chính là..." Lời còn chưa dứt, ở cửa sau lớp có một cô gái tiến vào. "Bạn học này có phải đi nhầm phòng rồi phải không? Lớp tôi hình như không có học sinh mới chuyển tới."

"Lão sư, em chính là học sinh luôn ở vị trí thứ 2. Thẩm Quân." Thẩm Quân nâng mắt nhìn giáo viên, lộ ra nụ cười rất tươi, từng câu từng chữ nói ra đều làm kinh thiên động địa.

Thời gian vừa qua làm cho ấn tượng của mọi người đối với Thẩm Quân đều là một học sinh cá biệt. Nhưng mọi người quên mất rằng, trước đây Thẩm Quân đã từng là học sinh giỏi xếp hạng 2 của lớp.

Sau đó với ánh nhìn mãnh liệt chăm chú của mọi người, đi đến bên bàn học Tiêu Cao Ý, ngồi xuống.

"Từ hôm nay chính thức trở thành bạn cùng bàn với cậu. Mong cậu giúp đỡ mình." Dứt lời, nâng lên một nụ cười thật tươi, làm Tiêu Cao Ý không khỏi ngây người.

Có mỹ nhân kế ở đây. Mĩ mục phản hê, xảo tiểu thiện hê*

CHÚ THÍCH

419

For One Night - Tình một đêm

Lôi Phong

Là một chiến sĩ của. Sau cái chết của mình, Lôi Phong đã được hình tượng hóa thành một nhân vật vị tha và khiêm tốn, một người hết lòng với Đảng Cộng sản, chủ tịch và nhân dân Trung Quốc.

Mĩ mục phản hê, xảo tiểu thiện hê

Nụ cười mới tươi đẹp làm sao. Đôi mắt quyến rũ làm ai nhớ thương bao ngày. Hai câu thơ được xuất từ "Thi Kinh - Quốc Phong - Vệ Phong - Thạc Nhân".

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Dầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Một: Nam thần học bá: Yến hội (3)

Tiêu Cao Ý trước giờ đều được gọi với biệt danh Cao Lãnh Nam Thần. Xuất thân gia thế, quý cù đương nhiên cũng được học thành thạo.

"Cùng nhau cố gắng." Khóe miệng nhếch lên nụ cười không dễ phát hiện. Hắn bắt quá đối với cô bạn nhỏ này có chút dễ bụng.

Lão sư Khâu Viễn Minh nhìn thấy Thẩm Quân đột nhiên trở thành một học sinh ngoan ngoãn, lại còn mặc đồng phục, nhất thời không quen. Bất quá, cũng coi là tiến triển tốt đi. Mà đối với sự tình phát sinh vừa rồi, không chỉ lão sư, còn có các học sinh khác trong lớp đối với Thẩm Quân cũng là cảm thấy khiếp sợ.

"Này, Thẩm Quân thiệt hà. Sao đẹp vậy? Có phải mới đi phẫu thuật thẩm mỹ về không?"

"Tám phần là vậy rồi, trước đây đâu có giống vậy. Tự nhiên đẹp lên như vậy đúng là có vấn đề."

"Thẩm Quân đẹp như tiên nữ vậy. Làm cho tôi muốn theo đuổi cậu ấy."

"Mẹ, cóc ghè đòi ăn thịt thiên nga sao."

"...."

Mặc cho mọi người suy nghĩ nát óc, đều không thể hình dung đây là người trước kia thường xuyên trốn học, suốt ngày ăn mặt lờ loẹt trang điểm hút thuốc. Hiện nay Thẩm Quân ăn mặc đơn giản, ngũ quan tinh xảo uyển chuyển, eo nhỏ một tay có thể ôm hết. Chân dài, đùi đẹp. Quan trọng nhất là Thẩm Quân ngày thường đều lạnh lùng, nay trên mặt đều ôn hòa mỉm cười, khí chất thập phần không giống nhau, không tự giác tầm mắt bị hấp dẫn cứ liên tục nhìn về phía này. Đặc biệt còn ngồi cùng Tiêu Cao Ý. Trai tài gái sắc, duyên trời tác hợp, cảm giác thật là dễ chịu.

Từ xưa tới giờ đều là như vậy, khi mà bạn trở nên tốt đẹp hơn, có người khích lệ, cũng có người ghen ghét, ra sức phỉ nhổ bạn. Đương sự Thẩm Quân giờ đây đối với sự tình phát sinh vừa rồi mất điếc tai ngơ. Làm sao để tiếp cận Tiêu Cao Ý, làm cho hắn đối với cô có "phản ứng" mới là điều quan trọng.

Có Tô Vũ Hàm làm ví dụ. Vết xe đời trước kia tuyệt đối không thể lặp lại. Bất luận trước kia Tiêu Cao Ý đối với nữ sinh có bao nhiêu lãnh đạm, bây giờ tuyệt đối phải khiến hắn chủ động dính lấy nàng.

Khâu Minh Viễn lấy quyền thế, ho khan hai tiếng, ý bảo học sinh trong lớp tập trung

"Chủ đề chính hôm nay chúng ta sẽ nói về văn hóa nghệ thuật, tiết học sắp tới..."

Rất tự nhiên tiếng chuông reo báo hiệu hết tiết vang lên. Tuy rằng bộ dáng hiện tại của Thẩm Quân là cô gái nhỏ ngọt ngào đáng yêu, càng làm cho nhiều người muốn tiến lên làm quen với cô. Tuần đầu đi học lại chưa thể làm gì nhiều, đợi qua tuần, mọi việc lắng xuống rồi, mới bắt đầu kế hoạch vậy.

Thẩm Quân lấy di động ra: "Trung Thúc, cháu học xong rồi, bác đến đón cháu đi."

Ở phía sau có vài nữ sinh bàn tán: "Nhìn đi, Thẩm Quân thật sự hoàn lương rồi. Trước kia tóc tai đều cắt tём lên, đúng là hủ chết người mà."

"Nhưng mà đẹp quá, vóc dáng cũng mê người."

"Mình cũng phải đi đổi kiểu tóc. Đi đi đi đi."

Ba bốn thiếu nữ xỏ xỏ đẩy đẩy, cùng nhau hướng về cửa tiệm làm tóc gần đó.

Ngon đèn thủy tinh trên cao bật sáng, khung cảnh huy hoàng, thức ăn xa hoa, tiếng chạm cốc vang lên liên tục. Nhiều người mang theo khuôn mặt giả dối nịnh nọt xuất hiện ở đây. Đại sảnh đông đảo, cùng với rất nhiều loại nhân vật nổi tiếng cùng nhau tụ họp.

Thẩm Quân theo Thẩm thị trưởng cùng Thẩm phu nhân tiến vào trong yến hội. Có một người tên là Lâm Khoa lập tức chạy đến nịnh nọt

"Thẩm huynh, lâu rồi không gặp, buổi tối tốt đẹp."

Thẩm thị trưởng gật đầu lễ phép: "Buổi tối vui vẻ."

"Vị này chính là thiên kim tiểu thư của thị trưởng sao? Lớn lên thật là đẹp. So với đại minh tinh trên tivi còn đẹp hơn chứ không kém. Cùng với Tiểu Khuyển nhà tôi bằng tuổi nhau. Chắc có khả năng trở thành bạn tốt nha."

Thẩm thị trưởng cười ha hả: "Không dám không dám."

Ai không biết đại công tử nhà Lâm gia, ăn chơi trác táng, cả ngày chỉ biết nhậu nhề, chơi bồi nữ nhân. Còn dám nói cùng với Tiểu Quân bảo bối nhà ông ở cùng một chỗ. Bạn tốt cái rắm!

Ông đẩy từ trước đến giờ đều chúm chím với đám minh tinh diễn viên, thế nhưng đám đem bảo bối của ông ra đánh đồng với đám con hát.

Thẩm Quân sờ đi đến yến hội này, bởi vì cô biết ba của Tiêu Cao Ý nhất định sẽ đến. Tranh thủ tạo cho mình một cơ hội tiếp cận nam chủ.

"Tiểu Quân, chúng ta đi chào chú Tiêu một chút." Thẩm thị trưởng lúc này nhìn thấy Tiêu Thư Kỳ, đi bên cạnh hắn còn có một thanh niên ưu tú. Người này thoát nhìn cũng không tệ, có thể kết hợp với bảo bối nhà ông.

"Dạ được." Thẩm Quân ngoan ngoãn gật đầu.

Đi đến nơi đông đúc này, trong lòng Tiêu Cao Ý trở nên bức bối, đầu đầu cũng là giả dối, thật sự phiền chán. Trong lúc vô tình quét mắt xung quanh, hắn nhìn thấy một cô trang phục màu lam duyên dáng yêu kiều, hơi hơi kinh ngạc. Lần đầu tiên đi đến yến hội như vậy, liền gặp được cô. Biết là cô đi cùng với Thẩm thị trưởng, mới ý thức được, Thẩm Quân là thiên kim nhà họ Thẩm. Ý niệm môn đăng hộ đối với nhà có quyền thế, không phải là khái niệm bình thường.

Thẩm thị trưởng cùng với Tiêu Thư Kỳ bắt tay, lời nói hàn huyên không dứt, bắt đầu giới thiệu Thẩm Quân: "Đây là con gái cưng của tôi, Thẩm Quân."

Thẩm Quân mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Chú Tiêu, buổi tối tốt lành."

Tiêu Thư Kỳ hài lòng gật đầu: "Tiểu Quân lớn lên thật xinh đẹp, về sau ai cưới được con bé nhất định rất có phúc."

"Chú Tiêu cứ chọe con." Giả vờ thẹn thùng, Thẩm Quân cả khuôn mặt ửng đỏ.

"Đây là Tiêu ca ca, Tiêu Cao Ý. Hai đứa bằng tuổi nhau, nói chuyện sẽ hợp hơn." Tiêu Thư Kỳ nói xong, nhìn Tiêu Cao Ý: "Cao Ý, con với Tiểu Quân đi dạo một vòng đi, chỗ này để ba và mẹ con ở lại trò chuyện là được."

"Dạ." Tiêu Cao Ý cảm thấy mình được giải thoát rồi, vừa lúc có thể ở cùng Thẩm Quân. Cũng không tồi.

Nhìn hai bóng dáng xứng đôi vừa lứa, hai bên gia đình cảm thấy có khả năng, liền cao hứng trò chuyện không dứt.

"Bạn cùng bàn, không ngờ ở đây cũng gặp được cậu." Hết thấy Thẩm Quân đều tỏ vẻ lo lắng, giống như hai người thật sự có duyên.

"Mình đến để dự tiệc đầy tháng của em trai thôi. Cậu có muốn đi cùng mình vào trong không?"

Thẩm Quân vóc dáng vừa vặn, khuôn mặt nhỏ cao tới vai hắn. Đôi mắt ngập nước so với buổi chiều còn sinh động hơn.

"Được... Cao Ý ca ca..." Thẩm Quân một tiếng kêu Tiêu Ý ca ca, âm thanh nhẹ như lông vũ. Khẽ cào vào tâm hắn. Tiêu Cao Ý nhất thời chỉ muốn đem cô ôm vào ngực, xoa nắn ôm ấp một phen. Sau đó phản ứng làm hắn nhất thời giật mình, sao mình trở nên như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Một: Nam thần học bá : Ngoài ý muốn (4) (16+)

Cháu trai mới sinh của Tiêu Gia còn đang nằm trong nôi, miệng cứ bập bẹ ư ư nói. Thẩm Quân nhìn cục bột nhỏ, thật lòng yêu thích, ghé vào nôi nhìn cục bột nhỏ cười đùa

"Ai da. Sao lại đáng yêu như vậy."

Tiêu Cao Ý đứng một bên nhìn Thẩm Quân, thỉnh thoảng còn chặc lưỡi chọe ghẹo em bé trong nôi. Khuôn mặt mỉm cười tự nhiên đầy kinh diễm. Nhìn thấy hắn cứ nhìn con gái người ta chăm chăm, chỉ đầu cả nhà họ Tiêu cười nói với Thẩm Quân.

"Em có muốn ôm một tí không?"

"A, không được đâu, em không có kinh nghiệm, sợ ôm hỏng mất." Thẩm Quân xua xua tay, nhưng trong mắt không giấu được khát vọng muốn ôm cục bột nhỏ.

"Nói nào lại dễ hư như vậy." Chỉ đầu cả đem tiểu bảo bối từ trong nôi ôm tới, đưa cho Thẩm Quân, ý bảo cô tiếp nhận.

"A, không... không được đâu... Tiêu Ý ca ca... giúp giúp em." Nhìn cục bột nhỏ mềm mềm đáng yêu như vậy, Thẩm Quân thật sự không biết phải làm sao.

Ở bên cạnh xem kịch vui "Tiêu Ý ca ca" tiến lên xoa đầu Thẩm Quân: "Không có gì đâu, em muốn thì cứ ôm đi."

Cuối cùng, Thẩm Quân dưới sự trợ giúp của chị dâu, ôm tiểu bảo bảo vào lòng. Nhưng không dám di chuyển nhiều cô sợ làm hấn rớt xuống.

"Tiểu bảo bảo, gọi chị là chị nha, không phải là dì, có biết không."

Vừa nói vừa cười chọc ghẹo tiểu bảo bảo. Thẩm Quân đột nhiên cảm thấy dưới thân có một trận ướt nóng.

Chị dâu cả chạy lại đem em bé ôm đi, vẻ mặt đầy áy náy nói: "Ngại quá, Cao Ý đem bạn em lên lầu thay quần áo đi."

Thẩm Quân mặc dù cười nhưng trên mặt vẫn vẻ, một cô gái trên mình đều mang mùi nước tiểu, cùng Tiêu Cao Ý đứng một chỗ, thật là mất mặt mà. Tình cảnh tương tự trước kia cùng với hiện thực thực không giống nhau.

Dọc theo đường đi, Thẩm Quân thật sự không dám nhìn Tiêu Cao Ý một cái. Sợ hấn trên chọc cười nhạo. Vô cùng lo lắng đi vào khách sạn. Cô chạy vọt vào phòng tắm, cố gắng tắm nhanh để tẩy đi mùi hôi trên người.

Tiêu Cao Ý ngồi ở trên giường, nghe tiếng nước trong phòng vệ sinh vang ra. Trai đơn gái chiếc ở chung một phòng, khó làm người ta không suy nghĩ bấy bọ. Khách sạn này vì để xúc tiến bầu không khí, ánh đèn đều mờ mờ ảo ảo, làm người ta không khỏi liên tưởng đến những cảnh tình thú.

Tiêu Cao Ý đứng dậy đi đến cửa sổ, nhìn dòng xe tấp nập bên dưới, cố gắng đè nén dục vọng đang dưng đứng trong người.

"Toang" buồng vệ sinh mở ra, Tiêu Cao Ý nghe tiếng nhìn lại, dục vọng lại một lần nữa bành trướng trong người. Cô gái nhỏ mới tắm xong, làn da trở nên hồng hào sạch sẽ. Trên người chỉ quấn một cái khăn tắm, xương quai xanh thình thoảng có vài giọt nước chảy xuống. Chân dài, phía dưới đùi còn hơi ẩm ướt. Nếu như nhắt chân một chút, không biết cảnh đó sẽ mỹ miều cỡ nào.

Ngày thường Tiêu Cao Ý đều lãnh đạm, tác phong lễ nghĩa đều đứng đầu. Thế nhưng Tiêu Cao Ý bây giờ cứ nhìn chăm chăm vào Thẩm Quân. Trong mắt ngập tràn dục vọng chiếm hữu. Làm Thẩm Quân thẹn thùng cúi đầu, lộ ra cái cổ duyên dáng

Đúng là không ngoài suy nghĩ: "Cao Ý ca ca.... nhất thời quên mất em không có đem theo đồ thay, anh có thể giúp em mua một bộ về được không?"

"Được. Em cứ từ từ." Tiêu Cao Ý có chút không muốn rời khỏi, nhưng nếu không rời khỏi chắc sẽ không nhận được mà đi làm vài việc cảm thú.

Quả nhiên, đúng là đàn ông. Đối với nữ nhân có sắc đẹp đều là không khống chế nổi. Thẩm Quân cởi khăn tắm ra, chui vào trong ổ chăn chợp mắt định nghỉ ngơi một chút.

Bây giờ chỉ đợi con cò Tiêu Cao Ý xuất hiện. Có hiện nay chờ không kịp cảnh tượng hấn thờ dốc trên người mình rồi.

Tiêu Cao Ý cảm quần áo quay lại đã là nửa tiếng sau. Thẩm Quân lúc này thật sự đã ngủ một giấc rồi.

Nhìn thiếu nữ đang ngủ say trên giường, Tiêu Cao Ý do dự không biết có nên đánh thức cô hay không. Trong lòng lại chỉ muốn nhìn cô ngủ như vậy. Sau mười phút, Tiêu Cao Ý không nhận được tiền tiến lên chạm vào vai trần, nhẹ nhàng lắc.

"Thẩm Quân, dậy đi." Làn da căng bóng mềm mại làm cho hấn không thể ngừng vuốt ve. Dục vọng lại bành trướng lần nữa.

Ai ngờ thiếu nữ lại "Umm" một tiếng. Xoay người đối mặt với Tiêu Cao Ý tiếp tục ngủ. Nhưng động tác lớn quá làm khăn mỏng trên người rơi xuống khỏi vai, lộ ra đôi gò bồng đảo cao vút, hai đỉnh nho nhỏ trên đó còn hồng hào, nhìn rất mê người. Làm cho đôi mắt thiếu niên nào đó ngập lửa.

Bộ ngực đầy đặn không vì nằm xuống mà trở nên nhỏ, mà nó vẫn như cũ cao chót vót. Hai đỉnh nho nhỏ kia như mời gọi anh cúi xuống nhắm nháp nó.

Cũng may, Tiêu Cao Ý là chính nhân quân tử, hấn không thể vì cô đang ngủ mà đi chiếm tiện nghi. Mà là muốn xoay người chạy lấy thân.

Trong lúc Tiêu Cao Ý lay người, cô đã thức dậy. Chỉ là giả bộ ngủ, muốn cho hấn chiếm chút tiện nghi của mình, ai ngờ Tiêu Cao Ý này lại bày ra bộ dáng Liễu Hạ Huệ*

Vừa thấy hấn định bỏ đi, cô hip mắt đứng dậy giữ chặt hấn: "Tiêu Ý ca ca.... anh về rồi."

Vì lực kéo mạnh bất ngờ làm Tiêu Cao Ý không phản ứng kịp, hấn trượt chân ngã xuống người Thẩm Quân, mà Thẩm Quân lúc này cũng như vô tình, hạ thấp người xuống. Làm cho tiểu đậu đó đối diện bờ môi hấn, chỉ cần mở miệng liền có thể nhẹ nhàng mút vào.

Thẩm Quân "Um" một tiếng, cố gắng đứng dậy, kết quả lại ngã người xuống, núp vù lên "roi" vào trong miệng Tiêu Cao Ý.

Đối với trái ngọt đột nhiên đưa tới miệng, Tiêu Cao Ý đáp theo bản năng liếm láp, quả nhiên đúng là mùi vị trong tưởng tượng của hấn, rất ngọt, rất ngon.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Một: Nam thần học bá: Săn sóc (5)

"Um... a... Cao Ý ca ca." Thẩm Quân chịu không nổi kích thích này, da đầu cảm thấy tê dại, nhẹ giọng rên rì ra tiếng.

Tiêu Cao Ý lúc này như trẻ sơ sinh, tham lam mút vào, phát ra âm thanh "chụt chụt" đồ mặt. Tiểu đậu đó gò đầy dính đầy nước bọt của hấn.

Một bên núp vù sau khi được Tiêu Cao Ý nhắm nháp đã sung đó, hai bên một lớn một nhỏ, không giống nhau. Ngón tay Tiêu Cao Ý vừa muốn chạm vào tiểu đậu đó, liền nhận ra có một cánh tay trắng nõn che lại. Nửa đường vác súng ra trận bị ngăn cản, làm cho hai mày Tiêu Cao Ý nhăn lại.

Thẩm Quân mặt đỏ bừng, hai mắt không dám nhìn thẳng hấn: "Cao Ý ca ca... đều là em không tốt... em bắt cần... anh đừng giận có được không?"

Lý trí của Tiêu Cao Ý lúc này đã trở về, nhận ra chính mình đang làm hành vi đồi bại, bàn tay xoa xoa cái ót, ngượng ngùng nói:"Không... anh anh sai rồi... Em đi thay quần áo đi... anh vào nhà vệ sinh một lát."

Thẩm Quân ở trên giường ngượng ngùng hấn không thể lập tức biến mất. Sau khi thấy thiếu niên kia bỏ chạy vào phòng vệ sinh, khuôn mặt trở nên lạnh lùng. Sau đó xoay người cảm lấy lễ phục Tiêu Cao Ý đem tới, mặc vào người. Đối phó với thanh niên nghiêm túc như Tiêu Cao Ý, biện pháp tốt nhất là lạt mềm buộc chặt. Chính là làm cho hấn cảm thấy được mà ăn không được. Sau đó mới hóa soi, hấn không thể nuốt chửng cô vào bụng.

Trong phòng vệ sinh, bàn tay hấn cảm lấy huynh đệ đang bành trướng của mình bắt đầu hoạt động. Trên mặt lúc này điều là say mê ửng đỏ, hấn rên lên một tiếng, xuất hết ra ngoài. Mở ra vòi nước, rửa tay, hồi tưởng lại cảnh tượng vừa rồi, lúc hấn nhắm nháp tiểu đậu đó kia. Cảm xúc mới ổn định giờ lại trôi dạt.

Bên ngoài lúc này vang lên tiếng kêu của Thẩm Quân: "Tiêu Ý ca... em xong rồi."

Tiêu Cao Ý mở cửa ra, quả nhiên cô rất hợp với màu trắng, đường cong rõ ràng, tay chân mảnh khảnh, xương quai xanh tinh xảo, khí chất dịu dàng đáng yêu. Áo cúp ngực làm cho bộ ngực vốn căng tròn giờ thêm sinh động. Đúng là kêu gọi người ta tới phạm tội.

Cảnh đẹp của mình không thể để người khác nhìn thấy. Cởi áo khoác trên người xuống đặt lên vai Thẩm Quân: "Bên ngoài lại lạnh, cẩn thận một chút."

Thẩm Quân nhếch miệng, bây giờ là vào hè, nóng muốn chết, lạnh ở đâu mà ra.

Sau khi yến hội kết thúc, mẹ Tiêu quả nhiên hài lòng với Thẩm Quân, mong muốn hai đứa nhỏ có thể cùng nhau tìm hiểu. Đương nhiên Thẩm thị trưởng rất vui mừng. Tiêu Cao Ý theo bậc thang đi xuống cùng Thẩm Quân trao đổi số điện thoại. Thẩm Quân cân nhắc một chút, cho hắn một cái ghi chú là Tiêu Ca Ca.

Tiêu Cao Ý nhìn thấy vậy, cảm giác nội tâm thật ngọt ngào, cũng cho cô một cái tên tương tự, Tiêu Muội Muội.

Thẩm Quân lên xe cùng với Thẩm thị trưởng, cùng với người của Tiêu gia chào từ biệt. Khóc mất đột nhiên nhìn thấy Tô Vũ Hàm. Như trong kịch bản lúc này, Tô Vũ Hàm tìm cách quyến rũ Tiêu Cao Ý. Nhưng bây giờ bị chính mình cản trở ý đồ.

"Cao Ý ca ca.... em lên xe sẽ không lạnh nữa. Áo khoác trả lại cho anh." Thẩm Quân một tay làm bộ muốn cởi áo khoác bra, bị Tiêu Cao Ý dè tay lại.

"Anh không lạnh... em mặc đi... bị cảm mọi người sẽ lo lắng"

Thẩm thị trưởng nghĩ thầm, thằng nhóc này quả thật rất tốt.

Tiêu Thư Kỳ một bên lại nghĩ, thằng con này thủ đoạn không tồi.

Thẩm phu nhân - Tiêu phu nhân, trời nóng như vậy còn mặc áo khoác, không sợ bị nhiệt sao.

Tô Vũ Hàm lúc này nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Thẩm Quân. Con khốn này là ai? Tại sao cùng với Tiêu Cao Ý thân mật như vậy? Anh ấy còn để tay lên vai nó? Dựa vào cái gì mà người đó không phải là cô? Dựa vào cái gì mà ngay cả ánh mắt Tiêu Cao Ý còn lười cho cô, còn đối với con khốn đó lại quan tâm chăm sóc? Tô Vũ Hàm nghiêng răng nghiêng lợi, dậm dậm chân xoay người bỏ đi.

Nhìn Tô Vũ Hàm đi xa, Thẩm Quân mới xoay đi. Cái gọi là nữ chính nam chính không phải là người đi đến cuối cùng là người thắng sao? Chỉ cần cô cùng Tiêu Cao Ý sống được tốt, ai vai chính còn chưa nói được đâu nhé. Dám ở trước mặt cô hăm hại người của cô. Cô sẽ không nhân từ.

"Ừm... Cao Ý Ca Ca.... thoải mái quá... Ừm.... còn thịt to quá... thoải mái quá....."

Thẩm Quân uống éo thân mình bên dưới cơ thể Tiêu Cao Ý. Thân thể giống như con rắn nhỏ, không ngừng liếm ngực hắn, hàm răng hắn ở trước ngực cô, ra sức cắn vào, mút vào.

Tiêu Cao Ý bị tiểu yêu tình kích thích, côn thịt càng to càng trưởng, tay hắn kích động ôm trọn vòng eo mảnh khảnh vào người, ra sức gặm nhấm, làm cho dâm thủy ở dưới động nhỏ cứ tràn ra. Mất thấy bản thân sắp lên cao trào, hô hấp Tiêu Cao Ý càng dồn dập, rên lên, tay không ngừng vuốt ve bộ ngực to tròn:

"Đừng là yêu tinh, anh chơi chết em, có nghe không... hửm."

Đang giây phút cao trào cuối cùng, chuông báo thức vang lên, phá toang giấc mộng đẹp. Tiêu Cao Ý bực bội mở mắt, hung hăng xoa đầu, xốc chân lên nhìn thấy quần ngủ một mảnh ướt đầm.

"Chết tiệt."

Hắn như vậy mà lại mộng tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Một: Nam thần học bá: đau lòng (6)

Đồ ăn ngon ở trước mặt, ăn mỗi ngày đương nhiên sẽ cảm thấy ngán. Nhưng đối với những người, khi bạn đã quen với sự xuất hiện của đối phương. Họ đột nhiên biến mất. Cảm giác này làm bạn cảm thấy khó chịu, cũng không thể lý giải được là tại sao.

Đương nhiên chủ đề kích thích nhất vẫn là 2 chữ đó. Xem mắt.

Vì thế, Thẩm Quân đối với chiến lược mèo chuột, mỗi ngày đúng 10 giờ đêm đều gửi cho Tiêu Cao Ý một tin nhắn.

"Ngủ ngon. Tiêu Ca Ca ^*^" Sau đó sẽ quảng điện thoại một bên không thèm để ý nữa.

Tiêu Cao Ý thấy Thẩm Quân nhắn tin chúc ngủ ngon cho mình, sau đó lại im bất, chờ mãi không thể thu được gì hơn, đành từ bỏ.

So với Thẩm Quân mỗi ngày đều thông dong tự nhiên, Tiêu Cao Ý mỗi một ngày đều mơ lại giấc mơ đó. Mỗi ngày đều ở trong phòng vệ sinh nửa tiếng, nếu không thì không thể ngủ được. Đạo gần đây mỗi ngày rời giường tâm trạng đều bực bội khó chịu.

Sáng sớm 8 giờ. Trường học.

Thẩm Quân cười hi hi, tâm tình thật tốt, hí hửng đi lên bậc thang.

Ở phía xa đã nhìn thấy Tô Vũ Hàm đứng ở trên lầu, ngó đông ngó tây, tìm kiếm gì đó.

Loại nữ nhân như Tô Vũ Hàm một ngày 24 tiếng muốn dính lấy đối phương, giống như ruồi bọ bu quanh thực phẩm, vẫn chọc người ta phát ghét lên được.

Xung quanh có người tới lui nhưng không ai giúp đỡ cô ta tìm Tiêu Cao Ý.

Toàn bộ người trong trường học đều biết cô ta thích Tiêu Cao Ý. Tô Vũ Hàm biết rõ bản thân bây giờ có bao nhiêu mất mặt, nhưng vì hạnh phúc của bản thân, không thể than thở được. Chỉ cần nhìn, những người ngày hôm nay đối với cô khinh thường, sau này đều phải trả giá đắt.

Có người vỗ vai Tô Vũ Hàm, hỏi: "Bạn học, bạn muốn tìm ai?" Âm thanh ôn nhu vang lên sau lưng.

Tô Vũ Hàm xoay người, kết quả nhìn thấy con nhỏ mấy ngày trước thân mật với Tiêu Cao Ý. Quần áo trên người nó chỉ là đồng phục đơn giản, nhưng nhìn rất có khí chất. Điều này là Tiêu Cao Ý bức bối không thôi: "Không liên quan tới cô."

Hung hăng hát bà vai Thẩm Quân một cái rồi bỏ đi.

Cái hát này của Tô Vũ Hàm cũng không nhẹ đâu.

Cô cố tình đi cửa sau, chờ Tiêu Cao Ý sắp tới, liền diễn một màn này. Đúng lúc Tiêu Cao Ý nhìn thấy toàn bộ, hần nhủ mày hỏi: "Có đau không?"

"Không đau, chuyện nhỏ mà."

Đau lòng không? Đau lòng thì nhào tới đây ăn bà đi. Bà đây chờ cung lâu lắm rồi. Thẩm Quân kêu gào ở trong lòng 100 lần.

"Đề anh xem." Tiêu Cao Ý đưa tay lên sờ lên bà vai Thẩm Quân. Chỉ thấy Thẩm Quân sắc mặt trắng bệch nghiêng người tránh khỏi tay hắn.

"Không sao mà. Vào lớp thôi, không trễ học mất." Cô còn cố tình diễn cái cảnh tay đau, động tác đem cặp sách cời ra cũng gập khó khăn.

Tại sao lại có một nữ sinh ngoan ngoãn đáng yêu như vậy? Còn rất kiên cường hiểu chuyện. Vì không muốn người khác lo lắng nên tự mình chịu khổ. Tiêu Cao Ý thừa nhận, Thẩm Quân có một vị trí vô cùng quan trọng trong lòng hắn. Mà đối với cái người vừa gây chuyện kia, lại thật phẫn chán ghét.

"Anh dẫn em đi phòng y tế." Tiêu Cao Ý cương ngạnh kéo tay trái Thẩm Quân đi ra khỏi lớp. Lưu lại phía sau lưng là khuôn mặt khiếp sợ của những người khác.

Thẩm Quân đứng là bị kéo đi, vừa đến cửa phòng y tế liền dừng lại. Làm cô không kịp phản lại, đụng trúng vào phía sau lưng hắn.

Cái này sao với hồi nãy còn đau hơn: "Chết rồi, gãy mũi rồi... bị phá tướng rồi."

Hừ? Như thế nào lại có một nữ sinh đáng yêu như vậy. Lỗ mũi hồng hồng, đôi mắt lưng tròng, khuôn mặt nhỏ rất tức giận nhìn hắn. Tiêu Cao Ý không nhịn được đưa tay ra nhéo: "Mềm quá."

"Tiêu Ý Ca Ca..." Thẩm Quân thấy hành động của hắn liền bị nghẹn, thật là hết cách.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Dầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Một: Nam thần học bá: Nói dối (7)

Phòng y tế giờ đây không có ai, Thẩm Quân ngoan ngoãn ngồi ở mép giường, cời 2 hàng nút áo đầu, lộ ra bà vai bên phải.

Tiêu Cao Ý tìm được một loại thuốc giảm đau, quay người liền nhìn thấy cảnh đẹp như vậy, tim đập không khỏi nhanh hơn.

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng thoa thuốc mỡ dọc theo xương quai xanh.

"Ừm..." Thẩm Quân phát ra tiếng rên rì, vừa ngứa vừa tê. Làm Tiêu Cao Ý nghe xong, dưới bụng căng thẳng.

Áo sơ mi cời ra phân nửa, làn da thiếu nữ đẹp như có thể bùng ra sữa, dọc theo xương quai xanh nhìn xuống, là bộ ngực căng tròn, Tiêu Cao Ý vô ý nhìn vào bên trong.

Bỗng nhiên hồi tưởng lại cái đêm ở khách sạn. Cùng với mấy buổi mộng tỉnh gần đây. Tay bắt giác tăng thêm sức mạnh, làm nữ nhân đang ngồi đau đớn hô lên một tiếng.

Tiêu Cao Ý nói xin lỗi, cả mặt ửng đỏ, nhẹ nhàng thổi vào xương quai xanh, không dám nhìn thẳng mặt Thẩm Quân. Hắn đối với cô càng ngày càng không thể khống chế.

Sau khi hai người bọn họ quay lại lớp, cũng là vừa hết tiết 1. Đối với học sinh trốn học thường xuyên như Thẩm Quân, còn Tiêu Cao Ý là học sinh giỏi, lão sư đánh bỏ qua 1 lần.

Nhưng mà xung quanh mọi người đều đồn đãi khắp nơi, có người nói Thẩm Quân câu dẫn Tiêu Cao Ý. Tiêu Cao Ý vứt bỏ Tô Vũ Hàm. Còn về việc tin đồn này là ai tung ra, không nói cũng tự biết.

Sau đó có vài người tới tìm Thẩm Quân, muốn mời cô ăn bữa trưa. Thẩm Quân đều khéo léo từ chối, điều này làm cho anh bạn cùng bàn nào đó rất hài lòng.

Thẩm Quân thì không nghĩ nhiều, chỉ muốn ra ngoài một lát tìm mấy muối muối trong nhóm trò chuyện.

"Minh Dịch Vi, Phan Ánh Lộ, Đào Ý Chi có người tìm."

Thời điểm ba người bọn họ rời khỏi lớp, Thẩm Quân thiếu chút nữa không nhận ra. Cô nàng tóc tím ban đầu Đào Ý Chi bây giờ đã nhuộm lại màu đen, cắt ngắn một chút, có phần tinh nghịch. Tóc xoắn như sóng Minh Dịch Vi giờ đây cũng kéo thẳng ra, tản ra hơi thở của một nữ vương. Phan Ánh Lộ nhỏ nhắn, vẫn là cô nàng đầu nấm, rất là đáng yêu.

Cái này cũng được xem là sự "hoàn lương" thành công đi.

"Đại tỷ..." Ba người nhìn Thẩm Quân, cảm thấy rất cao hứng, trên mặt không che dấu được nụ cười.

"Buổi tối, gặp mặt nha."

Đào Ý Chi nghe thấy có thể cùng ra ngoài với Thẩm Quân liền thực vui vẻ, lập tức gật đầu điên cuồng: "Gặp gặp gặp."

Sau đó quay đầu hỏi hai người còn lại: "Các cậu có đi không?"

Minh Dịch Vi trợn mắt: "Đương nhiên là đi."

Phan Ánh Lộ phe phẩy cánh tay Thẩm Quân: "Vui quá, có thể cùng Quân tỷ ra ngoài chơi."

Thật là một đám đáng yêu màaa.

Ban đêm, gió nhẹ, con đường hai bên chỉ có ánh đèn mờ nhạt, ven con hẻm nhỏ thỉnh thoảng phát ra âm thanh nam nữ giao cấu. Quán bar "Nghê Hồng", là một nơi ồn ào náo động, ban ngày yên tĩnh bao nhiêu, ban đêm càng nhiều cuồng loạn. Vứt bỏ hết tất thấy thân phận bên ngoài, những người tới đây đều chỉ muốn tìm cho bản thân những giờ phút điên cuồng, trụy lạc.

Thẩm Quân cùng với Minh Dịch Vi, Phan Ánh Lộ, Đào Ý Chi xuyên qua sân nhảy chính, đi tới quầy bar riêng lẻ bên trong. Tối nay, bốn cô gái trang điểm yêu mị, quần áo bó sát thân thể, đem theo vẻ dụ hoặc tới đây. Bởi vì Thẩm Quân đã nghĩ ra một nước cờ tuyệt đẹp.

Trước cửa là một thanh niên trẻ tuổi, thấy nhóm người Thẩm Quân tới, liền ra sức nịnh nọt: "Tiểu Quân, lâu rồi không gặp nha."

Thẩm Quân cũng bày ra cho hắn một gương mặt tươi cười, đùa nói: "Hồ Từ ca, em vẫn là học sinh nha, đương nhiên phải đến lớp rồi."

Hồ Từ phun một ngụm rượu, trào phúng nói: "Lời này người khác nói tôi còn tin, các người như vậy mà ngoan ngoãn tới lớp sao?"

"Nói anh không tin thì thôi vậy, em tới đây tìm người, Tuấn Nhân ca có ở bên trong sao?" Thẩm Quân nghiêm mặt hỏi.

"Ồ, hẳn ở cùng với một cô gái đang khóc lóc điên cuồng bên trong. Mà nói cho cùng, cô gái đó cũng không đứng đắn gì." Hồ Từ trên mặt tràn đầy khinh thường.

Không thể không nghĩ tới Tô Vũ Hàm kiếp trước, Tô Vũ Hàm luôn cảm thấy Thẩm Quân cùng với Du Tuấn là người từng quen biết, không phải không có lý, quả thật cô cùng với Du Tuấn đúng là có biết nhau.

Nếu như kiếp này, Du Tuấn cùng với Tô Vũ Hàm chuyện cũ lặp lại. Có những chuyện không thể không xảy ra.

"Hồ Từ ca, anh yên tâm, đối phó với yêu nữ, em có kinh nghiệm nhất." Thẩm Quân vỗ vỗ bả vai Hồ Từ, mở cửa mang theo Đào Ý Chi bọn họ vào trong.

Tiểu bạch hoa bên trong đúng là khóc đến làm người ta cảm thấy thương tâm. Tô Vũ Hàm lúc này đang ở trong lòng ngực Du Tuấn khóc thút tha thút thít, vừa khóc lóc vừa kể lể. Du Tuấn hơi ngại ngùng, đẩy ả ta ra. Thẩm Quân nhìn thấy cảnh này, một trận nổi da gà, con nhỏ này đúng là biết diễn.

"Tuấn Nhân ca, dạo này điểm phúc không cạn nha." Thẩm Quân ngồi xuống ghế sofa cách đó không xa.

Tô Vũ Hàm sau khi nhìn thấy Thẩm Quân, trong lòng kinh hãi, cô ta tại sao lại ở đây.

Đào Ý Chi lúc này như vô tình mở miệng: "Ê, đây không phải Tô Vũ Hàm, theo đuổi nam thần không được nên tung tin đồn bắt hão cho Đại tỷ sao." Trên mặt giả vờ kinh ngạc.

"Bản tính không tồi ha, Tiểu Cao Ý không thèm ngó tới, đảo mắt liền chạy lại quần lấy Tuấn Nhân ca." Minh Dịch Vi ve mặt khinh thường nhìn Tô Vũ Hàm

Phan Ánh Lộ làm làm ra bộ dáng bảo vệ Thẩm Quân tới cùng, không để tiện nhân làm tổn thương cô. Làm Thẩm Quân âm thầm bật cười.

Du Tuấn nghe được những lời này, liền hiểu hết toàn bộ câu chuyện, hẳn đầu có ngốc, ban đầu đối với nữ nhân này có bao nhiêu thương hại, bây giờ là bao nhiêu chán ghét.

Tâm cơ của cô gái này làm cho hắn không thể xem thường.

Chỉ vì vừa rồi Tô Vũ Hàm liên tục nói với hắn là, Tiểu Cao Ý cường gian ả không thành, nên đành tìm hắn nhờ hắn trả thù giúp ả ta.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Một: Nam thần học bá: Mạo hiểm (8)

Du Tuấn nghe được những lời này, liền hiểu hết toàn bộ câu chuyện, hẳn đầu có ngốc, ban đầu đối với nữ nhân này có bao nhiêu thương hại, bây giờ là bao nhiêu chán ghét.

Tâm cơ của cô gái này làm cho hắn không thể xem thường.

Chỉ vì vừa rồi Tô Vũ Hàm liên tục nói với hắn là, Tiểu Cao Ý cường gian ả không thành, nên đành tìm hắn nhờ hắn trả thù giúp ả ta.

Tô Vũ Hàm lập tức trắng mặt: "Không phải đâu, Tuấn Nhân ca, sự thật không như những gì họ nói đâu." Cô ra sức lắc đầu, cố gắng chứng minh mình bị oan.

Thẩm Quân thấy Tô Vũ Hàm lúc này đang điên cuồng gào thét kể bên Du Tuấn, cũng không vội nói thêm điều gì. Chỉ im lặng quan sát. Tô Vũ Hàm lại thấy không ai lên tiếng thì tiếp tục bịa chuyện. "Là Thẩm Quân thích Tiểu Cao Ý, không phải em đâu, anh phải tin tưởng em, Tuấn Nhân ca." Tô Vũ Hàm chỉ vào Thẩm Quân, nước mắt lưng tròng nhìn Du Tuấn, muốn đáng thương có bao nhiêu đáng thương.

Du Tuấn người từ nãy tới giờ đều không lên tiếng, ánh mắt lại nhìn về phía Thẩm Quân. Ý bảo cô lên tiếng. Chỉ một lúc sau, tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt về phía Thẩm Quân.

Thẩm Quân cười cười, ánh mắt đầy vẻ tà mị, đứng dậy đi về phía Tô Vũ Hàm

"Đúng vậy, là tôi..."

"Là tôi mỗi bữa sáng đều làm đồ ăn sáng cho Tiểu Cao Ý. Kết quả hắn ta không thèm ăn thử một miếng, mỗi ngày đều đưa cho nam sinh khác ăn."

"Là tôi mỗi ngày đều đứng trước cửa lớp nhìn lên Tiểu Cao Ý, hy vọng hắn có thể bỏ thi cho tôi một ánh mắt."

"Là tôi nhào vào ngực Tiểu Cao Ý, nhưng mười lần đều bị từ chối!"

"Là tôi mỗi ngày viết cho hắn một lá thư tình, nói với Tiểu Cao Ý tôi yêu thương hắn bao nhiêu, sống cạnh đá mòn, lòng này vẫn không thay đổi."

Nói đến thư tình, Thẩm Quân còn từ trong túi móc ra một phong thư: "Còn muốn tôi đọc lên tuyên ngôn tình yêu không, nếu muốn tôi cũng không ngại đâu."

Tô Vũ Hàm nghe từng chữ từng lời Thẩm Quân nói, tức đến muốn khóc lên, tức khắc nguy trang thanh cao tan rã, cánh tay đang giữ chặt Du Tuấn buông ra, ngồi đại ra ở trên ghế.

Du Tuấn nhìn phong thư màu hồng quen thuộc kia, tia thương tiếc cuối cùng trong lòng cũng vỡ tan tành.

Tiểu Cao Ý, người sao có thể tàn nhẫn như vậy? Một chút mặt mũi cũng không để lại cho tôi.

Tô Vũ Hàm lúc này đáy lòng đã cuồng loạn, đầu óc lúc này không nghĩ được gì nhiều, chỉ cảm thấy cô xong đời rồi.

Tô Vũ Hàm hận Tiêu Cao Ý không nể tình người, lại không nghĩ tới cảnh nếu Du Tuấn, thật sự tìm Tiêu Cao Ý trả thù giúp cô. Sẽ đem một thanh niên ưu tú tương lai sáng lạng bức vào bước đường cùng, sống trong bóng tối.

Trong phòng bao bốn phía đều là im lặng, khác với bề ngoài tiếng nhạc ồn ào cùng với tiếng thét chói tai của khách tới mua vui. Tạo ra hai bức tranh khác biệt rất lớn.

Nhìn thấy Tô Vũ Hàm cứ đại người ra trên ghế, Thẩm Quân đem phong thư nhét trở lại vào túi bên trong, cảm thấy tất cả đều đúng theo kế hoạch. Quay đầu bảo với đám muội muội cùng với cô ra ngoài. Chỉ để lại Du Tuấn đang âm trầm, cùng với Tô Vũ Hàm không còn sức chiến đấu.

Thẩm Quân không khỏi cảm khái, ai nghĩ kiếp trước là tình nhân, kiếp này trở thành kẻ thù. Nhưng hết thấy đều là cô ta tự làm tự chịu, cô tại sao phải cảm thấy có lỗi.

Muốn trách thì trách Tô Vũ Hàm lòng dạ hẹp hòi, hại Thẩm Quân kiếp trước thê thảm như vậy.

Đào Ý Chi nhìn lâu rồi, rốt cục vẫn mở miệng hỏi: "Quần tỳ, thư tình rốt cục là ở đâu ra? Cả khuôn mặt Tô Vũ Hàm giống như ăn phải phân vậy, khó coi muốn chết."

"Đây chỉ là giả thôi, cô ta trong lòng có quý, đương nhiên là tin sống tin chết."

"Oa, Quần tỳ lợi hại quá." Phan Ánh Lộ hai mắt si mê, về mặt đầy sùng bái nhìn Thẩm Quân.

Kỳ thật, cũng là do cô may mắn thôi. Có một lần vô tình nhìn thấy trong ngăn bàn Tiêu Cao Ý có một bức thư tình, liền đoán đó là của Tô Vũ Hàm.

Bất quá cô hoàn toàn không xâm phạm quyền riêng tư của người ta, chỉ là lên mạng tìm cách viết thư tình, rồi đến siêu thị mua một cái bì thư y đúc.

Không sợ tặc trộm, chỉ sợ tặc nhớ thương. Cuối cùng, chỉ một chiều đơn giản giải quyết được một mối họa lớn, Thẩm Quân cả người sáng khoái, vui đến muốn hét lớn. Bốn thiếu nữ cùng nhau đi vào giữa sân nhảy, cùng nhau vận vẹo lắc lư thân thể. Phảng phất trời sinh bốn người thuộc về nơi này vậy.

Tiêu Cao Ý lúc này ngồi ở góc sofa, nhắm nháp ly rượu. Hôm nay sinh nhật huynh đệ Khương Ngọc Thần, không thể không tới đây chúc mừng. Đang ngồi buồn chán nghịch đi động, tầm mắt liền bị yêu nữ ở sân nhảy hấp dẫn.

Lộ Chính Thanh một tay ôm một mỹ nữ, đối với người lạnh lùng từ trong máu này cũng không cưỡng ép gì: "Cao Ý, tới đây chơi là phải thả lỏng, mày nhìn đi mày làm mỹ nữ kế bên ủy khuất bao nhiêu. Bảo bối tới đây, tới đây gia thương em."

Ai ngờ cô nàng kế bên Tiêu Cao Ý nghe như vậy, sợ hãi bỏ chạy lấy người.

"Phi, không hiểu biết." Lộ Chính Thanh sắc mặt tức tối, ngày thường bắt quả hấn đúng là không bằng Tiêu Cao Ý thật, ai dè tới chỗ này vẫn bị người khác cự tuyệt.

Mỹ nữ trong ngực Lộ Chính Thanh nũng nịu nói: "Gia, anh có Tiểu Liên còn không đủ sao? Người ta cũng cần được thương yêu mà." Nói xong còn vỗ vỗ lên bộ ngực của mình.

Mỹ nhân còn lại đương nhiên không chịu kém cạnh: "Gia, người cũng không thể quên có Tiểu Doanh ở đây nha."

"Được, được, được, các em đều là tâm can bảo bối của gia." Nói xong không quên trái hôn một cái, phàn hôn một cái, rồi một hơi uống cạn ly rượu trên bàn.

Tiêu Cao Ý xưa nay không quan tâm mấy trò vặc vãnh này, hấn với Lộ Chính Thanh và Khương Ngọc Thần cũng xem là có quen biết. Rượu quá ba ly, cái gì chơi được đều chơi.

Ngồi một lúc nhàm chán, mọi người đều bày ra trò chơi Mạo Hiểm.

Vòng xoay thứ nhất, ly rượu chỉ về hướng Tiêu Cao Ý.

Lộ Chính Thanh lập tức mở miệng: "Đêm nay người tìm một nữ nhân chơi trò chơi hai người, ném thử tư vị mất hồn này đi."

Khương Ngọc Thần thấy sắc mặt Tiêu Cao Ý lạnh tanh, hấn không mở miệng nhưng biết rõ Tiêu Cao Ý đang không vui, mở miệng gián hòa: "Nếu không thích, Cao Ý, ra ngoài sân nhảy hỏi xin số điện thoại của cô nàng nào đó đi."

Lâm Thiệu Minh đành đứng ra khích tướng: "Tiêu đại thiếu, hay là không dám làm?"

Chơi như vậy sao gọi là Mạo Hiểm, những người khác đều cảm thấy không phục, Tiêu Cao Ý lúc này nhìn thấy bóng dáng quen thuộc kia, uống một ngụm rượu, đáp: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 9: Một: Nam thần học bá: Quán bar (9)

Trên sân khấu lúc này là một nữ ca sĩ gọi cảm đang kích động không khí, làm cho sân nhảy trở nên nóng hơn bao giờ hết. Tất cả mọi người dưới khán đài, cả trai lẫn gái đều cùng nhau hát vang "Đừng rắc muối lên vết thương ngày hôm qua, chạm vào liền đau, tưởng tượng liền bị.""

Ca khúc này trước kia Thẩm Quân thật sự rất thích. Mọi người ở sân nhảy cùng nhau dơ tay lên, hòa theo ca khúc. Giọng hát mãnh liệt của ca sĩ chạm vào trái tim của từng người có mặt ở đây. Tất cả đều trở nên điên cuồng.

Tiêu Cao Ý tiêng vào bên giữa sân nhảy, nhìn thấy Thẩm Quân vừa hát vừa nhảy, rất tự do tự tại, nhìn cô gái này ngày hôm nay với cô bạn cùng bàn, rõ ràng cùng một người, tại sao lại không giống. Vẫn là vẻ đẹp ấy, nhưng thành thực hơn, mang theo nét phong trần, rất có mị lực cùng hấp dẫn.

Sau đó, Tiêu Cao Ý đến sau lưng Thẩm Quân, dùng giọng điệu lưu manh càn rỡ nói một câu: "Em gái xinh đẹp có muốn cùng anh trai vui một chút không?"

Cảm nhận được ánh mắt mãnh liệt sau lưng, Thẩm Quân nhủ mảy quay đầu nhìn lại, không nghĩ tới thế nhưng lại là Tiêu Cao Ý.

Lập tức lộ ra nụ cười kinh hi: "Cao Ý ca ca.... anh cũng đến đây chơi hà."

"Sinh nhật người quen." Tiêu Cao Ý nghiêng đầu, chỉ về phía Khương Ngọc Thần.

Minh Dịch Vi lúc này phát hiện Tiêu Cao Ý đang nói chuyện với Thẩm Quân, vỗ vò bà vai Đào Ý Chi cùng với Phan Ánh Lộ: "Xem kìa, có chuyện vui."

Đào Ý Chi nhìn thấy cảnh tượng này, còn nghĩ có người muốn tiếp cận Thẩm Quân, trực tiếp chạy đến kéo Thẩm Quân ra, trên dưới đánh giá thanh niên đối diện, sau đó kinh ngạc trừng lớn đôi mắt:

"Này, không phải đại học bá sao?"

Nề mặt Thẩm Quân với Đào Ý Chi là bạn bè, Tiêu Cao Ý nhẹ nhàng cười, vẫn trầm mặc không nói chuyện. Còn đối với cái biệt danh Cao Lãnh nam thần, Cao Lãnh học bá cái gì đó hẳn thật sự không thích, tùy thời điểm cảm thấy cái tên này giống như châm biếm.

"Anh ấy là người quen, không có ác ý đâu." Thẩm Quân bắt đầu nói, liếc mắt nhìn Đào Ý Chi, ý bảo cô đừng nói những lời không nên nói.

Nửa tiếng trước, các cô nói về Tiêu Cao Ý, lấy hắn ra làm bia đỡ đạn, khiến cho Tô Vũ Hàm đối với hắn điên cuồng hận ý. Người xưa có câu độc nhất là lòng dạ đàn bà. Vì yêu mà sinh hận, mới là đáng sợ nhất.

"A... em không có ý gì đâu. Hai người là bạn cùng bàn mà, chắc chắn rất thân nhau. Quân tỷ ở đây giao cho anh nha, phải đối xử tốt với chị ấy đấy." Đào Ý Chi bỗng nhiên nói, làm cho Thẩm Quân dờ dẩn cả người.

Không sợ đối thủ mạnh như hổ, chỉ sợ đồng đội ngu như bò. Thẩm Quân thật sự muốn tìm cái cổng chui vào. Đào Ý Chi nói một câu làm cho cô không thể phản bác được. Bởi vì cô thật sự vì Tiêu Cao Ý mới quay về lớp học. Bây giờ đi phản bác chẳng khác nào lấy đá đập vào chân mình.

Ở bên cạnh Đào Ý Chi là Minh Dịch Vi, chỉ có thể lẳng lặng che mặt lại. Cái con nhỏ ngốc này. Đào Ý Chi vẫn vô tư không hay biết gì. Lúc này Minh Dịch Vi chịu hết nổi kẹp cổ Đào Ý Chi, cười giăng hòa: "Hai người cứ thoải mái đi, bọn em đi uống chút đồ." Dứt lời, cùng với Phan Ảnh Lộ mỗi người một bên kéo Đào Ý Chi đi.

"Các cậu buông mình ra, mình còn chưa nói xong mà.... \$%^&*#@#%\$^&?%*...." Minh Dịch Vi lấy một tay che miệng, một tay kẹp đầu Đào Ý Chi lại, kéo đi.

"Bạn của em thú vị thật đấy." Tiêu Cao Ý cười đến vui vẻ, khóe mắt đều mang theo vui vẻ không giấu được.

Nhìn thấy nụ cười này, Thẩm Quân bắt giác dờ mắt, nếu không tại ánh đèn ở đây không rõ, Tiêu Cao Ý nhất định sẽ nhìn thấy cảnh tượng này.

"Anh lúc này vừa nói cái gì, em nghe không rõ." Thẩm Quân khéo léo thay đổi đề tài.

Nói xong, tới phiên Tiêu Cao Ý cứng đờ, hiện tại hắn cũng không hiểu tại sao bản thân lại đi nói những lời đó: "Anh..."

Miệng còn chưa nói tiếp, môi đã bị lấp kín. Tiêu Cao Ý lúc đầu không phản ứng kịp, nhìn thấy trước mắt là thiếu nữ đang khăn trương nhắm mắt, hàng mi vẫn đang run rẩy. Trong lòng vừa động, liền thay đổi từ bị động thành tấn công. Liếm láp cánh môi mềm, cạy ra hàm răng, bắt đầu thành công chiếm đoạt, như muốn hút hết hương thơm mềm mại trong miệng. Đường như càng muốn đem Thẩm Quân ăn sạch đến tận xương tủy.

Cách đó không xa, cả nhóm người Khương Ngọc Thần nhìn chăm chăm cảnh tượng này đến mất hồn.

Lộ Chính Thanh không kìm được thô bạo nói: "Đờ mờ, nhìn không ra thằng nhóc này lại hăng hái như thế."

Khương Ngọc Thần thì trầm mặc, hẳn biết rõ Tiêu Cao Ý sẽ không làm mấy trò này, nhưng hiện tại thì sao? Lý do là gì hẳn thật sự không nghĩ được.

Lâm Thiệu Minh thì lại thấy nữ nhân đang cùng Tiêu Cao Ý hôn môi, trông rất quen mắt.

Ở trong phòng vệ sinh, Tô Vũ Hàm khóc đến sưng cả mắt. Sau khi rời khỏi liền nhìn thấy cảnh tượng này. Tiêu Cao Ý, Thẩm Quân, đôi câu nam nữ. Tội nhất định không để các người sống yên ổn.

Đang suy nghĩ thì vai phải trầm xuống, nghiêng đầu nhìn lại thì thấy một công tử người đầy mùi rượu: "Có gì thì nói, đừng lồi lõm kéo kéo."

Lộ Chính Thanh nhìn mỹ nhân trên mặt đều là bị thương nhưng lại tỏ vẻ lạnh nhạt, hẳn cười:"Tiểu mỹ nhân, nếu em đi theo tôi, sau này cơm áo không cần lo."

"Anh cho anh tôi là cái gì? Đem mấy câu nói lừa gạt con nít ra nói với tôi? Sao không đi soi gương xem lại bản thân mình đi."

Lộ Chính Thanh tuy không phải đẹp trai hàng một, nhưng cũng thuộc top ba đi. Hôm nay lại gặp phải tiểu ót cay, cảm thấy thật sự thú vị.

"Không tin, vậy nhìn đi." Lộ Chính Thanh móc trong túi ra một chiếc thẻ bạch kim không giới hạn. Tô Vũ Hàm nhìn thấy cảnh này, đương nhiên biết trước mặt là một núi vàng. Trong lòng tuy đã đổi chủ ý muốn leo lên người cây đại thụ trước mặt. Nhưng vẫn làm bộ lạnh lùng. Xoay người bỏ đi.

Như suy tư điều gì đó, Lộ Chính Thanh nhìn chăm chăm bóng dáng Tô Vũ Hàm: "Chờ đi, mấy ngày nữa cũng phải quỳ gối dưới thân tôi."

Tiêu Cao Ý vui vẻ nắm tay Thẩm Quân lại, nhưng không nhìn thấy Lộ Chính Thanh, lên tiếng hỏi: "Chính Thanh đâu?"

Khương Ngọc Thần lắc đầu: "Đuổi theo một cô gái rồi, chính là loại bạch liên* hoa trong truyền thuyết."

CHÚ THÍCH

"Đừng rắc muối lên vết thương ngày hôm qua, chạm vào liền đau, tưởng tượng liền bị." Lời bài hát trong ca khúc "Đừng rắc muối lên vết thương ngày hôm qua." - Ca sĩ: Trương Huệ Muội

Bạch liên hoa: Hoa sen trắng, nghĩa bóng dùng để chỉ những cô gái luôn tỏ ra trong sáng, ngây thơ, vô tội.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Một: Nam thần học bá: Nháo sự (10)

Thẩm Quân thần thái tự nhiên đi theo Tiêu Cao Ý ngồi trên sofa. Nhìn qua một cảnh này, ai là ai, trong lòng đại khái cũng rõ ràng.

Một bên Lâm Thiệu Minh nhìn Thẩm Quân thật lâu, vẫn không nhớ ra cô là ai, chỉ nghĩ chắc là gặp cô ấy ở một quán bar nào đó.

Hắn xưa nay cùng với Lộ Chính Thanh cứ nghĩ Tiêu Cao Ý không mê nữ sắc, trong lòng không khỏi cười nhạo, ngày thường giả thanh cao, bây giờ bắt gặp đại mỹ nữ, còn không thèm nhỏ dãi.

Bốn phía âm thanh đều rất lớn, muốn nói chuyện phải hét to lên mới miễn cưỡng nghe được.

Lâm Thiệu Minh đứng lên tay cầm ly rượu, dơ về phía Thẩm Quân cùng Tiêu Cao Ý:

"Chúc mừng Tiều đệ ôm được mỹ nhân về nhà. Đêm nay chính thức tạm biệt hội đồng tử, lại đây, anh kính cậu một ly."

Nói xong, ánh mắt nhìn Thẩm Quân đầy thêm thương: "Ngày nào đó hấn vứt bỏ em rồi, cứ đến tìm tôi, tuy em là đôi giày rách, anh đây vẫn háo hức "yêu thương" em."

Tiêu Cao Ý nghe được những lời này, trong bụng sinh một đồng tức giận. Đừng nhìn hấn bình thường cao ngạo lạnh lùng, trong cơ thể vẫn chỉ là một thiếu niên dễ dàng bị kích động.

Thẩm Quân bị xúc phạm một cách "trần trụi" như vậy cũng không thấy tức giận. Tay nhẹ nhàng phủ lên Tiêu Cao Ý, nắm chặt tay hấn: "Tiêu Ý ca ca, đừng nóng."

Tên Lâm Thiệu Minh thật không biết trời cao đất dày, muốn tìm được chết. Trên quan trường, gia đình hấn còn phải cúi đầu với Tiêu Thư Kỳ cùng với Thẩm thị trưởng. Hấn ở đây không ngừng ra oai với con trai con gái họ, đúng là một thẳng nhóc "hiếu thuận".

Khương Ngọc Thần tràn ngập xin lỗi nhìn Tiêu Cao Ý: "Cao Ý... đừng nóng... tên Lâm Thiệu Minh này đi theo Lộ Chính Thanh tới... Minh cũng không quá quen biết hấn. Hôm nào, mình mời cậu một bữa coi như tạ tội."

Lâm Thiệu Minh nhìn Thẩm Quân với Tiêu Cao Ý không thèm quan tâm những lời hấn nói, trong lòng mắng tổ tiên Tiêu Cao Ý mười tám lần. Sắc mặt không tốt lắm: "Em gái này, em như vậy là không đề tôi vào mắt đúng không?"

Chén rượu đột nhiên mạnh mẽ nện ở trên mặt bàn pha lê, Tiêu Cao Ý hấn là người không dễ bị trêu vào, ở cái quán bar nho nhỏ này mà không thể bảo vệ được người của mình sao?

Nhìn mọi chuyện dần ảm ỉ, Thẩm Quân nhủ mấy lời lớn tiếng nói: "Như thế nào lại có người đem chó vào quán bar, ồn ào muốn chết."

"Mày chỉ là kỹ nữ, còn già bộ thanh cao." Lâm Thiệu Minh tức giận chỉ vào mặt Thẩm Quân, lớn tiếng mắng.

Thẩm Quân dựa vào người Tiêu Cao Ý, vỗ vỗ ngực: "Tiêu Ý ca ca... người ta sợ nha... Anh phải bảo vệ người ta nga ~~~"

Nhìn Thẩm Quân không đem Lâm Thiệu Minh vào mắt, còn ở đó chớp mắt làm bộ vô tội, Tiêu Cao Ý cảm thấy đáng yêu cực kì, xoa xoa khuôn mặt nhỏ: "Đi, anh dẫn em về, miễn cho tên "cẩu" dọa đến em."

Khương Ngọc Thần nhìn một cảnh này, chỉ cảm thấy đúng là nòi nào úp vung nấy, đúng là phu xướng phụ tùy*

Tiêu Cao Ý ôm Thẩm Quân rời đi, Lâm Thiệu Minh hùng hùng hổ hổ uống hết mấy chai rượu. Bên cạnh hấn có vài mỹ nhân cũng nhìn cảnh tượng này bị dọa không ít.

Nhìn thấy tiệc cũng tàn, Khương Ngọc Thần đem theo những người khác rời đi, chỉ còn lại Lâm Thiệu Minh, hấn đem toàn bộ rượu trên bàn đập hết: "Con mẹ nó, Tiêu Cao Ý, tao sẽ không bỏ qua cho chúng mày."

Thẩm Quân đi không lâu liền gọi điện cho Hồ Tử, để hấn dạy bảo Lâm Thiệu Minh một đốn.

Lúc này, một chiếc Lamborghini màu bạc dừng ở cổng nhà Thẩm Gia. Tiêu Cao Ý xuống xe mở cửa cho cô, cười cười cùng Thẩm Quân phất tay từ biệt, không ngờ Thẩm Quân đi hai bước liền quay đầu lại cho hấn một cái hôn sâu.

Đầu lưỡi linh hoạt khắp nơi cần rờ. Giống như muốn hút hết dịch ngọt trong miệng đối phương. Lúc này trong không khí chỉ nghe tiếng "Chặc chặc". Mỗi lưỡi giao nhau không còn khoảng trống. Cảm thấy như thế nào cũng không đủ. Muốn cho đối phương nhiều hơn như thế. Lúc hai người tách ra, cánh môi cũng sưng tấy, Thẩm Quân ngượng ngùng mềm giọng nói: "Ngủ ngon, Tiêu Ý ca ca."

Trò lại trên xe, Tiêu Cao Ý che lại đôi mắt. Chắc chắn là tối nay hấn muốn ngủ cũng không ngủ được.

CHÚ THÍCH:

Phu xướng phụ tùy: Chồng định làm gì, vợ cũng làm theo

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Một: Nam thần học bá: Sinh nhật (11)

Sau ngày hôm đó, Thẩm Quân cùng Tiêu Cao Ý ân ái ái, ngọt ngào một chỗ, gian tình bản ra có thể giết chết một con ruồi.

Tiêu Cao Ý đã nhiều ngày vẫn luôn tìm một ngày để rõ ràng biểu đạt tình cảm với Thẩm Quân. Suy nghĩ một hồi thì nhớ rằng sinh nhật bản thân không lâu sẽ tới. Đây là một cơ hội không tồi.

Chi là không biết làm sao để mở miệng nói, hấn không muốn nói thẳng ra là muốn cùng Thẩm Quân mừng sinh nhật. Nói thẳng ra thì quá ngượng ngùng. Chuyển động đại não, đột nhiên nghĩ tới đám chị em thân thích của Thẩm Quân, cô nàng Đào Ý Chi kia cũng thú vị.

Ngón tay vuốt ve cằm, Tiêu Cao Ý vừa lòng gật đầu, chính là cô ta.

Thẩm Quân nhìn Tiêu Cao Ý lúc này lo lắng đi vào cõi thần tiên nào rồi, nhỏ giọng hỏi: "Anh đang nghĩ gì?"

Bị Thẩm Quân đánh gãy suy nghĩ, cũng không giận mà cười nói với cô: "Anh nghĩ là học xong rồi, không biết có vinh hạnh mời bạn cùng bàn, cùng nhau đi ăn Haagen-Dazs được không?"

"Bạn cùng bàn rất vui, đang hạnh phúc đến cực điểm"

NẾU ANH YÊU EM THÌ DẪN EM ĐI ĂN HAAGEN-DAZS

Tiêu Cao Ý sinh nhật vào ngày thứ 6. Hôm nay là ngày thứ ba có bài kiểm tra, còn hai ngày nữa là xong. Thẩm Quân thành tích lần này rất tốt, lại nỗ lực học tập, nhanh chóng liền làm xong bài thi tiếng Anh, sau đó bắt đầu phiền lòng chọn quà cho Tiêu Cao Ý.

Hôm trước, Đào Ý Chi cùng cô đi dạo sau giờ học, như là "vô tình" nhắc tới sinh nhật Tiêu Cao Ý sắp đến, Thẩm Quân hơi bất ngờ, tại sao hấn không nói với cô.

Cô vẫn đang tìm thời cơ thích hợp để cùng hấn "thân mật tiếp xúc" ở riêng một chỗ với nhau.

Cho hấn hai cái hôn sâu, sợ là nếu cô không tiến thêm bước nữa, hấn nhện tới nỗi bản thân bắt toại thi phiền.

Nhưng cô cần bản không biết Tiêu Cao Ý thích cái gì, hẳn cái gì cũng không thiếu. Hay là đem chính mình cột một cái nơ rồi giao cho hắn? Làm như vậy có phải hơi lớn mật. Nếu không cần thận tiến tới, sợ làm bằng hữu cũng không được.

Tiêu Cao Ý rõ ràng có ý với cô, nhưng tại sao hắn không nói ra? Cô thật sự không thể hiểu được, cô làm cái gì sai sao?

Cùng với Đào Ý Chi dạo một vòng, quyết định tiến vào một tiệm giày.

"Quần tử, em nghe nói nếu tặng giày người khác một là làm tình cảm tiến triển, hai là đem người ta tiến đi." Đào Ý Chi cực kỳ nghiêm túc nhìn Thẩm Quân.

Thẩm Quân lúc này lựa được một đôi giày màu trắng, quay đầu nói với người bán: "Lấy đôi này, một đôi nữ size 36, còn một đôi cho nam size....."

Tiêu Cao Ý mang giày số mấy?

Đột nhiên Thẩm Quân nhớ tới một người: "Hệ thống, hệ thống."

"Muội muội, có chuyện gì a?"

"Tiêu Cao Ý mang giày size bao nhiêu?"

"Đội một xí.... size 41"

"Tốt."

Thuận lợi mua xong giày, liền muốn quay về lên kế hoạch cho đại sự buổi tối.

Đào Ý Chi đáng thương đi bên cạnh, nhìn hai đôi giày kia, trong lòng cực kỳ hâm mộ. Quần tử chưa bao giờ mua giày cho cô đâu.....

Thẩm Quân như có thể thấu được lòng người, đột nhiên bước vào một tiệm kính, lấy một cái mắt kính màu đen bảo Đào Ý Chi mang lên: "Đẹp lắm, không tồi."

Sau đó chuyển hướng: "Cái này bao nhiêu"

Một chiếc mắt kính 20 đồng làm Đào Ý Chi hài lòng không thôi, cầm theo hộp kính tung tăng đi theo phía sau Thẩm Quân. Như là một cái chân chó tiểu tùy tùng.

Tiêu Cao Ý ở cái tuổi 16, được Tiêu Thư Kỳ tặng một cái chung cư. Nhưng không thường xuyên sử dụng nên quen thuộc lắm. Miễn cưỡng chiến hai miết bò bit tết, bụng đói ăn lên bàn, lấy ra 2 ly rượu vang, đổ vào một ít rượu vàng đỏ. Thập lên hai ngọn nến, Trong phòng ăn còn đặc biệt chuẩn bị một bó "Lam Sắc Yêu Cơ"

Mọi thứ đều chuẩn bị tốt, chỉ thiếu mỗi Thẩm Quân.

Thẩm Quân thay một bộ váy bó sát cơ thể màu đỏ, bắt đồng với cô gái mặc váy trắng dịu dàng đơn thuần, đêm nay làm cho người ta có cảm giác nhiệt tình như lửa, làm nội tâm Tiêu Cao Ý sôi trào.

Hai người tập trung ăn xong bữa tối, Thẩm Quân lấy một hộp quà đưa cho Tiêu Cao Ý:

"Cao Ý ca ca... sinh nhật vui vẻ... hy vọng anh sẽ thích."

Mặc kệ em tặng cái gì, tôi nhất định đều thích. Tiêu Cao Ý mở ra hộp quà, vừa thấy là một đôi giày, quả nhiên rất vừa lòng. Mỗi ngày mang đôi giày này, sẽ tự nhiên cảm nhận được là có Thẩm Quân cùng đi.

Xem ra Tiêu Cao Ý rất thích, Thẩm Quân ngượng ngùng: "Kỳ thật... em cũng mua một đôi." Khuôn mặt đầy ngượng ngùng không dám nhìn thẳng.

"Vậy lần sau cùng nhau mang."

"Dạ được."

"Nhưng mà anh vẫn còn một nguyện vọng." Tiêu Cao Ý đứng dậy đi đến bên cạnh Thẩm Quân.

"Vậy anh nói đi." Thẩm Quân nhìn vào đôi mắt đen không thấy đáy của hắn.

"Trở thành người phụ nữ của anh."

Là người phụ nữ của anh, không phải bạn gái anh. Từ phụ nữ này có ý cao hơn nha.

"Dạ được." Thẩm Quân nói xong, cười hi hi, hôn lên đôi môi mỏng của Tiêu Cao Ý.

Cô là cô chờ thời khắc này lâu lắm rồi.

CHIA SẺ:

Đương nhiên rồi chương sau có H nhaaaaaa

Lý do mình chọn edit truyện này là vì mình thật sự thích truyện hệ thống. Mà sắc nữ đương nhiên không thể không có H đúng không?

Nên thay vì làm một bộ truyện có H nhưng không có nội dung, thì truyện này quả thật mình vừa lòng 100% hahaa

Mục tiêu của nữ chính là đưa được nam chính LÊN GIƯỜNG

Nhưng quá trình lên giường không hề dễ dàng.

Không như những truyện khác ào một cái là "ăn" được ngay.

Truyện này làm mình quả thật hài lòng, ít ra nó có nội dung, quá trình cũng không dễ dàng gì lắm.

Hy vọng các bạn thích ^^

Nhớ cho mình một ít khích lệ để mình Edit nhanh hơn cho mọi người đọc nhé.

Cảm ơn cảm ơn <3

11/07/2018

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Một: Nam thần học bá: Lên giường (12)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Hai người hôn môi, hôn đến say sưa mê mẩn, bàn tay trực tiếp ở trên người đối phương vuốt ve. Từ phòng khách tràn trọc trên vách tường rồi đến phòng ngủ, chính là luyện tiếc không muốn tách ra.

Cửa phòng ngủ bị mở toang, chỉ mở lên ánh đèn nhạt đầu giường.

Bàn tay nóng bỏng của Tiêu Cao Ý vội vàng kéo chiếc khóa sau lưng, bộ đồ đồ bó sát lúc này rơi hẫ xuống đất.

Thẩm Quân chỉ mặc bộ đồ lót màu đen, thân thể trắng nõn nà lộ ra bên ngoài. Lúc này, Tiêu Cao Ý hết sức khẩn trương, kéo xuống vật che đậy cuối cùng này của nàng. Chỉ là càng gấp rút càng hồng chuyết, kéo như thế nào cũng không xong. Làm cho hân bực bội không dứt.

Hai cánh môi đã sưng đỏ không thể không tách ra, Thẩm Quân ánh mắt mê ly, gương mặt hồng hào, đẹp không sao tả xiết.

Thẩm Quân then thùng lấy tay che trước ngực, yêu kiều nói: "Chưa gì đã đem người ta coi sạch rồi, một chết được."

Tiêu Cao Ý bất đắc dĩ bật cười, đỡ Thẩm Quân ngồi xuống giường: "Anh thật lòng thích em, muốn em lập tức trở thành người của anh."

Tiêu Cao Ý cầm lấy bàn tay trắng nõn của Thẩm Quân, để lên tiểu đệ đã căng trướng bên dưới: "Em giúp anh." Ánh mắt hân nóng bỏng nhìn Thẩm Quân, làm cả người cô bốc cháy, tim cũng đập nhanh.

Theo hướng dẫn của hân, cõi từng nút áo sơ mi xuống, bỏ đi hoàn toàn vật che đậy trên người. Thiếu niên này có một làn da màu đồng khỏe mạnh, đáng người vạm vỡ. Làm cho cô không nhận được vờn tay sờ loạn khắp người.

"Còn có chỗ này." Tiêu Cao Ý bảo cô, quan trọng nhất vẫn là nửa thân dưới.

Tiểu đệ đã nhô lên, làm Thẩm Quân mặt càng thêm khô nóng. Cô hôm nay là lần đầu gặp mặt tiểu đệ đệ nha, có chút hồi hộp quá độ rồi.

Ánh mắt Tiêu Cao Ý giờ đây tràn ngập tình dục nhìn Thẩm Quân, bàn tay cô nhu nhược không xương lại ấm áp, cõi thất lưng của hân, sau đó cõi bỏ nút thắt, kéo xuống khóa kéo.

Cô chậm rãi mở hân phát điên lên được, Tiêu Cao Ý tự động thủ, tự mình cõi ra quần dài, ném xuống đất, chỉ chừa lại một cái quần lót đen.

Mặc dù như thế, Thẩm Quân rõ ràng vẫn nhìn thấy được đũng quần hân nhô lên, tiểu đệ bên dưới cũng càng lúc càng ương lên rõ ràng.

Thẩm Quân tuy đã 25 tuổi nhưng vẫn là xử nữ nha, đối với tiểu đệ kia ánh mắt ngập tràn tò mò. Tiêu Cao Ý thấy vậy, tự giác bắt lấy tay cô, bỏ vào bên trong đũng quần, cảm lấy còn thịt nóng hổi. Tiêu Cao Ý run lên, từ trong miệng phát ra tiếng rên rỉ đầy thỏa mãn.

Hân với tiểu đệ cũng từng "giao đầu" mấy lần, nhưng so với tay hân có đầy vết chai. Tay của Thẩm Quân nho nhỏ, lại mềm mại. Lúc này đây đang bao trọn lấy tiểu đệ của hân, làm cho hân thoải mái đến nỗi thiếu chút nữa là bắn hết ra. Nhận xuống, nhận xuống, không sẽ mất mặt.

"Ừm, thoải mái quá." Tiêu Cao Ý về mặt đầy say mê ứng phó. Đây không phải là mơ, Thẩm Quân mà hân ngày đêm mơ tưởng đang ở trước mặt hân, tay của cô còn đang nắm tiểu đệ của hân.

Bàn tay to, dầy dặt bàn tay nhỏ, cảm lấy còn thịt lên xuống bắt đầu hoạt động. Tốc độ càng lúc càng nhanh, đến nỗi tay Thẩm Quân bắt đầu mất hết cảm giác, Tiêu Cao Ý mới miễn cưỡng phóng thích một lần.

Tiêu Cao Ý xoay người ôm Thẩm Quân đè dưới thân. Một tay dịu dàng vuốt tóc, tay kia hướng xuống cơ thể bên dưới, bắt đầu vuốt ve.

Tiêu Cao Ý nhẹ nhàng hôn lên trán cô, hai mắt, chớp mũi, tới đôi môi đỏ mọng. Nhẹ nhàng hôn lên chiếc cảm mạnh kháng, dọc từ gáy ngọc đi xuống. Mỗi một động tác đều nhẹ nhàng, như người bên dưới là trân bảo đáng quý nhất.

Thẩm Quân không tự giác được, thân mình run lên, miệng phát ra âm thanh nũng nịu, đánh thẳng vào tâm hân.

Đôi môi phù lên đôi gò bông đào, ngậm lấy tiểu đậu đỏ yêu kiều trước ngực. Nghe được Thẩm Quân rên lên như mèo cào. Nội tâm thỏa mãn không thôi, càng lúc càng hăng hái. Một tay kia vẫn vuốt ve bên còn lại. Bàn tay không ngừng vuốt ve, từ bóp nhẹ đến bóp chặt đôi nhũ.

"Bảo bối lớn như vậy...tay anh cầm không hết."

Thẩm Quân bất giác ườn ngực, khát cầu Tiêu Cao Ý âu yếm, hai mắt thất thần mê ly nhìn trần nhà, giường miệng thờ dốc.

Cảm giác này đánh thẳng vào lý trí còn sót lại, làm cô càng muốn càng nhiều, không thể chống đỡ được.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Một: Nam thần học bá: Lên giường (12) (h-)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

H- nha không phải +

Cả 2 đều là lần đầu ngaaa~~ nên trông mong nhiều hơn vào lần yêu sau các bạn ạ.

Hạ thân Tiêu Cao Ý giờ đây đã sung to, đau đốn, kêu gào muốn nhiều hơn nữa. Tiêu Cao Ý buông ra đôi nhũ bị chà đạp sung đỏ. Thương tiếc vuốt ve khuôn mặt nhỏ của Thẩm Quân.

"Bảo bối, đừng sợ." Không biết lời này là để nói cho Thẩm Quân nghe hay là cho chính bản thân hắn. Cả hai đều là lần đầu tiên, không khỏi khẩn trương.

Ước chừng bởi vì kích thích cùng với khẩn trương, khiến cho quy đầu nhiều lần và chạm "hang động" của cô mà không vào. Tay vẫn không ngừng vuốt ve, làm Thẩm Quân càng tiết nhiều mật dịch. Tiêu Cao Ý rên rỉ, đầu hấn bây giờ hoàn toàn trống rỗng, trước sau vẫn không thể tiến vào, làm hắn có chút sốt ruột.

Vươn tay xuống ở cửa động sờ soạng một hồi cuối cùng hắn cũng tìm được đường mòn, ngón tay theo mật dịch ẩm ướt hướng vào trong tìm kiếm, phía dưới Thẩm Quân vừa mềm vừa nóng, bao trọn lấy ngón tay, phảng phất như có rất nhiều cái miệng nhỏ đồng thời hút hấn vào, dụ dỗ Tiêu Cao Ý tiến vào. Hắn còn cảm nhận được màng trinh mỏng manh bên dưới, chỉ cần đâm thủng cái màng kia, Thẩm Quân hoàn toàn thuộc về hắn.

Thẩm Quân ruột gan còn cào khó chịu, cổ ngửa cổ không ngừng cong người lên, dâm thủy tràn ra càng lúc càng nhiều, đôi tay ôm lấy má Tiêu Cao Ý, phụng phịu nói: "Hôn em...em muốn...em muốn."

Đối với mỹ nhân dụ hoặc, Tiêu Cao Ý làm thế nào để cự tuyệt. Cúi xuống ngậm lấy cánh môi sung đỏ, đầu lưỡi cạy ra hàm răng, ở trong khoang miệng, cùng đầu lưỡi Thẩm Quân tùy ý mút vào, tựa như muốn hút khô đối phương, cả hai cái miệng nhỏ đồng thời hút hấn vào, dụ dỗ Tiêu Cao Ý tiến vào. Ngón tay hắn dẫn đường, đem còn thịt tiến vào tiểu huyết.

Thẩm Quân vẫn luôn miễn cưỡng, ôm Tiêu Cao Ý thật chặt, không ngừng ôm hôn hấn, Tiêu Cao Ý vì ả nhân mà trên người đầy mồ hôi, gọi cảm lại mê người.

Tiêu Cao Ý thâm tình nhìn Thẩm Quân nhìn không rời mắt

"Anh sẽ luôn ở bên cạnh em...Mãi mãi"

Lời nói của nam nhân ở trên giường tuyệt đối không thể tin, nhưng lúc này Thẩm Quân không quảng nổi nữa, chỉ làm theo cơ thể mách bảo.

Cho dù mật đạo đã đầy dâm thủy, nhưng khi còn thịt tiến vào sâu bên trong, Thẩm Quân mặt trắng bệch, cau mày, loại đau đốn này làm cho cô mất hết sức lực.

Hai mắt nhắm nghiền, nước mắt cứ chảy ra rơi xuống đầu ngón tay Tiêu Cao Ý.

"Đau...đau quá." Thẩm Quân chỉ có thể lập lại mấy chữ này không ngừng, chỉ muốn còn thịt kia đi ra khỏi cơ thể cô.

Tiêu Cao Ý hôn lên từng giọt nước mắt, vuốt ve đôi mày đã nhăn lại một khối. Cô vì hắn, cố gắng chịu đựng đau đốn này, làm Tiêu Cao Ý quyết tâm về sau sẽ đối xử với cô thật tốt, yêu quý, che chở, không để cô thương tổn. (Tác giả: Trừ mỗi trên giường)

Cô khó chịu hấn cũng khó chịu, động nhỏ kia vì đau mà hút chặt lấy còn thịt hấn, làm hắn không thể lộn xộn. Sau một hồi cảm nhận được thân thể Thẩm Quân tốt hơn, lúc này mới bắt đầu chậm rãi thọc vào rút ra. Bắt đầu động thân.

Lần đầu làm tình, cả hai đều không có bất cứ kỹ xảo gì, chỉ dựa vào bản năng mà đáp ứng đối phương.

"Ân...nhẹ nhẹ...sâu quá...em...thoải mái quá..." Cơ thể Thẩm Quân khoái cảm không ngừng chùng chắt, thân thể lúc đầu cứng ngắc, giờ đây mềm dẻo, tùy ý để thiếu niên ra sức hành hạ.

Tiếng rên rỉ của cô giống như xuân dược, làm Tiêu Cao Ý dục hóa càng bành trướng. Mỹ nhân dưới người là của hắn, hắn tận mắt nhìn cô từ một cô gái ngây ngô, từ một tiểu nữ sinh biến thành một cô gái không che được phong tình.

Còn thịt với tiểu huyết và chạm không ngừng, mạnh mẽ thụt vào thụt ra, dâm thủy của cô cũng tràn ra mỗi lúc một nhiều, làm trong không khí còn nghe được tiếng nước tóc tách đầy gọi cảm.

Tiêu Cao Ý rên lên một tiếng, rốt cuộc ở nơi sâu thẳm nhất bắn ra, cùng với dâm thủy hòa thành một chỗ. Hai người thờ hồn hén, nhìn nhau cười, trên trán sợi tóc đều đã thấm ướt. Cả hai đều hết sức mệt mỏi nhưng thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Một: Nam thần học bá: Sáng sớm (14) (h)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Sáng sớm, Thẩm Quân mơ hồ tỉnh lại, cả cơ thể giống như bị chiếc xe nghiền qua tứ chi, hai chân nặng lì, vô lực không thể xoay người.

Thống khổ nhất là cái còn thịt thối tha kia ở bên dưới thân cô đang có dấu hiệu "tỉnh lại" càng lúc càng lớn.

Thẩm Quân dùng sức xoay người, một tay cố gắng chống đỡ thân thể, ý đồ đẩy Tiêu Cao Ý ra. Đột nhiên, có một bàn tay ấm áp hướng lên eo cô ôm chặt, "phụt" một tiếng, còn thịt kia thâm nhập tiểu huyết của cô.

"A...." Thẩm Quân nghẹn ngào kêu lên một tiếng.

Từ lúc Thẩm Quân động đậy, Tiêu Cao Ý đã tỉnh ngủ, nhìn thấy tiểu huynh đệ của hắn bị ghét bỏ, mới trừng phạt cô một tí. Tay hấn hướng lên tuyết nhũ chậm rãi vuốt ve, bên dưới cũng chậm rãi thọc vào rút ra. Dùng âm thanh khàn khàn, ở bên tai Thẩm Quân reu chọc: "Tôi qua em không no hửm...nhanh như vậy liền muốn nữa?"

Thẩm Quân cả người bần rùn, vô lực chống cự hắn. Yết hầu một trận khô khốc, nhẹ giọng mắng: "Đáng chết..."

Tiêu Cao Ý cười nhẹ, đỡ lấy eo Thẩm Quân, vận động mạnh mẽ. Mỹ nhân ở trong lòng, hấn càng không phải Liễu Hạ Huệ, đương nhiên phải hảo hảo yêu thương cô.

"Ồ..ò..Ân..." Thẩm Quân không nói nổi, chỉ mang theo tiếng khóc nức nở, rên rỉ, cả người uốn éo làm Tiêu Cao Ý càng thêm hưng phấn.

Tiêu Cao Ý dùng đôi mắt ngập dục nhục tham lam nhìn ngắm tiểu mỹ nhân. Cơ thể trắng tinh của cô giờ đây chiếm đầy vết đỏ lớn nhỏ không đồng đều, hai luồng nhũ thịt trước ngực còn có vết xanh tím, nhìn rất đáng sợ. Hắn biết hôm qua dùng sức quá mạnh, nhưng nhìn mỹ nhân xinh đẹp như vậy, tiểu huynh đệ lại trướng lên, nhô cao không ngừng đòi hỏi.

Tiêu Cao Ý nâng hai chân Thẩm Quân lên, đặt lên vai, lại bắt đầu một cuộc chiến hăng hái.

"A.....sâu quá...anh nhẹ...nhẹ..." Thẩm Quân đưa tay ấn bụng nhỏ, ý đồ muốn đem vật kia áp chế, kết quả làm cơn thịnh nộ trong kích thích, trở nên càng thô to.

"Bảo bối...là vì tiểu muội muội bên trong yêu thích hần...muốn hần...hút đến không thể động đây..." Tiểu Cao Ý đỡ chân, quy luật luật động, Thẩm Quân vừa ngượng vừa tức, không nhịn được cao trào, cô dơ hai chân lên cao. Cơn thịnh nộ kia ra vào càng lúc càng nhanh, sau đó chôn cơn thịnh nộ ở nơi sâu thẳm nhất, bắn ra một phát đầy thỏa mãn.

Tiểu Cao Ý thấy Thẩm Quân một thân một mồi, cuối đầu muốn hôn cô, lại bị mỹ nhân cự tuyệt: "Còn chưa đánh răng mà."

"Anh cũng chưa đánh." Sau đó đem kháng nghị của cô nuốt vào trong miệng, quần lấy đầu lưỡi, ra sức mút vào.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14-2: Một: Nam thần học bá: ăn cơm (14)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Phần H phía trên là một nửa chương 14 nhưng mà mình lười edit hết tập nên Edit trước đoạn H cho mọi người đọc ==)))

Sau một hồi triển miên say sưa, thời gian cũng đã tới trưa, bụng cả hai đều kêu ộp ộp. Tiểu Cao Ý đành gọi com hộp.

Thẩm Quân mặc áo rộng thùng thình, lười biếng nằm trên giường. Tường có thể ngủ một giấc tới chiều, ai dè bị Tiểu Cao Ý kéo lên, dang hai chân ra ngồi ở trên người hần, mơ hồ mắt còn một nhắm một mở, bị Tiểu Cao Ý ép một ngum lại một ngum ăn com.

Ăn chi là cái có, tên cầm thú này được một hồi lại kéo áo cô lên, cơn thịnh nộ phía dưới lại cắm vào tiểu huyết bên dưới của nàng.

Phía trên bị hần ép ăn từng muỗng cháo thịt nạc muối, phía dưới lại bị tiểu đệ của hần ép buộc: "Bảo bối, em nhìn xem, cái miệng nhỏ phía trên no rồi, phía dưới cũng được lấp đầy, nhưng vẫn còn nhiều lắm phải ăn cho hết."

Thẩm Quân quay qua, nhìn trên bàn còn một chén lớn cháo thịt nạc muối, chỉ cảm thấy chính mình đã no căng bụng rồi, bây giờ hối hận thật sự tại sao lúc trước không phát hiện cái tên Tiểu Cao Ý này là một người dạ thú, vẫn nhả bại hoại.

Cuối cùng, cháo vẫn ăn không hết. Thẩm Quân bị Tiểu Cao Ý lẳng qua lẳng lại, từ trên bàn tới trên giường, phía trước hay phía sau, đều bị hần lấp đầy một bụng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Một: Nam thần học bá: Thành tích (15)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Kết quả của sự tưng dục quá độ chính là thứ hai đi học, hai chân Thẩm Quân đứng không vững. Nếu như ngày hôm qua, buổi chiều Tiểu Cao Ý không muốn cô thêm một lần ở trong nhà vệ sinh, thì chắc cô còn có thể đứng dậy được.

Nghe tới cảnh, hai chân đứng không vững về Thẩm Gia, nếu bị Thẩm phu nhân nhìn thấy, còn hỏi đông hỏi tây, thì không tốt lắm. Cô với Tiểu Cao Ý chỉ vừa mới bắt đầu, ít người biết thì tốt hơn. Gấp gáp dễ hồng chuyện, cô vẫn là nên để Tiểu Cao Ý không rời khỏi mình được, mặc kệ là thân thể hay là trái tim. Cho nên tuy rằng bề ngoài oán hần đòi hỏi vô độ, nhưng cô vẫn đáp lại hần theo bản năng.

Khâu Minh Viễn lúc này đem vào một xấp bài thi, lấy cây thước gỗ báng to gõ vào mặt bàn, tạo ra một âm thanh lớn, phía dưới lớp học mới rơi vào im lặng. Khâu Minh Viễn đẩy đẩy mắt kính, trước hết phát bài thi toán học: "Lần này thi toàn khối, tổng thành tích cả lớp không tồi, nhưng vẫn có năm sáu cá nhân không đạt yêu cầu, thấp nhất 78 điểm, cao nhất vẫn là Tiểu Cao Ý 148 điểm. Bạn học nào điểm không tốt nhất định phải chú ý chăm chỉ."

Sau khi Khâu Minh Viễn nói câu này, tất cả mọi người đều quay đầu nhìn Thẩm Quân, thấy cô không những không biết thân phận, còn im lặng tươi cười.

Không thể trách người khác hiểu lầm cô, trước kia Thẩm Quân thi phân ban, sau đó còn làm một bài thi khảo sát, kết quả thậm chí không nổi. Tiểu Cao Ý nhìn bài thi của cô, thành tích đúng là tốt rất nhiều, không hổ là người hần thích. Thẩm Quân mang theo kiểu ngạo, khuỷu tay đập khuỷu tay Tiểu Cao Ý: "Thấy không, em rất lợi hại đó nha, nếu anh không cố gắng, em sẽ vượt qua anh luôn."

Nhìn cô đặc ý, giống con mèo nhỏ kiêu ngạo, tay trái hần không an phận ở trên đùi vuốt ve: "Nếu là em muốn, anh đương nhiên vui vẻ chịu đựng."

"Buông tay, ở bên ngoài không được sờ loạn."

Khâu Minh Viễn nhìn mọi người đã cầm được đề thi, tiếp tục nói: "Lớp chúng ta lần này phải đặc biệt tuyên dương Thẩm Quân, bạn học Thẩm Quân thi được 144 điểm toán, cũng là xếp hạng 2 lần này. Mọi người phải học hỏi Thẩm Quân nhiều hơn."

Ban đầu, mọi người đều nghĩ Thẩm Quân đội sổ, cả lớp ai nấy đều không thể tin được, trong lòng mọi người đều là, dờ mờ, sao có thể?

Cũng có người lên lút bàn tán,

"Bảo đảm copy bài rồi, sao có thể?"

"Chắc chắn là copy bài Tiểu Cao Ý rồi."

Mấy nữ sinh bàn tán xong, trong lòng đều rất ghen tị, nếu Tiểu Cao Ý cũng giúp đỡ các cô như vậy, xếp hạng 2 chắc chắn dễ như trở bàn tay.

Nhìn lớp học càng lúc càng âm ỉ, Khâu Minh Viễn vỗ vỗ bàn: "Im lặng, tiết sau lại tiếp tục thảo luận bài thi."

Những lời bàn tán xung quanh truyền vào lỗ tai Tiểu Cao Ý, mặt hần vẫn lãnh đạm, nhưng phía dưới nắm tay Thẩm Quân, nói thật khí phách: "Anh tin em."

"Em không để ý đâu, phản ứng này là bình thường mà.Nhưng mà bài thi lần sau nếu em thi hơn điểm anh, có khen thưởng gì không?." Thẩm Quân chớp chớp đôi mắt, về mặt đầy xấu xa.

Suy nghĩ vừa chuyện, Tiêu Cao Ý mỉm cười: "Vạn nhất vẫn là anh, thì sao?"

"Vậy thì..." Thẩm Quân thật ra rất tự tin, cô ở trước kia tốt nghiệp thạc sĩ nha, sao có thể không đấu lại một học sinh Cao Học chứ.

Tiêu Cao Ý một tay chống cằm: "Như vậy đi, ai thắng có thể yêu cầu đối phương một việc."

Tuy cô cảm thấy mọi việc không đơn giản như vậy, Thẩm Quân vẫn ngốc ngốc gật đầu:

"Một lời đã định, ai không làm được chính là chó con."

Vì thế, sau tiết học, Tiêu Cao Ý khẩn trương đi tìm chủ nhiệm lớp hỏi bài thi môn Văn, cùng với xếp hạng lớp. Nhìn lướt qua thành tích, quả thật cảm thấy rất ngỡ ngàng. Hắn đã sớm nghĩ kỹ rồi mới đưa ra thách đấu, thật sự hắn muốn cùng Thẩm Quân làm thêm vài lần, trong lòng tưởng tượng, tiểu huynh đệ cũng ngoe ngoặc rục rịch.

Thẩm Quân vốn không tin được vậy mà cô lại thua, về mặt đưa đám không phục. Nhưng cả lớp sau khi biết được thành tích Thẩm Quân, ai nấy đều ngạc nhiên miệng mở to không khép lại được. Nhưng loại cảm giác kỳ lạ này không được bao lâu, thì lớp trường đột nhiên đi tới: "Thẩm Quân, chủ nhiệm lớp muốn gặp cậu."

Thẩm Quân buồn bực gật đầu, cô biết chắc chắn đây không phải chuyện tốt.

Thấy cô vừa ra khỏi lớp, cả trai lẫn gái đều bắt đầu bát quái: "Lớp trưởng, có việc gì sao?"

Chỉ thấy lớp trưởng nhũn mày: "Có người báo cáo Thẩm Quân gian lận."

Sau khi nghe xong lời này, Tiêu Cao Ý lập tức đứng lên, mang theo một tảng không khí lạnh lẽo, khớp tay cũng kêu răng rắc tức giận, đuổi theo Thẩm Quân ra khỏi lớp học. Những người khác tự giác im bật, Tiêu Cao Ý đáng sợ thật đó.

Cô gái của hắn, sao có thể để người khác tự tiện phê bình.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Một: Nam thần học bá: Nghi ngờ gian lận (16)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Văn phòng giáo viên giờ đây không khí đè nén áp lực, Khâu Minh Viễn bụng lý sự lên uống nước, nhìn nữ sinh đang đứng trước mặt, một nữ sinh duyên dáng yêu kiều, hắn vẫn luôn tin tưởng, tuổi trẻ ai mà không bốc đồng, nóng nảy, nữ nhân này, trước kia phản nghịch, nhưng bản tính không hề xấu.

Khâu Minh Viễn làm giáo viên hơn hai mươi năm, am hiểu đạo lý sâu xa, cân nhắc nửa ngày mới mở miệng: "Thẩm Quân, em kỳ thi này tiến bộ rất tốt, cực khổ cho em rồi."

"Trước kia là em không hiểu chuyện, làm phiền nhiều tới thầy. Gần đây em ý thức được tầm quan trọng của việc học, lại được Tiêu Cao Ý giúp đỡ, kèm thêm, mới có thể tiến bộ vượt bậc." Thẩm Quân biết đây là chiêu tiên lễ hậu binh, không thể lơ là cảnh giác.

Khâu Minh Viễn gật đầu, Thẩm Quân nhìn ông, tỏ vẻ thật lòng: "Lão sư, thầy cứ việc nói thẳng, việc thầy kêu em tới văn phòng là vì..."

"Lão sư..." Khâu Minh Viễn còn chưa kịp trả lời, đã bị Tiêu Cao Ý đánh gãy, nhìn là biết vội vàng chạy tới, hô hấp vẫn dồn dập. Trên trán đã hiện lên một tầng mồ hôi, Thẩm Quân thật lòng cảm động.

Chủ nhiệm lớp muốn nói cái gì, cô trong lòng hiểu rõ, bất quá nhìn thấy Tiêu Cao Ý vì cô mà lo lắng, cảm giác ngọt ngào này quả thật đánh thẳng vào tâm.

Tiêu Cao Ý bước thẳng vào trong phòng, đứng bên cạnh Thẩm Quân, đứng là một đôi kim đồng ngọc nữ. Khâu Minh Viễn bị cắt ngang, hơi bất mãn, nhìn Tiêu Cao Ý: "Có việc gì sao...?"

Im lặng vài giây, Tiêu Cao Ý mở miệng: "Em có ý kiến nhỏ, về việc bạn học Thẩm Quân lần này thi kết quả rất tốt, em thấy bạn học rất có cố gắng."

Chi câu này của Tiêu Cao Ý, làm Khâu Minh Viễn nãy lời muốn nói đều phải nuốt hết vào trong. Có câu nói rất đúng, chuyện xấu đồn xa ngàn dặm. Một thầy giáo mang theo gọng kính màu đen, ăn mặc cứng nhắc, gõ gõ vào mặt bàn, lớn tiếng quát: "Thẩm Quân, lần thi này em có gian lận hay không?"

Khâu Minh Viễn lấy khăn tay ra lau mồ hôi, miệng khô khốc, lại cảm lý sự lên uống. Đây là học sinh lớp ông, ông thiên vị sẽ bị nghị luận, không thiên vị, Thẩm Quân sẽ bị phê bình.

Đối với vị giáo viên Quách Thành Hoàng báo thù này, tuyệt đối không thể lấy cương áp nhu: "Em tuyệt đối không có gian lận, tuy rằng em không biết lão sư ở đâu nghe được tin này, nhưng em tin mọi người đều làm việc theo quy định, là một lão sư tốt, nhất định sẽ giúp em trả lại công đạo."

Quách Thành Hoàng đương nhiên trong lòng sớm khẳng định Thẩm Quân gian lận. Lại nghe những lời này, nếu như ông nói cô gian lận, tức là phân biệt đối xử, đối trắng thay đen, nữ sinh này mềm mết rất lợi hại: "Đây là đúng hay sai, chúng tôi sẽ điều tra rõ, nhưng mà gian lận để có được kết quả tốt, là một loại hành vi không thể chấp nhận được."

Tiêu Cao Ý bình tĩnh nhìn Quách Thành Hoàng: "Chủ nhiệm, mọi việc đều phải nói chứng cứ, nếu không thể chứng minh bạn học của em gian lận, thì không thể chứng minh được gì. Hay là, em cho mọi người một ý kiến nhỏ..."

Khâu Minh Viễn quả thật hết cách, như thế nào lại bày ra một ý kiến nhỏ.

"Tuy là có người nặc danh báo tin, nhưng em tin tưởng chủ nhiệm sẽ có cách giải quyết. Chỉ bằng, kêu người nặc danh kia đưa ra bằng chứng, đồng thời Thẩm Quân sẽ làm lại bài thi một lần nữa, kết quả sau cùng chính là sự thật."

Tiêu Cao Ý thấy sắc mặt Quách Thành Hoàng thay đổi, lại nói thêm: "Từ xưa tới nay con người vẫn quan trọng nhất là phẩm đức. Nếu làm ra hành vi hãm hại bạn học, cũng đồng nghĩa với phẩm chất không tốt. Nhà trường lại tùy tiện tin tưởng, nhất định sẽ làm cho trường học náo loạn. Mười điều tư tưởng đạo đức tốt đẹp trước đây học chắc chắn sẽ bị xem nhẹ. Em cảm thấy nhất định phải tìm ra được người nặc danh kia, ở trước mặt học sinh giáo viên làm kiểm điểm, có tội ắt phải bị phạt."

Loại người ném đá giấu tay này đều khiến người ta cảm thấy khinh thường. Quách Thành Hoàng đối với những lời Tiêu Cao Ý nói cũng rất vừa lòng, trường học kỷ luật quan trọng nhưng danh dự học sinh cũng không thể xem nhẹ. Tiêu Cao Ý xoay chuyển tình huống từ mọi người cảm thấy Thẩm Quân gian lận, bây giờ đổi thành người nặc danh kia chắc chắn có điều mờ ám.

Cuối cùng, Quách Thành Hoành giải quyết dứt khoát, mỗi một giáo viên viết ra một đề thi, sau đó để Thẩm Quân làm lại bài. Dù sao, Thẩm Quân cũng là con gái Thẩm thị trưởng, nếu chuyện này làm lớn lên, đối với trường học hay Thẩm Gia đều không tốt đẹp.

Tô Vũ Hàm lúc này ngồi trong phòng học, nghe xung quanh mọi người đều bàn tán chuyện của Thẩm Quân, tâm tình cô quả thật sung sướng, miệng còn nhếch lên đầy đắc chí.

Sau đó nhận được một tin nhắn: "Bảo bối, tan học đợi em" - Lộ Chính Thanh.

Nam nhân đúng là ngựa đực, chỉ cần ở trên giường giờ vài chiêu, hần liền không cách nào rời khỏi được mình. Đúng là một lũ ngu xuẩn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Một: Nam thần học bá: Phong hoa tuyết dạ (17)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Tiêu Cao Ý mượn cơ Thẩm Quân đã chịu ảnh hưởng, nên nghỉ học nửa buổi để nghỉ ngơi, ngày mai tiến hành thi lại. Đồng thời cũng xin Khâu Minh Viễn, phê hần nghỉ học nửa ngày.

Nhìn Tiêu Cao Ý cùng Thẩm Quân lần lượt rời khỏi phòng giáo viên, Khâu Minh Viễn cảm thấy ông đang bị dắt mũi, Thẩm Quân muốn nghỉ ngơi, nên xin nghỉ nửa ngày. Tiêu Cao Ý cũng xin nghỉ làm cái quái gì?

Giờ là giờ ra chơi, trên hành lang có rất nhiều học sinh đang đứng, sau khi nhìn thấy Thẩm Quân đi đến, dùng ánh mắt khinh thường, có người lại tò mò, đánh giá cô.

Thẩm Quân là cây ngay không sợ chết đứng, ngừng đầu đường đường chính chính bước đi, đối với những ánh mắt này hoàn toàn làm ngơ.

Hai người trở về lớp: "Thẩm Quân sao rồi?"

Thẩm Quân thấy mọi người không ác ý, cười cười nói: "Chờ ngày mai mọi người sẽ biết, mình về trước..."

Cùng với Tiêu Cao Ý trở về chung cư, ở trong xe không khí nhất thời yên tĩnh, Thẩm Quân nghiêng đầu tay chống cằm, lẳng lặng nhìn ra ngoài cửa sổ, sau đó liếc mắt nhìn Tiêu Cao Ý: "Anh đang nghĩ gì, sao không nói lời nào?"

Tiêu Cao Ý liếc mắt một cái: "Đang nghĩ xem nên đòi em thưởng cái gì."

Thẩm Quân bắt đầu nũng nịu, cầm tay hần quơ quơ, thật đáng thương nói: "Anh xem, người ta đang gặp khó khăn mà còn đòi hỏi phần thưởng, không biết xấu hổ."

"Việc nào ra việc đó, anh không để em vô duyên vô cớ bị oan, nhưng thưởng thì không thể thiếu." Hần nói một cách nghiêm túc, cũng không cười, Thẩm Quân trong lòng hiểu rõ. Nhưng nội tâm không biết vì sao rất mong chờ.

Xe Tiêu Cao Ý ngừng ở cửa hàng bách hóa, ở đây tập trung rất nhiều cửa hàng, từ quần áo cao cấp hay bình thường, lại còn bán nhiều đồ, từ nhà hàng năm sao tới đồ ăn vặt ven đường, đều có đủ.

Không đợi Thẩm Quân bị mấy món ăn vặt thu hút, đã bị Tiêu Cao Ý kéo vào một cửa hàng tên "Phong Hoa Tuyết Dạ".

Vừa nhìn thấy đồ bán bên trong, Thẩm Quân quả thật đó một, ban ngày ban mặt chạy đi mua đồ tình thú, thật sự tức không chịu được.

Trên kệ bày bán những mặt hàng từ roi da, tới giày mát xa, còn có đồ trang trí như là nệm, hay máy rung... Tiêu Cao Ý nắm Thẩm Quân kéo vào bên trong, chỗ này có rất nhiều trang phục theo chủ đề, quần áo bác sĩ, trang phục hầu gái, thủy thủ...

Quần áo cosplay, Thẩm Quân hơi chút thả lỏng, cô quả thật rất mê trang phục Anime. Tiêu Cao Ý đương nhiên biết được Thẩm Quân đang mắc cỡ, nhưng vì phúc lợi bản thân, không thể nhượng bộ. Mua xong một đồng đồ, Tiêu Cao Ý gấp rút kéo Thẩm Quân trở về chung cư.

Đi đến nửa đường, Thẩm Quân đột nhiên nhớ tới một thứ, ghé vào lỗ tai Tiêu Cao Ý nói nhỏ. Tiêu Cao Ý nhú mày, suy nghĩ cặn kẽ: "Anh không thích dùng mấy thứ ngăn cách hai chúng ta."

"Anh...không biết xấu hổ." Bất quá, cuối cùng hần cũng ghé vào siêu thị mua một hộp bao cao su.

"Đỉnh" thang máy mở ra, hai người bên trong vẫn còn ôm nhau, mỗi lười không rời.

Cũng may, mỗi tầng chung cư này đều chỉ có một hộ gia đình, không sợ người khác nhìn thấy.

Tiêu Cao Ý đem Thẩm Quân ấn trên cửa, lấp kín cái miệng nhỏ, cạy ra hàm răng, đầu lưỡi xông vào khoang miệng bên trong, không ngừng cuốn lấy đầu lưỡi của cô, mút vào. Đồng thời, bàn tay nóng rực chui vào trong áo vuốt ve Thẩm Quân. Nội tâm cô bấy giờ quả thật dục hòa.

"Um..um" Thẩm Quân không nói nên lời, dưới quần chầy ra một chất lỏng, hai chân không tự giác khép chặt, chờ mong thiếu niên tiến thêm một bước.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 18: Một: Nam thần học bá: Tình thú (18) (h+)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Thấy Thẩm Quân ướt nhanh như vậy, Tiêu Cao Ý thỏa mãn cực kỳ, có thể thấy cô đối với hần có khát vọng.

"Bảo bối, em hẳn cảm như vậy."

Tiêu Cao Ý quả thật muốn cùng với Thẩm Quân ở một chỗ, cùng nhau làm, muốn cho cô gái này thời thời khắc khắc đều nghĩ tới hắn, muốn ở cùng hắn.

Tiêu Cao Ý tràn ngập quyết tâm, nhưng thấy Thẩm Quân hai mắt tràn đầy nhu tình, lại phá phách trêu chọc hạ thân hắn, làm cho tiểu đệ quả thật cương lên, đừng quần cũng sắp bị phá thủng. Hắn thật muốn cùng cô làm một phen điên cuồng, hưng hăng giáo huấn cô, thì trách nhiệm gì đó, bỏ hết đi.

"Cao Ý...anh chậm một chút..." Thẩm Quân vẻ mặt tràn ngập nhục dục, nhưng một bên chân không an phận, quần lên hồng hân, một tay ra sức vuốt ve cơ thể Tiêu Cao Ý.

"Chậm...chậm thôi...không anh chọc em hư mất."

Tiêu Cao Ý bị trêu chọc, hai mắt đỏ đậm, hận không thể cắn chết tiểu yêu tinh này.

Tiêu Cao Ý vuốt ve cái mông vênh cao của cô: "Tiểu yêu tinh, ma mãnh."

Rồi sau đó hắn ngậm môi cô, quần lấy lưỡi cô, hút hết nước bọt trong miệng cô.

Mỗi một chỗ trên đất đều là quần áo của hai người, túi mua sắm lúc nãy cũng bị bỏ rơi ở ngoài kệ giày.

Tiêu Cao Ý cởi cái nơ nhỏ trên cổ Thẩm Quân ra, sau đó là áo sơ mi, rồi tới váy đồng phục, chốc lát một cái áo ngực màu đen rơi xuống, ngay sau đó là quần lót màu đen cũng bị xé rách. Thẩm Quân vuốt ve cơ ngực Tiêu Cao Ý, hai tay không thành thật xoa nắn hai hạt đậu đỏ của hắn, bàn tay kia lại hướng xuống hạ thân hắn, cứ vuốt ve cầm nắm yêu thích không nổi buông tay. "Anh còn muốn chơi cosplay mà, bây giờ đã không chờ kịp rồi sao."

Sau khi Thẩm Quân nói vậy, hắn mới nhớ tới vài món đồ mới mua lúc nãy, hắn quay ra kệ giày, lấy lên hai cái túi, sau đó bế Thẩm Quân lên

"Lão công thỏa mãn em"

"Ài là vợ anh chứ." Thẩm Quân nũng nịu đánh vào ngực hắn.

Tiêu Cao Ý cũng không hàm hồ: "Ai ở cùng anh chính là vợ anh."

Mặc dù Thẩm Quân đã nhận được nhiệm vụ là đưa hắn lên giường, nhưng nếu muốn nửa đời sau ở thế giới này cùng hắn vượt qua quãng đời còn lại, đương nhiên nàng cũng sẽ hào hào yêu thương hắn.Loại đồ tình thú này, cô cũng chưa từng thử, nhưng mà cô cũng ngại thử qua đâu, như vậy càng làm cho hắn không thể nào rời xa cô nữa.

Nói có hoa tâm cũng được, nói có ích kỷ cũng được, nam nhân tốt như vậy, vốn là của cô, tại sao cô còn bỏ đi, nhường cho người khác.

Tiêu Cao Ý hai tay gát sau đầu, dựa vào giường, nửa người nửa nằm, thưởng thức mỹ nhân trước mắt. Thẩm Quân giờ đây chỉ ăn mặc mỏng manh, một thân áo yếm màu đỏ, phía trên cái yếm còn thêu một cặp uyên ương. Đôi mắt ngập nước nhìn hắn chăm chăm, quần áo bó sát cơ thể lộ ra hai tiểu đậu đỏ, đôi gò bồng đảo cũng nhỏ to, vạt áo dài phía dưới không đủ rộng để che đi tiểu huyết kia, lộ ra đôi chân dài.

Làm Tiêu Cao Ý tâm viên ý mã, thỏa mãn một trăm phần trăm.

"Vị đại gia này, có hài lòng với tiểu thiếp hay không?" Thẩm Quân nhẹ quý một chân, sau đó đến gần hắn, ngồi trên người hắn, một tay xoa nhẹ cơ ngực, sau đó cuối người môi đỏ hôn từ cơ ngực, lại lên lưỡi liếm đầu vú hắn.

Cái lưỡi mềm mại kia liếm cả người Tiêu Cao Ý, làm hắn không tự giác rên rỉ một tiếng. Hắn dùng tay cời bỏ lưng quần, Thẩm Quân nhẹ giọng: "Đại gia vừa lòng lắm đúng không, bây giờ để tiểu thiếp tự thưởng cho bản thân một chút."

Dứt lời, Thẩm Quân nâng người, đem cơn thịnh đang cương to, cắm vào tiểu huyết đang đầy xuân thủy. "A...gia...ngài to quá...cắm vào tận bụng nội tài..."

Thẩm Quân dùng hai chân quần lấy eo hắn, lời nói từ miệng cũng không kiêng dè, kích thích hắn không ngừng, làm hắn chỉ muốn đâm sâu hơn nữa.

Tiêu Cao Ý cảm thấy Thẩm Quân chính là tới để khắc hắn. Cái gì Tiêu công tử, cái gì nam thần cao lãnh, ở trước mặt cô, hắn chỉ là một Tiêu Cao Ý, chỉ là chính mình, cùng với cô hòa làm một chỗ, cho nhau những thứ tốt đẹp nhất.

"Tiểu yêu tinh." Hắn nhện không được, vươn tay xoa bóp bộ ngực đang nhỏ to.

Thân thể hai người hòa hợp với nhau, triều miên không dứt, sau đó mãnh liệt ôm hôn, giống như muốn ăn hết đối phương.

"Ân...ân...đại gia...nội tài muốn tới." Thẩm Quân vừa nói, tiểu huyết vừa co rút lại, cô nâng mình càng lúc càng nhanh, sau đó rên lên, đắm chìm trong cao trào, cơn thịnh vẫn ở trong tiểu huyết của cô, bị xuân thủy làm ướt hết một mảng ga giường.

Tiêu Cao Ý ôm Thẩm Quân dậy, lại nhập vào phía sau cô, ở trên cổ cô cũng lưu lại một vết đỏ ái muội.

Thẩm Quân chịu không nổi trêu chọc, chỉ đành xin tha, ôm Tiêu Cao Ý: "Ông xã...em không chịu nổi...anh sâu quá..."

Một tiếng "Ông xã" này làm Tiêu Cao Ý thỏa mãn từ tâm tới thân thể, hắn xoay người, hút mạnh vài lần, sau đó bắn ra một tràng dài.

Mỗi một lần Thẩm Quân làm nũng với hắn, hắn đều không chịu nổi, chỉ muốn che chở cô, muốn sủng ái cô. Cho dù cô muốn sao trên trời, hắn cũng phải hái xuống bằng được.

Từ lúc cùng cô hoan ái, đôi mắt liền không thể rời được cô, trong lòng cũng luôn nghĩ tới cô, vì cô lo lắng, vì cô phát sầu.

"Nghịch ngợm." Tiêu Cao Ý than thở, khẽ hôn lên môi Thẩm Quân, sau đó đứng dậy sửa sang thân thể hỗn độn.

Tô Vũ Hàm gặp mặt Lộ Chính Thanh sau giờ học, hắn dẫn cô đi mua quần áo, nhìn cái này cũng mua, cái kia cũng muốn có. Lộ Chính Thanh lúc này hết kiên nhẫn, Tô Vũ Hàm cười lạnh, đối với loại công tử này, rút của hắn mà không thỏa mãn hắn, thì sẽ bị quay ngược lại cắn một phát đau đớn. Sau đó cùng nhau đến một nhà hàng cao cấp ăn cơm.

Ra khỏi nhà hàng, cũng là ban đêm, Lộ Chính Thanh mở cửa xe cho Tô Vũ Hàm, xoay người ngồi ở vị trí lái: "Tới nhà anh đi."

Hắn tuy là không phải lần đầu tiên hỏi câu này, nhưng trước kia Tô Vũ Hàm đều từ chối hắn.

"Dạ, em vẫn chưa tới nhà anh lần nào." Tô Vũ Hàm cười ngọt ngào, vẻ mặt thuần khiết, lời nói có thâm ý, không nói rõ cũng hiểu được.

Lộ Chính Thanh lúc này kinh ngạc, nội tâm nổi bão, tầm mắt từ mặt Tô Vũ Hàm, nhìn xuống cái váy ngắn che đi bắp đùi, hai chân dài trắng nõn. Mẹ nó, đêm nay không làm cho nữ nhân này xin tha thì hắn không phải đàn ông.

Lại tưởng tượng tới cảnh Tô Vũ Hàm thút thít không ngừng xin tha, Lộ Chính Thanh bốc hỏa, hạ thân càng cứng.

Chương 19: Một: Nam thần học bá: Thi trắc nghiệm (19)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Sáng sớm hôm sau, Tiêu Cao Ý để Thẩm Quân ở trên giường, muốn cô một lần, thiếu chút nữa làm cô không thể rời giường. Trong lòng tức giận không thôi, đúng là tên dã tâm không biết tiết chế ham muốn.

Tiêu Cao Ý quả thật hồ thẹn, sau đó hần hủ hạ Thẩm Quân giống như trâu bảo. Giúp cô nặn kem đánh răng, còn đánh luôn dùm cô. Lúc thay quần áo lại càng tích cực, lợi dụng thay quần áo sờ chỗ này một chút, sờ chỗ kia một hồi. Thẩm Quân trừng mắt với hắn, bỏ vào phòng. Tiêu Cao Ý chuẩn bị bữa sáng xong, nhìn thấy Thẩm Quân đang nằm lì trên giường chơi di động. Bất đắc dĩ cười khi.

Thẩm Quân nhìn bộ dáng Tiêu Cao Ý lúc này, đây là cao lãnh nam thần trong miệng mọi người, giờ đây ở trong nhà, loay hoay phục vụ cô, hận không thể ở bên cô 24 tiếng. Lòng cô giờ đây quả thật hướng thụ.

"Bảo bối, ăn cơm được rồi." Tiêu Cao Ý mặc áo sơ mi, quần tây đen, một thân cao lãnh, cấm dục, nhưng bản chất vẫn là một con sói, một con đại sắc lang.

Thẩm Quân ăn xong cơm sáng, hướng Tiêu Cao Ý cho hắn một cái hôn gió, chọc đến Tiêu Cao Ý kích thích tốt độ, hần dề cô lên bàn, loay hoay một hồi.

Bị cô lấy lý do chính đáng là phải thi trắc nghiệm, cự tuyệt hần.

Sau đó Tiêu Cao Ý lại nhìn Thẩm Quân mặc một chiếc váy caro màu xanh, nhưng lại lộ ra chân dài, trong mắt lại nổi lên ngọn lửa, nghĩ đến nam sinh khác có thể nhìn thấy điều này, không vui nói: "Váy quá ngắn."

"Được rồi được rồi, đi học thôi." Thẩm Quân đẩy Tiêu Cao Ý ra, chạy ra cửa.

Nghĩ đi nghĩ lại mấy lời đồn không hay gần đây chắc chắn do Tô Vũ Hàm bày ra. Cô hiện tại muốn đem bộ mặt giả tạo đó xé rách, sau đó bỏ đá xuống giếng, ra sức đánh chó rơi xuống nước.

Bản chất Thẩm Quân chính là người tính toán chi li, người nào phạm cô, cô nhất định trả lại gấp đôi. Nếu còn tái phạm, cô nhất định nhỏ cô tận gốc.

Tiêu Cao Ý ôm cô từ phía sau, để tay ở bên hông cô, sờ soạn: "Mặc kệ Tô Vũ Hàm có ai chống lưng, đụng vào bảo bối của anh, anh không bỏ qua được." Trong mắt còn mang theo một tia ác độc ngoan cường.

Tiêu Cao Ý muốn đem Thẩm Quân để sau lưng, bảo vệ cô, yêu thương, sủng ái cô. Đặt cô ở trên đầu, đụng vào cô chính là đụng vào hắn. Mặc kệ nam hay nữ, hần nhất định không hạ thù lưu tình.

Thẩm Quân nghiêng đầu hôn vào má Tiêu Cao Ý: "Anh phải tin em, với lại nha, ác giả ác báo."

Thiếu nữ trước mặt ngoan ngoãn lại hiểu chuyện, mùi thơm trên cơ thể nhẹ nhàng thoang thoảng, tư tưởng với bình ổn lại bị câu đến nơi khác, áo sơ mi không đủ che lấp bộ ngực căng đầy. Tiêu Cao Ý bất đắc dĩ xoa hai bầu ngực nhẹ nhàng, môi khô khốc nói: "Em đừng dụ dỗ anh."

Thẩm Quân cả người mềm nhũn, bàn tay hần ra sức đốt lửa ở nơi mẫn cảm nhất người cô. Lại dùng giọng nói khàn đặc gọi cảm nói chuyện, rốt cuộc là ai dụ hoặc ai.

Thẩm Quân kiểm tra bài thi một lần cuối, chắc chắn chỉ cao không thể thấp, Thẩm Quân thu bút, nộp bài thi. Đề thi này đối với cô đơn giản như ăn một bữa sáng. Bất quá, hệ thống còn giúp cô tăng thêm kỹ năng học thuộc lòng, đại khái là dễ như trở bàn tay.

Chỉ trong vòng một buổi sáng, Thẩm Quân liền làm xong toàn bộ đề thi, tất cả lão sư trong trường đều kinh ngạc không thôi. Vừa ra khỏi văn phòng, cô liền nhìn thấy một thanh niên anh tuấn đứng ở lan can gần đó, áo sơ mi không thể che dấu hết cơ ngực của hần, quần bò lại tôn lên đôi chân dài. Thẩm Quân thật sự động tâm rồi, nhưng mà người này cũng chỉ thuộc về một mình cô thôi. Nghĩ như vậy, trong lòng quả thật rất ấm áp.

Tiêu Cao Ý vừa thấy Thẩm Quân ra khỏi phòng, lập tức đi qua, lấy tay vuốt tóc cô: "Đi thôi, dẫn em đi ăn cơm." Hần đối với cô hoàn toàn tin tưởng, đương nhiên cũng sẽ không hỏi kết quả thế nào, kết quả cuối cùng sẽ là sự thật.

Tuấn nam kết đôi mỹ nữ, làm mọi người đều quay mặt nhìn lại, ánh mắt hâm mộ cũng có, ghen tị cũng có. Nhưng nam nữ chính đang trong quá trình yêu nhau cuồng nhiệt, đương nhiên không có ai trong mắt ngoài đối phương. Hào quang của hai người lóe ra có thể làm mù mắt người xung quanh.

Đã độc thân còn bị ngược, cuộc đời này đối với người độc thân như tôi quá khắc nghiệt.

Tô Vũ Hàm đi ra từ một bụi cây gần đó, nhìn bộ dáng hai người ăn ăn ái ái nắm tay nhau đi dưới sân trường.

Cô ở đây, dựa vào cái gì bọn họ có thể quang minh chính đại thành đôi?

Cô hôm qua ở cùng Lộ Chính Thanh, hần cho cô dùng những đạo cụ tình thú bức người, trong lòng cô quả thật hận thù làm mù mắt, nhất định tôi sẽ trả thù hai người. Tôi sống không tốt thì hai người cũng đừng hồng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 20: Một: Nam thần học bá: Kết quả(20)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Buổi sáng thứ tư tại văn phòng giáo viên.

Bài thi của Thẩm Quân chưa đầy một tuần đã được chấm xong. Toàn bộ bài thi đều được điểm khá cao, còn cao hơn so với lần thi trước. Quách Thành Hoành nhìn bài thi của cô hoàn toàn ngoài dự đoán của hần, không nhịn được tán thưởng và câu.

Cô gái này đúng là rất có tương lai, cuối năm khẳng định có mặt trên bảng danh dự của trường.

Khâu Minh Viễn đứng một bên nhìn kết quả, trong lòng không khỏi đắc ý, cả mặt đều đầy vinh dự, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn Quách Thành Hoanh.

Nhìn đi, nhìn đi đây là học sinh lớp ông đó. Cô bé này mặt mày sáng sủa như vậy, sao có thể gian lận được chứ.

Thẩm Quân nhìn kết quả không bất ngờ lắm, chỉ nhàn nhạt nói: "Vất vả cho các lão sư rồi."

Xong còn nói thêm: "Xin hỏi, việc điều tra người báo tin, đã tiến triển tới đâu rồi ạ?"

Quách Thành Hoanh đã điều tra qua địa chỉ IP người gửi tin nặc danh vào hộp thư của trường, nhưng không điều tra được gì đặc biệt, là một địa chỉ vô danh. Chắc chắn là cố tình tạo ra để vu oan cho Thẩm Quân.

Nhìn thấy Quách Thành Hoanh do dự không nói, Thẩm Quân lạnh lùng: "Lão sư, nhân tri diện bất tri tâm, em tin tưởng thầy nhất định sẽ công bằng, công tâm, giúp em đòi lại danh dự."

Quách Thành Hoanh trầm ngâm: "Em yên tâm, tôi nhất định điều tra rõ mọi việc."

Lúc này bên ngoài văn phòng, có rất nhiều học sinh tụ tập hóng hớt tình hình kết quả bài thi của Thẩm Quân, mà nói đúng hơn là hóng hớt kết quả tìm kiếm ai là thủ phạm vu oan cho Thẩm Quân.

Đại khái hơn 10 phút, một cô gái nhỏ nhắn, cúi gằm mặt, run bần bật đi đến văn phòng. Thẩm Quân nhướng mày, Tô Vũ Hàm đúng là thông minh, không trực tiếp ra tay, bây giờ lại tìm một người khác để gánh tội thay.

Quách Thành Hoanh mở miệng: "Lâm Tư Tư, em vì sao vu oan Thẩm Quân gian lận? Em có chứng cứ gì không?"

Nữ sinh lần đầu đối mặt với áp lực bên trong văn phòng, âm thanh mang theo sự hãi run rẩy: "Em em..." Áp áp úng úng không nói nên lời.

Lâm Tư Tư lo sợ trong lòng, cô nghĩ đến nếu lên tiếng giải thích, ba mẹ ở công ty cực khổ bao nhiêu năm vô cớ bị đuổi việc, chỉ đành cắn răng im lặng.

Thấy cô vẫn im lặng không lên tiếng, Thẩm Quân nhàn nhạt: "Cô biết rõ nếu không giải thích thì việc này sẽ bị phê vào học bạ, tương lai cũng sẽ mất, vết nhơ này đi theo cả đời. Đừng nói là học đại học, ngay cả cơ hội tìm được một việc làm tốt cũng không có. Vì cái gì mà đánh đổi tương lai của bản thân như vậy? Chỉ cần nói sự thật, tôi bảo đảm với cô ở thành phố A này không ai dám làm hại đến cô và gia đình. Nếu không tin, cô cứ hỏi các lão sư."

Vừa nghe những lời Thẩm Quân nói, Lâm Tư Tư lập tức ngừng đầu, không ngừng xua tay: "Tôi không phải cố ý, tôi sai rồi, tôi sai rồi, hy vọng của cả nhà đều đặt trên người tôi, tôi không thể bị ghi tội được.."

"Vậy ai là người sai khiến em?" Quách Thành Hoanh đương nhiên biết sau lưng còn có người khác.

"Em..." Lâm Tư Tư vẫn còn bán tín bán nghi, không dám nói ra sự thật.

"Em yên tâm, tôi sẽ không ghi vào học bạ của em." Quách Thành Hoanh thề son sắt đảm bảo.

Cô sớm biết Tô Vũ Hàm là người bày ra chuyện này, nhưng cô không nghĩ, cuối cùng cái tên Lâm Tư Tư nói ra, lại không phải như cô nghĩ.

Thẩm Quân thật sự không thể không nể Tô Vũ Hàm, làm mọi chuyện sạch sẽ đầu vào đáy như vậy.

Dây dưa cả một buổi sáng không xong, Thẩm Quân không muốn gây khó dễ cho người vô tội, đành phải nói với Khâu Minh Viễn là không truy xét nữa.

Làm cho Khâu Minh Viễn và Quách Thành Hoanh nhẹ nhõm thở phào. Sự tình này mà làm lớn lên đối với trường học không tốt chút nào. Hèn là Thẩm Quân hiểu chuyện, đồng ý bỏ qua. Cuối cùng, còn không quên nói Thẩm Quân cùng Tiêu Cao Ý chuẩn bị tham gia cuộc thi Olympic Toán Học cấp thành phố vào tháng sau.

Thẩm Quân trên đường trở về lớp học, soạn một tin nhắn xong liền trực tiếp gửi cho Tô Vũ Hàm.

Có thù tất báo, thời điểm chưa thích hợp, không có nghĩa không tới. Đến lúc đó, tao khiến mày sống không bằng chết.

Tô Vũ Hàm trắng bệch nhìn điện thoại, Thẩm Quân mạnh miệng như vậy, làm cô thật sự hoảng sợ.

Đột nhiên nghĩ tới Lộ Chính Thanh, hán gia thế không bình thường, tốt nhất vẫn nên bám chặt lấy hán.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Một: Nam thần học bá: Ngoài ý muốn (21)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Người xưa nói rất đúng, cây ngay không sợ chết đứng, 1 tháng sau khi Tô Vũ Hàm nhận được tin nhắn khiêu khích của Thẩm Quân. Cả người đều lo sợ không đầu. Đề phòng cẩn thận, cũng không dám lơ là. Cô không biết cuối cùng Thẩm Quân muốn bày trò gì, cả người đều một mối. Thẩm Quân biết chắc chắn Tô Vũ Hàm sẽ không im lặng để người ta khi dễ, nhưng mà cô cũng không sợ, loại người như à, không thể nói giết liền giết, tra tấn tinh thần, làm cho à muốn chết không xong.

Đào mất liền tới ngày thi đua Olympic cấp thành phố, nhà trường thuê một chiếc xe cao cấp để chở học sinh. Toàn bộ học sinh trên xe đều đã cùng nhau tham dự đội tuyển nhiều lần, Thẩm Quân là trưởng hợp đặc biệt được đặc cách tham gia.

Xe buýt chậm rãi chạy, trên xe mọi người bàn luận không dứt, có người lo lắng, có người tự tin, có người mặt mày không biểu cảm. Chỉ có Tiêu Cao Ý với Thẩm Quân, không quan tâm cuộc thi trước mắt, dựa vào nhau cùng ngủ.

Thẩm Quân vô lo vô nghĩ, dựa vào vai Tiêu Cao Ý, ngủ say sưa. Tiêu Cao Ý nhìn cô như một con mèo lười biếng rất thích phụ thuộc mình, trong lòng liền vui vẻ không thôi. Lần này cuộc thi bao gồm cả toán, sinh, vật lý và hóa. Kỳ thi có thể mất đến 3 4 ngày mới hoàn thành. Một phụ huynh giàu có trong đám học sinh đi theo, hào sảng bao toàn bộ phòng khách sạn sát bờ biển cho đội tuyển. Tiêu Cao Ý lại thấy khách sạn gần bờ biển như vậy, lại có thể ở cùng Thẩm Quân 3 ngày 2 đêm, nhất định không thể lãng phí tài nguyên nha.

Ở trong nước, cùng nhau làm, chắc chắn kích thích. Người khác nhìn Tiêu Cao Ý cười đến sáng lạng mặt mày, bất quá không ai biết được hắn đang suy nghĩ bậy bạ, một lòng muốn cùng Thẩm Quân thử vài loại tư thế khác nhau.

Trăng đêm nay rất sáng, bầu trời không nhiều sao, bên ngoài chỉ nghe thấy tiếng sóng biển. Có vài người đi bộ dọc bờ biển, tản bộ. Ở một nơi hẻo lánh, chính là Tiêu Cao Ý cùng Thẩm Quân đang cùng nhau làm cái loại chuyện mặt đỏ tím đập.

Thẩm Quân chống tay lên tảng đá trước mặt, Tiêu Cao Ý ở phía sau liên tục va chạm kịch liệt, còn thịt ở đằng sau đang điên cuồng thúc vào bên trong người cô, đụng vào bụng, đến long trời lở đất.

Cái gì thời gian sinh hoạt riêng, cái gì ăn tối dưới ánh nến, cái gì mà cùng nhau tản bộ để tiêu thực, đi tới đi lui liền đi tới cái nơi hẻo lánh này, bị tên kia ép làm cái chuyện xấu hổ này.

Tiêu Cao Ý ôm chặt Thẩm Quân, không ngừng ra vào vào:

"Bảo bối...em chặt quá...muốn ép chết anh sao?"

"Anh nhanh lên...ân...kẹp chết anh...đồ đáng ghét...suốt ngày muốn làm những chuyện bại hoại này...." Bụng Thẩm Quân không ngừng co rút, tiểu huyết bị còn thịt to lớn kia ra vào làm cô chịu không nổi nữa.

"Nhưng anh chỉ muốn em thôi...chỉ muốn em thôi...um..."

Tiêu Cao Ý nháp càng nhanh, nhanh hơn nữa, ở nơi sâu nhất trong người Thẩm Quân, phát ra phụt phụt tiếng nước. Tiêu Cao Ý không quên dùng tay xoa nắn đôi gò bồng đảo, lại nắm đầu ti xoay tròn vuốt ve, nghe được Thẩm Quân quỳ rừ rừ rì, hân không nhịn được lại nháp mạnh hơn. Thẩm Quân càng lúc càng mơ hồ, chỉ thấy khoái cảm không thôi, cả người không có khí lực dựa vào Tiêu Cao Ý, mặt hân dứa giỡn.

"Không được....sâu quá....ân....anh...." Nháp thêm chục lần nữa, Tiêu Cao Ý cuối cùng cũng tiết ra một hồi dịch trắng nóng hổi. Xong việc, Tiêu Cao Ý ôm Thẩm Quân đang mê mang trong người, neo theo đường mòn quay về phòng. Tiếp tục trận chiến thứ hai.

Đối với tên Tiêu Cao Ý ham muốn vô độ kia, Thẩm Quân thật sự không còn gì để nói, mặc hân làm càng, chính mình ngủ thiếp đi.

Cuộc thi kết thúc, ai về nhà nấy, Tiêu Cao Ý dặn lái xe đến đón hân và Thẩm Quân. Vừa bước lên xe lại không thành thật:

"Bảo bối...hôm qua làm em không vừa lòng sao? Sao lại giận..."

"Còn dám nói..." Thẩm Quân nhéo vào bắp chân hân.

"Hôn anh...một cái thôi anh không nói nữa." Tiêu Cao Ý chỉ chỉ miệng mình, chờ Thẩm Quân hôn lên.

Lão Trương phía trước mất điếc tai ngơ, già bộ cái gì cũng không biết. Đột nhiên lúc này, một chiếc xe khách lao tốc độ nhanh về phía bọn họ. Lão Trương nhanh chóng đánh tay lái, làm chiếc xe đảo một trận quay cuồng.

Hai người phía sau còn anh anh em em ân ái, không ý thức được chuyện gì, thì xe liền "phanh" một cái, đụng vào cây cỏ thụ bên đường. Hơn phân nửa chiếc xe đều bị hủy hoại không hình thù.

Tiêu Cao Ý theo bản năng ôm chặt Thẩm Quân, che chở cho cô. Vì thế, điều Thẩm Quân nhớ cuối cùng trước khi ngất đi là Tiêu Cao Ý trên trán máu không ngừng chảy, nhìn nàng cười ôn nhu, máu trên trán hân cũng không ngừng nhỏ giọt trên người cô, trong nháy mắt, cô hoàn toàn rết run.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Một: Nam thần học bá: Hôn mê (22)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Trên hành lang bệnh viện, trong không khí tràn ngập mùi thuốc sát trùng, phòng giải phẫu còn đang sáng đèn. Thẩm Quân vì sốc mà ngất đi, sau khi tỉnh dậy liền ngồi lì trên ghế nhựa trước phòng phẫu thuật, run cầm cập. Trên người dính đầy vết máu đỏ thẫm. Hai bàn tay nắm chặt đề trước đùi. Lúc Thẩm thị trường, Tiêu Thư Kỳ, Thẩm phu nhân và Tiêu phu nhân chạy đến đã thấy bộ dạng như người mất hồn của cô.

Thẩm phu nhân đau lòng cực kỳ, nhanh chóng ôm lấy Thẩm Quân: "Không sao...đừng sợ...thằng bé sẽ không xảy ra chuyện gì...."

Nhận được cái ôm ấm áp quen thuộc, Thẩm Quân lúc này hồi tỉnh, khóc rống lên. Nếu Tiêu Cao Ý không vì bảo vệ cô, cũng sẽ không ra nông nỗi này. Hân bây giờ một thân đầy máu nằm trong phòng phẫu thuật. Còn cô chỉ vì sợ mà ngất đi.

Không nói đến cô đến thế giới này chỉ vì hoàn thành nhiệm vụ, nếu hân có việc gì, cô cũng sẽ thống khổ không ngừng. Đang yên lành tại sao có một chiếc xe tải đi ngược chiều đâm vào xe bọn họ? Cô nhất định phải tra tới cùng.

Sau một hồi lâu, đèn trên phòng cấp cứu cuối cùng cũng tắt. Tiêu phu nhân lập tức chạy đến: "Con trai tôi thế nào rồi?"

Bác sĩ lộ ra vẻ mặt khó xử: "Va chạm mạnh làm não bị tổn thương, tánh mạng có thể giữ lại, nhưng đại não làm vào hôn mê sâu, tỉnh được hay không, tùy thuộc vào ý chí của cậu ấy."

Tiêu phu nhân nghe xong sắc mặt tái nhợt: "Ý của bác sĩ là thằng bé có thể trở thành người thực vật?"

Bác sĩ gạt đầu, sau đó cùng y tá rời đi.

Tiêu Cao Ý được y tá đẩy ra, đưa vào phòng hồi sức, Thẩm Quân lẳng lặng đứng đó, nhìn thanh niên trước mặt, sắc mặt trắng bệch, trên trán quấn một cái băng gạc lớn. Giống như chỉ là đang ngủ say mà thôi.

"Cao Ý giờ kìm...thằng bé sẽ không sao...qua 24 tiếng nếu không phát sốt...tức là có khả năng tỉnh lại..." Tiêu Thư Kỳ vỗ vai Tiêu phu nhân, chậm rãi nói. Vừa là nói an ủi bà, cũng là nói với chính bản thân ông.

Tiêu Thư Kỳ nhìn Thẩm phu nhân và Thẩm thị trường, chần chờ nói với Thẩm Quân: "Con về nghỉ ngơi đi...nếu không sẽ không đi học được."

"Con tạm thời xin nghỉ. Đời này ngoài Cao Ý ra, con không lấy người khác, mặc kệ anh ấy có tỉnh dậy hay không, con cũng sẽ chờ..." Thẩm Quân kiên định nói ra.

Cuối cùng, về mặt đầy áy náy nhìn ba mẹ: "Ba mẹ, con biết con tùy hứng, nhưng xin hai người đừng ép con.."

Tieu ba Tieu mẹ nghe những lời này, đương nhiên trong lòng cảm động không ít, nhưng đối với tình trạng con trai ông bà, không biết tương lai sẽ ra sao.

Cuối cùng, Thẩm Quân được phép tạm nghỉ học, ở bệnh viện chăm sóc Tieu Cao Ý.

Tieu Cao Ý bị tai nạn trọng thương, tin tức này đối với học sinh toàn trường đều kinh động không thôi. Đa số nữ sinh đều đau khổ, nhưng lại không thể tùy tiện đi thăm bệnh. Chỉ có thể dùng tấm lòng, cầu nguyện thay hân.

Tô Vũ Hàm nghe được lời này, thì cười lớn, bất quá không phải Thẩm Quân, nhưng mà cô ta không tới trường được cũng tốt. Không ai dám làm náo loạn thế giới của cô nữa. Nhưng cô không biết rằng, những gì cô ta gây ra ngày hôm nay, sau này chính là nguyên nhân chính ép cô ta vào bước đường cùng, làm cho cô trở tay không kịp.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Một: Nam thần học bá: Có phản ứng (23)

BETA: Đoàn Ca ~~~

Mùa hè nóng nực không thổi, bác sĩ nói Tieu Cao Ý không thể mỗi ngày đều nằm máy lạnh, không tốt cho cơ thể, chỉ đành mở cửa sổ, hướng chút gió tự nhiên.

Tieu Cao Ý mặc đồ bệnh nhân màu trắng, hai mắt vẫn nhắm lì.

Thẩm Quân ngồi ở sofa nhỏ trong phòng, ở trên máy tính tạo một video nhỏ, sau đó mở máy chiếu, không bao lâu trong phòng bệnh vang lên âm nhạc du dương nhẹ nhàng.

Thẩm Quân đứng dậy đi tới kế bên Tieu Cao Ý, giúp hân lau mình, hôm nay lại một ngày, hân không có phản ứng.

Thẩm Quân cầm điện thoại: "Tieu Tề đâu?"

"Thẩm tiểu thư, Tieu Tề hôm nay xin nghỉ."

"Được."

Đại khái là ở trong mắt các vị phụ huynh, Thẩm Quân vẫn là thiếu nữ đang học Cao Trung. Không thể tùy tiện giúp Tieu Cao Ý thay đồ hay tắm rửa. Nhà họ Tieu thuê một hộ lý, mỗi ngày đều giúp Tieu Cao Ý lau mình.

Thẩm Quân nhìn Tieu Cao Ý, nhẹ giọng nhưng mang theo vài tia đùa giỡn: "Để đại gia Thẩm lau mình cho anh."

Ở trong phòng vệ sinh bùng ra một chậu nước ấm, sau đó cô vắt khô khăn lông màu trắng. Thẩm Quân cẩn thận giúp Tieu Cao Ý lau mình.

Thẩm Quân cởi áo hân ra, lấy khăn lông lau một lần trên ngực.

Nghe bác sĩ nói người thực vật đều có ý thức, giống như muốn kích thích hân một chút, Thẩm Quân đột nhiên cúi người, nhẹ nhàng liếm núm vú trên người hân, sau đó ngả ngón:

"Ngày thường đều là anh chiếm tiện nghi người ta...bây giờ tới phiên em"

Hai bên đều vô đều được cô cẩn thận liếm láp, không biết vì mùa hè nóng quá, hay là hân thật sự có phản ứng, mà trên mặt lúc này ửng đỏ.

"Anh có phản ứng phải không...tình dậy đi...tình dậy muốn làm gì em cũng chiều theo anh..."

Thẩm Quân kích động, nhưng không che giấu được đau xót, khổ sở trong lòng.

Sau đó cô cởi quần hân ra, quần lót cũng cởi xuống. Cô chỉ vào huynh đệ hân, hung hăng nói: "Ngày thường không phải đòi hỏi vô độ sao? Bây giờ người tình dậy ta liền cho người làm?"

Thẩm Quân biết cô điên rồi, nhưng không thể không hy vọng. Cô không muốn hân cứ nằm ở đây ngày qua ngày như thế.

Thẩm Quân giúp Tieu Cao Ý lau tới từng ngón chân, lại cầm tiểu huynh đệ của hân trong tay, không chú ý tới gương mặt hân đang ngày càng hồng lên, hô hấp cũng đang dồn dập.

"Hôn mê làm sao có thể có phản ứng chứ..."

Thẩm Quân đang rất tò mò, nên tay cầm côn thịt không thành thật bắt đầu chậm rãi hoạt động, sau đó mất mớ tò nhìn cái thứ đó dần dần đại biến, cuối cùng dựng thẳng hướng về phía cô như đang chào hỏi.

Con mẹ nó? Cường được thật?

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 23-2: Một: Nam thần học bá: Nhúc nhích (23)

BETA: Đoàn Ca ~~~

Thẩm Quân nắm trọn côn thịt trong tay, tay bắt đầu hoạt động.

Tieu Cao Ý hôn mê nửa tháng, nói lâu không lâu, nói ngắn không ngắn. Hiện tại chỉ mới đụng chạm một ít, mà hạ thân hân đã sớm to lớn. Một tay cô cầm côn thịt, màu tay khác đùa giỡn hai viên bi phía dưới. Một hồi lâu, cuối cùng cũng xuất ra chất lỏng nóng bỏng. Chảy hết vào tay Thẩm Quân.

"Đừng là người của em...hôn mê mà cũng lâu như vậy..."

Thẩm Quân buông côn thịt ra, sau đó kéo váy chính mình lên, còi xuống quần lót, leo lên người Tiêu Cao Ý. Một tay đỡ côn thịt, một tay chống xuống giường, sau đó bắt đầu cùn cùng côn thịt kia hòa chung một chỗ, kết quả chỉ vừa tiến được một nửa, đã trướng không chịu được. Thẩm Quân cúi xuống hôn lên môi Tiêu Cao Ý, vừa lâm bẩm "Nương tử....tình dậy đi..Tiểu mỹ nhân...mau tình dậy..."

Không có Tiêu Cao Ý hỗ trợ, không bao lâu Thẩm Quân thật sự mỏi như hai chân, cô mắng: "Tên khốn mau tỉnh dậy....em không còn sức...."

Thẩm Quân không ngừng đưa thân mình, đôi gò bồng đảo bị văng vể, chỉ có thể tự mình an ủi mình, cô cầm lấy tay Tiêu Cao Ý đặt lên một bên ngực: "Ủm...quả nhiên tay anh làm em phát sướng..."

Trên mặt Thẩm Quân giờ đây là say mê ứng phó, mồ hôi dính đầy trán. Tiểu huyết đang cao trào ra sức kẹp chặt côn thịt. Sau đó bắn ra hơn mười cổ tinh trùng nóng hổi. Thẩm Quân rên ri không thôi, xụi lơ trên người Tiêu Cao Ý.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Một: Nam thần học bá: Thanh tỉnh (24)

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Thời gian lại qua thêm nửa tháng, trừ chỗ nào đó phản ứng thì không có gì tiến triển gì mới, Thẩm Quân vuốt cằm nghĩ: "Chẳng lẽ chưa đủ kích thích?"

"Không tỉnh cũng không sao....em có quà cho anh....gây mất xa này...chắc là đủ kích thích...nhỉ...."

Thẩm Quân cảm gây mất xa, nhìn vào tiểu cục hoa mê người của Tiêu Cao Ý, chuẩn bị thâm nhập giao lưu tiểu cục hoa: "Ủm...không phải anh thích làm đằng sau ha...vậy giờ em...làm anh"

Thẩm Quân lúc này, xoay người theo kiểu 69. Đang chuẩn bị hành động thì tiểu hoa huyết của cô lập tức có cảm giác ai đó dùng lưỡi liếm láp, cô giật mình, xoay lưng, nhìn chăm chăm người nằm trên giường.

Trong nháy mắt, Thẩm Quân đã hiểu rõ câu nói: Liếc mắt một cái, đã là vạn năm.

Bao lâu rồi không gặp nhau, bây giờ bị hấn nhìn thấy chính mình đang chuẩn bị làm bậy, Thẩm Quân một bụng chột dạ.

Tiêu Cao Ý híp mắt: "Còn không lấy ra..."

"Em...."

Thẩm Quân rút tay, ngồi lại ngay ngắn, về mặt thấy chết không sợ nhìn Tiêu Cao Ý chăm chăm.

Từ lúc hôn mê tới đây, Tiêu Cao Ý mỗi ngày đều sống trong bóng tối, hấn luôn tự hỏi Thẩm Quân bây giờ thế nào rồi, ba mẹ có khỏe không. Hấn trước đây trời không sợ chết không sợ, nhưng bây giờ, lại không ngừng nghĩ nếu hấn chết rồi, cô thế nào đây, ba mẹ thế nào đây.

Có một ngày, từng lời Thẩm Quân nói truyền vào tai hấn, cô ở bệnh viện mỗi ngày, vừa nói vừa cười, có lúc lại đau khổ. Có lúc lại giúp hấn giải quyết nhu cầu.

Thẳng đến hôm nay, hấn nghe được những lời cô nói, hấn biết được nếu không tỉnh lại, liền không ổn. Tiêu Cao Ý đấu tranh, thoát đi cái địa ngục đen tối đang giam cầm hấn, may mắn, đúng lúc, Thẩm Quân chưa kịp làm bậy hấn đã tỉnh dậy.

Thẩm Quân mỗi ngày đều cầu nguyện, mong hấn mau sớm tỉnh lại, Tiêu Cao Ý hiểu rõ, trong lòng ngọt ngào không thôi. Hấn nhìn chăm chăm Thẩm Quân, một ngày không gặp như cách ba thu, huống chi, đã hơn 1 tháng rồi.

Cô ngời đó, ánh mắt ngập nước nhìn hấn, âm thanh hấn khàn khàn, mang theo chút thêm muốn nhớ nhưng: "Ngồi lên, tự mình động.". Trải qua tai nạn vừa rồi, Thẩm Quân đối với Tiêu Cao Ý hoàn toàn nghe lời, hấn muốn cô làm tuyệt đối cô không từ chối. Thẩm Quân leo ngang hông hấn, cùng với côn thịt kia hòa lại một chỗ. Không thể phủ nhận, cô và hấn ở phương diện này rất hòa hợp, như là sinh ra để lấp đầy cho nhau, trời sinh một đôi.

Thẩm Quân cả người sướng như muốn bay lên, cũng quên mất chuyện hấn mới tỉnh dậy, phải gọi bác sĩ, cũng quên mất, cô chưa gọi điện cho ba Tiêu mẹ Tiêu. Chỉ một lòng cùng hấn mây mưa một chỗ.

"Cao Ý."

"Anh nghe."

"Cao Ý."

"Anh nghe."

"Cao Ý."

"Anh nghe."

.....

Hai người, một người kêu, một người đáp, một chút cũng không cảm thấy phiền.

Thẩm Quân dùng cả trái tim để kêu, cô nhìn hấn, không tự chủ mà khóc rống lên. Một giọt nước mắt của cô thấm sâu vào trái tim hấn.

Một đời này, hấn bại trong tay cô.

"Bảo bối...đừng khóc...anh về rồi..."

Trong lòng ấm áp, Thẩm Quân rùng mình, kẹp côn thịt thật chặt, cùng Tiêu Cao Ý lên cao trào rồi phóng thích.

Cô lau người, sửa soạn cho hấn ổn thỏa, chạy ra kêu bác sĩ, xong lập tức gọi điện cho người nhà tới.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Một: Nam thần học bá: Nhân quả (25) [end]

BETA: Đoàn Ca Ca ~~~

Tiêu Cao Ý tỉnh lại, Thẩm thị trường quả thật cao hứng không thôi, nhưng vui vì ông nghĩ bảo bối Thẩm Quân có thể về nhà thường xuyên hơn, không cần lúc nào cũng ở bệnh viện như trước. Ai ngờ, Thẩm Quân còn muốn chăm sóc hắn tới khi xuất viện, người làm ba như ông đẩy quả thật ghen tị không chịu được.

Ai cũng đều nói, Tiêu Cao Ý tỉnh dậy được là nhờ kỳ tích, có người còn hỏi Thẩm Quân tình hình hồi phục, cô đều chỉ nói hươu nói vượn, cô không thể nói vì cô kích thích hắn, muốn làm hắn bằng gây mất xa, hắn vì tức giận mà tỉnh dậy.

Sân nhà Tiêu Gia.

"Tôi đây...bảo bối đợi anh..."

Thẩm Quân dang tay, đứng cách hắn ba mét. Bác sĩ nói Tiêu Cao Ý hôn mê 1 tháng, cả tứ chi đều vô lực, muốn hồi phục thì chỉ có thể áp dụng từng bước từng bước không thể gấp gáp. Thẩm Quân toàn tâm toàn ý chăm sóc hắn, mỗi ngày cùng nhau tập vật lý trị liệu.

"Đỉnh đỉnh" Thẩm Quân móc điện thoại ra, xoay người nghe điện thoại. Ngó lơ khuôn mặt đáng thương vì bị bỏ rơi của ai kia.

"Thẩm tiểu thư, kế hoạch bố trí xong rồi, chỉ cần cô ra lệnh là có thể thực hiện."

"Được, thu lưới.bắt cá."

Vừa cúp điện thoại, cả người bị vòng tay quen thuộc ôm vào người. Tiêu Cao Ý nhìn chăm chăm cánh môi đỏ mọng của cô, mắt tóe ra lửa: "Vội cái gì đấy?"

"Vội vàng câu cá, càng nhanh càng tốt."

Thẩm Quân xoay đầu, hôn lên má Tiêu Cao Ý, xong lại dùng lời nói bốn cột nói với hắn: "Nương tử đừng vội...đại gia sẽ hảo hảo ưu ái anh..."

Tiêu Cao Ý cười cười, nhưng trong mắt tóe lửa, cả thân đều sôi trào.

"Mẹ,toàn gặp xui xẻo." Lộ Chính Thanh đem máy tính trên bàn làm việc quăng xuống dưới đất. Trong văn phòng, vài nhân viên có mặt đều cúi gằm mặt, không dám lên tiếng. Lộ Thị gằn đây gặp toàn chuyện không may, vài hạng mục đầu tư đều bị cướp hết. Có người còn phao tin, những công trình chung cư Lộ Thị đầu tư đều cất xén vật liệu nghiêm trọng, không hề an toàn. Khiến cho người dân ai nấy đều cảm thấy bất an.

Lộ Chính Thanh không may, đối với Tô Vũ Hàm cũng không dễ dàng. Hắn đem áp bức mỗi ngày ở công ty, toàn bộ trút lên người Tô Vũ Hàm. Hắn càng hành hạ cô, càng cảm thấy thoải mái. Cả người Tô Vũ Hàm đều bị đánh đến bầm tím.

Mỗi ngày ở công ty không vui, về nhà nhìn mặt mũi Tô Vũ Hàm cứ như đưa đám, làm cho hắn cảm thấy nhàm chán không thôi. Dần dà, Lộ Chính Thanh không về nhà nữa, hắn thường xuyên đến quán bar, tìm gái, uống rượu.

Qua nửa tháng, Tô Vũ Hàm bắt đầu nóng nảy. Một ngày, cô ta nhận được điện thoại của Thẩm Quân, hẹn cô gặp mặt ở công viên Phồn Hoa.

Tô Vũ Hàm nghĩ rằng ở công viên nhất định đông người dân, gần đó còn có trạm xe lửa, cô không sợ Thẩm Quân dám công khai xử lý cô trước mặt mọi người.

Công Viên Phồn Hoa.

Rất nhiều du khách đều ở dưới tàng cây to chụp ảnh, cũng có vài gia đình đến đây dã ngoại.

Tô Vũ Hàm cũng vậy, xung quanh cây cối đua sắc, cô không nhận được dơ điện thoại lên chụp cảnh xung quanh, sau đó up lên weibo.

Tô Vũ Hàm ham mê vinh quang, thường ngày Lộ Chính Thanh mua cho cô quần áo, dẫn cô đi ăn nhà hàng sang trọng, cô đều up lên mạng khoe khoang.

Có người hâm mộ cô, cũng có người khinh thường.

Bên này, cô đang tập trung chụp ảnh, cách đó không xa có người la lên: "Cô gái...tránh ra...xe lửa tới!"

Thẩm Quân ngồi trong xe, vừa tới công viên, đã nhìn thấy cảnh này. Cô nói với tài xế: "Quay về đi."

Cô không nghĩ Tô Vũ Hàm lại tự tìm đường chết, cũng may, đỡ làm bẩn tay cô.

Nhưng mà đừng quên, Tô Vũ Hàm là nữ chính, nữ chính đương nhiên có hào quang tỏa sáng, xe lửa đụng, mà vẫn không chết.

Tô Vũ Hàm bị liệt nửa người, cả đời sau đừng hòng đứng dậy. Sau sự kiện ngày đó, ảnh Tô Vũ Hàm bị phát tán trên weibo rất nhiều, chính quyền địa phương tuyên truyền người dân phải biết tự cảnh giác, không nên tự tạo nguy hiểm cho bản thân.

Mà Lộ Chính Thanh lúc này, công ty chuyển biến tốt, hắn muốn về nhà tìm Tô Vũ Hàm, lại nhận được tin cô bị tai nạn nằm viện, nể tình bao lâu nay, hắn trả cho cô ta ba tháng viện phí, sau đó cắt đứt mọi liên hệ. Không còn Lộ Chính Thanh, Tô Vũ Hàm nửa đời sau chắc sống không bằng chết.

Thẩm Quân và Tiêu Cao Ý tốt nghiệp cao trung, sau đó cùng nhau kết hôn, hôn lễ làm rất lớn, rất long trọng, đài truyền hình còn phát trực tiếp. Xung quanh đều náo nhiệt, vui mừng.

Ở thế giới này, cô cùng hắn già đi, ở trong mắt cô có hắn, ở trong mắt hắn chỉ có cô.

Cả một đời ân ái ái ái, đối phương chính là toàn bộ thế giới.

Cùng nhau nắm tay, bước hết đoạn đường đời.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Hai: Tổng tài độc miệng: Nâng cấp hệ thống (1)

"Đồ Rê Mi Pha Son La Si Đô ~~~ Chào mừng muối muối hoàn thành nhiệm vụ ~~~ Vinh quang trở về, bốn hệ thống đương nhiên không tiết kiệm phần thưởng cho muối muối nha."

Thẩm Quân sau khi tỉnh dậy, phát hiện cái hệ thống nào đó đang vui mừng la hét âm ỹ bên tai cô. Cô cũng mặc kệ, so với lần đầu bước vào thế giới trắng xóa này, thì lần này bản thân cô lại bình tĩnh hơn nhiều.

Thẩm Quân bấm vào màn hình hiển thị trước mắt, lựa chọn mở ra bảng hạng mục giá trị:

Tên Họ: Thẩm Quân

Tuổi: 25

Giá Trị Nhan Sắc: 75/100

Điểm Mị Lực: 20/100

Kỹ Năng:

Vũ đạo cao cấp.

Thư pháp cao cấp.

Hội họa cao cấp.

Võ thuật cao cấp.

Khả năng nấu nướng cao cấp.

Thanh nhạc cao cấp.

Kỹ thuật diễn trung cấp.

Tính Khí: 520/10000

Tích Phân: 1000

Thuộc Tính:

Chữa lành vết thương: Cấp F

Vực dậy tinh thần: Cấp E

Còn chưa kịp mở miệng hỏi rõ từng phần, cái hệ thống nào đó lại hét lên âm ỹ:

"Muối muối ~~~ sau khi bốn hệ thống hoàn thiện phiên bản V2.5.0. Sau này ta cùng muối muối có thể thường xuyên trò chuyện aaa~~ Từ nay muối muối từ thiên văn cho tới địa lý, không chỗ nào không thông. Thậm chí có thể giúp muối thay đổi ký ức của người khác nha, có thể thay đổi số liệu điện tử nha.... Từ nay ta cùng muối, chinh chiến có nhau, có phúc cùng hưởng, có họa thì người tự chịu....."

Con mẹ nó...nói thẳng ra là bàn tay vàng đi... còn làm màu cái gì...

Thẩm Quân nghi ngờ: "Chẳng lẽ người lại tốt bụng, giúp đỡ ta miễn phí?"

"Ồ kia muối muối....ta là bốn hệ thống quân...ta tuy là không làm việc miễn phí...nhưng cũng không tới nỗi lừa gạt trẻ em...bất quá, nhiệm vụ nhắc nhở sẽ tùy thời cơ mà xuất hiện....cũng tùy tình huống mà xuất hiện...ít đi...."

Nhắc nhở càng lúc càng ít đi? Nói cách khác nữa chính là nhiệm vụ mỗi lúc mỗi khó khăn?

Thôi mặc kệ, càng lên cao thì càng khó khăn, đó là lý lẽ bình thường, giúp được bao nhiêu thì giúp vậy.

Thẩm Quân gật đầu: "Nói đi, làm sao để thăng cấp đây?"

"Phía dưới cái bảng bên góc trái có phiên bản thí nghiệm, muối muối bấm vào đó để nâng cấp nha~"

Thẩm Quân nghe theo hướng dẫn, không chút do dự bấm vào nút Thử Nghiệm. Sau đó, toàn thân tỏa hơi lạnh, da đầu tê dại, tứ chi run rẩy một trận. Sau khi bình tĩnh lại, giao diện hiện lên một con số V2.5.0

Không nghĩ tới cả hệ thống cũng có thể thăng cấp, Thẩm Quân thuận tiện hỏi luôn vấn đề cô rất tò mò bấy lâu: "Tiểu hệ thống quân....người đột nhiên nói là hệ thống sẽ nâng cấp...nói cách khác là còn nhiều phiên bản khác nữa...đúng không?"

"Muối muối đúng là thông minh nha~ Bốn hệ thống cứu muối muối vì muối muối làm việc tốt...nên tự nhiên muối muối thuộc Hệ Thống Lôi Phong...Ngoài ra còn có Hệ Thống Pháo Hôi nè....Hệ Thống Nữ Xứng nè....Hệ Thống Mary Sue nè....Hệ Thống Vai Ác nè....Cần có hệ thống gì...đều có hệ thống đó."

Đúng là đa dạng thật sự.

Thẩm Quân lại hỏi: "Hệ Thống Vai Ác là giúp những nữ nhân ác độc thay đổi vận mệnh sao?"

"Bingo....Đúng là như thế...ý tại ngôn ngoại aaa...."

Thảm Quân trầm nghĩ, hê là cô không thuộc hệ thống vai ác, pháo hôi gì đó, không bằng nói thẳng là tự đi tìm đường chết sao.

Cũng không muốn tốn thời gian trò chuyện linh tinh, Thảm Quân sau đó liền bắt đầu nhiệm vụ thứ hai.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Hai: Tổng tài độc miệng: Bắt đầu (2)

Trong một khách sạn xa hoa, nội thất sang trọng, nhưng xung quanh đều một đồng hồ ồn, trong không khí còn vang lại mùi vị kích tình đậm nỉ của xạ hương.

Từ cửa chính, tới sofa, rải rác khắp nơi đều có quần áo bị vứt bỏ. Ở đầu giường, còn có quần lót áo lót bằng ren màu đen bị xé rách. Ở trên giường, một đôi nam nữ đang trần trụi ôm nhau, cô gái trên mặt còn vương nước mắt, nam nhân bên cạnh thì nhũn nhũn hai mày.

Thảm Quân tỉnh lại, cô cảm thấy toàn thân đều đau đớn khôn nguôi, giống như có một chiếc xe lớn cán qua bên người, nơi riêng tư truyền đến đau đớn, nguyên chủ cơ thể này chắc chắn vừa trải qua một trận kịch tính mãnh liệt.

Bên cạnh là một nam nhân tuấn mĩ, cơ bụng rắn chắc, mũi nào ra mũi đó nha, nhưng đáng tiếc, hắn không yêu cô.

Nam chủ mà Thảm Quân cần phải công lược lần này tên là Nguyễn Trách. Nếu mà có tình dục sớm hơn một chút, chắc chắn là có thể cùng với anh đẹp trai này, giao lưu nhiệt tình nha.

Thảm Quân nhẹ nhàng rời khỏi giường, khắp khiêng đi vào phòng tắm, nhìn chính mình trong gương. Lần này cơ thể Thảm Quân nhập vào, thập phần xinh đẹp, đứng ở ven đường, mười người đi qua chắc chắn ngoái lại nhìn mười một người. Nhưng vô luận, những kẻ đó đối với cô có ý tốt hay ý xấu, cảm nhận đầu tiên chính là, hồ ly tinh.

Đôi mắt mang theo vẻ mỹ hoặc, lông mi tựa như ánh đèn, tỏa sáng mọi lúc. Môi không cần son vẫn hồng hào, khuôn mặt trái xoan, rất đẹp mắt. Nếu là người khác, Thảm Quân chắc chắn còn vui mừng, vì ít ra có sắc đẹp còn đỡ hơn không. Nhưng chính cái sắc đẹp này, làm cho Nguyễn Trách ghét cay ghét đắng cô, đáng về lãng lợ hồ ly tinh, hắn không để vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hai: Tổng tài độc miệng: Bình hoa sáng chói nhất (3)

Người mình yêu nhất lại ghét mình, đau đớn như vậy đúng là không dễ chịu gì.

Thảm Quân rửa mặt, tắm rửa sạch sẽ.

Nữ chính ở thế giới này được mọi người tung hô là "Ngọc Nữ Thanh Thuần" nhưng bản thân lại là tiểu tam Uyên Khiết. Tên cũng như người, cô ấy đúng là nhược lễ phù phong, người gặp người yêu, hoa gặp hoa nở, dóa hoa trong gió lay động tâm hồn. Một hình dạng tiểu bạch hoa hoàn hảo.

Uyên Khiết là một cô bé lọ lem, xuất thân bần hàn, cha không có, mẹ không thương, anh em gia đình khi dễ. Chỉ dựa vào khuôn mặt và dáng người nuôi sống bản thân. Với khí chất đơn thuần, bắt đầu từ những vai diễn nhỏ nhất, từng bước từng bước đi lên.

Nguyễn Trách gia cảnh tốt, thân thể tốt, một con rùa vàng đúng chuẩn, kim cương lão ngũ. Nhưng thiết hụt tình thương nghiêm trọng. Ba của Nguyễn Trách và mẹ hắn, từ lúc hắn còn nhỏ đã ly hôn. Nguyên lão gia có bồ nhí bên ngoài, sau này ham mê sắc đẹp, bị hồ ly tinh câu đi, từ đó tay không ra cửa, bỏ lại gia đình, con cái, rồi đi với tình yêu của mình. Nguyễn Trách ghét nhất hồ ly tinh, dùng danh người, khuôn mặt dễ cầu dẫn nam nhân khác.

Hắn ngay từ nhỏ, đã được Nguyễn phu nhân giáo dục, liên tục nói với hắn nữ nhân quá xinh đẹp thì nhân cách nhất định thoái tha, làm cho hắn từ lúc có nhận thức liền không có hảo cảm đối với nữ nhân có diện mạo.

Nhưng khi gặp Uyên Khiết, hắn cảm thấy cô là một mỹ nữ đơn thuần, cho nên không nghe lời mẫu thân, sớm ngày kề cận bên Uyên Khiết. Cũng chính nữ nhân này, đem hắn hủy hoại toàn bộ. Vì nhất thời hồ đồ mà đem cơ hội công ty Nguyễn Trách bán cho công ty đối thủ của hắn. Thân là nam tử hán, một nam tử hán thành công tài giỏi, đột nhiên biến thành phạm nhân của toàn công ty, Nguyễn Trách đau khổ không thôi. Ý niệm trả thù đã sớm thiêu đốt lý trí hắn.

Thảm Quân nghĩ rồi lại nghĩ, đúng là khác nghiệt, nơi nơi đều là ác ý, muốn hiền mà không được hiền.

Bình hoa thì làm sao? Cô lớn lên xinh đẹp có gì sai? Uyên Khiết làm trong giới giải trí mà, cái sắc đẹp này là cái cần thiết nhất nha.

Nhưng mà bất quá cô nhất định phải đem chính mình trở thành bình hoa đẹp nhất trong giới giải trí. Tiểu bạch hoa thì tiểu bạch hoa, cô nhất định phải làm một ngôi sao bình hoa tiểu bạch sáng nhất, đẹp nhất, lung linh lấp lánh nhất.

Nguyễn Trách à Nguyễn Trách, mình tính ta nhất định chiều cô huyễn. Meo~~~~

Thảm Quân đời trước có một chút kinh nghiệm làm người mẫu, nhưng so với Uyên Khiết thì cô quả thật kém xa. Thảm ba Thảm mẹ không muốn cô xuất đầu lộ diện nhiều, nhưng cô là người có chính kiến, không cần được chỉ dành mặc kệ cô.

Nghĩ xong. Thảm Quân quay lại giường lớn, ngồi xuống, một hai ba, vờ diễn bắt đầu.

Nguyễn Trách tỉnh dậy, đầu đau như búa bổ, hai mày hắn cau chặt lại lộ vẻ không thoải mái. Nhìn qua bên cạnh, chính là hồ ly tinh mà hắn ghét nhất. Tâm tình đột nhiên thay đổi, chán ghét cực kỳ. Hắn ý thức được tối qua uống một ly rượu, sau đó liền biến thành thế này, rồi cùng nữ nhân xa lạ bộ dạng yêu tinh này triển miên.

Nguyễn Trách ánh mắt sắc bén, như có hàng trăm mũi dao chĩa về phía Thảm Quân. Hôm qua là hiểu lầm thôi, Thảm Quân đột nhiên gặp gỡ được một tên đang trúng xuân được, sau đó bị hắn kéo lên giường.

Dựa theo cốt truyện trước đây, sau khi hai người đối chất xong xui, Thảm Quân trước kia đảm bảo với hắn là sẽ đem việc này giữ kín như bưng, sống để bụng chết mang theo. Càng nói càng hăng, Thảm Quân thể hiện sự đồng tình với hắn, còn nói muốn cùng hắn kết giao quan hệ bạn bè. Lại còn mãnh liệt nói yêu hắn, vì bản thân hắn chứ không phải vì tiền.

Lời này bản thân cô nói cô còn không muốn tin. Đừng nói tới nam nhân này, vốn đã có định kiến với người đẹp. Cho nên kế hoạch trở thành một cô gái si tình mãnh liệt, ngược tâm ngược thân quần quai, thì cô càng muốn làm ngược lại. Hắn nói hắn ghét mình, vậy thì cứ cho hắn ghét. Cô tin, càng ghét càng yêu. Càng muốn trốn, lại càng khắc sâu.

Thẩm Quân sau khi nghĩ thông, đột nhiên đứng lên, xốc chân lên, hướng về phía cậu nhỏ đang ngủ say, nhìn nhìn. Chỗ nào đó đột nhiên bùng tình, trở nên đỏ sộ.

Nguyên Trách bị Thẩm Quân nhìn, tức giận: "Cô muốn làm gì?"

Thẩm Quân cười đầy xấu xa: "Chụp ảnh lửa thân của anh, sau đó uy hiếp anh."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Hai: Tổng tài độc miệng: Thay đổi (4)

Thẩm Quân tỏ vẻ tôi đây không xấu hổ đâu, anh nghĩ nữ nhân xinh đẹp đều hư đồn, vậy thì tôi danh xứng như thật đi.

Nguyên Trách đứng đây, bộ dạng thong dong, bắt đầu mặc quần áo, quay lưng về phía cô phát ra âm thanh trầm thấp: "Cô muốn cái gì?"

Đương nhiên là muốn anh.

Thẩm Quân ép bản thân phải dè xuống lời nói này, cô khẳng định chỉ cần cô nói ra, liền bị người kia khinh bỉ tột cùng.

"Tôi...muốn nhiều lắm..Tôi muốn GRACE ký hợp đồng với tôi....Còn muốn công ty cho tôi tài nguyên tốt...Nè...đừng nhìn tôi với ánh mắt đó...anh tin tôi đi...anh ký hợp đồng với tôi...chắc chắn không thua lỗ..."

GRACE là tên công ty giải trí dưới trướng Nguyên Thị, một công ty kinh tế vừa có tiếng vừa có miếng. Bao nhiêu ảnh đế ảnh hậu đều xuất thân từ công ty này.. Quan trọng hơn là, Uyển Khiết là từ công ty này mà ra. Thẩm Quân đương nhiên muốn trở thành minh tinh, đồng thời áp đảo Uyển Khiết xuống. Mà ôm cái phao lớn là GRACE chính là chuẩn không cần chỉnh.

Nguyên Trách nhìn Thẩm Quân, bỏ qua định kiến cá nhân, thì có quả thật đủ điều kiện, công ty tập trung tuyên truyền chừng một năm sẽ tạo nên cú hit lớn trong giới giải trí. Nhưng mà hắn đường đường là nam tử hán lại bị cô gái này uy hiếp, đúng là lần đầu tiên gặp phải.

Cô gái này quả thực nghĩ đâu nói đó, không khóc không nháo loạn, không nói cần anh phụ trách, cũng không nói là có bao nhiêu yêu anh.

Thẩm Quân lại lên tiếng: "Cố vậy thôi mà không đáp ứng được....đúng là keo kiệt...lấy đi đêm đầu tiên của tôi...tôi chỉ xin có một chút điều nho nhỏ thôi mà cũng..."

"Được." Thanh niên nào đó đau đầu, một cô gái, quần áo không chỉnh tề, nửa đêm lại cùng một nam nhân cò kè mặc cả.

Sau khi đạt được thứ mong muốn, Thẩm Quân bỏ nhào lên giường, sau đó vung tay ra hiệu "Người có thể đi rồi". Đương nhiên, Nguyên Trách cũng không có ý muốn ở lại, xoay người bỏ đi.

Thẩm Quân leo lên giường, là ngủ một giấc tới ngày hôm sau. Lười biếng tỉnh dậy đuổi cái eo, cầm lấy điện thoại đầu giường lưu vào số điện thoại của Nguyên Trách. Sau đó lại tìm số điện thoại của người quản lý.

Tuy nguyên chủ của cô tham gia giới giải trí vui chơi là chính, nhưng cô thật lòng muốn trở thành một nghệ sĩ chân chính nga. Nên cô không thể không nhờ vả hệ thống quân.

"Phùng tỷ, em ở Caspian phòng 419, chị tới đây mang giúp em bộ quần áo." Thẩm Quân lười biếng nói.

"Đêm qua lại chơi trò gì?" Phùng Dĩ Nhạn cảm thấy có gì đó không ổn, chất vấn.

"Uống một ít rượu. Chị mau tới. Em có việc tốt muốn báo. Đứng rồi, chị kêu Bành Bành gọi phòng làm việc hỏi về bản hợp đồng của em, không phải sắp hết hạn sao? Hết thì hết đi, đừng ký tiếp."

"Người lại muốn làm gì đây?"

Thẩm Quân khoe khoang cười hai tiếng: "Em ký hợp đồng với GRACE. Về sau chúng ta có thể thoải mái ăn sơn hào hải vị, cơm ngon rượu say. Vậy đi. Chào."

Cái gì vậy? Thẩm Quân không phải bị ma nhập chứ? Sao lại đổi tính rồi? Lại ký hợp đồng với GRACE? Thẩm Quân gia thế không tồi, được người nhà bố trí cho một quản lý siêu cấp vũ trụ là Phùng Dĩ Nhạn và trợ lý nhỏ chịu thương chịu khó Bành Cát. Tiền lương cao, việc lại nhàn, ai mà không ham làm

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Hai: Tổng tài độc miệng: Công ty mới (5)

Một chiếc xe bảo mẫu chuyên dụng dành cho ngôi sao đầu trước cửa khách sạn, Thẩm Quân mặc chiếc đầm màu đỏ bó sát cơ thể, cả người kiêu diễm không ít, toát lên hào quang một yêu tinh đứng nghĩa. Làm người ta vừa sợ, lại vừa yêu. Tóc xoắn nhẹ xõa ngang vai, bộ ngực to tròn căng vút, chiếc đầm kéo kéo để lộ ra đôi chân dài trắng nõn, cộng thêm một đôi cao gót màu đen, càng tôn lên thân thể trời phú.

Phùng Dĩ Nhạn gắng hỏi cô vài lần tối qua rốt cục xảy ra chuyện gì, nhưng Thẩm Quân vẫn giữ bộ dạng kiêu không sợ sùng, làm cho quản lý Phùng muốn nổi điên đập cho cô một trận. Tiểu trợ lý Bành Cát đưa một lon nước ướp lạnh đưa cho quản lý Phùng: "Phùng tỷ uống nước đi, hạ hỏa hạ hỏa."

"Tiểu Bành Bành, cho chị một lon." Thẩm Quân trong miệng vừa cắn hạt dưa, vừa xòe bàn tay còn lại ra xin xỏ.

"Bốp" một tiếng, Phùng Dĩ Nhạn đánh vào lòng bàn tay Thẩm Quân: "Đồ vô lương tâm, không được uống."

Thẩm Quân mở to mắt nhìn Phùng tỷ đang nổi giận lôi đình, lại chớp chớp mắt lộ vẻ đáng thương, còn diễn cho ra vài giọt sương mù. Phùng Dĩ Nhạn đương nhiên niệm kinh trong lòng một ngàn lần tuyệt đối không thể để "sắc đẹp" này dụ dỗ, nhưng một lần nữa vẫn thua trong tay Thẩm Quân.

Truyền Thông GRACE nằm ở trung tâm HOA QUỐC, khu kinh tế mới thành phố A.

Đường từ khách sạn đến đó cũng mất một hồi lâu.

Thẩm Quân nhảm chán lấy điện thoại ra lướt Weibo.

Thịnh Du Du rời khỏi làng giải trí

Thịnh Du Du

Uyển Khiết

Thẩm Bạch trở thành gương mặt đại diện cho Thượng Y

Cô gái ngủ nhiều quá bị nước úng vào não!?!?

Thẩm Quân đánh giá một loạt hot search, lại nhìn thấy một bảng tên được 3 vạn bình luận

Giải Trí Bát Gia: Nữ Minh Tinh Ý Thế Hiếp Người Úc Hiếp Tiểu Minh Tinh Mới Vào Nghề [VIDEO]

Thẩm Quân cảm thấy nực cười, ý thế hiếp người chính là Thịnh Du Du, còn tiểu minh tinh mới vào nghề không ai khác chính là Uyển Khiết.

Áp dụng chiêu này để nổi tiếng, trở thành người đáng thương, nhưng cũng có chỗ đáng giận. Mỹ nữ thanh thuần lại đi bồi rượu phú nhị đại. Thiếu gia Ngô Nông bỏ bê bạn gái cùng minh tinh Uyển Khiết đêm khuya ôm ấp ở bên đường, mà bạn gái cũ kia không phải Thịnh Du Du thì là ai?

Mà người đăng video lên mạng chính là các nhân viên trong đoàn phim. Trợ lý Uyển Khiết trong lúc khoe khoang vô tình nhắc đến tên phú nhị đại kia, liền bị Thịnh Du Du nghe được, tức khắc nổi giận đánh không thể kìm chế chính mình. Thịnh Du Du cùng tên phú nhị đại kia dù sao cũng bên nhau được ba năm, tình cảm ổn định đột nhiên bị chen chân, làm sao có thể bình tĩnh nổi.

Thịnh Du Du là người đáng thương, lẩn lộn trong nghề hơn mười năm, tới tận bây giờ mới có chút thành tựu. Lại gặp phải scandal này, mất hết tất cả, tình yêu không còn, công việc cũng không có. Thẩm Quân lắc đầu, thở dài một hơi. Cô từ trước đến nay là người coi trọng nghĩa khí, ai biểu là thành viên tiêu biểu của lối sống Lôi Phong cơ chứ.

Không lâu sau xe dừng ở Truyền Thông GRACE. Cửa xe mở ra, bảo vệ bên trong công ty lập tức chạy ra, bày ra bộ dáng bảo vệ đại minh tinh. Phùng tỷ và Bành Bành bắt gặp một hồi.

Ba người kia quả thật quá cường đại đi, khuôn mặt Thẩm Quân đeo kính râm bản to che toàn bộ khuôn mặt. Làm cho người xung quanh mong mỏi cô tháo kính xuống để ngắm nhìn dung nhan. Đáng người cao gầy, vòng eo mảnh khảnh, từng bước đi sinh động không tẻ.

Mỗi một người ở đây đều bị cuốn hết vào từng bước chân yêu kiều này, lúc phục hồi tinh thần lại, thì mỹ nữ đã đi vào bên trong.

Tiểu trợ lý bị mọi người nhòm ngó không tránh được thiếu tự nhiên, lại liếc qua Thẩm Quân, thấy cô chính là bộ dạng ung dung tự tại, thần thái tự tin, không có nửa điểm ngờ ngàng. Giống như đã sớm quen với việc nổi tiếng vậy.

Đối với bộ dạng hoàn toàn bất đồng trước kia, Phùng tỷ thật sự bất ngờ, cô có dự cảm rằng, Thẩm Quân nhất định có thể tỏa sáng. Trên con đường đi tìm hào quang, sẽ tỏa sáng không ngừng.

Thẩm Quân đi một mạch từ cổng lên thẳng phòng tổng giám đốc. Phùng Dĩ Nhận lễ phép gõ cửa, sau khi nghe được bên trong truyền đến âm thanh đáp ứng, mới mở cửa đi vào. Tô Lương Sách làm việc ở GRACE tám năm, gặp qua vô số minh tinh nổi tiếng. Nhưng khi lần gặp Thẩm Quân lần đầu, lại một trận kinh hỉ, đánh thẳng vào tâm. Bỗng nhiên nhớ tới hôm qua có một tên nào đó, nghiền răng nghiền lợi gọi điện cho hắn, cô gái trước mắt này chắc chắn chính là nữ chính trong nguyên nhân làm đại nhân tức giận. À à, đại nhân kêu cô ta là bình hoa tính cách không tốt đẹp.

Cho tới khi, Thẩm Quân đem kính râm cởi ra, Tô Lương Sách kinh diễm, đúng là một hồ ly tinh chuyên câu hồn bắt phách.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Hai: Tổng tài độc miệng: Nhận quảng cáo (6)

Nếu so sánh về sự khác nhau giữa Thẩm Quân và nguyên chủ trước, thì chắc chắn là khí chất khác nhau hoàn toàn, như trời và đất.

Nguyên chủ trước kia gia đình có tiền, suốt ngày lười biếng, người ta nói cô ta là bình hoa thì không sai chút nào. Sau khi Thẩm Quân được nâng cấp bởi hệ thống, hoàn toàn trở thành một nhân tài, tương lai phải đi như thế nào cô cũng có thể nắm trong lòng bàn tay. Càng muốn trở nên nổi tiếng, càng biết rõ mục tiêu là gì. Tâm lý trở nên ổn định thành thực, tâm khoan cũng không sợ trời không sợ đất.

Thẩm Quân mỉm cười, vươn ra bàn tay nhỏ: "Tô tổng giám đốc, ngày mới vui vẻ, em là Thẩm Quân."

"Ngày mới vui vẻ, Tô Lương Sách." Tô Lương Sách cảm thấy bàn tay nhỏ kia quả là mềm mại, nhưng lịch sự, chỉ vào một chút liền buông ra.

Hợp đồng ký kết thuận lợi, mục tiêu của Thẩm Quân cũng chỉ có một mình Nguyên Trách mà thôi, nên giao lại toàn bộ cho quản lý Phùng, một mình ngồi trong góc lướt Weibo.

Tin tức hot search mới nhất: Thượng Y và Thẩm Bạch

Thẩm Quân nhìn vậy thôi nhưng trong lòng rất hay mộng mơ về trai đẹp nga, Thẩm Bạch này đẹp trai quá má ơi, lông mi dài ghê má ơi, làm sao bây giờ tìm đập nhanh quá....

Tô Lương Sách bên kia quan sát Thẩm Quân vài lần, vinh nhục không kinh, bình tĩnh không kiêu, cùng với cô gái trong miệng Nguyên Trách nói hoàn toàn bất đồng.

Vừa thấy thời gian đã tới trưa, Thẩm Quân phân vân không biết có nên đi tìm Nguyên Trách hay không. cô sợ bản thân lộ liễu quá làm hắn hoảng sợ, bỏ trốn không chừng. Sau khi trở lại xe bảo mẫu, Thẩm Quân khôi phục lại trạng thái lười biếng, vừa cắn hạt dưa vừa nói chuyện: "Phùng tỷ, em muốn hợp tác với Thẩm Bạch."

Phùng tỷ đang coi lại hợp đồng, nghe thấy câu này của Thẩm Quân không khỏi ngáy người, Thẩm Quân không thể nào chỉ trong một đêm lại có thể thay đổi hoàn toàn như vậy?

"Gần đây có một quảng cáo nước hoa của Đức Lan đang tuyển nữ chính. Một loại nước hoa cho nữ tên Hương Mỹ Hoa Quốc. Địa điểm sẽ quyết định sau nhưng Nguyên Thị đầu tư hơn 1 ngàn vạn

vào, nếu như có thể có được quảng cáo này, mức độ nổi tiếng chắc chắn tăng lên đáng kể. Nhưng nếu em tay không đi đánh giặt, khả năng dành được thật sự không cao. Mà, Thẩm Bạch là nam chính."

Đức Lan nổi tiếng thế giới, là mặc hàng xa xỉ, lần này nước hoa lại không bán ra số lượng nhiều, đương nhiên càng được coi trọng.

"Chỉ chờ em đến đó, được tuyển hay không còn chưa chắc chắn." Thẩm Quân đảo mắt, cười cười, mang theo bộ mặt nham hiểm, trong lúc nhất thời làm Phùng Di Nhạn lạnh sống lưng.

Steven trong giới nhiếp ảnh đương tôn làm đại sư, hiện tại hắn đang ở trong studio chuyên dụng của GRACE bực bội cào tóc: "Mấy cô gái đó không hiểu thế nào là Hương Mỹ, các cô ấy cứ nghĩ chỉ cần thơm là được, hoàn toàn không tạo cho tôi được cái cảm giác gì đặc biệt, lần sau tuyển chọn kĩ một chút hãy đem vào gặp tôi đi."

Steven lần này làm nhiếp ảnh chính cho quảng cáo nước hoa Hương Mỹ, mọi người đều đồn đại hắn là người khó hầu hạ, làm việc độ hoàn mỹ phải một trăm phần trăm, thừa một hay thiếu một đều không được. Ngày đầu tiên, đã không tốt đẹp gì rồi, Steven thiết chút nữa là bức hết tóc trên đầu hắn để giải tỏa. Trợ lý Steven nhìn hắn phát hỏa, một lúc sau mới nhỏ nhẹ: "Còn một người nữa, là người mới tổng công ty đưa xuống, ngài có muốn phỏng vấn hay không?"

"Làm đi làm đi....nhanh một chút." Steven xua xua tay.

Từ xa phát ra âm thanh giày cao gót, mỗi bước đi đều tự tin nhẹ nhàng. Một cô gái mang chiếc đầm đỏ, đôi môi đỏ thắm, đáng chú ý nhất là đôi mắt đào hoa kia, như có thể câu hồn người khác.

"Đẹp...đẹp lắm..." Steven không khỏi tán thưởng ra tiếng.

Tuy hắn là người nước ngoài, nhưng so với con gái trong nước, về đẹp Châu Á vẫn được hắn đánh giá cao hơn, hắn không nghĩ xinh đẹp đồng nghĩa với hồ ly tinh, hay tiểu tam tiểu tứ gì gì đó. Xinh đẹp đơn giản chính là xinh đẹp mà thôi.

Cô gái trước mặt có dáng vẻ hoàn toàn hợp ý hắn, nhưng khả năng diễn xuất vẫn rất quan trọng. Steven vương tay bảo cô có thể bắt đầu.

Trong studio có bố trí máy quay cho đợt tuyển dụng này. Một máy quay đặc ở chính diện, máy còn lại chạy xung quanh. Đồng thời còn để một bàn đạo cụ gần đó để diễn viên tùy ý lựa chọn, có quạt, có khăn lụa, cũng có hoa hồng, hoặc một lọ nước hoa.

Thẩm Quân tiến lên cầm lấy cái lọ nước hoa lên. Trong lúc mọi người trợn mắt há mồm cầm lên uống, sau đó lại đổ nước từ trên đỉnh đầu xuống, đồng thời vẩy vẩy đầu, tạo ra một hình tượng mỹ nhân xuất dục đồ, vừa quyến rũ, vừa gợi tình, lại không dung tục.

Sau đó cầm lên cánh hoa hồng, đi về phía trung tâm, dùng đuôi mắt nhìn Steven. Lòng Steven bật chộp một cái, nước bọt trong miệng cơ hồ muốn chảy xuống.

Chỉ thấy cô nâng lên cánh hoa hồng, dùng đôi môi đỏ cắn vào cánh hoa, khoe miệng cong lên, ánh mắt nhìn thẳng vào máy quay trước mặt, mờ mịt sương mù, làm người ta hăm sâu vào đó.

Chờ đến khi Steven hồi phục tinh thần, mới cười to một tiếng: "Chính là cô ấy.... Hương Mỹ nữ thần."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Hai: Tổng tài độc miệng: Diễn xuất dụ hoặc (7)

Lần này, nước hoa Hương Mỹ tuyển nữ chính, thu hút đông đảo mình tinh ghi danh. Giờ đây bị Thẩm Quân đoạt mất, tức khắc tạo nên một trận ồn ào, không biết Trình Giảo Kim này là ai. Vừa nghe tên Thẩm Quân, chỉ là một diễn viên nhỏ nhỏ, ai nấy đều phẫn nộ không ngừng. Có người nói cô ấy vừa ký hợp đồng với GRACE, liền tung tin đồn chắc chắn đi cửa sau để nhận được quảng cáo. Đồng thời ôm một tâm trạng không tình nguyện rời khỏi studio.

Uyển Khiết đương nhiên không bỏ lỡ cơ hội này, cũng đến tham dự, nhưng đối với Steven, cô và cái loại "nữ thần" trong lòng hắn hoàn toàn kém xa, thế nên chỉ mới bắt đầu vài giây đã bị hắn chán ghét kêu ngừng. Hắn thẳng thắn nói bộ dạng Uyển Khiết là một tiểu bạch thỏ, hoàn toàn không thích hợp với quảng cáo này, làm Uyển Khiết vừa tức vừa mất mặt.

Còn đối với những công ty truyền thông, sau khi biết được có người tên Thẩm Quân nhận được vai diễn quảng cáo này, chính là rất tò mò, không biết bộ dạng sẽ như thế nào.

Mà cái vị Thẩm Quân kia, lại nhàn rỗi ở trong chung cư, luyện phim của Thẩm Bạch, nhất thời nam chủ Nguyên Trách bị cô ném ra sau đầu, chính là đi đâu cũng về La Mã, không thể gấp gáp được. Sẽ hồng chuyện.

Di động Thẩm Quân reo lên: "Dạ...Phùng tỷ..."

"Em đương nhiên là đang tập yoga...đầu có rảnh rồi tới nỗi cần hạt dưa luyện phim truyền hình chứ...em là diễn viên phải chú ý tới dáng người mà..."

"Quảng cáo đổi thành ngày mai quay sao....được được....em sẽ ngủ sớm dậy sớm..."

Tắt điện thoại, Thẩm Quân lại cắn hạt dưa, đem hết những điều vừa được dẫn tai này qua tai kia, cuốn theo gió. Cô được hệ thống bảo vệ nha, không thể béo phì được, ăn bao nhiêu thì ăn.

Ở bên ngoài hành lang studio Truyền Thông GRACE, một thanh niên anh tuấn mặc tây trang xa hoa đang lạnh lùng đi tới. Người đi đằng trước lạnh lùng, đi sau là trợ lý nhìn rất sạch sẽ gọn gàng.

Nguyên Trách trở về từ HongKong sau một đợt công tác dài, sẵn tiện ghé qua GRACE thị sát.

"Hôm nay nghệ sĩ nào quay quảng cáo?"

Trợ lý Tần Mộc chậm rãi nói: "Là Thẩm Bạch cùng Thẩm Quân, quay quảng cáo nước hoa Hương Mỹ."

Nguyên Trách đột nhiên ngừng lại, nghiêng đầu nhìn Tần Mộc: "Thẩm Quân?"

"Đúng vậy, là cô gái ngài ra lệnh ký hợp đồng cùng hôm trước." Tần Mộc xem qua hình Thẩm Quân, đúng là mỹ nhân.

Nguyên Trách không biết có nên quay đầu bỏ chạy hay không, cô gái đó phiền phức muốn chết, lại vô si không biết mắc cỡ. Nhưng mà nếu tìm được nhược điểm gì đó của cô, cũng có thể dùng làm uy hiếp. Nguyên đại tổng tài vẫn đem một hy vọng quyết trời Thẩm Quân, đem cô bắt nạt, bước tới studio.

"Đừng...đừng rồi....đứng gần một chút....ánh mắt dính lên nhau....nhau keo dính chuột..."

Steven cầm camera, dùng tay chỉ điểm Thẩm Quân cùng Thẩm Bạch.

Kịch bản quảng cáo này chia làm ba phần. Phần đầu tiên Thẩm Quân sẽ ở bên ngoài yến hội, đẩy cửa đi vào. Sau đó sẽ từ cầu thang xoắn ốc đi từ từ xuống dưới. Phần thứ hai là cảnh hai người cùng nhảy múa trong đám đông. Phần cuối cùng là ở bên cửa sổ, trao nhau một nụ hôn sâu.

Trước mắt sẽ chụp vài tấm ảnh tuyên truyền, hai người bề ngoài rất xứng đôi, hấp dẫn mọi người trong studio. Sau khi chụp ảnh xong, phía công ty sẽ thuê một biệt thự lớn, sau đó quay nốt phần còn lại.

Thẩm Quân mặc bộ trang phục trẻ ngược màu đỏ, tà áo xẻ cao tới hông, nhúc nhích liến lợ ra đôi chân trắng tấp. Mà Thẩm Bạch mặc một bộ tây trang đặt may riêng, ưu nhã mẽ người. Quan trọng nhất là diễn xuất của Thẩm Quân cùng Thẩm Bạch, cảnh này Thẩm Quân sẽ nâng chân lên dọc theo người Thẩm Bạch, bộ dạng dụ dỗ hẳn. Steven cảm thấy hài lòng không thôi. Không khỏi gật gù chặt lưỡi.

Nhưng, mà Nguyên đại tổng tài cao cao tại thượng nào đó, lại nhũn mảy tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hai: Tổng tài độc miệng: Ghen (8)

Nguyên Trách sắc mặt không tốt nhìn vào mỹ nam mỹ nữ trước mặt, đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Thẩm Quân, thấy cô nhất chân lộ ra chân dài miến mang, cái đuôi trắng nõn, trong mắt bốc lên hai ngọn lửa dữ dội. Cô gái kia mấy ngày trước còn triển miện với mình, cái chân dài ấy quần lấy bên hông hăng pháp phóng theo nhịp. Hắn đi công tác, hai đêm nay ở trong mơ còn thấy hồ ly tinh này, mộng tỉnh hai lần. Sáng sớm thức dậy hẳn tức giận muốn chết, đúng là nữ nhân này có độc.

Hừ lạnh một tiếng: "Không biết xấu hổ." Thấy nam nhân liến câu dẫn. Trợ lý nào đó chỉ đành mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, tỏ ra cái gì cũng chưa nghe chưa thấy, cũng không dám khẳng định là trong lời nói vừa rồi có một đồng giảm chưa làm ê răng, cũng không dám nghĩ tới là tổng tài đang ghen đâu.

Thẩm Quân nhìn thấy Nguyên Trách từ đầu rồi, nhưng làm bộ như không thấy, cô tập trung tình yêu cuồng nhiệt chuyện tâm cùng thần tượng Thẩm Bạch trao nhau ánh mắt triển miện. Thẩm Bạch là ảnh đế, Weibo cũng có hơn năm ngàn vạn theo dõi. Còn Thẩm Quân chỉ là một trong số hàng ngàn fan hâm mộ của hắn mà thôi. Trọng điểm là người ta là nam tử hán nha, không thấy cô xinh đẹp liên ần đậu hũ cô nha, tính tình hẳn rất tốt, ôn nhu, nho nhã, không tự tiện tùy ý.

Hai người cùng họ, Thẩm Quân ban đầu kêu hắn là Thẩm lão sư, bị hắn từ chối không cho, bảo cô kêu là Đại Ca là được. Cùng ảnh đế có quan hệ tốt, tài nguyên sau này không sợ thiếu hụt.

Thẩm Quân hạ quyết tâm ôm đuôi vàng trước mặt, vừa ôn nhu, nhưng không quá ân cần thân mật. Đúng lúc, vừa phải. Người thông minh biết cách co giãn khác nhau tùy thời điểm nga.

Steven sau khi thấy Nguyên đại tổng tài xuất hiện, cũng cho mọi người nghỉ ngơi một chút.

Steven cười nói: "Nguyên tổng, Thẩm Quân này đúng là bảo vật nga, tổng công ty đúng là không lựa sai người."

Người nào đó lạnh lùng: "Không đâu...còn kém nhiều lắm"

Steven nghĩ rằng hẳn là người nghiêm khắc, nhưng người làm chủ kia có thi yêu cầu cao hơn bình thường là điều đương nhiên. Trong lòng đối với Nguyên Trách càng thêm kính nể, ai ngờ rằng tâm địa ông chủ không trong sáng, thật sự có thành kiến với cô gái kia.

Hồ ly tinh nào đó nhìn Nguyên Trách cười cười, thầm nghĩ, ai da cái bình dấm chua này cũng lớn quá đi, còn bày đặt cái gì.

Thẩm Quân uống nước xong, nói với Bành Bành: "Giúp chị một chuyện....."

Buổi sáng, tổng công ty, mỗi một ngày Thẩm Quân cho người giao đến công ty 99 đóa hoa hồng. Người được tặng là Nguyên Trách. Những nữ nhân bát quái trong công ty không nhận được thì thầm, có người nói có phú bà nào đó hào phóng muốn nhúng chàm Nguyên đại tổng, có người lại nói là một nữ nhân trẻ tuổi giàu có. Nguyên Trách bị ánh mắt ái muội của những người này nhìn đến không được tự nhiên. Sau khi nhìn thấy đóa hoa 99 cành thì đã hiểu.

Có người khiêu khích hắn. Nữ thư ký trẻ tuổi lo sợ nói: "Tổng tài...."

"Về sau nói bảo vệ cấm không cho đem hoa vào công ty, trực tiếp đem bỏ, không cần đem lên đây."

Nguyên Teách nghiêng răng nghiêng lợi, hẳn mà điều tra được ai làm trò này, chắc chắn sẽ lột da róc xương.

Người chủ mưu nào đó, lại luyện phim, lại ăn hạt dưa, nguyên ý bị lột sạch sành sanh.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Hai: tổng tài độc miệng:Giao dịch thân thể

Thẩm Quân mang theo ánh mắt miệt thị nhìn Nguyên Trách: "Nguyên Tổng nói gì...tôi thật sự không hiểu....nếu như ngài đói khát...bên ngoài có nhiều nữ nhân sẵn sàng lấy lòng ngài...cần gì ở đây vũ nhục tôi!"

Mặt ngoài Thẩm Quân dựng lên bộ dạng trình tiết liệt phụ, nhưng trong lòng sớm đã phát sướng rồi. Nhịn không được? Vậy thì nhào tới đây ăn tôi đi? Bình thường không phải không màng nữ sắc sao, bây giờ cũng bị tôi dụ lên giường. Anh có muốn thì nhanh lên một chút, tôi muốn phát điên rồi.

Nguyên Trách cười nhạo, một tay đặt ở ngực Thẩm Quân bắt đầu xoa nắn, không chút thương hoa tiếc ngọc. Trong mắt ngập đầy nhục dục. Đột nhiên hắn xé vạt áo trước của cô, làm hai quả đào to lộ ra, giật luôn áo ngực phiền toái, nhũ thịt mềm mại không còn vật cản trở, liền cao vút lên.

Một tháng nay Nguyên Trách không ngừng đấu tranh tư tưởng, hẳn đối với Thẩm Quân có dục vọng, mà suy nghĩ trước giờ luôn cảm thấy nữ nhân này có độc, không muốn tới gần. Loại nữ nhân này sẽ đem cho hắn nhiều phiền toái. Hắn cả đời chỉ yêu một người thôi, hắn không muốn bản thân bây giờ làm ra điều điên đại, sau này sẽ làm nữ nhân hắn yêu đau khổ bị ai.

Chỉ là mỗi lần nhìn thấy Thẩm Quân, hắn sẽ đột nhiên ham muốn lạ thường. Nếu thấy cô trò chuyện vui đùa cùng nam nhân khác, cũng sẽ ghen tị, phần nộ điên cuồng. Hắn chỉ có thể cùng cô, lấy thân thể làm giao dịch. Tuyệt đối không hơn. Dù sao hắn cũng bảo thủ lâu như vậy rồi, bây giờ có phóng đảng cũng không sao. Nếu cô muốn phát triển tốt ở giới giải trí, thì tôi giúp cô. Hắn bắt quả chỉ là có chút mới mẻ, sau này chán ghét rồi, liền tiền bạc sông phẳng, không ai nỡ lại.

Thẩm Quân tuy là đóng vai ác, nhưng lại nói ra những lời "cam chịu" như bị ép buộc: "Không cần...Tôi không cần...Anh tránh ra...."

Vừa nói vừa vuốt ve cơ thể hắn.

Trên thực tế: Nhanh lên, tôi muốn anh, dùng cơn thịnh của anh đâm chết tôi, làm tôi.

Đồng thời muốn đẩy hắn ra, nhưng đầu gối lại vô tình "cố ý" ma sát hạ thân hắn, vuốt ve chỗ đang căng phồng kia, làm cho tới hắn cảm thấy bản thân đang trưởng cực kì.

Điều đã lên dây, làm sao buông xuống được nữa?

"Em có thể làm tình nhân của tôi...Tôi cho em những thứ em cần...Chỉ trừ...danh phận."

Thẩm Quân không cự tuyệt, mỉm cười: "Được." Bất quá trong lòng cô là thật sự buồn, hắn dám nói với cô như vậy, sao này cô nhất định bắt hắn trả lại.

Nguyên Trách dùng bàn tay to, vuốt ve cơ thể Thẩm Quân, vẽ hoàn toàn bị xé đi, ngón tay thô ráp cắm vào tiểu huyết, phát hiện bên trong đã sớm ẩm ướt, liền đắc ý không thôi. "Tiểu yêu tinh...thì ra em muốn tới như vậy..."

Đứt bỏ cảm xúc ngổn ngang, Thẩm Quân vuốt ve hạ thân hắn: "Vậy anh mau mau một chút....muốn em..."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Hai: tổng tài độc miệng:Ra khơi (h)

Câu nói của Thẩm Quân như viên sỏi ném vào lửa, làm ý chí của hắn bị thiêu đốt hoàn toàn. Nguyên Trách mang ý xấu tới, đương nhiên không thể về tay không. Hắn phải làm chết cô, làm cô không thể nào rời giường được.

Hắn cúi người, hôn xuống. Hai người môi lưỡi giao nhau triển miên, mà Nguyên Trách quên mất, những kim chủ tìm đến tình nhân đều vì muốn giải quyết nhu cầu sinh lý, càng không có chuyện ôn nhu hôn môi, loại làm này chỉ dành cho tình nhân người yêu bé nhỏ mà thôi.

Thẩm Quân mút lấy đầu lưỡi nam nhân, dùng răng cắn nhẹ vào nó, dù hơi đau nhưng sáng khoái không thôi. Hắn càng quết trong răng miệng nàng, mút vào, giống như đó là thứ thơm tho nhất.

"Ừm..." Kết thúc một hồi kịch liệt hôn môi, Thẩm Quân tự giác vươn đầu lưỡi nhỏ liếm một vòng môi, sau đó lại nghịch ngợm rút cái lưỡi về. Nguyên Trách nhìn động tác này, chính là đang dụ dỗ hắn.

Thẩm Quân dùng tay chạm vào vật sưng to nóng lửa bên dưới, một tay kia ái muội vuốt ve, cô thật có chút đäquác ý, cuối cùng, cô cời bỏ khóa kéo quần hắn, dùng tay chạm vào trần trụi vật nóng kia. Ra sức vuốt ve, lại cầm chặt. Hắn nhanh chóng cời bỏ quần, dùng thân thể tuy gầy nhưng rắn chắc bao trùm thân thể trắng nõn phía dưới. Sau đó ở trên cô, lưu lại một vết ái muội màu đỏ, là vật chứng minh, cô gái này thuộc về tôi.

Bàn tay đùa nghịch đôi nhũ mềm mại, hắn bóp chặt, ở trên đầu vú lưu lại dấu tay tím, mà đầu ti của Thẩm Quân cứ càng mút vào thì nó lại càng hồng lên. Thẩm Quân bị mút đau phát ra âm thanh "Ừm.ừm..." nước nớc, khỏe mắt như muốn khóc. Âm thanh yêu kiều này làm hắn càng ra sức mút chặt hơn, dường như muốn cắn đứt.

Tần sät một hồi đầu vú đã sưng đỏ, môi mọng dần chậm rãi hôn xuống tiểu huyết hấp dẫn. Ban hai chân cô ra tạo thành chữ M, hắn nhìn sâu vào trong cửa động. Dùng ngón tay nhấp vào đĩa phương bí ẩn kia, nó bao trùm toàn bộ ngón tay hắn, cảm giác mê mang truyền lên tận da đầu. Nếu mà đôi ngón tay thành cơn thịnh của hắn, hắn không thể nào ngừng đòi hỏi nhiều hơn nhiều hơn nữa.

Sau đó hắn đổi từ ngón tay sang cơn thịnh, cảm nhận được hai lớp thịt giao nhau hoa hợp. Trong lúc nhất thời, ngỡ như ở thiên đường. Hắn nhìn cô vì động tình mà đỏ bừng mặt. Vốn nghĩ là cô ăn hết hắn, ai dè bị tên khốn đội lốt cừu này ăn hết cả vốn lẫn lời.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Hai: tổng tài độc miệng:Canh hai (h)

Hai người ăn tương đầu tiên với nhau tuy không quá tốt đẹp. Nguyên Trách lúc đó tức giận muốn rời đi lập tức, lại quên mất bản thân lấy đi đêm đầu tiên của con gái người ta. Mà hiện tại, cả tình gan đều hòa chung với nhau, nữ nhân mềm mại bên dưới, cái miệng nhỏ chào đón hắn bằng một đồng xuân thủy, dù cho ngày trang bản thân thành hồ ly tinh đi chăng nữa, ở trên giường thật sự thiếu kỹ xảo.

Nguyên Trách nâng hai chân Thẩm Quân để lên vai hắn, cơn thịnh bắt đầu di chuyển nhanh hơn, tiểu huyết bắt đầu ướt đầm. Giao hợp một chỗ, tạo ra âm thanh đỏ mặt tía tai. Hai chân Thẩm Quân tê rần hạ xuống từ từ, cơn thịnh dừng mảnh kia cứ tiến vào một lúc một sâu, làm cô tưởng rằng bản thân sắp bị rách, nước nớc: "Nhẹ...nhẹ....sâu quá...ừm..."

Lời này giống như nựng nịu, lại giống như lời khen, hắn lại nhẹ nhàng hơn một chút, cúi đầu ngâm lấy trái đào lớn, tay kia xoa tròn tiểu đầu đỏ. Hắn cứ mút vào ra sức mút, giống như em bé khát sữa mẹ, tạo ra âm thanh "chật chặt" toàn tiếng nước.

Thẩm Quân đau cả người, nhưng bất giác lại nắm tóc hắn, đè đầu hắn ở trên ngực mình, muốn nhiều hơn, làm nam nhân nào đó càng mút càng hăng. Hắn giờ trò, đột nhiên nhẹ lại, cơn thịnh không thật vào nữa, mà đứng im, tiểu huyết ham ăn ý thức được, đột nhiên co rút, như không để hắn rời khỏi. Hắn ôm Thẩm Quân, di chuyển nhẹ nhàng, mang theo ý trêu đùa: "Muốn...hửm?"

Hơi thở ngay cổ Thẩm Quân nấn cảm, làm cô tê dại, dùng sức đẩy hắn ra, ngồi lên trên đùi hắn, cao ngạo nhìn xuống: "Em tự động...."

Rồi sau đó, thân thể mềm mại, tiểu huyết tham lam cắn mút cơn thịnh, hàm răng trắng môi đỏ nhỏ, phát ra tiếng thờ dốc nhỏ, hai mắt nửa nhắm nửa mở. Nguyên Trách đầu theo chủ nghĩa nữ trên nam dưới, hắn kéo cô xoay người, từ sau lưng đâm tới, loại tư thế này làm người ta khoái cảm điên cuồng, sướng đến thỏa mãn. Giăng cơ hai tiếng đồng hồ, Thẩm Quân bị hành qua đủ loại tư thế. Trên giường hỗn loạn, quần áo rách hết, chăn cũng ướt nhẹp, Thẩm Quân thờ hồn hên nằm trên giường, hắn đứng dậy mặc quần áo sau đó rời đi.

Thẩm Quân nắm chặt tay, ở trên giường không cam lòng tức giận:"Con mẹ nó thế giới đảo ngược rồi."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 37: Hai: Tổng tài độc miệng:Từ chối

Cổ hết sức sờ soạn tìm đi động, Thẩm Quân gọi điện cho Phùng tỷ, giống như ngày hôm đó ở khách sạn, kêu chị ấy giúp cô mang tới biệt thự bộ đồ mới. Trong phòng, mùi vị hoan ái kích thích còn chưa vui, phàm là người đã trải tất nhiên hiểu được vừa xảy ra chuyện gì.

Phùng Dĩ Nhạ mang tới một chiếc áo sơ mi màu đen và chân váy. Cổ áo sơ mi cao có thể giúp Thẩm Quân che đi những vết ái muội trên cổ. Phùng Dĩ Nhạ cái gì cũng chưa hỏi, chỉ tập trung giúp Thẩm Quân thu dọn xung quanh.

"Phùng tỷ...Chị không hỏi em gì sao?"

Thẩm Quân đứng ở bên cửa sổ, nhìn Nguyễn Trách lái xe rời đi, có chút phiền muộn.

"Chị tôn trọng em. Bất kể em lựa chọn như thế nào, chị đừng...đừng làm tổn thương mình."

Phùng Dĩ Nhạ thu xếp xong, gọi điện cho Bành Bành lên đem đồ trang điểm về. Thẩm Quân nhìn Phùng tỷ bộ dạng phiền muộn nhưng không nói ra, tức thời khôi phục tinh thần.

Thẩm Quân ơi là Thẩm Quân, mà không thể có tí tiền đồ sao? Mày mong chờ cái gì ở hần ta? Nhiệm vụ chính là nhiệm vụ, đừng tốn công sức vào những thứ vô lý khác.

"Ngày mai GRACE có buổi họp thường niên, tới đó biểu hiện tốt một chút, dù sao em cũng là người mới."

Thẩm Quân gật đầu, thuận theo.

Buổi họp thường niên mỗi năm, hay nói cách khác cũng là lúc các ngôi sao của công ty tập họp, cùng nhau mở rộng tài nguyên, Thẩm Quân đương nhiên không thể phạm cơ hội này. Nên đóng vai bộ phim truyền hình nhỏ, mới có thể gia tăng mức độ nổi tiếng, bằng không muốn đề lên đầu Uyển Khiết, là điều không thể nào.

Cô hiện tại chỉ là diễn viên tuyến ba, không thể quá phổ trương được, miễn trở thành con mồi, phổ trương quá đều không có kết cục tốt. Mà tên khốn kia là ông chủ, không thể nào không tham dự? Xuy xuy...không thêm nghĩ tới hần...đồ độc ác...nhà tư bản...quý chán ghét.

Phùng Dĩ Nhạ làm ngơ Thẩm Quân đang vò đầu bứt tai không giữ hình tượng. Trong lòng thầm nghĩ, hai mươi ba tuổi rồi, cứ như con nít.

Buổi họp diễn ra vào buổi tối, tụ họp đầy đủ các loại phú quý, có nhà giàu mới nổi, cũng có đạo diễn mới ra trường, có vài người lên bằng thực lực cũng đi dạo xung quanh tìm diễn viên. Hơn nữa, yến hội này cấm tuyệt đối phóng viên, cho nên muốn làm diễn viên không gì, người trong nghề biết với nhau là được.

7 giờ, bữa tiệc bắt đầu. Thẩm Quân bắt đầu hoang mang, cô cùng với Thẩm Bạch cũng được xem là có diễn chung đi, nhưng không có khả năng cùng hần tham dự, tiểu minh tinh cùng với ánh đế? Phùng Dĩ Nhạ là quản lý lâu năm, tìm được cho Thẩm Quân một tiểu thị tươi xem xem tuổi cô, cùng nhau đi tham dự tiệc. Ai dè, Thẩm Quân đứng là xui xẻo hết nói, trên đường chuẩn bị, quản lý tên thị tươi kia gọi điện báo với Phùng tỷ là hần bị tai nạn giao thông, đang trên đường đến bệnh viện. Đúng là chó má, uống miếng nước cũng có thể sặc chết là đây.

Thẩm Quân đang hết sức chán nản, thì Bành Bành la lên: "Phùng tỷ, hình như bên cạnh là xe Nguyễn Tổng?"

Vừa nghe đến tên hần, Thẩm Quân lập tức hai mắt tỏa sáng. Đứng rồi...cô có kim chủ nha...con rùa vàng nguyên khối...

"Phùng tỷ...mau gọi điện thoại!...Nguyễn đại tổng tài có được hay không?" Thẩm Quân mặt cười duyên dáng, mang theo một chút chắc chắn, giống như cô nắm chắc hần sẽ đồng ý.

Phùng Dĩ Nhạ tuy không tán đồng lắm, nhưng vẫn miễn cưỡng đáp: "Được."

Thẩm Quân khó khăn hỏi: "Sao rồi...sao rồi?"

"Từ chối....." Phùng Dĩ Nhạ phức tạp nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Hai: Tổng tài độc miệng:Trà thù nhỏ

Thẩm Quân rõ ràng cảm nhận được từng tế bào trong cơ thể đang nổi giận đùng đùng. Tên khốn này đùa giỡn cô. Được...Muốn chơi thì cùng chơi..

Lần sau tôi dè anh dưới thân....Hung hăng làm anh...

"Nguyễn Tổng...tới rồi."

Nguyễn Trách xuống xe, đi động lại vang lên tiếng chuông báo, dựa theo ngày thường hần sẽ không quan tâm. Nhưng mà hôm nay không biết mà xui quýt khiến gì khiến hần mở khóa điện thoại. Thư ký Tần thấy Nguyễn Trách không nói gì nhưng trên mặt lộ vẻ khát máu điên cuồng. Thư ký Tần tò mò liếc một cái, tuy là Nguyễn Trạch khóa điện thoại kịp lúc, nhưng mà hần vẫn nhìn sơ qua được nga....Là....là hình giường chiếu của Nguyễn Tổng.....??? Nguyễn Tổng tự xem hình của bản thân sao? Má ơi...Cái quái gì vậy?

Tài xế đang định xuống xe mở cửa cho hần, Nguyễn Trách lúc này mở miệng: "Khoang xuống, đợi xe bảo mẫu phía sau tiến lên trước."

Lời nói tỏa ra bao nhiêu áp bức lạnh lùng, tài xế hoảng sợ, chả lẽ tại kỹ thuật lái xe của hần không tốt? Nên ông chủ mới nổi giận.

Nguyễn Trách xuống xe, đang định tiến về phía Thẩm Quân, lại nhận được một tin nhắn: Là tôi không thêm vào trong cùng anh.

Bên ngoài, một mỹ nữ váy đen vừa xuống xe, làm cho không ít người kinh ngạc, tuy là phóng viên bên ngoài không biết được đây chính xác là ai, nhưng ai nấy đều phải cảm thán rằng, đúng là mỹ nữ, đẹp quá mà ơi.

Bất luận từ góc độ nào, cô đều thể hiện được sự tự tin, không một góc chết. Không phải cô hướng về máy quay, mà là máy quay hướng về phía cô. Một bộ váy màu đen đơn giản nhưng không hề

che đầu được sự cường đại, thần thái chuyên nghiệp, tựa như tiên nữ, lại giống như yêu tinh, có thể bắt mắt hồn phách, đọc được nhân tâm. Gọi cô gái này là mỹ nữ quả thật không sai.

Mọi người ở đây đều tin rằng, cô gái này rất có tương lai. Nguyên Trách thấy Thẩm Quân tỏa sáng như vậy, bao nhiêu khó chịu trong lòng trong nháy mắt tan thành mây khói, thay thế vào đó chính là vinh dự nho nhỏ.

Nguyên Trách lúc này bước lên thảm đỏ, giống như đi đường bình thường, không nhận trả lời phỏng vấn, cũng không biểu hiện nhiều, chỉ là đi ngang qua thảm đỏ vào trong mà thôi.

Yến hội bắt đầu, mọi người tập trung ăn uống linh đình, người quen biết nhau thì tụ tập cười nói. Thẩm Quân vào trong làm mọi người tập trung ánh nhìn, nhưng chỉ là thoáng qua, cũng không để ý nhiều, giới giải trí là vậy, người đẹp có rất nhiều, nhưng có tài hay không, mới trụ được tới cuối cùng.

Nhưng cũng vì Thẩm Quân xinh đẹp quá mức, khiến vài nữ minh tinh có mặt, cảm thấy ghen tị, có người còn cảm thấy nguy hiểm tồn tại. Cho nên, từ xưa đến nay độc nhất là lòng dạ đàn bà, cùng là phận nữ nhân với nhau, nhưng người gây khó dễ cho nữ nhân, cũng chỉ có nữ nhân mà thôi.

Thẩm Quân gặp Thẩm Bạch, cùng hân trò chuyện vài câu, vài người thấy vậy liền tới bắt chuyện, hỏi han Thẩm Quân, nếu có thể nịnh nọt, không chừng còn có thể làm quen với anh để Thẩm, đứng dưới tán cây của cây đại thụ Thẩm Bạch, có thể hưởng tí mát mẻ nga.

Thẩm Quân càng không nghĩ Thẩm Bạch vậy mà cho cô chút ân huệ này, hân giúp cô đi vài vòng giới thiệu. Cô biết chắc bản thân lựa chọn ôm đùi Thẩm Bạch, quả là không sai. Cho dù hân bố thí cho cô một cọng lông chân, cô cũng rất trân trọng. Hahahaha...trong lòng không khỏi tán bản thân ba mươi ba cái bặt tai.

Hân cùng Thẩm Quân đi dạo, lại làm quen với vài vị đại thần cấp cao, có chào hỏi lấy lệ một chút, sau đó lại hướng tới một ông chú năm mươi sáu mươi gi đó, nhưng bộ dáng không giống như người có tiền, tới yến tiệc, lại vui đùa vào bàn ăn đồ ăn, giống như là chết đói mất kiếp vậy. Ai dè Thẩm Bạch tiến tới, cung kính cong người:

"Thẩm Đạo" âm thanh cực kì cực kì cung kính nói.

Ông lão đầu bạc ngẩng đầu nhìn Thẩm Bạch: "Tiểu Thẩm à, lại đây cùng nhau ăn đi."

Thẩm Quân thấy hơi bối rối, ông lão đầu bạc một miệng đầu dầu mỡ, còn đưa tay lên miệng mút vài cái.

Lúc này, ở cửa chính xôn xao một chút, nguyên lai là Nguyên đại tổng tài, tuy đi trễ nhưng vẫn rất tự tin. Thẩm Quân khinh thường nhếch miệng, đồ treu hoa ghẹo nguyệt...không biết tốt xấu...

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Hai: Tổng tài độc miệng:Anh em dùng chung phụ nữ

Thẩm Bạch đối với ông lão đầu bạc này thật sự cung kính hết cỡ nói, lúc này hân không đổi sắc mỉm cười, cũng không tỏ vẻ kiêu căng: "Xin lỗi...cháu ăn rồi..."

Sau đó rờ tay qua hướng Thẩm Quân giới thiệu: "Đây là sư muội của cháu...cháu nghe nói phim điện ảnh sắp tới của ngài chưa tìm được diễn viên thích hợp...cháu mạo muội đề cử cô ấy..."

Nghe Thẩm Bạch nhắc tới phim điện ảnh, ông lão đầu bạc chợt trở nên nghiêm túc, liếc mắt nhìn Thẩm Quân một cái: "Bề ngoài cũng được...còn diễn xuất thế nào thì còn phải khảo chứng thêm, có thời gian đến văn phòng tôi diễn thử..."

Thẩm Quân lúc này vội vàng nói: "Đa tạ ngài Thẩm."

"Được rồi được rồi...đang ăn không bàn chuyện công việc." Ông lão nói xong, cúi đầu tiếp tục ăn uống.

Cô hoàn toàn tin tưởng Thẩm Đạo, nếu hân đã giới thiệu thì chắc đây là nhân vật không tầm thường. Nhưng mà cô vẫn nhỏ giọng hỏi: "Bạch ca ca...đây là vị đạo diễn nào?"

"Thẩm Vô Tài." Thẩm Bạch hơi bất ngờ vì Thẩm Quân không biết tới vị đạo diễn vừa rồi.

Vô Tài? Thẩm Vô Tài? Cái...cái gì....đạo diễn bán được hơn 1 tỷ vé sao....trời ơi...sao rơi xuống cho tôi cái bánh có nhân ngon thế này....

Thẩm Vô Tài nổi tiếng là đạo diễn điên rồ, ban đầu không có ai tin tưởng hân có thể thành công, nên bộ phim đầu tay không được nhiều người đầu tư lắm. Nhưng ngày hân thành danh, hân ra mắt bộ phim Thành Tài. Kéo đến biết bao nhiêu người đầu tư. Tài nguyên ùn ùn kéo tới. Bộ phim nhận được vô số lời khen, từ khán giả, cho tới giới chuyên môn. Nhận được giải Đạo Diễn Xuất Sắc, Biên Kịch Xuất Sắc. Vai nam chính trong phim còn nhận được vài giải thưởng cao quý. Nếu có vinh dự được tham gia phim mới của ông ấy, không bàn về thành công, chỉ nói về việc mọi người sẽ đổ xô chú ý, thì sức ảnh hưởng của cô cũng tự nhiên có cơ hội tăng cao.

Cô thật lòng không nghĩ Thẩm Bạch lại giúp cô nhiều như vậy. Trong lòng càng tôn thờ hân. Mặt mày hân hồ cười với Thẩm Bạch đến nhẹ nhàng, tự nhiên, nụ cười từ tận đáy lòng. Sau đó xoay người ngồi xuống bàn của Thẩm Vô Tài. Biến thành một tiểu tham ăn, vừa ăn vừa nói chuyện phiếm với ông lão. Thẩm Bạch nhìn thấy một màn này, trên mặt đầy vẻ sùng nịch, vui vẻ. Cô gái này so với tiểu cầu Ngưu Khuyến nhà hân quả thật giống nhau.

Cách đó không xa, Nguyên Trạch nhìn Thẩm Quân cười cười nói nói, nội tâm khinh thường tức giận. Cười cười cái gì, có cái gì vui mà cười đến ngu ngốc như vậy. Cô gái này không biết tốt xấu, không biết đối nhân xử thế. Đáng là đáng ghét.

Nguyên Trách bực tức quay đầu, trong tay cầm ly rượu, nói chuyện với nhà nhà đầu tư quảng cáo, đột nhiên trên vai trằm xuống. Nghiêng đầu nhìn qua, không kim chế được nhếch miệng, lại lấy một tay kéo cái tay kia xuống: "Tôi đây làm gì?"

"Tôi thăm cậu bạn già của tôi." Hách An Thuần ngả ngón, đoạt ly rượu trong tay Nguyên Trách uống cạn.

Hách An Thuần cùng Nguyên Trách có thể nói là chơi với nhau từ thời đồng khổ. Hai bên biết nhau rõ từng chi tiết một. Ngày xưa đi học, hân hay giúp Nguyên Trách cắt đuôi bọn nữ sinh si tình. Nói là vậy, nhưng thật ra là đem quà tặng của các nữ sinh đó tặng Nguyên Trách, đem về làm của riêng. Sau đó lại đi trò với bọn họ, giáo huấn bọn họ, bắt bọn họ thừa nhận hân Hách Thiệu Gia so với Nguyên Thiệu Gia tốt hơn trăm vạn lần. Cái tên này đúng là một đứa ấu trĩ như vậy. Nhưng lại là bằng hữu tốt nhất của Nguyên Trách.

Năm đó, hân quậy một trận toi bồi, bị Hách ba tổng cổ ra nước ngoài tu tâm, bây giờ mới trở về nước. Nguyên Trách lãnh đạm, mang theo vài tia cảnh cáo: "Đừng đụng vào nghệ sĩ công ty, muốn chơi thì đến MUSE đi."

"Tôi là dạng ấu trĩ như vậy sao?" Hách An Thuần cười đến sáng lạn: "Tôi về tìm chân ái, tìm tình yêu cuối cùng. Ai~ đừng có mặt lạnh như vậy, cậu sẽ sớm chết già, chết trong cô đơn đó, biết không."

Nguyên Trách tức giận, già già cái đầu cậu.

Hướng thụ ánh mắt mỹ nữ xung quanh đang nhìn, Hách An Thách kiêu ngạo không thôi. Bởi vì hân đứng cùng Nguyên Tổng, bộ dạng lại phong lưu, thô tục, làm ai nấy hết sức tò mò không biết đây là thần thánh phương nào? Hách An Thuần nhìn xung quanh, tầm mắt bị thu hút bởi một thân ảnh gần đó, lấy khuỷu tay đụng vào Nguyên Trách: "Huỳnh đệ, có mỹ nữ tốt lại không giới thiệu cho anh em là bất nhân bất nghĩa. Bất quá, loại hình của cô gái kia là loại cậu ghét nhất, vậy giới thiệu cô ấy cho mình đi."

Nguyên Trách theo hướng Hách An Thuận chỉ, nhìn qua, ly rượu trên tay chút nữa bị hấn siết bẻ. Khuôn mặt anh tuần hiện lên vẻ âm lãnh, đôi mắt ẩn chứa giông bão đang kéo đến.

Huỳnh đệ cái đầu cậu, nữ nhân này không thể yêu được. Càng không thể giới thiệu cho cậu được. Còn cô gái kia, suốt ngày dùng bộ dạng là loi đi quyến rũ đàn ông, hấn phải đem cô giáo huấn thật tốt mới được.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 40: Hai: Tổng tài độc miệng:Hươu chết về tay ai

Tiểu tham ăn Thảm Quân, chính là bị cuốn hút bởi đồng đồ ăn trên bàn, giống như lạc vào thiên đường. Đang hăng say, bên cạnh vang lên âm thanh ngà ngọc: "Mỹ nhân, không biết tôi có vinh dự cùng em uống một ly champagne không?"

Xoay người nhìn lại, Thảm Quân nhìn sơ qua cũng biết đây là loại công tử phong lưu, hấn mặc áo khoác da, quần jean phá cách, cùng với noi sang trọng như vậy thật sự hơi tùy tiện. Nhưng Thảm Quân đối với những người phong lưu thoải mái như này lại rất có hảo cảm. Thảm Quân cong cong khóe môi: "Tại sao không."

Uống xong, Thảm Quân trả lại ly rượu cho hấn, sau đó quay trở lại bàn ăn, tiếp tục ăn uống.

Cô gái này, đúng là không coi hấn ra gì. Hách An Thuận tùy ý ngồi xuống, gãi gãi đầu, muốn cùng Thảm Quân nói chuyện, nhưng cô chỉ là Ừm, Ờ, Ừ, linh tinh đối phó. Xong cũng giới thiệu tên qua loa. Hách Thiệu Gia lại tự luyến, hấn nghĩ mỹ nhân này chắc đang chơi trò lật mềm buộc chặt với hấn. Được, thú vị thú vị.

Nguyên Trách nhìn hấn quay trở lại, mở miệng một cách bất an: "Thế nào?"

Hách An Thuận vuốt ve cằm: "Chờ đi, một tuần thôi, cô ta sẽ tự động bò lên giường mình, cùng mình trải miên một đêm bảy lần."

Trong nháy mắt, Nguyên Trách thiết chút nữa đã vung tay lên đánh tên khốn này. Nhưng lý trí bảo hấn không thể làm vậy. Vì một mỹ nhân phóng đảng kia lại đi đánh anh em của mình? Dù vậy đi nữa, thì cô ta cũng đang là nữ nhân của hấn, mà đã là của hấn tại sao phải nhường cho người khác?

"Cô ấy là người của tôi."

Người Hách An Thuận cứng lại: "Đùa cái quái gì thế? Cậu ghét nhất người như vậy còn gì?"

Nguyên Trách không nhẹ không mặn: "Ăn hoài một món cậu sẽ phát ngán, tớ chỉ muốn thay đổi khẩu vị mà thôi."

Hách An Thuận ngà ngọc: "Nếu mà đi Nguyên biết cậu qua lại với cô ta, không biết cậu sẽ khổ khổ cỡ nào?"

Nguyên Trách thoáng cái cứng đờ, có một ngọn núi cao hơn mà hấn không dám chinh phục chính là mẹ của hấn.

"Chỉ là chơi đùa mà thôi, cậu nghiêm túc làm gì?" Nói xong, đem ly rượu trong tay uống cạn.

"Vậy thì tốt." Hách An Thuận cười, nhưng trong mắt lóe lên tia phức tạp.

Thảm Quân sờ sờ bụng, oa, ăn no thật. Mặt đầy thỏa mãn, đi vào phòng vệ sinh. Có vài mỹ nhân trong đó đang tám chuyện bát quái, đột nhiên cô lại nghe được tên chính mình, thuận tiện mở đi động bát mấy thu âm: "Cô gái kia là Thảm Quân phải không? Không biết đã đắp lên mặt bao nhiêu tiền."

"Cái mũi nhìn là biết đồ giả, cả người không bom trên thì bom dưới."

"Chắc chắn quen vài kim chủ nào đó, phục vụ bọn họ trên giường, nên có cơ hội xuất hiện ở đây."

.....

Cùng là đàn bà con gái, hà khác gì lại đi nói xấu sau lưng nhau cơ chứ? Ở WC công cộng lại dám nói xấu người khác, đúng là lợn chết không sợ nước sôi. Ngu xuẩn lại tỏ ra thông minh, một ngày nào đó lại chết đi cũng không biết tại sao.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)**.Net.

Chương 41: Hai: Tổng tài độc miệng: Nuo zuo no die*

* Minh thấy tên chương thú vị quá nên giữ nguyên. NUO ZUO NO DIE là một câu nói vui, nổi tiếng trên mạng bên Trung Quốc. Là một meme huyền thoại luôn.

Ý nghĩa đại loại là nếu bạn không hại người khác thì họ sẽ không quay lại cắn bạn. Nôm na như câu Gieo nhân nào gặt quả nấy ấy ^^

"Còn nữa còn nữa...cái gì Bì Mạn Lôi đó...nam không ra nam nữ không ra nữ...kinh tởm muốn chết."

Thảm Quân thấy mấy cô gái bên trong càng nói càng hăng, cô cũng không cần nề nang gì nữa, giẫm mạnh giày cao gót xuống sàn nhà, hất mặt đầy kiêu ngạo bước vào bên trong. Cô nhìn chăm chăm vào hai cô gái bên trong, sắc đẹp cũng bình thường mà thôi. Làm cho không khí nhất thời lạnh xuống, im lặng tột cùng.

Thảm Quân nhếch miệng, lời nói mang theo khinh thường: "Luôn có người ghen tị với khuôn mặt xinh đẹp của tôi, nhưng biết làm sao, trời cao chính là thiên vị tôi, nếu tôi còn không biết cách lợi dụng gương mặt này để thành công, thì có phải quá có lỗi với bản thân rồi hay không?"

"Với lại nhà, những người như các cô luôn suy bụng ta ra bụng người, vừa ăn cướp vừa la làng. Tùy tiện nói xấu sau lưng tôi, khiến mọi người hiểu lầm, sau đó biến tôi trở thành mục tiêu của sự chỉ trích. Ai ngờ, chính các người mới là người đáng thương nhất."

Thảm Quân nói xong, hai cô gái kia mặt lúc đỏ lúc trắng, cúi gằm mặt chạy ra khỏi nhà vệ sinh.

Thẩm Quân dậm lại phần, sau đó xoay người rời đi.

Người không phạm tôi thì tôi không phạm người. Nếu người phạm tôi, thì tôi trả gấp bội.

Nhưng cô không biết, thời điểm cô rời đi, ở phòng vệ sinh trong cùng, một cô gái có mái tóc màu bạc ngấn bước ra, trên mặt mang theo tia cười nhạt. Cô gái tóc ngắn cá tính, mặc bộ đồ tây màu đen, trông không thua bất kì nam nhân nào. Bên trái lỗ tai còn đeo một đôi bông màu đỏ, làm người ta chú ý cực kì. Nếu Thẩm Quân nhìn thấy, chắc chắn sẽ tán thưởng không thôi, nếu đây không phải là nữ, cô nhất định động tâm, một vẻ đẹp mang mị lực soái tỷ cực kì.

Bì Mạn Lôi, là một diễn viên nổi tiếng trong nước. Đặc biệt là hai bộ Hồng Lô Mộng, Tiểu Bạch Xà Truyền Kỳ. Phim truyền hình nổi tiếng nhất trong lịch sử. Ngán ngùi tham gia làng giải trí hai ba năm đã làm chấn động đại giang nam bắc. Lúc này, Bì Mạn Lôi đang cầm trên tay ly champagne, trong mắt mang theo tia bồn chột, nhìn về phía xa xa, hai cô gái lúc nãy trong phòng vệ sinh đang đứng gần vị đạo diễn phim cấp ba Vương Chấn Xuân, cái móng heo của hắn đang ở trên người hai ai sờ mó lộn xộn. Vị đạo diễn này không ai không biết, thích nhất là ăn đậu hủ người khác, nhưng mình tính lớn hắn đương nhiên không có can đảm đụng vào. Chỉ đành xuống tay với tiểu minh tinh.

Một cô gái mặc váy xanh không chịu nổi hành vi thô tục này, cố gắng đẩy hắn ra, nhưng ai ngờ lại tự bản thân vấp té, đuôi váy dài kia bị Vương Chấn Xuân dẫm phải, kéo một tiếng, cái váy liền bị nứt lộ ra phần hồng, phía dưới cô ta còn mặc quần lót chữ T gọi cảm.

Những người xung quanh cũng không can thiệp, chỉ đứng xem trò vui. Giới giải trí này, hào nhoáng chỉ là bên ngoài mà thôi, cái dơ bẩn bên trong, thật sự không ít. Cũng không hiếm hoi gì. Cô gái còn lại thấy cảnh tượng này, không muốn bản thân bị liên lụy, liền cố gắng xoay người chạy, ai dè đôi giày cao gót mười mấy cm kia lại phản chủ, xảy một chân, khiến cô ta ngã rầm xuống đất, cái váy ngắn cũng xóc lên tới eo.

Sáu sự việc ồn ào không đáng có, hai nữ nhân kia không còn mặt mũi cũng bỏ chạy, Vương Chấn Xuân cũng yên lặng rời đi, nhưng tài khoản ngân hàng của hắn, đột nhiên nhiều hơn một ngàn vạn.

Thẩm Quân cười nhạo một tiếng, đúng là No Zuo No Die la~~

"Xin chào, tôi là Bì Mạn Lôi."

Thẩm Quân vẫn còn rối rắm, ở đó lựa chọn không biết nên ăn bánh kem chocolate hay bánh kem matcha, thì sau lưng vang lên lời giới thiệu. Thẩm Quân xoay người lại, con mẹ nó, đẹp vãi.

"Xin chào, em là Thẩm Quân, em thật lòng thích xem phim của chị lắm, sư tỷ."

Bộ phim Tiểu Bạch Xà Truyền Kỳ kia, cô coi đi coi lại n lần rồi.

Bì Mạn Lôi nhìn thấy trên khoe miệng Thẩm Quân có dính bánh kem, liền tiện tay vuốt ra giúp cô lau nó.

"Đó là vinh dự của tôi, nhưng mà, tôi cũng thích em."

Thẩm Quân: "....."

Con mẹ nó, sao tìm cô đập nhanh như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Hai: Tổng tài độc miệng: Ép buộc (h)

Lên đây

Thẩm Quân lúc này nhìn di động, một tin nhắn trọn vẹn 2 chữ, không thừa cũng không thiếu một dấu chấm. Cái cách ăn nói này đúng là làm người ta tức muốn chết.

Nguyễn Trách thuê một căn phòng ở khách sạn tổ chức yến hội, ở trên tầng cao nhất, phòng tổng thống. Thẩm Quân tự nhiên không nhiều lời, đi thẳng lên phòng hắn. Nghĩ đến hắn hôm qua còn cùng cô ở biệt thự đại chiến một trăm hiệp, hôm nay lại muốn?

Cầm lấy di động soi gương, Thẩm Quân mỉm cười nhẹ nhàng, quyến rũ. Nguyễn Trách, hãy đợi đó, tôi sẽ cho anh biết tay.

Phòng tổng thống lúc này chuông cửa vang lên, Thẩm Quân khoác lên mình bộ dạng rụt rè. Cửa vừa mở ra, cả người đã bị túm vào, sau đó cửa lớn bị đóng sầm lại.

Bên trong phòng một mảng tối đen, chỉ có ánh trắng ngoài cửa sổ xuyên vào khe cửa. Gót giày ma sát với mặt đất, còn lại chỉ là âm thanh hôn nhau mãnh liệt. Giống như hắn thật sự muốn nuốt cô vào bụng. Nguyễn Trách ở trong miệng Thẩm Quân thô bạo đòi hỏi, mút đến nỗi đầu lưỡi cô muốn tróc da, hai chân cũng nhũn lại, hên là hắn vẫn ôm chặt cô, không thôi cô sẽ ngã xuống đất.

Nguyễn Trách dùng nước hoa Cologne, mùi vị thanh mát dễ chịu. Thẩm Quân bất giác lấy tay cời quần áo hắn ra. Nguyễn Trách không tin cô lại chủ động như vậy, giống như ngăn cách cơ thể hai người là lớp quần áo phiền toái. Hai người từ cửa chính, hôn nhau kịch liệt, sau đó cời quần áo đối phương, lúc ngã trên giường lớn, hai cơ thể đã trần trụi ôm nhau.

Nương theo ánh trắng ngoài cửa, Nguyễn Trách nhìn thấy Thẩm Quân đôi mắt sáng ngời, làm cho hắn mê man, ngắm nhìn đến mất hồn.

Ôm Thẩm Quân thật chặt, dùng cái tư thế truyền thống nhất, tách hai đùi cô ra, một tay thử sờ vào tiểu huyết, phát hiện xuân thủy đã rách rách chảy ra, cũng không chần chờ liền đâm côn thịt vào thiên đường bên dưới.

Thẩm Quân cứ nghĩ là cô đã thích ứng với cái côn thịt to lớn kia rồi, nhưng nhất thời bị hắn động vào, côn thịt mãnh liệt tiến vào, Thẩm Quân bị động đến chỗ sâu nhất, chỉ cố gắng nói: "Chạm một chút....chạm.....um...ân..."

Thẩm Quân cuốn ngón chân, cảm thụ được cả cơ thể đang co rút, hắn vẫn trầm mặc, cùng cô rên rỉ, thời gian trôi qua mà kích tình không giảm bớt, chỉ càng lúc càng điên cuồng.

Hai cái đùi trắng vòng qua eo Nguyễn Trách, ẩn trong bóng tối là ánh mắt dữ tợn của hắn, thề muốn đem Thẩm Quân ép vào cơ thể. Bàn tay to sờ soạng eo nhỏ, côn thịt vẫn ra sức cắm vào nơi sâu nhất, sau đó hắn chuyển tay, ở trên đỉnh tiểu huyết nhấn tay vào, côn thịt cùng ngón tay kết hợp cùng nhau, không chừa ra khe hở nào.

Thẩm Quân đêm nay trang điểm kiêu mị, đẹp động lòng người, làm cho nội tâm Nguyễn Trách tức giận điên cuồng, đặc biệt là tên phong lưu Hách An Thuận kia còn có ý muốn ở cùng với cô, tưởng tượng có ngày cô cùng một tên nam nhân khác tình chàng ý thiếp, ngọt ngào yêu đương. Sự tức giận kia lại tăng vọt. Hắn chỉ muốn làm chết cô, nhất định phải làm chết cô. Chỉ như vậy mới không ra ngoài gặp gỡ tên đàn ông khác, càng sẽ không làm hắn tức giận.

Nguyễn Trách không nói lời nào, chỉ hung mãnh tiến công, Thẩm Quân trong lòng thật sự lo sợ bất an, hắn hôm nay tinh khí bất thường, chỉ nghe thấy âm thanh rên rỉ thô suyền, chứng minh hắn có ở đây chứ không phải ai khác.

Bởi vì vận động kịch liệt mà mồ hôi rớt trên người cô, mỗi một giọt như lửa nóng, đốt từng nấc thịt trên người cô. Côn thịt cứng rắn vẫn điên cuồng đầu đá, càng lúc càng hăng, chờ đến khi hân phóng thích, cô đã không còn sức lực để rên rĩ.

Nhìn mỹ nữ tóc dài đen nhánh, trên mặt còn vưon kích tình, hai luồng tuyết nhũ theo hồ hấp mà lúc lên lúc xuống, côn thịt mới hạ xuống lại lần nữa nhô cao.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Hai: Tổng tài độc miệng: Bá đạo đòi hỏi (h)

"Ừm...không được...máu rút ra...." Côn thịt kia lại lần nữa xâm nhập vào tiểu huyết run rẩy. Thẩm Quân cảm nhận được côn thịt kia đang điên cuồng to lớn, mong muốn cô nuốt nó.

Tiểu huyết bên dưới đột ngột co rút, kẹp đến thoải mái, Nguyên Trách không nhịn được cười nhỏ: "Đáng chết...tiểu yêu tinh..."

Xuất thân gia thế, hân đương nhiên được giáo dục bài bản, nhưng không biết vì cái gì, đối với Thẩm Quân ở trên giường, lại hay dùng lời lẽ thô tục để nói với cô. Hân không cảm thấy hối hận, nhưng cảm thấy rõ ràng là khoái cảm điên cuồng, giống như một loại chất kích thích.

"Tên khốn này....đồ sắc lang...."

Thẩm Quân rên rĩ kháng nghị, cô đương nhiên cảm nhận được hân đang không vui, nhưng cô không quan tâm làm gì cho mệt, miễn là ở trên giường, sướng là được. Nguyên Trách ôm Thẩm Quân chặt, hân muốn nhìn rõ từng sắc thái trên mặt cô.

Cô xoay người, ngồi lên người hân, tóc dài theo động tác mà phấp phồng, cả thân thể cũng đang đưa.

"Tôi không thỏa mãn được em sao? Tại sao luôn đem bộ dạng này ra ngoài câu dẫn người khác? Hừm?"

Mỗi một lời hân nói ra, côn thịt giống như mang theo kích động, đâm vào nơi sâu nhất trong người cô. Làm cho cô không biết được đâu là ảo giác đâu là thật.

"Anh...anh ghen...ừm...ân...aaa...tôi...câu dẫn...người khác khi nào...ừm...aaaa...."

Nguyên Trách tựa như bị người khác đọc trúng suy nghĩ, thẹn quá thành giận, hân nắm eo cô, để cô dưới thân, tốc độ càng lúc càng nhanh, mỗi lúc một sâu, đâm thùy phía dưới chảy ra không ngừng, trong miệng toàn tiếng rên rĩ.

"Còn dám nói bậy không? Hừm? Còn dám không?" Nói một câu, lại đâm vào một lần.

"Không...không dám...ừm...."

Thẩm Quân nức nở cầu xin hân nhẹ một chút, tiểu huyết cứ bao lấy côn thịt bên dưới, một chút cũng không nói lỏng, mỹ nữ bên dưới không ngừng phát ra âm thanh kiều mị. Giống như kích thích hân, cũng giống như thêm dầu vào lửa.

"Nói...muốn tôi...muốn tôi làm chết em..."

Đang bơi giữa bể tình, Thẩm Quân lúc này chỉ thuận theo bản năng tự nhiên nhất của cơ thể: "Muốn em...muốn em...muốn chết em..."

Như là lời cổ vũ, côn thịt như được gắn thêm động cơ, không biết mệt mỏi.

"Tiểu yêu tinh, nếu em dám đem bộ dạng này cho thằng đàn ông khác xem, tôi sẽ thiên hân, cũng giết chết em, biết chưa, hừm."

Hân cúi người, cắn một ngụm trước ngực Thẩm Quân, không thương tiếc mạnh mẽ gặm hút, ở đầu ti mút vào, lưu lại nhiều vết xanh tím.

"Không...chỉ có...chỉ có anh...ừm...sướng...sướng quá...."

Thẩm Quân chỉ là thành thật mà thôi, hân đem đến cho cô khoái hạn đến cực đỉnh, chỉ nghĩ nếu cùng hân làm như vậy, cùng hân phối hợp, cùng hân triển miên, thì cả hai đều có thể đạt được sung sướng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Hai: Tổng tài độc miệng: Sóng gió sắp đến

Sau khi thành phố hoàn toàn chìm trong bóng tối, hai người mới luyên tiếc tách ra. Nguyên Trách ôm Thẩm Quân trong ngực, không nhịn được hôn lên môi cô.

"Không được....không nổi nữa rồi..."

Thẩm Quân lúc này hoàn toàn bị đánh gục, dựa vào bản năng mà từ chối hân.

Côn thịt vẫn ở sâu bên trong tiểu huyết, Nguyên Trách xấu xa đâm thêm một phát vào cô, liền nghe được Thẩm Quân rên rĩ một tiếng. Hân cười: "Ngủ đi."

Chẳng qua cái côn thịt bá đạo kia vẫn ở lì bên trong không chịu ra ngoài. Trên mặt Thẩm Quân còn vương nước mắt, má hồng nhuận, làm cô thoát nhìn ngon miệng lạ thường. Nguyên Trách đem nay phá lệ ngủ cùng cô một đêm.

Nguyên Trách biết nhưng hân không thừa nhận, Hách An Thuận ngày hôm qua kích thích hân bằng những lời lẽ kia, làm cho hân điên cuồng muốn chiếm hữu cô gái này. Muốn cho cô biết ngoài hân ra thì không ai được quyền chạm vào cô nữa. Hân ban đầu thật sự ghét cô, nhưng bây giờ, không rõ là yêu, hay chỉ là một loại tình cảm mới mẻ, hân mới được ném thử lần đầu trong đời.

Nguyên Trách trần trọc, cả đêm không ngủ được. Bứt rứt khó chịu, hân lấy ngón tay chọc chọc vào cái đồ vô tâm kia, bây giờ lại ngủ ngon lành.

Hai người ôm mỗi tâm tư riêng, lại không hề hay biết, phóng viên, nhà báo, từ tòa soạn nhỏ đến lớn đã tập trung trước cổng khách sạn.

Sáng sớm, điện thoại không ngừng vang lên, Thẩm Quân buồn bực: "Nói!"

Đầu dây bên kia, thư ký Tần hơi sùng sốt một chút: "À...khụ khụ...Thẩm tiểu thư, nhờ cô chuyển lời cho tôi gặp Nguyên Tổng một chút...."

Nguyên Trách đã sớm tỉnh, cũng thấy Tần Mộc gọi điện cho hắn, chỉ là hắn không muốn bắt máy mà thôi.

"Chuyện gì?"

"Nguyên Tổng, phòng viên tập trung bên ngoài rất đông, ngài cùng Thẩm tiểu thư nên tách nhau ra đi riêng."

Nguyên Trách nhíu mày: "Ừm."

Hắn biết bên ngoài đang âm ỉ một đồng thứ, giống như biết trước sẽ xảy ra chuyện gì vậy. Cũng không vội, gọi điện cho khách sạn bên họ chuẩn bị bữa sáng.

Mà mỹ nữ nghiện online nào đó đang mở Weibo lên, liền đập vào mắt là tin tức

Thẩm Quân Qua Đêm với ông chủ Truyền Thông GRACE, Nguyên Trách

Cô quả thật không nghĩ lần đầu tiên được lên báo lại là cái tin này. Nghĩ lại lúc này Tần Mộc gọi cho cô, chắc là đã sớm biết. Nếu là người khác, không chừng cô nên mập mờ vào tin trên Weibo, nhưng mà hắn lại là Nguyên Trách nha, làm sao lại đồng ý giúp cô được?

Mà không, Nguyên phu nhân ở nhà, chắc cũng sẽ nổi điên, không bỏ qua cho cô.

Thẩm Quân dự cảm được, bản thân đột nhiên trở thành ngon cơm nhỏ bé trước một con sóng thần, mỗi người một câu chữ rủa, nước miếng cũng đủ dìm chết cô. Còn chưa kể tới Nguyên phu nhân, bà ta mà biết được, chắc sẽ thuê người giết chết cô.

Trung tâm thành phố Philippines, tại một tòa nhà cao cấp, một phu nhân trang điểm tinh xảo, buông tờ báo trong tay: "Đặt vé máy bay, về nhà."

Lời nói nghe có vẻ bình tĩnh, nhưng trong mắt đều là giận dữ không thể bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hai: Tổng tài độc miệng: Lựa chọn khó khăn

Hai đương sự chính của chúng ta, vẫn bình tĩnh cùng nhau ăn xong bữa sáng, Thẩm Quân còn tỉnh nghịch sở một chút, hôn một chút, nháy mắt một chút với nam nhân đang giả dạng tri thức nào đó. Thẳng cho đến khi, Nguyên Trách nhận được một cú điện thoại, sắc mặt ngưng trọng. Thẩm Quân nghĩ, sắc mặt này chính xác là mặt đen như phấn.

Sau khi thấy tình hình bắt đầu bất ổn, Thẩm Quân lập tức thay đồ, dựng lỗ tai lên lắng nghe Nguyên Trách nói chuyện điện thoại.

"Ngay lập tức dẫn con hồ ly tinh đó đến đây gặp mẹ. NGAY LẬP TỨC!!!"

Đây là ý tứ gì? Rõ ràng ghét bỏ cô, sau đó muốn tìm cho hắn một cô gái khác làm nữ chính, Thẩm Quân tỏ vẻ không vui, đúng là rầu ông nọ cấm cấm bà kia. Cô thì có làm sao? Cô thì có gì mất mặt hả? Tiểu hồ ly nào đó bắt đầu làm một đồng việc ầu trĩ, vừa cắn hạt dưa vừa ném loạn xuống đất. Xin lỗi, Nguyên đại tổng tài, ngày cao cao tại thượng, có chứng ảnh ảnh sạch sẽ, nhưng mà tiểu nỏ tài thì không.

Bất quá, Nguyên Trách cũng không thêm quan tâm mấy cái hành động trẻ con của cô, mở TV xem tin tức giải trí.

"Phòng viên của tòa soạn chúng tôi đang túc trực 24/24 ở nơi GRACE tổ chức yến tiệc ngày hôm qua. Vẫn đang chờ nam chính nữ chính xuất hiện, Nguyên Trách và Thẩm Quân có xuất hiện cùng nhau hay không? Chúng tôi sẽ thông báo trực tiếp cho các bạn...."

Trong TV là cảnh tượng hàng trăm con người cầm máy ảnh hận không thể lọt vào khách sạn tìm ra chân tướng, bảo vệ khách sạn quả đúng là đã làm việc tận lực rồi.

Thẩm Quân cảm thấy bất an thật sự, không biết hắn có ý định gì, chỉ coi TV, vừa bốc quả quyết trên bàn ăn, nhưng mà hắn không giống như cô, vút loạn vô trái cây.

Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, Thẩm Quân giật mình quay lại. Đừng nói là phóng viên lên vào thành công rồi nha?

"Tiểu hồ ly, chào buổi sáng, chúng ta lại gặp nhau rồi."

Thẩm Quân hơi kinh ngạc nhưng mày nhìn Tô Lương Sách tiến vào cùng Bì Mạn Lôi.

Cô nhanh chóng mở ra hệ thống, trên màn hình bấm sử dụng công năng biết trước tương lai, xem sự tình diễn ra như thế nào.

Cái gì? Tô Lương Sách và Bì Mạn Lôi đang yêu nhau. Hai người là thanh mai trúc mã, chuyện tình ngọt ngào của họ có thể viết thành một cuốn tiểu thuyết. Hai người tới hôm qua đã hẹn nhau ở khách sạn hâm nóng tình yêu, nhìn một hồi, quả nhiên Thẩm Quân biết được Nguyên Trách muốn làm gì.

Cùng ngày.

Weibo hot search lại lần nữa xuất hiện một tin tức mới

Thẩm Quân - Bì Mạn Lôi: Đồng Tình Luyến Ái.

Đọc, lại đọc, tắt Weibo, lại mở lên lại. Thẩm Quân không biết phóng viên giải trí trong đầu có thể chứa được cái gì nữa, trong bài kèm theo một tấm hình màu đen mà vị phóng viên đó khẳng định chính xác là Thẩm Quân cùng Bì Mạn Lôi đang tối lửa tắt đèn có nhau.

Hay cho Nguyên Trách, hắn như vậy lại lôi Bì Mạn Lôi ra làm thế thân.

Nhìn đến đây, Thẩm Quân khỏe miệng run rẩy, cứng họng. Nhưng, đối phương là Bì Mạn Lôi, nên không sao cả, cô cũng quên được nhiều. Một thời gian nữa mọi người sẽ quên hết thôi. Cũng có vài người thành lập câu lạc bộ Lôi Quân's Couple, đem hai người ghép lại một cặp, tự biên tự diễn, vô cùng vui vẻ.

Biệt thự lớn Nguyên Gia.

Xung quanh an tĩnh không thể tưởng tượng,người hầu lui tới cũng không dám lên tiếng, thờ cũng phải dè dặt.

Nguyên phu nhân trước sau như một ngồi ngay ngắn ở trên sofa, tóc búi cao không chút cầu thả, khuôn mặt trang điểm tinh xảo khéo léo. Trong mắt mang theo tia sắc bén, nhìn hai mắt mang theo tơ máu nhìn con trai bà, Nguyên Trách. Không thể không chế nhạo nhử nhử, rồi sau đó chậm rãi mở miệng:

"Ngày mai tiểu thư Trần Thị về nước, 6 giờ tối ở Trầm Hương Viện, ta sẽ tổ chức tiệc chào mừng con bé, con không được đến trễ, cũng không được từ chối."

Không có chút nào làm người phản bác được, Nguyên Trách xoa xoa cái trán, sáng sớm đã bị vài việc linh tinh làm phiền não, giờ về nhà lại gặp phải yêu cầu này.

"Mẹ, con không rảnh."

Nguyên phu nhân hừ lạnh một tiếng, ngữ điệu mang theo khinh thường "Nếu con muốn đi tìm cái con hồ ly tinh kia, tốt nhất là quên đi. Nguyên Trách, con hẳn phải hiểu rõ mẹ ghét nhất loại nữ nhân gì?"

Lời nói khẳng định bà ấy đối với Thẩm Quân là chán ghét, tựa như cô là thứ dơ bẩn.

"Ngày mai, con tốt nhất nên thành thành thật thật đi gặp Trần Như Khanh, nếu không cái con hồ ly tinh kia có nhà cũng không thể về, càng không thể xuất hiện ở thành phố A này nữa."

Cái này là uy hiếp trần trụi mà, Nguyên Trách làm sao nghe mà không hiểu cho được, nhưng hắn vẫn im lặng không nói gì. Chính xác là tối ngày mai Nguyên Trách cùng với Thẩm Quân có hẹn. Bắt quá hẳn hiện tại chỉ muốn để phòng Hách An Thuần thỉnh thoảng lại "cây chân tường", cho hắn đội nón xanh. Thẩm Quân vừa nhìn đương nhiên cũng không phải người thành thật gì, hắn không thể không đề phòng.

Thẩm Quân mấy tháng nay rất nghiêm túc làm việc, hẳn biết cô có tương lai trở thành minh tinh, nếu bây giờ Nguyên phu nhân cho người phong sát, sau này tiền đồ làm thế nào? Cô trời sinh đã có mệnh trở thành đại minh tinh sáng chói. Thật lâu sau, Nguyên Trách miễn cưỡng lên tiếng "Được."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Hai: Tổng tài độc miệng: Ly gián

Thẩm Quân chính ngồi xổm trước phòng thử đồ, nhìn trước mắt là bao nhiêu quần áo đẹp, trang sức đẹp. Một lòng nghĩ ngày mai mặc cái nào để đi thu phục nam yêu tinh kia, thì nhận được tin nhắn. Tuy cô biết hiện tại đang ở nơi đầu ngọn gió, nhưng mà bị cho leo cây trong lòng vẫn là có điểm nho nhỏ khó chịu.

Ngày mai, Thẩm Quân dự định ban ngày sẽ đi thử vai cho vai nữ phụ số 2, bộ phim Lửa Cháy của Thẩm Đạo. Sau đó, buổi tối có thể cùng Nguyên Trách ăn cơm dưới ánh nến, rồi lại cùng nhau vận động kịch liệt.

Ngày mai buổi tối đánh ở nhà ngủ vậy.

Ở trên giường rộng lớn quay cuồng hai vòng, Thẩm Quân nhắm chán lại cảm lấy đi động xem Weibo, phát hiện cô thế nhưng vẫn còn ở trong top search. Fan cũng tăng một chút, tâm tình hơi chút bình phục. Lúc này, đi động lại nhận được một tin nhắn.

"Không biết Thẩm tiểu thư, tối ngày mai có thời gian cùng tôi đến Trầm Hương Viện ăn tối không?" - Hách An Thuần.

Cái tên Hách An Thuần này, cô thông qua hệ thống đã biết được hẳn cùng với Nguyên Trách là anh em chơi thân từ nhỏ. Cô cảm thấy có thể lợi dụng hắn một chút. Cùng nhau ăn một bữa tối thôi mà, không có gì không tốt. Cho hắn cái mặt mũi, về sau biết đâu được tạo cho mình một cơ hội mới.

Qua nửa giờ cô mới trả lời "Vinh hạnh của tôi."

Hách An Thuần nhìn đi động, lâu lâu lại mở khóa xem có tin nhắn hay không. Hắn tuy mong chờ nhưng không có hy vọng nhiều, đột nhiên tin nhắn nhắc nhở tới. Vừa thấy nội dung thì cười to một tiếng.

Lửa Cháy là phim điện ảnh, không giới thiệu rành rang gì lắm, nhưng sức hút của vị đạo diễn này không thể đùa được, có rất nhiều người mê phim chú ý tới. Càng có nhiều diễn viên mong muốn được tham dự. Thẩm Quân thử vai nữ số 2, không quá thấp cũng không quá cao.

Đây là bộ phim nói về thời kỳ dân quốc, nữ chính là thành viên thuộc đảng Quốc Dân, nam chính là người của đảng Cộng Sản. Nguyên bản là đối với nhau như nước với lửa. Nhưng sau khi kháng chiến bùng nổ, hai đảng hợp tác, khiến cho nam nữ chủ có cơ hội tiếp xúc, gia tăng cảm tình, cuối cùng hạnh phúc ở bên nhau.

Mà Thẩm Quân lại thích vai nữ số Chư Khanh, có thể nói là một nhân vật phức tạp. Chư Khanh là tiểu thư nhà giàu, Sau khi du học thì trở về nước. So với phụ nữ thời ấy thì cô có suy nghĩ tiến tiến, ăn mặc thời thượng hơn, hơn nữa là ở nước ngoài một thời gian nên không thích cách phụ nữ sống trong tư tưởng cổ hủ. Nên khiến mọi người hiểu lầm đây là nhân vật kiêu căng ngạo mạn.

Sau khi kháng chiến bùng nổ, Chư Khanh gia nhập đảng Cộng Sản, cô dùng rất nhiều kiến thức ở nước ngoài, trợ giúp đảng thu hoạch được rất nhiều tình báo quan trọng. Từ một ương ngạnh đại gia tiểu thư, xoay người biến thành nữ cộng đảng nhiệt huyết.

Nhưng là ưu tú cỡ nào đi chăng nữa, ở tình trường, vẫn thua cuộc. Chư Khanh yêu nam chính Tiểu Hà, ở thời điểm nguy hiểm, cô vì cứu hắn mà chết, cuối cùng hồng nhan bạc phận, sau đó không còn ai nhớ tới Chư Khanh tài giỏi, đã làm nhiều điều vì tổ quốc nữa.

Thẩm Quân đối với vai diễn Chư Khanh này rất có hảo cảm, cô gái dám yêu dám hận quả thực đáng giá để người khác tôn kính. Cô không đến đây để thử, mà đối nhân vật này nhất định phải có được.

Có hệ thống ở đây, cô nhẹ nhàng liền có thể đánh bại một đám tiểu hoa đán, bắt được nhân vật này, làm một đám người thêm nhỏ dãi.

Phùng Dĩ Nhạn không nghĩ tới Thẩm Quân có thể có được nhân vật này, trong lòng bách chuyển thiên hồi, thậm chí còn nghĩ là do Nguyên Trác hỗ trợ. Bất quá, Phùng tỷ hiện tại cũng không dám đá kích gì nhiều cả.

Bên ngoài Studio đột nhiên có một trận phanh xe vang dội, Thẩm Quân mới vừa đi ra ngoài đã nhìn thấy Hách An Thuận đậu con xe Bugatti khoe khoang của hắn, dừng ở ngay đường lớn. Vừa thấy cô ra tới lập tức nện chào đón.

"Chúc mừng mỹ nhân, thử vai thành công." Hai mắt Hách An Thuận sáng lên.

Thẩm Quân nhìn hắn liếc mắt một cái, "Làm sao anh biết?"

"Anh đoán."

"....."

Trầm Hương Viện ở thành phố B là một nơi hưởng thụ cho giới nhà giàu, sân vườn cỏ kính, phòng bao đơn sang trọng. Đồ ăn ở đây giá cũng là chi cao chứ không thấp, cho nên tới nơi này, người không phú thì chắc chắn là quý.

Nguyễn Trách mặc một thân tây trang màu đen bước từ xe Bentley xuống, sắc mặt cũng là không quá tốt, lông mày nhíu chặt lại nhìn người đang đi đến. Hách An Thuận đang ân cần mở cửa xe dùm Thẩm Quân

"Cẩn thận trúng đầu."

"Cảm ơn." Thẩm Quân khách sáo cười cười.

Khuôn mặt tươi cười của Thẩm Quân trong mắt hắn chói mắt dị thường, trong lòng giận dữ không thôi, hận không thể tiến lên đánh Hách An Thuận một trận. Rồi kéo Thẩm Quân về chung cư hung hăng muốn chết cô.

Bên này, Thẩm Quân vừa xuống xe đã nhìn thấy Nguyễn Trách, sau lưng còn có một nữ nhân xa lạ yếu đuối cầm tay hắn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Hai: Tổng tài độc miệng:Oan gia ngõ hẹp

"Nguyễn ca, di Nguyễn đang đợi chúng ta bên trong." Trần Như Khanh trên mặt khéo léo mỉm cười, mặc một bộ sườn xám vàng nhạt, làm cả người trở nên thanh tao, dịu dàng. Nguyễn Trách khắc chế chính mình không thể bùng nổ, Hách An Thuận cười cười đắc ý nhìn Nguyễn Trách, lại bày ra bộ dáng không thành thật ôm lấy bà vai Thẩm Quân.

Thẩm Quân bĩu môi, trong lòng thấp phần hựt hắng. Cô một lòng một dạ nhào vào lòng Nguyễn Trách, hắn lại ở đây hư hư thật thật cùng nữ nhân khác. Lúc này, cũng không ý thức được tay Hách An Thuận đặt trên bà vai cô. Anh có mỹ nhân, tôi có cây si của tôi.

Cô kéo tay Hách An Thuận xuống, chủ động câu lấy cánh tay hắn, mỉm cười với hắn còn chớp chớp mắt: "Mau vào trông thôi, em thấy lạnh rồi."

Hiếm khi được mỹ nhân chủ động, Hách An Thuận cứng đờ cả người, như chìm vào sương mù, đi theo cô vào Trầm Hương Viện.

Bây giờ chính xác là vào hè, nóng nực như vậy? Lạnh ở đâu mà ra? Gió còn không có mà thôi, tìm lý do có cần tùy tiện vậy không hả? Nguyễn Trách nắm chặt hai tay theo bản năng. Trần Như Khanh thấy Nguyễn Trách thế nhưng làm lơ cô, mà hắn vẫn cứ đứng im tại chỗ không nhúc nhích, chỉ có đôi mắt là nhìn về phía hai người vừa đi mất. Trong lòng đột nhiên hiểu rõ, ngữ khí có chút bình đạm nói với hắn, "Nguyễn Trách, vào trong thôi. Người anh muốn nhìn không ở đây nữa."

Nguyễn Trách lúc này mới nhìn sang Trần Như Khanh, cô gái này là người thông minh, biết người biết ta, thay vì đối nghịch thì hắn nên hợp tác cùng.

Trong phòng.

Nguyễn phu nhân cảm lý trà lên, hơi hơi mở miệng: "Vậy coi như chuyện này đã quyết." Trần ba Trần mẹ mỉm cười gật gật đầu. Hai bên gia đình đều vừa lòng đối phương.

Nguyễn Trách cùng Trần Như Khanh tiến vào, thì thấy ba mẹ hai bên cười nói hòa hợp. Người ngày thường ít khi nói cười, Nguyễn phu nhân hôm nay trên mặt cũng đầy tươi cười. Thấy Nguyễn Trách tiến vào còn vẫy tay về mặt hiền từ nhìn hắn. Loại cảm giác quý dị này vẫn tiếp tục cho tới khi buổi tiệc kết thúc.

Nguyễn Trách không an lòng, hắn nghĩ Thẩm Quân đang ăn com cùng Hách An Thuận, nữ nhân kia đâu phải người an phận, ai biết cô ta có làm vài chuyện điên rồ, thân mật với người khác hay không. Nghĩ tới đây, Nguyễn Trách mặt lạnh như tiền, cả người toát lên vẻ lạnh lẽo, làm Trần ba Trần mẹ hơi hoảng sợ. Nguyễn phu nhân chỉ liếc xéo hắn, cũng không nói gì.

Trần Như Khanh ngược lại là người bình tĩnh thong dong nhất, từ đầu tới cuối chỉ ngoan ngoãn giữ hình tượng ngọc nữ. Bình tĩnh ăn com, ngẫu nhiên trả lời vài câu hỏi của bậc trưởng bối.

"Nguyễn Trách, con làm sao vậy?" Nguyễn phu nhân nhắc nhở Nguyễn Trách, làm hắn hoàn hồn, cảm giác phần nộ đang muốn bùng ra. Trong giọng mang theo sự tức giận: "Chuyện gì?"

"Con có ý kiến gì không?"

"Con không có ý kiến, mẹ muốn sao thì làm như vậy." Nguyễn Trách trả lời lấy lệ, hắn chỉ một lòng nghĩ về Thẩm Quân. Tuy là bà ấy biết Nguyễn Trách trả lời lấy lệ, nhưng đạt được câu trả lời vừa ý cũng không thêm so đo thêm.

Bữa tối sau khi tàn tiệc, Nguyễn phu nhân đương nhiên không dễ dàng tha cho Nguyễn Trách, bắt hắn phải đưa Trần Như Khanh về. Nếu không gặp Thẩm Quân ở đây, hắn đương nhiên không từ chối. Nhưng mà hiện tại hắn chỉ nghĩ không biết hai người kia đang làm cái quái gì, còn về Trần Như Khanh một chút cũng không thấy hứng thú.

Nguyễn Trách nhíu mày, vừa lúc đó Trần Như Khanh nói, "Không cần làm phiền Trách ca đâu, lần sau có cơ hội lại gặp nhau. Hôm nay con và ba mẹ tự về là được."

Trần Như Khanh nói như vậy, Nguyễn phu nhân cũng không ép nữa, mỉm cười nhìn gia đình Trần Như Khanh rời đi. Xoay người nhìn Nguyễn Trách: "Gấp như vậy là muốn đi tìm con hồ ly đó?"

Đối với việc, Nguyễn phu nhân coi Thẩm Quân là người không ra gì, Nguyễn Trách cảm thấy không vui, gằn giọng: "Mẹ, tôn trọng cô ấy một chút."

Nguyễn phu nhân khinh thường xùy một tiếng: "Cho như mẹ cho con một lần cuối cùng phóng túng, muốn đi thì đi đi, nhưng nhớ, là lần cuối cùng."

"Lần cuối?"

"Vừa rồi, hỏi con có đồng ý vấn đề hôn sự không, con đã đồng ý rồi. Ngày 8 tháng sau, con và Trần Như Khanh sẽ đính hôn."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 48: Hai: Tổng tài độc miệng: Dối lòng

"Con không đồng ý." Nguyên Trách nhủ mày.

Hắn không nghĩ tới cảnh mẹ cứ như vậy mà lại bày ra cái chuyện ép hôn này. Quả thật vớ vẩn đến cực điểm.

Nguyên phu nhân không muốn ở ngoài đường lại lòi ra tiếng vào với hắn, quay về phía xe: "Con không có quyền quyết định." Sau đó lên xe rồi đi. Còn không quên gửi cho hắn số điện thoại Trần Như Khanh.

"Con mẹ nó." Nguyên Trách tức giận, đá vào gốc cây gần đó. Thô bạo chửi thề một tiếng. Hắn nhắn cho Trần Như Khanh một tin, sau đó gọi điện cho nữ nhân vô lương tâm cả đêm cứ quán lấy suy nghĩ hắn.

Trần Như Khanh ngồi ở ghế sau xe, nhìn ra ngoài cửa sổ, thần sắc âm trầm. Nghe được điện thoại báo có tin nhắn: "Tôi muốn Trần tiểu thư tự động từ hôn."

Nếu nghĩ cho đại cục, việc làm ảnh hưởng đến ba mẹ như vậy, cô sẽ không làm. Bất quá, cô tin tưởng hôn sự này đương nhiên không thể diễn ra theo ý muốn, chỉ đành chờ chính Nguyên Trách hồi hồn. Suy tư một hồi, lại soạn một tin nhắn, gửi đến một số điện thoại không lưu tên: "Em sắp đính hôn, anh có chúc phúc cho em không? Từ nay anh được giải thoát rồi."

Cùng thời điểm đó, thành phố B.

Tại một chung cư cao cấp, một thanh niên cao lớn đứng ở cửa sổ nhìn xuống lề đường. Đọc xong tin nhắn, hắn cười một tiếng, không biết là cao hứng hay là trào phúng. Rồi sau đó, điện thoại di động bị nam nhân nện trên nền đất, vỡ tan tành. Thanh niên tuổi trẻ kia đây tức giận, sau đó rời khỏi nhà, chạy đến quán bar.

Ăn xong, Thẩm Quân bị Hách An Thuần đưa tới một nơi biểu diễn âm nhạc cổ điển. Nhưng mà loại âm nhạc này đâu có thích hợp với những người như cô, cầm điện thoại nghịch một hồi, liền có tiếng chuông, vừa thấy người gọi đến là "Đại Kim Chú". Không nghĩ ngợi liền tắt máy.

Người nào đó tức giận gửi cho cô một tin nhắn:

Ở đâu!

Thẩm Quân nhìn màn hình di động, hơi hơi nhướn mày, khó khăn lắm mới được xem Nguyên Trách dùng dấu chấm câu, thật sự không giống tác phong của hắn. Xem ra là cái người nào đó đang nóng lắm rồi.

Thẩm Quân quay mặt liếc nhìn người bên cạnh, dẫn cô tới đây lại nằm lăn ra ghế mà ngủ. Đúng là Nguyên Trách soái hơn hắn rất nhiều. Nhưng mà nếu Nguyên Trách giống Hách An Thuần, cô đảm bảo hắn sẽ hận không thể cùng cô gặp mặt 24 trên 24. Cô muốn gì đều ngoan ngoãn phục tùng, nhưng mà nếu hắn thật sự như vậy, cô sẽ không cảm thấy thú vị. Nội tâm con gái vẫn thích nam nhân bá đạo mà. Không phải sao?

Chờ đến khi người biểu diễn violin trên sân khấu kết thúc, Thẩm Quân mới từ từ trả lời tin nhắn nói cho Nguyên Trách địa chỉ. Cô muốn hắn nôn nóng một chút, đừng nghĩ ăn cô sạch sẽ rồi thì không còn biết gì nữa.

Đứng ở rạp hát, Hách An Thuần nhìn Thẩm Quân một thân váy đen, tôn lên cơ thể trắng nõn, đầy đặn. Hạ thể không chịu nổi chỗ đã ngo ngoe rục rịch.

"Cùng anh tới quán bar đi?" Hách An Thuần làm như vô tình hỏi, trong lòng lại hy vọng nưòi vạ lần. Nếu Thẩm Quân đáp ứng, rượu vào, sau đó náo loạn, cũng không phải không tốt. Tưởng tượng có thể cùng cô gái xinh đẹp này, sung sướng cả đêm, Hách An Thuần trong mắt lóe lên, đôi mắt đào hoa nhìn chăm chăm Thẩm Quân, không chút nào che giấu.

Thẩm Quân bị hắn nhìn đến ớn lạnh, nhưng cô thật sự không muốn cùng loại nam nhân ấu trĩ này chơi tình một đêm. Còn không bằng kim chi của cô, hắn muốn chơi n đêm cô cũng chiều theo tới cùng.

"Không được, có người tới đón rồi, cảm ơn anh đã đãi tôi một bữa." Thẩm Quân không có chút nào áy náy, cự tuyệt hắn, làm Hách An Thuần ngon lửa trong lòng phút chốc dập tắt chỉ còn cái lạnh thấu xương.

"Còn sớm mà?"

11 giờ đêm rồi, còn sớm cái gì? Trong lòng quả thật xem thường, nhưng trên mặt vẫn là cười mỉm lấy lệ, ai bảo đây là bạn thân Nguyên Trách chứ.

Nguyên Trách lúc này lái xe tới, Thẩm Quân nói: "Tới rồi, đi trước đây, tạm biệt." Dứt lời, cũng vội vàng đi về phía xe. Hách An Thuần nhìn theo ánh mắt Thẩm Quân, thần sắc phức tạp: "Sao có thể là Nguyên Trách? Không thể nào...Không thể nào..."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Hai: Tổng tài độc miệng: Ai tàn nhẫn hơn au

Nguyên Trách ngồi trên xe, thời điểm nhìn thấy Thẩm Quân càng đến gần, tay trên vô lăng chợt nắm chặt lại, vừa rồi ở Trầm Hương Viện không nhìn kĩ, hiện tại phát hiện Thẩm Quân mặc một chiếc váy ngắn màu đen, quả là một trang phục mát mẻ. Đáng người đẹp như vậy, lại lộ ra cho nam nhân khác nhìn. Nếu mà Thẩm Quân nghe được những tiếng lòng này, chắc chắn sẽ cảm thấy hết sức oan uổng, so với váy ngắn, cô được coi là bảo thủ lắm rồi.

Nguyên Trách ới Nguyên Trách, hắn không phát hiện ra bản thân đối với Thẩm Quân

có dục vọng độc chiếm mạnh mẽ, thậm chí có phần điên cuồng. Ở sâu trong nội tâm đang điên cuồng dấy dục, hắn hy vọng Thẩm Quân chỉ nhìn một mình hắn, không muốn người khác tiếp cận cô. Cô chỉ thuộc về một mình hắn, không ai có thể cướp đi.

Thẩm Quân mở cửa vài lần nhưng không được, gõ gõ vào cửa sổ: "Mở cửa."

Cái tên khốn này bị cái gì vậy hả, cửa xe lại không chịu mở ra. Nhưng mà sau khi cô vào trong xe rồi, giác quan thứ sáu nói cô biết là tà ở bên ngoài trùng gió độc, tuyệt đối an toàn hơn ở đây.

Còn tưởng nam nhân ghen tuông nào đó sẽ chờ cô về chung cư, sau đó cứ như vậy mà xử lý cô, ai ngờ hần chờ cô về chỗ ở, không nói một lời lái xe bỏ đi. Thẩm Quân sững sờ, không hiểu hần muốn làm gì. Bất quá, chưa cho Thẩm Quân cơ hội nghĩ nhiều, Nguyên Trách lái xe quay lại, mở cửa xe xuống, hần mặt lạnh tanh: "Tôi nói cho em một tiếng, tôi sẽ kết hôn, quan hệ giao dịch này từ đây kết thúc. Thiệp mời tôi sẽ cho người gửi tới công ty cho em"

Cũng không cho cô bất cứ cơ hội phản bác nào, lái xe bỏ đi. Đột nhiên thu được một tin tức lớn như vậy, Thẩm Quân tiêu hóa nửa ngày, ở ven đường đứng ngây người một lúc lâu, phần nộ rống lên một tiếng: "Nguyên Trách, cái tên khốn khiếp nhà anh!"

Người nào đó đột nhiên nói là muốn kết hôn, khẳng định là với cô gái khi nãy. Chẳng lẽ bao nhiêu công sức cô bỏ ra đều là uổng phí? Cô không cam lòng! Cô nên làm cái gì bây giờ? Cho hần biết được tầm quan trọng của cô?

Nam nhân nào đó khi quay trở lại chung cư, cũng hồi hận điên cuồng với loại kích động khi nãy. Lời nói khi nãy không khác nào tự vả vào mặt mình, chỉ vì hần ghen tuông, mới tức giận như vậy.

Dòng nước theo đỉnh đầu chảy xuống, tắm xong, Nguyên Trách nghĩ nếu như Thẩm Quân vì hần kết hôn mà buồn rầu không ăn không uống, cả người đần độn, hần có thể mờ lòng từ bì, quay lại với cô. Chỉ là Nguyên Trách một trăm triệu lần cũng không nghĩ tới, ngày hôm sau Thẩm Quân lại cho hần một tin tức lớn tới kinh thiên động địa như vậy.

Hot search đứng nhất bảng xếp hạng Weibo hôm nay:

Thẩm Bạch Thẩm Quân Hẹn Hò

Sáng sớm, toàn bộ mặt báo từ lớn tới nhỏ, từ báo giấy tới báo mạng, đều đồng loạt đăng một bức ảnh, một nam một nữ đêm khuya tỉnh lặng một trước một sau đi vào bãi đậu xe, sau một hồi thì dừng trước một chung cư cao cấp.

Hơn 20 năm xuất đạo, Thẩm Bạch chưa một lần có tai tiếng không tốt nào, đặc biệt là với phái nữ. Nhưng hôm nay lại bị bắt gặp qua lại cùng một nữ minh tinh nhỏ trong giới giải trí. Thẩm Quân tới ngày hôm sau mới rời khỏi chung cư, hai người ở đó làm cái gì, ai mà không biết.

"Phanh" Nguyên Trách đem toàn bộ tạp chí giải trí trên bàn mạnh mẽ quăng xuống đất. Bực bội ngồi trong phòng làm việc, ần ần đầu, nghĩ khi lạnh lẽo: "Gọi Thẩm Quân đến đây cho tôi."

"Nguyên Tổng, Thẩm Quân hiện nay đang ở nhà, không thể rời khỏi đó, càng không thể tới công ty."

Nguyên Trách ở trong văn phòng, không ngừng bước qua bước lại, phiền muộn cuộn chặt đôi tay, nghiến răng nghiến lợi, lại nghẹn giọng buông ra một câu: "Được lắm, chơi đến nhần tâm như vậy."

Rồi sau đó, cầm chìa khóa xe đi thẳng ra ngoài, nhân viên cả công ty đều không tự chủ được nhắc nhở bản thân phải thật cẩn thận, không thể tự tiện hành động điên rồi. Tổng tài điên rồi, có thể khai trừ bọn họ bất cứ lúc nào.

Thẩm Quân lúc này nhàn nhả nằm trên sofa gặm móng gà, cô biết mọi người sẽ chửi bới cô không ngừng, nhưng mà không sao, quan trọng là tên khốn kia nghĩ như thế nào thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Hai: Tổng tài độc miệng:Đánh vào tâm

Dọc theo đường đi, Nguyên Trách hận không thể bay một phát tới đó, hai tay nắm chặt tay lái tới nỗi nhìn thấy hết gần xanh. Hần cứ nghĩ Thẩm Quân nghe thấy tin hần muốn kết hôn, sẽ hết sức van xin hần, đối với hần một mực thuận theo, hần muốn làm gì thì làm. Tuyệt đối, tuyệt đối không thể nào nhanh như vậy đã muốn kết hôn với người khác, hần không vừa lòng, hần không vui, thật sự rất tức giận, mà hậu quả cũng rất nghiêm trọng!

Cô gái kia đêm qua cùng với Thẩm Bạch...

Tôi đến tìm em, sẽ làm em không bước xuống giường được. Đợi đó cho tôi!

Nếu Thẩm Quân thật sự cùng nam nhân khác lên giường? Không. Không được. Tiêu yêu tinh này phải bị nhốt trong phòng, dạy dỗ lại một trận, phải cho cô biết được trời cao đất dày.

Thẩm Quân lúc này chỉ một lòng yêu móng gà của cô mà thôi, vừa định dọn dẹp, thì chuông cửa vang lên như đòi mạng người ta.

Nhìn Nguyên Trách nổi giận đùng đùng, đầu tiên là cô rất thỏa mãn, rất vui vẻ, xong lại cảm thấy lo lắng. Cô còn đang nghĩ có nên đi thay đồ khác hay không, thì chuông cửa không reo nữa mà là bị người khác đập trực tiếp lên.

Thượng Đế, phù hộ con.

Thẩm Quân thở dài, duỗi tay mở cửa.

Nguyên Trách hoài nghi cô gái này đang muốn trốn hần mà, xong rồi lại thấy cô một thân đồ ngủ mỏng manh, nhìn xuyên hết được cả cơ thể quyến rũ.

"Em cứ như vậy mà ra mở cửa sao? Nếu không phải là tôi mà là tên đàn ông khác, có phải hay không lại đi câu dẫn người ta, há. Tôi bỏ em em liền tìm được người đàn ông khác, Thẩm Quân, em thật giỏi!"

Thẩm Quân bị hần nói đến ù cả tai, liên tục lùi về phía sau, hần đang tức giận, cô không chống đỡ được, nhưng khi nghe hần đánh giá cô giống như một người phụ nữ tùy tiện, liền không nhịn được nữa:

"Đúng vậy, tôi đi câu dẫn người đàn ông khác, thì sao, chúng ta có quan hệ gì? Anh quản được tôi sao?"

Thẩm Quân nói từng chữ, như đánh thẳng vào tim đen của Nguyên Trách, hần không muốn thừa nhận, liền bác bỏ: "Tôi chẳng qua không muốn người phụ nữ tôi mới vừa bỏ lại đi tùy tiện với người khác mà thôi."

Vô luận là yêu cũng được, không yêu cũng được, hay đơn giản là hần điên cuồng độc chiếm cũng được, hần không muốn Thẩm Quân ở bên cạnh người đàn ông khác, không muốn người khác nhìn thấy bộ dạng mê người của cô, mỗi một tấc da tất tịt trên người cô, chỉ có thể thuộc về một mình hần. Cho dù là người khác có tình dính tới cô, một chút hần cũng không cho phép.

Nội tâm liên tục phi nhỏ Nguyên Trách, bộ dáng của hần bây giờ giống như một đứa nhỏ bị giành đồ chơi mà nổi giận vậy: "Hôm qua anh vừa bảo chúng ta kết thúc. Anh nói sao thì chính là như vậy. Bây giờ mới anh ra ngoài cho, bằng không tôi gọi chồng sắp cưới của tôi tới đây. Dù sao chúng ta cũng là người sắp kết hôn, sau lưng vị hôn phu lại đi qua lại với nhau hình như không được phải phép."

Chồng sắp cưới, kết hôn, hai chữ đó như đòn phủ đầu, đánh thẳng vào tâm Nguyên Trách, làm sụp đổ hoàn toàn bức tường phòng tuyến hần cố dựng lên. Không thể nghĩ tới cảnh tiêu yêu tinh này,

cười quyến rũ với người khác. Mà bây giờ lại lạnh mặt nói chuyện với hắn.

Hắn không cho phép, cô làm sao có thể cùng người khác kết hôn?

Hắn nắm cổ tay Thẩm Quân, ấn cô trên bức tường trắng, hai chân dài bá đạo ghì chặt hai chân cô, không chừa ra khoảng cách giữa hai cơ thể:

"Em dám kết hôn thử xem"

Một tay hắn vẫn về cầm Thẩm Quân, trên mặt là nụ cười khiêu khích, mang theo tư thế không để cô cự tuyệt, cúi người hôn lên môi cô. Thẩm Quân thấy bản thân không thể thờ được nữa, dùng hàm răng cắn xuống, không nghĩ tới Nguyên Trách cũng không buông cô ra, ngược lại càng hôn mãnh liệt hơn, đầu lưỡi bá đạo điên cuồng ở trong miệng cô đòi hỏi. Nguyên Trách buông Thẩm Quân ra cũng là lúc mặt cô ngẹn đến đỏ. Hắn ôm cô về phía phòng ngủ, ní non bên tai cô: "Thẩm Quân, em chỉ có thể là của tôi. Một mình tôi mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Hai: Tổng tài độc miệng:Yêu một cách bá đạo (H)

Trên chiếc giường rộng lớn, gối đầu bị quăng xuống dưới đất, chân cũng bị đá ra một bên. chỉ có hai thân mình trần trụi không ngừng dầy dụa, tạo ra một hình ảnh làm người khác đỏ mặt.

"Nhẹ...nhẹ một chút....tên khốn....anh muốn lấy...mạng..sao...nhẹ...aaa..."

Hai tay bị Nguyên Trách đè trên đỉnh đầu, không cho cô động đậy, chỉ có thể nằm im để hắn hành động. Vòng eo con kiến bị hắn kim chặt, không chế không cho cô lùi về phía sau, cùng hắn chặt chẽ giao hợp, cái mông trắng nõn bây giờ đỏ bừng, phần nộ làm Nguyên Trách không còn lý trí, dục hóa làm hắn không còn chút tiếc thương. Hắn muốn cùng Thẩm Quân giao hợp triền miên, hòa thành một chỗ, mới khiến tâm tình bất an uất khuất, trong lòng dịu bớt.

Hắn đối với cô cho dù là cái gì cũng được, hắn không để ý nữa, chuyên chú động dẩy hạ thân, vòng eo cùng khuôn ngực rắn chắc vì động nhiều mà đỏ đầy mồ hôi. Khuôn mặt anh tuần lúc này cũng thấm ướt, hai mày vẫn chau lại, đôi mắt không có bất kì gợn sóng nào, môi mông cũng nhất quyết không nói một lời.

Thẩm Quân từ lúc bắt đầu còn phản kháng, sau đó cũng phối hợp, bây giờ như bị hút hết sức lực, chỉ có thể nằm đó, thỉnh thoảng toát ra vài tiếng rên rỉ. Tiểu huyết lúc này chắc chắn bị phá đến hư rồi, còn cái còn thịt kia cũng không ngừng hạ nhiệt, như một que củi cháy hừng hực đâm về phía trước. Thẩm Quân chỉ cố gắng dùng lý trí cuối cùng, nhu nhược nói với hắn: "Nguyên Trách...tôi đau...anh ra ngoài được không?"

"....."

"Nguyên Trách...cầu xin anh...tôi thật sự quá đau...anh còn lợi hại như vậy....tôi chết mất..."

"....."

"Tên khốn chết tiệt....ngươi đi ra ngoài ngay....tên khốn muốn làm chết tôi hay sao....ô ô ô ô...."

"....."

Đùa với hồ kết quả chính mình bị thương. Thẩm Quân từ hôm nay kết luận một điều, một tên đàn ông bất luận có yêu bạn hay không, một khi đã ghen lên thì không thể đùa được.

Nơi thân mật hai người vẫn không ngừng dầy dụa, ở nơi đó còn phát ra tiếng nước thô bì. Hắn một mực dùng tư thế truyền thống nhất, ôm chặt lấy cơ thể Thẩm Quân, eo vẫn động, ra sức vận động càng động lại càng sâu. Tay hắn trên mông cô bắt đầu chuyển động, ở trên mông đánh lên hai cái, cái mông nhỏ run lên bần bật, tâm tình đang không tốt, đột nhiên vui về hắn. Nguyên Trách xoay người đặt Thẩm Quân lên trên, bắt đầu di chuyển, tay từ từ sờ đến hậu huyết. Thẩm Quân nhìn không được hoảng sợ, hắn..hắn không phải là....

Vừa nghĩ, ngón tay đã ở chỗ bí ẩn dưới mông, chọc vào.

Thẩm Quân mở to hai mắt, bụng nhỏ căng thẳng, còn thịt vẫn ở trong tiểu huyết thúc đẩy, ngón tay lại ở hậu huyết cô, làm cô không thoải mái hét lên: "Nguyên Trách....dừng tay lại ngay...."

"Cả người em đều là của tôi, mỗi một chỗ, đều là của tôi." Nguyên Trách cười lạnh, đem ngón tay hướng sâu hơn vào bên trong, tiểu huyết co thắt chặt, làm hắn thoải mái sung sướng.

"Aaa...Ừm...um...cầu xin anh mà....um um..." Cả phía trước và phía sau cô đều buộc chặt, cô vừa thoải mái, lại vừa không chịu được, hắn đang tức giận như vậy, nếu hạ huyết cô không phải là ngón tay của hắn, mà là cái còn thịt kia...

Nghĩ tới đây, cả người cô đều nóng bừng, khuôn mặt đỏ như nhò ra máu, ngón tay kia không kiêng nể gì cứ làm loạn, sau đó còn thịt kia đột ngột đâm vào nơi sâu nhất trong tiểu huyết. Hắn không buông tha cô, lại ra sức đánh vào mông cô, bá đạo nói: "Không cho phép cự tuyệt tôi."

Trước mắt Thẩm Quân tối sầm, hôm nay cô chết chắc.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook-Full\(cham\)Net](http://Ebook-Full(cham)Net).

Chương 52: Hai: Tổng tài độc miệng:Tàn phá hậu huyết (H)

Thẩm Quân vô lực dựa vào trên giường, ngón tay thon dài nắm chặt thành nắm, nửa bên mặt chôn ở dưới giường, trên khuôn mặt thanh tú còn chưa tan cao trào, đôi mắt khép hờ không giấu được phong tình. Đôi mắt quyến rũ hôm nay càng không giấu được mỉa hoặc.

Ngón tay Nguyên Trách ở hậu huyết cô ra sức ra ra vào vào, sau đó là tăng thêm hai ngón tay, sau đó nữa là ba ngón tay, phía sau bị hành đến đau đớn, Thẩm Quân đau đớn cả người, nhưng không thể phản kháng. Cúc hoa bị ba ngón tay chèn ép nhưng vẫn thật chặt, làm Nguyên Trách hài lòng tuyệt đối, nếu đó là còn thịt của hắn, hắn có thể mạnh mẽ tiến vào bên trong, chắc chắn có thể bay bổng sung sướng.

Nguyên Trách nhìn lỗ nhỏ mờ người, anh nhăn mày, cô gái này cả người đều là mị lực, thật là phiền chết anh.

Bây giờ tôi sẽ đâm em, đâm chết em, xem em làm thế nào đi ra ngoài câu dẫn người đàn ông khác.

Thẩm Quân âm thầm chửi bới đồ đàn ông lỏng dạ hẹp hòi, đột nhiên phía sau truyền đến một mảnh ướt đầm, nóng hổi, cái gì, hần như vậy mà lại dùng lưỡi? Hần liếm, liếm cô?

Cái tên bị cưỡng sạch sẽ kia lại cứ như vậy mà liếm cô?

"Bốp", bàn tay mạnh mẽ lại đánh lên mông cô, Nguyên Trách nói: "Thả lỏng, đừng kẹp chặt."

Thẩm Quân muốn quay đầu lại muốn nhìn, lại bị hần lạnh lùng nhấn đầu xuống, cái cảm giác này tuy kỳ quái thật sự nhưng trong lòng cô rất mừng. Cảm giác khẩn trương ban đầu cũng vui đi không ít. Nguyên đại tổng tài hôm trước nói "chia tay" cô, hôm nay lại ở đây liếm cô như vậy. Đúng là không có tương lai.

Nguyên Trách cố sức duỗi đầu lưỡi liếm lấp lỏ nhỏ mê người, bắt chước côn thịt, đầu lưỡi cũng ra ra vào vào. Hần cho rằng hần sẽ chán ghét cái chỗ "đỏ mặt" này, nhưng mà cảm giác thật sự không tệ.

Trên mông trắng còn vương lại dấu tay, tím tím xanh xanh, phảng phất như cách hần tuyên bố quyền sở hữu. Nguyên Trách liếm đến say mê, cả hai tai đều đỏ ửng.

Thẩm Quân bị liếm một trận sung sướng, nhưng lại không được côn thịt lấp đầy, cô muốn Nguyên Trách nhanh tiến vào một chút, hung hăng muốn cô, điên cuồng muốn để cô không xuống giường được.

Ấm đạo tự giác chảy ra vết lỏng trong suốt, chảy dọc theo đùi thon, đi xuống. Thẩm Quân lên quay đầu lại nhìn, chỉ thấy một cái đầu đen chôn ở mông cô, không ngừng kích thích cô, làm hai chân không tự chủ được nhũn ra. Bây giờ còn tính đến mặt mũi tự trọng làm gì.

Thẩm Quân nói: "Mau vào bên trong đi...muốn em...nhanh...nhanh một chút...muốn em..."

Nguyên Trách nâng đầu lên, thuận tiện liếm khoe miệng, trong mắt là tàn nhẫn, nắm lấy mông nhỏ, nhìn một cảnh mông đều hồng hào toàn bộ, cảm thấy thoải mái rất nhiều.

Bàn tay to lại ở trên mông cô đánh hai cái, nghe được tiếng cô rên rĩ, mang theo ngữ khí ác liệt nói: "Tiểu yêu tinh...dâm dăng..."

Ngoài miệng tuy là nói lời thô tục hạ lưu, nhưng tay lại đỡ côn thịt đang sưng to, hướng về phía cúc hoa, đâm vào.

"Ừm...um..." Nguyên Trách phát ra hai tiếng rên rĩ đầy khuây khoả, hạ thân bắt đầu va chạm không ngừng, thỉnh thoảng còn đánh lên mông thịt, phát ra tiếng bạch bạch bạch mê người.

Thẩm Quân lúc đầu không khỏe, sau khi hậu huyết dần thích ứng, miệng đỏ phát ra âm thanh rên rĩ mê người, cánh tay khó khăn chống đỡ thân thể, theo côn thịt đung đưa ra vào.

"Ừm...um... Nguyên Trách... Anh thật lớn..." Hai mắt Thẩm Quân chứa phong tình, giống như hồ ly tình cầu hôn nhiếp phách.

Nguyên Trách nhìn cô với bộ dạng này, hài lòng không thôi, côn thịt càng lúc càng trương to, cùng hậu huyết giao hợp. Nghe được âm thanh Thẩm Quân rên rĩ một lúc một nhanh, hần biết đã đụng tới điểm G của cô. Lập tức dùng toàn bộ sức mạnh, kết hợp với điểm G va chạm vào sâu, thật sâu.

"A a a... Anh chậm một chút..." Thẩm Quân rên rĩ to, eo thon cùng tóc dài không ngừng đung đưa theo nhịp.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Hai: Tổng tài độc miệng:Tương lai

Nguyên Trách dịu dàng vuốt tóc Thẩm Quân, nhìn cô dịu dàng, như đối với vật trân bảo nhất trên đời: "Chậm không được....chậm thì làm sao thỏa mãn được em...hửm...tiểu yêu tinh...Nói là không cần...nhưng cái miệng nhỏ phía dưới lại ra sức hút tôi...không muốn tôi rời khỏi..."

Thẩm Quân biết là cô nên cảm miệng thì hơn, nếu cô còn kích thích hần, không chừng sẽ bị làm chết trên giường.

Cô dịu dàng, dùng sức nói: "Chỉ cần một mình anh là đủ."

Thân thể va chạm thân mật, hai chỗ bí hiểm kia vẫn ra sức lao vào nhau, tiếng nước phát ra đầy dâm mỹ, tựa như thay toàn bộ lời nói, hay âm thanh, thể hiện cuộc đua hoan ái này đang ở lúc cao trào. Thẩm Quân lấy lòng hần như vậy, Nguyên Trách vừa lòng công miệng. Lại nghĩ tới chuyện tối hôm qua cô với Thẩm Bạch ở cùng nhau, lại ra sức va chạm, lửa giận lại ngập trời. Thẩm Quân từ lúc còn khiêu khích, tới khi xin tha thứ, bây giờ cạn kiệt sức lực, xụi lơ trên giường, trên khăn trải giường màu trắng, có nhiều dấu vết âm ướt đáng nghi. Vết to vết nhỏ không đồng nhất.

Từ ban ngày đến khi đêm đến, âm thanh ái muội trong phòng cuối cùng cũng dừng lại. Nguyên Trách ngồi dựa vào đầu giường, ôm chặt Thẩm Quân đã sớm bỏ cuộc. Bỏ đi hết bộ dáng câu dẫn kia, cô gái này vẫn rất đáng yêu, cái ý tưởng điên rồ này mới nảy lên, hần lại cảm thấy bản thân quá ngu ngốc. Lần trước không khống chế được, xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Sau đó lại không bình tĩnh, một lòng chỉ muốn phát tiết dục vọng, hần chưa từng nghĩ bản thân sẽ nảy sinh ra loại tình cảm nào khác, chỉ một lòng muốn thương thức cơ thể này. Hần đã từng xem thường cô. Đã từng hận nhất phụ nữ có bộ dạng như vậy. Nhưng, bây giờ ôm Thẩm Quân trong tay, lại nhẹ nhàng ôn nhu vuốt ve cơ thể trần trụi, trong tay ra sức vuốt ve nhũ thịt, tâm tình tốt hơn rất nhiều, cũng không đắn đo khăn trải giường vì nhiều lần yêu mà trở nên dơ bẩn. Ôm chặt Thẩm Quân vào lòng, đi vào giấc ngủ.

Thẩm Quân sau ngày hôm đó hoàn toàn tập trung vào công việc, ngày cuối cùng khởi quay bộ phim điện ảnh Lửa Cháy cuối cùng cũng khép lại. Tạm biệt mọi người xong, Thẩm Quân chỉ muốn lao về nhà ngủ một giấc say. Cho nên khi mà Nguyên Trách tới, bấm chuông vài lần không có ai mở cửa, hần tức giận gọi thợ tới mở khóa. Sẵn tiện còn làm thêm một chia dự phòng. Nguyên Trách nhieu mày nhìn một đồng quần áo hỗn độn ở dưới đất, từ cửa đã có đôi giày giống như bị người ta tùy tiện cởi ra. Đi vài bước lại có cái áo khoác mòng. Tìm hần đập thịch một cái, sầm mặt bước vào phòng ngủ. Liền nhìn thấy một cô gái sắc mặt mệt mỏi, đắp chăn kín mít, đang ngủ ngon lành.

Nguyên Trách thấy cô mệt mỏi như vậy, cũng không nỡ gọi dậy, liền xoay người ra phòng khách. Nửa tháng không gặp mặt, Thẩm Quân đều ở phim trường quay phim, sau đó cũng ngủ luôn ở đó, không trở về nhà. Mặc dù hần thật muốn tìm cô, nhưng mà đến đó, vì cái lý do gì? Thẳng đến hôm nay thư ký Tần nói bộ phim đã đóng máy, mới tìm được có đến gặp cô, có một số việc hần muốn nói cho rõ.

Xoay người vào bếp, Nguyên Trách nấu chút cháo loãng, ánh mắt thâm trầm, áo sơ mi đen cuốn cao lên lộ ra cánh tay rắn chắc. Nấu xong, hần đi vào phòng ngủ, nhìn Thẩm Quân ngủ ngon lành. Nửa tháng nay hần đã suy nghĩ kĩ, đối với cô, hần sẽ không buông tay, càng không có cách nào buông tay được.

Màn đêm buông xuống, trong phòng không có bật đèn, chỉ có ánh trăng bên ngoài làm ánh sáng duy nhất. Thẩm Quân mệt mỏi mở mắt, đột nhiên nhìn thấy Nguyên Trách ngồi ngay người bên giường, làm cô thiếu chút nữa là đau tim mà chết. Cô nổi giận, quát hần: "Muốn hù chết tôi sao?"

Cô tỉnh ngủ, nhưng vẫn mệt mỏi ngáp lên ngáp xuống, bỗng nhiên nghe được Nguyên Trách nói một câu, cả người như rơi vào hầm băng lạnh thấu xương: "Em và tôi kết hôn đi."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Hai: Tổng tài độc miệng: Muốn gỡ dây thì phải tìm người buộc dây

Thẩm Quân tròng mắt, có điểm không tin được, cho rằng mình nghe lầm, xoa xoa mắt: "Anh, anh nói cái gì, nói lại đi?"

Nguyễn Trách nói xong, cảm thấy xấu hổ không tả được, lại nghe cô bảo lặp lại, tròng mắt quát: "Cái gì cũng chưa nói."

"Không đúng, anh nói anh muốn kết hôn với tôi? Anh yêu tôi rồi, đúng không Nguyễn Trách?" Thẩm Quân ngồi dậy, tiến lại gần Nguyễn Trách, vừa nói vừa cười, trên mặt đều là đắc ý miễn bàn.

Nếu nói lần đó hần thô lỗ như vậy, cô không giận, là xạo. Cô phải nằm lì ở trên giường mấy ngày mới có thể xuống giường đi chậm chậm. Hai cái đùi cũng mỏi lì không còn cảm giác. Sau cái ngày đó, hần không nói gì nữa, cũng không tìm cô. Đột nhiên lại nghĩ tới vị hôn thê kia, thanh giọng nói: "Trần Như Khanh thì sao?" Nói xong còn bĩu môi bắt mắt.

Cô đương nhiên biết Nguyễn Trách sẽ không làm ra cái chuyện điên rồ này, nhưng mà cô đáp ứng hần liền thì không được tốt lắm, còn một vị phu nhân ở nhà, cô còn chưa có cơ hội tiếp xúc.

Nguyễn Trách nhìn Thẩm Quân là bộ dạng tiểu nhân đắc chí, không biết bây giờ hối hận còn kịp hay không. Còn về phía Trần Như Khanh thì căn bản không có gì để lo, chỉ cần cô ta từ hôn, mọi việc đều ổn thỏa, mà hần cũng sẽ không để cô ta chịu thiệt thòi gì nhiều.

"Em gái thích đi, em với Thẩm Bạch là làm sao?" Nguyễn Trách đột nhiên lái qua chuyện khác, nhắc tới cái tên được coi là "bạn trai" Thẩm Quân, trong lòng liền thấy không thoải mái. Giống như vật sừng của mình bị người khác cướp đi vậy.

Đối với việc bị Nguyễn Trách làm khó dễ, Thẩm Quân sớm có chuẩn bị: "Chỉ là bạn bè mà thôi, trùng hợp là cùng họ Thẩm, quan hệ không tệ lắm. Yên tâm đi, Thẩm ca có người trong lòng rồi, bắt quá là ai thì tôi cũng không rõ lắm."

"Nếu em đã thích giúp người như vậy thì em nên giúp tôi cùng, đừng bỏ lơ giữa chừng." Nguyễn Trách cười khẩy, bộ dạng lúc nào cũng là thích giúp đỡ người khác, nhưng hần tin cô không đơn giản như vậy, nói giúp là giúp.

Hai ngày sau.

Nguyễn phu nhân gọi điện triệu tập Nguyễn Trách khẩn cấp về nhà.

Phu nhân vẫn ăn mặc cao quý như cũ, trang điểm khéo léo, đang nhâm nhi hồng trà, nhàn nhạt xem tin tức. Hần nghĩ tới Thẩm Quân, ngày thường hay xem phim truyền hình, không thì chơi trò chơi, có khi còn âm ỉ với hần, có lúc thì lại ăn uống thả cửa, bộ dạng phong phú, thoải mái, làm người khác tự nhiên sinh hảo cảm.

Còn Nguyễn phu nhân, mỗi ngày đều đi gặp vài người bạn làm ăn trong giới, không thì cũng đi uống trà, hoặc là tham gia vài cái quỹ từ thiện tề nhạ, trên cơ bản là cuộc sống quá quy tắc, quá buồn tẻ. Nguyễn Trách lần đầu tin trong đời phát hiện ra Nguyễn phu nhân sống cuộc đời nhàn chán tề nhạ như vậy, vẫn là nghĩ tới Thẩm Quân, tính tình cô ấy không tồi chút nào.

"Trần gia từ hôn." Nguyễn phu nhân lúc này buông chén trà xuống, trên mặt bình thản, nhưng trong mắt không giấu được tia nghi ngờ.

Nguyễn Trách làm bộ kinh ngạc: "Chắc là người ta không vừa lòng con."

"Còn không phải đúng với ý người? Có thể cùng với cái con hồ ly tinh kia ở chung một chỗ, ân ái ái ái, mẹ nói rõ cho con câu này, chỉ cần ngày nào mẹ còn ở trong căn nhà này, thì đừng mong mẹ chấp nhận con hồ ly tinh đó." Nguyễn phu nhân nổi giận, đối với Thẩm Quân đều là coi thường.

"Mẹ, rõ ràng là mẹ có thành kiến với cô ấy? Bởi vì cô ấy lớn lên xinh đẹp sao? Bởi vì cô ấy làm mẹ nhớ tới Đường Thu Uyển, nghĩ tới cuộc hôn nhân thất bại của mẹ, có phải không?"

Ở trong chốn mới biết chốn cũ rạn, đương nhiên Nguyễn Trách hiểu rõ mẹ mình, càng hiểu rõ vì sao bà ấy ác cảm với Thẩm Quân như vậy.

"Câm miệng!" Nguyễn phu nhân mặc đại biến, tức giận nói: "Con vì con hồ ly tinh đó mà cãi lại mẹ, hôm nay nó không bước được vào nhà họ Nguyễn, thì sau này cũng sẽ không."

Nguyễn Trách cau mày: "Con bạn, đi trước." Nguyễn phu nhân nói đến vô lý, càng không cho người khác cơ hội giải thích, nói nhiều với bà cũng vô ích.

Nguyễn phu nhân ở phía sau nổi giận, la lên: "Con đừng có mơ, mẹ sẽ không chấp nhận loại con cháu như vậy."

Ngồi trên xe, nội tâm bức bối, Nguyễn Trách nghĩ nghĩ, cầm điện thoại gọi cho một người: "Giúp tôi điều tra một người tên Đường Thu Uyển." Có một số việc muốn mở nút phải tìm người thắt nút, nếu không lấy trứng chọi đá là không thể nào có kết quả tốt đẹp được.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Dây* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 55: Hai: Tổng tài độc miệng: Thủ đến vân khai

Ngày hôm nay, Nguyễn phu nhân tham gia một buổi đấu giá từ thiện, trên đường đã đi ngang qua hệ thống cửa hàng bách hóa lớn nhất cả nước Kỳ Hạ, do Nguyễn Thị mở. Sẵn tiện đã ghé vào trong quán sát một chút, ai dè đi ngang qua quầy nước hoa Hương Mỹ, bỗng nhiên nhìn thấy, một cô gái quen mặt đi ngang qua.

"Tại sao cô ta lại ở đây?" Nội tâm Nguyễn phu nhân quay cuồng, tuy bên ngoài vẫn là dáng vẻ đoan trang ung dung. Ở trước mặt người khác, cái duy nhất bà không thể lộ ra chính là bộ dạng thống khổ.

Đường Thu Uyển lúc này đã nhìn thấy Uyên phu nhân, đi đến cười cười. Dù cho đã qua bốn mươi, nhìn Đường Thu Uyển hôm nay, khẳng định khi còn trẻ bà đẹp kinh diễm lòng người.

"Tổ Cẩm, đã lâu không gặp."

Đường Thu Uyển lời nói vẫn bình đạm, không buồn không vui. Tựa như đây là một lời chào hỏi bình thường, với một người quen "bình thường".

"Cô không phải đã ra nước ngoài sao? Sao lại ở đây? Trần Thụy Tắc đâu, không đi cùng nhau sao? À, đúng rồi, hẳn dù sao bây giờ cũng là một gã trắng tay, làm sao cô có thể coi trọng hần." Bất bà ở đây nói chuyện với con hồ ly tinh này, là bà đã nhượng bộ lắm rồi.

Đường Thu Uyển cười cười: "Nhiều năm rồi vẫn không chịu thay đổi, có muốn cùng tiểu tam này nói chuyện phiếm một chút không?"

"A, tôi không muốn tốn thời gian vào mấy chuyện nhảm chán này, chúng ta quan hệ cũng không tốt đến nỗi ngồi xuống tâm sự đâu." Nguyên phu nhân hai tay nắm chặt.

Vô luận là trải qua bao nhiêu năm, bà đối với Đường Thu Uyển cũng chỉ ngập tràn hận ý. Cướp đi chồng bà, làm con bà mất cha, hại gia đình bà tan nhà nát cửa.

"Cho dù năm ấy người mà Trần Thụy Tắc yêu nhất chính là khuê mật của cô Liễu Thanh, vẫn không muốn tìm hiểu thêm sao?" Đường Thu Uyển trên mặt đầy châm biếm, Nguyên phu nhân trời sinh đã cao ngạo, bà đối với bà ấy cũng chỉ còn lại trào phúng, cùng một chút bất đắc dĩ.

Nguyên phu nhân cười nhạo: "Nhiều năm rồi, cô vẫn không bỏ cái thói hắt nước bẩn lên người khác, Liễu Thanh khi đó đang ở cung Trịnh Thừa Lược."

"Ai quy định nữ nhân không thể bắt cá hai tay? Cũng giống như cô lúc nào cũng cao ngạo, lại bị một đứa tiểu nhân chơi tới không thể xoay mình." Đường Thu Uyển nhìn thẳng vào Nguyên phu nhân: "Lời tôi nói chính là sự thật, tin hay không thì tùy, nếu muốn tìm hiểu thêm, tôi không ngại nói cho cô biết mọi chuyện."

Nguyên phu nhân lấp bắp: "...Được."

Quảng cáo nước hoa Hương Mỹ chính thức được công bố ra ngoài, mỹ nhân động lòng người cùng với Thẩm Bạch soái khí ngút ngàn kết hợp, làm mọi người không rời được ánh nhìn.

Trong phòng trang điểm, nhân viên đang vội vàng, Thẩm Quân lại bị hành hạ tới một mõi, sau khi được chuyển gia trang điểm xong, cô chống mí mắt mà đứng dậy. Cô mặc bộ đồ màu đỏ cúp ngực, phác họa ra dáng người là lướt, mỗi một bước đi đều sinh động lòng người, hấp dẫn mọi người xung quanh, đúng là tiêu yêu tình hút nhân thần hồn.

Quá nhiều việc dồn lại, cô thật mệt mõi, từ thể xác tới tinh thần, cô không nghĩ chỉ một cái quảng cáo mà làm cho bản thân nổi tiếng như vậy, vui nhất chính là Phùng tỷ, nghe được thông tin giá trị cô tăng lên, lòng cũng tăng lên không ít, thì vui đến cười không khép miệng được.

Hôm nay, Thẩm Quân tham gia thử vai bộ phim tiên hiệp truyền hình mới Yêu Nhau Ngàn Năm. Nhưng mà lấy sắc đẹp này làm chuẩn, Thẩm Quân chính là đóng cái vai nữ phụ ác độc làm vật hi sinh chết sớm. Ở trong studio, cả trai lẫn gái ngồi đầy phòng chờ, cô mặc dù không thích xài chiêu tiểu nhân, nhưng mà Nguyên hồ ly nào đó tối hôm qua nói sẽ cho cô một vai tốt trong phim. Hôm nay chỉ cần cô có mặt ở đây là được.

Ài, đúng là sự tình thay đổi, ai ngờ Nguyên Trách cao cao tại thượng lại đi làm chuyện này vì cô chứ. Mà, thật lòng thì cô cũng vui về đón nhận.

Thẩm Quân nghĩ nghĩ không tự giác bật cười, làm vài nam nhân ngồi gần cô nhìn đến ngáy người. Mà bên trong phòng studio bây giờ, Nguyên Trách cứ đi tới đi lui, sắc mặt rồi rầm, nồn nóng, lại nghĩ Thẩm Quân đang ở bên ngoài, ngón tay xoa đầu bực bội. Nhìn mọi chuyện dần ổn định đi theo kế hoạch, Nguyên Trách ngược lại càng khâu trương hơn, tay cũng đồ đầy mồ hôi. Ày da, sao hán không có tiền đồ như vậy thiệt là mất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 56: Hai: Tổng tài độc miệng: Cùng nhau. [end]

Lúc này, nhân viên công tác la to: "Thử máy bắt đầu."

Những người có mặt hôm nay đợi đến một mõi, tức khắc như được tiêm thuốc kích thích, cả tinh thần phấn chấn, thể hiện chính mình đang ở trạng thái tốt nhất, đi vào trong thử máy, mong muốn có thể thử được một vai diễn ổn định.

Thẩm Quân ở trên ghế, ngồi chờ mãi cũng không thấy ai kêu tên, cô không nhận được đi tìm vài nhân viên ở đó hỏi chuyện, nhưng không ai nói gì, phòng ngừa bị tiết lộ nội dung bên trong. Hết nửa ngày, Thẩm Quân sắp ngủ tới nơi, Bành bành mới lay người cô dậy: "Quần tỷ, tới lượt chị."

Thẩm Quân tiến vào bên trong, đầu tiên là bị khí thế của đoàn làm phim dọa cho sợ, bất quá chỉ là quay thử mà thôi, làm gì hoành tráng vậy, so với quay chính cũng tương đương. Cô lại mặc trên người bộ đầm màu đỏ, giống như bản thân đang bước vào giới thần tiên vậy.

"Xin hỏi, bây giờ tôi phải làm gì?" Giữ chặt nhân viên công tác gần đó, gắng hỏi.

"Cô thử vai nữ số hai, cùng với nam số hai diễn lại cảnh thành thân. Cô nên thay lại quần áo đi, người bên ngoài đang đợi đó." Dứt lời, cô gái vừa rồi vội vàng rời đi.

Không đúng, có gì đó không đúng. Cô cũng không mong mình đặc tội gì với người trong đoàn, đành đi đổi lại quần áo. Nhưng mà.....

"Cái mũ phượng này khó đội quá đi."

Chật vật hơn nửa tiếng đồng hồ, Thẩm Quân cuối cùng cũng thay xong quần áo, lại bị một cảnh tượng khiếp sợ khác ập vào mặt.

Vừa có cảnh tượng hoa lệ, lại có giường hi, trên bàn mõi vật dụng đều chuẩn bị đầy đủ. Nhìn đến mấy thứ này, Thẩm Quân ngược lại cảm thấy không phải là diễn, mà là một hôn lễ thật sự. Đành đội khăn che đầu lại, ngồi xuống mép giường.

Đột nhiên toàn bộ đèn trên tầng đều tắt, chỉ để lại hai ánh nến duy nhất từ trong phòng. Nguyên Trách lúc này ăn mặc tương tự cô, trên mặt thật sự bình tĩnh: "Cảnh đẹp như vậy, nương tử, chúng ta động phòng thôi."

Vừa dứt lời, xung quanh im lặng như tờ.

Thẩm Quân: "....."

Nguyên Trách: "....."

Thẩm Quân không nhận được nữa, cười ngả ra sau: "Ha ha ha ha ha ha.....anh nói cho em một kinh hi, thì ra là vậy....có ai nói anh rất đáng yêu không.....Nguyên Trách....ha ha ha ha..."

Cô cười đến chảy nước mắt, cô không nghĩ Nguyên Trách lại đi làm ra cái sự tình trẻ con này, khi yêu chỉ số thông minh đàn ông sẽ giảm xuống, có phải không.

Nguyên Trách nổi đầy gân xanh trên trán, nắm chặt tay: "....." Hách An Thuần, đợi đó cho mình.

Ở nơi xa xa, trên một hòn đảo nhỏ, Hách An Thuần đang cùng mỹ nữ uống rượu đột nhiên toàn thân run rẩy.

"Không được cười." Nguyên Trách hung tợn nói, ý là nếu cô còn dám cười, hán liền ăn cô.

Thẩm Quân lau lau khôe mắt đầy nước, lại nhẹ giọng trấn an: "Được, em không cười."

Ánh nến trong phòng lay động theo gió, tuy là Thẩm Quân rất là bạo dạng nhưng vẫn không chịu được ánh mắt xâm lược kia của hắn. Cô không tự chủ được run rẩy mí mắt: "Không sớm nữa, chúng ta nên động phòng thôi."

Nguyễn Trách cười đầy tà mị: "Được."

Cầm lấy hai chén rượu nhỏ trên bàn, hai người tay vờn tay ngửa đầu uống. Sau đó nhiệt tình bốc chấy trong cơ thể, phút chốc trên sàn nhà chỉ còn lại quần áo đỏ thắm, giường gỗ vang lên âm thanh kéo kẹt kéo kẹt ái muội. Thẩm Quân không mảnh vải che thân bị Nguyễn Trách đè dưới, cơn thịnh to lớn ở chỗ tư mật của cô ra ra vào vào, bức cô tới nỗi không thể không rên rỉ.

"Ân...um..anh nhẹ...nhẹ...chỗ này không làm...loạn được...." Thẩm Quân đỏ bừng mặt, đôi tay mềm mại quăn quạ cổ hắn, cái miệng nhỏ nhếch lên.

Hôm nay hắn cực kỳ kích động, cả cơ thể như phát tán hormone giống đực, cả người ghì chặt Thẩm Quân không cho cô nhúc nhích. Cặp mắt kia nhìn thấy vào mắt Thẩm Quân, rõ ràng ở đây không sáng không tối, nhưng cô biết rõ, trong mắt hắn hiện tại chỉ có mình cô.

"Quân nhi, Quân nhi...." Nguyễn Trách cúi đầu hôn cô, ngậm lấy cánh môi, không ngừng gặm nhấm, đầu lưỡi lung tung ở bên trong não loạn, nhắm nháp hương vị ngọt ngào thuộc về một mình hắn. Sau đó, ở trong cơ thể cô bắn ra tinh dịch nóng hổi. Trước khi bắn đã ôm cô ở tư thế ngồi, làm cô nuốt hết những tinh dịch nóng hổi hùng vĩ kia vào cơ thể. Hai tay hai người nắm chặt lấy nhau, cùng hắn giao hợp. Hai luồng tuyết trắng theo động tác mạnh mẽ đập phồng, Nguyễn Trách không bỏ qua được cảnh đẹp này, một đầu cúi vào một luồng, tay kia thì vuốt ve bên còn lại. Trên người cô dính đầy vết đỏ ái muội, lại có dấu tay. Người nào đó bị nam nhân nào đó lấp đầy một bụng tinh dịch. Hắn không thể cho cô tắt cả tình hoa.

"Kiếp này, kiếp sau, hay kiếp sau nữa, em cũng chỉ có thể thuộc về một mình anh. Mãi mãi là của một mình anh."

Suy nghĩ bị kéo về sau cơn hoan ái, Thẩm Quân nhìn Nguyễn Trách, cô cúi xuống, nhẹ giọng nói: "Được." Cho dù cô thật sự lực bất tòng tâm, cô không dám khẳng định sẽ là vậy, bởi vì bản thân cô ở kiếp sau, ai là ai cũng không biết.

Một lần hoan ái này, là từ trái tim. Cơ thể hòa chung một chỗ. Yêu nhau từ thân thể, đến cả nội tâm cũng là đồng lòng.

Sau đó, Thẩm Quân rúc vào trong ngực Nguyễn Trách: "Mẹ anh đồng ý sao?" Người bắt ngang bọn họ duy nhất chính là Nguyễn phu nhân. Nhưng mà cô không thể không để ý tới bà ấy.

Nguyễn Trách trầm mặc một lát, trầm ngâm nói: "Có một số việc mẹ phải tự mình thông suốt."

Cô đương nhiên biết Nguyễn phu nhân khuấy rắc cái gì, nhưng thân là người ngoài, không tiện xen vào quá sâu.

"Vậy, hôm nay chính là hôn lễ của chúng ta sao?" Thẩm Quân mong chờ hỏi.

"Đấy....là cầu hôn."

Thẩm Quân khôe miệng co giật mấy lần, cái tên này muốn làm việc lăng mạ, nhưng lại tạo ra một không khí quý dị như vậy.

Nguyễn Trách thề, hắn nhất định tự tay chuẩn bị hôn lễ của bọn họ, tuyệt đối không nhờ đến cái tên Hách An Thuận kia làm quân sư nữa. Vì không muốn Thẩm Quân cười, đành chỉ có thể kéo cô vào một trận hoan ái khác.

Sau đó không lâu, Thẩm Quân lại lần nữa đứng nhất bản hot search trên Weibo

Nguyễn Trách xác nhận kết hôn cùng Thẩm Quân.

Thẩm Quân, Thẩm Bạch tình cảm tan vỡ, Nguyễn Thị tổng tài làm người thứ ba.

Thẩm Quân thành công tiến vào hào môn.

Trên Weibo chính thức của Tập Đoàn Nguyên Thị, đăng một nội dung như sau:

Nguyễn Trách cùng Thẩm Quân xem xét ngày lành tháng tốt, đã cùng nhau đi lãnh chứng chỉ kết hôn. Không lâu sau sẽ tổ chức hôn lễ, đến lúc đó hy vọng mọi người bỏ chút thời gian tham gia chung vui cùng đôi tân nhân.

Vài phút sau, Thẩm Quân bị đá khỏi hot search, thay vào đó là tin Thẩm Bạch công bố tình yêu. Mà người đó, không ai khác chính là Trần Như Khanh. Có một số việc cơ bản là trùng hợp như vậy.

Vòng đi vòng lại, lại trở về nơi bắt đầu.

Người có duyên, đi một vòng lớn, lại quay về bên nhau.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đầy* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Ba: Em vợ cùng anh rể hoan ái hằng ngày: Nhất kiến chung tình

Thẩm Quân vừa mới trở lại hệ thống, quen thuộc mở ra giao diện, trước mặt hiện lên biểu đồ thuộc tính nhân vật:

Tên Họ: Thẩm Quân

Tuổi: 25

Giá Trị Nhan Sắc: 80/100

Điểm Mị Lực: 30/100

Kỹ Năng: Kỹ năng đoạt được

Tính Khí: 1000/10000

Tích Phân: 3000

Thuộc Tính:

Chữa lành vết thương cấp E

Tính thần cấp D

"Điểm tính khí chỉ được 1000 sao?" Nói xong, mặt cũng nhấn thành một đồng, muốn có đủ 10000 không biết phải đợi tới khi nào.

Hệ Thống 419: "Muội muội đừng nóng, loại chuyện này không phải làm nhiều thì không tốt, không giống như bốn cung xinh đẹp hoàn mỹ lại đáng yêu như vậy cũng chưa từng được thử qua thể loại này....Ồ...ô...ô...ông trời sao phụ người có tâm~" Hệ thống nào đó nói đến hợp tình hợp lý, còn minh họa theo vài tiếng khóc nức nở.

Thẩm Quân chỉ biết thờ dài, sau đó ngồi bẹp xuống đất: "Hệ thống, những gì ta là trước đây có giúp được người không?" Cô suy nghĩ rất lâu rất lâu rồi, nhưng tới giờ mới có cơ hội thích hợp đề hỏi.

"Muội muội, quyền hạn của bốn cung không cao, vô pháp trả lời."

Thẩm Quân mắt mắt thờ dài: "Vậy được rồi, mở ra thể giới kế."

"Muội muội, tuy bốn cung không thể trả lời người vấn đề vừa rồi, nhưng bốn cung có thể cho người một vài kiến nghị nga~"

"Hả? Là cái gì? Nói mau."

"Bốn cung nói nhỏ, là người có thể sử dụng điểm tích phân có được, mua một gói Kỹ Thuật Xoa Bóp. Tuyệt đối hữu dụng nga~"

Thẩm Quân nghe xong, liền bấm mở trang mua sắm, tìm được gói Kỹ Thuật Xoa Bóp - Xuân Về Trên Đất. Tồn hết 3000 phân. Mua xong thì không còn gì hết. Hệ thống thấy Thẩm Quân do dự, lập tức thuyết phục: "Muội muội tin tưởng ta, ta là một đại hệ thống, sẽ không lừa trẻ con. Mua đi mua đi. Tuyệt đối cần sử dụng~"

Thẩm Quân liếc mắt một cái, liền cắn răng mà mua. Ai~ chỉ mong là thật sự hữu dụng.

"Một gợi ý nữa, là ở thể giới này, người sẽ cảm nhận được rõ ràng tình cảm của nguyên chủ. Tình cảm chiếm hết 80% cơ thể nguyên chủ rồi."

"Cái đó gọi là cộng tình sao? Thôi, tới đâu giải quyết tới đó, bắt đầu nhiệm vụ đi." Thẩm Quân đứng dậy vỗ vỗ quần áo. Sẵn sàng nhiệm vụ.

"Bắt đầu nhiệm vụ, truyền đến thể giới "Hắc Đạo Lão Đại Yêu Tôi".... Đếm ngược 3,2,1..."

Cái gì... Hắc đại lão đại yêu tôi là cái gì? Cô chưa kịp lên tiếng thì cơ thể đã mất đi ý thức, ngất đi.

Trong một căn phòng đơn giản màu trắng làm chủ đạo, trên giường lớn một cô gái đang dùng chăn che lên đầu, điện thoại di động trên tủ đầu giường không ngừng rung lên, thật lâu sau có một cánh tay trắng nõn vươn ra sờ vào di động, lấy điện thoại rồi lại rút vào trong chăn.

"Ừa." Giọng nói khàn khàn trong chăn vang lên.

Đầu dây bên kia nghe được tiếng nói còn ngái ngủ, dùng giọng nói âm vực sũng máy hét lên: "Thẩm Quân, 11 giờ rồi, cậu còn ngủ? Em phải nhớ rõ, chủ nhà đại nhân sắp về tới rồi, em nhất định phải hầu hạ tốt vị đại gia này, không được xảy ra sơ xuất gì, nghe rõ chưa?"

"Nhớ phải nghe lời chị, làm những chuyện giống người một chút, vị đại gia kia có dặn dò thì phải nghe theo, có dạy dỗ gì thì phải học tập. Biết chưa? Em mà làm không ổn, chị về giết chết em, cạo hết lông mày em." Nói xong cũng tự cúp điện thoại, từ đầu đến cuối không để Thẩm Quân mở miệng nói một câu nào.

Thẩm Quân lắc đầu, từ trong chăn ồm ồm ra khỏi giường, quay trái một cái, quay phải một cái, đáng vẻ không tình nguyện đi rửa mặt. Đứng ở trong phòng vệ sinh to lớn, cô bắt đầu hồi tưởng lại kịch bản thể giới này.

Vừa rồi gọi điện thoại cho cô chính là một người chị thân thiết, Thẩm Hạm. Một cô gái phong tình vạn chủng, lấy trêu chọc đàn ông làm mục tiêu sống chính. Lưu luyến với bọn họ là ý nghĩa để an hưởng tuổi già.

Dựa theo tư liệu hệ thống cung cấp, Thẩm Quân và Thẩm Hạm lớn lên vài phần tương tự nhau. Thậm chí còn có bảy tám phần giống hoàn toàn.

Nghĩ đến cái người gọi là chủ nhà đại nhân, Thẩm Quân không khỏi bật cười. Người này cùng với Thẩm Hạm là vợ hôn phu, đương nhiên giữa hai người không có bất kỳ nguyên nhân nào cản trở. Chúc Cẩm Thành không phải người đàn ông tốt, Thẩm hạm cũng không phải người đáng tin cậy. Đúng, Chúc Cẩm Thành chính là nam chủ trong thể giới này của cô. Cái mà hệ thống gọi là Hắc Đạo Lão Đại Yêu Ta, Chính là ý tại ngôn ngoại. Đây là thể giới mưa bom bão đạn, kết bè kết phái, tước quyền thừa kế, anh em lục đục, người lừa ta gạt, nơi nơi đều không bình ổn. Nhưng điều làm cô cảm thấy may mắn nhất, Thẩm Gia là một phái trung lập hoàn toàn với hai bên còn lại. Nhưng một khi Chúc Cẩm Thành và Thẩm Quân kết hôn, tức là Thẩm Gia sẽ đứng chung một chiếc thuyền với Chúc Cẩm Thành.

Nhưng mà Thẩm Huy Sơn là một người ba phải, đúng rồi, Thẩm Huy Sơn là ba của cô cùng Thẩm Hạm.

Thẩm Quân vừa mới rửa mặt xong, bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng gõ cửa.

Cô vội lau khô mặt, đi ra ngoài.

Một anh chàng thân hình cao lớn, đô con đi vào, trên người một vẻ uy nghiêm khí phách, ngũ quan lập thể, hai mắt đầy thâm thúy, tóc cắt ngắn, nhất cử nhất động đều ngập vẻ nam tính. Áo sơ mi được cuộn lên lộ ra cánh tay đầy gân xanh, trên áo mờ ra vài nút, thấy được cơ ngực vững chãi.

Thẩm Quân thực sự ngây người, vô thức nói: "Anh...anh rể?"

Chúc Cẩm Thành nhìn chằm chằm cô gái trước mặt, nhưng mà người đối diện đột nhiên nhớ ra cái gì đó, xấu hổ cúi đầu, nhìn bản thân vì rửa mặt mà áo ướt một mảng, lộ ra vùng da dẻ kia, lại mới nghĩ dậy nên không có mặt nịt ngực. Hai tiểu đầu đỏ kiêu ngạo nhìn vào Chúc Cẩm Thành. Nhưng mà hân không có thay đổi gì nhiều, cũng không nhìn cô đầy ái muội.

Chết rồi, cái tên trước mặt này chính là loại bất lực trong truyền thuyết đó, loại đàn ông khó chơi nhất trong số đàn ông nga~.

Thẩm Quân lại nhất kiến trung tình với hân, làm sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 58: Ba: Em vợ cùng anh rể hoan ái hằng ngày:đóa hoa si tình

Thẩm Quân không muốn lần đầu gặp mặt đã bị Chúc Cẩm Thành biến thành bộ dạng không biết mặc cỡ, hoặc là một tên biến thái. Thẩm Hạm đành tự bản thân đọc thần chú, ép con tim yếu mềm đang đập điên cuồng trong ngực bình tĩnh lại. Cuối cùng, lý trí và con tim cùng nhau làm loạn, Thẩm Quân giả bộ ngưng ngưng rồi chạy vào phòng ngủ thay quần áo, đáng về thập phần thực nữ. Nhìn bộ dạng hân cao cao tại thượng, nam tính như vậy, ai dè lại bị bất lực, không khỏi cảm thấy thương tiếc.

Lại liên tưởng đến cái hệ thống kia, bán cho cô Kỹ Thuật Xoa Bóp gì đó, chắc hẳn là dùng để giúp hân xoa bóp chỗ kia đi? Nghĩ một hồi, không khỏi ngưng ngưng. Cô nhất định phải chữa khỏi cho hân, vì hân, cũng vì "hạnh phúc" của chính mình.

"Anh rể, em là em gái Thẩm Hạm, Thẩm Quân."

"....."

Thẩm Hạm xấu hổ: "Anh rể, anh có đói bụng không? Em giúp anh nấu bữa ăn, rất nhanh liền xong." Nói xong cô xoay người vào bếp, tắt bật nấu xào.

Chúc Cẩm Thành cứ đứng ở đó, ngay trước mặt cô, ho si Thẩm Hạm thật sự bị áp lực tâm lý nặng nề. Phòng khách không nhiễm một hạt bụi nào, nhưng xung quanh đều quá buồn chán tẻ nhạt, ngoại trừ bộ sofa, với một cái TV thì không còn vật trang trí nào.

Chúc Cẩm Thành lúc này ngồi ở ghế sofa xem TV, nhưng trong lòng lại suy nghĩ làm sao để Thẩm Hạm rời đi. Chúc Cẩm Thành hẳn là một người tuy cao lớn nhưng nội tâm lại bất đồng với vẻ ngoài, hẳn có rất nhiều bệnh vật, giống như:

Có thói ở sạch, nhìn Thẩm Hạm lúc này lời thối lếch thếch, ấn tượng đầu tiên thật sự khác sâu vào lòng.

Hắn bài xích người lạ, đặc biệt là phụ nữ.

Còn bị kén ăn, kén ăn một cách nghiêm trọng. Thẩm Hạm là tiểu thư khuê các hẳn là mười ngón tay không dính bụi trần, hẳn hoàn toàn không trông mong gì lắm vào đồ ăn cô nấu.

Tóm lại, hẳn hoàn toàn không muốn ở chung với cô gái bề ngoài thập phần vô dụng này. Không muốn cô gái này ở đây vướng bận hân. Nhưng lại băn khoăn cô dù sao cũng là người của Thẩm Gia, không thể tùy tiện đuổi đi, làm cô mất hết mặt mũi, bất quá có nên nghĩ một nguyên nhân "lẽ phép" nào đó để thỉnh cô ra ngoài không? Bất luận trước kia ai đưa chìa khóa nhà cho cô, bây giờ hân nên đuổi cô đi trước, những việc khác bàn sau.

Mười phút sau, Thẩm Quân từ phòng bếp mang ra một tô súp lớn, mùi thơm từ rau và nước hầm chui vào không khí bay đến mũi Chúc Cẩm Thành, làm hân nhin không được quay mặt qua nhìn.

"Anh rể, ăn cơm thôi." Thẩm Quân ân cần, bán rẻ tiếng cười bản thân.

Thôi, ăn cơm xong rồi đuổi sau.

Chúc Cẩm Thành quyết định cho cô thêm mấy tiếng ở đây, dù sao cũng là một cô nương yếu đuối, hẳn không quá sợ sệt, cảnh giác.

Thẩm Hạm là một cô gái phong lưu, phóng đảng, Thẩm Quân đương nhiên biết rõ, nhưng đối với vị hôn phu trên danh nghĩa này cũng không quá bận tâm. Tung tích của hân thật sự bí ẩn, Thẩm Quân chỉ biết được duy nhất một điều là hân vừa mới từ nước ngoài về nước tu dưỡng.

Thẩm Quân lớn lên cùng với Thẩm Hạm, tính cách tuy khác nhau nhưng khuôn mặt giống tới bảy tám phần, Thẩm Hạm là một cô gái tinh xảo quyến rũ, còn Thẩm Quân là thanh tú mỹ nữ.

Chúc Cẩm Thành ngồi trước bàn ăn, nhìn thoáng qua tô mì sợi trên bàn. Nhìn sơ qua cũng ổn, hẳn đối với đôi mắt long lanh mong chờ của Thẩm Quân chỉ đành giả bộ không thấy, lấy chiếc đũa gấp mấy sợi mì lên thử, oạch, ăn xong thì.....thì không dừng miệng được nữa. Chúc Cẩm Thành đem một tô mì sợi to ăn sạch, chính bản thân hân sau đó cũng bất ngờ, lâu lắm rồi hân không có ăn đồ ăn ngon như vậy. trong lúc nhất thời, ánh mắt nhìn Thẩm Quân đồng tình thêm vài phần, nhưng mà hân sắp đuổi cô đi rồi, nếu cô đi rồi thì ai làm đồ ăn ngon như vậy cho hân? Mà đầu bếp khác lại không hợp tiêu chuẩn lắm. Chúc Cẩm Thành khó có lúc cảm thấy bản thân rồi rầm không thông, phì một tiếng: "Phiền phức." sau đó tức giận đứng dậy bỏ đi, để lại một Thẩm Quân si ngốc nhìn hân đến ngẩn người.

Phòng ngủ Thẩm Quân ngủ ban này thật ra là phòng ngủ chính của hân, lúc Chúc Cẩm Thành đi vào phòng, nhìn trên giường đã bị người khác ngủ qua, dấu vết nhăn nhúm, lại có cái áo ngủ cũ chưa đẹp. Mấy hân nhủ lại một đồng, đứng là không thể lưu lại cô gái này.

Kỳ thật, Thẩm Quân đâu phải một cô gái lười thôi, chỉ là thời gian lúc này quá gấp, không thể dọn dẹp mọi thứ ổn thỏa. Chúc Cẩm Thành ấn tượng đầu tiên đối với cô không tốt, kệ đi, tới đâu tính tới đó.

Thẩm Quân đi dạo vài vòng xung quanh, cũng nghĩ cách làm sao để giúp đỡ hân chuyện kia, cô muốn ở đây chữa bệnh giúp hân, nhưng mà nam nhân ai không có bệnh sĩ diện, cô càng không thể nói thẳng ra tới đến đây để giúp anh trị bệnh liệt dương được.

Hồi lâu sau, Chúc Cẩm Thành từ phòng ngủ đi ra, nhìn thấy Thẩm Quân vẫn đứng si ngốc một chỗ, mảy mui chật: "Nếu không còn việc gì, cô thu dọn xong có thể đi, nam nữ thụ bất thân." Sau đó lướt qua cô ngồi xuống ghế xem TV.

Nam nữ khác nhau? Lý trí Thẩm Quân lúc này chiếm thượng phong, tức giận đá bay cái bộ dáng si ngốc vừa rồi, đi đến kế bên hân ngồi xuống: "Anh rể, em tới đây chỉ muốn giúp anh...."

"....Giúp anh giải quyết dục vọng." Con mẹ nó, tới thời điểm nguy hiểm, cái ho si trong lòng lạ thẳng áp đảo lý trí, hơn nữa còn không biết xấu hổ, nắm chặt tay hân, nhìn hân với ánh mắt anh muốn tôi không? Chứ tôi muốn anh tôi khô tàn rồi.

Hoa si Thẩm Quân: Oa, nhìn anh ấy thôi là tôi đã cương cứng cả người....

Lý trí Thẩm Quân: Cô là ai, cháu không biết, cô đi ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Xuân tràn đầy

Nhất định là bị điên rồi? Cô hiện tại là tiểu thư khuê các, lại đi nói những lời này? Hân sẽ biến cô thành cái loại con gái gì đây?

Chúc Cẩm Thành trong đầu truyền đến một âm thanh "Ầm!", hai mắt bốc hỏa nhìn chằm chằm Thẩm Quân, hần lập tức muốn đá một cước vào người Thẩm Quân, chỉ là trong nháy mắt, hạ thân yên lặng nhiều năm đột nhiên giật giật một cái

Thời điểm đó cả người hần đều cứng đờ, lý trí Thẩm Quân lúc này lại bay đến nơi nào đó xa xôi, hơn nữa lại nửa ngồi nửa quỳ dưới đất, thậm chí một khoảng cách nhỏ thôi là có thể chụp được hạ thân của hần.

Ở ranh giới lý trí cuối cùng, Thẩm Quân mua được khả năng xoa bóp kỹ thuật cao mà, cô muốn chứng minh điều đó, nhưng không muốn bản thân quá tùy tiện. Không khí có chút đình trệ kì lạ, thừa dịp Chúc Cẩm Thành không động dậy, Thẩm Quân ngồi dậy nghiêm chỉnh nhì nhẵn, hai người mặt đối mặt, Thẩm Quân từ sau lưng lấy ra một tấm giấy chứng nhận, nghiêm túc nói: "Chúc tiên sinh, hiện ta chứng ta nói rõ, những điều khi này coi như là ngoài ý muốn đi."

Chúc Cẩm Thành gạt đầu, hần muốn xác định hạ thân vừa rồi thật sự có động dậy, rốt cuộc có phải ảo giác hay không

Thẩm Quân mở giấy chứng nhận ra đặt trên tay Chúc Cẩm Thành, trên đó viết:

Tiến Sĩ Tâm Lý Học, Đại Học Lâm Sàng Harvard - Bằng Tốt Nghiệp.

Chúc Cẩm Thành cúi đầu nhìn, sau đó ngẩng đầu lên nhìn cô gái trước mặt, cô mặc áo sơ mi đơn giản rộng thùng thình với quần jean, tóc đen nhánh cột gọn sau tay, lộ ra cả một người thoải mái tràn sức sống. Như vậy mà đi làm bác sĩ tâm lý?

"Tôi nói thẳng vậy, chắc anh biết lý do tại sao tôi ở đây, tôi sẽ dùng hành động trực tiếp chứng minh khả năng của tôi, anh cứ nghĩ đơn giản là nam nữ bình đẳng sinh hoạt tùy ý đi," Tuy là trên mặt Thẩm Quân đều là bình ổn, dịu dàng, nhưng trong lòng thật sự sợ chết khiếp.

Chúc Cẩm Thành không nói gì, hay tay để trên gối, một lúc sau cười lạnh, cả một người hết sức lạnh nhạt: "Giúp tôi, cô dựa vào cái gì giúp tôi? Chỉ vì tôi sẽ là anh rể tương lai của cô? Thật nực cười, ai không biết chỉ gái cô ở bên ngoài là hạng người gì? Cô còn cần tôi nhắc lại cho rõ không, Thẩm Quân?"

"Không cần, tôi hiểu rõ, anh có bao nhiêu khổ sở tôi hiểu rõ hơn ai." Hoa si nào đó lại trỗi dậy trong lòng Thẩm Quân.

Sau đó bắt đầu than thở: "Anh rể, kỳ thật tôi không phải vì anh là anh rể mới đi giúp đỡ anh đâu, tất cả bởi vì, bởi vì tôi thật sự thích anh, tôi lúc đầu chỉ muốn nhìn xem anh rể tương lai là người như thế nào, nên nhờ vài người chụp hình anh, ai ngờ lần đầu nhìn thấy đã sinh hảo cảm, vừa rồi lần đầu nhìn thấy anh, tôi liền không bỏ xuống được nữa, toàn bộ cơ thể tôi bao gồm trái tim đều là của anh."

Chúc Cẩm Thành bị một màn này làm trở tay không kịp, lâu sau mới nghẹn ra một câu: "Cô thích tôi cái gì?"

Thẩm Quân không chút do dự, hai mắt sáng ngời: "Đương nhiên là vì anh rất đẹp trai, đáng người cao ráo, cơ rục cứng rắn, mùi hương trên người cũng dễ ngửi, chân dài thẳng tắp, khí chất bá đạo, tất cả mọi thứ của anh tôi đều thích, chỉ cần là anh tôi liền thích vô điều kiện."

"Đủ rồi!"

Chúc Cẩm Thành không nghe nổi nữa, thật sự những lời này quá là buồn nôn đi, nhiều năm như vậy lần đầu hần mới nghe được có người chai mặt thổ lộ với hần, lại là em vợ của hần, hần hiện tại chỉ mong Thẩm Quân có thể lập tức biến mất.

Thẩm Quân ám đạo không thôi, lại cảm thấy ủy khuất, không có nghe theo lời hần mà bỏ đi, chỉ có im lặng phía sau, đem tay mình đặt ở đùi quần hần, sau đó ở còn thịt, ra sức xoa nắn, ánh mắt đều ngập xuân tình.

Một tia bất ngờ lóe lên mắt hần, Chúc Cẩm Thành khiếp sợ nhìn đôi tay đan xoa xoa lão nhị mình.

Như thế nào? Sao có thể?

Mấy năm nay hần đi khám biết bao nhiêu danh y nổi tiếng, đều bó tay, hôm nay trên tay cô gái không biết xấu hổ này, lại cảm thấy hy vọng.

Chúc Cẩm Thành cả biểu tình kinh ngạc, Thẩm Quân biết đây là cơ hội tốt để tiến tới, lên tiếng: "Cách quần làm không tốt, trực tiếp đụng vào có thể hiểu rõ vấn đề mấu chốt nằm ở đây, anh có thể, có thể cởi quần ra không?"

Chúc Cẩm Thành: "Được."

Chúc Cẩm Thành mấy năm nay lần đầu tiên có nữ nhân chạm vào hạ thân của hần.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Bác sĩ và bệnh nhân

Không khí thực sự quá ái muội, giống như hần được gãi trúng chỗ ngứa.

Chúc Cẩm Thành ở dưới quần kéo ra một tí, lộ ra quần lót màu đen, hần khước môi cười lạnh, nhìn Thẩm Quân, lại thấy hai tai cô hồng hào, tay cô run rẩy kéo quần hần xuống, thật là một cảnh sắc tình.

Hần vì sao lại làm trò này, thôi coi như có thêm một hy vọng vậy.

Thẩm Quân nửa quỳ trên sàn nhà, trước mắt khoảng 10 cm là lão nhị Chúc Cẩm Thành.

Cho dù đang ngủ say, cũng quy mô đồ sộ ợa~~

Không biết có phải cô ảo giác hay không, rõ ràng cảm thấy lão nhị của hần hấp dẫn chết người, cô đang kích động mà run rẩy.

Thẩm Quân đã vì Chúc Cẩm Thành cảm thấy đáng tiếc, lại cảm thấy có chút may mắn.

Hần bởi vì bị Chúc Vũ Trạch trả thù, mà bị mất đi kiêu hãnh duy nhất của đàn ông, lại không thể trực tiếp giết người, trên người hần gánh vác quá nhiều hy vọng của người khác. Chỉ có thể lấy được thắng lợi cuối cùng, mới có thể rửa mối nhục xưa. Nhưng nếu hần không bị hại, không chừng cơn thịnh nộ này cùng với đám nữ nhân khác, tới nào cũng bách chiến bách thắng, vậy thì cô không thích chút nào.

Thẩm Quân kéo quần Chúc Cẩm Thành xuống, nhìn còn thịt của hần, bởi vì ít khi sử dụng mà màu sắc không tốt. Chúc Cẩm Thành vẫn ngồi im bất động, để cô tùy ý sờ soạng, làm bộ như một bác sĩ

chuyên nghiệp, xem qua xem lại, bóp mấy cái, nghiêm trang nói: "Trải qua lần khảo sát này, tôi tin tưởng có hơn 60% có thể thành công."

Chúc Cẩm Thành nhìn Thẩm Quân hoàn toàn nghi ngờ, 10% cũng không tin cô có thể thành công.

Còn Thẩm Quân lại nghĩ, cô tin tưởng cái hệ thống kia nga~, hần nói bảo đảm, tức là đảm bảo đi. Vì muốn thuyết phục Chúc Cẩm Thành, Thẩm Quân lấy ra nhiều chứng cứ: "Ồ Mỹ, tôi cùng với một vị lão sư có nghiên cứu qua về căn bệnh này của nam giới, chẳng qua đang nghiên cứu được một nửa, lão sư kia bị tai nạn mà qua đời. Trước mắt, tôi chỉ có thể áp dụng phương pháp này, nhưng tôi chắc chắn có thể chữa khỏi cho anh."

Ngừng ba giây đồng hồ còn nói thêm, "Cho nên, lấy tư cách là một bác sĩ tâm lý học, tôi nghĩ chúng ta nên ở chung một chỗ, mỗi ngày đều xem xét tình hình một chút, chắc chắn có thể thành công."

Chúc Cẩm Thành mặc lại quần, sau đó đứng dậy: "Vậy thì cô lo liệu đồ ăn mỗi ngày, với lại, phòng ngủ phải dọn dẹp một chút."

Quả nhiên, muốn có được trái tim, đường gần nhất là đi qua dạ dày, cô lấy danh là bác sĩ, lại bắt cô làm luôn quản gia, thật là kỳ quái.

"Lấy khăn trải giường phòng lúc này rửa sạch đi, cô qua ở phòng cho khách." Nói xong Chúc Cẩm Thành xoay người đi vào thư phòng. Thẩm Quân hơi ngượng ngùng hỏi: "Vậy tôi dùng tấm khăn trải giường kia được không?"

Chúc Cẩm Thành hơi ngừng lại, sau đó nói: "Tùy cô." rồi đi nhanh về phía thư phòng.

Thẩm Quân thấy hần đi rồi, lập tức chạy tới phòng chính đem đồ đạc bản thân chuyển qua phòng cho khách.

Chúc Cẩm Thành lúc này khóa trái cửa thư phòng, ngồi trên máy tính nhìn phòng ngủ của hần hôm nay bị một nữ nhân xa lạ chiếm đóng. Chúc Cẩm Thành thấy Thẩm Quân không có gì bất ổn, lại phát hiện ra cô đang thay đồ, đặc biệt là không thích mặc nội y xuyên thấu.

Sau đó lại nhìn thấy cô ôm lấy chăn trên giường, cười đến ngớ ngẩn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Sớm ngày chung đụng

Ban đêm, Thẩm Quân ngồi ở trước bàn trang điểm yên lặng cùng hệ thống 419 nào đó giao lưu:

"Cái chiêu xoa bóp đó đại khái bao lâu có thể chữa khỏi?"

"Ít nhất một tháng nga~, bởi vì khả năng chữa lành vết thương của muội chỉ có cấp E."

"Một tháng....." Cũng không quá lâu.

"Muội muội thấy quá chậm sao, thuật xoa bóp có thể áp dụng với thời miễn, ở trong suy nghĩ hần làm cho hần mơ tưởng đến chính mình và muội có quan hệ, cũng là liệu pháp tốt."

"Ý người là thời miễn hần, làm cho hần tưởng tượng được đang cùng với ta làm tình?"

"Muội....muội hiểu mà...."

Thẩm Quân trầm tư: "Được, cứ theo kế hoạch vậy."

Làm Hắc Đạo Lão Đại Yêu Tôi.

Cái hoa si Thẩm Quân càng ngày càng nở rộ trong lòng, nếu cô không cố gắng kiềm chế, không chứng chính mình thật sự nhào tới liếm côn thịt hần, hoặc sẽ không tự chủ được, cưỡng hôn hần. Chi có thể nói, Chúc Cẩm Thành đối với Thẩm Quân có mị hoặc quá lớn, giống như máu lưu thông trên người, không thể chối bỏ, cô chỉ mong có thể sớm ngày xâm phạm hần, cho hần bất tỉnh.

Cô ở trước giường nhìn thấy cái chăn mà Chúc Cẩm Thành đã ngủ qua, thân mình không nhịn được nằm trên giường, hai chân kẹp cái chăn lại ra sức ma sát, về mặt đây si mê. Nếu hần thấy cô thích hần như vậy, liệu có một chút động tâm không?

Mấy ngày sau, mỗi ngày cô đều làm tốt cơm, buổi tối kiểm tra lão nhị của hần, vận hành thuật xoa bóp. Hết thấy đều hài hòa tuyệt đối.

Trên bàn cơm hai người an tĩnh ăn cơm, không nói chuyện giao lưu, Chúc Cẩm Thành ăn xong liền rời khỏi, Thẩm Quân đứng ở cửa chính cười với hần ngọt ngào. Vừa đóng cửa lại, thì hiện nguyên hình, hoa si Thẩm Quân lại trời dậy, đi vào phòng ngủ của hần, nhìn quần áo của hần, mở ra nơi hoàn toàn thuộc về Chúc Cẩm Thành.

Hạnh phúc quá đi..

Quần áo nhiều như vậy, cô mượn tạm một bộ, chắc là không sao đâu nhì, nghĩ liền làm, Thẩm Quân trộm một cái áo sơ mi trắng của hần, còn chưa thỏa mãn, lấy luôn đủ một bộ, cộng thêm một cái quần lót, một chút cũng không ngượng ngùng, còn cười hắc hắc hai tiếng.

"Alo, Thẩm Quân tối cùng chị tham dự tiệc. Trang điểm đẹp một chút."

"Đi làm gì?"

"Bị ngốc à?"

"Chị đừng quên chị có vị hôn phu rồi đấy."

"Tên đó bán thân bất toại, Thẩm Quân, người muốn ta chết buồn à. Đứng 5h chiều, chị qua đón, vậy đi, cúp."

Thẩm Quân cũng muốn nói chuyện rõ ràng với thẩm hạm, tránh cho sau này hai chị em dành một người đàn ông, tạo thành một vỡ kịch lớn.

Thẩm Quân nhấn cho Chúc Cẩm Thành một tin nhắn, nói với hần cơm chiều sẽ không làm.

Chúc Cẩm Thành có thể coi là mỗi ngày đều về nhà ăn cơm, trừ bỏ cơm trưa là không. Không tởi không tởi.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 62: Thay đổi tâm tư

Buổi chiều, Thẩm Quân ăn mặc đơn giản rồi vội ra cửa, lại phát hiện Chúc Cẩm Thành ở một biệt thự biệt lập với bên ngoài, rất khó để bắt được xe taxi nếu có việc gì gấp. Cô hẳn là nên mua một chiếc xe.

Xung quanh nhà ở đều là một mảnh sạch sẽ quanh quẽ. Cô ngần ngừ mười phút, đột nhiên trước nhà xuất hiện một chiếc xe thể thao mui trần.

Mỹ nhân trong xe không ai khác là Thẩm Hạm. Tóc xoắn dài màu nâu, kính râm màu đen bản to che một nửa khuôn mặt tinh xảo. Khoác một cái áo kiểu công sở màu đỏ, làm nổi bật hân giữa trời.

Trái lại với Thẩm Hạm, Thẩm Quân chỉ mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng với quần tây, Thẩm Hạm nhìn cảnh này cười nhạo cô một tiếng: "Cái quái gì vậy, em mặc như vậy đến buổi tiệc có khác gì thành bảo mẫu của chị dâu. Lên xe, dẫn em đi thay đổi bản thân."

Thẩm Hạm đánh tay lái, không kiên nhẫn nói: "Triệu lão gia hôm nay đại thọ 70 tuổi, hai chúng ta là đại diện nhà họ Thẩm. Dù sao cũng nên nỗ lực một chút, lễ vật chị chuẩn bị rồi, đến đó làm bù nhìn là được."

"Em biết rồi.Chúc Cẩm Thành có tới không?" Thẩm Quân tưởng tượng nếu Thẩm Hạm và Chúc Cẩm Thành có đứng cùng nhau một chỗ, mọi người giới thiệu họ là hôn phu sắp cưới, cô thật sự không thấy thoải mái.

Thẩm Hạm bĩu môi: "Mặc kệ hân, nếu anh ta có tới thì em phụ trách. Dù sao chị cũng không muốn cùng với hân hát tuồng trước mặt mọi người."

Tuy là Thẩm Hạm bất mãn với mấy lời trào phúng của Thẩm Hạm, nhưng thấy được câu trả lời mà mình mong muốn,Thẩm Quân cũng thấy tạm vừa lòng. Trải qua hơn một giờ trang điểm cầu kỳ, Thẩm Hạm cuối cùng cũng nhìn Thẩm Quân với ánh mắt người nhìn "người".

Hai chị em Thẩm Gia xinh đẹp xuất hiện ở đại thọ, làm cho cả một hội trường từ trai đến gái đều không khỏi chú ý. Một người mỹ hoặc phong tình, một người uyển chuyển thanh lãnh. Mỗi người một vẻ, cho dù lớn lên có phần giống nhau, nhưng nhìn so qua cũng không tới nỗi nhận nhầm.

Chúc Cẩm Thành đang cùng Triệu Gia bên này nói chuyện. Hướng về phía cửa nhìn lướt qua, nhìn thấy Thẩm Quân, bộ dáng cô ấy ngày hôm nay so với ngày thường, hoàn toàn bất đồng.

Trong đầu đột nhiên nghĩ đến cảnh tượng Thẩm Quân ở cùng với hân, bộ dạng rên rỉ yêu kiều, Chúc Cẩm Thành nhìn không được nhếch môi, gầy tiếp theo lại nhận ra bản thân đang chìm đắm trong hành vi sở khanh không thể tin tưởng được.

Xung quanh bốn bề rộn ràng nhộn nháo, trong không khí phảng phất mùi thuốc lá, cùng với mùi nước hoa của nữ. Dưới ngọn đèn sang trọng trên đầu, ánh sáng không đủ để nhìn thấu đã tâm của những con người ở đây, bên trong thanh tâm mỗi người, đều ẩn một con dao nhỏ.

Thẩm Quân tuyệt đối không thích mấy bữa tiệc như thế này, đến đây như cá nằm trên thớt, bị người khác soi mói bình phẩm, trong lòng cô phiền chán không chịu được. Thẩm Hạm thấy vậy, đẩy đẩy cô: "Tìm chỗ ngồi đi, chị đi lòng vòng"

"Tôi gặp người quen, qua đó chào hỏi một chút. Bữa nào cùng nhau ăn cơm." Chúc Cẩm Thành chào hỏi Triệu Gia xong xoay người đi về hướng Thẩm Quân.

Thẩm Quân nhàm chán ngáp ngắn ngáp dài, sau đó lại thấy Chúc Cẩm Thành đang đi đến, lập tức ngồi thẳng người lại.

"Đi thôi." Chúc Cẩm Thành đến nhìn cô từ trên cao.

Từ góc độ của hân, có thể nhìn thấy đôi bông đào khe rãnh giữa ngực sâu dài, tưởng tượng đến cảnh này lại bị nam nhân khác nhìn thấy, hân đột nhiên cảm thấy tức giận. Thẩm Quân có chút kinh ngạc, sau đó nghe theo đứng dậy, nhưng bị trẹo chân, cả người đổ về phía trước, Chúc Cẩm Thành ôm chặt lấy eo cô.

"Anh rể..." Hoa si Thẩm Quân bật chế độ online, trong âm thanh mang theo nũng nịu, sắc mặt hồng hồng. Hai tay cô đặt trên ngực hân.

Ở một nơi không xa, một nam nhân cầm ly champagne, nhìn chăm chăm vào một màn này. Nụ cười trên môi âm trầm.

Thẩm Quân vừa về tới nhà, đã quyết định sau khi tắm xong sẽ cùng Chúc Cẩm Thành hảo hảo tâm sự.

Trong phòng tắm, nước chảy không ngừng, dòng nước trôi theo cơ thể Chúc Cẩm Thành, gạt bỏ hết những phiền muộn hân không lý giải được. Tắm xong, tùy ý quần đại một cái khăn tắm bên hông rồi đi ra ngoài.

Mới ra không được bao lâu, hân nghe được tiếng đập cửa, bên ngoài là yêu tinh nào đó vừa tắm xong, trên người cô còn mặc áo sơ mi trắng...Ừm, là áo của hân.....

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Ái muội

Chúc Cẩm Thành nghĩ thầm, dù sao hân cùng với Thẩm Hạm cũng chỉ là hữu danh vô thật, nếu đổi từ Thẩm Hạm thành Thẩm Quân, đây chắc chắn là một ý tưởng không tồi.

Thẩm quân nhìn hân, trong mắt tràn đầy nhu tình, không chút nào che dấu tình yêu, trần trụi công khai, trần trụi thô lộ, cô yêu hân, cả đời này cũng chỉ thuộc về một mình hân. Cô dùng cách trực tiếp nhất để biểu đạt, Chúc Cẩm Thành có thể liếc mắt một cái, liền hiểu rõ, phía bên dưới áo sơ mi lộ ra cảnh đẹp, hai viên đậu đỏ nhỏ lên trước ngực, hân thậm chí hoài nghi cô có mặc quần lót hay không.

Những giọt nước trong suốt trên người Chúc Cẩm Thành, bên hông còn đeo khăn tắm, thân người cao lớn vững chắc, Thẩm Quân sáng mắt, cô muốn kéo cái khăn tắm đáng ghét kia xuống a, phía bên trong chắc chắn giấu một tiểu gia hỏa đáng ghét, hạ thân cô trống vắng bắt đầu chảy nước. Ngọc Nữ biến thành Dục Nữ chỉ trong một nháy mắt, không có gì là khó, chỉ cần người trước mặt là ai mà thôi.

"Sao vậy?" Chúc Cẩm Thành xoay người, lộ ra cái miệng gọi cảm, cầm lấy áo tắm dài mặc vào.

Thẩm Quân thiếu chút nữa là nhào lên, khuôn mặt hồng bạo, thở hổn hển, "Tối, tối giờ kiểm tra.". Nói xong lại cúi đầu, muốn nhìn nhưng không dám.

Chúc Cẩm Thành ngồi ở mép giường, một bộ dạng lười biếng tùy ý, tách ra hai chân, vỗ lên nệm: "Lại đây."

Thẩm Quân nghe lời đi qua ngồi xuống, Chúc Cẩm Thành thật quá mê người, làm cô vô khả năng chống cự.

Thẩm Quân đột nhiên thanh tĩnh,Chúc Cẩm Thành tuy mê người, nhưng hấn vẫn đang bắt lức: "Anh rẻ, em giúp anh."

Sau đó, hấn trực tiếp cởi bỏ đai lưng, nửa lộ nửa không, chờ Thẩm Quân chính mình động thủ.

Thẩm Quân không biết xấu hổ, ngồi quỳ trên sàn, trông miệng nói: "Thật ngại quá."

Nhưng tay lại xốc áo tắm dài đi, xem tiểu đấng ghệt kia. Một ngày không thấy, như cách tam thu, chính là như vậy nha.

Tay Thẩm Quân đụng vào còn thịt, đôi mắt nghiêm túc, dùng kỹ thuật xoa bóp, khai thông huyết quản. Mười phút sau, tay cô mỏi nhừ, còn thịt vẫn như cũ, mềm oặt. Quả nhiên, vẫn phải dùng đến thôi miên.

Thẩm Quân vẫn duy trì tư thế cũ, ngẩng đầu nói với Chúc Cẩm Thành: "Anh rẻ, em mới tìm được một tư liệu, trong quá trình mất xa có thể kết hợp với thôi miên, anh có thể phối hợp với em, chỉ cần thả lỏng tâm tình, kết quả sẽ tốt hơn."

"Em muốn làm gì, thì làm cái đó." Chúc Cẩm Thành tùy ý, chẳng qua nghe những lời này làm cô nhiệt huyết sôi trào, muốn làm cái gì....ừm...làm anh...làm chết anh.

Thẩm Quân đứng dậy, bảo hấn nằm lên giường: "Em sẽ bật một ít nhạc nhẹ, dẫn anh vào trong một giấc mộng, chỉ cần làm theo bản năng, muốn làm gì, thì cứ làm như thế, không cần kiêng kị, không cần chần chờ. Giấc mơ của anh, anh có thể tùy ý làm chủ, bắt kẻ ở đây, hay là, làm cùng ai."

Chúc Cẩm Thành gật đầu, nhắm mắt lại, Thẩm Quân nhin không được cười trộm, không phát hiện Chúc Cẩm Thành lúc này cũng mỉm cười.

Bật lên một thể loại nhạc nhẹ nhàng phiêu lãng. Thẩm Quân bắt đầu quá trình thôi miên, tiến hấn vào trong giấc mộng hoan ái, thiên đường tính phúc.

"Anh đang ở một thảo nguyên rộng lớn, gió lúc này nhẹ nhàng thổi, xung quanh đều là một mảng yên tĩnh, dọc theo con suối nhỏ chính là rừng rậm âm u...."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Giấc mộng hoan ai (h)

Chúc Cẩm Thành ở trong tiềm thức, dần dần hiện ra khuôn mặt Thẩm Quân, sau đó hấn từ xa đi tới, ở khoảng giữa có một thân thể trần trụi trắng nõn mê người.

Hấn nghe theo bản năng, đi gần hơn nữa, gần, gần thêm nữa, hấn muốn tới gần yêu tinh mê người kia.

Khi tới gần, hấn nhìn thấy người đó chính là Thẩm Quân, thật sự hấn không cảm thấy bất ngờ, bởi vì bản năng hấn cho rằng, chỉ là Thẩm Quân, hoặc là không ai khác.

Lúc này, bên tai có một âm thanh mờ ảo vang lên: "Anh nhìn thấy ai, anh rẻ."

"Thẩm Quân" hấn nhận ra rõ âm thanh kia, là giọng nói của Thẩm Quân.

"Anh rẻ, anh có muốn người đó không?" Cô nghe một tiếng Thẩm Quân từ miệng hấn, đòi sau liền quyết chỉ cần hấn muốn, và cô có khả năng đáp ứng, nhất định thỏa mãn hấn, cùng hấn trầm luân.

Chúc Cẩm Thành tựa như được tiếp thêm sức mạnh, cả người đột nhiên thấy sướng như điên. Trước mắt, nữ nhân ngon miệng thơm tho, hầu kết hấn kích thích vài cái, không do dự xoa nắn ngực nhũ Thẩm Quân, cúi đầu xuống điên cuồng hôn cô.

Cô có phải em vợ hay không cũng được, cho dù cô là ai, chỉ cần là Thẩm Quân, chỉ cần là hấn muốn, hấn nhất định phải có cho bằng được.

Hấn bế cô lên, thân thể yếu tính trắng nõn mềm mại, trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái giường. Không có quần áo gì ngăn cản bọn họ, trực tiếp dùng thân thể trần trụi chạm vào nhau, tay hấn ở mộng cô ra sức vuốt ve, xúc cảm tốt đến cuồng không thể ngăn cản được. Còn thịt phía dưới càng lúc càng trương to.

Lâu lắm hấn không có chạm vào nữ nhân, hấn thiếu chút nữa đã quên cơ thể nữ nhân ra sao, cùng nữ nhân làm tình sẽ có cảm giác gì. Trước kia hấn không phải là người nặng dục, cũng càng không có ham muốn ép buộc nữ nhân. Cũng chưa đụng qua người phụ nữ nào.

Thẩm Quân trong mắt đều là mê luyến cùng khát vọng, cô chủ động câu lấy cổ hấn, dùng nhũ thịt đầy đặn ép sát người hấn, đỉnh hồng kia cọ loạn trên người.

"Ừm...anh rẻ...cái còn thịt kia hư cứ chạm vào người ta..." Vừa nói, mặc vừa đỏ một tấc, đầu lười nhỏ lại vô tình liếm cánh môi.

Chúc Cẩm Thành nghe được, càng kích động, đánh vào cái mộng của cô: "Gaoan, em làm nó hư, thì tự em thu nhập nó, phải dùng cái miệng nhỏ thu nhập nó thật tốt, nếu không, anh rẻ không tha cho em, sẽ phạt em nặng."

Thẩm Quân bị ném lên giường: "Anh rẻ hư hư, muốn trừng phạt em thế nào....dùng cái còn thịt kia đâm em chết sao...."

Chúc Cẩm Thành cười khê: "Không phải trừng phạt, mà là cùng nhau hưởng thụ, gaoan, không hầu hạ anh rẻ tốt, anh liền đánh cái mộng nhỏ của em."

Xung quanh giường, có rất nhiều canh cỏ, xung quanh xum xuê, có mùi thoang thoảng của hoa. Ừm, cảm giác đã chiến, thật là kích thích.

Cái còn thịt kia cô trương, hấn sắp nhìn hồng rồi, hấn nằm trên người cô, gấp không chờ nổi, lấp kín miệng cô, đầu lười ở bên trong thành công chiếm đoạt, khoang miệng hấn có mùi thuốc lá nhân nhật, nhưng không làm người ta chán ghệt.

Thẩm Quân lúc này cũng kích động, không thể tin được người cô yêu thương đang ở cùng cô, cùng cô hôn môi, cùng cô triền miên. Khó có thể miêu tả được cảm giác này.

"Ừm..." Thẩm Quân chủ động, không ngừng phát ra âm thanh kiều mị. Cùng hấn truy đuổi, hôn đến kinh hồn nhập phách, hôn đến hòa nhập cùng nhau. Bọn họ ôm đối phương thật chặt, như là muốn cùng nhau trao cho đối phương những thứ tốt đẹp nhất.

Hạ thân hấn hạ thấp xuống tiểu huyết kia, ra sức ma sát. Chúc Cẩm Thành thở hổn hển, tràn ngập ý dục niệm, ở xương quai xanh gặm ra vài vết hồng hồng. Mút vào lại kéo ra hai bầu vú no tròn.

"Um..anh rẻ...anh hư...hư.....um..." Hấn gặm lăm Thắm Quân đau đớn nhưng cô muốn nhiều hơn nữa, muốn hấn yêu thương cô.

Lúc này, Chúc Cẩm Thành nghe được Thắm Quân kêu hấn hai tiếng anh rẻ, cảm giác loạn luân này làm hấn đạt tới cái khoái cảm cực kỳ cao nhất, anh rẻ, anh rẻ, xưng hô này không hề tồi.

"Có muốn anh rẻ vào bên trong không...hửm..." Chúc Cẩm Thành dùng côn thịt chạm chạm vào đỉnh âm đạo, chậm rãi ma sát.

Thắm Quân rên rì: "Um...muốn...muốn....mau làm em....mau mau...." tay nhỏ dưng vào côn thịt, kéo nó về phía tiểu huyết của mình.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Vận động ngọt ngào (h)

Tới bước này mà còn nhịn được, Chúc Cẩm Thành không phải là nam nhân.

Chúc Cẩm Thành dận lòng, không làm chết cô, tên của hấn sẽ viết ngược lại.

Hấn lấy một ngón tay, hung hăng đâm vào tiểu huyết của cô, trong miệng mắng yêu: "Tiểu yêu tinh chết tiệt." Ngón tay hấn dưng vào một cái rào chắn mỏng bên trong, sau đó rút ra, thay vào đó là côn thịt to lớn.

Quy đầu thô to như một thanh kiếm sắc bén, đâm vào, xuyên qua cả lớp bảo vệ, thọc vào điểm sâu nhất, yếu mềm nhất của nữ nhân. Thắm Quân biết được hạ thân mình đủ ướt đầm rồi nhưng không ngờ sau khi hấn tiến vào, liền đau đến như thế, toàn thân co rút, ngón chân cong chặt chịu đựng đau đớn.

"Um...r...r..." Cô ghen ngào muốn đẩy hấn ra, nhưng cơ thể Chúc Cẩm Thành giống như một cái cây lớn, vững chãi không dịch chuyển.

Thắm quân khó chịu bao nhiêu, Chúc Cẩm Thành sáng khoái đến muốn nổ tung, cái vách nhỏ chật hẹp hút chặt côn thịt hấn, trước kia hấn chưa từng cảm nhận được khoái cảm điên cuồng như thế này, hấn phát ra âm thanh thỏa mãn mê người, cùng với Thắm Quân bắt đầu giao hợp với nhau.

Thắm Quân chôn mặt bên trong ngực hấn, bộ dạng thập phần đáng thương, làm hấn không nhịn được sinh ra lòng trắc ẩn, hôn lên vành tai mẫn cảm của cô, làm cô dờn đi lực chú ý, sau đó cúi xuống mút vào đầu vú cô, liếm đến cô bần rần vô lực.

Hạ thân chặt chẽ vận động, tiếng ồ dặc ở bên tai Thắm Quân như tiếp thêm sức mạnh cho cô dưng cảm chịu đựng cơn đau, hấn muốn câu dẫn cô, muốn cô có thể cùng hấn cảm thụ được sung sướng, cao trào của dục vọng.

Thực mau, cơn đau đi qua, khoái cảm ồ ạt kéo tới, tiểu huyết Thắm Quân bắt đầu tiết ra nhiều nước, côn thịt to lớn trơn trượt mà tuột ra ngoài, Chúc Cẩm Thành nhỏ giọng: "Tiểu ham ăn."

Thắm Quân khuôn mặt đỏ bừng, cố ý kẹp lại hai chân, làm Chúc Cẩm Thành rên lên tiếng, trong lòng cô thực vui vẻ nga, bị động hóa thành chủ động. Hai chân quăn lấy eo hấn, cái miệng nhỏ phía dưới ăn hấn không ngừng.

Hấn đâm vào trong người cô, cô dùng sức kẹp chặt, một tiếng một lui, phối hợp kháng khí.

"Um..anh rẻ thật lớn....chị mà biết...thì làm sao bây giờ...r...um..." Thắm Quân nói những lời kích thích đến hấn, cô cùng với anh rẻ mình đang làm cái loại chuyện điên rồ cùng nhau.

"Vậy có được xem là loạn luân không...r...um...sâu quá..." Nghe Thắm Quân nói đến hai từ loạn luân, Chúc Cẩm Thành càng thêm hưng phấn, cái loại chuyện quan hệ cấm kỵ này làm người ta mơ màng, có người thì phản đối, nhưng ném rồi thì không ngừng được, trầm luân vào cái hố do chính dục vọng tạo lên.

"Yêu tinh..." Chúc Cẩm Thành ra sức bóp chặt bầu ngực cô, hai viên trần châu ở phía dưới côn thịt hấn vì va đập mạnh mà đập vào mông nhỏ của cô.

Hấn liên tục thọc vào sâu rồi rút ra, tiểu huyết bị lôi lôi kéo kéo, Chúc Cẩm Thành hai mắt đỏ ngầu, dề lên trên người Thắm Quân. Bên tai là tiếng rên rì kiều mị của cô, trong lòng tràn đầy biểu cảm phong phú.

Quy đầu không thỏa mãn, không ngừng muốn nhiều hơn, tiểu huyết mềm mại lại mời mọc, hấn cố gắng hạ thân thật sâu, đột nhiên nghe Thắm Quân nói: "Aa....không muốn nữa....sâu quá....anh rẻ....làm chết em....a...um..." Thắm Quân kích thích đến đỏ cả mắt, nước mắt cũng rớt xuống, cô sắp điên rồi.

Qua rất lâu sau đó, Chúc Cẩm Thành mới bắn một lần tinh, côn thịt không nghỉ ngơi lại tiếp tục bành trướng, lại bắt đầu thao tác, màu trắng đục từ bên trong chảy ra không ngừng.

Thắm Quân sung sướng, đối với hạ thân đang dơ của mình không cảm thấy chán ghét.

Trải qua cuộc hoan ái rất dài, Chúc Cẩm Thành ôm Thắm Quân thật chặt, lắng nghe nhịp tim của cô, ôm cô tiến vào giấc ngủ, nhưng côn thịt kia vẫn nhất quyết không chịu ra khỏi hang động.

Bên tai truyền đến giọng nói trầm thấp: "Nghỉ ngơi cho tốt, chúng ta lại tiếp tục, anh rẻ."

Dứt lời, côn thịt kia lại động động, tham lam muốn thêm một lần.

Thắm Quân nói, cô thật sự hết cách, chẳng lẽ không định để cô nghỉ ngơi một chút.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Thay đổi nhỏ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Cảnh trong mơ quá là chân thật, Chúc Cẩm Thành sa vào rồi không muốn thanh tỉnh nữa.

Thắm Quân ngồi kế bên Chúc Cẩm Thành, nhìn thấy rõ âm thanh biểu tình trên gương mặt, mỗi cái nhú mào mím môi đều nhìn rõ.

Cô rõ ràng cảm nhận được từng cơn khoái cảm của hấn, tiểu huyết của cô cũng đã tiết ra xuân thủy, thấm ướt ra trải giường của hấn.

Cô ở bên tai nhẹ giọng nói với Chúc Cẩm Thành: "Dậy thôi, anh rể."

Lời nói nhẹ nhàng làm Chúc Cẩm Thành bừng tỉnh, hẩn nhìn toàn cảnh xung quanh, cách bài trí quen thuộc, hẩn không thể tưởng tượng được, cái giấc mơ kia thật sự quá sống động, cơ thể cũng được phát tiết sung sướng.

Hẩn đã sớm từ bỏ hy vọng, nhưng mà Thẩm Quân vẫn giúp hẩn được. Tuy là bên ngoài không thay đổi nhiều, nhưng hẩn hiểu rõ hơn ai khác bản thân mình.

Hôm sau là thứ 7, Thẩm Quân ngủ một giấc tới trưa, định tới phòng bếp tìm đồ ăn, thì thấy Chúc Cẩm Thành bình thường không ở nhà, hôm nay lại không đi làm.

Thẩm Quân xấu hổ: "Chào buổi sáng, anh rể."

Chúc Cẩm Thành nhìn cô, nhân nhật nói: "Chào buổi sáng."

Chúc Cẩm Thành giả vờ trấn định, không thêm quan tâm bộ dạng mê người của cô.

Nhìn thấy Thẩm Quân, Chúc Cẩm Thành cảm nhận được hạ thân hẩn nhúc nhích, hẩn không thể không thừa nhận, hẩn rất để ý Thẩm Quân.

Thẩm Quân không định đi thay quần áo, cứ như vậy mà đi vào bếp, sau đó bưng ra hai cái mâm, chỉ đơn giản là mì trứng gà với một ít thịt giò hun.

Ăn xong bữa sáng, Thẩm Quân cũng không định quấy rầy Chúc Cẩm Thành, cô đi mở thùng thư ra xem, Thẩm Quân nhìn thấy một lá thư gửi cho cô, vừa mở ra đã kích động cười cười, làm cho thanh niên nào đó đang theo dõi cô qua máy bảo vệ không khỏi sùng sốt ngây người.

Thứ hai Thẩm Quân chính thức đi làm. Ở trên bàn làm việc nhìn thấy đơn xin việc của Thẩm Quân, Chúc Cẩm Thành cười giảo hoạt. Trò chơi này giống như là mèo vờn chuột, ai cũng có thể là mèo, cũng vừa có thể là chuột.

Sáng thứ 2, Thẩm Quân tiễn Chúc Cẩm Thành ra cửa, sau đó cũng bắt đầu chuẩn bị đi làm. Cô vừa mua một chiếc xe thể thao màu vàng, vì cô thích xem phim Transformers nha, nên mua hẩn một chiếc giống như vậy.

Chúc Cẩm Thành đương nhiên biết Thẩm Quân chạy phía sau hẩn, nhưng cũng không thêm bắt bẻ cô. Lúc hẩn đến công ty, trên môi vẫn giữ nụ cười nhật, làm cho trợ lý Phí Huân thật sự bất ngờ, cũng với tài xế Chu nhìn nhau một lúc, trong mắt đều là nghi ngờ hoa mắt.

Thẩm Quân lúc này ở bãi đậu xe, nhìn tòa nhà Chúc Thị trước mặt, cô vẫn là nên đến sớm, ngày đầu tiên đi làm nếu đến trễ, Chúc Cẩm Thành sẽ cảm thấy cô là người tùy tiện yếu kém.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Sẽ không ai làm phiền chúng ta

Tòa nhà chính tập đoàn Chúc Thị có tổng cộng 66 tầng, chính là có nghĩa thuận buồm xuôi gió. Văn phòng Chúc Cẩm Thành ở tầng cao nhất trong tòa nhà, cũng là nơi mà Thẩm Quân làm việc. Ở tầng 66, một nửa là thuộc về riêng tư Chúc Cẩm Thành, nửa còn lại là do thư ký và những người liên quan làm việc.

Thẩm Quân hưởng ứng lệnh triệu tập, làm trợ lý sinh hoạt cá nhân cho tổng tài, chính là một lòng chăm sóc tổng tài thật tốt. Nghe nói là trước đây có người từng làm ở vị trí này, nhưng mà đối với Chúc Cẩm Thành bày mưu kế, nên bị khai trừ.

Thẩm Quân tới, giới thiệu đơn giản bản thân, rồi lại hỏi hộp chờ người nào đó tới.

Phí Huân là trợ lý thân cận của Chúc Cẩm Thành, nhìn thấy Thẩm Quân thì lên đánh giá, bề ngoài cùng với khí chất không tồi, chỉ hy vọng có thể an phận. Chẳng qua vị trí này ban đầu tìm một người

là nam, không hiểu tại sao lại xen được vào một nữ nhân.

Phí Huân trực tiếp nói với Chúc Cẩm Thành: "Chúc Tổng, nếu ngài muốn tôi có thể trực tiếp đuổi người bên ngoài đi." Hần là người thân cận, đương nhiên hiểu rõ Chúc Cẩm Thành không thể cùng với nữ nhân làm cái chuyện kia.

"Không cần." nhìn Phí Huân liếc mắt: "Cô ấy là người của tôi."

"Dạ, Chúc Tổng là tôi nhiều chuyện." Phí Huân nỏ tung, người phụ nữ đầu tiên được Chúc Cẩm Thành thừa nhận thân phận, hẳn không khỏi bất ngờ.

Sau khi Phí Huân rời khỏi, Thẩm Quân đứng dậy gõ cửa vào. Hôm nay Thẩm Quân mặc đồ công sở đơn giản, nhưng đường cong trên cơ thể không thể che giấu, cổ áo mở sâu lộ ra xương quai xanh quyến rũ.

"Chúc Tổng, tôi là trợ lý sinh hoạt mới của ngài." Thẩm Quân vừa cung kính vừa chuyên nghiệp nói.

Chúc Cẩm Thành nhìn chằm chằm môi cô, thấy cô rõ ràng rất mê người, nghĩ một hồi lại muốn cùng cô trầm luân. Hần cảm lấy điều khiển từ xa, khóa cửa phòng làm việc. Rồi lại nhìn cô: "Lại đây."

Sau khi Thẩm Quân tới gần, hẳn im lặng cái gì cũng không nói, qua một hồi thì mở miệng: "Em muốn làm cái gì cơ?"

Thẩm Quân liếc Chúc Cẩm Thành một cái, tầm mắt của hắn quá là có tính xâm lược đi.

"Những gì người khác làm được, em cũng sẽ làm được, cho dù không làm được, cũng sẽ học đàng hoàng."

Cô dùng cái kỹ thuật xoa bóp kia, có thể dễ dàng nắm hắn trong lòng bàn tay, nghĩ tới đây, cô cảm thấy bản thân không tệ tới mức bị hắn đuổi ra khỏi phòng làm việc đầu nhí.

Chúc Cẩm Thành cười như không cười nhìn cô: "Vậy đem những việc người khác không làm được nhưng em lại rất giỏi ra, cho tôi xem một lần."

Cô thật sự kinh ngạc, hẳn như vậy mà muốn, ngay tại đây....

"Chúc Tổng, xin thất lễ vậy." Thẩm Quân khom lưng, biểu hiện chân thành.

Sau khi cô khom lưng xuống, cổ áo rộng hở ra, lộ ra bên trong là nội y màu xanh ngọc bằng ren, nhìn thấy hai bầu ngực mềm mại.

Chúc Cẩm Thành khòe mắt co rúm. Thẩm Quân lúc này quý xuống hai chân hắn, vén tóc dài ra đằng sau tai, sau đó kéo quần hắn xuống, kéo ra lão nhị bên trong. Rừng cây màu đen, bên trong giống như một con thú chỉ là ngù đồng, gân xanh còn lượn lờ, quy đầu màu đỏ sậm khi thể bức người, nhìn thôi mà Thẩm Quân không thể thắm nuốt nước miếng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Bồi đức có lý (h)

Chúc Cẩm Thành mặc dù bất lực, nhưng côn thịt của hắn so với người thường vẫn là lớn hơn nhiều. Mùi đàn ông xông thẳng vào mũi Thẩm Quân, làm cô ngo ngoe rục rịch.

Thẩm Quân đỏ mặt, xoa nắn côn thịt mềm, cho dù hiện tại nó vẫn chưa thức tỉnh, nhưng cô tỉnh sớm muộn gì cũng ngẩng cao đầu mà nhìn cô.

Hoa si Thẩm Quân thức tỉnh, thiếu chút nữa vì hạnh phúc mà bật khóc, Thẩm Quân nắm côn thịt trong tay không chút xấu hổ cúi đầu liếm láp, trong căn phòng yên tĩnh phát ra âm thanh liếm mút.

Chúc Cẩm Thành bất lực, nhưng tâm lý bình thường, đặc biệt là thị giác của hắn cực kỳ nhạy, Thẩm Quân mỗi ngày đều kêu hắn là anh rể, nhưng hắn biết được, Thẩm Quân trên đời là độc nhất vô nhị, ngoài bản thân hắn ra, không ai được quyền sở hữu cô.

Trong lòng muốn gì liền lập tức hành động, Chúc Cẩm Thành kéo Thẩm Quân lên, ngồi trên đùi hắn, làm cô hết sức kinh ngạc, hẳn cúi người hôn lên cái miệng nhỏ, nó có mùi tanh, thêm một chút mặn,, nhưng là hương vị ngọt ngào muốn chết.

Thẩm Quân không biết làm sao, hai tay ngơ ngác bầu vú quần áo hắn, thân thể kích động phát run, hai cái lưỡi giao nhau, tay hắn đặt bên mông cô.

"Ừm..anh rể..." Cô bị hôn đến không thở nổi, thân thể né ra sau, Chúc Cẩm Thành lại từng bước ép sát, thẳng đến đặt cô trên bàn làm việc, không để cô lui.

Hai tay Thẩm Quân để trên ngực hắn, chống đẩy, cô muốn hít thở tí không khí, thiếu chút nữa bị chết đuối trong cái hôn của hắn.

"Không được sao." Chúc Cẩm Thành trêu chọc cô, tay lại vỗ vào mông cô, đem cả người cô ôm lên bàn, nhấc chân cô lên, đem nịt ngực trên người đẩy lên, lộ ra hai núm thịt cao vút.

Thẩm Quân hô lên, ngực bị Chúc Cẩm Thành ngậm lấy, âm áp bao phủ hai ngực vừa mẫn cảm vừa kích thích, mang theo khoái cảm nhỏ, hắn cúi váy cô ra, còi luôn cả quần lót, tay kia xoa nắn âm hộ ri nước, lúc nhẹ nhàng lúc kích động, chọc đến cả người cô nhũn ra.

Bất lực không có nghĩa không thể đùa giỡn nữ nhân, nếu Chúc Cẩm Thành nguyện ý, có bao nhiêu người phụ nữ vì lấy lòng hắn mà xếp hàng dài, nhưng, cần bán cho dù là phát tiết hắn cũng không hứng thú. Mà Thẩm Quân thì khác, cô có nhiều cách làm cho hắn cao trào dù vật kia không nhỏ lên được.

Chúc Cẩm Thành có bệnh, Thẩm Quân trị giúp hắn, cả đời hắn đã định, nữ nhân này chỉ có thể là của hắn mà thôi.

Mạnh mẽ mút vai đầu vú cô, nghe cô rên ri yêu kiều, trong lòng hắn ngập rên ri.

Thẩm Quân trước đây hay chủ động dụ hoặc, nhưng hắn biết cô ngây ngô ra sao, cơ thể thành thật thế nào.

Thẩm Quân cảm nhận được có vài ngón tay cắm vào trong tiểu huyết cô, cô hét lên, sau đó cố gắng áp chế âm lượng.

"Ừm..anh rể...không được....em không được."

Thẩm Quân đáng thương nhìn Chúc Cẩm Thành, môi đỏ sưng. Hai tay hắn xoa bóp ngực cô: "Ngoan, sau này anh rể nhất định làm chết em."

Cái câu anh rể này làm hắn khoái cảm đến cực độ, cái cách mà người ta đối mặt với thể loại loạn luân cấm kỵ nhưng không thể nào khống chế được tâm tình. Một bàn tay xoa nắn bóp mạnh núm thịt, một tay khác ở dưới tiểu huyết ra vào vào, cho tới khi hắn cảm nhận được lá chắn mỏng bên trong.

Quả nhiên là hắn đúng.

Chúc Cẩm Thành kích động, kéo xuống hoàn toàn quần cô, nơi riêng tư bạn lộ trước mặt hắn, sau đó hắn nắm chính mình còn thật không thể cương cứng, còn thật nhả vào bên trong tiểu huyết cô, bộ dạng Thẩm Quân yêu kiều, chưa đủ thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Tai bay vạ gió

Thẩm Quân khó chịu, thân thể hư không không chân thực, giống như có vạn con kiến gặm cắn cô, cô muốn có một vật có thể lấp đầy con người cô. Mười ngày nữa Chúc Cẩm Thành mới hoàn toàn hồi phục, hiện tại hắn chen cũng không lấp đầy, cô muốn đến bật khóc.

Chúc Cẩm Thành ôm cô, trêu đùa cô, nhưng cũng lực bất tòng tâm, ngón tay hắn ra sức ra vào, thẳng đến khi cô đạt cao trào mới ngừng tay.

Sau đó hắn lau tay, nhanh chóng sửa sang lại quần áo, khôi phục bộ dạng hoàn chỉnh nghiêm túc. Giúp Thẩm Quân lau sạch thân thể, mặc quần áo vào giúp cô, sau đó ôm cô đến sô pha rộng, lấy áo khoác của mình đắp lên người cô, sau đó bắt đầu xử lý công việc.

Ngày đầu tiên đi làm mà Thẩm Quân lại ngủ một giấc tới trưa.

"Phái người theo dõi hắn, động tĩnh nhỏ cũng phải thông báo cho tôi. Phái thêm người theo dõi Ngụy Hân, Chúc Vũ Trạch gần đây có động tĩnh mới...."

Trong lúc Thẩm Quân mê mang, cô nghe hắn nói loáng thoáng điều gì đó, thân thể cô vô ý thức mà nhẹ nhàng không muốn làm phiền hắn.

Chúc Cẩm Thành nhìn thấy, Thẩm Quân liền đi tới nhẹ giọng: "Chúc Tổng, em phải làm việc."

Cuối cùng lại biến thành, Thẩm Quân cùng với Chúc Cẩm Thành ăn cơm trưa cùng nhau.

"Dạo gần đây, lộ ra tin tức Chúc Tổng tập đoàn Chúc Thị kết hôn với tiểu thư Thẩm Gia. Theo thông tin ghi nhận, Mục Gia có hai vị thiên kim, trước đây ghi nhận được Thẩm Hạm và Chúc Cẩm Thành sẽ kết hôn, nhưng gần đây Chúc Vũ Trạch tiếp thu phỏng vấn đã vô tình để lộ tin tức nội bộ, hắn cũng muốn liên hôn cùng với Mục Gia, nhưng là với một vị thiên kim khác, con gái út Mục Gia, Thẩm Quân. Phóng viên chúng tôi sẽ nỗ lực điều tra, sẽ đưa thông tin cập nhật đến quý vị sớm nhất."

Cái này gọi là tai bay vạ gió.

Hai người đang cùng nhau ăn trưa, sau khi nhận được tin tức này, không khí trở nên quỷ dị, Thẩm Quân rõ ràng nhìn thấy tia hung ác áp bức trong mắt Chúc Cẩm Thành, chiếc đũa trong tay bị hắn bẻ cong.

"Anh rể, Chúc Vũ Trạch này thật quá đáng, em sẽ không kết hôn với hắn, đời này người em cưới chỉ có thể là một mình anh mà thôi, Chúc Cẩm Thành."

Thẩm Quân nói đến chân thành, dùng cả trái tim mà tỏ lộ, trên mặt muốn bao nhiêu tha thiết liền có bấy nhiêu thiết tha.

Chúc Cẩm Thành nghe cô nói xong, tâm tình cũng ổn định hơn một chút, chỉ là trong lòng hắn bắt đầu tính toán, nếu Chúc Vũ Trạch đã nói ra những lời này, có nghĩa là hắn đã phát hiện ra điều gì đó, một khi hắn phát hiện ra càng nhiều, Thẩm Quân sẽ càng gặp nguy hiểm.

"Về sau, em mỗi ngày đều theo sát tôi, tuyệt đối không được rời khỏi." Hắn nói bình đạm ung dung, nhưng hoa si Thẩm Quân lúc này đã sững đến bay lên trời, cô cười thẹn thùng, nũng nịu nói: "Dạ, anh rể."

Một nam một nữ, trên danh nghĩa là em vợ với anh rể, lại sớm đem đối phương làm vật sở hữu riêng.

Chúc Vũ Trạch là một tên đàn ông ham muốn vô độ, tàn nhẫn ác độc, thích đùa giỡn cưỡng ép nữ sinh, còn có ham mê SM.

Chiếm đoạt những thứ Chúc Cẩm Thành muốn, cũng là một sở thích kì lạ của Chúc Vũ Trạch, bao gồm nữ nhân.

Cũng là Chúc Vũ Trạch hạ độc, hại Chúc Cẩm Thành bất lực bao năm nay.

Chọc ai không chọc, lại đi chọc vào cô, hắn nhất định sẽ nếm mùi đau khổ không thôi. Thẩm Quân có hệ thống đồng lõa, giúp cô biết được, cái tên Chúc Vũ Trạch này kỳ thực đem bản thân hóa trang cực kỳ tốt, làm người lớn trong gia tộc vừa ý không thôi, để cô chờ xem bao giờ hắn lòi ra đuôi cáo.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Đêm kỳ diệu

Cuộc sống về đêm là giai đoạn tốt để hưởng thụ cuộc sống, tại một quán bar biệt lập, âm nhạc vang lên liên tục, một đồng nam nữ điên cuồng vui chơi, để thân thể lác lư theo điệu nhạc. Trong góc tối, có một đôi mắt âm u nhìn vào sân nhảy không chút biểu tình.

Thẩm Hạm một hơi uống xong một ly Whiskey, trong tiếng khen ngợi xung quanh đặt cái ly xuống bàn. Hai mắt kiều mị có dính tơ máu, lại không ngăn được xuân ý bên trong. Thẩm Hạm mặc một trang phục đồ bó sát cơ thể, cúp ngực, lộ ra đường cong mê người.

Xung quanh có ba bốn nam nhân nhìn đến muốn ăn tươi nuốt sống Thẩm Hạm, một người tiếng tới muốn kéo Thẩm Hạm lại gần, bị cô khéo léo đưa đẩy: "Gấp cái gì, em còn chưa say, anh đã không muốn uống?"

Mọi người thấy cô nói vậy, cũng thuận theo ý Thẩm Hạm, uống tiếp. Thẩm Hạm tuy trên mặt tươi cười nhưng trong lòng tràn đầy chán ghét.

Ai cũng không biết, Thẩm Hạm vẫn là một trạch nữ, đại đại trạch nữ, cô chỉ là thích thể hiện vô ưu vô lo, bộ dạng không phiền não, nhưng không vì vậy mà thể hiện cô là một người tùy tiện.

Những người ngoài nói Thẩm Hạm như thế nào, cô căn bản đều biết, chỉ không muốn để trong lòng, tận tình hưởng thụ cuộc sống của mình. Một người có bao nhiêu thời gian thanh xuân, có thể tùy ý bao lâu, cô là người Thẩm Gia, tương lai sẽ vì gia tộc mà tiến hành liên hôn, nhưng cô không muốn.

Có một ngày cô sẽ kết hôn, nhưng không phải hiện tại, càng không phải với Chúc Cẩm Thành.

Whiskey có bao nhiêu cay nồng, có bao nhiêu nặng, cô đều biết, nhưng càng uống, lại làm cho con người càng thanh tỉnh, cô híp mắt nhìn xung quanh, một đám người thổi nát, nhưng nội tâm quanh quẩn.

Ở cái nơi ghê tởm này, cô ghê tởm tất cả mọi thứ, bao gồm cả bản thân.

Thẩm Hạm nhìn tới quầy bar bên cạnh, cô nhìn thấy một nam nhân, một mình uống rượu, thỉnh thoảng có vài người đến bắt chuyện, đều bị hất từ chối.

"Ai vậy?" Cô đi đến bên cạnh một người quen, thích thú hỏi.

"Triệu thị công tử Triệu Lương Tuấn, lớn lên cao ráo đẹp trai, không có tai tiếng gì. Chỉ nghe nói hắn có vị hôn thê, là Trần Nam Nhạn, một con điểm rề tiền, bề ngoài nghiêm trang, hôm qua tớ còn nhìn thấy à ta cùng một nam nhân khác trong WC chơi trò tình thú."

Nữ nhân uống xong rượu, tiếp tục nói: "Nhưng mà càng kín tiếng càng đáng sợ, ai biết có bệnh gì đó kín không, giống như Chúc Cẩm Thành...." Nữ nhân nói tới đây liền im lặng, nhìn sắc mặt Thẩm Hạm.

Tất cả mọi người đều biết, Thẩm Hạm không hài lòng với hôn lễ này.

Thẩm Hạm không thêm đề ý, đem Chúc Cẩm Thành ném cho Thẩm Quân giải quyết, như thế nào thì mặc kệ đi. Lúc này, cô quả thật hứng thú với tên Triệu Lương Tuấn kia hơn.

Triệu Lương Tuấn uống vài ly Vodka, ngồi một hồi thì đi, quán bar này là người quen hắn mở, hôm nay sinh nhật bằng hữu, nhưng bản thân lại nhàm chán ngồi một mình ở đây.

Đột nhiên bên cạnh có một cô gái ăn mặc mát mẻ đi tới, hắn thật sự phiền chán, ở cái nơi này nữ nhân đều một dạng giả tạo, thanh thuần cũng giả, quyến rũ cũng không thật.

"Pha chế, cho tôi một ly giống vị tiên sinh này." Âm thanh thanh lãnh vang lên, Triệu Lương Tuấn quay đầu, nhìn thấy một cô gái ăn mặc mát mẻ, nhưng so với những nữ nhân khác thì cũng không tới nổi thất thố, gọi cảm nhưng lạnh lùng.

"Uống một mình không buồn sao." Thẩm Hạm cười cười ý hân.

Xã hội thượng lưu có bao nhiêu người đầu chữ, hắn không xa lạ với cô gái trước mặt này, tuy là lần đầu gần gũi, nhưng lại không cảm thấy phản cảm.

"Không buồn."

"Có muốn cùng tôi ra ngoài một chút không?"

"Đi đâu? Khách sạn?"

Thẩm Hạm cười cười: "Tần bộ."

"Không có hứng thú."

Thẩm Hạm cau mày, nam nhân này như vậy mà không thêm cho cô mặt mũi?

"Sao vậy, vị hôn thê của anh ra ngoài chơi bời, anh cũng không ngại. Vậy mà đối với tôi coi thường khịt mũi?"

"Thẩm tiểu thư nghĩ nhiều rồi, cô ấy là vị hôn phu của tôi, không phải cô. Mà thứ tôi có, cô cũng có."

Thẩm Hạm đang muốn chửi nhau với hắn, ai đề DJ cầm micro lên tiếng: "Các vị khách quan buổi tối vui vẻ, hôm nay là sinh nhật của ông chủ chúng tôi, đêm nay chúng tôi sẽ tiến hành rất nhiều hoạt động khen thưởng, ai cũng có thể tham gia."

Âm thanh xung quanh trầm trở khen ngợi, cả trai lẫn gái đều vui vẻ ngó trông, ở quán bar chính là như vậy, uống xong vài ly rượu lại có thêm dũng khí.

"Được, vòng thi thứ nhất, chính là Hôn môi đại tài. Cặp đôi nào hôn nhau thời gian càng dài, thi chính là người chiến thắng, đêm nay cũng được miễn phí ăn uống."

Không nhận thức, không quen biết, chỉ là những người qua đường không hơn kém. Lúc này không kiêng kỵ mà ôm nhau, sau khi DJ nói bắt đầu, thi liền cuồng hôn môi.

Thẩm Hạm đột nhiên tới gần Triệu Lương Tuấn, câu lấy cổ hắn, hơi thở càng lúc càng gần, hai người trông rất ái muội, trong mắt lại không có chút mê loạn, chỉ là vô cùng nghiêm túc nhìn hắn: "Triệu Lương Tuấn, trò chơi này tôi không muốn thua, cực cho anh rồi."

Nhìn vào mắt Thẩm Hạm, Triệu Lương Tuấn cảm thấy cô không phải là một người phóng đảng, càng giống với nữ vương thanh cao, quả quyết cũng dũng cảm. Vì thế, hắn mặc kệ suy nghĩ của chính mình.

Môi đỏ áp lại, một giây sao Thẩm Hạm liền mất đi quyền chủ đạo. Môi lưỡi, đều bị Triệu Lương Tuấn áp đảo, khóe miệng rơi xuống nước bọt liền bị hắn liếm lại. Triệu Lương Tuấn đặt tay ở eo cô, một tay khác đặt trên mông cô, bắt đầu biến thành sỏi.

Thẩm Hạm bị hắn làm tới đau, cô biết hắn chính là sắc lang, nhưng không nhận được muốn thu phục hắn.

Hai người hôn nhau quá kịch liệt, Thẩm Hạm bị đè ép trên quầy bar, phía sau là bàn pha chế lạnh lẽo, phía trước lại là nam nhân cơ thể nóng rực. Hắn hôn cô tàn nhẫn, cô cũng không vừa, đùi dài thon thả cổ tình ma sát hạ thân hắn, cọ vào cái vật đang nhỏ cao kia.

"Bùm" một cái ghệt bị hai người họ đẩy ngã, làm những người khác chú ý, tức khắc mọi người trong quán bar đều huyết sáo cổ vũ.

Nam DJ thấy tình hình như vậy, liền cầm lấy micro thông báo: "Các vị bằng hữu, nhìn thấy cảnh này có thể hiểu rõ, hai người họ chính là người chiến thắng chung cuộc."

Theo lý mà nói, bọn họ có thể dừng, nhưng lại đắm chìm trong thế giới của mình, Thẩm Hạm đầu lưỡi hoàn toàn tê cứng, toàn thân nhũn ra, trận đánh này, bọn họ ngang sức ngang tài.

Qua một hồi lâu, mới buông ra, mặt hai người lúc này đều đã động tình mà ửng đỏ. Triệu Lương Tuấn còn thịt đang trương cứng khó chịu, lại thấy Thẩm Hạm đắc ý, nhất thời phát hỏa kéo tay cô, đặt ở hạ thân hắn: "Em đốt lửa...Thì chính em phụ trách dập lửa."

Thẩm Hạm cười: "Được."

Triệu Lương Tuấn kéo cô: "Đi, giúp em phổ cập kiến thức."

Dứt lời, cường thế ôm cô lên lầu.

Trong tòa nhà này có một gian phòng của hắn, quá tốt để sử dụng. Thẩm Hạm quên mất chống cự, quên mất mong muốn ban đầu của mình, theo Triệu Lương Tuấn vào phòng, tất cả sau đó ném hết ra sau đầu.

Một đêm phong lưu như cũ, nhưng lại thay đổi cuộc đời của hai người. Cũng kéo theo người khác liên lụy một trận.

Vài ngày sau, Thẩm Hạm gọi cho tq.: "Chị sẽ cùng Chúc Cầm Thành giải trừ hôn ước."

Cái cái gì mà tin tức tốt, cái này phải là tin xấu mới đúng, Thẩm Hạm giải trừ hôn ước, vậy là cô phải dọn đi sao?

Chúc Cầm Thành cũng sắp hồi phục rồi, sau đó còn phải để hấn muốn cô. Cô chưa thể rời đi được.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Nghe lời đồn bậy

Thẩm Quân trong lúc đang đứng trong phòng pha trà ở công ty, vô tình nghe được một vài người đồn đãi không hay về cô. Nhất thời hiếu kỳ cũng ở lại nghe họ nói.

"Nè, cô không biết đầu trợ lý sinh hoạt của tổng giám đốc, là một người rất có thủ đoạn đó, hôm trước có người nhìn thấy cô ta trong phòng hội nghị lại dám dùng chân ve vãn tổng giám đốc. Thật đúng là dám dăng."

Cái, cái gì? Thẩm Quân dùng chân ve vãn Chúc Cầm Thành khi nào?

Người phụ nữ bên cạnh cũng phụ họa thêm: "Chưa đâu, tôi nghe nói cô ta còn dám cưỡng hôn tổng giám đốc, cô biết ở chỗ nào không?"

"Chỗ nào?"

"Bãi đậu xe đó, cô nàng Thẩm Quân đó còn không chờ được vào trong xe cơ."

"Tổng giám đốc không đẩy cô ta ra sao?"

"Tổng tài dù sao cũng là nam nhân trẻ tuổi, có một cô gái xinh đẹp yêu thích như vậy. Làm sao lại đẩy ra. Suy cho cùng đàn ông đều là cùng một loại thôi. Bất quá sau một thời gian sẽ giống như người lúc trước. Bị đuổi đi."

"Đúng đúng, tổng giám đốc nếu mà thích cô Thẩm Quân kia chắc chắn là bị ma nhập."

"Chính xác."

...

Người nổi tiếng đều nhiều thị phi, trợ lý tổng giám đốc thật không dễ làm. Thẩm Quân không muốn vô duyên vô cớ bị người khác vấy nước bẩn lên người, cô quyết định phải làm ra lẽ một lần.

Vì thế, những ngày tiếp theo ở công ty, Chúc Cầm Thành cảm giác cả người như bị kim châm, không được tự nhiên, khi mà hấn nhìn đến Thẩm Quân, sẽ thấy cô nhìn mình cười đến chân thành đáng yêu.

Cho tới khi, tham dự hội nghị. Cô nàng kia cứ vậy mà dám dùng chân cọ người hấn.

Chúc Cầm Thành âm thầm liếc Thẩm Quân một cái, muốn cô tự kiểm điểm. Kết quả không những cô không sợ, còn không kiêng nể hướng lên trên, cuối cùng còn lớn mật tới nổi ấn vào cón thịt của hấn.

Chúc Cầm Thành rên một tiếng, trong mắt hiện lên tia âm trầm. Lúc này trưởng phòng kế hoạch đang thuyết trình dự án sắp tới, thấy tổng giám đốc không vui, cứ nhìn mình chăm chăm, âm thanh của ông có chút sợ hãi run rẩy: "Hôm nay tới đây thôi."

Chúc Cầm Thành chau mày, cố gắng thể hiện vẻ mặt đúng đắn, nhìn rất không hài lòng. Mọi người sợ hãi bỏ chạy khỏi phòng họp, nếu còn chậm trễ sợ là bát com cũng không giữ được.

"A~" Thẩm Quân bị ấn ngã vào trên bàn hội nghị, hai chân quăn lấy hông Chúc Cầm Thành: "Anh rề, ai chọc giận anh sao?"

"Vừa rồi quậy phá cái gì?" Hoi thờ ảm áp phá lên mặt cô.

"Còn không phải là tại anh?"

"Hửm?" Chúc Cầm Thành híp mắt.

Thẩm Quân hai tay chống lên ngực hấn, có chút ngượng: "Tại anh rề câu dẫn em trước, chẳng lẽ anh không biết anh có bao nhiêu soái sao? Cố tình làm ra vẻ đúng đắn, là muốn câu dẫn người khác phạm tội." Mặc dù là lời trách móc, nhưng lại giống như là hướng hấn bày tỏ tình yêu.

Thẩm Quân thật lòng muốn làm mạnh một phen, không những lấy chân cọ hấn, cô còn muốn cưỡng hôn hấn, kích thích hấn cuối cùng làm chết hấn. Như vậy mới đi đúng với lời đồn, không phải sao?

Cái vật cứng rắn kia rõ ràng đã có phản ứng, một đồng thịt ngủ say bây giờ đã thức tỉnh. Không uống công cô cố gắng một tháng nay.

Thẩm Quân chớp chớp mắt: "Anh rề, hôm nay vừa đúng một tháng, là ngày trị liệu cuối. Anh xem, có phải đã có phản ứng rồi không?"

"Nếu có thì sao?" Chúc Cầm Thành làm sao không hiểu được ý xấu của cô, vuốt ve khuôn mặt Thẩm Quân.

"Anh rề hư." Thẩm Quân cười, sau đó nâng mặt hôn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tiểu thí ngư dao (h)

Đối với thân thể biến hóa của mình, Chúc Cẩm Thành lại rõ ràng hơn ai, nhiều ngày nhiều đêm bị yêu tinh kia trêu chọc, nhưng mà hôm nay thực sự cảm giác kia quả là mãnh liệt.

Hôm nay hẳn muốn thử xem bảo đao đã lâu không sử dụng, có còn sắc bén như ban đầu hay không. Trong nhất thời, ham muốn lúc tuổi trẻ, Chúc Cẩm Thành sốt ruột cởi quần áo Thẩm Quân. Vuốt ve cơ thể mềm mại của cô, hạ thân dừng đứng lên, mặc dù đau tưởng nhưng hẳn thật vui mừng.

Chúc Cẩm Thành nhất định bất tiểu yêu tinh kia dùng miệng mà bôi hấn, để cho hấn trả thù việc bị chọc ghẹo 1 tháng nay. Tay Chúc Cẩm Thành không kiêng nể, ở dưới tiểu huyết cô đâm chọc, rồi cũng có hôn môi, khiến cơ thể cô phút chốc đã xụi lơ. Lâu lắm rồi Thẩm Quân cũng chưa nếm thử mùi vị trai tân, làm cô có chút kích động. Chúc Cẩm Thành lúc này động thân, cón thịt to lớn ép vào bên trong. Hấn quên mất cô vẫn còn là xử nữ, địa phương nơi đó chật hẹp, làm hai người đều gian nan.

"Ngoan, thả lỏng."

Chúc Cẩm Thành vỗ vỗ cái mông nhỏ, lại xoa nắn bộ ngực của cô, phân tán sự chú ý.

"Anh rề...Anh lớn quá...."

Lời Thẩm Quân nói còn chưa dứt, cón thịt kia đã đâm vào nơi sâu nhất. Không cho cô thời gian thích ứng. Cũng may là xuân thủy chảy ra cũng nhiều, nếu không thật sự là đau chết cô.

Bàn hợp trong phòng tuy lớn nhưng vẫn là gỗ, Thẩm Quân bị đè trên bàn, cả người đau đớn: "Anh rề.....nhẹ....em đau...."

Chúc Cẩm Thành nghe vậy, liền bế Thẩm Quân lên đặt cô lên ghế da, hạ thân lại tiếp tục vận động ra ra vào vào. Hấn từng nghĩ bản thân không nặng dục, nhưng Thẩm Quân lại có thể khơi lên thủy triều trong lòng hấn, hên là tiểu yêu tinh này ở đây với hấn, nếu không có thể gây họa cho người khác mất rồi.

Thẩm Quân vô thức nhớ tới lời Thẩm Hạm nói, hai chân vòng qua eo hấn thật chặt: "Anh rề, bệnh của anh là do em chữa, nên chỉ có mình em mới được xài, nếu không người khác sử dụng nhất định sẽ hư." Thẩm Quân vừa nói, vừa ép chặt hai chân, tiểu huyết mót chặt cón thịt của hấn.

Chúc Cẩm Thành bị kẹp, thiếu chút nữa là đã bắn ra, nãi giờ chỉ mới hơn mười phút, nếu tiết nhanh như vậy thì quá mất mặt, so với phê đi cũng chẳng khác biệt. Chúc Cẩm Thành đánh vào cái mông nhỏ của Thẩm Quân, cón thịt mạnh mẽ đâm sâu vào: "Ngoan, đều nghe theo em"

"Ừm....Anh rề....Muốn em....Thẩm Quân thích nhất anh....Ừm...."

Thẩm Quân không biết xấu hổ, dùng bộ ngực cáo vút cọ vào lòng ngực hấn, đều tay ôm cổ hấn, cái miệng nhỏ tự đi tìm nước bọt của Chúc Cẩm Thành mà liếm mát, trên dưới hai cái miệng nhỏ đều thương yêu hấn không ngừng.

"Tiểu quý tham ăn."

Chúc Cẩm Thành nhìn mặt Thẩm Quân tràn đầy ý xuân, môi đỏ mở ra, không nhịn được trêu đùa, hạ thân càng mạnh mẽ rút ra đâm vào. Nhấp thêm trăm cái nữa, hấn ở nơi sâu nhất trong người Thẩm Quân, bắn ra toàn bộ tinh dịch.

Lâu lắm rồi, Thẩm Quân mới cảm nhận được cảm giác bị bắn ào ạt như vậy. Không bao lâu, cón thịt kia lại căng cứng. Chúc Cẩm Thành biết Thẩm Quân là lần đầu tiên, nhưng hẳn muốn cô, muốn làm cô, căn bản không ngừng lại được. Nhìn cô dưới thân hấn rên rỉ, dục vọng kia lại không thể ngăn được nữa. Tốt nhất là làm cô không xuống giường được.

Nhưng mà phòng hợp không phải nơi tốt, hấn đem áo khoác khoác chặt chẽ cơ thể cô, sau đó đi ra ngoài. Chúc Cẩm Thành không để ý người khác nhìn như thế nào, bế Thẩm Quân ra, đi vào phía văn phòng mình. Thẩm Quân mê mang, bị cầm đến xụi lơ, cũng may áo khoác đủ rộng để che đầy hết những cảnh đắm mĩ kia, người ta chỉ nhìn thấy mỗi khuôn mặt đỏ ửng của cô mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sức Khí Tràn Dẫy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 73: Một lúc lâu tham hoan

Xung quanh đều là màu trắng, Thẩm Quân xoa đôi mắt, lấy chân quẩn quanh người nhìn ổn thỏa rồi mới đi ra ngoài. Cô biết hiện giờ cô đang ở trong phòng nghỉ ngơi của Chúc Cẩm Thành. Thẩm Quân thật sự xem nhẹ một thanh niên cầm dục đã lâu, hấn ở phòng hợp bắn một lần, trở về phòng liền ắn cô lên sô pha làm một hồi, làm tới cô hôn mê. Qua một lúc, cả người cô mềm nhũn, Thẩm Quân nhẹ nhàng chậm chạp đi ra cửa, lại nghe được một giọng nói không quen biết.

"Nghe nói, anh đạo này tìm được hồng nhan tri kỷ, cuộc sống thỏa mãn sung sướng."

Anh.....Chúc Vũ Trạch? Em của Chúc Cẩm Thành.

Thẩm Quân ghé vào bên cửa, lén nghe.

"Tôi không có lý do gì phải nhiều lời với cậu." Chúc Cẩm Thành có chút không vui, hấn không muốn Chúc Vũ Trạch biết đến sự tồn tại của Thẩm Quân.

"Vậy bản chuyện công, nói về miếng đất kia đi, Thành ca, miếng đất kia tôi nhất định phải đạt được, cho nên anh cũng đừng khiêu khích mà tranh với tôi. Nếu tôi không có được, tôi cũng sẽ chơi anh khôn khéo."

"Có điều kiện thì cứ đưa ra mà trao đổi, tôi là dân làm ăn, không nói tình thân."

"Vậy anh ép tôi rồi."

"Tiền tôi bỏ ra, cũng muốn thu lại, tôi mặc kệ cậu muốn làm cái gì, tiền nào của nấy."

Thẩm Quân lén nghe nửa ngày cũng là chuyện làm ăn. Chúc Vũ Trạch này tuyệt đối không rảnh mà đi tranh với Chúc Cẩm Thành một miếng đất không có giá trị. Bề ngoài khu đất hoang vu sơ sài, nhưng phía dưới có biết bao nhiêu mỏ vàng bị giấu. Nếu làm lớn chuyện, chính phủ cũng sẽ cưỡng chế thu mua, đối với Chúc Cẩm Thành đúng là sẽ bị tổn thất không nhỏ, Chúc Vũ Trạch không lấy được nên thả vào bên trong khu đất rất nhiều thuốc phiện hàng cấm, làm Chúc Cẩm Thành sức đầu một trận.

Cô chỉ có thể thành tâm cầu nguyện cho tên Chúc Vũ Trạch kia, mong hấn lên đường bình an.

Nghe bên ngoài không còn tiếng động, Thẩm Quân mới hồi tay, nhẹ nhàng mở cửa, giống như một đứa bé lén ăn vụng. Chúc Cẩm Thành trong mắt hiện lên ý cười, đi đến bế cô lên.

"A ~" Thẩm Quân ôm Chúc Cẩm Thành bả vai, chỉ là cái chần kia không quán chặt, lúc này lộ xuống một phần cơ thể hiện ra. Hai đầu vú còn sưng to chưa xẹp, thân thể xanh vệt tím dọa người.

"Anh rề hư, phía dưới người ta còn rất đau." Thẩm Quân quay đầu, gằn gằn nói.

Chúc Cẩm Thành ôm cô về giường lớn, dùng tay捏 đầu đồ trước ngực, Thẩm Quân rên rỉ, phía dưới lại có cảm giác, chưa kịp phản ứng đã bị Chúc Cẩm Thành xốc chấn lên: "Lại thềm rồi hả, cái

miệng nhỏ này."

Chúc Cẩm Thành coi quần, cầm còn thịt đang sưng to, trực tiếp đâm vào.

"Anh rề....Sâu quá....Chậm một chút...."

Hên là Thẩm Quân có hệ thống giúp đỡ, nếu không thật sự bại liệt rồi. Chúc Cẩm Thành náo loạn một hồi, trong phòng ngập tràn tiếng rên rĩ, rồi lại có tiếng thanh niên gào nhẹ.

Nghe một hồi lại thấy phía dưới phát ngứa, hai chân nhũn ra.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Mở màn trò hay (h)

6 giờ tối.

Thường ngày, Chúc Tổng nhất định sớm ra về, nhưng hôm nay chậm chạp không thấy bóng người. Phí Huân trong lòng lo lắng, lúc trước Chúc Vũ Trạch vừa vào trong, hiện giờ có khả năng Chúc Tổng gặp chuyện không may. Hắn gõ cửa phòng tổng giám đốc, sau một phút vẫn không có người đáp lại. Đành thấp thòm đi vào.

Dự cảm bất an lại thêm mãnh liệt trong lòng, Phí Huân bước nhanh về phía phòng nghỉ. Đang muốn đẩy cửa vào, thì lại nghe thấy một đồng âm thanh dồn dập.

"Anh rề....Em sắp tới.....A.....Muốn em....Muốn em....."

"Tiểu yêu tinh này không lúc nào chịu nhịn....."

Bạch bạch bạch, âm thanh thân thể va chạm vào nhau liên tục phát ra, Phí Huân kinh ngạc không thôi, nếu Chúc Cẩm Thành biết được hắn đang nghe lén, sợ là sẽ bị đá bay ra ngoài.

Chờ, lại chờ hơn một tiếng sau. Lúc này Chúc Cẩm Thành cũng ôm Thẩm Quân ngủ say ra ngoài.

Phí Huân là người bên cạnh Chúc Cẩm Thành, hắn đương nhiên không mong nữ nhân này có ý đồ bất chính đối với Chúc Tổng, hắn định vài hôm sẽ thử thăm dò cô gái này xem sau.

Lại không ngờ rằng, Thẩm Quân vài ngày tới sẽ tham gia hạng mục đầu tư của công ty gia đình, nhân cơ hội này, đã bị Chúc Vũ Trạch bắt cóc.

Ban đêm, Thẩm Quân ngồi trên người Chúc Cẩm Thành, cả người phập phồng, tóc tai theo cơ thể nâng lên hạ xuống. Hai tay trắng nõn vuốt ve ngực hắn, nũng nịu nói: "Anh rề, vài ngày nữa em tặng anh một món quà."

Chúc Cẩm Thành động eo: "Được, anh chờ em."

Thẩm Quân không muốn Chúc Cẩm Thành xảy ra chuyện, gậy ông đập lưng ông, cô nhất định phải bảo vệ Chúc Cẩm Thành, không để hắn xảy ra chuyện.

Vài ngày sau, Thẩm Quân và Chúc Cẩm Thành nhân lúc ăn trưa lại ân ái ái ái, tựa hồ như không bao giờ là đủ với họ. "Ừm...Sâu quá...."

Thẩm Quân đỡ bả vai Chúc Cẩm Thành, tiểu huyết phun ra xuân thủy, lại hút chặt còn thịt sôi sục, khuôn mặt ngập tràn nhục dục, rên rĩ không dứt. Từ khi trị dứt bệnh, hai người đều hoàn toàn mặc kệ không gian thời gian, suốt ngày cùng nhau vận động, Chúc Cẩm Thành không giữ cái vẻ cao lãnh lúc trước nữa, ngược lại giống như lưu manh, lúc nào cũng tràn trề sức sống.

Bạch bạch bạch, chỉ cần nghe thấy tiếng cơ thể giao nhau, dục vọng người khác liền bị tăng vọt.

"Ngoan, nâng cao cái mông nhỏ lên, ngoan ngoãn, để anh thỏa mãn em"

"Anh rề....A...."

Thẩm Quân muốn hắn, nhưng bị Chúc Cẩm Thành né tránh, kêu tức giận muốn khóc, rên ri cầu xin. Chúc Cẩm Thành hí mắt, mạnh mẽ cắm vào, mút đôi môi đó: "Kẹp chặt anh như vậy, là không muốn anh rề bỏ em sao, hửm?" Chúc Cẩm Thành đánh cái mông nhỏ của cô, đồ hết cả mông mới bằng lòng dừng tay.

Còn thịt thọc vào rút ra, đem tiểu huyết cao trào, Thẩm Quân rên rĩ, không sợ bị người ngoài nghe được, âm thanh khiêu khích nam nhân: "Anh rề....Quá lớn....Em muốn tới....Chậm một chút....Ừm...Hừ....Nhanh....Nhanh lên...."

Chúc Cẩm Thành xoa hai bầu ngực cô, nói: "Vậy bảo bối, em là muốn nhanh hay chậm hơn. Thật là kén ăn mà."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Vì yêu mà cuồng điên

Chúc Vũ Trạch tuy chỉ là quản lý một chi nhánh nhỏ của Chúc Thị. Nhưng sự việc lần này gây ảnh hưởng không ít đến cả gia tộc. Cùng đêm đó, Chúc Gia sốt ruột tập hợp tất cả thành viên trong gia đình. Thẩm Quân là người ngoài đương nhiên không có tư cách tham dự. Nhưng cô biết rõ nội dung bên trong là gì. Chúc Thị cả trong lẫn ngoài đều liên quan một ít đến hắc đạo, đạo gần đây quả thật không ngừng tẩy trắng, nhưng nếu sự việc lần này kéo theo những việc khác, hậu quả giống như kéo theo một đồng hệ lụy, bị ảnh hưởng là điều sớm muộn.

Chúc Cẩm Thành đi sớm về muộn, có nhiều đêm hắn về rất khuya, nhưng vẫn muốn Thẩm Quân. Cô cảm nhận được có cái gì thô cứng cắm vào trong người mình. Cô thật lòng mong Chúc Cẩm Thành giải quyết vấn đề gần đây nhanh lên một chút, lúc đó cô mới thoải mái mà phóng thích. Chỉ không như bây giờ, cứ tới khuya hắn mới muốn cô. Cô mệt muốn chết.

Tối thứ bảy.

Thẩm Quân ở trong siêu thị chọn thịt bò, muốn cùng Chúc Cẩm Thành ăn bữa tối dưới ánh nến, chơi vài trò tình thú lãng mạn.

Nhưng Thẩm Hạm cứ như vậy mà gọi cho cô: "Em gái, chị sắp chết rồi, tối đây với chị đi."

Lời nói của Thẩm Hạm mang theo ghen ghét, lần đầu tiên Thẩm Quân nghe được Thẩm Hạm thống khổ như vậy. Cô không nghĩ nhiều, lập tức đến tìm Thẩm Hạm.

"Em tới ngay."

Thẩm Quân buông thịt bò trong tay xuống, bắt xe đi đến quán bar. Hồng Sắc là một nơi ồn ào, Thẩm Quân thật sự không thích nơi này, cả trái tim đều cảm thấy khó chịu bức rức. Âm nhạc dễ dàng thấm vào loại nhạc hành xác này.

Thẩm Hạm mặc một bộ váy màu đỏ, ngồi 1 mình uống rượu giải sầu, tóc dài đen che nửa khuôn mặt.

"Làm sao vậy, chị"

Thẩm Quân ngồi xuống kế bên, cầm ly rượu với cả bình rượu gần đó lấy đi. Uống hết đồng này, chắc chắn sẽ nhập viện.

"Đưa cho chị, không thì chị không chịu nổi." Thẩm Hạm đoạt lại, uống một ngụm lớn, nước mắt cứ thế chảy ra, cả người biến thành vô cùng thảm hại.

"Chị mỗi ngày đều nghĩ tới anh ấy, nghĩ tới muốn điên lên. Anh ấy không tìm chị, cũng không muốn tìm chị, chị quá mệt mỏi rồi, cái tên vô lương tâm đó. Thẩm Quân, em có hiểu không, người em yêu điên cuồng, lại không hề yêu em."

"Tên đó có thấy bộ dạng như vậy của chị không? Chị ở đây thống khổ cho ai xem?"

"Em không hiểu.... Từ đầu đến chân, cả một sợi tóc, chị đều thích, chị thích muốn điên lên, bắt luận tại sao, vì lý do gì, chị đều không cưỡng lại được." Thẩm Hạm bực bội nắm tóc, cô bây giờ không còn cao ngạo, không còn lạnh lùng, cũng không có cao cao tại thượng, chỉ vì yêu, mà trở nên hèn mọn, nhỏ bé.

Thẩm Hạm kêu Thẩm Quân tới, chỉ là muốn tìm người nói chuyện. Rượu là để cô phóng túng chính mình, nếu ở trong mơ, có thể gặp được hắn, nếu có thể cùng hắn yêu nhau, vậy thì tốt quá.

Thẳng tới khi, Chúc Cẩm Thành về tới nhà, lại phát hiện trong nhà không có bóng người. Hắn gần run mình gọi điện cho Thẩm Quân, lúc đó Thẩm Hạm mới bị áp chế rồi khỏi quán bar. Dùng hết sức lực bản thân mới đem Thẩm Hạm về tới nhà, Thẩm Quân mệt mỏi không thôi.

Ở khu nhà của Thẩm Hạm, Thẩm Quân bắt được một chiếc xe, mãi suy nghĩ không biết sau khi về nhà rồi, cô nên nấu món gì cho Chúc Cẩm Thành ăn, trong lòng suy nghĩ thất thần nên không phát hiện được tài xế taxi đã đổi hướng đi. Chờ cô thẳng về phía quốc lộ.

11 giờ tối, Chúc Cẩm Thành ngồi trên sofa, hắn biết Thẩm Quân lên xe trở về đã khoảng 1 tiếng trước, nhà của Thẩm Hạm cũng không cách đây quá xa. Trong lòng Chúc Cẩm Thành dự cảm bất an càng mãnh liệt, hắn bắt đầu gọi điện cho Thẩm Quân, một lần, hai lần, ba lần....Sau đó thì tắt máy.

Chúc Cẩm Thành bực bội gọi điện chỉ Phí Huân, báo hắn điều tra vị trí di động của Thẩm Quân, kết quả cuối cùng là báo cô đang ở gần bãi biển, sau đó là mất dấu không tìm được.

"Tìm cho tôi...Nhất định phải tìm được cô ấy."

"Bang" một tiếng, Chúc Cẩm Thành nện điện thoại xuống sàn nhà, ở trên mặt đất điện thoại bể tan tành. Giống như tâm tình của bản thân hắn bây giờ, từng chút từng chút đều vỡ tan.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Kỹ thuật diễn cao cấp

Tứ chi vô lực, tay chân tê dại.

Thẩm Quân vô lực mở mắt ra, lọt vào trong tầm mắt chính là một căn phòng bụi giăng đầy, tay cô bị cột chặt sau lưng, nhưng quần áo trên người vẫn lành lặn, làm cô thở dài nhẹ nhõm.

Trên miệng cô không có dán băng dính, chắc đây là nội thành, bên ngoài không có người, nên bọn người kia mới không sợ cô kêu cứu. Bởi vì bị hạ mê được, đầu óc còn chút hỗn loạn, Thẩm Quân lắc lắc đầu. Cố gắng nhìn xung quanh, nhưng không có cái gì sắc bén có thể cắt được dây thừng, căn phòng trống không chỉ có duy nhất một cái lỗ thông gió. Một cửa ra vào duy nhất, muốn trốn cũng không được.

Cô tin tưởng Chúc Cẩm Thành sớm muộn sẽ tìm được cô, không biết hắn có sốt ruột hay không. Cô nhất định phải sống sót, cô với Chúc Cẩm Thành chỉ vừa ngọt ngào với nhau chưa lâu, cô đâu dễ dàng rời bỏ như vậy.

Một âm thanh mở khóa vang lên, cửa sắt được đẩy mạnh từ bên ngoài, một cô gái cao gầy, tóc đỏ, trang điểm kiểu mị, đôi mắt híp lại thể hiện sự tối tăm, trên người mặc bộ quần áo màu trắng, nhưng so với thần thái thì cô chút không thích hợp.

Tóm lại, không quen không biết.

"Có biết tại sao tôi bắt cô không?" Cô ta đi thẳng vào vấn đề. Dẫm mạnh đôi giày cao gót màu đen đến gần Thẩm Quân, trên môi phát ra nụ cười khinh thường. Thẩm Quân ngồi trên sàn nhà, dùng sức hồi tưởng lại kịch bản, cô căn bản chưa từng gặp qua, cũng chưa đọc qua. Thẩm Quân giờ đây toàn thân dính đầy bụi bẩn, tóc hỗn độn, giống như ăn mày.

"Cô là ai?"

"Cô chỉ cần biết cô bị bắt tại vì cô là em gái của Thẩm Hạm, lại là em vợ tương lai của Chúc Cẩm Thành."

Cô ta sau đó gần giọng: "Bọn phe thái đó, tôi đã báo phải bắt được Thẩm Hạm, bắt quá, bắt được cô cũng không phải không thể tiếp tục kế hoạch. Để tôi xem, Chúc Cẩm Thành với Thẩm Hạm có tới cứu cô hay không?"

"Tên đàn ông kia lành khốc vô tình, lại bản thân bất toại, chắc chắn là một tên biến thái, vì lợi ích mà không từ thủ đoạn, kể cả tống Vũ Trạch vào tù. Cô chắc sẽ không đủ sức hấp dẫn để hắn hy sinh bản thân mà cứu cô đâu, nhỉ?"

"Chị hai cô cũng không có mắt nhìn người, có vị hôn phu là Chúc Cẩm Thành, lại còn mơ tưởng đến Triệu Lương Tuấn, đúng là mơ mộng hão huyền."

Vũ Trạch....Triệu Lương Tuấn....

Thẩm Quân nhớ tới người tên Triệu Lương Tuấn này, hắn có vị hôn phu, tên là cái gì, Hách Mạn?

Chắc chắn vụ việc này có liên quan tới hai người đó đi?

Hách Mạn này bề ngoài là tiểu thư khuê các, nhưng kỳ thật là chơi bởi một cách điên cuồng, quan trọng nhất là, cô nàng này yêu điên cuồng Triệu Lương Tuấn.

Thẩm Quân trong lòng thầm mưu tính, lúc Hách Mạn quay đầu lại nhìn cô, Thẩm Quân bỗng cười to.

"Ha ha ha... Ha ha ha... Chúc Cẩm Thành là cái tên khôn khiếp, tôi còn muốn hấn chết không được từ tế." Anh rồ, em ưy khuất anh rồi.

Hách Mạn nghe xong hồ nghi hỏi: "Cô có ý gì?"

"Tôi yêu Vũ Trạch, cái tên thái giám Chúc Cẩm Thành đó hại chúng tôi không được ở bên nhau." Thẩm Quân khóc lóc điên cuồng, gào to, lại gãy dựa, giống như một người điên.

"Tôi với Vũ Trạch ở bên nhau một thời gian, hấn giống như vương tử, đứng ở trên cao rất có chí khí, rất mê người, cô sẽ không hiểu đâu, anh ấy nhất định cũng yêu tôi..."

Hách Mạn ánh mắt có hơi thả lỏng: "Cô đừng có mà giả điên khùng, tôi đã điều tra rõ, cô với Chúc Cẩm Thành đều ở bên nhau, cô cho rằng tôi không biết sao?"

"Tôi muốn hấn chết, tôi phải trả thù, cả đời này hấn đều làm thái giám." Thẩm Quân nghiêng rằng nghiêng lợi nói, trên mặt đều là hận ý.

Cô tốt xấu gì cũng gặp nhiều loại người, diễn một cảnh nhỏ như vậy cũng không làm khó được cô đâu.

Hách Mạn thật sự bị Thẩm Quân làm cho tin tưởng, cũng đồng cảm với cô. Cô ta quyết định không quá làm khó xử Thẩm Quân nữa.

Thẩm Quân lại nghĩ, Chúc Cẩm Thành anh tốt nhất tìm được em sớm một chút, em không muốn bị chết đói đâu.

Bạn đang đọc truyện *Sức Khí Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Sinh sôi nảy nở

Tòa nhà Chúc Thị

Văn phòng tổng giám đốc.

Phí huân đẩy cửa vào, một không khí tràn ngập mùi khói thuốc sọc thẳng vào mũi, dưới đất có đầy tàn thuốc. Văn kiện hỗn độn trên sàn nhà. Chúc cẩm thành ngồi trên ghế, hai mắt đều ngập tơ máu, cả người bộ dạng mệt mỏi, cả vạt kéo tùy ý một bên.

Chúc Cẩm Thành nhìn thấy Phí Huân, gạt điều thuốc: "Tìm được rồi sao?" Giọng nói khàn đến đáng sợ.

Hai ngày nay, Chúc Cẩm Thành mệt mỏi cực điểm, hấn không tìm được Thẩm Quân, lòng cũng tan nát. Hấn hiện giờ giống như cái xác không hồn. Hấn chắc chắn, Chúc Vũ Trạch có liên quan tới việc này, nếu Thẩm Quân xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hấn nhất định bắt đám người đó chôn sống cùng cô.

"Điện thoại di động của Thẩm tiểu thư đã sửa xong, tôi đem đến cho ngài xem thử."

Phí Huân không nghĩ Thẩm Quân trong lòng Chúc Cẩm Thành lại quan trọng như vậy, nếu cô ấy xảy ra chuyện gì, anh sợ Chúc Cẩm Thành cũng không xong.

Chúc Cẩm Thành đưa tay: "Đưa tôi."

Không nghĩ tới, Chúc Cẩm Thành hấn rồi sẽ có ngày nhìn vật mà nhớ thương người.

Di động Thẩm Quân đã được bê khóa, trong danh sách trò chuyện gần nhất cũng chỉ có hấn, cô lưu là "Ông nhà nhỏ"

Chúc Cẩm Thành bật cười, cái gì mà ông xã nhỏ? Chữ nhỏ này có ý gì?

Album ảnh bên trong có rất nhiều ảnh chụp, dễ thương có, đáng yêu có, lạnh lùng cũng có. Còn có một folder riêng, bên trong rất nhiều hình của hấn, lúc hấn làm việc, ngồi, nằm, ngủ, thậm chí có cả ảnh hai người đang quan hệ.

Cô nhóc này thật sự quá to gan.

Cô nhóc này, cũng thật lòng yêu hấn.

Lúc này, điện thoại di động của Chúc Cẩm Thành vang lên: "Nói."

Chúc Cẩm Thành bóp chặt hai tay, sắc mặt lạn đến cực điểm, hai mắt hấn ngập về khát máu, muốn một mạng đền một mạng.

Mấy ngày sau, Thẩm Quân cuối cùng cũng không bị đói chết. Hách Mạn bắt thêm một người nữa, trời tới, người này với cô cực kỳ quen thuộc. Chính là Thẩm Hạm.

Đội đến khi trong phòng chỉ còn hai người họ, Thẩm Quân mới mở miệng: "Sao chị cũng bị bắt tới đây?"

"Hừ, nam nhân đúng là một lũ không ra gì. Cô ta dám lấy điện thoại Triệu Lương Tuấn nhử cho chị, hẹn chị tới một vùng ngoại ô. Chị cứ tưởng Triệu Lương Tuấn nổi thú tính muốn chơi dã chiến. Nèn không nghĩ ngờ gì đã lập tức tới."

Thẩm Hạm tức giận không phải không có lý do, Hách Mạn làm sao dễ dàng lấy được điện thoại Triệu Lương Tuấn?

"Điện thoại em đâu?"

"Trên đường bị ném đi rồi."

"Mấy ngày hôm trước Triệu Lương Tuấn tặng chị một cái vòng cổ."

"Thì sao?" Thẩm Quân một chút cũng không có hứng thú.

"Bên trong viên ngọc có định vị GPS, hấn cho rằng chị không biết. Chị còn tưởng hấn vì quan tâm mới muốn quản lý chị. Ai dè bản thân bị bắt trời tới đây." Thẩm Hạm vẻ mặt đầy phẫn uất, trong ánh mắt tràn ngập bi thương.

Giống như không đúng chỗ nào?

Cốt truyện *Thẩm Quân* đọc trước đây, Hách Mạn với Triệu Lương Tuấn không phải cùng một thuyền? Hai người cũng không đi tới cuối cùng nhau. Triệu Lương Tuấn sao có thể vì Hách Mạn mà bắt cóc Thẩm Hạm

Được cứu rồi!

Thẩm Quân lập tức có thêm tinh thần, cô tin tưởng thêm một ngày nữa thôi, Chúc Cẩm Thành nhất định sẽ tìm được cô.

Nhưng suy nghĩ này Thẩm Quân hoàn toàn không nói cho Thẩm Hạm biết, Thẩm Hạm và Triệu Lương Tuấn tương lai ra sao, phải do bản thân hai người họ tự cố gắng. Cô là người ngoài, không thích hợp tham dự lắm.

Bên ngoài, có bốn người vây quanh nhau cùng chơi bài.

"Mẹ nó, tao không tin hôm nay không thắng được bàn nào. Nơi này quá đen đui, hai con điểm kia lại không thể đụng vào. Tức chết đi được!"

"Thôi đi, đâu phải ai cũng dấm phải cút chó như mày."

"Câm miệng!"

"Tao chính là nói mày đó, sao, không phục?"

"Tao không đánh chết mày, tao liền có lỗi với ba mẹ."

"Mày dám"

Tiếng chửi bới còn chưa dứt, xung quanh vang lên tiếng đùng, một nửa số người ở đây ngã gục xuống đất.

"Đưa nào?"

Một âm thanh lạnh lẽo vang lên: "Tao tới lấy mạng mày."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Tới cứu em

"Chị, nghe tiếng gì không?" Thẩm Quân nghiêng đầu, nghe được loáng thoáng âm thanh đánh nhau ở dưới tầng.

Thẩm Hạm cả người đều nổi da gà. "Không có, không ai thương chúng ta, không ai tới cứu chị em mình đâu. Miễn là chết bây giờ, chết đói còn hơn bị hãm mà chết. Tốt nhất tên khốn Triệu Lương Tuấn nhìn thấy thi thể của chị, rồi gục đầu ôm lấy thi thể chị mà khóc rống, nói hấn sai rồi. Sau đó cả đời đều thù hận vì chị..."

Thẩm Quân biểu tình như kiêu, bà chị này đúng là điên rồi. Điên vì yêu.

Bỗng nhiên, cánh cửa bằng thép bị đập đổ từ bên ngoài, có một thanh niên lạnh lùng bước vào.

"Tôi sợ là mình không thể thỏa mãn được nguyện vọng của em, đối với thi thể em mà gục đầu khóc rống. Chuyện duy nhất tôi làm được là khiến em ở dưới thân thể tôi khóc rống xin tha." Triệu Lương Tuấn xuất hiện, hai tay khoanh trước ngực, khuôn mặt tuấn tú giờ đây giống như nghe được chuyện cười.

Đối lập hoàn toàn với Thẩm Quân và Thẩm Hạm, hấn tựa như một đế vương cao quý.

Thẩm Hạm nhìn thấy Triệu Lương Tuấn thật sự kích động, lại nhìn Thẩm Quân kể bên, không thể để bản thân kích động.

"Anh tới làm gì, dễ chọc cười tôi sao? Anh tưởng rằng tôi không biết anh cấu kết với con khốn kia bắt tôi tới đây sao?" Thẩm Hạm tức giận mà đồ bưng cả mặt.

"Thế nào, muốn tôi chết lắm phải không. Tôi chết rồi thì không ai làm phiền anh nữa, đúng không."

"Còn cái gì mà tôi ở dưới thân anh khóc lóc kêu tha. Con mẹ nó anh đúng là người không biết xấu hổ." Thẩm Hạm càng nói càng kịch liệt, thêm mắm thêm muối.

Triệu Lương Tuấn đen mặt, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Câm miệng!"

"Nói đến tim đen của anh rồi nên xấu hổ không muốn nghe sao. Anh ở trên giường chẳng khác gì con heo đực chó chết, không có tí sức lực đàn ông nào. Tên khốn khiếp, tôi chán ghét anh." Thẩm Hạm không sợ chết tiếp tục nói, dù sao Thẩm Hạm cũng nghĩ bản thân không còn đường sống nữa rồi, nên muốn nói muốn chửi điều gì, liền làm ầm cả lên.

"Khụ khụ, tôi hỏi chút Triệu tiên sinh anh tới đây làm gì?" Thẩm Quân đúng lúc đánh gãy lời Thẩm Hạm nói, cô sợ Thẩm Hạm còn nói thêm gì nữa, tên Triệu Lương Tuấn kia thật sự sẽ bóp chết cô.

Triệu Lương Tuấn mặt vô biểu tình, "A, tôi tìm con heo thất lạc."

"Anh nói lại xem, anh nói ai là heo, nói lại tôi nghe." Thẩm Hạm vừa nói vừa dấy, hệt như muốn cùng Triệu Lương Tuấn đánh nhau.

Thẩm Quân liếc Thẩm Hạm một cái, bà chị tôi ơi sao bà ngốc như vậy.

Trong lòng cô không khỏi nghĩ đến nam nhân nào đó, "Xin hỏi anh rể của tôi có tới không?"

Lời vừa ra khỏi miệng Thẩm Quân, Thẩm Hạm sùng sốt, cô nghe được hai từ anh rể này, lại nói trước mặt Triệu Lương Tuấn, làm Thẩm Hạm cảm thấy giống như bị vạch trần bí mật.

Triệu Lương Tuấn trong mắt hiện lên ý cười, "Anh rể của cô?"

Hai chữ anh rể này đặc biệt gắng giọng nói, như cố ý cho Thẩm Hạm nghe: "Đương nhiên là.....Có tới."

Trong lòng Thẩm Quân vui vẻ, lúc này khẳng định cô có thể an toàn ra ngoài.

Thẩm Hạm trong lòng bồn chồn, tên Chúc Cẩm Thành kia tới làm gì, chả lẽ tới cứu cô, nhưng lại chết vẫn giữ sĩ diện, nói: "Hừ, chồng tôi tới rồi, anh biến ngay."

Lúc này Triệu Lương Tuấn thật sự nổi giận, đôi mắt phun ra lửa, khom lưng nắm Thẩm Hạm cổ, "Lập lại lần nữa?"

Mỗi một chữ đều giống như dao nhọn, từng chữ đâm thẳng vào lòng.

"Tôi.... Tôi.... Tôi"

Thẩm Hạm chột lấp bắp, hồi hộp vô cùng.

"Khụ khụ, Triệu tiên sinh coi dây giúp tôi một chút." Thẩm Quân ở một bên bị xem nhẹ, đánh lên tiếng cắc ngang bọn họ.

Nhìn Triệu Lương Tuấn coi trói giúp Thẩm Quân, Thẩm Hạm cuối cùng cũng hiểu ra: "Anh tới cứu tôi sao?"

Triệu Lương Tuấn liếc cô một cái, đúng là nữ nhân ngu ngốc, tức giận nói, "Chứ à?"

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 79: Máu chốt

Không có dây thừng trói buộc trên người, Thẩm Quân đứng dậy hoạt động thân thể. Đối Triệu Lương Tuấn nói một tiếng, "Cảm ơn".

Cô vội vã muốn đi tìm Chúc Cẩm Thành, "Triệu tiên sinh....Chị tôi giao cho anh vậy. Tôi xuống lầu, tìm....Anh.....Tìm Chúc tiên sinh."

"Thẩm Quân em đi đâu?" Thẩm Hạm nhìn Thẩm Quân rời đi, trong lòng lo sợ bất an.

Cô không biết phải đối mặt với Triệu Lương Tuấn như thế nào.

"Sao? Cũng muốn đi tìm chồng em?"

"Tốt xấu, vẫn là chồng trên danh nghĩa, cho dù tôi có chết, cũng liên quan gì tới anh."

Cô biết Triệu Lương Tuấn tới cứu mình, nhưng vẫn không nhận được mà nổi giận với hắn.

"Chị em xài chung một người đàn ông? Gia đình em cũng thú vị thật đấy." Triệu Lương Tuấn trên mặt đầy châm biếm.

Thẩm Hạm nổi giận, "Anh nói bậy gì đó! Cái gì mà xài chung một người đàn ông, anh không được nói bậy."

"Xem ra em không hề hay biết em gái em với chồng em đã ở chung với nhau từ lâu rồi."

Thẩm Hạm giờ phút này như chết đứng. Chính là cô đem Thẩm Quân đẩy vào hồ lửa, tên Chúc Cẩm Thành đó bị bắt lực, tương lai em gái cô phải làm sao đây? Không được không được, nhất định phải đem Thẩm Quân cứu ra khỏi hồ lửa.

Thẩm Hạm đứng dậy muốn chạy theo Thẩm Quân, lại phát hiện bản thân còn bị trói: "Triệu Lương Tuấn, mau coi trói cho tôi."

Triệu Lương Tuấn phì cười: "Tại sao tôi phải giúp em?"

"Anh....Anh....." Thẩm Hạm đỏ mặt, cô thật sự mù rồi mới đi coi trọng cái tên nguy quân tử này.

"Em giúp tôi giải quyết nhu cầu, tôi liền cứu em ra khỏi đây." Triệu Lương Tuấn cúi đầu nói, đáng vẻ hết sức nghiêm túc.

"Anh điên rồi, chỗ này là chỗ nào mà anh muốn làm cái chuyện đó." Âm thanh Thẩm Hạm run lên, Triệu Lương Tuấn chính đúng là tên điên.

"Nếu em ngoan ngoãn một chút, tôi không làm khó em thêm." Lời này nói hết sức thực lòng, làm Thẩm Hạm cảm thấy cô đã bị bán vào cái động không đáy này.

Vì em gái cô. Cô phải ra khỏi đây. Cô nhận.

"Đến đây đi." Một bộ dạng anh dừng hy sinh, không biết sợ là gì.

Làm Triệu Lương Tuấn buồn cười. Hắn không thèm chấp với cô gái ngốc này.

"Em tự tới đây, liếm sạch nó cho tôi."

Triệu Lương Tuấn giống như một đền vương ở trên cao, còn cô chính là người hầu quỳ trên mặt đất. Thẩm Hạm quật cường ngựa đầu, dùng miệng kéo ra khóa kéo trên quần hắn. Cách một lớp quần lót. Liếm cái thịt trụ bên trong.

Thẩm Quân giương miệng ngậm lấy quy đầu, nhìn nam nhân kiêu ngạo trước mặt, cô thật sự muốn cắn đứt cái côn thịt kia.

Nam nhân kia nheo mắt cô, cảnh cáo, "Em dám cắn tôi, tôi liền làm chết em. Làm tới khi em bỏ ra khỏi đây thì thôi."

Thẩm Hạm chỉ đành ngoan ngoãn đem côn thịt kia mút vào trong miệng, đầu lưỡi ra sức liếm, trêu đùa quy đầu, trong lòng không ngừng nguyện rửa hắn mau mau bán ra.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)**Net.

Chương 80: Em đói

Hai người trên lầu vẫn đang hành nhau. Thẩm Quân ở dưới lầu đã tình được Chúc Cẩm Thành.

Trên người hắn có vết máu, trên tay còn cầm một khẩu súng, vẻ mặt hung ác, so với bộ dạng cao ngạo lạnh nhạt ngày thường không còn giống. Trên sân nhà có vài thi thể, bên cạnh Chúc Cẩm Thành

có vài vệ sĩ đi theo. Thấy hấn không xảy ra chuyện gì bất ổn, Thẩm Quân cuối cùng cũng thả lỏng tâm tình.

Cô tin tưởng. Chúc Cẩm Thành nhất định tới cứu cô.

Thẩm Quân bất ngờ xuất hiện, nhưng vệ sĩ đi theo Chúc Cẩm Thành đồng loạt lấy súng chia về phía cô.

"Buông."

Chúc Cẩm Thành hét lên, đi một bước dài đã đến bên cạnh Thẩm Quân. Ở trước mắt bao nhiêu người ôm cô vào lòng, sau đó cúi người hôn cô. Giống như cuồng phong quét qua, cũng giống như dồn nén bao nhiêu tâm tình bất an mấy ngày nay phát tiết vào bên trong ngực cô.

Phí Huân xoay người nhìn đám vệ sĩ đang hoảng sợ. "Nhìn cái gì mà nhìn, chưa từng thấy người ta yêu đương sao. Mau dọn dẹp, một vết máu cũng không được chừa lại."

Đương nhiên bọn họ biết yêu đương là như thế nào. Nhưng đây là lão đại yêu đương nha. Không hổ là lão đại, cả hôn cũng mãnh liệt như vậy. Các tiểu đệ đồng lòng trầm trồ khen ngợi.

Phí Huân đứng một góc, âm thầm đợi Chúc Cẩm Thành hôn xong.

Chỉ là, năm phút đồng hồ đi qua... Mười phút đi qua...

Không thể không nói, Chúc Cẩm Thành làm Phí Huân cảm thấy hết sức khó đỡ.

Lão đại à, anh không thấy miệng Thẩm tiểu thư sưng hết lên rồi sao?

Lão đại à, còn tui em ở đây, anh có thể kiên kị một chút không.

Má, lão đại đang sờ ngực Thẩm tiểu thư kia bây....

Nửa tiếng sau, Chúc Cẩm Thành hưng hăng mút mạnh vào đôi môi sưng đỏ một cái, mới bằng lòng bỏ qua. Thẩm Quân cả người mềm như nước, hít lấy hít để không khí, cảm thụ cuộc sống tươi đẹp.

Vì không muốn Chúc Cẩm Thành ở lại chỗ này quá lâu, Phí Huân vội vàng tiến lên, "Lão đại, mọi việc đã thu xếp xong, chỉ còn lâu ba...." Nói đến này, hấn chần chờ nói tiếp: "Thẩm Hạm tiểu thư đang ở đó."

Triệu Lương Tuấn với Thẩm Hạm đang ở trên đó. Còn có thể xảy ra chuyện gì được.

Thẩm Quân kéo áo Chúc Cẩm Thành: "Anh rồ, hay là kêu bọn họ xuống, chúng ta rời khỏi chỗ này đi, em...Em đói...."

Chúc Cẩm Thành nghe xong, mỉm cười: "Phí Huân, cậu lên kêu người xuống."

"Dạ.....Lão đại." Vận số năm nay thật sự quá đen đui.

Hình như ông trời nghe được lời thì thầm trái tim Phí Huân, không ép hấn làm chuyện bất nghĩa, cùng lúc này Triệu Lương Tuấn ôm Thẩm Hạm từ cầu thang xuống.

Quần áo Triệu Lương Tuấn có chút hỗn loạn, áo somi còn rách mất hai nút, đùi quần kia còn nhô lên một cục. Thẩm Hạm trong ngực lại bất tỉnh nhân sự.

Hấn đem tây trang trên người, bọc kín mít Thẩm Hạm lại.

Ở đây mọi người đều hiểu rõ, chỉ là không nói ra mà thôi. Mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, làm như cái gì cũng chưa hề thấy.

Đi đằng trước là hai nam nhân, người bên trái ôm cô em, người bên phải ôm cô chị.

Phí Huân nhìn hình ảnh này, trong lòng hơi hụt hẫng, đặc biệt hấn nhìn thấy lúc Triệu Lương Tuấn đi ngang qua, dưới đất sẽ nhỏ xuống vài giọt màu trắng khả nghi.

Hấn trầm nghĩ, vẫn nên tìm một cô em hèn hò yêu đương thôi.

Trở về nhà, Chúc Cẩm Thành và Thẩm Quân liền vô lấy nhau.

Trong nhà ăn.

Ở trong miệng Thẩm Quân còn ngậm một ít bánh bơ, ngồi trực tiếp lên trên cơn thịnh nộ rực, trước ngực bị hai cái tay nắm lấy.

"Ừm...Em còn chưa ăn xong...."

Chúc Cẩm Thành xoa ngực cô: "Cái miệng nhỏ ở dưới cũng chưa no đâu, em làm anh nhịn đói mấy ngày rồi."

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Ngày hành một chuyện (h)

"Không được ngừng....Tiếp tục ăn."

Chúc Cẩm Thành bóp eo Thẩm Quân, ghen ba ngày, cơn thịnh hấn bây giờ hóa lực mười phần. Dù cho Thẩm Quân có tâm tư gì đi nữa, thân thể cũng không tự mình làm chủ.

Bơ được trét đầy trước hai ngực cô, hai luồng tròn trịa không ngừng lay động. Dương vật hấn thật sự là quá thô, tiểu huyết cô không thích nghi được. Cái cơn thịnh đáng sợ kia còn không ngừng thọc vào rút ra. Cô cầu Chúc Cẩm Thành chậm một chút, "Anh rồ....Quá lớn....Quá nhanh... A.....Nhẹ.....Ừm....Em chết mất.....Ừm..."

Hai mắt Thẩm Quân chứa đầy nhục dục, bộ dạng diễm đam đáng yêu, làm Chúc Cẩm Thành dục vọng càng tăng vọt. Nữ nhân này là cố ý câu dẫn chính mình.

"A a a.....Anh rồ.....Ha a em muốn chết.....A.....Em không được..."

Khoái cảm quá mức mãnh liệt, bị động vào điểm G, run rẩy cả người. Bởi vì đau đớn, mà dục vọng cùng khoái cảm đều bay lên đến một cực hạn. Cô quay đầu chủ động hôn hấn, câu lấy miệng hấn. Trên dưới hai cái cái miệng nhỏ đều bị lấp đầy.

Làm như không đã ghiền, Chúc Cẩm Thành nâng chân Thẩm Quân lên cao, thay đổi góc độ cảm vào tiểu huyết. Xuân thủy trong suốt chảy xuống đùi hắn.

"Tiểu yêu tinh, cũng nhớ anh, phải không?"

Chúc Cẩm Thành buông môi cô ra, có ý xấu mà giễu cợt, còn thật ác ý vẫn mãi cảm mà động, hai viên đại trính đánh vào trong ngực cô.

"Anh rě.....A a a..."

Cô vừa mới nháo, hắn lại đâm vào nơi sâu nhất, đụng vào điểm G, Thẩm Quân như được bay lên.

"Thả lỏng....Ngoan....Em muốn bề gãy anh rě sao.....Hừm...."

Chúc Cẩm Thành kiềm chặt eo cô, hai người ở nơi riêng tư nhất, gấT giao hợp. Không chừa ra khoảng cách nào. Thẩm Quân mỗi lần rung mình, tiểu huyết kia lại kẹp chặt.

Cái cảm giác mãi cảm thoải mái kia làm hắn phát nghiện.

"Anh rě....Anh đi ra ngoài đi....Em chịu không nổi.....A ân..."

Hai chân Thẩm Quân run lên, bủn rủn vô lực, cô dựa hoàn toàn vào Chúc Cẩm Thành.

Chỉ là cô càng cầu, nam nhân nào đó lại càng hưởng thụ, sau đó lại thay đổi tư thế, đem cô cả người quay cuồng. Thẩm Quân kêu lên thất thanh, nhin không được toàn thân co rút, da đầu tê dại.

"Ha... Hừ... A... Không được..."

Cô chỉ có thể lặp lại mấy từ ngữ không nghĩa. Cái còn thật kia chính là cái máy đóng, ở trong tiểu huyết cô điên cuồng thọc vào rút ra. Gặm chặt bầu ngực cô không nhả ra.

Mắn cảm làm cô muốn điên rồi, còn có vui sướng.

"Ân ân...Muốn, còn muốn...Ha....Anh rě thật lớn... A a a, đừng cần, đau a..."

Chúc Cẩm Thành liếm ngực cô, hắn trước kia đều không thích những thứ đồ ngọt này,vậy mà hôm nay ăn lên cảm giác ngon lạ thường.

"Hương vị không tồi."

Cũng không biết rõ đây là hương vị gì.

Cứ như thế, hình ảnh dâm loạn này xảy ra suốt ba ngày. Từ lúc Thẩm Quân còn mặc quần áo, tới không còn gì để mặc. Từ tỉnh đến ngủ. Âm đạo đều ở cùng còn thịt, tiểu huyết đầy dịch, cũng không biết là của hôm nay, ngày hôm qua hay vẫn là của ngày hôm trước, hỗn độn pha lẫn cùng nhau.

Nửa đêm, Thẩm Quân tỉnh dậy, muốn đi vệ sinh nhưng Chúc Cẩm Thành tinh ý giật mình dậy.

Hắn một tay đem cô bế lên, sau đó liền như xi trẻ con tiểu, Thẩm Quân thẹn đến muốn chui xuống đất. Bởi vì quá mức cảm thấy thẹn, nước mắt không tự giác chảy ra, cô đã không còn mặt mũi gặp người khác nữa..

"Ô...Anh quá xấu...Lại khi dễ em..."

"Ngoan, không khóc....Không sao mà." Chúc Cẩm Thành nói những lời yêu thương này, với khuôn mặt hoàn toàn nghiêm túc.

Một tuần kể từ ngày hôm đó trôi qua, Thẩm Quân càng có thể xác định, Chúc Cẩm Thành thay đổi.

Từ lúc cô bình an trở về, Chúc Cẩm Thành liền một mực dính lấy cô.

Tựa như thế, hắn muốn biết tất cả sự việc của Thẩm Quân. Bao gồm cô mặc gì, quần lót kiểu nào, vẫn muốn biết tường tận.

Thẩm Quân nằm trên sô pha, đầu cái mông nhỏ đang bị cảm đến thân thể lắc qua lắc lại, trên người còn sót lại một cái quần lót khe màu đỏ: "Anh làm sao biết người ta mặc quần lót khe...Ừm...Chậm một chút....."

Ai ngờ, Chúc Cẩm Thành lại giả vờ không nghe, hết sức chuyên chú làm việc.

Mặc kệ Thẩm Quân ép hỏi như thế nào, Chúc Cẩm Thành đều im lặng là vàng.

Thẳng đến có một ngày, cô không biết tại sao lại đi vào thư phòng của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Hôn ước [end]

Vào hè, ve kêu rình rang khắp lối.

Gần trưa, mặt trời lên cao. Trong một tiểu khu kiểu tây sang trọng, một chiếc xe màu đen Land Rover tiến vào bên trong. Thẩm Hạm xuống xe tươi cười nói: "Ba mẹ, con về rồi."

Thực mau, vợ chồng Thẩm Thị liền ra tới cửa. Nhưng lại nhìn thấy Thẩm Hạm đang ôm tay một nam nhân, lại không phải Chúc Cẩm Thành. Tâm tình hai người liền trùng xuống.

"Đây là ai...Còn không mau buông tay. Nếu để cho Cẩm Thành thấy, liền không xong." Thẩm Công Minh lạnh lùng sắc bén tức giận nói.

Thẩm Quân suy nghĩ đột biến, "Ba, đây là bạn trai con, Triệu Lương Tuấn. Con muốn giải trừ hôn ước với Chúc Cẩm Thành. Con phải cưới anh ấy."

"Hồ nháo! Con nghĩ đây là đi chơi sao? Muốn hủy là hủy? Nếu không muốn lúc trước sao con không cự tuyệt, con làm ta tức chết rồi!"

Thẩm Công Minh đỡ cái bàn, rống lên một hồi, một tay đỡ cái trán, gương mặt chữ điền thật giận dữ.

"Ba, ba không thể vì công ty mà từ bỏ hạnh phúc tương lai của con. Chuyện của con, con tự quyết định." Thẩm Hạm lớn tiếng nói.

Thẩm Quân vừa mới phát hiện ra bí mật trong phòng làm việc của Chúc Cẩm Thành, đang định xem rõ ràng hơn, thì nhận được điện thoại của ba mẹ. Kêu cô lập tức trở về nhà.

Nghe giọng nói của ba không giấu được giận dữ, cô không dám trì hoãn liền trở về nhà, cũng quên mất chưa báo cho nam nhân nào đó đã chạy đi.

Chúc Thị.

Vấn phòng tổng giám đốc.

Chúc Cẩm Thành nhìn thấy một màu này, sắc mặt biến thành màu đen.

Trên màn hình, là hình ảnh Thẩm Quân rời khỏi nhà.

Nhận được điện thoại xong liền bỏ đi. Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Sao cô không gọi cho hắn? Xem hắn như đã chết sao?

Mới vừa bị bắt cóc không bao lâu, liền tùy tiện ra khỏi cửa, là gan thật là to lớn.

Chúc Cẩm Thành cũng chưa phát hiện, chính mình đối Thẩm Quân không thể khống chế dục vọng.Cả ngày lẫn đêm, nhất cử nhất động của cô đều bị hắn quan sát. Bao gồm cả chuyện cô đi vào thư phòng.

Chỉ là, Chúc Cẩm Thành quá xem nhẹ chuyện hắn vẫn còn là vị hôn phu của Thẩm Hạm. Bọn họ trước mắt còn không có một thân phận rõ ràng. Nói cách khác, hắn và Thẩm Quân đang yêu đương vùng trộm.

Phi Huân lúc này ôm một đồng văn kiện gỗ cửa tiến vào, thấy Chúc Cẩm Thành không vui thì xanh mặt, chỉ nói chuyện quan trọng: "Lão đại, truyện trong ngục đã xử lý xong, còn tên bắt cóc Thẩm tiểu thư cũng đã giải quyết."

"Được rồi." Chúc Cẩm Thành vuốt ve màn hình di động, hắn do dự không biết có nên gọi cho Thẩm Quân không.

Lúc này, chuông điện thoại vang lên là ba của Thẩm Quân, Thẩm Công Minh gọi, muốn hắn tới nhà một chút.

"Được, tất cả mọi người đều ở đó sao?" Hắn cường điệu nói vài từ thăm dò.

Thẩm Công Minh tuy là cáo già, nhưng cũng không hiểu ý Chúc Cẩm Thành hỏi vấn đề này làm gì. Liền nói đúng sự thật: "Phải phải, con có rảnh thì qua đây một chút."

"Bác trai đã lên tiếng, con đâu thể không qua." Chúc Cẩm Thành tươi cười đáp lời.

Lúc Thẩm Công Minh cúp điện thoại, bản thân còn tưởng gọi sai số.

Thẩm Quân về đến nhà, Thẩm Gia từ trên xuống dưới quà tặng để đầy.

Làm cô kinh ngạc nhất chính là, phòng khách lại là một cảnh tượng hoà thuận vui vẻ. Triệu Lương Tuấn đang nói chuyện với Thẩm Công Minh nói cái gì.

Thẩm Hạm và Thẩm phu nhân thì ngồi kế bên, nhàm chán xem tivi.

"Chị, sao vậy?" Thẩm Quân hỏi, đôi mắt nhìn Triệu Lương Tuấn.

Thẩm Hạm bực mình cắn một ngụm táo to, "Hừ, bị gài một cách rõ ràng."

Chỉ là sau đó không bao lâu, Chúc Cẩm Thành từ cổng lớn đi vào, Thẩm Quân liền sững sờ.

Làm sao hắn biết cô ở đây, chẳng lẽ gài định vị trên người?

Thẩm Công Minh bàn với Chúc Cẩm Thành về hôn sự hai bên.

Ông biết Triệu Lương Tuấn là công tử Triệu thị. Ông liền không còn ý phản đối nữa.

"Cái kia, Cẩm Thành a, con cùng Tiểu Hạm cũng không cảm tình, nếu con không có ý kiến, có thể hủy bỏ hôn ước." Thẩm Công Minh nhỏ nhẹ nói.

Thẩm Thị từ hôn với Chúc Thị. Đối Chúc Thị hoàn toàn không có tổn thất lớn. Chuyện giải trừ hôn ước này, Thẩm Công Minh xem ra hắn là nắm chắc phần thắng.

Ai ngờ, Chúc Cẩm Thành cười một cái, ý vị thâm trường nói, "Cháu không đồng ý, hôn sự hai nhà Thẩm Chúc vẫn sẽ tiếp tục tiến hành."

Thẩm Công Minh kinh ngạc, Thẩm Hạm cũng vậy, chỉ có Triệu Lương Tuấn cười quý dị,

Thẩm Công Minh căng da đầu, biểu tình không quá đẹp, "Cháu hà tất gì phải như thế."

"Hôn sự hai bên vẫn tiến hành như cũ. Chỉ là con chỉ muốn đổi cô dâu thành một người khác. Chính là...Cô ấy." Chúc Cẩm Thành nói, ngón tay vừa nhấc chỉ về phía cô.

Chính là cô, bị ép hôn như vậy.

Lý trí bắt Thẩm Quân kháng nghị một chút, nhưng là hoa si Thẩm Quân không thèm nói đạo lý cường chế online.

Thẩm Hạm lại tưởng tượng đến chuyện Chúc Cẩm Thành không thể giao hợp, trong lòng vẫn có ý kiến với hắn, vừa định nói chuyện, lại bị Triệu Lương Tuấn ép im lặng.

Thẩm gia đối tân nương.

Tín tức lan truyền nhanh chóng.

Hai người bọn họ công bố tin, sau đó tiến hành hôn lễ. Hết thảy đều không quá một tháng.

Phi Huân cũng mệt mỏi lạ thường, mỗi ngày ở trong văn phòng nhìn hai người quấn quýt si mê lẫn nhau, không thèm coi ai ra gì. Mỗi lần hắn đẩy cửa đi, đều nhìn thấy dưới đất đầy quần áo áo.

Vì không muốn bị lão đại đuổi việc, hắn chỉ có thể biến bản thân thành một người tàn hình.

Thẩm Quân không có thích ứng được với thân phận mới, càng không thích ứng được với thân thể Chúc Cẩm Thành.

"Anh rẻ a...Em muốn tới... A a a."

Chúc Cẩm Thành ôm cô, ở nơi sâu nhất bắn vào tình dịch nồng ấm.

"Bảo bối, anh yêu em."

Như thế làm bạn cả đời, ân ái ngọt ngào, một lòng chỉ có đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Phiên ngoại 1: Thâm hạm

TRIỆU LƯƠNG TUẤN, ANH THÍCH TÔI MỘT CHÚT THÌ SẼ CHẾT SAO?

Thâm Hạm và Triệu Lương Tuấn mới gặp, chưa yêu đã lên giường, cũng có thể xem là một bất hạnh.

Nhưng mà, người nữ thì đã sớm lúng sâu, còn người nam, cứ nghĩ đó là tình một đêm.

Triệu Lương Tuấn ngồi ở trong văn phòng, dựa vào ghế bành rộng. Khuôn mặt anh tuấn không rõ buồn vui. Hắn vẫn luôn tập trung làm việc, không quan tâm bên ngoài xảy ra chuyện gì. Cho tới khi trợ lý Đái Hoành Bác gõ cửa tiến vào: "Thâm tiểu thư đang ở dưới lầu, tổng tài anh có muốn gặp hay không?"

"Không gặp."

Triệu Lương Tuấn giờ tay xoa mày, từ đêm hôm đó Thâm Hạm giống như kẹo cao su, gỡ mãi vẫn không ra. Mỗi ngày đều quần lấy hắn, mặc kệ là nơi làm việc hay nhà riêng. Giống như là chó săn, nơi nào hắn đến cô đều điều tra được.

Triệu Lương Tuấn quả thật sợ hãi.

Hắn nhớ tới đêm triền miên hôm đó, trong lòng có chút phức tạp. Hắn không nghĩ Thâm Hạm lại còn xử nữ. Hắn từng nghĩ có khi nào cô đã phẫu thuật tái tạo màng trinh lại hay không? Nhưng mà, bộ dạng cô luôn kiêu ngạo, hắn là sẽ không đi làm cái chuyện đó.

Nếu hắn biết cô còn xử nữ, tuyệt đối không lên giường cùng cô.

Hắn không phủ nhận Thâm Hạm rất có năng lực, cũng hấp dẫn hắn. Nhưng chưa đến mức làm hắn động tâm. Càng không nghĩ sẽ ở bên cạnh cô, cũng không vì cô mà giải trừ hôn ước. Hắn không muốn thay đổi quỹ đạo bản thân vì một chuyện gì đó.

Bọn họ sinh ra trong gia tộc lớn, cái chuyện liên hôn là sớm muộn. Và nó cũng chỉ là bình phong mà thôi. Sau đó mạnh ai người nấy lo. Không can thiệp chuyện của nhau. Chỉ duy trì mặt phu thê, thúc đẩy lợi ích cho gia tộc mới là quan trọng.

Thâm Hạm có thể trở thành tình nhân của hắn, nhưng tuyệt đối không phải vợ.

Bên dưới Triệu Thị.

Thâm Hạm ngồi trên ghế sofa, cô ngồi đúng một tiếng đồng hồ. Nội tâm quả thật phiền muộn. Cô bị Triệu Lương Tuấn từ chối rất nhiều lần, nhưng cô không muốn từ bỏ.

"Xin lỗi Thâm tiểu thư, tổng tài công việc bận rộn, không còn thời gian dư dả."

Đái Hoành Bác không biết bản thân đã nói lời này bao nhiêu lần, hắn cảm thấy Thâm Hạm kiên trì như vậy, trong lòng cũng cảm thấy áy náy. Nhưng tổng tài đã nói không gặp, hắn không dám nói nhiều.

Thâm Hạm này so với cái cô Hách Mạn kia, tốt hơn rất nhiều.

Nhìn người biết tâm, Thâm Hạm trong mắt đều là sạch sẽ, tuy lúc nào cũng thấy kiêu ngạo khó ở chung, nhưng tiếp cận mới thấy cô gái này rất lương thiện.

"Ừm, cảm ơn anh. Làm phiền anh rồi." Thâm Hạm nhìn Đái Hoành Bác cười cười.

Thâm Hạm trong lòng ở ri máu, cô từng khuyên chính mình buông tay rất nhiều lần, nhưng trái tim không cho phép. cô yêu Triệu Lương Tuấn, cô muốn cùng với hắn ở bên nhau.

Lại kiên trì ngồi thêm nửa giờ đi, biết đâu cảm động được hắn.

Thâm Hạm tự lừa chính mình, di chuyển tới trong góc phòng ngồi đợi thêm ba mươi phút.

Quả nhiên.

Không có người tới.

Hắn không gặp cô.

"Ngốc hay không ngốc?" Cô tự hỏi chính mình.

Sau đó, đứng dậy vuốt phẳng váy, ngày mai tôi lại quay lại.

Thâm Hạm xoay người ra cổng lớn, ai ngờ ông trời thật biết đùa người, lại bắt gặp một cảnh, Triệu Lương Tuấn cùng vị hôn thê của hắn trò chuyện với nhau thật vui vẻ.

Hắn chưa từng đối với cô như vậy, chưa từng ôn nhuận cười như ngọc.

Còn muốn lừa bản thân tới bao giờ? Hai mắt Thâm Hạm ướt đẫm, xoay người bỏ đi. Lần này cô buông tay, cô không yêu nữa. Cô mặc kệ hắn.

###

"Tới đây làm gì? Tình nhân không thỏa mãn được cô, nên mới tới tìm tôi?" Triệu Lương Tuấn cười nhưng trong mắt đều tràn ngập ác ý.

"Không cần anh phiền lòng. Ngày mai Chúc Thị tổ trực tiệc tối, chúng ta sẽ cùng nhau đến đó. 7 giờ tối mai tới đón tôi." Hách Mạn nói rõ ràng. Cái tên Triệu Lương Tuấn này cô quả thật không dám thích, bên ngoài nhẹ nhàng phong độ, nhưng trong bụng đều là xấu xa, âm nhân tàn nhẫn.

"Còn gì nữa không?"

"Không, đi đây." Hách Mạn nói xong xoay người liền đi.

Hắn xoay người, sau đó nhìn thấy Thẩm Hạm hai mắt ướt đầm, đột nhiên trái tim hắn đau đớn nhảy lên một cái.

Nữ nhân kiều ngạo kia hỏi hắn một câu: "Triệu Lương Tuấn, anh yêu tôi một chút thì sẽ chết sao?"

"..." Triệu Lương Tuấn không trả lời.

Thẩm Hạm lúc này cười lạnh, sau đó nhìn hắn khuôn mặt trở nên lạnh lùng: "Tôi buông tay, từ nay không làm phiền anh nữa."

Thẩm Hạm đi rồi.

Triệu Lương Tuấn nháy mắt cảm thấy mất đi thứ gì đó quan trọng.

Nhưng, hắn không rõ.

##

Ngày hôm đó, ở buổi tiệc của Chúc Thị.

Triệu Lương Tuấn nhìn thấy Thẩm Hạm, cô đứng cùng với Chúc Cẩm Thành, hai người trông thật xứng đôi. Cô nhìn đến hắn, cùng hắn chào hỏi, nhưng lại sợ hãi không còn tình cảm. Giống như hắn là một người hoàn toàn xa lạ.

Cô ở đó cười đến phong tình vạn chủng, hấp dẫn người khác.

Hắn thấy được rất nhiều người đưa danh thiếp cho cô. Đối với cô rất thương thức, loại thương thức của nam dành cho nữ.

Triệu Lương Tuấn cảnh cáo chính mình, không nên quan tâm làm gì nhiều.

Hắn cùng Thẩm Hạm đã là người xa lạ.

##

Triệu Lương Tuấn sau đó có gặp qua Thẩm Hạm vài lần, phần lớn đều là ở khách sạn thời điểm bàn chuyện công việc. Hắn bắt gặp cô, đang trò chuyện vui vẻ với một nam nhân.

Triệu Lương Tuấn nhìn chằm chằm cảnh này, thậm chí quên mất đang bàn chuyện công việc với đối tác. Trực tiếp bỏ mặc người ta.

##

Triệu Thị gần đây phong ba khắp nơi, tổng giám đốc tâm trạng không vui, mọi người đều cảm thấy bất an.

Triệu Lương Tuấn phiền muộn lôi kéo cà vạt, cầm lấy ly rượu uống một hơi đầy, muốn khiến chính mình bình tĩnh lại. Một tuần rồi không gặp Thẩm Hạm. Không nhìn thấy cô cười, không nhìn thấy ánh mắt cô.

Hắn không biết tại sao, bản thân lại không dứt được nữa.

Hắn muốn lấy công việc làm tê liệt bản thân, nhưng hình ảnh Thẩm Hạm cứ hiện lên trong đầu.

Lúc này trợ lý Đái Hoành Bắc tiến vào báo cáo công việc, Triệu Lương Tuấn đột nhiên mở miệng hỏi: "Cô gái đó....Đạo gần đây thế nào?"

"Dạ, vẫn ổn, đạo gần đây có qua lại với bạn trai mới. Chơi đến vui vẻ tự do." Đái Hoành Bắc trả lời thành thật.

Triệu Lương Tuấn vừa nghe xong, trong con giận dữ đứng dậy đập vào bàn làm việc một cái. Sau đó nhìn trợ lý Đái Hoành Bắc, nghiến răng nghiến lợi hỏi: "Bạn trai mới?"

Đái Hoành Bắc vội vàng gạt đầu, sau đó nhìn thấy tổng giám đốc giận dữ chạy ra khỏi phòng.

Trước kia Hách Mạn có bạn trai mới, chưa từng nhìn thấy tổng giám đốc tức giận như vậy? Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Hắn không hề ngờ rằng, người mà Triệu Lương Tuấn hỏi chính là Thẩm Hạm.

##

Triệu Lương Tuấn lái xe tốc độ nhanh, hắn đang điên cuồng tức giận, lúc trước còn nói yêu hắn, bây giờ chạy đi hẹn hò với người khác?

Thẩm Hạm, em thật làm tôi bất ngờ.

Triệu Lương Tuấn không biết tại sao, vừa nghe cô ở cùng người đàn ông khác, trái tim liền đau đến phát hoảng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Phiên ngoại 2: Triệu lương tuần (h)

KHÔNG CÓ EM, TÔI SỐNG KHÔNG BẰNG CHẾT (H)

Màn đêm buông xuống, bên ngoài tiểu khu an tĩnh có một chiếc xe màu trắng đang chạy thì dừng lại.

"Có rảnh lại tới đây với mình, dạo này tâm trạng mình không tốt."

Thẩm Hạm cười nói với người bên cạnh.

"Cuối tuần đi, cuối tuần mình rảnh, mình với cậu đi giải sầu."

Nam nhân cao lớn bên cạnh vui vẻ trả lời.

"Được, vậy sắp xếp xong thời gian thì nhắn cho mình."

"Tạm biệt, Tiểu Hạm"

Anh chàng kia nói đồng ý, xong cuối người hôn Thẩm Hạm một cái trên mặt.

Thẩm Hạm giận giận mắng một tiếng: "Cái tên này đi nước ngoài về một thời gian học toàn tật xấu, tiên sinh nhà cậu không có đây mới dám làm bậy phải không? Đi đường cẩn thận đó, tạm biệt." Thẩm Hạm nói xong, tâm tình vui vẻ bước xuống. Nhìn bóng dáng người kia lái xe rời đi.

Cách đó không xa, trên chiếc Land Rover màu trắng. Triệu Lương Tuấn hai mắt phẫn nộ, nắm chặt tay lái, hai tay nổi đầy gân xanh, ngón tay trở nên trắng bệch.

Ban đầu hắn còn một chút do dự, nhìn một hồi lại nhìn đến cảnh nam nhân kia hôn Thẩm Hạm. Hắn tựa như đang đi bắt gian vợ mình ngoại tình, cảm giác đang bị đội nón xanh.

Nội tâm hắn táo bạo muốn giết người.

Mặc kệ nam nhân kia là ai, vẫn phải trả giá đắt.

Thẩm Hạm xoay người muốn vào nhà. Liền bị một lực kéo mạnh ra sau: "A!"

Cô quay đầu lại, tròn to hai tròng mắt, nhìn đến Triệu Lương Tuấn, nội tâm đang an tĩnh giờ lung bùng một trận. Giống như vết sẹo cô cẩn thận che chắn, bây giờ bị xé rách.

Cô nhú mày, nghĩ khi không quá vui về: "Anh tới đây làm gì, buông tôi ra, tôi muốn vào nhà." Càng nhìn hắn trong lòng càng khó chịu.

Triệu Lương Tuấn không nói chuyện, gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Bàn tay gồng chặt tay cô, khiến cô như thế cũng không thể tránh thoát.

Thật lâu sau, hắn mở miệng, "Mời tôi lên nhà ngồi."

Dùng chính câu khẳng định, không tiếp thu phản bác.

Thẩm Hạm trong lòng bồn chồn, không biết nam nhân này bày cái trò quỷ gì, bất quá cô cũng không từ chối. Triệu Lương Tuấn đối cô không có hứng thú, nên cô không sợ hãi. Cũng không ngại nhiều. Nhưng Thẩm Hạm không biết rằng, những người càng trầm tính, lúc tàn nhẫn lại không ai ngăn được.

##

Mới vừa vào cửa không bao lâu, Thẩm Hạm đóng cửa lại, sau đó bất ngờ bị nam nhân phía sau ghì chặt lên tường. Hai tay cô bị hắn chặt chẽ giam cầm trên đỉnh đầu. Hắn cởi quần áo cô, ngón tay trực tiếp dút vào trong tiểu huyết khô cạn, đâm vào nơi sâu nhất, một lúc sau nó liền chảy ra xuân thủy.

Một hồi lâu sau, hắn trực tiếp nhét côn thịt nóng bỏng vào người cô.

"Triệu Lương Tuấn, cái tên điên này! A a a, ân... Cút đi... Đau a..."

Thân thể cô đối với hắn có khát vọng, âm đạo mãi cảm thấy ra xuân thủy, làm cô nổi lên khoái cảm, đau đớn nhỏ đã sớm qua đi.

Cô sợ chính mình sẽ bại lộ, lộ ra tình cảm đối với hắn vẫn như cũ. Cô không muốn bị coi thường, càng không muốn sống trong hèn mọn tuyệt vọng.

"Tôi điên rồi? Tôi không biết tại sao tôi lại bị em ức tởi phát điên rồi! Trừ phi tôi chết, nếu không em đừng mơ ở bên cạnh tên đàn ông khác. Tôi không cho phép. Tôi không cho phép."

Triệu Lương Tuấn nói, côn thịt thô bạo ra ra vào vào. Mỗi lần đều đụng vào chỗ sâu nhất, nhìn Thẩm Hạm ở hắn dưới thân rên rĩ, cái loại thỏa mãn này thật quá thú vị.

"Bệnh tâm thần sao... A... Biến thái... Đê tiện vô si hạ lưu... A a a, ha ân... Quá nhanh..."

Phía trước là van cửa lạnh lẽo, Thẩm Hạm nghiêng đầu khóc rống, hai chân run lên, bên tai đều là âm thanh thân thể đang va chạm "Bạch bạch bạch"

Cô cảm thấy thẹn muốn điên, tưởng tượng người này là Triệu Lương Tuấn, cứ vậy mà đi ép buộc cô. Tiểu huyết kia lại vô thức kẹp chặt dương vật.

"Ồ ô ô... Chậm một chút, a a... Đã lâu không có làm... A a a, không thoải mái a..."

"A, tên lúc này không thỏa mãn được em đúng không?"

Triệu Lương Tuấn nói những lời hết sức thô tục, làm Thẩm Hạm kích động, sau đó lại ngựa cảm rậm rạp kéo lên, làm cô thoải mái muốn chết mất.

"Ha ân, thật lớn... Ân ân, cho anh hết... Triệu Lương Tuấn... Ân ha, ân... Thật lớn, muốn tới..."

Triệu Lương Tuấn nghe được cô kêu tên mình, lửa nóng ra vào càng thêm nhanh, đâm sâu làm cho Thẩm Hạm cả người đều phải giữ không được:

"Tiểu yêu tinh... Kêu thật là dễ nghe... Ân, kêu tên tôi. Ngoan, kêu tên tôi."

Cô đã sớm luân hãm, ở thời điểm này. Hoàn toàn phóng túng chính mình, cô muốn hưởng thụ trận hoan ái này. Thẩm Hạm cả người mở hời dầm dĩa, quay đầu tìm miệng Triệu Lương hôn lên, hạ thân dùng sức cắn chặt côn thịt thô lỗ.

"A... Ân...Lương Tuấn....Muốn em...Lương Tuấn...."

Ngẫu nhiên ở miệng có vài tiếng rên rĩ tràn ra.

Cô hy vọng cuộc hoan ái này sẽ mãi mãi, cô không muốn tỉnh, cô rất hạnh phúc.

Thẩm Hạm trong miệng không ngừng làm bầm:

"Ha... Thật thoải mái... Ân, muốn tới... Triệu Lương Tuấn... A a a, ân... Tới rồi..."

Thẩm Hạm cả người không ngừng co rút, tiểu huyết chặt lại.

"Em muốn anh...Em muốn anh...."

Thanh âm rất nhỏ, nhưng Triệu Lương Tuấn nghe được, trong nháy mắt hần không chế không được bắn ra, ôm nữ nhân trước mặt, hôn lên cằm cô trắng tinh: "Anh cũng muốn em."

Sau đó, Thẩm Hạm bật khóc, cô giống như một cái cây thiếu nước, một con cá cô đơn trên sa mạc, lúc này có người ném cô đến biển rộng, cho cô mặc sức bơi lội.

Cô chờ hần đã lâu.

Một đêm kia bọn họ làm rất nhiều lần, đến khi trời bùng sáng, mới ngừng lại điên cuồng tình ái này.

Không có sức lực đi rửa sạch thân thể, ở trên giường ôm nhau mà điên cuồng, phía dưới cũng chưa từng tách ra.

Ngày hôm sau, Triệu Lương Tuấn tặng Thẩm Hạm một cái vòng cổ, muốn làm cô an tâm, cũng làm chính hần an tâm.

Giống như mấy báo cáo, cho dù cô đi đâu, hần cũng phải biết.

Thẩm Hạm vui vẻ, thậm chí chính mình không tiền đồ, lại nhìn không được tươi cười.

Bất quá, nam nhân kia không bỏ qua chuyện trước đó, hiển nhiên Triệu Lương Tuấn hỏi rõ ràng cô tên đàn ông kia là ai. Thẩm Hạm giải thích chỉ là thanh mai trúc mã bình thường.

Vẫn luôn ở nước ngoài học tập, đó chỉ là lễ nghi bình thường mà thôi.

Nhưng mà Triệu Lương Tuấn lại không tin, cô đành phải trộm nói cho hần, kỳ thật vị tiên sinh kia là GAY, đã có bạn trai.

Lại nói thêm một câu Triệu Lương Tuấn không cần quen biết hần làm gì.

Phòng cháy phòng trộm phòng luôn trúc mã.

##

Ở lần thứ hai sinh ra tuyệt vọng, Thẩm Hạm lại đối Triệu Lương Tuấn hết hy vọng.

Hách Mạn dùng di động Triệu Lương Tuấn hẹn cô ra ngoài. Khiến cô bị bắt cóc.

Thật là tát cô một bạt tay đau đớn.

Không gì đáng buồn bằng tâm đã chết.

##

Hần tới cứu cô. Chỉ là nếu không thô lỗ muốn cô, thì cô sẽ thật sự vui vẻ.

Thẩm Hạm quý trên mặt đất, đầu gối ở trên nền gạch xi măng, hạt cát trên nền ma sát chân cô đến muốn trầy da, phía sau nam nhân kia không thèm nói đạo lý, ở bên cô trong cơ thể cô đầu đá lung tung.

"Bệnh tâm thần, anh không muốn sống nữa sao, phía dưới đều có người! A a a... A... Quá lớn... Muốn tới... Ân..."

Triệu Lương Tuấn lại là hung hăng đâm vào, thô bạo vỗ cái mông nhỏ, "Hiện tại là ai khóc rống, hừm...."

Lòng dạ hẹp hòi!

Thẩm Hạm đau đớn, nước mắt chảy ròng, ủy khuất nói: "Con khốn kia dùng di động của anh... A ân, anh cũng không phát hiện sao... Anh chính là tên ngốc... A... Đau..."

Triệu Lương Tuấn bị mắng chỉ có thể nén giận, ai biết nữ nhân Hách Mạn khi nào thì trộm được di động hần.

Hần cũng tới cứu cô rồi, lại nói những lời vô nghĩa như vậy.

Còn dám nói hần ôm thi thể cô, thật là không muốn sống nữa. Hần không cho phép, cô dám chết hay sao.

Sau đó hần quyết đoán đem Thẩm Hạm xoay 360 độ, mạnh mẽ thọc vào rút ra tiểu huyết, bàn tay to đưa bờn hai bầu vú to lớn, vô tình xoa nắn, muốn đem nhũ thịt siết chặt trong tay.

Thân thể trắng nõn bị nền gạch làm bẩn. Hai người họ giống như đang chơi trò cường gian, hần sắm vai tên biến thái cường gian cô. Cô càng cảm thấy thẹn, hần càng thích.

"Ân, đâm chết em cái tiểu dâm phụ này..." Càng nói, dương vật hần kẻ sát vách động, bắn ra một đại cổ đặc sệt tinh dịch.

Mà Thẩm Hạm trực tiếp bị làm hôn mê.

Sau đó, cái tên Triệu Lương Tuấn xấu xa ôm cô đi thẳng đến bên cạnh Thẩm Quân và Chúc Cẩm Thành. Sau đó còn gọi cô tỉnh dậy.

##

Thẩm Hạm đứng ở trong hoa viên phát ngốc, Thẩm Quân đã cùng Chúc Cẩm Thành kết hôn, mà cô cùng Triệu Lương Tuấn còn không có động tình, cô rất sợ có biến cố gì xảy ra.

Phía sau có một cái ôm áp quen thuộc, giọng nói nam nhân trầm thấp vang lên bên tai: "Nghĩ tới anh sao?"

"Không phải!"

Triệu Lương Tuấn nhìn Thẩm Hạm, sau đó than thở một tiếng, "Thẩm Hạm, em trước kia từng hỏi, anh yêu em một chút thì sẽ chết sao?"

Thẩm Hạm thân mình run lên, nhưng không nói chuyện, trong lòng thấp thỏm.

"Nói thật, anh cũng không biết."

Cô rũ mắt, khó có thể che dấu cảm giác mất mát.

"Nhưng là, nếu em không yêu anh, anh sẽ sống không bằng chết."

Nói xong, trên mặt Triệu Lương Tuấn có chút đỏ.

Mà Thẩm Hạm bất ngờ, sau đó khóc kinh thiên động địa, khóc xong lại cười giống một cô gái ngốc nghếch.

Cô mới biết được, những người hay không nói những lời âu yếm, khi nói rồi, cũng làm cảm động lòng người.

Thẩm Hạm nhìn Triệu Lương Tuấn, trên mặt tràn đầy nước mắt, lớn tiếng nói: "Triệu Lương Tuấn, em yêu người. Anh không thể phụ em"

"Được."

Cô nhón chân, hấn cúi đầu, môi răng tương dung, gắt gao ôm nhau.

Hắn làm sao có thể phụ lòng cô.

Hắn không phải tên ngốc đâu.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Bốn: Thế hệ nữ quyền thời phục hưng cùng piston* vận động - Quy định phạm vi hoạt động

Sau khi Thẩm quân hoàn thành nhiệm vụ trở về, cô nhìn một lược số liệu của mình trên bản thống kê, hài lòng gật đầu một cái. Đương nhiên, nếu cái độ tinh khí kia có thể tăng lên càng nhiều thì cô càng vui mừng hơn.

Tên Họ: Thẩm Quân

Tuổi: 25

Giá Trị Nhan Sắc: 88/100

Điểm Mị Lực: 45/100

Kỹ Năng: Kỹ năng chiếm lấy

Tính Khí: 2500/10000

Thuộc Tính: Chữa Khỏi cấp D

Tính Thần cấp C

Nhu Mị cấp F

Tích Phân: 1500

"Cái thuộc tính nhu mị này là đối với nhiệm vụ sắp tới có liên quan phải không?" Thẩm Quân chỉ vào số liệu trên bản hỏi Hệ Thống 419.

"Muội muội thật thông minh, chính là rất quan trọng nha, thân thể muội càng trở nên mềm mại, ở trong cơ thể bất kể là loại dương vật nào tiến vào, đều khiến nam nhân trở nên điên cuồng, rất có sức hấp dẫn." Hệ Thống 419 ngữ khí vui mừng nói. Thẩm Quân nghe xong chỉ muốn mắng người.

"Có cái gì tốt để tôi dùng tích phân đổi hay không?" Thẩm Quân nghĩ vẫn nên nghe theo lời 419 để cử đi. Vẫn là hữu dụng hơn tự thân vận động.

"Kiến nghị muội muội đổi viên tránh thai. Thời hạn hiệu lực là 10 năm. Nếu muội muốn trong lúc tiến hành nhiệm vụ liên mang thai thì có thể không cần mua."

"Viên tránh thai?" Thẩm Quân một đầu đầy hắc tuyến, thế nhưng lại phải dùng tới thứ này?

Thôi đành nghe theo vậy. Hy vọng thật sự có hữu dụng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Quy định phạm vi hoạt động 2

Công Nguyên. Năm 2333.

Thời đại này nhanh chóng phát triển, nam nữ ti lệ trở nên mất cân đối nghiêm trọng.

Không biết vì nguyên nhân gì mà nhiều nam nhân thay đổi hướng tính. Quốc gia đối với trường hợp này nguy nan hết sức, nhưng không có cách giải quyết.

Điền hình là đầu năm nay, chính phủ bắt đầu vận dụng phương án giục nhà nhà sinh con. Nhưng vẫn vô pháp thay đổi hiện trạng.

Sau cùng, hiện tượng nam tôn nữ ti bắt đầu trở lại không thể ngăn cản được.

Học viện Hạnh Phúc ở Đế Đô.

Là học viện đứng đầu cả nước, năm nay thay đổi quy định đối với tân sinh viên mới nhập học. Học viện yêu cầu đối với sinh viên mới phải đích thân tới trường một chuyến trước khi nhập học. Tiến

hành báo cáo giới thiệu bản thân một lần. Nếu tân sinh viên nào không tham dự ngày báo cáo theo quy định. Sẽ bị hủy bỏ tư cách nhập học.

Vì sao lại có quy định như thế, nói ra thì thật sự rất dài. Học viện Hạnh Phúc mọi năm đều có suất đăng ký học tương đối cao. Nhưng mỗi năm chỉ nhận đúng 160 người.

Cho nên, từ quy định đó mà có nhiều gia đình sử dụng các thể loại quan hệ kỳ lạ mà gửi con cái mình vào bên trong trường học. Nhưng không ai trong số họ biết được, bên ngoài ánh hào quang của trường học, chỉ là nó đang cố che dấu mọi sự hắc ám bên trong mà thôi.

Nam sinh nhập học, vào buổi sáng 8 giờ tập trung học lễ giáo đại đường.

Còn nữ sinh thì tập trung từ 1 giờ trưa.

Buổi chiều.

Tại cổng lớn học viện Hạnh Phúc.

Đã có rất nhiều nữ sinh đi đến, trên mặt ít hoặc nhiều đều mang theo vẻ chờ mong.

Thẩm Quân tạm biệt ba mẹ, vui vẻ đi vào bên trong trường.

Tại cổng trường bây giờ, có một vài vị giáo thảo khuôn mặt lạnh lùng, hấp dẫn nhiều nữ sinh.

Ngày báo cáo rất quan trọng, hôm nay không chỉ đo kích cỡ may đồng phục, còn phải học vài nội quy cơ bản bên trong học viện.

Thẩm Quân nhìn đi đông, lúc này đã là 1 giờ 40 phút trưa.

Chu Dĩ Vi tên gia hỏa này sao còn chưa tới?

Thẩm Quân ở thế giới này thành tích hay gia cảnh cũng bình thường, có thể thi đỗ học viện đã là quá sức tưởng tượng. Còn bạn tốt của cô, Chu Dĩ Vi, lại chân chính là một bạch phú mỹ, một nữ vương đúng nghĩa, thành tích cũng luôn luôn đứng đầu. Hai người ngoài ý muốn quen biết nhau, sau đó trở nên thân thiết.

"A Quân." Thẩm Quân nhìn thấy Chu Dĩ Vi ở phía trước. Cô ấy quảy tay ý bảo Thẩm Quân mau tới.

Lúc này, Thẩm Quân quả thật hơi lo. Cô chỉ mới tiến vào thế giới này, đối với mục tiêu và nhiệm vụ cô thật sự không biết.

Chỉ khi nào người đó xuất hiện trước mặt cô, cô mới nhận ra là ai.

Thẩm Quân cùng với Chu Dĩ Vi tiếng vào bên trong lễ đường, không khí lúc này lạnh lẽo rợn người. Lễ đường to lớn bên trong không có người ngồi. Thẩm Quân tò mò hỏi vài nữ sinh khác, nhưng ai cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Đợi hơn mười phút, tới phiên Thẩm Quân vào trong. Người nọ yêu cầu Thẩm Quân ký tên vào sổ. Thẩm Quân không nghĩ ngợi cũng không đọc kỹ thì đã ký vào.

Cô không biết chính thời điểm này, từ giờ tuổi già của cô sẽ bị người khác điều khiển.

Chờ tất cả mọi người ngồi xuống, khuôn mặt lão sư kiểm kê lại số lượng. Sau đó hài lòng gật đầu.

Bắt đầu lên tiếng: "Các em ở thời điểm ký tên vào sách, đối với mặt pháp lực đã có giá trị hiệu lực. Tất cả mọi người không thể tùy tiện rời khỏi trường học. Một khi bị bắt gặp, hậu quả chắc chắn là việc các em không thể dễ dàng gánh vác. Tin tưởng tôi, các em sẽ được hưởng một cuộc sống tốt đẹp. Cho dù ngay từ khi bắt đầu, các em có chút không thể thích nghi. Nhưng quen rồi, các em chắc chắn có thể hưởng thụ."

Thẩm Quân cảm thấy những lời này rõ ràng có ẩn ý kỳ lạ, sâu xa nào đó. Không tự giác mà nhìn xung quanh.

Cô cảm thấy có người nhìn chằm chằm mình.

"Dĩ Vi, có người đang quan sát chúng ta phải không?" Thẩm Quân nhỏ giọng hỏi, cô luôn rất miễn cảm, hy vọng chỉ là vì cô suy nghĩ nhiều.

Chu Dĩ Vi gật đầu: "Mình cũng thấy kỳ lạ, có cảm giác người nào đó cứ nhìn chằm chằm mình. Trường này có vẻ kỳ lạ lắm."

Các cô không hề hay biết, hình ảnh mỗi nữ sinh ở đây đều bị thu vào hết trong một chiếc máy tính, mà người ngồi ở máy tính lại là những nam sinh, khuôn mặt mang theo vẻ sở hữu, cùng với một nụ cười xấu xa hài hước.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87: Chế độ kỳ ba

Học viện Hạnh Phúc chế độ không giống với hình thức bên ngoài.

Cấp bậc sinh viên tùy thuộc vào thành tích quan hệ gia đình. Nhưng đó chỉ là đối với nam sinh thôi. Bên ngoài gia thế càng lớn, cơ sở vật chất cùng với quyền lợi được hưởng bên trong trường học càng cao.

Đặc biệt, thành tích cuối kỳ của nam sinh sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến tiền đồ của nhân viên điều động.

Còn nữ sinh thì sao?

Chỉ cần đủ nhân số là được.

Nam sinh 8 giờ tập trung, 9 giờ kết thúc hội nghị kín. Sau đó chia thành nhóm 5 người một tổ. Mỗi nam sinh có thể lựa chọn một nữ sinh trở thành bạn đồng hành với mình trong một học kỳ.

Các lớp danh sách đã chuẩn bị ổn định, mà thứ tự cũng không tùy tiện quyết định, giáo viên trong trường hai bên đã họp kỹ bàn bạc rồi mới lên danh sách. Cuối cùng, không có được sự tự do, bị cưỡng chế phân phối theo ý định của giáo viên.

Nam sinh tự xưng là Kỉnh. Là chủ đạo một phương.

Nữ sinh tự xưng là Queen. Là bị đạo một phurong.

Cũng có thể nói, chủ đạo ách bách không chế bị đạo.

Nhưng, vấn đề không phải nam sinh nào cũng có thể tự xưng là King. Bình thường chỉ là những nam sinh có tổ chức đặc biệt, hoặc ở học kỳ trước đạt thành tích tốt mới được phân phối đến Linh Ban. Sau đó được tự xưng King.

Cấp bậc cao nhất của King: Thành tích chiếm khoảng 80% trên tổng 100%

Giã thế chiếm 20% còn lại.

Có quyền thế là một đặc ân, nhưng thành tích không tốt cũng không thể xưng bá trong trường. Đó là một hiện thực tàn khốc mà nhà trường quy định cho mỗi học sinh.

Linh Ban hay gọi là Z sẽ được hưởng đại đặc quyền. Bao gồm những quyền lợi tốt nhất.

Có thể có huy hiệu riêng của trường.

King là một cái kim sắc, có một vòng tròn và một ngôi sao.

Queen là một cái huy hiệu hình ảnh trắng đơn giản.

Nhưng, không có gì là vĩnh cửu. Đặc biệt là nhóm nữ sinh.

Mỗi năm học, King đều có thể đổi mới vài quyền lợi cho Queen.

Mà trong Linh Ban. Mỗi học kỳ có thể đổi mới một lần. Và có quyền lựa chọn hoàn toàn dựa theo cá nhân yêu thích.

Cấp bậc chia từ ban A tới ban E. Mỗi một ban có từ 1 đến 5 tổ.

Mỗi một cấp bậc được chia đều từ thành phần nguy hiểm, hoặc là thành phần cấp thấp thuộc E5.

Dựa vào thành thích tốt, King một năm có thể tổng hợp và thay đổi vài quyết định. Nhưng thành thích của Queen chỉ chiếm một phần nhỏ trong tổng thể quyết định.

Thuận tiện nói luôn, nữ sinh không được xếp lớp, lớp của các cô hoàn toàn dựa vào bọn nam sinh quyết định.

Từ Linh Ban cao nhất, mỗi lớp học còn lại đều có 15 người là nam sinh, sau đó họ chọn thêm 15 người nữ sinh. Một lớp đủ 30 người.

Toàn bộ 5 lớp bao gồm 160 người.

Mỗi một người lúc đầu sẽ được cấp cho một cái huy hiệu đơn giản của trường. Toàn bộ học viện đều có huy hiệu một cái kim từ tháp.

Bọn họ chỉ có thể phục tùng, không thể phản kháng.

Người đứng ở đỉnh kim từ tháp được tùy ý sử dụng quyền lợi. Mà quyền lợi ở đây là đối với nữ sinh.

Mỗi người tuyển một nữ sinh bầu bạn, không hài lòng sau này có thể đổi.

Sau đó dùng nữ sinh như thế nào, sau này sẽ bàn kỹ hơn.

Vì quốc gia, vì tổ quốc, nhà trường cảm thấy bọn họ cống hiến một chút tình trùng cho đất nước, không hề quá đáng chút nào.

Dưới đây là những nội quy nhất định phải nhớ:

Nam sinh (King) sở hữu nữ sinh (Queen). Quyền quyết định đều thuộc về nam sinh.

Nam sinh cấp cao tự là King, có thể trao đổi với Queen. Queen không thể phản kháng, càng không có quyền từ chối.

Ở học kỳ nếu Queen mang thai, điểm học một môn tăng 50 điểm, 2 môn thêm 100 điểm. Nếu phá thai thì không được tặng điểm. Em bé có thể nộp lên cho quốc gia. Hoặc tự mình dưỡng dục.

Queen được yêu cầu phải thỏa mãn sinh lý của King, nếu King có xu hướng phát dục khó có thể chịu đựng, có thể báo cáo với hội Học Sinh.

Queen và King thời kỳ ở cùng một tổ, vì đảm bảo chất lượng gene cho em bé. Không thể cùng King của tổ khác phát sinh quan hệ. Người vi phạm sẽ bị kỷ luật, nghiêm trọng có thể bỏ tù.

Trong thời kỳ Queen có kinh nguyệt, có thể cự tuyệt cùng với King xảy ra quan hệ qua đường âm đạo. Nhưng phải dùng địa phương khác, hoặc cách khác để giải quyết nhu cầu.

Bất luận là King, hay Queen. Ở phòng học không thể nảy ra hành vi giao cấu. Nếu là giáo sư có hành vi gây rối, nên báo cáo trực tiếp cho trường học.

Không có tình huống đặc thù, không thể tùy tiện rời khỏi trường. Yêu cầu đặc biệt nên gặp trực tiếp giáo viên chủ nhiệm xin chỉ thị.

Queen nếu có thể thuận lợi thi xong đại học. Điểm thành tích tự động được thêm 100 điểm.

"Chính là hôm nay, chúng ta bắt đầu một năm học mới. Cầu chúc các em có thể tìm được một King mà bản thân cảm thấy hài lòng. Cùng với King tạo dựng một mối quan hệ tốt, cùng nhau sinh hoạt ba năm. Nếu không tuân thủ nội quy trường học, sẽ bị trực tiếp phán vào cấp thấp. Cuối cùng, các bạn học phải nhớ kỹ, những việc này không thể tiết lộ ra bên ngoài trường học. Chỉ có thể thảo luận bên trong khung viên trường." Vị lão sư lúc đầu nói xong. Để lại một đám nữ sinh đang ngày ra như phồng mà bỏ đi.

Mặc kệ trước đó có bao nhiêu nữ sinh hứng thú bùng bùng mà muốn cố gắng học tập. Giấy tiếp theo liền biến thành người bị điều khiển, phải hiến thân vì quốc gia mà nỗ lực sinh đẻ. Không thể từ chối.

Thẩm Quân lấy di động ra lên mạng tìm kiếm Học Viện Hạnh Phúc. Lại không thể phát hiện ra thêm bất kì tin tức nào về ngôi trường này. Một chút tin đồn cũng không. Trong nháy mắt, toàn thân có rét run.

Không hề những nữ sinh ở đây đợi lâu lắm, không lâu sau, lễ đường bên trong mở ra cánh cửa lớn. Các nam sinh có mặt từ sớm nối đuôi nhau ngồi xuống. Mà trên sân khấu, có khoảng 80 nữ sinh đang được các lão sư gọi tên lên để xem xét.

Vì sao? Không ai trong số họ dám phản kháng lại.

Thẩm Quân nắm tay Chu Di Vi. Hai người bàn tay đã đỏ đầy mồ hôi. Bởi vì khi ký tên lúc này, tức là đã đồng ý cam chịu mọi hành vi. Có người nói, học viện Hạnh Phúc là do quốc gia mở ra, nhưng không ai biết thực hư là thế nào. Hiện giờ thì sự thật bày ra trước mắt, không thể không tin được nữa.

Nữ sinh ở trường học được xem như là một công cụ tiết dục cho nam sinh. Nhưng những người này rất biết cách mê hoặc dân chúng, ở bên ngoài cha mẹ nữ sinh không ngừng được ban thưởng, làm lòng người trở nên hồ đồ theo.

80 nữ sinh đầu tiên đứng trên sân khấu. Mặc cho các nam sinh phía dưới đánh giá. Thẩm Quân lúc này lại cảm giác được một ánh mắt nóng bỏng mãnh liệt nhìn chăm chăm mình. Lúc trước vừa tiến vào trường, các cô cũng đã bị những nam sinh này nhìn nhìn dò xét. Nhưng bây giờ, chính là ở trước mặt các cô thăm dò, nhìn các cô một cách hèn mọn.

Phản kháng bằng chết. Thẩm Quân cố gắng ngăn đầu. Phía dưới lại có hàng chục đôi mắt nhìn cô làm tim cô đập nhanh không thôi.

Giống như thời xưa, hoàng đế tuyển phi tần. Các cô bị xem là hàng hóa. Không có quyền tự chủ.

Bọn hần là dao thót, các cô là cá thịt.

Thật sự thế giới này không phải giấc mộng sao?

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Sơn dương đợi bị làm thịt

Kỳ thật các nam sinh ngồi ở phía dưới cũng là theo quy định của trường, từ đầu đến cuối là ngồi theo thứ tự. Ngồi ở giữa chính là nam sinh thuộc Linh Ban cao quý.

Đương nhiên, Thẩm Quân thật sự không biết nhiều điều lắm.

Cô ngượng ngùng chuẩn bị cúi đầu thì vô tình quét mắt thấy một người, trong lòng không khỏi kích động. Trên danh nghĩa người này là anh họ của cô, Tổng Trình.

Thẩm Gia và Tống Gia gia cảnh tương tự. Thẩm Quân có tổng cộng 2 người bác và 4 người cô. Tống Trình là con của cô ba Thẩm Thực Di.

Thẩm Thực Di gả vào hào môn làm cả gia đình khá bất ngờ. Mọi người từ đó mà ra sức nịnh bợ tặng bốc Thẩm Thực Di, nên từ đó bà không thường xuyên về nhà mẹ đẻ nữa.

Cũng may, ba của cô và cô ba Thẩm Quân hệ không tòi. Thường xuyên qua lại với nhau.

Nhưng riêng Tống Trình thì lễ tết mới gặp qua. Cô chỉ biết sơ người anh họ này đáng vẻ cao cao tại thượng. Tài cao bát đầu, lớn lên cũng ôn nhuận, hay treu hoa ghẹo nguyệt.

Thẩm Quân trầm nghĩ, không biết người anh này có nhận ra cô không.

Cô trong lòng mặc niệm 100 lần: Tống Trình, tuyển em đi.

Bất quá, Tống Trình lại không phải đối tượng trong nhiệm vụ của cô.

Đại khái là ánh mắt Thẩm Quân quá mãnh liệt, nhưng Tống Trình lại không nhìn cô. Nhưng nam sinh ngồi kế bên hần lại chú ý cô vài lần, tùy ý đánh giá.

"Chọn cô ấy đi."

Tống Trình cứng đờ người, người bên cạnh tên Doãn Gia Trí quét mắt một vòng, hỏi lại: "Ai?"

Trạm Quang cười, lười biếng ngập: "Người này giờ vẫn luôn nhìn về phía chúng ta. Mình thích loại như vậy."

Ở trên đài, một đám nữ sinh không dám ngẩng đầu, ai nấy đều run rẩy sợ hãi, cô gái như Chu Dĩ Vi lúc này cũng cúi gằm mặt. Chỉ có một mình Thẩm Quân không sợ trời không sợ đất nhìn chăm chăm bọn họ.

Doãn Gia Trí nhìn về phía Chu Dĩ Vi, sau đó nói: "Nhìn bề ngoài hung dữ quá. Khó chơi lắm."

Tống Trình: "Cô gái bên cạnh cơ."

Doãn Gia Trí lúc này mới nhìn Thẩm Quân: "Sao cũng được, cũng là vật phát tiết, miễn là làm thoải mái chúng ta là được."

Nghe những lời thô bỉ này, Tống Trình nhú mày, trong lòng không biết đang suy nghĩ cái gì.

Chỉ có Trạm Quang rất có hứng thú, sờ môi cười cười, ánh mắt nóng rực làm những nữ sinh trên đài sợ hãi hơn thập phần.

Lúc này Thẩm Quân cũng nhìn hần, hệ thống lúc này mới báo cho cô một tin. Làm cô hoa cả mắt.

Trạm Quang.

Nhân vật mục tiêu kế tiếp ở thế giới này.

Từ gia cảnh? Lúc nhỏ thế nào? Tuổi tác? Tính tình? Tính cách? Nhân phẩm? Cao 183 cm, thể trọng 63 kg....

Đều hiện hết lên bản.

Nhưng mà, tại sao không có câu trả lời cụ thể, một đồng dấu chấm hỏi là đề làm cái gì. Có tình chơi người mà?

Điều duy nhất mà Thẩm Quân biết được.

Đó là, một ngày nọ toàn bộ Linh Ban sẽ bị tiêu diệt. Toàn bộ học viện sẽ bị nữ chính đánh đổ.

Theo thông tin, nữ chủ là một người mạnh mẽ. Cô ta làm việc từ thị xã lên đến tỉnh thành, sau đó vô làm cho quốc gia. Điều dùng năng lực mà trở thành lãnh đạo.

Sau đó vì chướng mắt với học viện Hạnh Phúc mà làm ngôi trường này suy tàn.

Cuối cùng, trở thành vợ của một vị lãnh đạo cấp cao của quốc gia.

Bởi vì học viện này không coi trọng nữ quyền, bắt nữ sinh trở thành công cụ phát tiết cho nam sinh.

Nữ chủ muốn biết những người này ra ý tưởng này phải bị hủy diệt, vì thế từ học viện cho tới học sinh đều bị xử lý hoàn toàn.

Vấn đề, nữ chính ngay từ đầu chỉ là một vật sở hữu của một nam sinh thuộc cấp thấp nhất trong trường E5. Bà chị, quá lợi hại, em phục chị!!!!

Học viện này tồn tại quá nhiều vấn đề lớn, Thẩm Quân biết. Nhưng nhiệm vụ của cô lại phải ngăn cản nữ chính. Nói cách khác, cô không thể để cho nữ chính thành công tiêu diệt học viện này.

Nữ chủ muốn người nào chết, cô lại phải làm cho bọn họ sống. Bằng mọi cách.

##

"Bắt đầu chọn bạn đồng hành. Thành viên đầu tiên của Linh Ban sẽ chọn trước....."

Lão sư lúc này cầm micro ra giữa sân chủ trì, làm cho không khí trở nên kì hoặc, giống như một buổi đấu giá. Còn các cô chính là linh dương đang đợi bị làm thịt.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Kén cá chọn canh

Thẩm Quân tinh thần lực đạt tới cấp C. Chỉ cần thông qua đôi mắt có thể ảnh hưởng trực tiếp tới tinh thần đối phương. Cô nhìn Trầm Quang, bốn mắt hai người nhìn nhau. Cô muốn hấn đối với mình có chút ấn tượng đầu tiên.

Trầm Quang giống như đại gia ngồi dựa vào ghế, tiếp nhận micro từ vị lão sư kia, chỉ tay tùy ý về phía Thẩm Quân. Hai mắt sáng quắc, khuôn mặt đều là hiếu kỳ: "Tôi nhìn rất đẹp trai sao?"

Hừ, tên tự luyện không biết mắc cỡ.

Một vị lão sư khác đưa Thẩm Quân một chiếc micro khác.

Bảo cô tiến lên trên một bước. Để tất cả mọi người nhìn thấy cô.

"Vị huynh đệ này nói chuyện thật nhàm chán. Tôi hỏi anh một câu, ở đây có ai đẹp trai hơn anh sao?" Thẩm Quân nhúng vai lộ vẻ thản nhiên.

Trầm Quang làm bộ suy nghĩ một lát, miệng cười cười, trên mặt đều là vô tội: "Đúng là không có ai."

Xung quanh Thẩm Quân lộ ra một tràng cười, đúng là một tên ấu trĩ.

"Đây là câu trả lời của tôi." Thẩm Quân nói xong trả micro lại, sau đó lùi về sau một bước.

"Còn trở về hàng làm gì. Muốn tôi đến đó ôm em xuống sao?"

Trầm Quang đẩy Doãn Gia Trí đang đứng kế bên đi. Chỉ về phía bên cạnh mình nói với Thẩm Quân.

"Em lại đây." Vừa bá đạo vừa vô lý.

"Tên khốn này đúng là vô tình." Doãn Gia Trí một bên tức giận gào thét.

Thẩm Quân bây giờ bị biến thành mục tiêu, có người ghen tị, có người ghen ghét với cô. Cả mặt vô cảm bước về phía Trầm Quang.

Mới vào học đã trở thành người của Linh Ban. lại được đệ nhất King lựa chọn. Cô nhìn thấy anh họ Tống Trình ở bên kia, nhìn cô không hài lòng lắm.

Trầm Quang là mục tiêu của cô, ngoài hẳn ra cô không thể chọn những người khác. Huống hồ, cô còn phải cung cấp thông tin cho hệ thống, điền hết thông tin vào mấy cái chấm hỏi kia.

Lúc này, lão sư lại tiến lên, nói vào micro: "Linh Ban số 2 tiến hành lựa chọn."

Doãn Gia Trí lúc này còn tức giận, bây giờ lại khôi phục bộ dạng lẳng nhãng, khuôn mặt tà mị cười cười. Hắn nhìn về phía sân khấu, không quá vừa lòng nói vài câu: "Không phải người này....Không....Không phải cô.....Cô...Cô đi...Đứng...Là cô."

Doãn Gia Trí chỉ tay về phía Chu Dĩ Vi. Nhưng cô nàng kia hoàn toàn làm lơ nam nhân phía dưới, chỉ tập trung nhìn móng tay của mình.

Chu Dĩ Vi là người cao ngạo, tính tình cô gái này tuyệt đối không dễ dàng chịu khuất phục. Thẩm Quân mang theo ánh mắt chờ đợi nhìn cô, ở học viện này, tôn nghiêm của nữ sinh là thứ không đáng nói tới nhất.

Bây giờ, giữ được mạng với tương lai còn quan trọng hơn mấy cái tôn nghiêm kia nhiều. Nhưng cô hy vọng Chu Dĩ Vi có thể hiểu rõ hiện thực khác xa với trí tưởng tượng của mình. Hy vọng cậu ấy biết tự nắm bắt cơ hội cho bản thân.

Sau đó, Chu Dĩ Vi cũng bước xuống sân khấu, không nói câu nào, cũng không thèm liếc nhìn Doãn Gia Trí.

"Em không vừa lòng sao?" Doãn Gia Trí bất bình lên tiếng.

Chu Dĩ Vi nhìn những nữ sinh trên sân khấu, tâm tình phức tạp: "Nếu có một ngày, anh đột nhiên bị những nam nhân khác đè dưới thân. Hơn nữa còn không có quyền lên tiếng phản kháng. Anh cũng sẽ phẫn nộ, có đúng không? Hay là nên trực tiếp cởi quần ra cầu hôn muốn mình."

"Cô....." Doãn Gia Trí nghẹn lời. "Tôi dựa vào cái gì để tui nam sinh kia đè lên người chứ."

"Đúng vậy, dựa vào cái gì."

Các vị lão sư tuy không nói rõ ai là thành viên thuộc Linh Ban của trường học. Nhưng chắc chắn không phải nhân vật tầm thường. Trước mắt bị cướp đi hai người. Các nữ sinh có tâm tư bây giờ bắt đầu lung lay.

Ở tại thời điểm bản thân không thể phản kháng, vậy chỉ hy vọng chính mình được chết một cách tử tế nhất.

Bất đồng với tình cảnh lúc mới vào trường, các cô gái ở đây bắt đầu hướng về phía trước, ngẩng cao đầu. Muốn ba nam sinh thuộc Linh Ban còn lại chú ý tới mình.

Nhưng bên cạnh đó, cũng có những nữ sinh lù lù bất động, cũng có người nhát gan, đứng im như kiến bất động trong góc. Không dám tiến lên.

Lão sư lại tiếp tục: "Linh Ban số 3 bắt đầu lựa chọn."

Lúc này, Tổng Trình cau mày, đối diện với tình hình như thế này hẳn rất bất mãn. Đột nhiên, có một người nữ sinh ở phía sau chỗ Thẩm Quân đứng lúc này bị người nào đó đẩy lên, cô ta bắt ngờ mà té ngã.

Nam sinh phía dưới cười ồm lên, cả khuôn mặt trắng nõn tức khắc đỏ lên như gấc. Chân tay luống cuống không biết làm thế nào.

Đàm Chi Hủy đứng ở một góc, không biết tại sao bản thân lại bị người khác đẩy lên phía trước. Lá gan cô trước giờ vẫn luôn nhỏ, hiện tại giống như tự đâm đầu vào chỗ chết.

"Cô ấy."

Đàm Chi Hủy nghe được Tổng Trình chỉ vào mình, cũng không biết đây là phúc hay là họa, chỉ ngốc ngốc cúi đầu bước xuống cầu thang.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Nhân sinh như trò đùa

Tổng Trình lựa chọn Đàm Chi Hủy làm mọi người bất ngờ. Có người cảm thấy mọi việc chỉ là tình cờ, có người lại nghi thần nghi quỷ.

Hiển nhiên, trong lòng những nữ sinh còn lại, Đàm Chi Hủy nghiễm nhiên trở thành một cô gái nội tâm không bình thường.

【 Nhìn bên ngoài ngoan ngoãn đáng yêu. Ai ngờ lại bày ra trò này để thu hút đàn ông. Ghê tởm. 】

【 Thủ đoạn đúng là không bình thường. Không thể trông mặt mà bắt hình dong. 】

【 Sớm muộn cũng bị chơi, còn làm bộ dạng thanh tao cho ai xem. Chết tiệt. 】

【 Tuổi còn nhỏ mà tâm địa đúng là không vừa mà. 】

###

Đàm Chi Hủy bị một đám người chửi rủa không ngừng.

Nhưng bản thân cô lại khổ sở không thôi, lúc này bị ngã, váy bị hở ra, quần lót đều lộ ra bên ngoài. Áo ở trên có vài nút bị còi ra lộ áo ngực bên trong.

Thẩm Quân thấy vậy, theo phản xạ nhìn Trầm Quang một cái. Ai ngờ được, hần thân nhiên dựa vào ghế mà ngủ. Thẩm Quân kéo kéo Chu Dĩ Vi cười trộm: "Tới đây rồi, thời điểm, thể diện hay tôn nghiêm cốt khí, tiết tháo cái gì đó đều là có rác hết."

"Ồ đây không ai so với ai cao thượng hơn đâu. Những người bất bình không chừng cũng muốn hành động như vậy." Chu Dĩ Vi ghét nhất là loại tâm cơ hai mặt.

"Nè, hai cô thật sự không có chút khẩn trương gì sao? Hai người giống như là đi xem diễn kịch vậy." Doãn Gia Trí nhìn hai người nói chuyện, trong lòng lại không vui.

Hắn thật sự có thể khiến cho Chu Dĩ Vi hèn mọn mà cầu xin hắn, dựa vào hắn, làm cho hắn cảm giác như mình ở bên cạnh cô có chút đàn ông. Nhưng mà nữ nhân này tại sao một chút cũng không thêm đề ý hắn vậy.

Doãn Gia Trí chính xác là một tên lớn người nhưng tâm hồn trẻ con. Áu trĩ đến tàn nhẫn. Muốn tới cầu xin anh, ừ, tôi chính là cố ý không thêm đấy.

Thẩm Quân: "Tới đây không xem diễn còn làm được gì?"

Chu Dĩ Vi: "Không xem diễn chả lẽ xem anh?"

Doãn Gia Trí: "Đúng vậy, xem tôi được mà, xem tôi đi."

Nói xong hắn lại cảm thấy bản thân hơi ngốc. Nói như vậy chả khác nào bản thân trở thành hề?

Doãn Gia Trí trong lòng tự an ủi chính mình, nam tử hán không chấp vặt với nữ sinh.

Dù sao Chu Dĩ Vi giờ chính là người của hắn, còn sợ ở trên giường trị không được cô sao?

Linh ban số 4 cảm được micro cũng không thêm nhìn gì những nữ sinh trên đàn, trực tiếp nói: "Vưu Ngưng....Xuống đây."

Nói xong, một cô gái thân hình gầy yếu tập tễnh bước xuống.

Vưu Sơ...Vưu Ngưng....Là anh em sinh đôi nha....

Mà....có khi nào tình cảm hai người không được bình thường không?

Học viện Hạnh Phúc là nơi rất nhiều người muốn gửi gắm con mình vào học. Mặc dù không biết bên trong xảy ra chuyện gì.

Hai người họ chính là cố ý vào đây. Trong này không có gì kiêng nể, không có gì đi theo quỹ đạo thông thường.

Muốn yêu thì yêu. Không sợ, cũng không thêm câu nệ tiểu tiết.

Thành viên cuối cùng của Linh Ban là Khương Hồng Dữ, một hình tượng phú nữ đại đúng nghĩa. Bình thường tán gái vô số, lại thích hưởng lạc. Khương Hồng Dữ là người duy nhất có quan hệ cá nhân rối loạn nhất, nhưng mà hắn có yêu cầu, hắn không tìm bạn gái, chỉ tìm người lên giường phát tiết. Xong việc, hắn trả tiền, còn người kia tự động biến mất.

Đúng như Thẩm Quân nghĩ, hắn chọn một nữ sinh đáng người nóng bỏng đẹp dễ nhất, Tào Dạ Phàm. Người bên cạnh nữ chủ, giúp đỡ nữ chủ rất nhiều việc.

Học viện Hạnh Phúc đặc biệt chỉ tuyển nữ. Tào Dạ Phàm vì muốn vào đây học, đã đi chế tạo lại màng trinh của mình. Cô xác định rõ mục tiêu của bản thân là phải dựa vào những người trong Linh Ban. Chỉ cần một trong số họ gieo cho cô hạt giống. Chỉ cần vì họ mà sinh một đứa bé.

Cô tin chắc nắm bằng tử quý, gả vào hào môn là chuyện dễ dàng. So với những nữ sinh mới chấp chững vào đời thì cô hơn hẳn bọn họ vài bậc.

Tào Dạ Phàm đắc ý, khinh miệt nhìn những nữ sinh xung quanh. Cười quyến rũ đi xuống dưới, câu lấy cánh tay Khương Hồng Dữ, cười ngọt ngào: "Đào ca ca~"

Bốn nữ sinh bên cạnh đột nhiên rung mình, cả bốn người đều ôm lấy cánh tay bản thân. Nhìn nhau cười cười.

Điều này làm cho Tào Dạ Phàm rất khó chịu, mấy cái con nhỏ này không phải cùng cấp bậc với cô. Đứng gần chỉ tổn hại thanh danh của mình mà thôi.

"Đi."

Thẩm Quân không biết lúc này Trạm Quang đã thức dậy, nắm lấy tay cô kéo đi. Trước khi đi, cô không quên nói với Chu Dĩ Vi số đi động để liên lạc. Phía sau, những người thuộc Linh Ban cũng theo Trạm Quang mà rời đi.

Thẩm Quân nhìn Trạm Quang bóng lưng cao gầy, chả lẽ tinh thần lực thực sự ảnh hưởng hần, nên hần mới đối với cô ôn nhu như vậy?

Đi một hồi, đã tới ký túc xá.

Nơi này tương lai sẽ xảy ra bao nhiêu đêm thác loạn điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Ký túc xá tán tỉnh

Ký túc xá nơi này được trang trí rất xa hoa, đương nhiên cũng không loại trừ việc phân loại theo cấp bậc.

Nam sinh thuộc Linh Ban mỗi người được chia một căn chung cư nhỏ. Đồ dùng trong nhà, TV....Tất cả đều có đủ. Mạng internet cũng chỉ có thể dùng để nội bộ trường học sử dụng, không thể gửi tin ra ngoài.

TV trong nhà cũng chỉ có duy nhất hai đài. Một đài là tin tức. Đài còn lại là.....

Thẩm Quân nhìn màn hình tinh thể lỏng TV đời mới 50 inch, chặt lưỡi cảm thán: "Đúng là một cái Nhật Bản thu nhỏ mà."

Trên màn hình, là thân thể trần truồng của nam nữ đang ôm ghì lấy nhau, vật lộn các loại tư thế. Dùng điều khiển để chỉnh, sẽ hiện lên một bản danh sách quốc gia, có Âu Mỹ, có Đại Lục, Nhật Bản chắc chắn không thể thiếu.

Có đầy đủ phân loại, so với mấy web đen trên internet còn đầy đủ, phong phú hơn.

Thẩm Quân nhìn nhìn, vẫn là trai tây là đẹp nhất. To con lực lưỡng không thô tục, ăn chắc chắn ngon. E hèm, không biết Trạm Quang là người thế nào. Hy vọng hần hơn chứ không kém.

Cô nghĩ một hồi, lại phát hiện hần vẫn luôn ở phía sau cô, chỉ là không lên tiếng."

"Anh không cảm thấy làm vậy rất dễ dọa người sao."

"Không cảm thấy." Trạm Quang cười mỉm ra, tùy tiện ném một bên.

Xoa xoa tóc cô. "Em không cảm thấy em cứ như vậy mà xem mấy thể loại phim này, rất là câu dẫn tôi sao?"

"Không....." À thật ra là có một chút.

Thân thể đẹp như vậy dễ trước mặt không nhìn mới là có lỗi với bản thân nga~~

"Vậy nếu em câu dẫn anh....Anh sẽ làm gì?"

Trạm Quang nhướn mày ngồi kế bên cô, cười vui vẻ: "Vậy là em thừa nhận em câu dẫn tôi?"

Một ánh mắt thâm thúy nhìn cô, nhưng cô lại không nhìn ra hần có ý đồ gì.

Hai người ngồi dựa vào nhau, cực gần gũi, hít thở đều có thể trực tiếp cảm nhận được mùi vị của đối phương. Thẩm Quân chỉ cần nhích lại phía trước một chút, lập tức có thể hôn được hần.

Người này, không lâu nữa sẽ lên giường cùng cô.

Thẩm Quân trong lòng có một câu hỏi lớn, bắt đầu từ khi cô tiến vào thế giới thứ hai cô vẫn luôn thắc mắc, chỉ là không trực tiếp hỏi hệ thống mà thôi.

"Anh đã từng gặp qua em sao?"

Trạm Quang ánh mắt lung lay, hạ giọng "Tại sao hỏi như vậy?"

"Chỉ là thấy hơi quen thuộc, không phải gương mặt này, mà là mùi vị trên người."

Thân thể của cô rõ ràng khi tới gần hần, đã cảm nhận được mùi vị quen thuộc. Hoàn toàn không có bài xích, mà có hấp dẫn tốt cùng.

Trạm Quang đứng lên, vóc dáng hần rất cao, đủ để ngăn cản toàn bộ tầm mắt cô. Hần ấn bả vai Thẩm Quân. Đem cô ấn ngã vào sofa lớn phía sau, đầu gối nửa quỳ, nhìn vào đôi mắt trong trẻo của Thẩm Quân: "Để xem em quen thuộc thế nào với cơ thể tôi."

Rõ ràng đây là lần đầu tiên hai người nắm tay, ôm nhau, thậm chí hôn môi.....

Nhưng tất cả đều diễn ra rất tự nhiên, giống như một người hành khất lạc đường giữa sa mạc, sau đó tìm được một hồ nước. Thuận theo bản năng tự nhiên của cơ thể, mà ngã lặn trong vui sướng, khoái cảm.

Bọn họ bắt đầu hôn nhau, từ nhẹ nhàng cho tới thô lỗ, giống như muốn khắc thân thể đối phương vào thân thể mình. Trạm Quang ôm lấy Thẩm Quân. Vuốt ve tóc dài của cô.

Cánh môi mềm mại kia muốn thể nào cũng không đủ, mười mấy năm chưa từng được hưởng cảm giác này.

Thẩm Quân trở nên bị động, cô không nghĩ tới Trạm Quang khi hôn sẽ mãnh liệt như vậy. Cô tin tưởng, Trạm Quang này, hẳn nhất định không làm tổn thương mình.

Cô cũng phải như hắn, bảo vệ, nâng niu, không để hắn đối mặt với sinh tử.

Sự tình phát sinh ngoài ý muốn, một hồi điên cuồng ngoài phòng khách, giờ đây hai người họ ngã nhào trên căn giường rộng lớn trong phòng ngủ. Quần áo trên người cũng cởi ra từ lúc nào. Giờ đây, hai thân thể hoàn toàn không mảnh vải che thân.

"Vừa rồi em xem phim say mê như vậy. Bây giờ liền để em thực hành."

Ánh mắt Trạm Quang mê người, âm thanh khàn khàn, thân hình cứng rắn trần trụi ôm chặt lấy cô. Thẩm Quân nhìn không được dùng tay sờ mó thân thể hắn.

Nơi riêng tư bắt đầu ẩm ướt, ở dưới chân thấm một bãi lớn nước trong hạ thân chảy ra. Thẩm Quân không muốn đợi nữa, trực tiếp rộng mở hai chân tiếp nhận hắn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Nước sữa hòa nhau (h)

"Trạm Quang...Trạm Quang...."

Thẩm Quân trải qua ba đời, nhưng lần đầu tiên vẫn đau như thường. Cô không khỏi kích động, lại quá lo lắng. Đôi tay nắm chặt khăn trải giường. Đôi mắt nhắm chặt. Bộ dạng sợ hãi nhưng ham muốn nhiều hơn nữa.

Nhìn cô bộ dáng sợ hãi như vậy, Trạm Quang hơi do dự, dưới tay đang đỡ còn thịt cương cứng bỗng chốc cứng đờ, ngón tay hắn khảy khảy âm hộ phía dưới. Nhất thời cấp bách không biết làm thế nào. Vừa muốn, vừa đau lòng.

Trong lúc Thẩm Quân nghĩ hắn sẽ trực tiếp đâm vào, ai ngờ lại đổi thành ngón tay, ở nơi đó khiêu khích cô. Sau đó lại thêm một ngón tay nữa, làm tiểu huyết ướt đầm một mảng, sau đó hắn bắt ngờ hạ thân, đổi từ ngón tay sang dương vật cứng cứng.

"A a....."

Đây là việc cô sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn đau đớn không ngừng. Thẩm Quân câu lấy cổ hắn, cùng nhau triển miên.

Tiểu Trạm Quang còn ngây ngô lắm, lần đầu tiên thực hành, va và đập đập hơi cứng ngắc. Sau một hồi không cẩn thận quy đầu bị trượt ra bên ngoài, lại cố gắng chui vào bên trong, nhưng lại một lần nữa đâm hụt.

"Ấn... Ấn... Thẩm Quân... Thật thoải mái... Thẩm Quân...."

Trạm Quang trên mặt đều là vẻ nhẫn nại, dương vật lần đầu khám phá tiểu huyết chật hẹp làm hắn sung sướng đến lạ kỳ. Giống như có trăm ngàn cái miệng nhỏ mút lấy dương vật hắn. Không nghĩ tới thân thể thiếu nữ lại kỳ diệu đến như vậy.

Hắn tự cho bản thân sức khỏe không tồi, hàng to xài tốt, nhưng lần đầu tiên khai trai, vẫn không tự chủ được mà bắn ra rất sớm. Thọc vào rút ra hơn mười phút đã bắn tinh vào trong tiểu huyết.

Trường học luôn luôn yêu cầu học sinh có thể sinh con sớm. Nhưng Trạm Quang quả thật không muốn Thẩm Quân còn trẻ như vậy đã có thai. Bắn vào trong rồi hắn bắt đầu hồi hận, sau đó hắn lấy còn thịt ra, dùng hai ngón tay đẩy bớt tinh dịch đã bắn ra ngoài.

"Anh làm sao?"

Hai ngón tay ở trong âm đạo cô càng quét. Làm hạ thân Thẩm Quân khó chịu, ép người lùi về phía sau.

"Anh lấy hết ra....Em còn trẻ....Có thai sớm thì không tốt."

Thì ra là sợ cái này, Thẩm Quân trong lòng cảm thấy ấm áp, Trạm Quang này là suy nghĩ cho cô.

"Không sao đâu....Mười năm nay em sẽ không mang thai."

"Em không thể sao?" Trạm Quang có chút kinh ngạc.

"Không phải. Coi như em bụng ga-rô đi. Mười năm nữa sẽ không mang thai. Sau đó thì bình thường." Thẩm Quân tùy ý nói đại một lý do. Cô không thể nào nói là hệ thống giúp đỡ mới tránh thai được.

Trạm Quang hơi lưỡng lự lời cô nói, nhưng nhìn Thẩm Quân vẻ mặt rất chắc chắn. Cũng không hỏi nhiều, dù sao cô không mang thai, hắn cũng dễ dàng hơn nhiều.

Còn thịt kia bắt đầu quay lại tiểu huyết quậy phá. Giống như muốn chứng minh bản thân mình, sau một hồi làm kiểu truyền thống, hắn bắt đầu thay đổi tư thế. Lúc thì nằm bên hông cô, lúc thì tùy ý nhập từ phía sau. Cuối cùng còn bắt cô đứng lên, cả người điên cuồng đâm mạnh vào tiểu huyết.

"Ấn ấn... Trạm Quang, nhẹ chút...Em không được a...Sắp tới...Sắp tới rồi...."

Còn thịt hung hăng đâm vào nơi sâu nhất, Thẩm Quân hết sức dựa vào người hắn, hai vú bị ép chặt vào thân thể hắn tới biến hình, thân thể bắt động. Chỉ có phần trên bị đôi tay rắn chắc ôm chặt, dưới thân cũng bị còn thịt kia ra sức ra vào vào.

"Ấn...Thật hẹp.....Tiểu huyết này quá nhỏ....Kẹp anh đến thoải mái...Ấn...."

"Em...Em không thoải mái....A...."

"Không thoải mái sao?" Trong thanh âm tràn đầy uy hiếp.

"Thoải mái thoải mái....A.....Ấn.... Trạm Quang...Muốn em...Muốn em...."

Cả người Thăm Quân còn cái miệng là còn sức lực, âm đạo bị côn thịt cắm đến sâu thẳm. Côn thịt căng cứng mà sát điên cuồng tiểu huyết cô. Có lúc lại cố tình chọc vào nơi sâu thẳm. Đem Thăm Quân bay lên trời, cả người một mồi, cầu xin Trạm Quang mau mau bắn ra.

Hắn nhớ Thăm Quân vẫn là lần đầu tiên, sau hơn ba tiếng từ lúc bắt đầu, Trạm Quang mới xoay người cô, bắn vào nơi sâu thẳm trong tiểu huyết mê người. Một lúc say nữa, hắn mới luyến tiếc rời đi, thỏa mãn ôm chăm lấy Thăm Quân đi vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Ai là xử nữ

Học viện này tuy tất cả đều rất kỳ quái và biến thái. Nhưng đãi ngộ đối với học sinh không tệ, sau khi khai giảng thì hai ngày sau mới bắt đầu nhập học. Nhà trường muốn bọn họ tiếp thu hoàn cảnh xung quanh tốt, có thêm thời gian điều dưỡng thân thể.

Đương nhiên, điều dưỡng thân thể là việc quan trọng nhất.

Thăm Quân ở trên giường bất lực, cả người đều đau. Cô thật sự muốn khen các vị lãnh đạo. Còn cho các cô thời gian nghỉ ngơi.

Ngày thứ ba sau khi vào trường, mặc kệ thân thể tốt hay không bắt buộc phải đi học.

Nội dung ngày đầu sẽ nói qua về các môn học, yêu cầu tất cả mọi người phải có mặt. Người vi phạm sẽ trừ trực tiếp vào quyền lợi được nhận hoặc đang có.

Ngày buổi sáng cuối cùng, Thăm Quân một mồi bị Trạm Quang kéo ra khỏi chăn. Ôm cô đi tắm rửa, còn ôm cô vào lớp. Hoàn toàn không quan tâm trên đường đi bị bao nhiêu người nhìn gó.

Trạm Quang lại cảm thấy rất tốt, ôm cô như vậy, có thể tuyên bố quyền sở hữu của hắn với cô. Miễn cho đám ruồi bọ về sau vay quanh Thăm Quân của hắn.

Phòng học chuyên dành cho nhóm Linh Ban vẫn xa hoa như cũ, Thăm Quân trong lòng than một tiếng. Đúng là rất có sức thu hút. Thăm Quân nghỉ ngơi, nội quy trường học cấm học sinh không được dâm loạn trong giờ, nhưng mà phòng học lại bày trí như này, bàn học to cộng với một cái sofa lớn dành riêng cho mỗi người. Phía dưới sofa đều được chống đỡ và che đầy kiên cố. Hai bên sườn cũng được che đầy tinh ý. Còn không phải cung cấp cho học sinh thêm phương tiện làm tình hay sao?

Phía sau lớp học còn có các loại phòng khách, phòng giải trí, đồ ăn và trang phục không thiếu thứ gì. Đầm phục cũng đẹp, mùa hè mặc áo sơ mi trắng, nữ sinh thì áo đồ váy dài. Nhưng mà không có dài lắm đâu, váy thôi qua một cái cái gì muốn nhìn đều nhìn được.

Bên trong còn không có quần bảo hộ.

Nam sinh thì tùy ý, quần tây màu xám đơn giản, kéo khóa một cái là cái gì muốn ra lập tức ra.

Thời gian bắt đầu nhập học là 10 giờ.

Vẫn là nữ lão sư trước kia. Bà mặc bộ đồ công sở màu xám, vẻ mặt bình lặng đi vào, đứng trên bục giảng hỏi một câu: "Ồ đây ai còn là xử nữ?"

Sau đó mọi người đồng loạt quay đầu qua nhìn cô. Cái này chính là vấn đề riêng tư nha. Thăm Quân quá thẹn mà cúi đầu, cô ngày đầu tiên đã cùng hắn lẳng qua lẳng lại.

Nhưng mà cô thật sự quá bất ngờ nga, không ai trong lớp học nhắc tay lên.

Thế là tất cả mọi người đã làm.....Sao?

Cô nhìn Chu Dĩ Vĩ, bởi vì thẹn mà cũng cúi đầu, nhưng trên miệng cười cười thẹn thùng. Bất giác, tìm được ngay câu trả lời.

Tào Dạ Phàm cùng với Khương Hồng Dữ không cần nói nhiều, chắc chắn đã làm. Vụ Sơ với Vụ Ngưng là anh em, nhưng hai người không có chút thẹn thùng gì mà kiêu kị. Hai người dựa hẳn vào nhau, mười ngón tay nắm chặt.

Người làm cô cảm thấy ngoài ý muốn nhất, chính là Tống Trình. Vị anh họ này, không ngờ cũng không phải dạng vừa đâu.

Tống Trình cảm nhận được ánh mắt cô, cũng quay đầu lại nhìn. Cùng với Đàm Chi Hủy lên giường là ngoài ý muốn, nhưng làm rồi hắn cũng không ngại gì mà nhận.

Lão sư vào lòng gật đầu: "Nữ sinh nào ngày hôm nay vẫn còn là xử nữ, sẽ bị đưa đến phòng học chuyên dụng chỉ dạy thêm vài điều. Sau một tuần có thể trở về. Các em may mắn là chọn người chính xác. Bước đầu tiên tiến hành thuận lợi."

Lớp học chuyên dụng? Cô vừa nghe tên đã hiểu đây không phải chỗ tốt lành gì. Đem xử nữ tới những nơi như vậy? Đúng là thủ đoạn không tồi.

Nữ chính trong thế giới này chính vì không muốn cùng một kẻ cấp thấp thuộc E5 lên giường mà bị đưa tới lớp chuyên dụng này. Bị dạy dỗ một thời gian. Sau khi trở về sinh khí trong lòng càng lúc càng cao.

Nữ lão sư tự nhiên mở miệng, đồng thời bật một bộ phim chiếu lên màn hình lớn, âm thanh rõ ràng nói: "Được, hôm nay học bài đầu tiên. Chính là ngoài việc làm tình truyền thống, chúng ta có thể học thêm cách sử dụng công cụ hỗ trợ và những lưu ý đặc biệt...."

Học sinh Linh Ban: "....."

Con mẹ nó, đúng là không có cái quái gì bình thường ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Công cụ tình ái

Điều làm người khác bất ngờ nhất là lão sư ở trong ngăn kéo lấy ra một đồng áo mưa đủ kích cỡ, màu sắc, hình dạng kỳ lạ.....

Đúng là suy nghĩ chu toàn.

"Thứ này từ bây giờ cho tới tương lai các em ở học viện ba năm. Học viện sẽ cung cấp đầy đủ cho các em, các em có thể thương lượng về kích cỡ hoặc là nhãn hiệu tùy ý. Hôm nay, sau khi tan học các em tới báo cáo với tôi về những điều cần lưu ý hoặc sở thích đặc biệt. Ngày mai sẽ giao cho các em, mỗi tháng mỗi người 10 hộp."

Mỗi người mười hộp, một nhóm hai người tổng cộng 100 cái áo mưa mỗi tháng? Nếu không phải bị trúng xuân dược hoặc là phổi bị hư tới mất cảm giác. Nhiều như vậy xài nửa năm cũng không hết.

Thẩm Quân lo lắng nhìn thoáng qua Trạm Quang. Cái người này đang ở thời kỳ phát dục. Vạn nhất hấn diện lên thì cô làm sao?

"Bảo bối, yên tâm, anh đây rất mạnh, một tháng 20 hộp chắc chắn sẽ dùng hết. Em hiện tại nghĩ thử xem em thích mùi vị gì. Bạc hà có được không. Anh thích vị bạc hà. Không biết còn loại khác không nhỉ? Loại nào mát lạnh, làm em sướng thấu tim."

Trạm Quang trong hết sức nghiêm túc cùng cô thảo luận vấn đề chính trị.

Nhưng hai người Thẩm Quân với Trạm Quang không phải cặp đôi duy nhất bàn về vấn đề này.

Doãn Gia Trí cũng nói vài câu với Chu Dĩ Vi. Hấn đột nhiên cảm thấy bộ dáng Chu Dĩ Vi tức giận rất đáng yêu. Tưởng tượng cô ấy ở trên giường vừa thẹn lại vừa bức. Khuôn mặt phỉếm hồng. Thật sự quá xinh đẹp.

Doãn Gia Trí tưởng tượng cảnh này, tình trùng bay thẳng lên não. Hạ thể trở nên căng cứng. Đứng quần cũng phồng lên rồi.

Chu Dĩ Vi bình tĩnh lại, khuôn mặt đỏ ửng. Thẩm mắng cái tên khốn này, đúng là sắc lang động dục.

Lão sư lúc này vỗ vỗ cái bàn báo mọi người chú ý: "Các em có một ngày để thương lượng. Tìm xem loại nào thích hợp với bản thân. Thời hạn nghỉ trưa cũng tốt để dùng thử."

Thẩm Quân khoe miệng run rẩy, lão sư đúng là người từng trải.

"Được rồi. Kế tiếp giới thiệu với các em một loại công cụ hỗ trợ. Đây là cái cho nữ sinh dùng." Nói đến đây, trên màn hình xuất hiện một một máy rung màu hồng....

Đàm Chi Hủy thẹn thùng nhỏ giọng kêu lên một tiếng. Sau đó che mặt lại. Đúng là một cô gái đơn thuần.

Lão sư giống như không nghe thấy: "Về máy rung này, mỗi một nữ sinh có thể nhận hai cái. Một cây để dự phòng. Cây còn lại làm theo kích cỡ của các Kìng sau khi cương cứng."

Những nữ sinh ngồi trong đầu cùng nhau nảy lên một suy nghĩ cái trường này đúng là biến thái. Tới cái này cũng phát cho học sinh?

"Phương pháp sử dụng rất đơn giản. Bật nút là có thể dùng. Bất quá nếu sử dụng nhiều, âm đạo bị hở to thì có chút phiền toái. Nhưng, trường học có làm loại tiểu phẫu thu nhỏ âm đạo, nếu là học sinh làm thì được giảm 50% giá gốc cho lần đầu tiên."

Trạm Quang ghé sát vào bên tai Thẩm Quân, nói nhỏ: "Kỳ thật em không cần dùng cái loại này. Có anh ở đây rồi. Nhưng nếu muốn tự an ủi mình cho anh xem, thì dùng một chút cũng được."

Thẩm Quân: "Em cũng muốn anh tự an ủi mình.....Cho em xem."

Sau đó còn làm mặt quỷ. Trạm Quang bị ghen, bàn tay to dùng sức捏o mông cô: "Nói bừa cái gì đó."

Sau đó, lão sư còn nói thêm một câu làm tất cả mọi người ghen hờn: "Hậu môn già dành cho nam sinh mỗi người được nhận 2 cái. Tùy theo kích cỡ của các nữ sinh ở đây mà làm."

Linh Ban học sinh: "..."

Nam sinh: 【 Ông đây mới không thèm dùng. 】

Lão sư đối với các loại ánh mắt giết người ở phía dưới giả vờ như không thấy, lại nói tiếp: "Còn về thuốc tránh thai. Nhà trường cũng sẽ phát. Nhưng tác dụng phụ là không thể tránh khỏi nếu sử dụng thường xuyên. Nhà trường sẽ tìm cách thích hợp hơn để các em có thể tự do sinh hoạt mà vẫn không ảnh hưởng tới sức khỏe."

"Nếu có sở thích đặc biệt hơn các em có thể yêu cầu vòng cổ, roi da, dây thừng, nhưng không thể sử dụng quá mức làm ảnh hưởng tới thân thể người khác."

...

"Được. Hôm nay học tới đây thôi. Buổi chiều sẽ tiếp tục. Các em có thời gian một buổi trưa để thảo luận về những hương vị hoặc kích thước nào phù hợp với bản thân. Tan học."

Thẩm Quân nghe xong phì cười. Lần đầu tiên có biết tới một trường học dạy học sinh sử dụng các loại công cụ tình ái này. Đúng là.....

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Tư thế nào tốt nhất cho việc thụ thai

Ngày hôm qua học viện nói về cách sử dụng các loại công cụ tình ái, khiến cả học viện trở nên điên cuồng. Hôm nay, lại bàn về một vấn đề còn kinh thiên động địa hơn.

Lão sư có lẽ là người duy nhất trong trường vẫn bình tĩnh như cũ: "Các bạn học, tôi xin nói qua một chút về các loại tư thế lúc làm tình."

Nội tâm các học sinh âm thầm mặc niệm..

【Thẩm Quân: Chắc chắn lão sư sẽ nói về vấn đề tư thế nào tốt nhất cho việc thụ thai... Còn tên khốn Trạm Quang nghe xong chắc chắn áp dụng. 】

【Chu Dĩ Vi: Cái trường học quý quái này. Nam sinh toàn chiếm tiện nghi nữ sinh. 】

【Vưu Ngưng: Có thể cùng ca ca nếm thử đủ loại tư thế, ngấm lại mặt đỏ hết cả lên. 】

【Đàm Chi Hủy: Hấn cũng...Sẽ thử sao? 】

【Tào Dạ Phàm: Máy cái này lão nương đã sớm biết. Nhảm chán.....】

【Trạm Quang: Hừ, tư thế nào cũng được, Thẩm Quân chắc chắn không từ chối hấn. 】

【 Doãn Gia Trí: Làm xong tư thế này, Chu Dĩ Vi còn không ngoan ngoãn trở thành người của hần sao. 】

【 Tống Trình... 】

【 Vuur Sor: Không biết muội muội thích cái nào, mỗi lần thử một kiểu mới vậy. 】

【 Khương Hồng Dữ: Mấy cái này từ lúc năm tuổi hần đã biết. 】

##

"Được rồi...Chú ý...Giờ tôi giới thiệu một chút về tư thế dễ dàng nhất để thụ thai..."

Thẩm Quân: "... " Quà nhiên.

"Đầu tiên chính là tư thế truyền thống nhất, tuy rằng tư thế này rất nhàm chán, nhưng nó lại là tư thế thích hợp nhất trong việc thụ thai. Khi áp dụng loại tư thế này, vào lúc nhà trai tiến vào, là tư thế cơ bản nhất có thể chạm sâu vào cổ tử cung của nhà gái. Chúng ta có thể hiểu rõ, tư thế này làm tình trùng dễ dàng tìm kiếm được trứng."

Lão sư lúc này cũng bật lên một đoạn video ngắn. Diễn tả sống động của loại tư thế này...

"Còn một tư thế khác đó chính là tiến từ hậu vị. Bên nữ mông nâng lên cao, sau đó bên nam tiến vào từ đằng sau. Cả cơ thể có thể nắm trọn phần eo của bên nữ. Dương vật tiến vào từ sau lưng, có thể đảm bảo tinh trùng tiếp cận được nơi sâu nhất, đồng thời, tư thế này có thể làm thỏa mãn nam nhân, càng khiến phái nam có ham muốn chinh phục. Hơn nữa, cũng thích hợp đối với vấn đề hoan ái lúc mang thai."

Lão sư ở trên bình tĩnh nói, học sinh ở dưới "bình tĩnh" nghe.

"Còn về tư thế bên nữ ngồi phía trên bên nam. Bởi vì khi làm tình, cơ thể sẽ chuyển động mạnh theo động tác, âm đạo mở ra sau khi kết thúc, tinh dịch có thể rút hết ra ngoài cùng với lúc dương vật rút ra khỏi âm đạo. Cơ hội thụ thai là cực kỳ thấp."

"Cho nên các bạn học, ngày thường cho dù các em sử dụng loại tư thế gì, vẫn nên do chính bản thân các em nguyện ý. "

"Thời kỳ rụng trứng là việc ảnh hưởng rất lớn đối với việc mang thai, thời kỳ rụng trứng diễn ra từ ngày thứ 11 tới ngày thứ 21 của chu kỳ. Trứng từ buồng trứng sẽ xuất ra trong cơ thể 1 đến 2 ngày chờ đợi sự thụ tinh. Trung bình, chu kỳ kinh nguyệt của nữ sinh là hoàn toàn khác nhau. Có người dài hơn, cũng có người ngắn hơn. Xác suất thụ thai nếu làm tình trong ngày rụng trứng cũng cao hơn bình thường."

"Được rồi, hôm nay học tới đây thôi. Cứ như vậy đi. Tan học"

Nói xong, lão sư tắt màn hình lớn, quay đầu ra khỏi lớp học, trước sau như một khuôn mặt đều là lạnh nhạt.

##

Lúc này các thành viên Linh Ban cũng đứng dậy đi tới nhà ăn.

Ở học viện Hạnh Phúc, nhà ăn đương nhiên cũng chia cấp bậc. Trường học có sáu tầng lầu, mỗi lầu đều thuộc một lớp. Linh Ban có thể trực tiếp tới nhà ăn trên tầng năm, đồ ăn cao cấp nhất. Còn ban E thì chỉ có thể ăn ở lầu một, đồ ăn bình thường nhất.

Thẩm Quân ăn cơm xong thì vào nhà vệ sinh một chút. Ai ngờ, bên phòng bên cạnh truyền tới một trận dâm ngữ rê rúng.

Một nam sinh ngữ khí không vui: "Con khốn này, một chút cũng không làm tao thấy sướng."

"Lần trước tao còn thấy nó đi liếm chân của bọn ban D, thật sự kinh tởm. Mẹ nó, nhìn cái gì mà nhìn, liếm sạch một chút..." Một nam sinh khác khinh thường lên tiếng.

"Lần tới vẫn nên đổi một đứa khác đi..."

"Đúng vậy, báo cho trường tổng cổ con này ra khỏi đây đi. Thật là rê rúng..."

Một câu lại một câu nhục nhã, thỉnh thoảng còn có tiếng nữ sinh nức nở, Thẩm Quân trong lòng tức khắc chìm xuống. Cô thiếu chút là quên mất trường học này không giống bình thường.

Tuy rằng nội quy trường học nói Queen không thể giao cấu với người khác, nhưng nghe cuộc đối thoại vừa rồi cô chắc chắn nữ sinh kia đã bị rất nhiều người làm ra. Bao nhiêu người trong trường này có thể nghe theo mấy cái nội quy kia. Bao gồm cả bản thân cô, sau này có chuyện gì xảy ra thì cũng đành im lặng mà chịu đựng.

Nữ chính tuy rằng dựa vào một chút trí não mà thắng vị. Nhưng hiện thực là cô ta quá chán ghét chế độ của trường học này, đối với cô ta, không chống lại đồng nghĩa với chịu thua.

Thẩm Quân đột nhiên nghĩ ngơ chính mình. Thế nào mới là cách xử lý chính xác nhất.

Bất quá, nhân phẩm của nữ chính đâu có vấn đề gì. Vẫn tốt chán so với đám người của trường học này.

Cách vách âm thanh rên rỉ đến cao trào. Sau đó hai nam sinh sửa sang lại quần áo xong cũng đi ra cửa. Thẩm Quân lúc này mới chậm rãi đi ra ngoài, lúc đi ngang qua cô còn nhìn thấy một nữ sinh nằm trên sàn nhà, thật dài đen buồng xuống hai bên. Trên mặt đều là trống rỗng, giống như đồng tro tàn.

Đồng phục bị rách. Toàn thân trần trụi. Âm hộ cũng đỏ lên. Âm huyết cùng cục huyết đều cùng lúc chảy ra cả máu và tinh dịch. Thế thảm không đỡ nổi.

Giống như là một hiện trường án mạng ghê người. Nhưng mà Thẩm Quân còn chưa kịp sợ hãi, đã nhận ra đây là nữ chính của thế giới này, Tưởng Niệm Lăng.

Một người đáng lẽ ra sẽ đi dạy dỗ người khác. Sao lại ở chỗ này?

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Bản tính sa đọa

Thẩm Quân suy nghĩ một hồi, sau đó hành động. Cô đi sang phòng tắm kê bên lấy vài cái khăn sạch, sau đó đem về sửa soạn lại giúp Tưởng Niệm Lăng một chút. Rồi mới đi ra ngoài. Xem như cô làm việc thiện từ ân báo đáp cô ta đi.

##

Nhà ăn.

Trạm Quang mày nhẩn, Thẩm Quân đi vệ sinh lâu rồi vẫn chưa ra? Có phải xảy ra chuyện gì không? Hắn vừa mới định đi lại nhà vệ sinh nữ tìm cô, đã thấy Thẩm Quân đi về phía hắn, trên mặt còn có ý cười, không biết gặp được chuyện tốt gì.

"Em đào vàng trong đó sao, sao đi lâu vậy?"

Thẩm Quân kéo tay hắn, ra về thần bí nói, "Đúng là bên cạnh có một mỏ vàng. Giúp chúng ta sống lâu một chút."

Mọi người xung quanh cứ tưởng cô nói đùa, chỉ nghe loáng thoáng cũng không hỏi gì thêm. Mọi người không hiểu, nhưng Thẩm Quân rõ nhất, những gì cô nói đều là sự thật.

Những người ở đây ai sống ai chết, phải xem Tướng Niệm Lăng suy nghĩ thế nào.

Lúc này trong phòng vệ sinh, chỉ nghe thấy tiếng nước mờ nhỏ giọt. Nữ sinh kia trong mắt dần có thần thái, chậm rãi chuyển động thân mình. Hạ thể đau đớn không thôi, cả người tê dại, cô có thể cảm nhận rõ ràng có thứ gì đó chảy ra từ trong âm đạo, là những tinh dịch dơ bẩn kia. Trong không khí còn vương lại hương vị dâm đãng chưa tan. Tướng Niệm Lăng trong mắt giờ đầy nước mắt, cô cố nén không cho chính mình khóc thành tiếng.

Cô hận cái học viện này, chế độ nam tôn nữ tì, hận những tên khốn kia cưỡng bạo mình, hận những người ở đây xem thường cô. Bởi vì cô được chia vào E5. Ban thấp nhất trong trường. Bởi vì cô thuộc E5, mà mọi người xem cô ti tiện như một con chó. Cô không phục, tuyệt đối không bỏ qua cho những con người dám nhạo báng, vũ nhục cô ngày hôm nay.

Còn những nữ sinh dựa vào đàn ông để có thượng vị tốt. Còn không phải những con khốn ở dưới thân bọn đàn ông kêu lên dâm ô, dựa vào cái gì phải tự hào, còn khinh miệt cô? Các à thì cao quý, cô nhất định dẫm đạp toàn bộ những người ở đây dưới lòng bàn chân.

Tướng Niệm Lăng phần nộ cần cánh môi, dùng sức đến nỗi máu tươi toát ra. Cô chắc chắn không bỏ cuộc, đau một chút như vậy nhất định phải chịu đựng. Ngăn ngừa chỉ có ba ngày, cha mẹ dùng hết các loại quan hệ thủ đoạn, đem cô đưa vào học viện này, kết quả lại đưa chính con gái mình vào địa ngục. Cái gì mà học viện ưu tú bật nhất đất nước. Đều con mẹ nó cái rắm.

Mất đi nhân tính, ghê tởm tới cực điểm.

Tướng Niệm Lăng cố gắng đứng dậy, sờ đến khăn tắm trên người mình, nghĩ đến nữ sinh khi nãy giúp đỡ mình.

Tướng Niệm Lăng cảm thấy châm chọc, nắm chặt khăn tắm trên người. Cái này có nghĩa là gì? Thương hại, đồng tình hay là bỏ thí?

Cô hiện tại cảm hận toàn bộ bọn họ. Thẩm Quân có ý giúp đỡ, nhưng nó chỉ làm cho Tướng Niệm Lăng cảm thấy càng phần nộ, hiện thực quá tàn nhẫn. Nếu cấp bậc cô cao hơn một chút, có thể không cần nhìn sắc mặt người khác. Cũng không bị bọn đàn ông dơ bẩn kia chiếm tiện nghi.

Nếu....cô có thể thượng vị...

Khăn tắm trên người bắt ngờ rớt xuống, tinh dịch trong âm đạo ào ào chảy ra, trên người một đống dấu tím bầm. Cô muốn trở thành người nổi bật nhất học viện này. Không. Người nổi bật nhất đất nước này. Những người kia nhất định sống không bằng chết. Cô muốn cái học viện tội ác này phải biến mất vĩnh viễn.

Trong đầu hiện lên hình ảnh Thẩm Quân thân thể, y phục chỉnh tề, từ trên cao nhìn xuống cô một cách thương hại, loại ghen ghét này làm cô thêm phần nộ, cô muốn có đẳng cấp này, cô muốn người khác ghen tị với chính mình. Một người chịu đựng quá nhiều thống khổ, từ thiên đường ngã xuống địa ngục, cảm thụ sinh hoạt tuyệt vọng, cô nội tâm sẽ không còn trong sáng, chỉ còn vô tận cừu hận chống đỡ, giúp cô sống sót qua thời điểm này.

Tướng Niệm Lăng chính là người như vậy.

Thẩm Quân ở trong nhà ăn không hề nghĩ ý tốt của mình lại biến thành khiêu khích nội tâm Tướng Niệm Lăng càng trở nên căm hận điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Rừng cây bí sự (h)

Ăn xong cơm trưa, Thẩm Quân và Trạm Quang cùng nhau tản bộ vài vòng trong công viên.

Tuy nói là công viên, nhưng cây cối nơi này đều cực kỳ cao lớn rậm rạp, thực sự thích hợp với những người thích dã chiến. Ngẫu nhiên ở trên đường, không hề khó khăn nếu muốn bắt gặp vài nam nữ cùng nhau hường lạc.

Dọc theo bên hồ, Trạm Quang nắm tay Thẩm Quân đi tới, dáng người thiếu niên anh tuấn cao lớn, nhưng trên mặt còn vẻ ngây ngô, miệng còn mang theo tươi cười.

Cũng không biết tại vì tâm tình tốt hay cảnh trước mặt quá đẹp, Thẩm Quân cảm thấy thật tâm rất vui, ở một chỗ cùng với Trạm Quang tâm trạng của cô cũng vui sướng tốt đẹp.

Đi một hồi lại cảm thấy có một ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm mình, nhưng thời điểm Thẩm Quân xoay người lại, vẫn không tìm được ai. Thế giới này tới thời điểm hiện tại vẫn là quá thần bí.

Thẩm Quân nhìn Trạm Quang càng nhìn càng thấy thích hắn.

"Ồ chỗ này đi, thiên thời địa lợi nhân hòa đều đủ."

Trạm Quang bỗng nhiên dừng lại, xoay người nói với Thẩm Quân, trên mặt treo mỉm cười, một bộ dạng nam tính rõ ràng.

"À?"

Thẩm Quân hơi nghi ngờ, mới giật mình chú ý, chung quanh không có một bóng người, vừa rồi chỉ lo nghĩ nghĩ, không phát hiện chính mình bị đưa tới một rừng rậm sâu thẳm bên trong, lá cây sần sật vẫn không ngừng xao động. Nơi này thật là quá ái muội.

Trong khoảnh khắc, Thẩm Quân đã hiểu rõ Trạm Quang muốn làm cái gì. Lúc này, cô đã bị hắn dè vào trên thân cây, cái miệng nhỏ bị thiếu niên điên cuồng hôn lưỡi.

"Ừm... Từ từ... Sẽ có người nhìn đến...Ngô..."

Trạm Quang nắm cầm cô, dùng đầu lưỡi lấp kín âm thanh phản đối, liếm láp toát hút, trong không khí tăng hiện lên âm thanh ái muội. Đầu lưỡi hai bên không ngừng chiếm lấy nhau.

Thẩm Quân hai tay nắm chặt áo hắn. Áo sơ mi giờ đây có nếp nhăn nhoe. Không tự giác được mà ưỡn ngực ngăn người hắn hơn. Hắn dùng chân mình kiềm chặt hai chân cô. Dễ dàng kéo váy cô mà sát âm đạo.

"Ngô... Ngứa..."

Thẩm Quân nói, bên dưới cũng bắt đầu chảy nước. Rõ ràng muốn cự tuyệt, nhưng thân thể lại không tự chủ được càng xích lại gần hắn. Hấp thu mùi vị trên người hắn, lại sợ sẽ có người xuất hiện, thần kinh cô đồng thời căng chặt.

Vừa khấn trương vừa kích thích làm Thẩm Quân càng chảy ra nhiều nước. Quần lót sắp ướt đầm làm cô khó chịu. Lúc này, Trạ Quang buông môi cô ra, phía dưới lại ma sát, làm cô mẫn cảm kêu ra tiếng.

"Muốn anh?"

Trong âm thanh Trạ Quang nói có chứa vài tia dụ hoặc, dán bên tai cô. Bàn tay ra sức cởi áo sơ mi cô, mở ra một nửa, lộ ra bầu ngực đầy đặn bên trong. Hắn cời nịt ngực ra, như trẻ con cúi đầu xuống mút vào bầu ngực. Để lại bầu ngực ướt đầm dề nước miếng.

Hắn dùng đầu răng khê cắn đầu vú cô, cảm giác hơi đau làm Thẩm Quân da đầu tê dại, tứ chi bần rần, cô vô lực ôm ôm chặt đầu hắn, cẩu vào tóc, trong miệng không ngừng rên rì.

Trạ Quang dùng miệng, mút liên tục vào đầu ti, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Thẩm Quân của hắn. Sau lưng là cây đa to lớn, trên đầu lá xanh nhẹ nhàng rung động, thân thể thiếu nữ trắng nõn giờ đây đẹp đến tuyệt mỹ. Hai mắt mê ly mờ mịt, khuôn mặt còn nét ngây thơ, cái miệng nhỏ hờ ra, phát ra âm thanh rên rì. Bộ ngực no đủ hết sức phập phồng, hai đầu ti giờ đã sưng to vắn ra sức mời gọi người ta tới mút lấy nó.

Một cảnh đẹp như thế hiện trước mắt Trạ Quang. Hạ thân hắn căng trương phát đau, trong lòng lại thương tiếc, bàn tay trở nên sốt ruột, xốc hắn váy cô lên, đem quần lót vướng bận kéo ra, lộ ra hoa viên mỹ lệ bên trong. Ngón tay thon dài chọt vào bên trong một chút, trên tay giờ đây dính vài vết xuân tình kiều mị.

Thẩm Quân ức chế chính mình, dè dặt âm thanh muốn hét lên, chỉ vì cái côn thịt to lớn kia via ma sát vài cái đã đi vào, đem tiểu huyết nhỏ chặt cắn tới chặt chề.

"Ừm...Bảo bối...Thả lỏng..."

Côn thịt hắn bị kẹp đến đau đớn, tiểu huyết này giống như thiên đường làm người khác phát cuồng. Hắn sợ dùng nhiều sức quá cô sẽ bị thương. Ấn mạnh làm gân xanh nổi hết lên mặt, khuôn mặt hắn phiếm hồng, thờ hờn hờn nhẹ nhàng di động trong thân thể cô.

Côn thịt đụng vào bụng nhỏ, Thẩm Quân run rẩy co rút, thân thể vẫn còn mới, xuân thủy không tiết nhiều, vẫn chưa đủ bôi trơn. Âm huyết như bị căng cứng ra, giờ muốn xé rách. Cả thân thể dựa hắn vào côn thịt của hắn mà chống đỡ. Chóp mũi cô hồng hồng, hai mắt đều có nước, bên dưới hai chân không ngừng run lên, đầu óc mơ mơ hồ hồ không tỉnh táo.

Vừa đau vừa thoải mái, trong chỗ lát, hoa tâm lại ngứa ngáy, cảm giác một mảnh liệt, Thẩm Quân ngập ngừng, thúc giục hắn: "Mau động.....Muốn em...Muốn em....."

Trạ Quang vừa nghe đã không nhịn được, đôi mắt bị đục hóa che dấu, nghe thiếu nữ bên trên kiều mị rên rì, bắt đầu rất hăng mà ra ra vào vào, không bao lâu, thân thể hai người trở nên phù hợp, đưa đón lẫn nhau mà đong đưa, khoái cảm lên tới đỉnh cao.

Hai chân chủ động quăn quanh eo hắn, thân thể hai người càng dung hợp chặt chẽ, thân mình bị đâm hoa chi loạn chiến, tóc đen dài theo động tác mà đung đưa, đầu vú cũng đi theo động tác mà đưa đẩy, trong miệng phát ra âm thanh kiều mị rên rì.

"A... Thật lớn, thật thoải mái...Ừm a..."

"Bảo bối gọi quá.....Kẹp đến thật chặt.....Thật muốn chết cùng với em.....Tiếp tục kẹp chặt....Kẹp anh chặt lại....."

Trạ Quang ra sức cắm vào, thẳng tới khi da đầu cảm nhận được khoái cảm, làm hắn bắt đầu có chút mất khống chế. Có vài cái lá cây bị động tác mạnh mẽ này mà rớt xuống, rơi hết lên đầu Thẩm Quân. Hắn bên dưới ra sức đâm, trên miệng lại ngậm lấy cái miệng nhỏ của cô, mút vào. Trao đổi nước miếng với nhau.

Quy đầu thô cứng đụng vào điểm G, Thẩm Quân đau đớn, có chút sợ hãi nói không cần, bụng nhỏ lại là nhịn không được co rút mút chặt côn thịt, làm Trạ Quang sáng đến mất khống chế.

"Miệng chê mà thân thể thành thật, bảo bối, như vậy là không ngoan đâu."

Trạ Quang buông cánh môi sung đỏ ra, nắm chặt cái mông vững, dùng sức đâm vào, phàng phật như muốn đem thân thể Thẩm Quân khắc chặt vào trong thân thể hắn.

"A a a....Sướng quá....A a a....Muốn em...Muốn em....Sướng quá.....Trạ Quang...."

Thiếu nữ ngẩng cao đầu, kiều mị rên rì như đồ thêm dầu vào lửa, thiếu niên kia dùng côn thịt càng cứng ra sức đâm vào. Hai hòn trứng cũng đung đưa mà đánh vào thân thể cô, cùng với côn thịt tạo ra tiếng bạch bạch mơ hồ. Thẩm Quân đã hoàn toàn trầm luân với tình yêu bên trong, thất thần rên rì, không quan tâm xung quanh có người hay không, cô chỉ nghĩ, muốn côn thịt hắn đâm chết cô.

##

Tướng Niệm Lăng không nghĩ tới cô chỉ muốn tìm một chỗ im lặng để ngồi xuống suy nghĩ, lại bất gặp hai người đang chơi dã chiến. Cô theo bản năng muốn chạy xa hơn, nhưng bàn chân không tự chủ mà tiếng tới nơi phát ra âm thanh đó. Đứng một bên nhìn trộm bọn họ làm tình.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Rình coi sự tình (h)

Là cô gái lúc trước gặp trong nhà vệ sinh, cô ta nửa thân trần trụi bị một nam sinh đè ra làm mãnh liệt. Trên mặt đầy mảnh xuân tình, so với bộ dáng bình thường càng tàn ra vẻ mê người mị lực. Còn nam sinh kia, rất tuần tú. So với bọn súc sinh cường bạo cô, giống như người trên cao, một người dưới đất.

Đôi nam thanh nữ tú trước mặt làm Tướng Niệm Lăng càng thêm bị thương trong lòng, lại cảm thấy trào phúng, cô ghen ghét Thẩm Quân. Cô cảm hận bọn nhục nhã súc sinh kia. Bất tri bất giác xem bọn họ làm tình, phía dưới chân phát ra âm thủy. Tướng Niệm Lăng khó chịu, cô ảo tưởng cùng Trạ Quang làm tình, nhìn bọn họ, lại tự giác an ủi bản thân, ngón tay ở trong âm đạo ra ra vào vào. Đôi mắt nhìn hai người bọn họ. Cô muốn hắn. Cô cũng muốn cùng hắn làm tình. Trầm mê vào hai người kia, cô quên mất xung quanh còn những người khác tồn tại.

"Rình coi người khác có vui không hả?"

Bên tai đột nhiên vang lên âm thanh làm Tướng Niệm Lăng hoảng sợ, chưa kịp thét chói tai đã bị bịt chặt miệng, cô bị một thanh niên xa lạ áp đảo trên đất, cô không thể phản kháng. Vì cái gì? Cô cứ bị hết người này tới người khác cường bạo? Nước mắt không thể ngăn chặn rơi xuống. Làm hứng thú của thanh niên xa lạ càng thêm tăng vọt.

"Khóc cái gì! Tôi muốn cô là có phúc cho cô!"

Nam sinh trên người đeo một cái bản tên có khắc E-5, là cấp thấp nhất trong đám nam sinh của học viện, Tường Niệm Lăng thực sự tức giận, cũng là người dưới đáy xã hội với nhau. Hắn dựa vào cái gì coi thường không. Tường Niệm Lăng dùng sức, đá vào hạ bộ hắn, hắn tức giận bóp chặt cổ Tường Niệm Lăng.

Cô trước mắt một mảnh hoảng hốt, hít thở không thông, trong lòng thống khổ lan tràn. Tường Niệm Lăng gương miệng không ngừng thờ đốc, cái chết cận kề làm cô thật sự sợ hãi, tứ chi vô lực nằm xoi trên mặt đất. Cô không muốn chết, cô còn chưa có báo thù, cô còn chưa để bọn họ trả giá. Cô chưa thể chết được.

Xem thiếu nữ phía dưới sắp nghẹn chết, nam sinh mới buông lỏng tay ra. Hắn không tính giết người, bạn tình của hắn bị chơi tới hỏng rồi, phía dưới tựa như cái động lớn, thời hạn đối Queen vẫn chưa tới. Hắn chỉ có thể thông qua loại việc này để phát tiết dục vọng. Trong lúc Tường Niệm Lăng nhìn lên Thẩm Quân bọn họ làm tình, hắn cũng nhìn thấy hai ngón tay ra vào tự an ủi mình, hiện tại lại bày ra bộ dạng liệt phũ, so với kỹ nữ còn thấp hơn.

Hắn biết Tường Niệm Lăng cũng là bạn E, hắn mới dám xuống tay. Còn Thẩm Quân lại là người của Linh Ban, hắn không dám trêu vào. Tường Niệm Lăng thần chí có chút mơ hồ, trong đầu rối bời, chỉ cảm giác được có một đồ vật xa lạ xâm phạm thân thể của cô. Cô lại một lần nữa không thể bảo vệ bản thân mình, cô giống như một con diêm, không, bọn họ thậm chí còn không trả tiền cho cô. Xong việc thì đứng dậy rời đi.

Nam sinh che miệng cô lại, một cây dương vật xấu xí cắm âm huyết, vô tình mà va chạm, mỗi một chút đều đem tôn nghiêm cô phát hủy hoàn toàn.

"Con mẹ nó mày bị chơi qua rồi?! Còn giả bộ đơn thuần. Con diêm này mày sinh ra để người khác chơi chết."

Nam sinh kia ở một bên khinh bỉ nhìn cô, thọc vào rút ra vài lần đã sắp bắn.

"Đồ dơ bẩn không xứng đáng sinh con cho tôi."

Hắn nhét hết tinh trùng vào miệng Tường Niệm Lăng, mùi vị hôi tanh xộc thẳng vào mũi. Ngay sau đó, chất lỏng trong miệng không ngừng chảy hết xuống người.

Nam sinh kia rút dương vật ra khỏi miệng cô, cầm lấy váy Tường Niệm Lăng lau sạch sẽ còn thịt, sau đó đem nó nhét trở lại đũng quần, kéo lên khóa kéo. Khinh thường nhìn nữ sinh chết. Quay người bỏ đi. Sau đó còn phun một ngụm nước miếng xuống đất.

"Còn không nhìn lại bản thân. Còn giả bộ liệt phũ trình nữ cái gì. Dơ muốn chết!"

Đau khổ phá vỡ hết bao nhiêu tự tôn trong lòng, cô bật khóc như mưa, mỗi lần đều bị người khác giẫm đạp thân thể. Còn ra sức mà nhục mạ, không chừa cho cô một chút mặt mũi. Vì cái gì ép cô vào bước đường cùng.

Chu Dĩ Vi và Tường Niệm Lăng tính cách đều rất ngoan cố, chỉ là Chu Dĩ Vi may mắn gặp được Doãn Gia Trí, mà Tường Niệm Lăng lại quá khổ.

Cô không thể ngoan cố, có bao nhiêu kiểu ngạo thì bây giờ bị vô tình xé nát, trào phúng xem thường. Cái cấp bậc điên rồ này là do một tay học viện sắp xếp.

###

Bên kia, Thẩm Quân bị Trạm Quang ôm đi chỗ khác, vừa đi vừa thao. Bên kia có động tĩnh hắn đương nhiên ý thức được. Tuy là có người ở gần càng kích thích nhưng hắn không muốn Thẩm Quân bị người khác nhìn thấy, người của hắn chỉ một mình hắn được nhìn.

Người đã sớm đi xa, Trạm Quang cố ý trêu đùa, "Bảo bối, có người đang xem chúng ta làm tình... Có hưng phấn không..." Còn thịt bị kẹp chặt bất thành lĩnh, lại đau lại sáng.

Vừa nghe có người nhìn, Thẩm Quân cũng cảm thấy kích thích cũng quá then thừng, trong lòng chờ đợi cơn thịnh nộ bắn ra, vì thế mà thân thể không tự giác co rút lại, đôi tay cũng ôm chặt thiếu niên, "Vậy anh mau bắn đi.....Ừm...Sâu quá....."

Đem bộ ngực căng cứng dán hẳn lên người hắn, đầu vú sưng to ma sát áo sômi, đau đón lại thoải mái. Giống như con mèo nhỏ dựa vào lòng ngực Trạm Quang.

"Cho em hết....Cho em hết.....Ngao đừng khóc....."

Cơn thịnh nộ khua khua mà bắn hết vào trong người cô. Thoải mái hôn cổ cô, cơn thịnh nộ bị tiểu huyết nút chặt, hắn lại muốn một lần nữa, nhưng tình hình không tốt lắm.

Trạm Quang nghĩ đến vừa rồi nếu tên khốn kia nhìn thấy thân thể Thẩm Quân, đôi mắt nhìn không được ám ám tức giận.

"Đi ra ngoài, mau đi ra." Thẩm Quân thúc giục Trạm Quang.

"Bảo bối không có lương tâm. Sướng xong rồi không cần anh nữa."

Trạm Quang lại thút thút vài lần, không tình nguyện đem dương vật rút ra, dục dịch theo đó mà rơi xuống đầy cái đùi trắng nõn của cô. Qua loa thu thập quần áo, Thẩm Quân mềm chân chạy trốn, còn không quên túm Trạm Quang rồi đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Cảnh cáo

Bởi vì ngày hôm đó đánh đã chiến hư hư thực thực bị người khác nhìn thấy, lúc sau Trạm Quang còn muốn tìm các loại lý do mang Thẩm Quân đi ra ngoài hoan ái, đều bị cô cự tuyệt, cái này làm cho thiếu niên mỗi lần đầu nếm mùi vị này rất là không hài lòng.

Học viện Hạnh Phúc dù sao cũng là trường học bậc nhất. Sau khi học viện chính thức đi vào học chương trình học đứng đắn, lão sư ở đây đều thuộc hàng cao cấp, giảng nội dung thông tục dễ hiểu, so với những lão sư khác hoàn toàn lợi hại hơn rất nhiều.

Căn cứ nội quy trường học học sinh không thể trổng tráo tạo bạo làm dâm loạn phòng học, cho nên hoàn toàn dựa vào thời gian ăn trưa mà làm cho đỡ thèm. Giáo viên ở đây ước chừng là tập mãi thành thói quen, thấy nhiều không trách. Học viện cũng không thể ngăn học sinh cấp quốc gia làm "Công hiến" trừ phi có đại sự gì lớn mới lên tiếng ngăn cản.

Hôm nay nhà trường tổ chức một buổi thông báo nhỏ tới toàn bộ học sinh. Mong các học sinh biết đến nội quy trường học và áp dụng chặt chẽ, tất cả đều làm theo nguyên tắc không hề đùa giỡn.

Lão sư mặc bộ đồ màu đen tây trang, cộng với một cái kiếng màu đen, tóc búi cao không chút cầu thả. Dẫm bước đi về phía phòng học, mờ mịt ra bắt đầu chương trình, biểu tình vô cảm cứng ngắt.

Bà mờ miệng, ngữ khí nghiêm túc, "Hôm nay vấn đề thảo luận này rất quan trọng. Hy vọng các bạn học có thể chăm chú lắng nghe."

"Ngày từ những ngày đầu đã nói qua về nội quy. Nhưng chưa bàn tới hình phạt."

"Gần đây các học sinh cá biệt không quá an phận, có người tự ý rời khỏi trường, còn viết bài viết bôi đen danh dự trường học. Loại sự tình này đối với các trường học trong nước đều là không thể chấp nhận. Nếu lúc nào cũng tha thứ vậy sẽ không ai nghe theo. Ở đây có một ít hình ảnh, có vài người so với các em là học trường học tỵ, cũng có người là đồng học."

Lão sư bắt đầu mở ra hình ảnh, tấm hình đầu tiên là hình một bệnh viện, mặt trên viết "Bệnh viện Hạnh Phúc"

Thẩm Quân trong lòng đại khái hiểu rõ, không khỏi thờ dãi.

Học viện bắt những học sinh kia mặc đồ bệnh nhân, ánh mắt bọn họ đều ngây dại, không còn hình thù giống người, giờ đây giống như một con rối gỗ bị gặt dây. Người nhà bọn họ bên ngoài khóc lóc thảm thiết, nhìn chăm chăm vào con cái bên trong bộ dạng như đức, nhưng phản ứng thì không còn.

Lập tức, những thành viên nhóm Linh Ban trong lòng chợt lạnh. Những người này chỉ sợ cổ bỏ trốn, nhưng không có đủ năng lực, bị bắt trở về, có thể đã bị thôi miên hoặc cho uống thuốc. Làm mất đi thần chí, từ này về sau chỉ có thể ngốc ngốc ở lại bệnh viện làm một con rối gỗ.

Học viện Hạnh Phúc lại một lần bày ra cường hoành cùng chuyên chế, vi phạm kết cục tuyệt đối là thể thảm bị thương, thậm chí những cha mẹ học sinh này bên ngoài nhất định bị chèn ép.

Nhà trường là muốn cho dù già điên già ngốc cũng phải tuân theo hoàn toàn nội quy. Không thể tùy tiện rời khỏi. Càng đừng nên nghĩ đến những ý định hại mình, hại luôn người thân bên cạnh mình.

Chiếu xong hết hình ảnh này, lão sư lần đầu tiên mỉm cười với bọn họ. Nụ cười này làm mọi người sồn tóc gáy. Có thể ở trong trường học này, thì chắc chắn không phải người tốt đẹp gì rồi.

Bà nhu hòa mở miệng: "Xin khuyên các vị tuyệt đối không nên khiêu chiến trường học quyền uy, hậu quả không phải người thường có thể tiếp nhận."

"Còn có, Linh Ban sở dĩ là Linh Ban, chính là các em so với người khác may mắn hơn, địa vị cũng cao hơn, các bạn học nam là nhà trường cố gắng lựa chọn. Là tinh anh trong tinh anh. Lão sư tin tưởng các em có phán đoán riêng trong lòng, làm thế nào mới tốt cho bản thân. Các em cũng nên hiểu rõ."

"Còn các bạn nữ có thể tiến vào đây là do các em may mắn. Nếu không muốn tương lai bị đẩy vào địa ngục, phải cố gắng giữ lấy vị trí này của mình. Biết người biết ta trăm trận trăm thắng. Thay thế các em là điều dễ dàng vô cùng."

Đem hiện thực trần trụi bày ra trước mặt họ, lão sư cũng không hề cảm thấy thẹn tâm, thậm chí có ý uy hiếp.

Làm Thẩm Quân khiếp sợ nhất chính là những lời nói kế tiếp.....

"Các người có muốn tương lai được đãi ngộ như ngày hôm nay hay không, hay là muốn tương lai bị đẩy tới ban E cấp thấp. Các em nhất định sẽ cảm thấy hối hận bản thân ngày hôm nay không đủ nỗ lực. Thế giới này chính là cá lớn nuốt cá bé. Trường học chỉ là nơi đầu tiên chỉ cho các em thấy hiện thực này. Người sống sót được mới là quan trọng. Người ở cao nhất thì lời nói của bọn họ chính là thiên lý."

"Các bạn học, hy vọng các em bây giờ cho tới ba năm sau đều hiểu rõ đạo lý này. Các em chỉ cần học tập ôn thỏa. Thành tích đứng đầu. Thì buổi tối cứ kê cao gối mà ngủ."

"Đứng rồi, cuối tuần sẽ tổ chức đại hội thể thao, toàn bộ đều phải tham gia. Hy vọng các em có thể biểu hiện tốt, người chiến thắng phần thưởng cũng không tồi. Ngày mai tôi sẽ đem tới hạng mục dự thi, mỗi người ít nhất phải tham gia hai hạng mục."

"Hào, hôm nay tới đây thôi."

Nói xong, lưu lại những tin tức kinh thiên kia, cũng không quan tâm tới tâm trạng học sinh bên dưới. Trực tiếp bỏ đi.

Sớm biết, ban E thể thảm thế nào không ai trong trường học không biết, chỉ vì lấy lòng mà ra sức bỏ lên giường bọn đàn ông? Tôn nghiêm bọn họ còn để đâu được nữa. Thật là một nơi quá nhẫn tâm, Thẩm Quân tin tưởng hạng mục thể thao gì đó chắc chắn không bình thường.

Thật đúng là làm người ta cảm giác mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Đại hội thể thao

Mặt trời lúc này vẫn lên cao, nhưng không quá gắt nắng. Học viện Hạnh Phúc lựa chọn thời gian này để tổ chức đại hội thể thao. Cuối thu mát mẻ không khí tươi mát là thích hợp nhất để vận động.

Các nam thanh nữ tú của trường học mặc lên người bộ đồng phục thể thao của trường.

Nam sinh quần đùi màu đen, còn nữ sinh là quần đùi màu đỏ ngắn, lộ ra một mảnh lớn đôi chân thon dài trắng nõn.

Đại hội thể thao có những hạng mục bình thường giống như những trường học khác, là môn "chạy nhanh", còn có "nhảy xa", "nhảy cao", "cồng người" hạng mục.

Còn có những hạng mục kỳ lạ như "kéo dài đại tái", "mượn vật thi đấu"....

Nhìn qua đều có vẻ bình thường nhưng hệ thống lúc này nhắc nhở Thẩm Quân vài điều. Mí mắt giật giật, học viện Hạnh Phúc, các người dám.....

Bởi vì vài yêu cầu cứng nhắc, một người đăng ký đại hai hạng mục. Thẩm Quân đăng ký nhảy xa cùng mượn vật thi đấu, Trầm Quang đăng ký nhảy cao cùng cồng người hạng mục. Hần nguyên bản còn muốn đăng ký kéo dài đại tái, bị Thẩm Quân vô tình cự tuyệt.

Kéo dài... Còn không phải kéo dài cái đồ vật kia của nam sinh? Người chịu khổ chịu nhọc vẫn là các cô này. Thẩm Quân trong lòng cũng không cảm thấy "Hạnh phúc" gì.

"Học viện Hạnh Phúc đại hội thể thao lần đầu tiên tổ chức. Chính thức bắt đầu!"

Hiệu trưởng học viện đứng trên sân khấu lớn giữa sân thể dục phát biểu to rõ, đại hội thể thao tính chính thức bắt đầu rồi.

Hai ngày đầu tiên những hạng mục bình thường cứ thế diễn ra, hết thầy không có việc gì kỳ lạ phát sinh, thẳng đến ngày thứ ba mượn vật đại tái, tổng cộng có 60 người tham gia, 15 người một tổ, tất cả có bốn tổ. Thẩm Quân cùng với các nữ sinh của Linh Ban một nhóm. Trừ bỏ Tào Dạ Phàm ra thì mọi người thuộc nhóm thi đấu thứ hai.

Trên sân thể dục lớn có vài cái lầu màu trắng to, bên trong là học sinh thuộc ban hậu cần hoặc là bác sĩ, y tá phòng ngừa có chuyện gì xảy ra.

Lều của Linh Ban nằm ở vị trí trung tâm của sân thể dục, có thể nhìn bao quát toàn bộ vị trí xung quanh. Bên trong có quạt, còn có tủ lạnh nhỏ, những người khác thì ngồi trên băng ghế, còn bọn họ ngồi trên sofa mềm mại. Thẩm Quân ngồi trên sofa, Trạ Quang lật quyển cho cô ăn. Bộ dạng vui vẻ thoải mái không thôi.

"Nữ sinh tham gia hạng mục mượn vật đại tái. Tới giữa sân tập trung"

Trên loa bắt đầu phát ra âm thanh tập trung.

Khoảng mười giờ rưỡi, hạng mục mượn vật đại tái chính thức bắt đầu.

Một người thuộc ban tổ chức mang theo một cái thùng lớn, bên trong là những tờ giấy để nữ sinh bốc thăm. Người này đi đến trước mặt mỗi nữ sinh, cho họ bốc một tờ thăm. Thấy họ chuẩn bị xong, cô cầm một cái loa bắt đầu giải thích: "Hiện tại, mỗi người trên tay cầm một tờ thăm. Bên trong ghi một đồ vật. Mỗi người đi mượn đồ vật bên trong về. Còn về việc mượn làm sao, thì tùy bản thân quyết định. Thời gian thi đấu là 20 phút, cũng chính là 10 giờ 20 phút tập trung lại chỗ này. Trong vòng 20 phút không mượn được đồ coi như thất bại. Trực tiếp trừ 5 điểm vào tổng điểm của lớp."

Các nữ sinh tham gia ô lên, thất bại không nói còn bị trừ điểm. Nhưng họ không một ai dám lên tiếng phản kháng, sau khi nhân viên công tác nói bắt đầu, mỗi người đều tái mặt rời đi.

Chỉ thấy được cảnh tượng ở giữa sân thể dục, 15 nữ sinh sau khi mở giấy ra, cả mặt đều đỏ bừng.

Một phút đồng hồ sau, các nữ sinh bắt đầu sôi nổi di chuyển, phần lớn chạy về phía lều của Linh Ban. Có nữ sinh thì kéo một nam sinh lại, cùng nhau hôn môi. Có người lại kéo một nam sinh khác chạy vào nhà vệ sinh. Tóm lại đều là một cảnh náo loạn.

Mọi người chứng kiến ước chừng đoán được nội dung bên trong tờ giấy. Vài nữ sinh đi về phía Linh Ban về mặt hết sức quái dị.

Trạ Quang thấy Thẩm Quân thoải mái ăn quyển, lấy lại một trái trên tay cô, hỏi: "Em không lo sao?"

"Lo lắng cái gì? Anh không cho em ăn là muốn ăn em sao?" Thẩm Quân nói thật, lại làm Trạ Quang sặc.

"Khụ khụ khụ..." Trạ Quang vội vàng uống nước, tay vuốt cằm, trong mắt có hóa thiêu, "Yêu tình này... Ngừ khí đúng là kinh người....Bất quá cũng đúng, bảo bối em muốn thể nào anh cũng chiều theo em."

Thôi, cô nhận mình thua rồi, không nên cùng tên khốn này đấu trí.

Lúc này, ở cửa lều có một nữ sinh diện mạo thanh tú lấp bắp đi vào. Tức khắc hấp dẫn ánh mắt mọi người.

"Xin hỏi, Linh Ban thành viên số một là vị nào?" Cô âm thanh ngọt ngào, nhưng cả người run bần bật, giống như Thẩm Quân bộ dạng ngọt ngào, nhưng nhìn có vẻ giống như....Một đóa bạch liên hoa.

Mất thấy không ai trả lời cô. Nữ sinh này tiến tới bên người Trạ Quang, hỏi: "Xin hỏi cậu là Trạ Quang sao?"

Kỹ thuật diễn quá kém, tên này ở trường ai không biết hẳn. Còn giả bộ cái gì. Toàn bộ nam sinh Linh Ban cả tướng mạo hay gia cảnh đều không bình thường, nữ sinh ở trường không chừng ai cũng thích bọn hắn. Thẩm Quân cũng từng gặp vài người vô tình mà va vào ngực Trạ Quang. Nhưng cô cũng không thèm quan tâm nhiều lắm gì.

Chỉ là tiểu mỹ nhân kia bị Trạ đại gia làm ngơ, ngừ khí lãnh đạm: "Không phải."

Sau đó lột một quả quyển, bỏ vào trong miệng Thẩm Quân, giúp cô kéo thêm một mối thù.

Nữ sinh kia không ngờ đến câu trả lời này, ủy khuất nói: "Bạn học Trạ Quang, tại sao lại nói dối?"

"Người không phải không biết ai là thành viên số một Linh Ban sao? Người không biết số một là Doãn Gia Trí sao?" Trạ Quang nghiêm trang nói hươu nói vượn.

Thức thòi, Doãn Gia Trí bên cạnh tức nghiêm túc hỏi: "Bạn học này tìm tôi có việc gì sao?"

"Không phải, thành viên số một của Linh Ban là Trạ Quang, Doãn Gia Trí là số 2, các người đang nói dối." Nữ sinh kia cuối cùng cũng tức giận, lớn tiếng phản bác.

Hai cái núi trước mình không ngừng phập phồng. Khương Hồng Dữ không nhịn được nhướn mày, dưới bụng cũng di động. Kéo Tào Dạ Phàm đi ra ngoài. Thẩm Quân nuốt quả quyển trong miệng xuống, nhìn vị khách không mời mà đến kia: "Vậy bạn biết ai là thành viên số một rồi còn hỏi cái gì? Hẳn bây giờ ít ra cũng là người có chủ rồi? Bạn có thể nề mặt tôi một chút không?" Cáo mượn oai hùm cảm giác thật không sai, thật thoải mái.

"Không phải, mình chỉ muốn hỏi mượn bạn học Trạ Quang vở bài tập, không có ý gì khác. Mình thật sự không phải cố ý." Mất thấy gương mặt giả bị chọc thủng, nữ sinh kia lại bắt đầu giả bộ vô tội, hai mắt ứa nước, như là bị người khi dễ.

"Không cho. Bạn có thể đi rồi. "

Trạ Quang nhiu mày, thập phần không kiên nhẫn phát phát tay bảo nữ sinh rời đi, trong mắt đều là khinh miệt. Loại ra về thanh thuần làm hắn thực hết muốn ăn, vẫn là Thẩm Quân, loại tiểu yêu tinh này mới thích hợp với hắn.

Cũng may, nữ sinh kia cũng không nứu kéo gì, bụm mặt xoay người bỏ đi.

Thẩm Quân trừng mắt nhìn Trạ Quang một cái, "Trêu hoa ghẹo nguyệt."

"Em ghen?"

"Không "

"... "

Trạ Quang không cao hứng, đoạt lấy quả quyển trên tay Thẩm Quân, tức giận bỏ hết vô miệng.

Quý ấu trĩ!!!

Năm phút sau, nữ sinh tới hai cung bắt đầu tập trung. Trạ Quang kéo Thẩm Qua qua một góc, cùng cô hôn lưỡi vài lần mới cho cô đi. Thẩm Quân môi đỏ sưng lên, mắt ngập nước rời khỏi lều trại. Trong lòng thầm mắng hắn một trăm lần. Cái côn thit phía dưới hùng hổ đâm vào người cô, đừng tưởng cô không biết hắn muốn làm gì.

Tổ thi đấu đầu tiên có khoảng 10 nữ sinh đã mượn xong đồ. Có người mượn được dễ dàng, có người làm mất tờ giấy lúc này, coi như bị loại.

Tổ của Thẩm Quân cũng bắt đầu rút thăm, không ngừng cầu nguyện cho bản thân, sau khi cô mở ra, cả mặt đều tái đi, tờ giấy viết một dòng chữ hùng hồn: "Tình địch tương ứng King."

Cô hướng về phía Chu Di Vi, cũng nhìn thấy: "Long mao tương ứng King." Doãn Gia Trí sẽ cho cô bức lông mao của hắn sao?

Lại hướng về phía Đàm Chi Hủy liếc mắt một cái: "Quần lót trên người tương ứng King." Nghĩ đến Tổng Trình, bộ dạng căm dục, đưa cho cô quần lót.....

Những nữ sinh khác cũng không rút được loại bình thường gì, cái gì mà "Nước tiểu", "Nước bọt", còn cái gì

Mặt khác nữ sinh tờ giấy thượng cũng đại đồng tiểu dị đều là chút cái gì "Nước tiểu", "Nước bọt"....

Không cho Thẩm Quân thời gian suy nghĩ nhiều, sau một tiếng còi, cô yên lặng mà trở về đại bản doanh, nghênh đón cô là Trạm Quang về mặt đặc ý cười xấu xa. Nếu không phải rút thăm không có cách nào gian lận, cô chắc chắn tên Trạm Quang này đã dở trò.

Trạm Quang dựa vào trên sofa lưới biển nói, "Bảo bối, biết em không thể rời xa anh mà." Đứng quần kia cũng phồng lên một mảnh không thể che đậy.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Tiến hành mượn vật (h)

Trong lầu có một cái giường nhỏ đủ để hành động, nhưng Trạm Quang không muốn người khác nhìn thấy. Hắn không tình nguyện nắm tay Thẩm Quân đi vòng quanh sân thể dục tìm chỗ thích hợp. Sau đó đánh vòng vào nhà vệ sinh công cộng gần đó. Cũng may học viện nhà vệ sinh cũng sạch sẽ tươi mát, hợp lòng người, sẽ không có mùi hôi thối làm mất hứng.

Hôm nay, toàn bộ gian phòng trong nhà vệ sinh đều có người. Thẩm Quân đành bị túm vào nhà vệ sinh nam. Trạm đại gia sau khi tìm được nơi thích hợp, đẩy nắp bồn cầu lại sau đó ngồi lên, liền hướng Thẩm Quân nói một câu: "Đến đây đi."

Xung quanh hai người vang lên tiếng rên rĩ thờ dốc, tiếng nam sinh gầm nhẹ, còn có tiếng nữ sinh kêu sườn sững nịu. Thẩm Quân nghe xong trong lòng cũng thấy nhộn nhạo, cái bụng nhỏ cũng ngo ngoe rục rịch.

Vừa thấy hai mắt đầy ý xuân của Thẩm Quân, Trạm Quang liền tỏ vẻ đứng đắn, kè sát lại người cô nói: "Chỉ còn mười phút thôi. Không đủ để làm em. Em chỉ có thể tự mình liếm nó thôi. Bảo bối."

Thẩm Quân cúi người nhìn đồng hồ, còn đứng 15 phút. Đành nắm chặt thời gian. Trùng mắt nhìn thanh niên không đứng đắn kia, sau đó ngồi xỏm xuống. Tay nhỏ đem khóa kéo, kéo xuống. Thả ra bên ngoài, tiểu gia hóa.

Vừa rồi bên ngoài còn bị ghen, rốt cuộc có thể thấy ánh mặt trời.

Dương vật kia kêu gào, sung to bức người. Đường như bị những âm thanh xung quanh ảnh hưởng. Thẩm Quân cũng tùy ý hưởng lạc, không ngại ngần, liếc mắt nhìn hắn một cái. Về mặt Trạm Quang thần nhiên, khí thế lăm lăm. Thẩm Quân cúi xuống nhìn côn thịt, đang chuẩn bị động thì nghe âm thanh kè bên vang lên:

"Ừm...Thật lớn....Sướng quá.....Sâu quá....Thích nhất côn thịt của anh....Lớn quá...."

"Bảo bối hút chặt như vậy....Người khác nghe được thì làm sao....Ha...A..."

"Người ta muốn cho anh nghe mà.....Aaa....Ừm....Mút em....Mút vú em....A...."

"Kêu lên....Để người ta biết lão tử lợi hại thế nào...."

Tựa như nghe được những lời này, trai gái xung quanh bắt đầu dùng sức hơn, tựa như cố gắng phân thua cao thấp. Tức khắc, toàn bộ nhà vệ sinh tràn ngập những lời nói thô tục dâm mã.

Nơi đây giống như nhục dục thiên đường, mọi người đều vội vàng tạo ái, mong muốn hưởng lạc, thân thể đánh vào nhau tạo ra âm thanh không dứt. Cực kỳ dâm dăng.

Nghe người khác làm tình âm thanh khoái cảm không ít. Thẩm Quân nơi riêng tư cũng ngứa ngáy, cô cảm nhận được quần lót của mình ướt đầm.

Mà đại gia kia dục hòa cũng bốc lên đầu, cũng không chịu nổi nữa, đè đầu Thẩm Quân, ý bảo cô nhanh lên.

Thẩm Quân lê lưỡi, ở côn thịt liếm một ngụm đầu. Nghe được tiếng thanh niên rên một cái. Thẩm Quân cúi người, ngậm hết quy đầu thô to vào trong miệng. Toàn bộ khoang miệng bị côn thịt chiếm đóng, nỗ lực vươn cái lưỡi ra liếm láp liên hồi.

Thẩm Quân ngồi quỳ trên sàn, đôi tay đặt trên côn thịt. Hậu hạ hai quả trứng thối kia. Khoang miệng bị côn thịt lấp đầy, bắt đầu phập phồng phồng phồng mút ra, thỉnh thoảng phát ra tiếng nước róc rách.

Một cô gái tràn ngập thanh xuân giờ đây giống như nô tỳ. Ra sức lấy lòng chủ nhân.

Thẩm Quân ngồi trên cao, nhìn thấy nhất cử nhất động của cô, Thẩm Quân ngoan ngoãn ăn mút dương vật hắn, làm hắn chỉ muốn có thể làm cô cả đời. Sau đó mỗi ngày bắt cô ăn côn thịt hắn. Sau đó đem hết tinh dịch bắn vào trong miệng cô. Cắm vào trong tiểu huyết cô. Làm cô cả đời không rời khỏi hắn.

Chỉ tùy tiện nghỉ đại, dương vật kia lại trương to lên, cứng rắn cộm đến Thẩm Quân quai hàm phát đau. Khoang miệng không còn khe hở nào, đầu lưỡi muốn hoạt động cũng có chút khó khăn. Nước bọt không chịu được chảy xuống phía dưới cằm, trên trán cũng ướt đầm mồ hôi. Dương vật dính nước miếng, trở nên bóng loáng, sáng lấp lánh, nhìn qua thập phần ngon miệng.

Gian phòng bên cạnh phát ra âm thanh nam sinh gầm nhẹ, còn có tiếng bắn tinh. Nhưng côn thịt trong miệng Thẩm Quân vẫn còn cứng rắn, lửa nóng vẫn như cũ không suy giảm.

Mất thấy Thẩm Quân mệt mỏi. Trạm Quang đành giúp đỡ cô, đỡ lấy đầu Thẩm Quân, côn thịt bên trong miệng cô ra sức ra vào. Thọc vào rút ra khoảng một trăm lần, ở trong miệng cô bắn hết ra tinh dịch.

Thẩm Quân thờ hồn hên ngồi trên sàn nhà, trong miệng còn mùi tinh dịch tanh nặng, hai bên má nhức mòi kinh khủng. Vì không muốn làm dơ quần áo, Thẩm Quân định nuốt xuống hết, Thẩm Quân bỗng mở miệng: "Nếu em còn muốn, anh vẫn có thể. Nhưng thời gian không đủ rồi."

Lời nhắc nhở này làm Thẩm Quân sức nhớ bản thân đang tham gia cuộc thi, trong miệng còn chứa tinh dịch không thể nói chuyện, chỉ có thể khoa tay múa chân bảo Thẩm Quân giúp cô tìm đồ.

Nhưng không biết Trạm đại gia giả ngu hay ngu thật, không hiểu cô nói cái gì. Cuối cùng, Thẩm Quân đành ngậm một đồng tinh dịch kia. Trở lại túp lều tìm được đồ đựng mới nhà ra.

Sau đó cầm cái ly nhựa đựng chất lỏng trong suốt này. Cũng may mỗi nữ sinh ở đây bề ngoài đều có hơi hỗn độn, thậm chí có người hai mắt ướt đầm ừng hừng, không biết được mới vừa làm cái gì thì hơi khó.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Tiến hành mượn vật 2

Cuộc thi sau cùng cũng oanh oanh liệt liệt kết thúc. Trong lúc thi đấu, bởi vì đề cho không khí thoải mái, vài lão sư cũng tham dự cùng. Ngày xưa hành vi nghiêm túc bao nhiêu bây giờ liền trở nên phóng dăng bấy nhiêu. Có người thích thú, còn chụp trộm được không ít "chứng cứ phạm tội".

Buổi sáng hôm sau, chính là buổi thi đấu hạng mục "hùng vĩ đại tái".

Cái này vừa nghe tên là hiểu, nữ sinh so ngực lớn hay nhỏ, nam sinh so dương vật to hay nhỏ.

Linh Ban không ai đăng ký tham gia. Nhưng vẫn xuất hiện để xem. Một nữ sinh chiến thắng giành được một cái huy hiệu. Hai viên đại nhũ của nữ sinh kia làm người khác nhìn đã thấy trời buộc.

Một nam sinh còn quá đáng hơn, so dương vật. Nên cởi quần ra để còn thịt rũ xuống sàn nhà. Hoặc là làm nó cương lên dựng thẳng lên trên. Nam sinh chiến thắng cao một mét chín, đo được dài tận 29.5 cm. Dành chiến thắng một cách ngẩng cao đầu kiêu ngạo. Xong việc, học sinh trong trường gọi hắn một cái tên "Đại điều nam". Bất quá, bạn nữ cùng đội với hắn đáng người nhỏ gầy, chỉ có một mét năm đúng. Nhưng là lút đáng yêu. Nhỏ hơn hắn nửa thân mình. Làm không ít người tò mò cảnh hai người làm tình có bao nhiêu thú vị.

Buổi chiều, hạng mục thi đấu công người cũng bắt đầu. Thẩm Quân và Chu Dĩ Vi ở tổ hai. Có tổ một thi đấu trước, nên thời gian còn dư dả. Hai người cũng không khẩn trương gì mấy.

Chờ đến khi hai tổ nam nữ tập trung xong, mọi người cũng tập trung tinh thần nhìn lên giữa sân thể dục, nhìn xem trường học lại bày ra cái gì xấu xa.

"Kính tổ một lại đây rút thăm..." Một nhân viên công tác tay cầm loa vừa nói một người kế bên cầm cái thùng cho học sinh rút thăm.

Thẩm Quân ngồi xa không nhìn thấy được bên trong tờ giấy viết cái gì. Nhưng một lúc sau, bọn họ cũng hiểu được.

Một đôi nam nữ tư thế không giống nhau, có đôi là nữ đối mặt nam. Có đôi lại nữ đưa lưng về phía nam. Tiếp theo, một nhân viên công tác ôm một đồng thẻ bài, cho nữ sinh tìm một nửa còn lại. Sau đó, nữ sinh viết nội dung bên trong tờ giấy của mình vào thẻ bài. Làm cho tất cả mọi người thấy được chữ bên trong.

Phân biệt có "Lão thụ bàn căn", "Son dương đối thụ", "Ba tháng mùa xuân lửa", "Mã điều dề"

Tóm lại là mấy loại tư thế lúc làm tình, em bó tay rồi mấy mẹ, search google không ra =))))

Từ từ, cơ hồ không bao lâu mọi người liền hiểu rõ. Cái này là mấy vị thiếu nữ thiếu niên bày ra mấy tư thế thẹn thùng này trước bàn dân thiên hạ. Bởi vì tư thế này, mà nơi riêng tư của các nam sinh nữ sinh tựa như chỉ cách nhau một miếng vải. Có một nam sinh tư thế còn là nhìn chăm chăm vào chỗ riêng tư của nữ sinh.

Các nữ sinh chỉ có thể đồ mặt thẻ bài lên cao không thể lộn xộn, trong quá trình thi chạy mà thẻ bài rơi xuống sẽ bị loại.

Sau đó trọng tài giờ tay lên cao, sau khi mọi người chuẩn bị tốt. Nổ súng bắt đầu cuộc đua.

Nhưng mà tốc độ của mỗi đội không giống nhau.

Có nữ sinh hai chân chạm đất, một tổ hai người phải cùng nhau chạy, tuy là bị nam sinh vác lên nhưng tự nhiên có thể giảm nhẹ thể trọng, tốc độ nhanh hơn đội khác. Trừ bỏ gương mặt phiếm hồng ra thì không có gì đặc biệt.

Còn có đôi nam sinh ôm hẳn nữ sinh, hai chân gác lên eo hẳn mà chạy. Bởi vì vận động mà nơi riêng tư không ngừng va chạm. Có nữ sinh vì vậy mà phát ra tiếng rên rì. Làm người khác nghe thấy cũng mặt đỏ tai hồng.

Chạy ngắn 100 mét mà cảm giác giống như chạy thành 1000 mét. Sắc mặt mọi người đều âm âm kỳ lạ. Xung quanh mọi người đều nổi hứng, kéo nhau vào trong nhà vệ sinh làm loạn.

Trạm Quang vòn quanh Thẩm Quân, ầu yếm vuốt ve cô, tiến đến bên tai cô ái muội nói: "Em thích tư thế nào nhất?"

Thẩm Quân vừa nghe liền biết người này lại động dục, giống dục hormone phát ra làm cả người cô cũng cảm thấy không thích hợp, cũng may tinh thần còn thanh tỉnh, mắt tự nhiên thanh thanh giọng nói: "Anh đừng tùy tiện xằng bậy. Cái nào miễn chạy nhanh là được rồi."

Tay nhỏ của cô đánh lên ngực hắn, còn trừng mắt nhìn Trạm Quang một cái.

Trạm Quang cũng không biết hắn sao lại thế này, cảm thấy mỗi lần Thẩm Quân liếc mắt một cái, giống như thiên kiều bá mị, phong tình vạn chủng. Hạ thân hắn lại bắt đầu ngo ngoe rục rịch, đôi mắt ám trầm, dục hóa bắt đầu bén lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Trầm thấp giọng nói, lại hip mắt nhìn chăm chăm thiếu nữ, "Thi xong lập tức về ký túc xá."

Gấp gấp gấp gấp! Đội lát nữa nhất định phải trốn đi cùng Chu Dĩ Vi.

Thẩm Quân trong lòng hừ lạnh. Bên ngoài khác bên ngoài, gật đầu cười nói: "Được."

Thực mau liền tới phiên tổ hai thi đấu, Thẩm Quân chờ Trạm Quang đi rút thăm, trong lòng cầu nguyện hắn may mắn một chút. Không rút được cái gì quá đáng. Thấp thòm bắt an tại chỗ đợi một hồi, Trạm Quang về mặt vui mừng trở về, làm Thẩm Quân bắt an trong lòng, chắc chắn có gì không ổn.

Quả nhiên, thiếu niên dào dạt đắc ý ném tờ giấy trên tay cho cô. Trên đó có ghi "Lâm đàn trúc". Ba cái chữ to làm cô vừa giận vừa ngượng tới phát run. Ý của ba chữ này là nam nữ nằm đối nhau. Một người nằm sấp trên người đối phương. Hai bên dương vật đối nhau. Nhưng hiện tại là phải đứng chạy, Thẩm Quân đặt đùi trên vai Trạm Quang. Sau đó để hắn ôm cô chạy. Chỉ cần cô kẹp chặt bả vai hắn, là có thể dễ dàng chạy.

Thẩm Quân hận không thể xé nát Trạm Quang. Trên mặt hắn toàn là tiểu nhân đắc chí.

Mà Chu Dĩ Vi cũng không tốt gì mấy. Chi vì Doãn Gia Trí rút về lá thăm ghi là "Tiểu nhi xi tiểu". Quả thực làm cô xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Có giờ phút này, phần lưng dán vào người Doãn Gia Trí, mông dựa vào hông hắn. Hai tay vòng về phía sau ôm lấy bờ vai của hắn. Một khuôn mặt lạnh lùng giờ đây đỏ bừng, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi Doãn Gia Trí, "Cái này thật sự là anh bốc được chứ không phải đối lấy đúng không?"

"Đương nhiên, bốn đại gia rút xong liền đưa em xem. Anh gian lận như thế nào được nữa." Doãn Gia Trí khinh thường nói, nhưng trên mặt chất đầy ý cười.

Chỉ cần người khác không nói, Chu Dĩ Vi tuyệt đối không thể tìm thấy chứng cứ chứng minh hắn thay đổi tờ giấy. Tưởng tượng nữ nhân kia về mặt xấu hổ và giận dữ, hạ thân hắn liền trương trương đau.

"Anh tốt nhất thành thật cho em. Đừng có làm loạn!"

Mông cô bị cái côn thịt kia chạm vào rõ ràng, Chu Dĩ Vi càng cảm thấy xấu hổ buồn bực, nhân viên công tác lại kiểm tra tò thăm. Cô cũng không thể gian lận được. Chỉ có thể tùy tiện cảnh cáo hân.

"Nó muốn lên anh cũng quán không được a." Doãn Gia Trí về mặt vô tội.

Mọi người chuẩn bị xong sau, trọng tài rút cuộc nổ súng, thi đấu bắt đầu.

Thẩm Quân cảm thấy Trạm Quang nhất định, khẳng định một cách tuyệt đối là hân cố ý, hân từ lúc bắt đầu liền chậm rì rì đi, ôm cô một tốc độ vô cùng ốc sên.

Trạm đại gia kỳ thật rất thông minh. Nữ nhân này ở trong tay hân, hân còn tùy tiện ăn một chút đậu hũ của cô. Dù sao thi đấu hay không hân cũng không quan tâm lắm.

Mất thấy tất cả mọi người đều sắp tới đích, Thẩm Quân nóng nảy, "Anh chạy nhanh lên."

Trạm Quang: "Gấp cái gì, gấp quá sẽ bội thực."

Bị vận vẹo ý tứ một cách ác ý. Thẩm Quân tuyên bố từ vong.

Rốt cuộc sau khoảng ba bốn phút thời gian. Trạm đại gia cũng từ từ đi về đích. Thẩm Quân cuối cùng cũng kết thúc được phần thi thẹn thùng này. Nhưng mà không để cô có thời gian thờ dốc. Đã bị thiếu niên cường chế mang về ký túc xá.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 103: Tổng kết đại hội thể thao

Điều làm Trạm Quang tiếc hận chính là, trong lúc hân sắp dẫn Thẩm Quân rời khỏi, nhà trường đã đọc loa thông báo, làm hân thật sự bị bức phát điên.

"Yêu cầu tập hợp, năm thành viên Linh Ban sau khi kết thúc thi đấu tập trung lại phòng họp. Yêu cầu tất cả mọi người phải tập hợp, nếu không sẽ bị trừ vào điểm tổng kết. Nhắc lại một lần nữa, năm thành viên Linh Ban....."

Trên mặt Trạm Quang hiện giờ đều mây đen dầy đặc, Thẩm Quân ở phía sau sung sướng cười trộm, Trạm Quang nghiêng răng nghiêng lợi cảnh cáo: "Đợi buổi tối trở về, em đừng hòng bỏ trốn."

"Anh yêu, trên đường đi thông thả." Thẩm Quân tiểu nhân đắc chí nhìn thân ảnh kia rồi đi cười đến vui về.

Nhưng mà, cô có thể tự do bao lâu chứ....

Thời gian trôi qua, đại hội thể thao cuối cùng cũng tiến đến giai đoạn tổng kết sau cùng. Mỗi giai đoạn tổng kết đều tách ra cử hành, học viện Hạnh Phúc đồng sở hữu ba sân vận động lớn nhất chia thành A,B,C. Học sinh năm nhất, năm hai, và năm ba đều chia nhau ba sân vận động mà sử dụng.

Các nam sinh Linh Ban, buổi sáng thi đấu xong liền biến mất một buổi trưa. Thẳng đến buổi chiều, ở sân vận động khu A. Thẩm Quân mới gặp lại năm người bọn họ, trên người còn mặt tây trang bóng loáng, thẳng tắp sạch sẽ.

Hôm nay, ở trên sân vận động đặc biệt còn trải thêm một cái thảm màu xám. Học sinh toàn trường đều cời gậy ra ngồi trên mặt đất theo thứ tự lớp. Nữ sinh Linh Ban đồng thời đều ngồi bên cạnh các nam sinh Linh Ban.

Phía dưới mọi người rộn ràng nhốn nháo, thấp giọng nói chuyện với nhau. Nhưng mà hôm nay đặc biệt không có giáo viên xuất hiện. Trên sân khấu, Trạm Quang và Doãn Gia Trí đang cầm micro. Hai người trên mặt đều mang theo ý cười thâm sâu. Thẩm Quân nghĩ bằng ngón chân cũng hiểu bọn họ đang muốn làm chuyện xấu.

Doãn Gia Trí cầm micro, trong micro phát ra âm thanh chói tai, thanh thanh giọng nói, về mặt đứng đắn mà mở miệng: "Các bạn học, xin chào, tôi là thành viên số 2 Linh Ban. Người kế bên là số 1, nhưng mà hân không muốn mở miệng nên tôi đánh thay hân làm chủ. "

Trên mặt còn mang theo ý cười nhàn nhạt, vừa ôn nhu vừa thâm trầm, đầu tiên, hân nói sơ qua về tổng kết cuối cùng của đại hội thể thao. Sau đó mới bắt đầu nhập vào vấn đề chính.

"Bây giờ, tôi xin nói sơ qua về quy tắc trò chơi."

Doãn Gia Trí nói, biểu tình cũng đã trở nên hài hước, mang theo loại cao cao tại thượng, cũng coi rẻ mọi người: "Năm người trong Linh Ban đồng loạt quyết định. Chúng ta sẽ chơi một trò chơi nội dung tương tự đánh bài poker gọi là cướp đoạt đại tài. Mục đích chính muốn nhắm vào các vị nữ sinh ở đây, nhờ họ cấp cho các bạn nam phúc lợi tốt hơn về sau. "

Vừa nghe có phúc lợi, các học sinh ngồi ở phía dưới ai nấy đều mong chờ một chút, Thẩm Quân cảm thán, những người này không hiểu tại sao vẫn tin vào hai chữ phúc lợi ở đây. Rõ ràng những lời vừa rồi đều có ý chỉ mư giống trước khi bão táp xuất hiện. Hoặc là họ đang có bố thí cái gì đó cho học sinh, để làm dịu tâm tình của mọi người lại.

Doãn Gia Trí lại lên tiếng: "Tôi có năm lá bài Poker ở đây, từ A, 2, J, Q và K."

"Nữ sinh ban A tới ban E cưỡng chế bắt buộc phải tham gia trò chơi này.

Điều đầu tiên: Bắt được lá Q trở lên phúc lợi nhận được sẽ là miễn khấu trừ điểm số cuối năm cho bạn học Queen nào quyết định phá thai. Hôn nữa có thể lựa chọn không tham gia trò chơi kế tiếp.

Thứ hai: Bắt được lá bài K giả có thể tương ứng với K thật đáp ứng một điều kiện.

Thứ ba: Bắt được quý bài già, có thể vào lần sau lúc đối mới King. Tự mình quyết định số phận King, nhưng là trong phạm vi tương ứng.

Thứ tư: Nữ sinh bắt được thẻ lớn có thể nhận được một phúc lợi lớn, vào thời hạn nửa học kỳ, có thể tự do quyết định trình độ của bản thân.

Thứ năm: Nữ sinh bắt được lá bài nhỏ, phải ở trong sân vận động cùng King giao hoan. Các bạn không được phản kháng, không được thượng nghị."

"Lưu ý cuối cùng, trường học ra quyết định về nội quy việc phá thai. Phâm là vô cơ phá thai hoặc tìm cách để sảy thai. Một lần bắt gặp khấu trừ trực tiếp 50 điểm tổng kết. Mong các bạn Queen chú ý. Ngân vạn lần không được tùy ý phá thai, trường học luôn cho người theo dõi nhất cử nhất động của các bạn." Doãn Gia Trí nghiêm giọng. Nhưng trên mặt đều giống như là xem chuyện vui.

Hy vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều.

Học viện tổng cộng có 80 nữ sinh. Ngoài trừ thành viên Linh Ban chỉ còn 75 nữ sinh. Tức là có 15 nữ sinh có cơ hội bắt được lá bài lớn. Còn lại 50 nữ sinh phải ở lại chỗ này, trước mặt mọi người phải giao hợp với nam sinh khác.

Thoát đi về nguy trang bề ngoài, đem chính mình hoàn toàn bại lộ trước mặt người khác. Không còn giữ lại bao nhiêu tự tôn đáng nói.

Đối mặt với vấn đề này, Thẩm Quan vô lực phản kháng. Trò chơi này, phúc lợi này đều là giả. Rõ ràng họ chỉ cố bố thí những thứ này cho nữ sinh, tạo ra một trò chơi kích thích nội tâm mọi người. Cảm xúc của mọi người chỉ là công cụ tăng thêm phần hoan ái, hứng thú.

Cô hoàn toàn chết lặng. Loại vô sĩ này ở trong trường học, tựa như chỉ mới bắt đầu.

Đoàn Gia Trí xóc xóc bộ bài, tùy tay vung lên cao, toàn bộ bài bay tán loạn giữa không trung. Những nữ sinh ở đây bắt đầu điên cuồng nhào lên, tranh đoạt, có người thậm chí còn đánh nhau. Chỉ mong bản thân có thể tìm được một tấm thẻ bài vừa ý.

Trò chơi từ lúc bắt đầu đã trở nên điên cuồng về sau, tựa hồ không cần tự bản thân cời quần áo, nữ sinh sau một hồi vật lộn quần áo cũng không còn chính tề. Làm Thẩm Quan kinh ngạc nhất là, một trong 15 nữ sinh bắt được lá bài tốt, trong đó có Tướng Niệm Lăng.

Cô ta thể nhưng vẫn cướp được?

Cùng những người đang tìm lá bài trong vòng hoàn toàn bất đồng, lúc này Tướng Niệm Lăng giống như thoát thai hoá cốt, tinh thần trở nên sáng rọi bức người, khí tràng mười phần. Thậm chí cô ta còn bắt được Đại vương. Lá bài lớn nhất.

Mười lăm nữ sinh chiến thắng sau cùng cũng rời đi. Chỉ còn chừa lại những nữ sinh khác, chỉ đành ngoan ngoãn đứng tại chỗ chờ các nam sinh tiến tới.

Đoàn Gia Trí lạnh nhạt nhìn một màn này, mở miệng nói: "Mỗi nam sinh cần phải bắn tính một lần. Không thể qua loa. Đại hội bắt đầu."

Chơi một trò này, có tình bức người ta vào đường chết. Thẩm Quan nhìn thấy, bao nhiêu nam sinh tìm tới nữ sinh mà họ cho là thuận mắt, thậm chí có người còn không tìm Queen của bản thân. Quang minh chính đại ép bức người khác, những nữ sinh kia đầu không lại, đành cắn răng chịu trận bất động nằm trên sân.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Dâm loạn đại hội

Nhưng Thẩm Quan cảm thấy thật khó hiểu, cái này đúng là dâm loạn đại hội. Nam sinh sau khi kết thúc mới có thể rời đi. Nếu không bản thân họ cũng bị trừ điểm tổng kết. Nói cách khác, bọn họ cần phải hoàn thành tất cả quá trình làm tình, nơi tư mật phải bày ra hoàn toàn trước mặt người khác. Không biết ở trong cái sân thể dục này, cất giấu biết bao nhiêu cái máy theo dõi nhỏ, giáo viên ở trong phòng, theo dõi tận tình từng quá trình diễn ra. Có chuyện gì cũng can hệ được nhanh.

Trình độ không chế học sinh của học viện này làm Thẩm Quan hết sức không tưởng tượng được. Thậm chí ở ký túc xá của bọn họ, đều có thể chứa đầy máy theo dõi. Chỉ là học sinh bọn họ, không biết hoặc là không tìm được mà thôi.

Nếu nói hành vi xem trộn người khác làm tình có thể kích thích được tâm ma trong lòng. Thì nhà trường còn đặc biệt ghi hình lại quá trình, đây là sự tào bạo trắng trợn mà bản thân cô vô lực phản kháng. Nghĩ đi nghĩ lại vẫn cảm thấy quá quái dị. Đặc biệt là còn ở trong sân trường, giao hợp.

Đám nam sinh Linh Ban ngồi trên ghế nhìn toàn cảnh này, phần lớn đều thờ ơ lạnh lùng. 5 nữ sinh của họ cũng may mắn thoát được một kiếp. Không rảnh quan sát mấy người khác, cũng tìm việc gì đó mà làm. Vài nam sinh không thể tham dự cùng, trong lòng cũng có điểm tiếc nuối.

Trên sân thể dục phát ra đầy tiếng rên rỉ kiều duyên, âm thanh mỗi lúc mỗi dày đặc. Thánh nhân nghe xong cũng nổi phản ứng. Huống chi xung quanh toàn là thanh niên trai tráng, trẻ tuổi cường thịnh.

Thẩm Quan nhìn một cảnh này, nhưng trong lòng cảm nhận được ánh mắt nóng rực của Trạ đại gia nhìn chăm chăm mình. Tựa như hắn muốn thiêu đốt cô. Cô làm sao quên mất vị đại gia này hồi sáng còn định làm chuyện xấu lại bị nhà trường bắt ngang.

Lựa chọn mặc kệ Trạ Quang, ít ra bây giờ hắn không thể làm cô.

Trong lúc vô tình có quét mắt nhìn thấy Tướng Niệm Lăng. Trong mắt cô ta đều là khói mù tàn nhẫn, giống như muốn giết chết Thẩm Quan vậy.

Ai, Tướng Niệm Lăng này đúng là thù hận trong lòng quá là lớn, con đường hủy diệt học viện này chắc chắn cô ta sẽ đi. Nhưng không biết tội cùng sẽ đi như thế nào mà thôi.

Thẩm Quan yêu cầu hệ thống, phải theo dõi Tướng Niệm Lăng suốt 24 tiếng. Mỗi một động tác nhỏ nhất của cô ta, Thẩm Quan đều muốn biết. Nếu cô nhớ không lầm, không lâu nữa, Tướng Niệm Lăng sẽ tìm cách bỏ lên giường một vị lãnh đạo của trường.

Cô thật sự không ngại nếu Tướng Niệm Lăng muốn dùng ánh sáng nữ chính mà nhấn chìm cái học viện âm u này, nhưng mà, cô chỉ không muốn bản thân bị biến thành vật hi sinh mà thôi. Cô không muốn sinh mệnh bản thân, cứ như vậy là người khác có quyền làm chủ.

Cô ta muốn hủy diệt hết nam sinh, cô hiểu, nhưng nữ sinh ở đây phần lớn là bị áp bách, luôn phải sống trong nơm nớp lo sợ. Các cô ấy ở sân thể dục bị người khác làm nhục, bị tàn phá mà tiếp thu, trong mắt đều là tuyệt vọng quang mang, không biết ngày mai bản thân lại biến thành cái dạng gì.

Những nữ sinh này không giống Tướng Niệm Lăng, không phải nữ chủ, không có bàn tay vàng, phía sau bọn họ còn có gia đình, áp lực phiền muộn đè lên người họ. Bọn họ làm loạn, bản thân bị gì không đáng nói, người nhà bọn họ ở lại phải chịu áp bách của xã hội này. Thế giới này là vậy, cực khổ trong lòng bọn họ đã sớm bị sự ác độc của thế gian này lau sạch rồi.

Sao với Tướng Niệm Lăng cảm thấy bản thân mình đáng thương nhất. Nhưng những nữ sinh còn lại, làm sao mà không đáng thương đây?

Thẩm Quan đột nhiên cảm thấy đầu óc cô đã suy nghĩ quá nhiều, thật lòng cô muốn tìm cách nào để giải cứu bọn họ. Nhưng lại nghĩ lại, bản thân cô cũng không được coi là vĩ đại như vậy.

"Suy nghĩ cái gì mà nhập thần như vậy?" Trạ Quang kể bên bị vắng vẻ, đành kéo ghế xác lại người cô, hỏi. Khuôn mặt anh tuần đều là ủy khuất cực kì.

"Suy nghĩ giá trị quan của thế giới." Thẩm Quan cười ha ha bỏ qua chủ đề này.

"....." Trạ Quang ngừng một giây. "Em cảm thấy họ đáng thương sao?"

"Chống lại ác chết. Nhưng mà bọn họ sau này sống cũng như cái xác không hồn mà thôi. Bị bắt làm cái chuyện bản thân không hề muốn. Nữ sinh bị nam sinh chiếm tiện nghi. Tại sao không phải nam sinh bị nữ sinh đùa giỡn chứ...."

"Suy nghĩ linh tinh." Trạ Quang búng vào trán Thẩm Quan. Đem ý tưởng điên rồ của cô dập tắt. Trong mắt hắn bây giờ đều là âm u tràn đầy phiền muộn: "Anh chán ghét nơi này. Nhưng cũng may là có nó, nếu không làm sao anh gặp được em."

Bất thành linh được tổ tình, da mặt dày như Thẩm Quan cũng không nhìn được mà đỏ lên. Trong lòng khẩn trương, cô chỉ muốn hoàn thành nhiệm vụ, mục tiêu ở đâu, cô liền phải xuất hiện ở đó. Nhưng, cô không biết là đối tượng cô công lực, bản thân bọn họ còn có linh hồn.

Đầu giống như cô, hay hệ thống, đều là cái hồn. Không phải một con người chân chính sống của sống chính của họ....

"%&#* ¥ @!" Đừng kéo ta vào....

Bị âm thanh lạnh lẽo kia làm giật mình. Thẩm Quân há miệng thở dốc. Trạ Quang nhìn cô, không biết cô nói cái gì. Hối lại: "Em nói cái gì."

"Nói...Anh rất đẹp trai."

Trạ Quang nghe xong trong lòng nở hoa: "Em đừng mong tới nay anh nhẹ tay. Tuy rằng anh đẹp trai là sự thật. Nhưng tại sao lại không cảm nhận được lời em nói là chân thành?"

Những lời hai người họ nói với nhau, toàn bộ người khác đều có thể nghe được. Đặc biệt là hai người ngồi gần nhất, Doãn Gia Trí và Tống Trình.

Doãn Gia Trí dựng khuỷu tay vào người Chu Di Vi: "Em với Thẩm Quân không phải bạn tốt sao? Sao không biết học tập người ta mà khen anh một chút. Có thể sau đó anh sẽ thương em nhiều hơn thì sao."

Chu Di Vi nghe xong cũng không có phản ứng gì, trong lòng thầm mắng tên này suốt ngày bị tình trùng chi phối. Không có tâm tư.

"Mơ đi."

Chu Di Vi khinh bỉ nhìn Doãn Gia Trí. Sau đó quay mặt đi chữa cho hần cái ót. Làm Doãn Gia Trí tức giận trợn mắt. Mỹ nhân đúng là không có trái tim.

Bên kia Tống Trình chìm đắm trong thế giới của mình không biết suy nghĩ cái gì, nhìn thoáng qua Đàm Chi Hủy, ánh mắt phức tạp.

=====

Chia sẻ của mình: Tống Trình và Đàm Chi Hủy tuy là đôi phụ thời, trong truyện cũng không nói về họ nhiều. Nhưng đọc xong câu này mình mong họ có thể thành đôi =))) Kiểu như cho trọn vẹn đôi đường ấy.

Nhưng mà, đời không như là mơ các mẹ ạ!!!

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 105: Vị trí tốt nhất

Một ngày tổng kết diễn cuồng kia lại mất thêm một buổi chiều, học viện lúc này trở lại với không khí bình tĩnh ban đầu. Toàn bộ sân vận động đều làm người ta liên tưởng đến thời điểm dâm loạn, mùi vị hoan ái, tràn ngập trong không khí. Trải qua thời gian áp bức, có nữ sinh quần áo không còn nguyên vẹn, có người trên người đều là vết xanh vết tím, có người hai chân còn run rẩy. Cả người đều là chật vật không thôi. Chỉ còn lưu lại duy nhất trên khuôn mặt bọn họ còn ngập nét xuân tình, hai mắt vẫn còn mê lỵ. Bản thân bọn họ lúc này cũng không còn sức lực để đi để ý đến ánh mắt của người khác, toàn bộ những người ở đây lúc này, đột nhiên trở nên xấu xí giống nhau.

Những người kết thúc xong quá trình thi đấu của mình cũng lập tức rời khỏi nơi đây. Giống như không chịu nổi các huyết động xấu xa ác độc này.

Nhưng địa ngục chân chính bắt đầu không phải từ lúc bọn họ bước vào trong trường học này sao? Cái học viện này chính là cái cửa ngục không đáy. Cuồng họ vào bên trong sự độc ác tốt cùng. Bọn họ không có lối ra, cũng không thể nào đi ra được, không phải sao?

Sau đại hội thể thao, trường học cho học sinh nghỉ ngơi vài ngày để lấy lại sức. Kỳ thật, chính là cho bọn họ thời gian để cảm thụ không khí dâm loạn này, muốn bọn họ bình tâm, không quá sức chịu đựng mà làm ra việc điên cuồng mà thôi.

Trong thời điểm cho mọi người trở về thời kỳ sinh hoạt bình tĩnh. Lại truyền đến tin tức một nữ sinh nhập viện. Không khỏi làm người khác liên tưởng đến những lời cảnh cáo trước kia của lão sư. Đây là một số việc không phải ai cũng có thể gánh vác nổi hậu quả.

Cho dù thiếu người, học viện cũng không lập tức bổ nhập thêm học sinh. Mà vẫn theo quy định chờ tới học kỳ sau, các tân sinh viên mới đến, và học sinh cũ rời đi. Lúc này các nữ sinh càng trở nên thiếu khuê tử.

Bản thân trừ bỏ việc nhìn chằm chằm Tường Niệm Lăng, Thẩm Quân lại phát hiện có điều gì đó không đúng. Trạ Quang đối với cô hoàn toàn là một người xa lạ. Làm sao hần nhận thức được cô? Cô chỉ đối với hần thân thể này có điểm tương ý, có chút thân thuộc. Nhưng linh hồn Thẩm Quân mỗi lần nhìn thấy hần đều có phản ứng kỳ lạ.

Một người ở thế giới mau xuyên này, cô độc là điều hiển nhiên, nghĩ đến bản thân bây giờ có người trò chuyện, trong lòng Thẩm Quân không ngừng nổi lên từng cơn sóng nhỏ. Cô hy vọng hần luôn đối tốt với mình. Cô hy vọng hần, có thể thuộc về một mình cô.

Một tháng kể từ ngày đó, Tường Niệm Lăng không có hành động gì dư thừa, nhưng có nhiều chuyện cư tới ào ào, không mang theo chút do dự mà xuất hiện.

Thời gian thay đổi bạn tình cuối cùng cũng tới.

Năm vị trí tốt nhất, có rất nhiều tân học sinh không biết, nhưng Thẩm Quân bởi vì có hệ thống mà trong lòng rõ ràng không thôi. Năm vị trí này toàn bộ nữ sinh đều chú ý tới, hiện tại cô ở đây, đầu lý nào dễ dàng nhường người khác được. Tường Niệm Lăng cũng không để gì không bày trò gì đó. Nhưng mà thì sao, năm mơ đi.

Trước kỳ thi xếp hạng một ngày, Trạ Quang không tìm không phải cũng ép buộc cô một lần. Học viện Hạnh Phúc làm toàn bộ việc đều nhanh chóng không câu nệ, bài thi của mọi người chưa đầy hai ngày đã được phát ra. Thẩm Quân bởi vì lần thi xếp hạng này mà một lần trở nên nổi tiếng.

Trong phòng học Linh Ban, Thẩm Quân ngồi trên ghế, trên bàn là bài thi toán học đạt 150 điểm. Kế bên Trạ Quang cũng không hơn không kém gì mấy, nhưng Trạ Quang lại thấp hơn Thẩm Quân đúng 1 điểm.

Điều này đương nhiên làm cho Trạ đại gia không vui vẻ, ngồi một bên vẽ mặt hờn dỗi.

Thẩm Quân quả thật rất ít khi nhìn thấy cảnh Trạ Quang trở nên trẻ con như vậy, bộ dạng cố tình khiêu khích thiếu niên: "Sao vậy...Thua em anh không cam lòng?"

Trạ Quang mang theo tâm lý đứng trước nữ nhân mình thích luôn muốn bày ra bộ dạng hoàn hảo nhất, hần muốn cô có thể toàn tâm toàn, hưởng thụ cảm giác được hần yêu thương, là đủ rồi.

Nhưng mà hiện giờ hần tự giác và vô mặt bản thân, trừ bỏ trên giường là còn chưa thua cô. Mặt khác hần hoàn toàn không đầu lại.

Một loại cảm giác kỳ lạ làm Trạ Quang hơi nhụt chí nam nhân.

Một điều khác còn làm Trạm Quang nhục chí hơn nữa là, những lời lão sư sắp vừa nói.

"Đầu tiên chúc mừng bạn học Thẩm Quân, lấy được vị trí số một, tất cả bài thi đều xếp nhất học viện. Thành tích tốt nhất, đương nhiên không thể thiếu khen thưởng, bạn học Thẩm Quân được quyền tự mình lựa chọn King tương ứng với bản thân. Quyền lợi phá thai không bị khấu trừ vào thành tích. Nhà trường muốn đem khen thưởng này làm cổ vũ tinh thần cho bạn học Thẩm Quân. Cũng coi như là khích lệ các bạn học khác."

Lão sư vừa dứt lời, phía dưới lớp học vang lên tiếng gầm. Hấp dẫn mọi người quay đầu nhìn lại, Trạm Quang giờ đây hai tay nắm chặt, hung hăng nện vào bàn gỗ. Trên mặt hiện lên âm trầm tức giận, ánh mắt cũng không tốt: "Tự quyền lựa chọn King tương ứng...A...."

Mọi người đều nhận ra Trạm Quang đang không vui, Thẩm Quân ngồi kế bên cũng cảm thấy hoảng sợ. Trong lòng lại hiểu rõ, nam nhân này lại bị dục vọng chiếm hữu quấy phá.

Lão sư bên trên không sợ càng thêm loạn, còn nói thêm một câu: "Bạn học Trạm, lần sau cố gắng, em nhất định đạt được phúc lợi này."

Lão sư quả thật nghĩ Trạm Quang bởi vì không được hạng nhất mà tức giận, không nghĩ tới người nào đó là lo sợ nữ nhân của mình chạy đi chơi đùa với nam nhân khác. Mới nghĩ tới cảnh này, hấn tựa như muốn giết chết toàn bộ nam sinh trong trường.

Thẩm Quân là của hấn, đừng ai nghĩ muốn giành với hấn.

"Được rồi, bây giờ chúng ta sửa qua bài thi một lần."

Lão sư găng giọng, giành về phần chú ý lại cho bản thân. Đúng là tuổi trẻ, yêu yêu đương đương cũng có thể điên cuồng như vậy.

Thẩm Quân liếc mắt nhìn hấn, lúc mọi người không chú ý, cô nói thầm vào tai hấn: "Sao lại tức giận, em có chạy cũng không thoát. Hay là anh tự ti bản thân không bằng với người khác?"

"Em dám làm loạn thử xem." Trạm Quang tức giận nói.

"Trạm đại gia cũng có ngày sợ hãi sao, em có nên cảm thấy vinh hạnh không?" Thẩm Quân là cố tình chọc giận hấn, vừa nói vừa thò vào lỗ tai hấn. Xem hấn nổi hết gân xanh, cười đến vui vẻ không kìm chế được.

Trạm Quang liếc xéo Thẩm Quân, cảnh cáo nói, "Em có muốn bị làm chết không hả?"

"Ai nha, nô tài nào dám làm vậy.....Trạm đại gia anh minh thần võ, ai lại có khả năng đi tranh với ngài đây. Ngài cho dù có làm chết nô tài, nô tài cũng không dám phản kháng. Mà nói đúng hơn, được ngài làm đến chết chính là vinh dự của nô tài...."

Thẩm Quân vừa nói vừa cười, đầy xấu xa.

Bên này hai người tình ý một lòng có nhau, đường mật ngọt ngào. Bên kia có người nhìn thấy toàn bộ cảnh này, trong lòng trần trọc, rối rắm, phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Thanh niên bị cạy góc tường

Thẩm Quân có một kim bài hạn sử dụng một năm, "Tự chủ lựa chọn quyền" siêu cấp bảo vệ bản thân. Trạm Quang bắt đầu phòng cướp mỗi ngày đều nhìn chăm chăm cô. Từ mặt trời mọc tới lúc lặn, điều này làm cho Thẩm Quân không biết nên khóc hay cười. Chính cô đột nhiên muốn chọc hấn, cũng trở nên xuất quỷ nhập thần.

Mỗi ngày giữa hai người đều lập đi lập lại một đoạn đối thoại:

Trạm Quang: "Em vừa rồi đi đâu?"

Thẩm Quân: "Đi tìm Chu Dĩ Vi."

Trạm Quang: "Không phải đi tìm Doãn Gia Trí sao?"

Thẩm Quân: "Em tìm Doãn Gia Trí làm gì."

Trạm Quang: "... Cậu ta từ trước tới nay cũng không tốt đẹp gì, đột nhiên lại không tìm được em, sau đó anh thấy em đi từ hướng ký túc xá bọn họ chạy ra. Tại sao Chu Dĩ Vi không tìm em mà em đi tìm cô ấy."

Thẩm Quân: "Anh coi trọng Chu Dĩ Vi sao?"

Trạm Quang: "Sao có thể."

Đúng vậy, cái đoạn đối thoại không đầu không đuôi, không lý lẽ, không chất dinh dưỡng vậy lại diễn ra mỗi ngày.

Bất luận bên cạnh Thẩm Quân xuất hiện một sinh vật nào đó giới tính là nam. Trạm Quang nhất định sẽ dùng ánh mắt sáng như tia X Quang mà quét đến bản thân cô nổi hết lông tơ. Một tên ấu trĩ, quý hẹp hòi, tinh thần thượng não.

Đây chỉ là Thẩm Quân suy nghĩ trong lòng, bề ngoài không dám chống đối hấn. Vị đại gia này bây giờ tâm trạng hơi bi rối loạn, chỉ tiếp thu khen ngợi, không tiếp nhận bất kỳ thứ gì bất bình, hay phản bác. Nếu không bản thân cô sẽ bị hấn hành tội tã, Thẩm Quân cũng sợ bản thân ngày nào đó bị tung dục quá độ mà tâm thần bất định.

Hôm nay, trong lúc vừa tan học, Thẩm Quân liền chạy vào nhà vệ sinh nữ. Nhưng mà đi phía sau cô còn có một cái đuôi to đùng. Cô bắt đắ dĩ quay đầu: "Đại gia, anh muốn đi vệ sinh chung với em sao?"

Trạm Quang hết sức tự nhiên, nhún nhún vai: "Không sao. Anh không ngại." Sau đó còn gấp gấp ôm chặt cô đi vào bên trong nhà vệ sinh.

Thẩm Quân thiếu chút nữa phì cười: "Không biết xấu hổ."

Hấn mỗi ngày đều muốn cô. Bây giờ còn không yên tâm cái gì. Đúng là bại hoại.

Thiếu niên nào đó vẫn giống như pho tượng đứng ghi ở cửa, Thẩm Quân cương không lại hấn đành phải dụ dạng nói chuyện: "Đừng mà, nhà vệ sinh không có ai, anh lo cái gì. Em đi xong sẽ về tìm anh. Anh mị lực lớn như vậy, làm sao em bỏ được đây."

Trạm Quang nghe xong trong mắt có điểm buồn lòng, hắn cũng biết bản thân như vậy thập phần ấu trĩ, bất quá hắn cũng chỉ muốn phòng hòa hoãn mà thôi. Hai mắt Thẩm Quân to tròn vô tư nhìn chăm chăm hắn, nếu cô làm nũng với hắn vào câu, Trạm Quang thật sự không có biện pháp từ chối.

Thật lâu sau, Thẩm Quân rốt cuộc nghe được câu trả lời thỏa đáng:

"Đi nhanh về nhanh."

"Yes, sir."

Trước khi vào trong còn phải tặng cho hắn mấy cái hôn gió, sau đó mới cười hi hi đi vào nhà vệ sinh.

Thẩm Quân sau cùng cũng nhẹ nhàng thở ra, rốt cuộc mới chặt được cái đuôi to này.

Vì không muốn thanh niên nào đó tìm lý do để giám sát cô, Thẩm Quân bay nhanh vào nhà vệ sinh trong tâm trạng vui sướng tột cùng. Đóng cửa, cởi quần, ngồi xổm xuống, đi vệ sinh, mở cửa, rửa tay, ra khỏi phòng vệ sinh.

Ài biểu cô có bạn trai thích ăn dấm quả làm gì.

Sau khi ra khỏi nhà vệ sinh, Thẩm Quân lại vô tình gặp gỡ được một người quen thuộc. Theo cách Trạm Quang báo cô kêu thì đó là một sinh vật giống đực. Trên đời chỉ có một mình hắn được xem là nam nhân mà thôi.

Tổng Trình đứng trên hành lang chờ cô, trên mặt bình tĩnh giờ đây tăng thêm vài phần do dự, nhìn vào nhà vệ sinh nữ. Thẩm Quân bước ra nhìn hắn cười, trong lòng làm Tổng Trình tăng thêm vài phần hụt hẫng. Trên danh nghĩa, rõ ràng hắn và cô mới là người thân cận nhất với nhau.

Tổng Trình mở miệng: "Thẩm Quân."

Thẩm Quân hồ nghi dừng lại, không biết vị anh họ này hôm nay bị cái gì. Trong lòng tuy hồ nghi nhưng vẫn mỉm cười đáp lại: "Có chuyện gì sao? Anh họ?"

Tổng Trình chỉ theo bản năng mà gọi cô đứng lại, quả thật trong lòng cũng không biết nên nói cái gì với Thẩm Quân.

"Nếu không có gì. Em đi trước. Trạm Quang còn đang đợi em. Anh biết đó, anh ấy không thích em nói chuyện với nam sinh khác."

Tổng Trình nghe xong có điểm không vui, "Em là người có quyền tự quyết định. Em không cần cái gì cũng nghe theo hắn."

"Em cảm thấy không có gì không tốt. Anh họ, không cần lo cho em." Thẩm Quân trong lòng thầm nghĩ, tên này hôm nay uống lộn thuốc rồi, mới cùng cô nói mấy cái lời này.

Trạm Quang giám sát cô chặt chẽ mấy ngày nay, mới đề cô tự do đi vệ sinh một chút. Nếu cô quá mười phút mà còn chưa về, hắn không biết có giết người không nữa. Vì thế, cô khách khí nói với Tổng Trình: "Có dịp lại nói chuyện. Em đi trước."

Nói xong, liền nhanh chóng chạy lấy người. Không ngờ, Thẩm Quân còn chưa đi được bao nhiêu bước, cánh tay đã bị người kia túm chặt. Cô quay đầu, rút tay mình từ tay Tổng Trình ra.

Cái này làm cô không vui. Cái tên này cái gì cũng không nói. Làm cô tổn biết bao nhiêu thời gian rồi.

Tổng Trình cũng nhận ra bản thân hơi vội vàng, trong đầu đầu tranh tư tưởng một phen, sau cùng cũng mở miệng: "Thẩm Quân. em ở một chỗ với anh đi. Anh bảo vệ em. Anh sẽ đối xử tốt với em. Lúc đó em cũng được tự do, anh nhất định không ép buộc em làm những thứ em không thích."

Thẩm Quân kinh ngạc nhưng này, trong lòng quả thật thấp thỏm, nếu Trạm Quang hắn ở đây không biết sẽ giận tới mức nào.

Cô cố tránh khỏi Tổng Trình, giữ khoảng cách với hắn: "Xin lỗi anh họ. Ý tốt của anh em không dám nhận. Em với Trạm Quang là thật lòng với nhau. Anh ấy đối xử với em rất tốt, cũng rất bao dung em. Cho nên em sẽ không rời khỏi anh ấy. Huống chi bên cạnh anh cũng có Đàm Chi Hủy. Anh không nên đi tìm nữ nhân khác như vậy."

"Trạm Quang hắn không phải người tốt. Hắn hành vi bất ổn, học viện này cũng không ra gì. Em tốt bụng như vậy, có thể bị người khác ảnh hưởng, còn bị dạy hư. Anh thực sự hối hận từ đầu không lựa chọn em. Đề tên Trạm Quang kia chọn trước." Tổng Trình thái độ khác thường, phong thái bình thường giờ cũng không còn, nói năng có chút kích động, thậm chí tiến lên vài bước gần bên Thẩm Quân, lấy tay đè chặt vai cô.

"Em..." Thẩm Quân rối rắm, lời chưa nói ra đã bị tiếng súng đằng sau đánh gãy.

"Buông cô ấy ra!"

Thẩm Quân thân thể cứng đờ, sau đó giật mình mà lùi về phía sau. Máy móc quay đầu lại nhìn Trạm Quang. Dáng vẻ hiện ngang lạnh lùng bình thường giờ đây bị phần nộ vay quanh. Đôi mắt kia chứa một cơn gió lốc, cuồng phong bên trong đang muốn phát ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Cái gì cũng không làm, chỉ làm em

Thẩm Quân da đầu tê dại bước về phía Trạm Quang. Cẩn thận kéo ống tay áo hắn, nhưng người kia không thêm để ý cô. Ánh mắt nhìn chăm chăm người mà cô vừa gọi là anh họ.

Cái gì mà trùng hợp như vậy chứ. Cô vừa nói chuyện với người khác, Trạm Quang bên kia cũng đứng lúc xuất hiện. Lúc này, một cô gái đứng trong góc cây bước ra, làm Thẩm Quân thật sự muốn phun một ngụm máu. Cô gái kia cả người thờ thẫn, khuôn mặt rầu rĩ nhìn chăm chăm Tổng Trình, Đàm Chi Hủy.

Hiện tại nhân vật chính phụ gì đều có mặt đầy đủ. Giống như đủ bốn tay ngồi xuống đánh một ván mạt chược quan hệ vậy. Trong không khí giờ đây ngập mùi thuốc súng.

Trạm Quang cảm tức nhìn Tổng Trình: "Mày có ý tứ gì?"

Tổng Trình nhìn Thẩm Quân đứng bên cạnh Trạm Quang cúi gằm mặt. Trong lòng tăng thêm tức giận vài phần: "Ý tại ngôn ngoại "

"A, chính là mày muốn đoạt nữ nhân với tao? Tổng Trình, tao nói cho mày biết, sống trên đời luôn tự coi mình là cái rốn của vũ trụ là sai lầm nhất. Người ủy khuất nhất chính là nữ nhân bên cạnh mày."

Trạm Quang vẻ mặt lạnh lùng, độ âm trên người giảm xuống không ít. Nếu ánh mắt có thể giết người, Tổng Trình nhất định chết đi tám trăm kiếp rồi. Trường hợp này tuyệt đối không phải là chuyện

Thẩm Quân muốn nhìn thấy. Sự việc của Tường Niệm Lăng còn chưa giải quyết, cô cũng không muốn ở đây xảy ra chuyện gì khác nữa. Vội vàng trấn an con thịnh nộ của Trạm Quang: "Anh đừng nói, anh ấy nói sai rồi. Tuyệt đối không có ý tại ngôn ngoại, hai người bọn em tuyệt đối trong sạch."

Tổng Trình nghe xong nhủu mày không vui, "Anh..."

"Chuyện này ra nông nổi này anh còn chưa hài lòng sao, anh họ?"

Thẩm Quân đem hai chữ anh họ này nhấn mạnh, cô không hy vọng người này hiểu lầm gì thêm nữa.

Đàm Chi Hủy bên kia tuy rằng bản thân nhỏ bé gây yếu nhưng tâm ý kiên định không thôi. Cô thật lòng thích Tổng Trình. Chỉ là hần không hiểu tâm tư này mà thôi.

Tổng Trình nhìn thấy Đàm Chi Hủy, không nghĩ cô sẽ có mặt ở đây, có chút hoảng loạn trong lòng mà nhìn cô, lại thấy vẻ mặt bất lực của cô ấy.

Đàm Chi Hủy xanh mặt, nước mắt bắt đầu rơi xuống, cả người run rẩy, cô nhìn Tổng Trình, người đàn ông cùng chung chăn chung gối với cô một thời gian, cô cứ vậy mà không hề phát hiện người này lại tương tự một nữ nhân khác. Cô còn ngốc nghếch hy vọng một thời gian nữa hần có thể mờ lòng thêm với mình. Đào Chi Hủy run rẩy mở miệng: "Tổng Trình. Anh muốn vứt bỏ em sao?"

Đôi mắt to tràn ngập bất lực cùng sợ hãi. Hai tay nắm chặt váy. Dùng sức nắm mà trở nên trắng bệch. Cô còn sót lại một chút tôn nghiêm, ngăn bản thân mình gào khóc. Đàm Chi Hủy luôn cảm thấy bản thân may mắn, nếu không gặp được hần, cô cũng giống như những nữ sinh khác bị cưỡng gian, bị ép buộc, thời điểm đang hoang mang cô gặp được Tổng Trình. Hần giống như vị thần bảo hộ, giúp cô tránh khỏi một kiếp nạn. Cô cảm thấy bản thân mình, lúc ở bên cạnh hần, đột nhiên cảm nhận được người hạnh phúc nhất thế giới này có mùi vị ra sao.

Bây giờ, thiếu niên này ở trước mặt cô, nói lời chân tình với một người con gái khác. Nếu ép bản thân mình chấp nhận, ép bản thân mình chưa từng nghe thấy những lời này. Cô quả thật không làm được. Đột nhiên trong nháy mắt, Đào Chi Hủy cảm nhận được, yêu một người không hề đáng sợ, đáng sợ nhất là tình yêu của họ không bao giờ có thể thuộc về mình.

Thiếu niên trước mặt này, dùng những lời chân thành nhất mà ép cô vào bước đường cùng.

Hần chưa bao giờ nói lời lẽ bất hòa khó chịu với cô. Liền dùng tính tình lạnh cảm của bản thân, đồng thời vứt cô sang một bên. Hoặc nói là, hần chưa bao giờ để cô vào lòng.

Cô không có hần, tương lai thực sự không đi được.

Tổng Trình là cứu tinh của Đàm Chi Hủy. Từ lúc bắt đầu tới giờ đều là duy nhất. Bọn họ chỉ ngủ với nhau đúng một lần, đều là vì lý do ngoài ý muốn.

Đàm Chi Hủy run rẩy mở miệng, "Tổng Trình..." Trong giọng nói tràn đầy thương tâm cùng tuyệt vọng.

Tổng Trình nhủu mày, tâm loạn như ma, đôi mắt rù xuống không dám nhìn thẳng cô: "Đàm Chi Hủy, thực xin lỗi."

Một tiếng xin lỗi này, đem tâm tư một nữ nhân đánh thẳng vào nơi sâu nhất, đẩy cô xuống đáy giẫm. Trong khoảnh khắc, Đào Chi Hủy không tin được mà ngồi xuống đất, cái gì cũng không nói nữa, chỉ im lặng mà rơi nước mắt, bộ dạng thập phần tuyệt vọng đau lòng.

Thẩm Quân nhìn cảnh này, trong lòng cũng không chịu được, cô vô tình khiến một người thay đổi sinh hoạt thường ngày. Lại khiến một nữ sinh khác vì đau lòng mà bật khóc.

Bất quá, người bên cạnh lúc này, bạn học Trạm Quang không những không cảm thấy đỡ giận, mà ánh mắt ngập lửa đang còn tìm chỗ phát ra. Hần không nghĩ nhiều, hần chỉ muốn lập tức giết chết Tổng Trình.

Trong lòng nghĩ như thế nào, thân thể liền làm như vậy, Thẩm Quân không phản ứng kịp, thiếu niên bên cạnh tiến tới đánh vào người Tổng Trình. Làm hần ngã xuống đất.

"Trạm Quang đừng mà."

Lời nói này của Thẩm Quân giống như thêm dầu vào lửa, tựa như cô đang muốn giúp vị anh họ này. Trạm Quang điên người, cú đánh sau còn mạnh hơn cú trước, Tổng Trình cũng không ngờ mà bất động dễ bị thiệt, hai người tức khắc biến sân nhà thành sân đấu, đánh tới đánh lui, vừa đánh vừa công kích đối phương.

Mà đầu sỏ của tội lỗi Thẩm Quân, chỉ có thể dậm chân tức giận.

Đào Chi Hủy không có ý khuyên can. Cả người đều đỏ đẫn, giống như cái xác không hồn.

Vài vị lão sư lúc này chạy tới can ra, hai người đồng thời bị trừ năm điểm vào thành tích cuối khóa. Trực tiếp cường chế về kỷ túc xá. Trên mặt hai người giờ đây cũng tan nát, chỗ xanh chỗ tím, khóe miệng còn có máu.

Trên đường về, Trạm Quang không hề hé răng một câu nào. Thẩm Quân biết, bão táp đang yên lặng mà chờ đợi cô phía trước. Trong lòng giờ đây đều là bất an.

Quả nhiên cửa phòng ký túc xá vừa đóng lại, Trạm Quang xoay người hung ác đem Thẩm Quân ấn ở trên cửa, về mặt đều là tức giận bốc lên, tựa như biến thành một con sói muốn ăn thịt con mồi. Làm Thẩm Quân sinh ra ảo giác một giây sau cô có thể sẽ bị cắn đứt

Không chết chắc chắn bị thương cũng không nhẹ. Thẩm Quân gục cổ nom nóp lo sợ mà mở miệng, "Anh....Anh định làm gì?"

Trạm Quang cười lạnh: "Cái gì cũng không làm, chỉ làm em!"

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Dầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 108: Em yêu ai (h)

Vừa qua khi học về các loại giáo dục giới tính, thì hôm nay Trạm Quang đích thân tự mình cùng Thẩm Quân trải nghiệm. Hần tuyệt đối nói được làm được, sử dụng cây gậy dài trong người lẫn lộn qua lại với Thẩm Quân. Chỉ cần cô tỉnh lại một chút, sẽ bị hần làm tới ngất xỉu.

Trên căn giường màu trắng, thiếu niên dè dặt thiếu nữ dưới thân, nơi ngừng tư chặt chẽ giao hợp. Còn thịt căng trướng không ngừng cắm vào nơi sâu nhất trong nhục huyết. Hai đùi Thẩm Quân vòng quanh hông thiếu niên, vô lực phản kháng.

Thiếu niên ân ái hôn môi um um vài tiếng. Trong mắt đều ngập tràn dục vọng, lưu luyến si mê, thở hỗn hển mở miệng: "Bảo bối, em lặp lại lần nữa, người em yêu nhất là ai?"

Vấn đề này, hai ngày nay hần hỏi Thẩm Quân vô số lần. Giọng nói có bây giờ thời gian dài ở trên giường mà rên rĩ, bây giờ trở nên khàn khàn. Giống như cổ họng bị chặt đứt, hần đem nặng cả người ghi chặt trên giường đâm vào. Thẩm Quân vô pháp, mấp máy môi: "Em yêu anh...."

Giọng nói khàn khàn Thẩm Quân hết sức đau khổ. Còn người kia nghe rồi lại vui vẻ ra mặt. Trạm Quang vừa lòng tươi cười, yêu thương ở trên mặt cô hôn thấm thiết, đầu lưỡi xẹt qua mí mắt cô, liếm

lấp đôi môi tươi đỏ, che lấp tiếng rên rỉ của cô, hôn đến cô không thở nổi. Một trận dài dòng hít thở, vừa ôm vừa hôn. Trạm Quang ôm chặt Thẩm Quân vào lòng. Mạnh mẽ tiến lên, sau đó ở trong thân thể cô bắn ra tinh dịch đặc sệt.

Bụng nhỏ cắn ra, Thẩm Quân vạn phần khó chịu. Đại khái là Trạm Quang đã bắn ra ba lần. Huyết đạo bên trong đầy nhóc tinh dịch. Dạ dày cô trống không, chỉ có chỗ kia là được lấp đầy tới no. Khó chịu tới muốn khóc.

Trạm Quang ba một tiếng, rút ra còn thịt, một đại sóng trắng đục chảy ra. Phía dưới khe thịt bấy giờ không ngừng chảy ra dâm dịch màu trắng, còn có thể nhìn thấy bên trong tiểu thịt hồng hào, sung huyết mà sưng to. Lông tơ bên trên còn dính vài vệt màu trắng.

Thật đẹp quá.

Còn thịt của hắn cảm thấy không đủ, nó bắt đầu dựng đứng. Làm Thẩm Quân một trận kinh hồn khiếp vía. Cô không còn sức lực, đói đến vừa mệt vừa hoảng sợ. Chỉ nghĩ muốn ăn một bữa cơm ngon, ngủ một giấc sâu. Nhưng Trạm Quang không dễ dàng buông tha cho như vậy.

Rõ ràng Tống Trình tạo nghiệt, cố tình bắt cô nhận cái tội này. Cô là người vô tội mà. Thẩm Quân thấy cái còn thịt kia lại ngẩng cao đầu, chống hông vừa xuống giường, lại bị thanh niên sau lưng bắt trở về giường. Bắt đầu hoạt động lần nữa.

"A....Trạm Quang....Em không nổi...Anh làm em chết...Ngày mai lại tiếp tục được không?"

Thẩm Quân không che kín móng nhỏ vênh cao. Đáng thương cầu xin tha thứ, nhưng Trạm Quang lại hung hăng đâm vào phía sau, hung hăng muốn cô. Thiếu niên sau đó lại động, tách ra hai chân cô, xoa nhẹ bắp đùi, xuân thủy cũng từ đó mà chảy ra, quy đầu vuốt ve một hồi thì cắm thẳng vào.

"Sướng quá....Thẩm Quân.....Sướng quá....."

Trạm Quang ngửa đầu, nhắm mắt hưởng thụ, còn thịt chậm rãi tăng tốc. Vách động kia lại khấn trương kẹp chặt, làm hắn sướng cực kỳ, bên trong tinh dịch lúc trước vẫn còn đầy, càng khiến hắn vận động thoải mái hơn, trơn trượt dễ chịu. Hắn không có áp lực, thích thú động mạnh hơn.

"Nhẹ....Nhẹ....Úm...Úm...."

Thẩm Quân sướng tới nổi điên, ngón chân cuộn tròn lại, thân thể co rút không ngừng. Mông bị đâm bạch bạch kẹp chặt. Trạm Quang nhất định phải tiến vào nơi sâu nhất trong người cô, rút ra lại đâm vào, hai cánh tay cô run lẩy bẩy, vô lực nằm sấp xuống. Eo nhỏ bị bắt lấy chặt chẽ, không có quyền tự chủ, chỉ vô lực mà hòa theo hắn.

Học viện Hạnh Phúc vấy cho nữ sinh vẫn là loại ngắn trên gối, nhưng mà đầu gối cô bấy giờ đã xanh tím rồi. Làm sao mặc được váy đây.

"Em như thế mà vẫn thất thân được, là anh quá dễ chịu với em rồi sao."

Trạm Quang phần nộ, phía sau lưng lại vang lên âm thanh bạch bạch lớn tiếng. Thẩm Quân không khóc nổi nữa. Trạm Quang giống như rơi vào bể tình vậy, bên trong còn bị trúng xuân dược, hắn không chịu ngừng lại. Nâng một chân cô lên, còn thịt không rút ra, đem cơ thể cô xoay 180 độ, thiếu nữ về mặt hồng hào, tới lỗ mũi đều phồng hồng. Hai tròng mắt hăm đầy xuân tình. Là một vẻ dụ hoặc muốn hắn làm chết cô.

"Trạm Quang... A... Trạm Quang... Không cần a..."

Còn thịt không biết mệt mỏi trụ ép chặt vào tiểu huyết. Hai luồng tròn trịa trước ngực cứ thế mà dong đưa. Trên người còn có dấu tay cùng dấu răng. Cả người như cá mới được vớt ra từ trong nước, đỏ đầy mồ hôi.

Trạm Quang nhìn cảnh đẹp này, hai mắt ám trầm, liếm khước môi, cúi đầu ngậm lấy một bên núm vú, mặc cho Thẩm Quân đẩy hắn ra thế nào cũng không được. Chỉ đánh há miệng thở dốc yêu kiều.

Trong lúc Thẩm Quân đang bị cuốn vào trận hoan ái với Trạm Quang, cửa ký túc xá bên ngoài bị người ta gõ lên ầm ầm, vang lên một cái âm thanh Trạm Quang không muốn nghe nhất.

Tống Trình: "Thẩm Quân, em ở đâu?"

Thanh âm này làm Trạm Quang như nổi điện, oán hận Thẩm Quân nên cắn lên bầu ngực cô một cái. Lưu lại dấu răng cạn. Biểu lộ cho sự tức giận và dục vọng chiếm hữu của hắn.

"A a... Đau..."

Thẩm Quân hét chói tai, thân mình bị tàn phá kinh khủng cô không chịu nổi nữa, cũng không muốn để ý tên nào đó vừa tìm tới cửa đã làm cô bị hành xác. Tống Trình không nghe được lời đáp, đứng đợi trước cửa, cũng không rời khỏi.

"Thẩm Quân, em có ở bên trong không?"

Còn thịt Trạm Quang đang ở trong cơ thể cô, kè vào tai cô nói, nhưng ngữ khí không tốt chút nào: "Trả lời đi, không thì anh họ tốt của em sẽ không đi đâu."

Thẩm Quân nếu mà lên tiếng trả lời, kết cục nhất định thảm hơn bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 109: Hành động công khai chủ quyền

Trạm Quang cũng không biết bản thân bị gì, hắn thấy Thẩm Quân không đáp lại trong lòng cũng không cao hứng, nhưng lại tưởng tượng nếu Thẩm Quân thật sự đáp lại lời Tống Trình, trong lòng lửa giận lại bùng phát, muốn giết chết tên đàn ông kia.

Nhưng vị anh họ nào đó không biết được sự tình bên trong. Cứ đứng lặng yên ở cửa, nửa ngày cũng không nói gì: "Tiểu Quân, thân thể em không thoải mái sao. Anh dẫn em đi khám bệnh được không?"

Thẩm Quân đang già chết, sau khi nghe được hai chữ "Tiểu Quân" đầy ái muội, trong lòng bộp chộp một tiếng. Cô nghĩ là, chết chắc rồi, tên Trạm Quang kia nhất định lại ghen tuông. Quả nhiên Trạm Quang đại gia cười lạnh, khớp xương kêu răng rắc, hung hăng mút vào miệng cô: "Mau xử lý cho tốt, nếu không anh không tha cho em"

Dứt lời, Trạm Quang đem còn thịt rút ra, sau đó xoay người xuống giường, quần áo cũng không mặc, trên người hắn còn có vài vết cào bị Thẩm Quân cào trúng. Toàn thân đều là một mùi dâm nhiễm mới hoan ái xong, người sáng suốt nhất định biết hắn đang làm cái gì.

Thẩm Quân trong lòng thấy bất ổn, lẳng lặng nhìn Thẩm Quân, hắn không che chắn, vật giữa hai chân cũng sưng to, đi thẳng đến cửa ký túc xá.

Cái tên điền này.

Tổng Trình hai tay đặt trên cửa, một lúc sau cửa bị mở ra. Hắn toàn thân cứng đờ, da đầu tê dại.

Tuy nói là nam với nam, nhưng mà trần truồng như vậy thì lần đầu tiên bắt gặp, huynh đệ Trạm Quang cũng đang sung to, thật sự làm người ta không thoải mái. Trên người Trạm Quang còn phát ra hơi thở dục vọng đang vui bị quấy rầy, tên khốn này là có ý khoe khoang.

Trạm Quang không cố kỵ, nghiêng người dựa vào cửa, vẻ mặt hài hước: "Có chuyện gì sao, anh họ?"

Tổng Trình nghe được hai chữ anh họ này, nhũm mày, đúng là không biết xấu hổ: "Đừng gọi tôi là anh họ, Tiểu Quân đâu."

"Anh họ đừng khách khí, anh là anh họ bảo bối nhà tôi, không sớm thì muộn cũng sẽ trở thành anh họ tôi." Trạm Quang nói cứng như đinh đóng, giấy tiếp theo bỗng nhiên thay đổi sắc mặt: "Chúng tôi đang làm cái gì chẳng lẽ anh không biết, hay là muốn vào bên trong nhìn qua một chút coi em rể họ của anh hàng to xài tốt như thế nào mới vừa lòng?"

"Mày....Để tao xem mày còn giữ được cái vẻ chính trực này bao lâu."

Tổng Trình tức giận chỉ vào người Trạm Quang. Lần đầu tiên hắn bắt gặp một người không biết tốt xấu, xấu hổ là gì. Một lúc đỏ lúc trắng, đúng là tên thanh niên đạo đức luân tang, văn nhã bại hoại.

"Cảm ơn khích lệ. Bảo bối nhà tôi chính là thích tôi cảm thú như vậy."

Trạm Quang tươi cười công kích, sau đó khôi phục lãnh đạm: "Xong rồi thì rút, đừng làm phiền chúng tôi."

Trạm Quang nhấn mạnh trọng tâm, giống như sợ Tổng Trình nghe không hiểu.

"Trạm Quang, mày thật là bại hoại." Nói xong một câu đầy phẫn uất, Tổng Trình xoay người bỏ đi.

Trạm Quang đại gia chiến thắng trở về, đóng cửa lại, sau đó bước vào phòng ngủ. Thẩm Quân dựa vào trên giường, vừa nài nghe rõ ràng những lời nói kia, trong lòng phì cười, cái tên này đúng là không biết xấu hổ.

Tên nhóc này là vì quá thích cô nên mới ấu trĩ như vậy.

Trong ấn tượng của cô, Trạm Quang luôn là người cao ngạo, ít nói ít cười, cao cao tại thượng, thành viên số một Linh Ban. Nhưng hắn trước mặt cô, lại bày ra bộ dạng thanh niên, làm một con người cũng có cảm xúc.

Được rồi, coi như cô nhặt được bảo bối đi.

Trạm Quang đi vào phòng nhào vào người Thẩm Quân như một tên quý hảo sắc.

À quên, cô còn phải chú thích thêm, người này vẫn chính xác là một con đại sắc lang, quý hảo sắc, tính ma, đáng ghét.

"Ai! Anh chậm một chút..."

Lời còn chưa dứt, thiếu niên kia lại cắm côn thịt vào tiểu huyết. Thẩm Quân lại bị cuốn vào vòng xoáy dục vọng không hồi dứt.

"Mục tiêu theo dõi đang lên kế hoạch công hãm học viện, thỉnh ký chủ chú ý thời gian sửa chữa sách lược."

Cái hệ thống này đúng là biết lựa thời gian địa điểm.

Sau khi bị ép buộc một tiếng nữa, cuối cùng Thẩm Quân cũng có thể mở ra danh sách hệ thống theo dõi mà đọc lại cẩn thận, sau đó tìm cách đối phó thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 110: Khảo nghiệm nhân tính

Lúc trước đã từng nói qua, Tưởng Niệm Lăng sẽ tìm cách ngủ với viện trưởng, rồi sau này lại lợi dụng cơ hội ngủ tới lãnh đạo quốc gia. Quả nhiên, Thẩm Quân nhất thời lơ là, nữ nhân này đã ngủ với vài vị có tiếng nói. Lão nam nhân kia còn giúp cô đề nghị với nhà trường được đổi lớp. Cô ta còn không biết an phận, một mực nhắm tới ban A.

Sau khi khai giảng, cô ta bắt đầu thu phục lòng người, từ ban A xuống dưới, Tưởng Niệm Lăng bắt đầu tiếp cận từng người từng người một. Trừ một người đứng ở vị trí đầu tiên kia, Trạm quang. Chẳng qua là cô ta bày ra bao nhiêu trò để tình cờ gặp gỡ đều bị cô cắt đứt.

Thẩm quân yêu cầu Hệ Thống, nhờ nó phá hư cơ hội Tưởng Niệm Lăng bày ra để ngủ với người lãnh đạo cao cấp của học viện. Bề ngoài, hiệu trưởng của học viện này là một người. Nhưng sự thật bên trong, lãnh đạo lại là con trai của một quan to. Là một người thế lực trong hay ngoài đều có tiếng tăm.

Vị đại gia này tuổi có thể lớn hơn Tưởng Niệm Lăng nhiều nhưng cô ta không ngại, miễn là có thể bò lên giường hắn, lấy thân thể đổi lấy Tưởng Niệm Lăng lại. Không thể không nói, ở phương diện nào đó, thẩm niệm lăng học được cahes lấy lòng đàn ông, một cách làm bọn họ mê muội không rõ trời đất.

Hai ngày sau khi được Hệ Thống nhắc nhở, Tưởng Niệm Lăng vô tình ở vệ sinh nam gặp được vị đại gia này, Thẩm Quân nhanh tay lẹ mắt yêu cầu Hệ Thống đổi vị trí của hai cái bảng tên cho nhau. Từ nhà vệ sinh nam biến thành nhà vệ sinh nữ. Bên này Thẩm Quân cố gắng bình tĩnh thì Tưởng Niệm Lăng chặn, bên kia Tưởng Niệm Lăng đau khổ không ít.

Cô ta tìm mọi cách để có được cơ hội khác, bất quá cũng phải tốn chút thời gian suy nghĩ, Thẩm Quân lúc này mới được giải tỏa một ít.

###

Nhà ăn lầu một, thời gian ăn trưa, mọi người đều rộn ràng nhộn nhạo.

Tưởng Niệm Lăng ngồi một mình trong góc ăn cơm, vừa ăn vừa nghĩ sự tình vừa phát sinh ở nhà vệ sinh. Giương mặt thanh tú lộ ra vẻ tối tăm, trong miệng nhai cơm, vừa chậm vừa thận trọng.

Gần đây mọi việc đều không thuận lợi, nhất định có người phá hư chuyện tốt của cô. Nghĩ vậy, Tưởng Niệm Lăng biến hạt cơm kia thành kẻ thù, ra sức gặm, sau đó nuốt hết vào bụng, cố gắng đè ép tức giận trong lòng. Ngồi đối diện Tưởng Niệm Lăng lúc này là một nữ nhân, âm thanh nịnh nọt nũng nịu nói: "Niệm lăng, có thể không?"

Tưởng ngừng đầu, đối diện là một nữ sinh ban E, kêu là lâm hồ mị.

Ngày thường tỉnh tỉnh cao ngạo, lớn lên cũng không làm được gì rĩa hồn, lại tự cho bản thân đứng nhất, trước kia hay trêu chọc cô. Nữ nhân này thật sự ghê tởm.

Tướng lúc lúc mất, đột nhiên tới nhìn bọ cô khẳng định không có lòng tốt.

Địa vị của cô bây giờ là dùng thân thể, dùng tôn nghiêm mà đổi lấy. Cô nhất định không dễ dàng để người khác lợi dụng. Đụng vào cô cô khiến cả nhà họ trả giá.

Cô lãnh đạm "Không được."

Đối với bộ dạng làm hồ mị xấu hổ, Tướng Niệm Lăng vờ như không thấy.

"Làm như hay ho lắm không bằng."

Lâm hồ mị tức giận đập vào bàn ăn, khinh thường nhìn Tướng Niệm Lăng. Nổi giận dùng dùng dậm chân, sau đó lắc mông rời khỏi. Tiến tới bên bàn một nữ sinh ban E khác nói chuyện, thỉnh thoảng lại nhìn nhìn Tướng Niệm Lăng, chỉ chỉ cô, mặt mày đều là trào phúng.

Trên đời này vốn là vậy, không ai tự nhiên đối tốt với mình mà không có lý do cả. Tướng Niệm Lăng uống chút canh, con mẹ nó khó uống muốn chết. Không giống như hôm trước cùng vị trợ lý viện trưởng kia ở trong phòng ăn bảo ngư mị vị. Lại nhìn nhà ăn trước mặt thuộc về nữ sinh ban E. Sắc mặt lại âm đạm, tức khắc mọi thứ trước mặt đều trở nên vô vị.

Tướng Niệm Lăng đứng dậy bỏ đi, đối diện với vài ánh mắt mĩa mai kia vờ như không thấy. Cô nhất định dẫm nát đấm người này dưới lòng bàn chân. Các nàng nhất định hối hận việc ngày hôm nay đối xử với cô như thế.

Nhất định.

##

Thẩm Quân ăn cơm xong quay lại ký túc xá nằm bò, Trạm Quang hiếm khi không làm khó cô. Ở trên giường rộng lớn, duỗi eo, thoải mái lăn vài vòng.

"Nếu như tên khốn kia mỗi ngày đều không có ở nhà thì tốt quá."

Nhưng mà cô chưa thành thói được bao lâu, Hệ Thống lên tiếng nhắc nhở cô về hành tung của Tướng Niệm Lăng. Hành động của cô ta làm Thẩm Quân có chút kinh ngạc. Chưa tới bước đường cùng, vẫn không sợ bị lạc đường.

Hệ Thống hiện lên trên màn hình trước mặt Thẩm Quân một hình ảnh, Tướng Niệm Lăng ngồi ở ký túc xá gõ bàn phím. Tập trung tinh thần vào màn hình máy tính, làm người ta kinh ngạc nhất là cô ta có thể truy cập internet, có thể truyền tin tức ra bên ngoài.

Trên máy tính Tướng Niệm Lăng có một cái folder chứa video. Nhân vật chính là mọi người ở học viện. Thậm chí cả Thẩm Quân và Trạm Quang đều có mặt trong đồng video đó.

Loại clip này chính xác là vật riêng tư, tại sao có thể dễ dàng để người khác nhìn thấy chứ.

Tướng Niệm Lăng muốn tung toàn bộ số video này lên mạng, cộng với một cái tiêu đề là 《 Học viện Hạnh Phúc thật sự hạnh phúc sao? Mang các bạn đi xem thế nào là Học viện Hạnh Phúc chân thật. 》

Diễn đàn mà cô ta muốn đăng tải không chỉ nổi tiếng trong nước mà ở nước ngoài cũng có sức ảnh hưởng. Phàm là nội dung phát ra, sẽ làm mọi người chú ý và phân tích. Tướng Niệm Lăng nếu đăng toàn bộ video này lên mạng, nhất định gây ra sóng gió to lớn. Hơn nữa nếu cô dùng Hệ Thống để cắt bỏ hình ảnh của mình ra, thì toàn bộ hình ảnh của những người khác đều sẽ bị truyền lên mạng, Thẩm Quân do dự, cô rút cuộc phải làm thế nào mới thỏa đáng đây.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Ăn miếng trả miếng

Trả lời một câu thành thật với bản thân, học viện Hạnh Phúc thật sự là một loại bất hạnh mà tồn tại trên đời này. Người ở đây toàn bộ mất hết nhân tính, thanh niên mất đi nhân tính của con người, từ những người thanh thuần, mới bước vào đời trở thành những người lãnh khốc tàn nhẫn. Chịu đựng họ, có thể bạn nhận được sự ưu tú, tương lai. Nhưng không chịu được, sẽ bị biến thành kẻ thất bại, bị đẩy xuống vị trí cuối cùng.

Đây giống như là một địa ngục đang rèn luyện cho bạn trở thành một người máu lạnh vô tình.

Tướng Niệm Lăng nếu can thiệp vào, sẽ làm danh tiếng bao lâu nay của học viện dổn vào đường cùng. Bản thân cô ta cũng được ghi vào lịch sử.

Bộ mặt thật, một đám thanh niên nam nữ tăng tị với nhau, lãnh đạo lão sư học sinh hoan ái tập thể. Thậm chí những người chưa từng muốn làm những chuyện này, cũng phải chịu chung tiếng xấu với bọn họ. Mỗi một biểu cảm trong đồng video kia, đều tràn ngập mùi vị dâm mĩ thô tục. Nhưng, đây đúng là sự thật. Học viện Hạnh Phúc không có hạnh phúc.

Thẩm Quân biết Tướng Niệm Lăng là người biết suy nghĩ, lại là người tính toán chỉ li, sở hữu được đồng video này chắc chắn cô ta tồn không ít sức lực.

Nhưng mà tại sao cô ta lại lưu giữ nhiều hình ảnh của nam sinh Linh Ban như vậy, bọn họ nói đúng ra là chưa từng chèn ép Tướng Niệm Lăng?

Thẩm Quân cũng đã từng miễn cưỡng cứu Tướng Niệm Lăng một lần. Không có tình cũng có chút cảm chứ? Ngược lại càng cứu càng gây tội?

Trong cái folder kia, có hình cô và Trạm Quang đang quấn lấy nhau, hai người thân thể trần truồng, nơi riêng tư dính chặt, trên mặt đều là xuân tình. Thanh niên kia đang vui đùa trong ngực cô, bộ dạng kích tình. Còn thật sung to, sắc khí tràn đầy.

Nhìn hình đã kích thích rồi đừng nói tới toàn bộ video kia.

Thẩm Quân nhắm mắt, đem cắt toàn bộ hình ảnh bản thân và vài người quen biết ra khỏi cái folder kia. Thuận tiện đem vài hình ảnh của Tướng Niệm Lăng và video của cô ta lưu lại. Thẩm Quân cười xấu xa. Cái này là ăn miếng trả miếng, có vay thì có trả. Cô muốn cô ta nếm được mùi vị bị người khác "thương thức" sẽ đau khổ như thế nào.

##

Buổi sáng hôm sau, toàn bộ học viện Hạnh Phúc, đang thành thật ngồi trong lớp nghe giảng bài. Đồng hồ treo trên tường lúc này chỉ đúng 9 giờ. Tướng Niệm Lăng nhìn ra ngoài cửa sổ, cười nhạt. Nhưng đôi mắt thâm trầm che khuất đi bộ mặt đơn thuần của cô ta.

Chỉ là chưa được bao lâu, một người ăn mặc sạch sẽ, khí thế bức người xuất hiện trước cửa lớp, gõ vào mặt bàn lạnh lùng nói: "Tướng Niệm Lăng, lập tức đến văn phòng hiệu trưởng."

Tướng Niệm Lăng trong lòng lộp bộp, cảm giác không ổn lắm.

Cô tự tin không ai có thể phát hiện ra vị trí IP của mình, mặc kệ là ảnh chụp hay nội dung đều không dính tới cô. Vì sao bản thân lại bị gọi vào phòng hiệu trưởng?

"Còn không nhanh lên."

"Dạ"

Mọi người xung quanh nhìn cô chăm chăm, Tướng Niệm Lăng lo sợ bất an đi ra ngoài. Theo vị tiền sinh kia vào phòng hiệu trưởng. Cô thử dò hỏi đã xảy ra chuyện gì, nhưng người kia một câu cũng không nói.

Dự cảm bất an càng thêm mãnh liệt. Nhất định đã xảy ra chuyện. Tới văn phòng hiệu trưởng, tiền sinh kia gõ cửa, sau đó nói: "Hiệu trưởng, đem tới rồi."

Sau đó, Tướng Niệm Lăng bị túm vào trong.

Cô không dự đoán được, trong phòng lúc này sẽ có nhiều người như vậy. Toàn bộ những người từng có quan hệ với cô đều có mặt. Nhìn cô với ánh mắt phẫn nộ vô cùng.

Một người nhìn cô, hét lên: "Bước qua đây."

Tướng Niệm Lăng run sợ đi qua, tim đập nhanh như sấm.

"Nhìn đi."

Hiệu trưởng đem máy tính bảng đưa cho cô, chính là cái tin mà cô viết, nhưng mà, Tướng Niệm Lăng như bị sét đánh, không tin được nhìn vào máy tính bảng.

Thất thanh hỏi: "Tại sao lại như vậy?"

Có người đổi nội dung đăng tải của cô.

Toàn bộ hình ảnh và video cô đăng lên đều bị thay đổi, đổi tất cả thành hình của cô. Toàn bộ đều là cô và những nam nhân khác. Không quần, không áo, chỉ là một thân thể trần trụi bị bày ra. Trong bất giác, Tướng Niệm Lăng như rơi vào hầm băng, lạnh buốt.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Phong ba trước bão táp

Làm sao có người phá được hàng rào bảo vệ của cô? Không có khả năng, cô đã tìm cách nâng tính bảo mật lên cấp quốc gia, căn bản không thể định vị được vị trí phát ra tin. Tướng Niệm Lăng run rẩy lâm bầm: "Không có khả năng, không có khả năng...."

Hiệu trưởng không phải người ngốc, nhử mày nhìn cô, mở miệng hỏi: "Rốt cục là chuyện gì xảy ra?"

Tướng Niệm Lăng ngẩng đầu, trên mặt lộ ra ánh mắt sắc bén, giống như đang nhìn thấu cô, Tướng Niệm Lăng cố gắng giả bộ: "Thầy, em không biết, có người hãm hại em."

Hiệu trưởng: "Em thật sự không biết."

Tướng Niệm Lăng lắc đầu, sắc mặt trắng bệch: "Em thật sự không biết, em vô tội."

Xung quanh mọi người liếc nhìn nhau, nhìn bộ dạng đúng là giống như bị thảm hại. Vài điểm trắc ẩn trong lòng cũng ngoe ngoe rục rịch, dù sao đây cũng là người từng cùng mình thân mật.

Vị tiền sinh lúc này cũng lên tiếng nói chuyện với hiệu trưởng: "Hiệu trưởng, hiện giờ tốt nhất tìm cách ổn định truyền thông. Có một số việc sợ là dấu không được."

Hiệu trưởng chần chờ, gật đầu, "Cũng được. Người đi bàn với trường tổ văn, dạy cho Tướng Niệm Lăng cách giải thích. Nhớ bắt cô ta học thuộc từng chữ một." Rồi sau đó lại đối với Tướng Niệm Lăng nói, "Em là học sinh của học viện, nên nhớ đây là vinh dự, vì nhà trường mà cống hiến là phúc. Cái gì nên nói cái gì không nên nói, phải nhớ cho rõ. Chú ý hành vi của mình, lão sư dạy cái gì phải nghe cho rõ. Trắng đen rõ ràng, hiểu chưa?"

"Dạ, em hiểu." Tướng Niệm Lăng cúi gằm, không dám ngẩng đầu.

"Đem ra ngoài đi." Hiệu trưởng đối với vị tiền sinh kia nói.

"Dạ." Nói xong túm Tướng Niệm Lăng ra ngoài.

Lúc sau, toàn bộ lãnh đạo học viện mở cuộc họp gấp. Ngẫm lại nên làm sao với truyền thông và đối mặt sao với xã hội, mới là tốt nhất giúp bọn họ tránh khỏi một kiếp. Dân chúng lúc này cũng tìm tòi nghiên cứu, thảo luận khí thế ngất trời. Từ giải thích nhỏ, tới lý luận, rồi bàn chuyện, báo chí mọi nơi đều đưa tin ầm ầm.

Internet là một thế giới rộng lớn, mọi người đều bàn về chuyện của Tướng Niệm Lăng. có người còn nói nơi này bề ngoài thì sáng nhưng bên trong thì nát, dơ bẩn bất kham. Có người tin, có người không tin, phán đoán, đúng sai, đều nói tới. Mà lúc này, Tướng Niệm Lăng thật sự cạn óc suy nghĩ cách ngăn chặn dư luận xã hội, cô có ý đồ đánh lạc hướng mọi người, thậm chí sau lưng vốn đã tạo ra vài sự kiện trọng đại khác để che dấu tin đồn này của học viện. Tóm lại, học viện này bên trong có bao nhiêu thối nát, có bao nhiêu sâu thẳm, bên ngoài quả thật rất nhiều người tò mò.

##

Sự kiện hai ngày qua ít ra đối với học sinh bên trong không ảnh hưởng nhiều, đơn giản vì họ không biết được sự tình. Bất quá, các học sinh cũng chú ý được một điều là bầu không khí có chút kỳ lạ. Lão sư khuôn mặt thường ngày đều lãnh đạm. Đạo gần đây đều vội vàng vàng, thần sắc tức mực, có khi lại chau mày. Học sinh cảm nhận được sự phong ba trước khi nổi lên bão táp.

Ký túc xá Linh Ban. Lầu ba.

Thẩm Quân chắc là người duy nhất biết được tin tức bên ngoài, nhưng mà bạn học Thẩm chúng ta vẫn không thể nào ngừng bị dày vò bởi một bạn học khác.

Trong không khí còn dư âm lại hương vị hoan ái. Trên giường, có hai nam nữ thân trần dính vào nhau. Một thiếu niên anh tuấn ôm chặt mỹ nhân gương mặt ửng hồng vào lòng. Hắn liên tục thay đổi tư thế, làm cô lên cao trào liên tục. Trầm Quang ôm chặt eo cô, làm cô vững chãi không bị ngã xuống. Cẩm đến Thẩm Quân hồ hấp không thông, hắn vẫn không muốn ngừng lại. Ở trên giường hắn luôn ác ý trêu chọc cô, cộng với vài lời nói thô tục, lại dè cô vào tường, bức tường lạnh lẽo sau lưng làm cô giật mình: "Ưm...Lạnh quá...Em sắp tới rồi...."

Trầm Quang sướng, không chịu được mà ở trong thân thể kia bắn ra một tia dịch ẩm áp.

Hắn hỏi: "Hai ngày nay em tích cực vậy?" Thanh âm khàn khàn rất mê người.

Đúng rồi, sao cô tích cực vậy?

Rất đơn giản, cô biết được một thời gian nữa trường học sẽ đổi mới vài điều, đồng thời ngăn cản hai bên nam nữ, nguyên nhân chính là không muốn truyền thông bắt được nhược điểm. Lão sư trong trường cũng sẽ phối hợp mà tuần tra liên tục. Trạm Quang đương nhiên trở thành một tiểu hài tử bị cấm dục. Cô chỉ muốn thỏa mãn hân, sau đó mới nghỉ ngơi lấy sức. Thời gian lịch cấm diễn ra cô sẽ trở thành một học sinh nữ ngây thơ đúng nghĩa, rồi xa nhạc dục trần thế.

Nhưng mà, cô không định nói cho Trạm Quang biết. Nếu hân biết rồi, khẳng định làm chết cô.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Lại làm một hồi (h)

Âm thanh hai cơ thể va vào nhau không ngừng quanh quẩn trong không khí, tiếng thiếu nữ rên rỉ cùng lời nói thô tục của nam nhân, đan vào nhau. Một thiếu nữ xinh đẹp bị cơn thịnh to lớn đâm vào xương tủy. Thẩm Quân ngày thường xinh đẹp kiều mị, hôm nay trên mặt lại mang lên vẻ phong tình vạn chủng, không thể rời mắt.

"A.....Nhẹ thôi... Trạm Quang.... Ừm....."

Trạm Quang thích nhất lúc làm tình, Thẩm Quân rên rỉ yêu kiều, buông lời cầu xin hân, vừa nghe, lại cảm thấy càng nhìn cô càng xinh đẹp.

Ngày xưa, mỗi lần hai người cùng nhau làm hai tiếng một lần. Thẩm Quân bộ dạng quá đáng thương, cầu xin hân tha thứ, hai ngày nay mỗi lần làm đều là ba bốn tiếng một lần. Cô cũng không chê mệt, còn có sức quần lấy hân, chủ động dâng lên tiểu huyết, chính xác là muốn hân làm tới chết.

Tiểu huyết nhỏ ôm chặt cơn thịnh vào trong. Tuy rằng trong lòng Trạm Quang rất thích, nhưng lại cảm thấy có gì không thích hợp. Hân muốn cả con người Thẩm Quân, từ người cho tới trái tim cô. Hân hiểu rõ cô gái này không đơn giản mà cho hân thoải mái muốn bao nhiêu lần thì làm bấy nhiêu như vậy được.

Chắc chắn có vấn đề.

Nếu để hân biết cô giấu điểm hân điều gì, hừ....

Trạm Quang suy nghĩ một hồi, nghĩ tới các loại giả thiết, thậm chí còn nghĩ tới việc mà hân ghét nhất, thật sự Thẩm Quân và Tống Trình đã cùng nhau làm qua. Chỉ tưởng tượng như vậy, tức giận liên tăng vọt.

Nhưng cũng ra sức trấn an mình, Thẩm Quân yêu hân, nhất định không làm ra loại việc phản bội tình yêu của hai người.

Một phen thực tế tưởng tượng ảo, hân không vút được cái gai Tống Trình này. Lại nhìn thân thể thiếu nữ mềm mại lay động lòng người. Trong mắt lại nổi lên dục vọng.

Quả nhiên, muốn cô bao nhiêu lần cũng không đủ.

"Bảo bối, anh làm chết em"

Cơn thịnh ở trong tiểu huyết ra vào vào, không đâm vào nơi sâu nhất không thể thỏa mãn được. Hân đem thiếu nữ kia lấn qua lộn lại: "Ừm....Anh....Nhẹ một chút....Em sắp không được rồi...."

Hai cái đùi vùng vẫy, ở dưới bị đâm, Thẩm Quân ngẩng cổ lên mà rên rỉ. Khuôn mặt tinh xảo giờ ửng đỏ một mảnh. Hai mắt mắn hãm xuân tình, ba quang liễm điếm.

Trạm Quang trên người giống như có lắp cái máy, không biết mệt mỏi. Ôm cô nằm trên sô pha. Sau đó lại đứng lên đổi một tư thế khác. Tiểu huyết bị ngập trong tình dịch, còn cơn thịnh hân lại không muốn nghỉ ngơi. Hân chiếm hữu thân thể cô, theo lửa nóng hôn xuống cái môi mềm, hôn từ từ, hôn thẳng xuống dưới. Ở nơi lỗ tai mắn cảm liếm nhẹ, làm cô không nhịn được run run. Thân thể cao trào chảy ra một chút dâm dịch.

Trạm Quang nhân cơ hội: "Bảo bối, em có chuyện không nói cho anh?"

Hân cho có một cái bạc thang, giờ chỉ cần cô bước xuống, hân hy vọng tiểu bảo bối nhà hân có thể hiểu được. Đừng làm cho hân bất gặp được có gì không ổn.

"A..."

Thẩm Quân giống như rơi vào trong sương mù, thân thể pháp phồng, trước mặt giờ chỉ có khuôn mặt tuấn tú của Trạm Quang.

Trạm Quang câu tìm được câu trả lời, có chút bất mãn dừng sức đâm sâu, ngữ khí lộn xộn lại có chút mê hoặc, bất mãn nói: "Bảo bối, em còn giấu anh chuyện gì?"

Có câu mà người đời thường nói, quả thật rất đúng, không có chuyện gì mà lên giường không giải quyết được.

Tuy bọn họ làm nhau trên sô pha, nhưng cũng không tính sai biệt lắm.

Thẩm Quân nhất thời bị nam sắc câu dẫn, buộc miệng: "Vài ngày nữa không được ở cùng nhau. Đương nhiên em muốn bồi thường cho anh."

"Hử?"

Những lời này tuyệt đối không đơn thuần. Hân đương nhiên muốn cùng cô làm nhưng sợ vất vả cô.

Lúc này, Trạm Quang không hỏi nữa, nữ nam kế bắt đầu nhạnhạng bộ, tập trung vào công việc khác, hoạt động càng thêm lợi hại. Hai người trải qua vô số lần giao hòa, đã sớm phù hợp vô cùng, cô chủ động quần lấy eo hân, hòa theo hành động này. Nên rên sẽ rên, nên kép sẽ kép, hoàn toàn cùng nhau vui vẻ, thậm chí thoát cung nhau trải qua ba ngày.

Thiếu nữ bên dưới thân ngoan ngoãn, Trạm Quang đương nhiên hài lòng, bất quá hân muốn Thẩm Quân nói rõ ràng hơn. Đang lúc cao trào thì dừng lại, cố ý thả nhẹ động tác, ma sát của mình bắt cô nói ra. Không thỏa mãn được dục vọng đang dâng trào.

Một giây trước thân thể đang ở thiên đường, giây tiếp theo bị hân kéo xuống địa ngục, thân thể không thỏa mãn mà trừng mắt nhìn hân, chỉ có mình Trạm Quang là hiểu rõ, đôi mắt ướt dầm dề kia có bao nhiêu dụ hoặc người khác.

Thẩm Quân đầy ứ khuất: "Sao anh dừng lại?" Thanh âm mềm mại, nói ra tiếng lòng. Cái đùi tình tê kép chặt hơn, chỗ giao hợp phát ra tiếng nước róc rách thô tục.

Trạm Quang ần nhẩn, trái tim cũng đang thịnh thích kinh hoàng. Áp chế dục vọng đang tăng, hỏi: "Mấy ngày nữa em sẽ đi đâu?"

Những lời này hẳn chỉ muốn thử, thật sự cũng có chút sợ câu trả lời.

Thẩm Quân: "Đó là chuyện trường học an bài, không phải em rời đi. Anh xem không có anh tiểu huyết của em làm sao bây giờ?"

Thực sắc tính dã, cô chỉ muốn làm cái gì đó nhanh nhanh, cho hẳn còn động đây.

"Tại sao trường học muốn tách chúng ta ra?" Trạm Quang vuốt ve Thẩm Quân, hít một hơi thật sâu, nhột nhột di động dương vật bên dưới, làm cô thoải mái một chút, chắc chắn sẽ nói ra.

Thẩm Quân đạt được một ít thỏa mãn, sắc mặt hơi hoãn ra, rên nhẹ, đôi mắt ướt, cái miệng rú xuống tỏ vẻ không vui: "Sự tình của Tưởng Niệm Lăng, không lâu nữa nhà trường sẽ tách ra, không muốn truyền thông đạt được điều cảm kích gì. Nên họ muốn một lúc khôi phục lại chế độ học bình thường"

Nói xong, cón thit kia bắt đầu nhanh chóng hòa nhập. Quả nhiên, thiếu nữ lại một lần nữa được bay lên thiên đường. Cón thit cũng làm tiểu huyết càng chảy ra nhiều xuân dục. Trạm Quang muốn biết Thẩm Quân đang giấu hẳn điều gì, cô nói xong rồi, hẳn cũng không giấu nữa, chỉ cần cô không rời khỏi hẳn, trong lòng cô có hẳn, vậy là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Mưa to buông xuống

Ngày thứ năm, xã hội bên ngoài dư luận không ngừng lên men, học viện thật sự chịu quá nhiều áp lực, tiến hành một lần họp toàn bộ giáo viên. Sau đó, nhà trường tiến hành thông báo với toàn bộ học sinh:

1. Nam nữ ký túc xá bắt đầu tách ra, lớp học cũng thay đổi. Nữ sinh trong vòng một ngày tự mình tìm cho mình một bạn cùng phòng.
2. Không được ở trong trường học thể hiện bất kỳ hành vi dâm loạn, bắt được xử nghiêm, tuyệt không tha.
3. Có người lạ bên ngoài hỏi về tin tức bên trong trường học, toàn bộ học sinh yêu cầu giữ im lặng, thống nhất giữ kín như bưng. Không được lộ tin tức trong trường học ra bên ngoài.
4. Toàn bộ dụng cụ tình ái nhà trường thu lại, khóa trong tủ sắt bên ngoài, không được lấy ra.
5. Nam nữ học sinh phải bảo trì khoảng cách. Tuyệt đối không được có bất kỳ hành vi thân mật tiếp xúc nào.
6. Tự mình quản lý miệng và thân thể.

Một đồng yêu cầu, nói xong cũng mất hơn một tiếng đồng hồ, chính thức làm cho học viện Hạnh Phúc trở nên sóng to đê sóng lớn. Đối mặt với tình trạng hỗn độn bên ngoài, nhà trường hoàn toàn lựa chọn im lặng. Nhưng trong thời điểm này còn phát sinh ra thứ gì hay không, thì không ai biết được.

Lựa chọn bạn cùng phòng cho mình, Thẩm Quân đương nhiên không suy nghĩ nhiều liền chọn Chu Dĩ Vi. Bất quá về việc dọn ra khỏi ký túc xá, Thẩm Quân và Trạm Quang này ra tranh chấp.

Thẩm Quân mở cửa quần áo ra, lấy một đồng quần áo ra bên ngoài. Sau đó đến rương hành lý, bỏ tất cả vào. Còn Trạm Quang, thì cứ liên tục cô đem ra cái nào thì hẳn lại đem bỏ lại trong tủ quần áo.

"Anh làm sao vậy, đừng có quậy mà." Thẩm Quân buồn bực trừng mắt nhìn Trạm Quang.

Trạm Quang phết miệng: "Em ở lại đây, kêu Chu Dĩ Vi lại đây luôn. Có ấy ngủ bên ngoài sô pha."

"Anh đùa cái gì vậy? Sao để cậu ấy ngủ bên ngoài được. Còn nữa, anh sẽ đi đâu, ở cùng Doãn Gia Trí hay Tống Trình." Thẩm Quân đoạt lấy quần áo trong tay hẳn, bỏ vào hành lý. Tiếp tục nói: "Anh nhẩn nại đi mà, một lúc sẽ qua thôi. Bây giờ ở chung cũng không tiện."

Nghe cô dụ ngọt, Trạm Quang cũng thoải mái một chút. Nhưng tưởng tượng người của hẳn đi qua ngủ lại trên giường của nam nhân khác. Hẳn thật không thoải mái.

"Anh mua cho em cái nệm mới, còn giường của Doãn Gia Trí em không thể nằm."

"Được được được, nghe anh nói hết."

"Còn khăn lông, em đem theo đi."

"Được được được."

"Quần lót của em, để lại cho anh mấy cái này."

"Được được được....Anh lấy cái đó làm gì"

Trạm Quang trầm mặc: "Có ý kiến?"

"Không có không có. Tiểu nữ nào dám"

Cái tên ấu trĩ biến thái đáng ghét. Lải nhải phiền phức.

Thẩm Quân không có nhiều hành lý lắm, thoáng một cái là xong, chỉ lấy vài bộ đồng phục, còn vài vật dụng riêng tư thì để lại cho Trạm Quang. Còn hẳn sử dụng như thế nào thì cô thật sự không biết.

Trạm Quang giúp cô kéo hành lý, trên đường đi không nói một lời, một tay bỏ vào túi, cả người đều trầm trọng tức giận, quanh quần thân mình là một mảnh tối tăm. Thẩm Quân áp ứng không biết nên nói gì, hình như cô lại làm sai rồi.

Ba ngày qua cô thật sự chiều chuộng hẳn hết lời rồi. Bây giờ đang bị cấm, xong rồi thì đương nhiên cũng trở về như cũ. Bất quá, hẳn lại kéo cô vào một góc, cô cũng đành ngoan ngoãn nghe theo, không thể cự tuyệt. Đành phải dằn thân mình, chủ động hầu hạ Trạm đại gia. Hẳn cần dằn cô nhiều điều, nào là phải đúng giờ đúng lúc ăn cơm, không được bỏ bữa, cách nam sinh khác xa một chút, không được hồng hạnh xuất tường, linh ta linh tinh....

Đây bất quá chỉ là ngày đầu tiên thôi, mà hẳn đã nói linh tinh lải nhải, Thẩm Quân thật sự bắt mắt vô cùng, nhưng trong lòng có nhiều điểm ngọt. Ký túc xá Linh Ban cách biệt với khu khác, hôm nay đổi qua ký túc xá bình thường, bắt gặp được bộ dạng chật vật của những người khác, làm cô cảm thấy cuối cùng cũng có cảm giác thanh xuân rồi. Có nhiều người, nam sinh của họ không giúp dọn đồ, cả người đều đầy mồ hôi, thật sự nhìn rất đáng thương.

Thẩm Quân nhìn thấy hết thảy, nhìn không được dừng bước, trong lòng bất đắc dĩ cảm thán, mỗi một người trên đời đều có số mệnh riêng của mình. Có thể dựa vào Kismet hay không chỉ bằng tự dựa vào bản thân mình.

"Nhìn cái gì?" Trầm Quang phát hiện Thẩm Quân không đi theo hắn, không vui quay đầu lại hỏi.

"Xem đời người."

Trầm Quang nhướng mày: "Hửm?"

"Không có gì, đi thôi." Thẩm Quân tiến lên kéo cánh tay hắn, cùng nhau đi về phía trước.

###

Ngày hôm sau, đôi xong ký túc xá.

Sáng sớm, không khí lúc này trở nên dị thường khẩn trương vô cùng. Mỗi chủ nhiệm lớp đối với học sinh bên dưới ra sức dặn dõ dò dò, dặn họ cái gì nên nói, cái gì không nên nói, không nên nói bậy bạ.

Còn dặn thêm về vài trường hợp: "Nếu có vài phóng viên tới hỏi chuyện, các em phải coi mình là cục đá, cái gì cũng không biết, không nên lộn xộn vọng ngôn."

"Nếu để truyền thông dò hỏi được vài vấn đề riêng tư, các em phải nói là không biết hoặc không có gì đặc biệt. Các bạn học trong viện đều thông minh, tôi tin các em hiểu được ý tứ của tôi. Vấn đề này nên làm sao thích hợp với gia đình và bản thân nhất, các em nhất định đã rõ. Mỗi một biểu hiện của các em không chỉ ảnh hưởng tới bản thân, mà còn về phía gia đình, cũng không phải chuyện nhỏ. Tôi mong các em có thể thận trọng từ lời nói tới việc làm của mình."

Cuối cùng còn uy hiếp: "Có vài món đồ của các em nhà trường đang nắm giữ, các em thông minh nên hiểu rõ, có chuyện gì còn thắc mắc không?"

Mọi người đồng loạt: "Hiểu rõ."

Thế nhưng sự thật là truyền thông đã bắt đầu vào cuộc làm rõ, học viện bây giờ đều chịu áp lực rất lớn, nếu không cũng không ép học sinh tới bước đường này. Nơi tôn nghiêm như trường học lại làm ra những hành vi dơ bẩn này, thật sự không thể tha thứ.

Trường học lắp đặt máy quay theo dõi từ lớp học, đường đi, phòng ăn cho tới ký túc xá. Điều không phải dùng để trưng bày. Học sinh không thể phản kháng dù trong lòng có muốn cỡ nào. Thẩm Quân biết sắp tới Trường Niệm Lăng sẽ tiến toán tiếp thu phóng viên của truyền thông, có tin cô ta sẽ làm cho toàn bộ lãnh đạo trong viện hối hận với những hành vi này. Hoặc là hối hận với sự xuất hiện của Trường Niệm Lăng.

Hệ Thống giúp Thẩm Quân theo dõi nhất cử nhất động của Trường Niệm Lăng, mấy ngày nay cô ta bị trường học thôi miên, còn đối đãi trong phòng rất kinh khủng. Trường học muốn giáo huấn một chút, dạy cô ta cái nào nên cái nào không, nhưng cũng không quá ép cô ta vào đường cùng. Trước mắt, trường học muốn dò hết tất lên đầu cô ta, đem hết tất cả sai lầm từ việc Trường Niệm Lăng quyến rũ lãnh đạo trường học, sau đó phải sạch quan hệ của cô ta với trường để thoát việc.

Trường Niệm Lăng suy cho cùng vẫn là vị thành niên, nếu dính vào tội hình sự, nhiều nhất bị bắt vào sở giáo dưỡng thanh niên. So với việc hành vi đồi bại bị phơi ra ánh sáng, thì tổng tù cô ta là chuyện còn con không có gì đáng giá nhắc tới.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Dầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Học viện hạnh phúc thật sự hạnh phúc sao?

Buổi sáng 10 giờ, một đám truyền thông bên ngoài ủa vào bên trong trường. Bọn họ đầu tiên đi xung quanh xem xét phong cảnh mỹ lệ, sau đó nghĩ đến sự việc dâm loạn xảy ra vừa rồi, lại bị lòng hiếu kỳ thu hút. Bất quá, những phóng viên tới đây ngày hôm nay đều đã được cấp trên tuyển chọn kỹ càng, không được hỏi quá nhiều vấn đề, phải bảo vệ danh tính người đưa tin. Nghĩ kỹ một chút sẽ biết nhất định ông lớn bên trên truyền xuống chỉ thị rồi.

Trường Niệm Lăng lúc này ngồi trong phòng nghỉ nhỏ hẹp ngay người, mỗi ngày đều có người tới tới miên cô. Có đánh làm bộ bị hắn thu phục, nói những lời trái lrong tâm. Mỗi lần người kia rời khỏi, cô liền bắt bản thân phải nghĩ tới những cảnh bị vũ nhục trước đây, bắt bản thân mình phải nhớ những cảnh tượng trước đó. Muốn bản thân mình nhất định phải dẫm nát bọn họ dưới lòng bàn chân. Cũng không cho phép quên trường học này có bao nhiêu xấu xí thối nát. Muốn hủy diệt cô, cô càng kéo bọn họ xuống địa ngục cùng. Không ai có thể thoát. Cô không phải con cò mà dùng xong liền vứt bỏ được.

Lúc này bên ngoài sân thể dục, mọi người đã xếp hàng ngay ngắn. Bên trên sân khấu là vị lãnh đạo cao nhất, xung quanh là phóng viên, ngồi trên ghế nhựa, trước mặt là bản tên và công ty đang công tác. Mục đích là muốn vị lãnh đạo phía trên biết họ là ai, người đến từ công ty nào. Đương nhiên, những câu hỏi có liên quan và chỉ được hỏi đã được lên danh sách rõ ràng. Nếu không có gì bất trách thì nhà trường đã nắm rõ mọi thứ trong tay.

10 giờ rưỡi, phóng viên chính thức bắt đầu hỏi.

Hiệu trưởng ngồi an vị chính giữa, cảm thấy không khí xung quanh quá căng thẳng, chỉ trong vài ngày, vị lãnh đạo này cơ hồ già đi không ít tuổi, tóc cũng bắt đầu bạc. Những người có liên quan cũng tiểu tụy không ít, đều là nhờ vào công lao của Trường Niệm Lăng.

Ngồi gần khu vật phóng viên là học sinh. Nam sinh xếp ở trước, nữ sinh xếp ở sau. Lúc này, nhà trường đối với việc tách ra nam nữ đã làm thẳng tay, không có bất kỳ sơ hở nào còn sót lại.

Thẩm Quân ngồi gần Trầm Quang, cô thì thầm: "Đừng nháo loạn có người thấy." Trầm Quang cả người cao lớn đứng chắn trước mặt Thẩm Quân, không muốn cô bị truyền thông chụp tới.

"Không sao, không ai thấy đâu." Trầm Quang nói xong, nắm lấy tay cô, kéo cô về phía sau lưng mình. Tia ấm áp kia làm hắn cảm thấy thỏa mãn.

Nhưng mà Thẩm Quân sống chết rút tay ra, Trầm Quang không vui nghiêng răng nói: "Nắm tay anh, nếu không anh không đảm bảo mình sẽ làm cái gì."

Tới lúc này mà còn uy hiếp có?

"Đáng ghét." Đối mặt với cường quyền, cô đành bất đắc dĩ nắm tay hắn, trên mặt không có chút biểu tình vui vẻ gì. Trong lòng quả thật khinh thường bản thân, một chút thành tựu cũng không đạt được. Trầm Quang vui, trào phúng nhìn cảnh tượng xung quanh, tâm trạng hòa hoãn đi rất nhiều.

Trên đài, hiệu trưởng còn đang bị bỏ về thành tích mấy năm qua của học viện, các học sinh ở đây đã dành được bao nhiêu giải thưởng về cho nước nhà, còn nói phét nói bốc dài dòng hơn nửa tiếng, cuối cùng mới vào vấn đề chính.

"Gần đây bên ngoài nổi lên một tin đồn thất thiệt về học viện. Hôm nay, tôi xin được phép hướng tới các vị truyền thông giải thích một chút. Tin đồn trên mạng hoàn toàn không đúng sự thật làm ảnh

hường rất lớn đối với học viện chúng tôi, làm công sức bao nhiêu năm nay đổ sông đổ biển. Học viện luôn cố gắng tạo tiếng tăm tốt, để nước nhà có thể vinh dự đứng vào hàng ngũ giáo dục tốt nhất thế giới. Các vị ngồi dưới đây đều là người có tiếng tăm trong xã hội, tôi tin với công bằng công chính, và với lương tâm, các vị sẽ giúp trường học chúng tôi đòi lại công bằng. Lấy lại thanh danh đã mất."

"Vị này chính là chủ nhiệm bộ giáo dục, đối với trường học những chuyện phát sinh gần đây đều đã nắm rõ. Chỉ cần nội dung không quá miết quá phạt thì tôi sẽ tuyệt đối thẳng thắn, không một lời gian dối."

Đúng là chủ nhiệm bộ giáo dục, từng lời nói ra đều vô cùng khôn khéo. Thẩm Quân nhìn thấy hào quang tỏa sáng trên mái tóc thưa thưa thớt của ông ấy, bề ngoài quả thật rất ôn hòa, trên mặt đều là chân thành tuyệt đối. Hiệu trưởng sở dĩ đi hẳn nói ra những lời này và tiếp nhận phỏng vấn trực tiếp từ truyền thông là vì hẳn vẫn chưa ngu với Tưởng Niệm Lăng. Nghe xong những lời này, micro trong tay bắt đầu truyền xuống cho phóng viên. Bọn họ sôi nổi thảo luận vấn đề, có người là nữ, bộ dạng đều thập phần kích động. Chủ nhiệm sở giáo dục gật đầu, ý bảo cô có thể nói.

"Xin chào, tôi đến từ diễn đàn phóng viên Thiên hạ. Bởi vì trang web bắt nguồn tin đồn này là từ công ty của chúng tôi thành lập. Nên nếu các vị nói những tin đồn này đều là bịa đặt, căn cứ vào quy định quản trị mạng, diễn đàn chúng tôi hoàn toàn có thể xóa đi bài đăng đó."

Chủ nhiệm sở: "Nếu được như thế thì còn gì bằng."

Nữ phóng viên: "Cho nên, có vài việc tôi muốn làm rõ, thứ nhất, xin hỏi Học viện Hạnh Phúc thật sự hạnh phúc sao?"

Chủ nhiệm sở cười cười: "Có hạnh phúc hay không tùy thuộc vào cảm thụ của mỗi cá nhân các em học sinh, và mỗi người đứng ở đây ngày hôm nay. Tôi không thể dùng cảm nhận của mình để biểu thị cho cảm nhận của mọi người. Nhưng, được đứng ở một nơi tốt đẹp như thế này, còn có thể không hạnh phúc sao?"

Nữ phóng viên: "Nữ sinh đã đăng bài lên diễn đàn là một học sinh năm nhất sao? Nếu bạn học đó có mặt ngày hôm nay có thể xin phép cho bạn ấy tiếng ra được không? Chúng tôi thực sự quan tâm tới tình trạng hiện tại của bạn học này, tuy rằng đây là phát sóng trực tiếp, nhưng chúng tôi cam đoan nhất định bảo vệ danh tính tốt bạn học kia, không để lộ ra khuôn mặt bạn ấy."

Đúng là đây là phát sóng trực tiếp, họ cũng cam đoan sẽ che mặt Tưởng Niệm Lăng, nhưng những bức hình đăng trước kia, mặt cô ta cũng lộ ra hoàn toàn rồi. Làm sao che được trí nhớ của con người đây?

Thẩm Quân nhìn chủ nhiệm sở, chờ hẳn lên tiếng. Trong lòng cô biết rõ, Tưởng Niệm Lăng bước ra, có thể cô ta sẽ làm những việc điên rồ như cùng kéo mọi người xuống nước chết cùng.

Chủ nhiệm sở quay đầu nói chuyện với hiệu trưởng, người kia gật gật đầu, mới quay lại phía các phóng viên nói: "Vị bạn học kia là học sinh của tôi. Vẫn còn đang ở trường. Tôi thừa nhận bản thân mình đối với việc dạy học hoàn toàn nghiêm túc, cho nên đối với các học sinh có phần nghiêm khắc, làm người khác cảm thấy áp lực. Cho nên trước tiên, tôi muốn hướng tới các vị bạn học và toàn bộ giáo viên trong trường, nói một lời xin lỗi chân thành nhất."

Một câu trước làm bản thân mình trở về trạng thái an toàn, hoàn toàn sạch sẽ với loại quan hệ thân thiết, thứ hai lại nhằm vào việc Tưởng Niệm Lăng vì thành tích mà làm đường lạc lối làm ra loại truyền chuyện rủi rỏ. Cùng trường học hoàn toàn nghiêm túc, cho nên đối với các học sinh có phần nghiêm khắc, làm người khác cảm thấy áp lực. Nhưng mà, sự nghiêm túc của học viện này hoàn toàn là sự thật, nếu không làm ra những loại hành vi dâm tặc kia, hoàn toàn có thể trở thành một học viện có tiếng trong nước.

Đầu tiên, bọn họ nói qua về việc ấn định thành tích xếp hạng của học sinh, dựa vào thành tích mà nhận được phúc lợi đặc biệt. Tiếp theo, lại nói Tưởng Niệm Lăng cá nhân hành động khác với nội quy trường, không phải trường học bức cô ấy tới bước cùng với lão sư giao hoan.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Học viện tiêu ròi

Tưởng Niệm Lăng bị người ta dẫn ra giữa sân, mới vừa được đem ra khỏi phòng, hai mắt trở nên đau đớn, cả người không khỏe. Nhưng cô không được nghỉ ngơi, cũng không cho phép bản thân bỏ cuộc, nơi này là chiến trường của cô, cô nhất định phải chiến đấu.

Cô bị kéo lên, cả người đều mặc đồng phục học viện, cả người đều chỉnh tề sạch sẽ, tỏa ra hương vị thanh thuần, cùng với những hình ảnh dâm loạn trên mạng hoàn toàn bất đồng.

Lão sư phía trước bỗng xoay người nói với cô: "Trường học đặc biệt dẫn ba mẹ em tới đây, tôi tin em sẽ không làm họ thất vọng, đúng không?" Tưởng Niệm Lăng giống như bị sét đánh, trong lòng phần nộ không ngừng dâng lên. Thế nhưng, lại lợi dụng ba mẹ cô tới đây ép buộc cô, lợi dụng chiêu này để làm cô ngoan ngoãn nói những lời được dạy trước. Bức cô vào khuôn khổ.

Nếu cô nói ra chân tướng, ba mẹ vất vả lắm mới cho cô vào học viện này, bọn họ sẽ tự trách bản thân lắm. Nếu nói, nuôi mà không dạy là lỗi của người làm cha. Không thể nghĩ ngờ, sau này ba mẹ cô sẽ bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió, sẽ bị người đời chỉ chỉ trỏ trỏ, nói này nói kia. Cô, không thể không nói câu xin lỗi....

Mọi người phía dưới bắt đầu tập trung về phía sân khấu. Tưởng Niệm Lăng cúi gằm đầu, tóc tai che khuất khuôn mặt, cái gì cũng nhìn không thông. Từng bước đi bây giờ đối với cô nặng như đường có trải đá. Nội tâm Tưởng Niệm Lăng không khỏi đấu tranh dấn vật. Cô càng nghĩ càng tỉnh, con đường phía trước quá mê mang.

Cô không cần mặt mũi, từ trước tới giờ vẫn không màng. Cô hiện giờ bị người khác đối xử như một cô gái dâm đãng tăng tịu với lão sư để nâng cấp thành tích. Tương lai tốt đẹp đối với cô không còn quan trọng nữa rồi. Nếu làm theo những lời họ bảo, cô khẳng định không còn tương lai, cũng không có cơ hội thay đổi. Như vậy, có làm gì cô không nỗ lực chôn bọn chúng theo cùng?

Một tia ân hận đối với cha mẹ lúc này hoàn toàn sụp đổ.

Con xin lỗi, ba mẹ.

Tưởng Niệm Lăng tiếng lên về phía micro. Cô tùy ý liếc mắt nhìn qua những vị lãnh đạo đã từng cùng cô có quan hệ.

Cô chết rồi, bọn họ trốn tránh được nội tâm bản thân sao?

Chủ nhiệm sở nhìn Tưởng Niệm Lăng, gật đầu, nhìn cô biểu tình trầm tĩnh, không có ý phản kháng, hải lòng, quay về phía truyền thông lên tiếng: "Vị này chính là một học sinh tôi coi trọng. Mong mọi người có thể hiểu, cô bé vẫn còn là một đứa trẻ, vẫn chưa trưởng thành, mong mọi người thông cảm. Đừng nói quá nhiều điều làm con bé khó xử."

Phóng viên gật đầu, về mặt dung hòa, trong lòng lại nghĩ khác, vị thành niên thì thế nào? Cũng đã lên giường với người khác không phải sao? Bề ngoài đơn thuần, bên trong lại làm chuyện hổ thẹn. Hai chữ nữ sinh đã bị phế rồi, mọi người chỉ quan tâm đến sự thật bên trong mà thôi. Cô ấy hết giá trị lợi dụng rồi cũng bị đá đi thôi.

Tưởng Niệm Lăng nâng mặt, phía dưới có nhiều đôi mắt khinh niệt nhìn cô, đôi tay phần nộ mà nắm chặt váy, chống đỡ sự tổn thương trong lòng.

Cô nhất định không thể ngã xuống.

Chủ nhiệm sở gật đầu, phóng viên bắt đầu lên tiếng:

"Vị bạn học này, có phải bạn là nữ chính trong những bức ảnh đó không?"

"Bạn học, xin hỏi là bạn tự động câu dẫn những vị lão sư đó sao? Hay là bị ép? Bọn họ có cưỡng bách em không?"

"Bạn học, làm như vậy không cảm thấy hồ thẹn với ba mẹ với lương tâm hay sao?"

"Mục đích của em làm ra những việc đó là vì thành tích học tập hay sao?"

"Tại sao em không tìm các bạn học cùng lứa mà lại tìm các lão sư?"

"Thiên tính tình dục của em đặc biệt sao?"

"Em sẽ rời khỏi học viện hay vẫn tiếp tục ở lại?"

.....

"Có phải ba mẹ em luôn dung túng những hành vi này của em hay không?"

Một đám người không chút lưu tình, hỏi thẳng những vấn đề hồ thẹn, thẳng tắp ném đá vào người Tường Niệm Lăng. Giống như cô đang bị lăng trì. Cô chịu đựng, nhưng mà họ cứ nói về ba mẹ cô, phần nộ cứ thể mà tuôn ra ào ạt.

Các vị lão sư phía sau sắc mặt cũng khó coi, vấn đề này hỏi một người thường cũng chưa chắc đã chịu được. Hiệu trưởng thần thái bỗng nhiên thâm trầm, khó chịu với những việc đang xảy ra.

Một lúc sau, Tường Niệm Lăng há miệng thờ đốc, nâng lên khuôn mặt nhợt nhạt, trong mắt đều là âm trầm tức giận, cười lạnh: "Ha ha...."

"Các người rõ ràng trong lòng đã có đáp án, hà tất giả nhân giả nghĩa hỏi những vấn đề này. Dù sao trở về, những gì các người viết, những gì đăng lên báo ngày mai cũng không phải các người có quyền quyết định. Nhìn xem, các người nhìn người khác với ánh mắt khinh thường. Các người khác tôi sao? Bộ dạng các người đều là rác rưởi, mỗi người ở đây cố gắng chứng minh bản thân có đạo đức tốt, là người chính trực. Vậy thì các người đứng lên đưa chuyện này ra ánh sáng đi?"

"Nam nữ hoan ái, là tội tình anh nguyên, chuyện đó có liên quan gì tới các người? Sao không ở nhà lo cho bản thân đi lại đi xen vào chuyện người khác?"

Chủ nhiệm sở sắc mặt đại biến, lập tức tiếng lên muốn giật lại micro trong tay cô. Bị cô nhanh chóng trốn thoát. Sau đó, Tường Niệm Lăng nhìn một vòng xuống dưới, nhìn một lượt, phóng viên cũng tốt, học sinh cũng vậy, đều là cùng một dạng.

"Học viện Hạnh Phúc thì sao? Ha ha, tôi nói cho các người biết, trên thế giới này, nơi này không phải là hạnh phúc, mà là tính phúc. Chỉ người các người có quyền có thể, có thân cư địa vị cao, họ muốn làm chết các người, cũng phải cần răng chịu đựng. Hành vi đáng tởm nhất là đám nữ sinh ở đây lại vì cái quyền lực đó mà bỏ lên giường đàn ông. Chỉ cần họ muốn, các cô ấy sẵn sàng mở ra hai chân mà bị làm"

"Ha ha. Các người nói tôi ghê tởm, tất cả chúng ta đều giống nhau."

Tường Niệm Lăng nói chuyện có chút ngông cuồng, hai mắt đỏ đậm, hai người lãnh đạo phía sau tiếng lên đoạt lấy micro của cô. Đem cô kéo về phía sau, muốn che những máy quay máy chụp ở phía dưới. Nhưng cô hét lên, điên cuồng phản kháng lại.

"Các người ghê tởm, cái trường này cũng ghê tởm, các người đều đáng chết. Các người chắc chắn không chết được từ tể. Các người....."

Từng tiếng thê lương mắng người vang lên, bên nhon chói tai, giống như ma chú quanh quẩn khắp sân thể dục.

Sân thể dục bây giờ đột nhiên ồ lên.

Nhà lãnh đạo: Cái đứa điên này, học viện tiêu rồi.

Học sinh: Xong rồi, xong hết rồi.

Phóng viên: Tin tức lớn, tin tức nóng.

Mọi cử động ở trường nhanh chóng phát ra bên ngoài, hiệu trưởng trong một phút, từ một người được mọi người ca tụng khen ngợi, giờ giống như già thêm chục tuổi. Hắn làm đời này, quyết định vào học viện này là sai lầm nhất.

Sân thể dục một mảnh hỗn loạn, Tường Niệm Lăng đi rồi bây giờ mọi thứ giống như nổ tung. Bọn học sinh nhanh mồm nhanh miệng bàn luận, có người kích động kêu to, có người gào khóc, có người thấp thỏm lo âu. Lão sư ngày thường đều lãnh đạm giờ đều nồn nóng, học viện không ổn, bọn họ cũng tiêu luôn.

Thẩm Quân và Trạng Quang đều lẳng lẳng đứng một góc, toàn bộ học sinh Linh Ban đều trầm mặc, so với vài âm thanh ồn ào bên cạnh hoàn toàn không đồng nhất. Thực mau, truyền thông đưa tin rầm rộ, sét đánh không kịp bưng tai, toàn bộ bộ mặt chân thật nhất bị phơi bày ra ánh sáng.

Thẩm Quân từng câu từng chữ đều nghe Hệ Thống báo cáo lại, so với những dự định ban đầu, và những gì ngày hôm nay Tường Niệm Lăng làm, có thể nói là đúng đến tám chín phần.

Mọi thứ đều, xấu xí, dơ bẩn, bất kham, bất trị.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Phản ứng của mọi người

Nửa tiếng sau nhà trường cuối cùng cũng nhớ tới học sinh. Chủ nhiệm sở mặt đen cầm micro, ngữ khí không hề tốt: "Im lặng."

Mọi người im lặng lắng nghe, hẳn mở miệng nói tiếp: "Về phía trường học, hôm nay không bàn luận thêm gì nữa. Lớp học hôm nay bãi bỏ, ngày mai diễn ra như cũ. Mọi người trở về ký túc xá. Không có việc gì thì đứng đi linh tinh. Giải tán."

Lão sư nói xong, mọi người cũng đồng loạt rời khỏi sân thể dục. Cũng có vài người kích động vẫn thao thao bất tuyệt thảo luận vấn đề. Thẩm Quân và mọi người trong nhóm Linh Ban cũng quay về ký túc xá. Lúc này, xung quanh im lặng đáng sợ, ngay cả Đoàn Gia Trí bình thường mồm mép cũng không nói tiếng nào. Ai nghĩ được một người tên Tường Niệm Lăng lại có thể gây ra bao nhiêu chuyện rắc rối như vậy.

Nói thẳng ra, học viện tiêu rồi. Nam sinh ngược lại có thể lấy mấy chuyện này ra khoe khoang với bên ngoài. Người chịu ảnh hưởng nhất là nữ sinh trong trường. Mọi thương tổn thể chất và tinh thần của họ, ai có thể bồi thường? Nam sinh ra đời rồi đường đường chính chính mà sống, còn những nữ sinh thì sao?

Khương Hồng Dữ không quan tâm mọi chuyện xảy ra thế nào, Tào Dạ Phàm ở cùng một chỗ với hắn là vì vui vẻ và quyền lợi. Hắn sẽ không cưới cô, cũng sẽ không yêu cô. Tương lai cô ấy như thế nào, hắn cơ bản không quan.

Tiếp theo là Vu Su, hắn không kiêng kị ôm chặt cô gái nhỏ Vu Ngưng. Hai người vẫn như cũ yêu nhau thắm thiết, không quan tâm bên ngoài thế nào, cũng không quan tâm danh phận anh em gì đó. Vẫn tràn niềm ngọt ngào, cực kỳ khoái hoạt.

Còn Tống Trình và Đàm Chi Huy? Hai người từ ngày hôm đó hoàn toàn có khoảng cách, mỗi người một bên đi trên đường. Đàm Chi Huy hiện tại trắng mặt, giống như một cơn gió lớn cũng làm cô sụp đổ. Còn Tống Trình cũng lạnh mặt, giống như không có gì xảy ra.

Thẩm Quân cũng không muốn nói nhiều với họ.

Tuy rằng cô không nói, nhưng việc này suy cho cùng là cô làm.

"Em về với anh." Trạ Quang kéo tay Thẩm Quân, ở bên tai nói với cô.

Thẩm Quân nghiêng đầu nhìn Chu Di Vi, thấy cô ấy biểu tình bình thường, không bởi vì trận phong ba mà lo âu thấp thòm, trong lòng an tâm một chút.

Cô chọc chọc eo Trạ Quang: "Hiện tại việc còn chưa ổn định, anh đừng làm vậy."

"Dù sao cũng không ngăn được, trường học không đóng cửa thì học tiếp, đối với anh không có ảnh hưởng. Nhưng mà, nếu đóng cửa, chúng ta sẽ chuyển trường, cũng chưa biết học nơi nào mới tốt." Trạ Quang nói hoàn toàn nghiêm túc. Khóe môi cong lên: "Anh đi đâu, em phải theo đó."

"Đừng rồi, còn có anh họ tốt của em, chắc cũng đi theo."

Câu này nghe chua chua, Thẩm Quân phụt cười ra tiếng, mọi người quay lại nhìn, cô xấu hổ mà cúi gằm mặt.

"Anh nghĩ nhiều rồi, trường học ra sao còn chưa rõ mà. Nếu như học viện may mắn tồn tại, nhưng khôi phục chế độ bình thường, làm sao bây giờ?"

Trạ Quang nhún nhún: "Vấn đề này, bất quá, kết quả dù thế nào thì em vẫn phải ở chung với anh."

Thẩm Quân: "Bá đạo!"

Trạ Quang: "Em không thích sao?"

Thẩm Quân: "Có thể nói không thích không?"

Trạ Quang: "Không được."

Thời gian trở về còn sớm, mặt trời lúc này cũng đã lên cao. Thẩm Quân vừa về ký túc xá, đã bị Trạ Quang kéo vào người hôn môi. Sau đó ôm cô vào phòng, ném lên giường.

"Anh đừng làm vậy, a, đồ của em."

Thẩm Quân bị ôm chặt, quần áo bị xé rách, bị thanh niên nào đó không ầu lo chơi đùa.

Trên người lúc này chỉ còn mỗi cái áo ngực vào quần lót, còn nam nhân thì chỉ chừa lại cái quần lót nhỏ. Ở nơi riêng tư kia phồng lên một khối, vừa nhìn đã hiểu người kia có bao nhiêu thèm muốn.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Trần Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Vô trung hoàn hảo (h)

Bên ngoài mưa to gió lớn, một đồng người bỏ ăn bỏ uống, trong lòng bất an, chỉ mong tìm được biện pháp giải tỏa tin tức truyền thông lúc này. Ký túc xá vẫn chưa ổn định, nam nữ đa phần tán loạn.

Nhưng mà Trạ Quang không quan tâm gì hết. Hắn ban ngày tuyên dâm, tuy không phải lần đầu tiên, nhưng lúc này mà vẫn làm được đúng là biến thái.

"Trạ Quang, cả ngày anh cứ nghĩ toàn những thứ linh tính."

Trạ Quang dựa vào giường, phía sau bị thanh niên ra sức va chạm, toàn bộ thân mình không ngừng rung đưa, trong miệng lên án, cái tên này tình trùng lên não rồi hay sao.

"Phải, trong đầu anh chỉ nghĩ tới em."

Trạ Quang ôm chặt cô, thân thể hai người dính vào nhau. Thiếu nữ trơn trượt mềm mại cọ vào người hắn, thoải mái cực kỳ. Trường học sống hay chết liên quan gì tới hắn?

Côn thịt trong tiểu huyết lây lợi vận động, hôn cô thắm thiết, hai người tạo ra một bức tranh dâm mỹ bất kham.

Thẩm Quân đè nén rên rỉ, dưới móng bị va chạm đau đớn, hắn làm cô khó nhịn sáng khoái. Nếu cô ngheh đón hắn càng háng hái, không ngừng muốn cô ôm cô cùng làm.

Thẩm Quân bò về phía trước: "Anh tiết chế một chút, một tiếng rồi, đã làm lâu rồi....Ừm...Ngừng đi....Làm lâu sẽ bị liệt dương....Ừm....A....A...."

Vừa nghe hai chữ liệt dương, Trạ Quang muốn chứng minh cho cô thấy thân thể thiếu niên khỏe mạnh, túm cô trở về, ở phía sau đâm vào nơi sâu nhất. Vừa làm vừa nói: "Khi này em nói cái gì? Hửm? Liệt dương? Em nói ai bị liệt dương? Bảo bối, để anh dạy em làm sao để nói chuyện từ tế."

"Ừm....A....A....Không có....Trạ Quang...Tha cho em..." Thẩm Quân cả người phẫn hồng, móng bị va chạm mà đỏ ửng, thiếu chút nữa là sung lên, trên người cô đầy dấu hôn của hắn.

"Ngoan...Thả lỏng..." Trạ Quang trong lòng sáng khoái, trên mặt đều là ý cười, bên hông giống như có gắn điện không biết mệt mỏi mà nhấp về phía trước.

"Chậm một chút....Chậm một chút....Chút nữa em còn phải trở về...."

Thẩm Quân bị làm tới nửa thân trên mất hết cảm giác. Cô thật sự hối hận vừa rồi nói nặng vậy với hắn. Nếu có ai đó cứu cô một lần, cô nhất định rất cảm kích.

"Bảo bối thật khó hầu hạ. Nhẹ em cũng không thích, nhanh thì em la. Rốt cuộc là em muốn anh nhanh một chút hay là chậm lại?" Trạ Quang ở bên tai cô nói những lời trần trụi thô lỗ, kích thích từng tế bào trong cơ thể Thẩm Quân.

Bất quá, cô thật sự không trả lời được, xấu hổ buồn bực tên kia không biết điều chế. Nhưng mà cô im lặng lại làm hắn không vui.

"Như thế nào không trả lời anh? Em đúng là khó hầu hạ." TrạM Quang cười xấu xa, ôm chặt cô, ở dưới lại động thêm nhanh chóng, quy đầu đụng vào điểm G, sau đó cố tình đâm mạnh về phía trước.

Ước chừng trời cao nghe được tiếng lòng cô, điện thoại di động lúc này reo lên, Thẩm Quân giống như bùng tỉnh, cổ sức quay lại nói với hắn: "Em...Đề em nghe điện thoại...."

"Đang cao trào mà em bỏ anh, thật tàn nhẫn." TrạM Quang oán hận đem côn thịt ở trong vách động mà ma sát, làm nó phát ra âm thanh dâm dịch giao nhau.

"A.....Ngoan...Ông xã.....Nhẹ một chút..." Thẩm Quân chịu nhục xin khoan dung, một tiếng ông xã là hắn cả người thoải mái: "Được....Ông xã nghe theo em..."

Cô kinh ngạc không hiểu sao hắn buông tha cho mình, ai dè thanh niên kia lại đổi một tư thế khác. Đổi thành tư thế xi tiểu trẻ con, làm cô thật sự mắc cỡ muốn chết. Toàn thân dựa hắn vào cây gậy của hắn, Thẩm Quân thật lòng khấn nguyện, âm đạo lại thêm co rút, kẹp đến hắn phát đau: "Ngoan, có thương anh cũng đừng kẹp chặt vậy, nó mà gãy là em không vui đâu. "

TrạM Quang đặt cô xuống, để cô ngồi lên đùi, côn thịt vẫn không rút ra.

"Ngoan, nghe điện thoại." TrạM Quang thờ hồn hên, nâng eo cô bắt đầu động. Côn thịt bị tiểu huyết bao trọn, khoái cảm làm cả người hắn nổi da gà.

"Làm sao nghe....." Thẩm Quân rử mắt, cả người hồng lên.

Cô thấy tên người gọi là Chu Dĩ Vi. Nghĩ nếu cô ấy biết cô đang làm cái gì, thì thật muốn tìm chỗ trốn. Sau này không còn mặt mũi mà gặp người khác nữa.

"Mau nghe."

TrạM Quang thúc giục cô, quy đầu đâm sâu tưởng lên cái bụng nhỏ, cả người cô cứng đờ, Thẩm Quân không tình nguyện đành cầm điện thoại lên nghe, ở bên tai, điện thoại đang bật nhưng lại không phát ra âm thanh gì.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Một chế độ kết thúc [end]

"Dĩ Vi... Dĩ Vi..." Thẩm Quân gọi vài tiếng trong di động như không ai đáp lại.

"Nếu không có gì mình tắt đây." Thẩm Quân nhỏ giọng nói.

Lúc này bên điện thoại đột nhiên vang lên tiếng Chu Dĩ Vi hét chói tai, rồi lại có vài âm thanh ái muội vang lên. Rồi lại có âm thanh cô ấy tức giận mắng người.

"Doãn Gia Trí, anh mau đi ra... A, nhẹ, cái tên khốn này..."

Ngay sau đó là âm thanh của Doãn Gia Trí, "Tiểu Vi Vi, em nói không cần nhưng cái miệng nhỏ lại hút chặt anh, chặt như vậy, là vì thoải mái sao?"

"Mai đi ra ngoài nhanh....Cái tên khốn này"

"A... Tiểu Vi Vi, ở phía dưới có nhiều nước thật, đáng chết, kẹp chặt như vậy, muốn anh bắn ra sao....Ừm.....A....Làm chết em....Tiểu vi Vi giỏi quá....Sướng....Ừm.....A....."

"A a ần, tên khốn, a, muốn điên rồi..."

Không cần hỏi nữa, bao nhiêu cũng đủ để cô biết hai người họ đang làm cái gì rồi.

"Em còn ở đó thất thần? Anh chưa đủ tốt sao?" Người nào đó âm thanh vang lên bên tai cô vô không vui. Thẩm Quân tức khắc rùng mình, xong đời, cô quên mất cái thùng dấm bên cạnh...

Kết thúc điện thoại, TrạM Quang lại kéo Thẩm Quân vào một trận hoan ái khác.

"A a a... TrạM Quang, không được... Sắp hỏng rồi... Chậm một chút..."

"Anh bệnh liệt dương.....Làm sao làm hỏng được em....." Tưởng tượng đến chuyện Thẩm Quân nói hắn sẽ bệnh liệt dương, cho dù là vô tâm, thân là nam nhân lòng tự trọng vẫn thật sự làm hắn tức giận, hơn nữa nhất định phải chứng minh năng lực bản thân.

"Ngô... Thật sự không được, muốn điên rồi.. Ha a, muốn đi..."

"Bảo bối, còn chưa xong đâu."

Thẩm Quân bị làm đến tê dại, cả người chặt vật, hai mắt nhắm lẹ mông lung, nức nở nói: "Em sao rồi.....Anh không có bệnh.....Anh là đại của đại của đại dương vật.....Ừm.....Sắp tới rồi....TrạM Quang....TrạM Quang....."

"Bảo bối anh có thỏa mãn em không? Hửm?"

TrạM Quang ôm chặt Thẩm Quan, ở dưới thân tùy tiện động, sau đó ôm cô đứng lên để vào mặt bàn pha lê phía sau, hung hăng đâm vào. Thẩm Quân sợ cái bàn phía sau sẽ bể, sợ hãi ôm chặt lấy hắn, tiểu huyết co rút lại, toàn thân cứng đờ, khoái cảm quét qua người, làm cô yêu kiều rên rỉ, càng rên càng lớn tiếng, quanh quẩn ở ký túc xá. Nghe được tiếng rên này như kích thích hắn, càng thêm va chạm mạnh mẽ. Cuối cùng, hắn lấp đầy tiểu huyết của cô bằng một trận tinh dịch ấm áp nồng hời. Thẳng tới khi tiểu huyết không lấp nổi nữa tinh dịch đầy ụ kia, hắn mới thỏa mãn mà dừng lại trò đùa tìn hái nữa.

TrạM Quang tỉnh thần vui vẻ ôm chặt Thẩm Quân vào phòng tắm, giúp cô rửa sạch thân thể.

##

Ngày hôm sau, mọi thứ khôi phục bình thường, bên ngoài mọi thứ vẫn nề nếp như cũ, nhưng bên trong vẫn ào ào cuộn sóng. Học sinh bề ngoài là như vậy, nhưng trong lòng không ai đủ thoải mái yên tâm và tập trung vào việc học. Tương lai tốt hay xấu, phát triển như thế nào, vẫn phải đợi vào kết luận cuối cùng của tổng hội.

Trừ bỏ Linh Ban, những người khác đều tâm thần bất ổn, bây giờ họ cũng không còn sức suy nghĩ tới việc nam nữ, chia nhau ra ngồi, nam ngồi với nam, nữ ngồi với nữ. Căn bản họ cũng cố phòng ngừa có người lợi dụng việc này mà làm lớn chuyện thêm.

Học sinh Linh Ban trước sau như một, không nói nhiều, cũng không hỏi nhiều, vẻ mặt lạnh nhạt như cũ.

Thẩm Quân dựa vào Hệ Thống, hỏi thăm tình huống hiện tại của trường, quốc gia đã ra quyết định cuối cùng với học viện. Tưởng Niệm Lăng đem toàn bộ sự việc bên trong nói hết ra bên ngoài, việc hỏi vẫn lại kết cục như xưa là điều không thể hiện thực. Quả nhiên, sau lưng học viện có một lãnh đạo cấp cao, lúc trước ra sức lập nên cái học viện này. Bây giờ, lại cố gắng trốn được thì trốn, đem bản thân mình xóa sạch sẽ nguồn gốc, và bắt kì một loại chứng cứ nào chứng minh bản thân liên quan tới học viện.

Bây giờ học viện như là hồ không đầu, không còn người nắm quyền, cũng không ai muốn đứng ra xử lý hậu quả.

Trên mạng vẫn đồn đãi nhiều điều qua lại về học viện, một bộ phận rất nhỏ dám đứng ra duy trì học viện, còn những người khác đều bỏ của chạy lấy người. Còn có nhiều người, không ngừng bắt gặp người ta gặp họa mà ra sức công kích, vui vẻ nhìn cảnh tượng này sau bức màn đen. Chửi được thì chửi, phao tin được thì phao tin. Không hề nề tính.

Thẩm Quân cũng nhờ Hệ Thống, giúp cô đăng một vài tin, về những điều quy định của học viện, nào là về việc nữ sinh mang thai sẽ như thế nào. Rồi việc bọn họ nam tôn nữ ti, bất bình đẳng. Trọng điểm là vài lão sư bắt ép nam sinh phải đắm mình vào truy lạc hoan ái, cô cũng nhờ Hệ Thống đăng một ít ảnh chụp của vài vị lãnh đạo, sau đó đăng lên mạng. Làm xong rồi, học viện Hạnh Phúc sẽ không còn hạnh phúc nữa.

Thẩm Quân đang thả hồn theo Hệ Thống. Trạm Quang lúc này ở bên cạnh lên tiếng: "Em có thể đi theo anh." Giọng nói mang theo mùi phẫn chặc chẫn, ép buộc cô phải làm theo.

"Em không đi theo anh thì đi theo ai, đại dấm vương." Cô làm vẻ mặt hài hước.

Đời này dâm lao phải gả theo lao. Học viện này có hạnh phúc hay không thì sao? Cô hạnh phúc là được rồi.

Cô phê phán chế độ này, nhưng không phê phán những người ở đây, mỗi người có số mệnh của bản thân, cũng không phải ai cũng có kết cục bi thảm như Tưởng Niệm Lăng.

Hiện giờ, Tưởng Niệm Lăng như thế nào, không một ai biết. Danh dự là cái gì? Đối với bọn họ nó chỉ là cỏ rác mà thôi, quét một cái là xong. Thanh danh nữ sinh trở nên hỗn loạn, cha mẹ của họ thất nghiệp, còn sống gió gì nữa mà chưa xảy ra đâu. Bao nhiêu đó chưa đủ gọi là sóng gió lớn hay sao?

Sau ngày hợp phóng viên hôm đó, một tuần sau chính phủ bắt đầu vào cuộc.

Học viện hạnh phúc tuyên bố đình chỉ vận hành. Học sinh toàn bộ quay về nhà, đồng thời hủy diệt toàn bộ hồ sơ lịch sử của học viện.

Lãnh đạo quốc gia ra tiếng thay mặt xin lỗi người dân toàn nước. Đảm bảo sẽ vì học sinh mà tìm ra một nơi thích hợp hơn cho bọn họ.

Thẩm Quân đi theo Trạm Quang tới thủ đô học trung học, nơi này là trường học dành cho cán bộ cao cấp của quốc gia. Dựa theo thân phận Thẩm Quân ở nguyên bản, đương nhiên là cô không thể vào đây học. Nhưng mà có Trạm đại gia bên cạnh, cô cần bản không cần quá hao tâm tốn sức.

Mà điều đáng nói là, đi cùng với cô còn có Chu Di Vi. mà Chu Di Vi đi đương nhiên Doãn Gia Trí cũng đi theo, hai người hài hòa ở chung một chỗ, không cần nói nhiều, ai nấy cũng đều hiểu rõ.

Tổng Trình cũng đi thủ đô. Nhưng bên cạnh đã không còn Đàm Chi Hủy.

Toàn bộ học sinh Linh Ban ngoại trừ Tào Dạ Phàm và Đàm Chi Hủy, mọi người cùng nhau tới thủ đô học tiếp trung học.

Ba tháng ở học viện. Có vài điều biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Có người một bước lên trời, có người, lại như cũ bình phàm, có được có mất.

Nửa năm sau kể từ ngày bị đình chỉ vận hành.

Học viện Hạnh Phúc được một phú hào thu mua, xây cất lại, sau đó trở thành một khu du lịch.

Chứng kiến học viện Hạnh Phúc huy hoàng lúc đầu. Bây giờ ảm ảm ngả xuống, biến mất vô chung.

Những lão sư nổi danh cũng không thấy bóng dáng.

Mỗi một con người đã từng ở đây ngày hôm nay, tương lai, sẽ bước đi trên những con đường khác nhau.

Rồi ai cũng trưởng thành, nhưng, sẽ không cùng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Năm: Quan quân trọng sinh mặt người dạ thú - Lão thổ tiên sĩ

Vũ trụ năm thứ 3333.

Liên Bang cùng Đế Quốc có vị trí ngang nhau, mỗi người quản lý một phương, thay nhau điều hành. Nhưng vấn đề này đôi lúc cũng có nội loạn khó giải quyết.

Đã qua tám trăm năm kể từ ngày treo cổ tiêu diệt toàn bộ Trùng Tộc. Nhưng ẩn nấp trong thế giới hiện tại, vẫn còn đâu đó xót lại một số nhỏ thành phần của Trùng Tộc. Giống như họ chỉ đang ẩn nấp ngủ đông, ẩn trong góc tối âm u trên thế giới. Chờ đợi thời cơ sẽ ra sức phát động, ngo ngoe rục rịch tiến công.

Sau đợt đại chiến cùng Trùng Tộc. nam nhân trên thế giới chột giảm mạnh, nam nữ tỷ lệ trước giờ đều là 3 nam 1 nữ, giờ biến thành 1 nam 1 nữ

Đế Quốc và Liên Bang hai nhà cùng nhau hợp tác, thúc đẩy chính sách tảo hôn sớm.

Mỗi nam nhân sau khi sinh được con cái, tiền lương sẽ tăng thêm 10%.

Đối với những người nghề nghiệp không ổn định, chỉ cần có con, mỗi tháng quốc gia sẽ phát thêm trợ kim, cho tới khi em bé tròn sau tuổi mới thôi.

Bởi vì thời đại này khi sinh con cần phải có hộ khẩu, trong lúc nhất thời, có vài người nắm chặt thời gian sau kết hôn liền sinh con. Còn những người chưa có ý định sinh con cũng tìm cách kết hôn sớm, trừ những hậu quả sao này, nhân viên ở Cục Dân Chính bận tới này tới mặt.

Có vài nữ nhân không muốn nuôi nấng con cái, sau khi tự do sinh đẻ sẽ nộp lên cho quốc gia nuôi nấng, bản thân sẽ được hưởng một cái huân chương ghi "Sinh Dục Kim". Con cái bị sung công, từ nhỏ sẽ trực tiếp đi lính, được quân sự quản lý và giáo dục. Tương lai sẽ trở thành hộ vệ của quốc gia.

Xã hội thời này cũng cho phép kết hôn đồng tính, thậm chí trong quá trình này, hôn nhân đồng tính luyến ái cũng chiếm nhân số một nửa. Vì muốn nhiều thành phần nam tính có thể gia nhập nghĩa vụ quân sự, cống hiến sức mình cho quốc gia, mà từ nhỏ, bắt đầu học nhà trẻ, quốc gia đã bắt đầu phổ cập tinh thần yêu nước chủ nghĩa, tích cực truyền bá, bảo vệ đất nước, phát triển đất nước là vấn đề quan trọng nhất cần tăng cường.

Có rất nhiều chính sách thi hành cần phải thực hiện xoay quanh vấn đề này.

Liên Bang và Đế Quốc đối với chính sách hôn nhân đều có ý kiến bất đồng.

Chính phủ Liên Bang thi hành chế độ một vợ nhiều chồng. Họ cho rằng, sinh dục là chuyện trời sinh chỉ có phụ nữ mới có thể làm. Cho nên, họ có quyền được tự do lựa chọn nam nhân. Mỗi người phụ nữ có thể lựa chọn ít nhất ba người chồng, đạt tới con số bốn liền bị tính là tội trùng hôn.

Còn chính phủ Đế Quốc cho rằng chế độ một vợ một chồng là truyền thống không nên bãi bỏ. Đồng thời, nó cũng đảm bảo genes di truyền của hải tử sẽ không bị hỗn loạn, chế độ một vợ nhiều chồng hoặc một chồng nhiều vợ hoàn toàn không được cho phép tồn tại. Đồng thời, vì muốn trấn an phụ nữ trong chính phủ Đế Quốc. Bọn họ đồng thời thành lập ra một chính sách gọi là "Tội vụng trộm yêu đương".

Tức là, phụ nữ không được có nhiều chồng, nhưng nếu người chồng ở bên ngoài có vợ bé, tiểu tam, tức là xúc phạm trực tiếp tới luật pháp quốc gia. Một là bị phạt tiền, hai là bắt bỏ tiền. Ít nhất từ 1 đến 3 năm, cũng ghi toàn bộ tội danh vào hồ sơ. Sau khi ly hôn sẽ không thể cưới hỏi.

Đồng thời, luật lệ hôn nhân cũng đổi mới. Sau khi kết hôn tài sản sẽ có ba phần thuộc sở hữu nhà gái. Nếu gia đình nhà trai mắc nợ, nhà gái không cần công lưng mà trả nợ giúp nhà trai.

Nếu tình cảm hôn nhân tan vỡ, nếu nhà gái làm sai, hoặc nhà trai làm sai, tài sản bốn phần năm thậm chí toàn bộ đều thuộc về nhà gái sở hữu. Nếu nhà gái chủ động đưa ra yêu cầu ly hôn, nhà trai không sai, tài sản sẽ xem xét lại.

Mặc kệ luật pháp trước đó có bao nhiêu khó khăn, năm thứ 3325.

Chính phủ Liên Bang

Phụ nữ thời đại này giống như là nước gặp thuyền, nước lên thì thuyền cũng lên.

Còn nam nhân lại bị xua như xua vịt.

Xét về diện mạo hay gia thế, gia cảnh nữ tử càng ưu tú, càng có nhiều người để ý. Nhưng phàm là những nữ nhân có nhiều người theo đuổi, hoặc chỉ là những người diện mạo bình thường cũng sẽ được nam nhân hoan nghênh vô cùng.

Trung bình một người phụ nữ có ít nhất bốn năm người đàn ông theo đuổi.

Đương nhiên, phàm là việc trên đời chắc chắn có thứ ngoại lệ.

Những phụ nữ cá tính đặc biệt, hành xử khác người, không có cảm giác nữ tính, đều sẽ được xã hội giăng lưới bắt chìm. Ý là lưới cứ quăng, bắt được thì bắt, không được thì cũng ráng mà nhận.

###

Đế Đô.

Viện nghiên cứu chế tạo được và sinh vật quốc gia.

Bên trong căn phòng thí nghiệm chính của trung tâm, đông đảo nghiên cứu sư mặc áo blouse trắng, cảnh tượng bên trong hỗn độn vội vàng, trên đường đi đều bày ra cái tù trong suốt. Bên trong là được liệu đất đỏ, cũng có vài được cụ kỳ lạ được đặt ngay ngắn bên trong.

Buổi sáng 11 giờ.

Hội nghị nghiên cứu vừa mới kết thúc. Một đồng lớn nam nghiên cứu viên đứng xung quanh nữ nghiên cứu viên mà trò chuyện. Các cô mặc đồ giống nhau, trừ bỏ có người đeo kính, có người nhìn khô khan khắc nghiệt, thì thật sự không dễ phân biệt lắm, có vài người trên mặt cũng âm trầm không sắc thái. Tóc dài rồi loạn nhìn rất chật vật.

Ở đây giống như một nơi tập hợp nhiều người, cô tựa như biến thành một người trong suốt, bị người khác bỏ qua. Cô mặc một cái áo khoác dài đơn giản, bên trong là áo sơ mi quần tây, chân mang một đôi giày đơn giản. Ước chừng trên mặt đeo cái mắt kính quá lớn, che hơ phần nửa khuôn mặt.

Nam nhân ở viện nghiên cứu âm thầm kêu cô bằng cái tên "Trúc Tiến Sĩ".

Ý dùng cây trúc ám chỉ cô cao ráo, sáng sủa, nhưng lại quá cứng nhắc.

Lúc này, có một âm thanh vang lên phía sau cô, kêu lên một tiếng: "Thẩm Quân."

Các cô gái xung quanh lúc này cũng im lặng mà nhìn về phía này, trên mặt vẻ nghi ngờ, không biết tìm Thẩm Quân có chuyện gì.

"Tiến sĩ Mã có chuyện gì sao?" Thẩm Quân ôm một chồng túi văn kiện, ngữ khí thanh đạm.

Người vừa kêu cô là Mã Lị Tô, là một nữ nghiên cứu viên xinh đẹp, bộ dạng nhu mì, đáng người là lướt hấp dẫn, là đối tượng công lược của các nam nhân.

"Về loại thuốc tránh thai mới vừa phát minh ra, cô tham khảo một chút, nếu cô có thời gian cùng tôi đến viện nghiên cứu một chút."

Mã Lị Tô mỉm cười, trên mặt mang theo vẻ đắc ý, nếu cô nghiên cứu được loại thuốc tránh thai mới, có thể khiến các nam nhân trong viện để ý đến cô hơn, sẽ xem cô là người có bản lĩnh. Mã Lị Tô bị cưỡng cảm giác được các nam nhân trong viện hâm mộ, giống như một nữ vương cao cao tại thượng. Nếu như Đế Quốc giống Liên Bang cho phép cô cưới nhiều chồng, cô nhất định sẽ cưới ba vị mỹ nam về nhà, hàng ngày cùng họ điên loạn đào phượng, nghĩ tới cả người đã thấy không được tự nhiên.

Nghĩ vậy, trong đầu cô bỗng nhiên hiện lên hình ảnh các nam nhân toàn thân trần trụi nằm trên người cô, còn những người khác nhìn cô vừa ghen ghét, vừa hâm mộ.

"Tôi rảnh sẽ qua xem." Thẩm Quân nói chuyện có nề nếp, ngữ điệu vững vàng, giống như một người lạnh lùng, âm thanh không có chút tình cảm. Làm Mã Lị Tô trong lòng cảm thấy không vui, trên mặt lóe lên tia âm trầm.

"Nếu không phải trước đây người may mắn chế tạo được loại thuốc quý. Sớm đã bị người khác coi là bà cô già rồi. Đáng ghét..."

"Đúng vậy, nhờ có mỗi cái điểm thành tích tốt, mà không xem ai ra gì, đối với Tô Tô cũng không tôn trọng..."

"Đồ một sách, chương mắt..."

Một vài từ ngữ khó nghe bay vào trong tai Thẩm Quân. Những lời này cô đã nghe nhiều rồi, ở trước mặt xuất hiện một đám đàn ông ngốc nghếch, không khác gì mấy cái bánh bao biết đi. Một đám người dựa vào nửa thân dưới, khác gì động vật đầu.

Tác Giả Nói:

Cùng với thể giới thứ tư hoàn toàn tương phản. Cũng không hẳn là nữ tôn nam ti. Giả thiết chỉ là giả thiết mà thôi, nữ chủ kia đôi khi cũng không phải xấu.

Nam chủ sắp xuất hiện, thế giới này chứa một loại khối hải sắc thái. Rồi mọi người sẽ hiểu thôi. Kịch hay còn ở phía trước, ha ha ha.....

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Thiếu tướng đại nhân

Những lời nói vừa rồi đương nhiên đánh hết vào lỗ tai Mã Lệ Tô, cô cũng không có ra tiếng phản bác, giả vờ cười cười lấy lệ với Thẩm Quân: "Tôi sẽ chờ cô, nhất định phải tới nha." Cuối cùng, còn kèm theo một tiếng cười nghịch ngợm đáng yêu, dẫn tới một đám ngốc nam gần đó hô hấp không ổn định.

Phía trước là một đám nam nhân tựa như cái bánh bao, Thẩm Quân cười lạnh, cùng với bọn người đường ai nấy đi, chuyển hướng đi về văn phòng riêng của mình. Phía trên văn phòng còn một cái biển ghi là "Tiền Sĩ Thẩm" màu đen lớn.

Thẩm Quân đem ngón tay ấn vào cái màn hình cảm ứng ngay cửa, xác định dấu vân tay xong, cửa màu trắng mở ra, sau khi cô đi vào thì nó tự động đóng lại.

Bên trong căn phòng đều là một không gian trắng xóa, bàn màu trắng, tủ màu trắng, chỉ có được vật là có màu sắc, còn lại tất cả đều yên lặng thanh tĩnh. Thẩm Quân đi về phía sofa, ngồi xuống, cả người đều là một mảnh thâm trầm, toàn thân bộ dạng lười biếng.

"Ừm... Vờ kịch này thật sự mệt quá đi..."

Cô đuổi người, bẻ bẻ ngón tay, thoải mái rên rỉ vài tiếng, đi về phía phòng ngủ. Bên trong chỉ có duy nhất một cái giường, một cái tủ quần áo, một cái bàn làm việc, một cái ghế tựa, còn có một cái phòng vệ sinh.

Thẩm Quân đi vào trong phòng vệ sinh, đi vào rửa tay, nhìn chính mình trong gương, ngón tay vuốt ve cằm, cẩn thận quan sát chính mình.

Mắt kiếng trước mặt quá dày, đôi mắt to tròn bên trong đều không nhìn rõ ràng, lông mày tuyết diệu cũng bị che đầy. "Đúng là xấu xí khô khan."

Làm mấy cái biểu tình đáng yêu bán manh, sau đó lại khôi phục bộ dạng mặt đen. Thẩm Quân nhìn chăm chăm chính mình, lại lẩm bà lẩm bẩm.

"Không thèm chấp, một đám ngốc nghếch."

"Nam chủ à, anh cũng mau xuất hiện đi."

##

Liên Bang cùng với Đế Quốc - Biên Giới Giao Nhau.

Quân đội Đế Quốc Căn Cứ.

Bên ngoài túp lều cao ngất màu xám nhìn bề ngoài vô cùng lạnh lùng trầm ngâm. Giống như dũng sĩ cường tráng ngẩng đầu ưỡn ngực, không sợ trời không sợ đất, đứng sừng sững giữa trời. Đây là cảnh giới nghiêm ngặt nhất toàn quốc gia, quân đội tinh nhuệ nhất đóng đồn ở đây, nhằm bảo vệ tăng cường an ninh quốc gia.

Qua đi mấy năm, vì phòng hoạn có chuyện khẩn cấp xảy ra, các chiến sĩ Đế Quốc quanh năm đều đóng quân tại đây, không dễ dàng rời khỏi. Hiện nay, Trùng Tộc bị tiêu diệt, nhưng mà vùng Đông Sơn này cũng không dễ dàng mà lơ là cảnh giác. Quốc gia vẫn lưu lại đây một bộ phận quân đội cao cấp, thường xuyên tra xét an ninh, còn những thành phần khác thì lần lượt rút lui.

Sân bay quân sự, mấy chục chiến trực thẳng đều dừng lại. Một đợt quân mặc quân trang từ bên trong bước ra bên ngoài sân. Phía trước mấy bay trực thăng, một thân hình cao lớn đỉnh đầu, nam nhân tuổi chừng ba mươi, bước từng bước kiên định nện bước về phía phi cơ, quân mũ, hạ đao thâm thúy, ngũ quan tuấn mỹ, mày kiếm sắc bén, một đôi mắt sâu không hề lường được, làm người đối diện không hề lường được hắn đang nghĩ gì, cũng không dám tùy tiện mà khinh nhường, mỗi móng hơi nhấp, sắc mặt nghiêm túc, không giận như uy nghiêm. Trên người mặc quân trang chỉnh tề, màu xanh huân chương treo trước ngực, trên huân chương là cánh lá kim sắc, cùng một viên kim sắc tìn huy.

Lúc này, một nhân ảnh chạy đến trước mặt, tiến tới chào nam tử kia theo hình thức quân đội, sau đó lấy ra một văn kiện đưa cho hắn: "Thiếu tướng, yêu cầu ngày sai hạ nhân điều tra rõ lần trước, đây là báo cáo."

Nam tử hơi gật đầu, sau đó ngẩng lên, lộ ra một góc cạnh khuôn mặt: "Làm phiền rồi." Sau đó cầm văn kiện xoay người lên phi cơ.

Hắn lên phi cơ, bên trong lúc này đã có hai người ngồi sẵn. Trong đó, có một người nhìn thấy nam tử kia tiến vào, lập tức tiến vào hành quân: "Trưởng quan, hết thấy đã chuẩn bị ổn thỏa, tùy thời điểm có thể xuất phát."

"Được."

Nam tử ngồi trên một cái ghế cao, thân hình cao lớn đem toàn bộ sofa chiếm cứ. Đường cong rõ ràng, sống lưng lại ngồi thẳng, nhìn bề ngoài rất uy nghiêm, uy cũ. Hắn mở ra cái tập văn kiện kia, bên trong là mấy tập hồ sơ được điều tra rõ ràng.

Lọt vào trong tầm mắt hắn là một cô gái có diện mạo thanh thuần, là một mỹ nữ, bề ngoài nhu hòa suy nhược, mái tóc mỏng tình xỏa, khuôn mặt nhỏ tiều đáng yêu, chọc người khác rủ lòng thương yêu vô cùng. Mái tóc nâu xoắn nhẹ trên vai, làm cả người thêm phần y níu vô cùng.

Bạch Liên Họa: 24 tuổi

Con gái một của Bạch Gia. Là một hòn ngọc quý trên tay, cảm kỷ thi họa tinh thông mọi thứ. Tài nghệ song toàn. Chọc người yêu thích.

Thích làm việc thiện, bằng hữu bạn bè bốn phương.

Đối đãi xử nhân đãi nhân ôn hòa có lễ.

Bình dị gần gũi.

Từ nhỏ đã cùng Đại Gia, Đái Luật Mậu đính hạ hôn ước.

Bạn thân nữ: Lữ Xá Tiêu - Thẩm Quân

Bạn thân nam: Chiêu Nhật Thiên - Diệp Lang Thần - Giải Bàn Hạ

Phần sau của văn kiện chính là một bộ hồ sơ khác, cuối cùng, nam nhân kia dừng lại ở bộ hồ sơ của Thẩm Quân. phía trên là ảnh chụp của một nữ nhân mang một cặp mắt kiếng dày, tóc đen dài, che hết khuôn mặt.

Bất quá, trên phần hồ sơ có một phần ảnh chụp lớn, còn vài tấm ảnh nhỏ kèm theo, ghi là 【 Ảnh Chụp Thẩm Quân Sinh Hoạt Cá Nhân 】.

Nam nhân kia đem ảnh chụp lật qua lật lại, ánh mắt co rúm, sau đó đẩy lại phần văn kiện kia, nhắm mắt dưỡng thần, trong mắt đều hiện lên vẻ gọi cảm của cô gái mặc một bộ đồ ngủ mỏng, mát lạnh, đáng người mê hoặc ần ần hiện hiện bên dưới bộ đồ.

Ngày hôm sau, Thẩm Quân rời giường, không giống ngày thường cô đều trực tiếp ra khỏi cửa, mà hôm nay, cô nghiêm túc sửa sang lại bản thân một phen, làm chính mình trở nên sáng sủa, sạch sẽ lưu loát, khí chất cả người đều thay đổi hoàn toàn, cảm thấy bản thân ổn định rồi mới rời khỏi nhà.

Tuy rằng, ở trong viện nghiên cứu những người khác đều cảm thấy Thẩm Quân chính là một lão bà âm trầm nghiêm túc, lại khô khan, trừ bỏ một đôi gầy da cũ kỹ thì không có gì đổi mới, khác thường. Cả ngày, Thẩm Quân đều tập trung tinh thần cao độ mà làm việc, công tác hiệu suất làm việc cũng cực kỳ cao. Kết quả sau năm giờ chiều, cô đã hoàn thành tất cả nhiệm vụ cấp trên giao.

Nhân rồi cả người, Thẩm Quân quyết định đi đến phòng làm việc của Mã Lệ Tô một chuyến. Sau khi vào bên trong, Thẩm Quân bị Mã Lệ Tô khoe khoang một hồi. Sau đó, lựa thời cơ thích hợp, Thẩm Quân nói một câu với Mã Lệ Tô: "À đúng rồi, Mã tiến sĩ, tôi đã nghiên cứu một loại virus miễn dịch với tác dụng phụ của thuốc tránh thai. Người có muốn đọc sơ qua tài liệu nghiên cứu không? Hay muốn thử dùng không? Tôi đưa cô một lọ dùng thử." Mã Lệ Tô bên này dừng chân một lúc, sau đó hồi phục về vui vẻ hớn hớn như thường.

Lúc này, tiếng bước chân lộc cộc vang lên, quanh quẩn bên không khí yên tĩnh trong viện nghiên cứu, một thanh niên thần khí lạnh lùng bước đến. Người đang đi tới ngược hướng ánh sáng, đập vào đôi mắt Thẩm Quân có phần hơi lóa. Rốt cuộc cô cũng chờ được người đến rồi.

"Xin chào, đây là Tiến Sĩ Thẩm Quân sao?"

"Đúng vậy, xin chào, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Tôi là Đái Luật Mậu."

"Là ngài sao, nghe danh đã lâu, xin chào Thiếu Tướng Đái. Hân hạnh gặp mặt."

Tác giả nói:

Nhớ kỹ tên này: Đái Luật Mậu

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Dầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 122: Chậm rãi tới gần

Một chiếc xe màu đen bóng loáng đi xuyên qua từng con đường, cảnh đẹp bên ngoài cũng bị bỏ lại phía sau. Bên trong xe, một nam một nữ an tĩnh ngồi, nam nhân thì chăm chú lái xe, nữ nhân thì một mực không hề nhúc nhích, vẫn duy trì hình tượng an tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng gió động lại bên tai.

Nhà hàng L'amour của Đế Đô là một nơi xa hoa danh tiếng, tiếng Trung Quốc có nghĩa là Yêu Thương. Nơi này hầu như đều dành cho vợ chồng hoặc là tình nhân tới thưởng thức.

Người phục vụ đi đến bên cạnh chiếc xe, một nam nhân bước xuống, toàn thân đều là quần trang màu xanh, vẻ ngoài anh tuấn ngạnh lạnh, biểu tình tức mực, quanh thân thể đều toát lên vẻ lạnh lùng không thôi. Bên cạnh là một cô gái mặc áo blouse trắng, giống như Sadako, có hơi thở tối tăm, cảm giác thập phần không khỏe. Hình như hai người hình tượng không thích hợp để cùng nhau ăn cơm Tây.

Chính là như vậy, hai người bề ngoài không có gì là xứng đôi, xuất hiện trước cửa nhà hàng L'amour. Bên trong L'amour lúc này vang lên một bản hòa ca nhẹ nhàng, Thẩm Quân tâm tình cũng lung lay không ít. Quanh quẩn nơi đây đều có người ánh mắt tò mò nhìn chăm chăm cô, ý tứ là nói cô bề ngoài không có gì nổi bật tại sao có thể đi cùng với một vị quan quân cao lớn soái khí như vậy.

Tuy là cô cũng chưa biết suy cho cùng vì sao Đái Luật Mậu tìm đến mình, nhưng mà hư vinh nho nhỏ trong lòng vẫn bành trướng mỗi một lớn, biểu tình cũng trở nên nhu hòa hơn rất nhiều.

Đi vào bên trong, hai người không hẹn mà cùng đặt một loại cà phê, nhưng bên ngoài hoàn toàn không có điểm gì ái muội, làm cho người phục vụ cảm thấy ái muội không thôi.

Mặt trời xuyên qua lăng kính, chiếu vào trên người Đái Luật Mậu, ngũ quan nghiên rơi xuống một bóng ma, Thẩm Quân thật sự thưởng thức người trước mặt, tư thế của hân oai hùng vô cùng. Vẻ ngoài tốt như vậy, nếu như hân là một bài hoa xinh đẹp thì cô ở đây khác nào một bài cút trâu đầu? Thật sự không đứng chút nào.

Cà phê được đặt xuống bàn, sau cùng Đái Luật Mậu cũng mở miệng: "Thẩm tiểu thư không muốn ăn gì sao?"

Thẩm Quân nhếch môi: "Tôi không thích ăn cơm Tây lắm, đồ ăn quá ít, ăn lại không no. nhưng mà tôi không ngờ Trường Quan sẽ dẫn tôi đến đây, xem ra là rất hay cùng với Liên Họa tới đây rồi. Liên Họa thích nhất ăn thịt bò cùng với Burgundy nướng óc đồng, cũng thích uống rượu vang đỏ nữa."

Đái Luật Mậu trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc không thôi, đối với Thẩm Quân hân không biết nhiều lắm, về những điều cô yêu thích hay hứng thú cũng không biết, trừ bỏ cô là con gái của Thẩm Thị, bên ngoài tương đối nổi danh, mặt khác thể nào đường như đã bị những người khác ăn gấu hết rồi, thuộc hạ của hân có tra xét thể nào cũng không tới tay. Nhưng thời điểm này, hân chính là lựa chọn Thẩm Quân là đối tượng đầu tiên xuống tay, người đầu tiên để hân dẫn dụ, sau đó một lưới bắt hết cả bầy.

"Cô muốn ăn gì?" Thân là quân nhân, Đái Luật Mậu ít khi quanh co lòng vòng, nếu không phải kiếp trước được một bài học lớn, hân vẫn sẽ điên cuồng mà làm việc không màng hậu quả, tình yêu nam nữ đối với nam nhân là điều đáng sợ nhất, nhưng hân sẽ không lại như vậy mà đắm vào bên trong điều đáng sợ đó.

Nam nhân kia âm thanh trầm trầm thuần hậu, thâm thúy trong mắt có chút một mặt nhu tình, Thẩm Quân cười cười, cô đương nhiên biết cái gọi là nhu tình này, là giả, nhưng trong lòng rất hân hạnh cùng với vị Thiếu Tướng này diễn kịch: "Tôi muốn đến một nơi, anh có thể đi cùng sao?"

"Có thể."

"Được, vậy chúng ta cùng đi, hèm Thanh Bình." Thẩm Quân nói, không cho hân cơ hội đổi ý đã bắt đầu đứng dậy.

Nghe được ba chữ hèm Thanh Bình này, Đái Luật Mậu thật sự có sự kinh ngạc, bởi vì hèm Thanh Bình ở Đố Đô là một nơi già cũ, nơi đó khác xa với trung tâm Đố Đô, là một nơi thuộc về những lão nhân không muốn rời đi mà vẫn quyết ở lại, khởi đầu, chính phục ra sức thuyết phục bọn họ rời khỏi, nhưng không ai đồng ý, dần dà, hèm Thanh Bình cũng dần bị chính phủ buông lỏng, từ đó mà nhắc tới cái tên hèm Thanh Bình này, thì người ta thường đi đôi với hai chữ cũ kỹ.

Xung quanh hèm Thanh Bình đều dựng lên một hình ảnh cổ cũ, những người thuộc quý tộc của Đố Quốc, những người cao cao tại thượng, thân phận áp đảo người khác, thiên kim hay đại công tử, đương nhiên sẽ không xuất hiện ở nơi này, bởi vì đối với bọn họ nơi này là một xóm nghèo khó, đồ ăn vật xung quanh đều không có vệ sinh, càng đừng nói tới việc muốn bọn họ chen vào trong đám đông để mua đồ ăn.

Đái Luật Mậu là quân nhân, hèm Thanh Bình cũng do hắn phụ trách giám hộ, cho nên cũng đã đi qua vài lần, ấn tượng chỉ dừng lại ở mức bí mật khó giữ, nhiều người đến đó đều vội vàng đến, cũng không hề luyến tiếc mà rời đi, đừng nói đến đồ vật bán ở đó, một món đồ ăn nhỏ hắn cũng chưa từng nếm qua. Rốt cuộc, Đái đại gia cũng chỉ là một người giàu có, thuộc danh gia vọng tộc hào môn mà thôi.

"Thiếu tướng đại nhân, mau lên đây đi."

Thẩm Quân ngồi ở bên trong xe, hướng về phía Đái Luật Mậu lên tiếng.

"Cô muốn lái?" Đái Luật Mậu có chút do dự, mày cũng nhíu lại. Thân là nam nhân, tại sao lại để nữ từ lái xe vì mình? Cho nên để Thẩm Quân lái xe, ngồi một bên ăn bát vàng hắn không hề tác thành.

Thẩm Quân liếc mắt, nhìn vị thiếu tướng kia do dự, cả người đều tỏa ra hơi thở không đồng ý, đành khiêm tốn giải thích: "Nhanh lên, hèm Thái Bình ở gần đây, tôi quen đường sẽ dễ đi hơn. Nhanh lên, nếu đi trễ cửa hàng tôi hay ăn cũng sẽ đóng cửa. Anh là nam tử đại trượng phu, ngại ngần cái gì."

Cuối cùng, cũng là hắn không thể từ chối, đành thuận theo, sống lại một đời, hắn muốn làm nhất là báo thù, còn Thẩm Quân, là con cò mà hắn không thể thiếu.

Dọc theo đường đi, Thẩm Quân đều lái xe hết sức nghiêm túc. Đái Luật Mậu lúc đầu không thích ứng, đến cuối cùng cảm thấy không sao cả, thẳng đến khi xe dừng hẳn, phía trước là một cửa hàng bán trang phục.

"Xuống."

Thẩm Quân dừng xe, cũng không giải thích tại sao dẫn hắn tới cửa hàng bán quần áo.

Thẩm Quân giống như ngựa quen đường cũ, đi thẳng vào bên trong, Thẩm Quân chọn hai bộ quần áo đơn giản, đưa một bộ cho Đái đại gia, chỉ vào phòng thay đồ: "Thay đồ đi."

"Lý do?"

Đái Luật Mậu phiền hà, cầm quần áo trên tay nhíu mày, chất lượng quá bình thường, bên tay áo lại có vài sợi chỉ rơi ra nhìn không hề tươm tất.

Thẩm Quân tròn mắt: "Trưởng quan, anh không phải là muốn mặc cả một thân quân trang đi ăn chứ? Nhanh lên, tôi dẫn anh đi ăn đồ ngon."

Cuối cùng, câu nói kia làm cho hắn cảm giác bản thân là một đứa nhỏ đang được người lớn dụ dỗ.

Cô nói xong cũng đi vào phòng thay đồ, cô xong rồi, hắn còn chưa ra tới. Thẩm Quân nhìn bộ dạng của mình một chút, sau đó tháo cặp mắt kiếng xuống, lộ ra đôi mắt to tròn, cột hết tóc lên cao, từ một cô gái bề ngoài âm trầm trở nên đầy thanh xuân sức sống. Vài người trong cửa hàng quần áo nhìn Thẩm Quân đến mê mẩn, có người còn lười biếng mở miệng: "Tiểu Thẩm, em cần gì đeo cái kính mắt to bự như vậy, rõ ràng là một tiểu cô nương xinh đẹp, lại biến mình thành một bà cô già lỗi thời."

Thẩm Quân cười cười, cũng không trả lời.

Cô gái bên kia lại lên tiếng: "Tiểu Thẩm, vị quân nhân kia là bạn trai em sao? Thật đẹp trai nha. Hôm nay ta giảm giá cho con, chỉ lấy 80% giá gốc."

"Lời này đúng là hợp ý con. Cảm ơn Lý tỷ." Thẩm Quân không hề chối cãi, lời này là cô muốn cho Đái Luật Mậu nghe được.

Sau khi cô nói xong, Đái đại gia cũng ung dung bước ra từ phòng thay đồ, hắn không hề thoải mái xoa xoa vai, nhíu mày nhìn bản thân trong gương, hắn không phải mặc sơ mi tay dài thì mặc quần trang, loại quần áo thoải mái ầu trĩ này là lần đầu tiên, kiếp trước cũng chưa từng thử qua.

"Ài u, giống như một cậu thanh niên vậy. Rất có cảm giác vườn trường."

Lý tỷ cầm cây quạt, nói với Đái Luật Mậu, hai mắt cũng tỏa sáng.

Đái Luật Mậu nghe vậy thì quay đầu lại nhìn, phát hiện Thẩm Quân đang định trả tiền, bước hai bước lớn đã tới bên cạnh cô, chưa kịp hành động đã bị Thẩm Quân cướp lời: "Được rồi, anh cũng đừng nói bản thân là đàn ông không để phụ nữ trả tiền, hay mấy câu đại loại như vậy nữa. Đợi lát nữa tới hèm Thanh Bình, còn nhiều chỗ để anh trả tiền lắm. Với lại Lý tỷ cũng giảm giá, chỉ lấy 80% giá gốc."

Lý tỷ kể bên cũng phụ họa: "Đúng vậy, đúng vậy, về sau đi theo Tiểu Thẩm thường xuyên tới đây đi, tôi đều chỉ lấy giá gốc cho hai người."

Đái Luật Mậu lịch sự gật đầu tỏ vẻ biết ơn, sau đó quay đầu nhìn Thẩm Quân: "Đi thôi."

Thẩm Quân: "Em đi trước, Lý tỷ hẹn gặp lại."

"Đi thông thả nga."

Đái đại gia sau khi rời khỏi cũng cảm thấy bản thân không hiểu tại sao lại thoải mái vô cùng, đều chiều theo ý Thẩm Quân. cô nói cái gì thì là vậy, hắn cũng không thay đổi, không từ chối, phản ứng nhỏ cũng không có. Hắn nhìn Thẩm Quân, cảm thấy thật sự khó hiểu. Suy nghĩ sâu xa một chút, Đái Luật Mậu phát hiện, hắn nhìn Thẩm Quân đằng trước, cả khuôn mặt như in sâu vào trong lòng, sâu đến nỗi nhìn cô thoải mái trẻ trung như vậy, quả thật so với người ăn mặc già nua không thích hợp chút nào. Đường như hai người khác nhau hoàn toàn.

Ngược lại, trên quần áo hắn đang mặc lại có một bộ mặt cười lớn, còn là áo màu xanh, giống như một đứa ngốc. Cô gái phía trước lại mảnh mai vô cùng, giống như không rành thế sự, cũng không màng sự đời, trước đây đều cảm thấy cô nặng nề không thú vị, dính vào liền gặp phiền toái, nhưng bây giờ, chỉ sau mấy canh giờ ngắn ngủi, tất cả đều đã thay đổi.

Thẩm Quân là bạn thân của Bạch Liên Họa. Bạn thân nhất của cô ta.

Tương tự đến điều này, ánh mắt của hắn trở nên lạnh lẽo, lãnh khốc, sắc bén vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Bi thảm hương thể

Tiếng ồn ào trong hẻm Thanh Bình vang lên bên tai, mỗi ngày, nơi đây đều đón tiếp lượng khách vô cùng lớn. Cũng sẽ tiễn một loạt hành khách đi. Kê đến người đi, náo nhiệt vô cùng. Nhưng mà hẻm Thanh Bình vẫn như cũ, đứng vững vững hiên ngang, tuy là cũ kỹ, nhưng đối với một số người có sức hút vô cùng.

Quán A Thanh là một trong những quán ăn vặt nổi tiếng trong hẻm Thanh Bình. bên ngoài là tiếng người nói chuyện rôm rả, bên trong lại là mùi đồ ăn hỗn hợp, khi thì không khí có phần bức người, có lúc lại hửi thấy mùi hôi khó nghe. Nhưng bù lại, bầu không khí ở đây hấp dẫn vô cùng.

Xe của hai người ngừng ở bên ngoài hẻm Thanh Bình, cách đó có một bãi đậu xe, nhưng mà cô cùng Đái Luật Mậu muốn đi bộ vào bên trong. Tới đây rồi, tâm tình Thẩm Quân thật sự sung sướng, tự do bay nhảy, cô xuyên vào trong thế giới này, thoát một cái đã năm năm. Trừ bỏ những ngày điên cuồng mà nghiên cứu thuốc tránh thai, lại nghiên cứu áo mưa, còn tốn thời gian chăm sóc sức khỏe cho vài vị thiên kim tiểu thư. Nơi này là nơi, khiến cô thả lỏng tâm tình nhất, thoải mái để chịu nhất.

Ở chỗ này, Thẩm Quân, chính là Thẩm Quân.

Đái Luật Mậu mặt mày vô cảm đi theo phía sau cô, sau đó hai người họ quẹo vào một hẻm nhỏ, chừng năm phút sau hai người đi vào một cái ngõ cụt, ở đây có một quán ăn tên chỉ một chữ "Cá".

Thẩm Quân sau khi tới đây, chỉ về phía cửa, nói: "Chính là chỗ này, anh có ngửi thấy không, mùi cá nướng đó."

Từ bên trong cánh cửa, phát ra vài hương vị cá nướng thơm ngon, Thẩm Quân ngẩng cổ hít một hơi: "Ồ đây không chỉ có mùi cá không thôi, còn có bắp xào, thịt kho...Nhiều món ngon lắm. Mau vào đi, nếu không thì đồ ăn không còn đâu. Cuối tuần ở đây đông khách lắm."

Hai con mắt trong trời ánh lên tia vui vẻ, yêu thích không ngừng.

Đái Luật Mậu cũng ngửi thấy được mùi thơm, không nhìn được giắt giắt yết hầu. Cửa hàng này cửa chính có phần thấp hơn so với chiều cao của hẻm, phải khom lưng mới vào trong được, bên ngoài thì trống trải nhưng vô trong thì có rất nhiều bàn ghế, mà đa số đều có người ngồi, kín hết cả gian phòng, đa số đều tầng lớp bình dân.

Thẩm Quân quen thuộc đường đi, đi tới một cửa sổ sát góc, ngồi xuống, còn nhìn về phía Đái Luật Mậu có chút đắc ý: "Đây là ngôi nhà thứ hai của tôi, còn đây là chỗ tôi thường ngồi."

Đái Luật Mậu sống lưng ngay thẳng, sắc mặt tự nhiên, môi mông hơi nhấp, hai tay quy củ đặt ở đầu gối. Chờ Thẩm Quân hành động, hẻm xem xem cô gái trước mặt còn có thể bày ra trò gì.

"Lão Lý, con muốn gọi đồ ăn." Thẩm Quân nhìn một vị đại thúc đeo tạp dề màu trắng gần đó, lên tiếng nói.

"À, Tiểu Thẩm lại tới sao, tới ngay tới ngay." Lão Lý cười cười, sau đó nhanh chân chạy lại, đem bàn Thẩm Quân ngồi lau sạch một lần.

"Vẫn như cũ sao?"

Thẩm Quân gật đầu, lại nói thêm một câu: "Cá nướng hôm nay, đừng làm cay quá. Một bình lớn Vương Lão Cát. Cảm ơn"

Lão Lý lúc này mới chú ý tới Đái Luật Mậu kể bên, về mặt hiếu kỳ: "Tiểu Thẩm, dẫn bạn trai tới đây sao, bộ dạng rất soái khí nha, đúng là xứng đôi với Tiểu Thẩm của chúng ta."

"Ai nha, lão Lý nhanh lên, con đói rồi." Thẩm Quân nhanh chóng ngắt lời, trộm liếc mắt nhìn hẻm một cái, thấy hẻm không có lộ vẻ gì không kiên nhẫn, trong lòng thầm yên tâm không ít.

Nếu bị hết người này tới người kia nói hẻm là bạn trai cô, cô sợ tên này sẽ nổi giận nha.

Đái Luật Mậu là quân nhân, nhưng mà là quân nhân đã trọng sinh. Cô tới thế giới này, chờ hẻm năm năm. Sau đó, mục đích chính là giúp hẻm báo thù. Hệ Thống không hề báo cho cô biết ai mới là mục tiêu, cho nên cô thử người này, lại đoán mò người kia, làm tới làm lui, ở đây cũng tốn hết năm năm rồi. Cuối cùng, hẻm cũng xuất hiện.

Đái Luật Mậu thân là thiếu tướng, thân cư, địa vị lại cao, có quyền, có thế, vũ lực cũng hơn người. Hoàn toàn không giống như người mang nặng mục đích báo thù. Nhưng, sự tình đúng là vậy. Người cao lớn cường tráng kia, chính là bị vị hôn thê của hẻm, cùng với tình nhân của cô ta, giết chết.

Vị hôn thê của hẻm chính là con gái của một gia tộc nổi danh trong Đế Quốc, Bạch Gia.

Bạch Liên Họa là một hòn ngọc, được nâng niu trên tay. Người cũng như tên, ôn nhu khả ái, hiểu chuyện lại ngoan ngoãn. Còn Thẩm Quân, chính là bạn thân nhất của cô ta.

Cô ta là người của một gia tộc lớn, đương nhiên lấy lợi ích là mục tiêu sống. Bạch Liên Họa với Thẩm Quân cũng chỉ là tỷ muội thâm tình trên danh nghĩa mà thôi. Cô ta thân là một mỹ nữ, mọi tác phong bình thường sẽ bị hàng đồng người có tình học theo, nhưng mà, cô ta lại có một thú tính tình ái vô cùng khác người. Luôn luôn khao khát, khát khao được làm tình.

Mà vị hôn phu của cô ta Đái Luật Mậu hàng năm đều đóng quân ở biên cương, nước xa lam sao cứu được lửa gần, dần dần, Bạch Liên Hoạt vì quá khát tình, cùng với người khác xảy ra quan hệ.

Hiện nay, là nữ nhân của Đế Quân xuất đạo sẽ được khoan dung, nhưng Bạch Liên Họa là người đã có hôn ước. Chính là đối tượng không được khoan dung. Cô ta ngay từ đầu đương nhiên hối hận, cũng có cự tuyệt, nhưng tình nhân kia tên Diệp Lang Thần cũng chẳng phải người bình thường. Là người thừa kế của tập đoàn Hoa Thuận. Đúng kiểu một tổng tài vô cùng bá đạo, trên giường công phu đương nhiên không tầm thường. Bởi vì vậy, hai người họ quyết luyện không ngừng.

Làm một lần sẽ có lần thứ hai, cũng sẽ có lần thứ ba. Bạch Liên Họa ban đầu thỏa mãn được Diệp Lang Thần. Nhưng sau đó, tiểu vương tử của Đế Quốc, Chiêu Nhật Thiên xuất hiện. Lại thêm một chàng trai ôn nhu như ngọc Giải Bàn Hạ. Bản tính sa đọa trong dục vọng của cô ta dần dần phát tán, biết không thể, nhưng vẫn làm.

Nữ nhân của Đế Quốc không thể có nhiều chồng, nhưng Bạch Liên Họa lựa chọn một trong ba người, hay bỏ hết ba người họ, cô ta thật sự không làm được.

Cho nên thời điểm Đái Luật Mậu trở về, chính là cô ta cùng hẻm ngã bài, hơn nữa còn hy vọng có thể ở cùng một lúc, hoan ái với cả bốn người đàn ông. Hy vọng hẻm có thể cùng ba người còn lại hòa bình chung đụng.

Lý tưởng có, nhưng sự thật lại không thể thực hiện.

Đái Luật Mậu thẳng thắn cự tuyệt, còn muốn giải trừ hôn ước với cô ta. Điều này làm cho Bạch Liên Họa sợ hãi bất an. Con gái của gia tộc bị giải trừ hôn ước, chắc chắn ảnh hưởng tới thanh danh của cả gia tộc. Bạch Liên Họa cầu xin Đái Luật Mậu vài lần, đều không lay chuyển được hẻm. Cho nên cô ta đành bày ra kế hoạch khác.

Chỉ cần hẻm ta chết, cô liền có thể giấu mãi bí mật này, gia tộc của cô cũng không thấy hồ thẹn. Với sự trợ giúp của Chiêu Nhật Thiên và Giải Bàn Hạ. Bọn họ độc hại Đái Luật Mậu.

Vì thế mà đường đường là đàn ông, Đái Luật Mậu, chết không nhắm mắt.

Đối diện với nam nhân trước mặt, Thẩm Quân nhìn không được mà đau lòng, sau khi hẻm trọng sinh, báo thù không thành, ngược lại còn bị Bạch Liên Họa và hảo tỷ muội của cô ta Lữ Xá Tiêu hãm hại ngược lại. Cuối cùng chết trên bàn ăn trong một buổi tiệc hoan ái điên cuồng. Đái Luật Mậu sau khi chết đi, trên mặt báo giải trí đều đăng tin của hẻm, với đầu đề <Đái Gia Thiếu Tướng, Hăng Đêm Hoan Ái Cầu Hoan, Vì Hao Lực Mà Từ Vong Trên Bàn Tiệc>

"Thật là một câu chuyện buồn..." Đúng là mỹ nữ dân hương, anh hùng tử trận.

Đái Luật Mậu không biết tại sao Thẩm Quân nói câu kia, cũng không hiểu được ý nghĩa, nên lên tiếng hỏi lại: "Sao vậy?"

Thẩm Quân lắc đầu: "Không có gì. Tôi gọi nhiều cá quá, hai chúng ta ăn không hết."

Nói xong lại nhìn đồng cá trên bàn, Đái Luật Mậu cảm thấy hơi xấu hổ, đồ ăn bên dưới hơi nhiều dầu mỡ, một đồng cá này ba người ăn vẫn dư.

Chờ tới khi hai người rời khỏi hẻm Thanh Bình, màn đêm đã buông xuống. Trên trời cũng đầy ụ sao, gió nhẹ phát phơ hai bên đường, trừ bỏ cá một người đều đầy mùi cá, thì đây là khoảng thời gian hẳn cảm thấy nhẹ nhàng thư thả nhất một năm qua. Vừa đi vừa nói chuyện, gió thổi nhẹ nhẹ, khoảng cách giữa hai người dường như được kéo lại một ít.

Sau cùng cũng đi đến bãi đậu xe lúc trước, Thẩm Quân bỗng nhiên kéo hẳn trốn vào một góc, nhìn nhìn ra ngoài, một đôi nam nữ biến khỏi tầm mắt họ, sau đó, hai người mới quay lại đường cũ.

Đái Luật Mậu giống như vô tình nhìn về phương hướng kia, hỏi: "Trốn à?"

"À, người quen, gặp được thì không thích hợp lắm." Thẩm Quân không nói với hắn là thấy ai.

"Không cùng người khác tới hẻm Thanh Bình sao?"

"Đúng vậy, hôm nay là lần đầu tiên tôi dẫn người khác tới đây đó. Vốn nghĩ anh sẽ cự tuyệt nhưng mà ai dè anh đồng ý. Có người ăn cùng, thật sự rất vui. Cảm ơn anh."

Thẩm Quân cười, hai mắt sáng lấp lánh, còn sáng hơn cả ngôi sao trên trời. Thực sự rất mê người.

Đái Luật Mậu trầm ngâm. Ánh mắt khẽ động.

Kỳ thực hẳn không phải không nhìn thấy hai người kia, chính là vị hôn thê của hắn, Bạch Liên Họa.

Cùng với tình nhân của cô ta.

Quay về là Đái Luật Mậu chủ động lái xe. Thẩm Quân cũng không tranh với hắn, ngồi ở ghế phụ. Toàn bộ khoang xe ngập trong mùi vị của cá nướng, cô nhìn không được phì cười, lúc này, Đái Luật Mậu nhăn mày.

Hắn có một chứng cuồng bách ám ảnh sạch sẽ.

"Thẩm tiểu thư ngày mai có kế hoạch gì không?"

Hắn bỗng nhiên há mồm, ngữ khí trầm ổn tự nhiên.

"Ngày mai sao, tôi muốn đi Tạo Ái Sở."

Vô cùng nhẹ nhàng tự nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khi Tràn Đầy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Tạo ái sở phong ba

Đái Luật Mậu "ăn" một tiếng, nghe đến cái tên kia là Tạo Ái Sở kia, cảm giác trong lòng hơi kì dị.

"Là một nơi thương nghiệp tương đối bí mật. Không thể nói nhiều quá." Thẩm Quân biết hẳn khẳng định hiểu lầm cô rồi. Nên mới giải thích đơn giản.

Tạo Ái Sở, tên như ý nghĩa, là một nơi kết tạo tình ý. Đây là nơi mà nhà nước Đế Quốc dùng để nâng đỡ tương lai nòi giống. Nam nữ ưu tú đều có thể tới đây để cung cấp tinh trùng và trứng. Tạo Ái Sở chính là nơi làm ra những việc đó.

Ngoài ra, nam nhân và nữ nhân cũng có thể tới Tạo Ái Sở để tự do lựa chọn đối tượng xem mắt thích hợp với mình. Tiến hành hành vi giao hợp, thuốc tránh thai hay loại thuốc hỗ trợ sinh con, là thứ mà Thẩm Quân đã nghiên cứu chế tạo ra ở viện nghiên cứu. Loại thuốc này được cung cấp cho những nam nữ tới đây dùng trong khoảng ba năm. Hiệu quả vô cùng tốt.

Cho nên, cô đến đây tuy không phải tìm đối tượng xem mắt, mà là vì viện nghiên cứu có thể phát minh mới cần phải thử nghiệm. Cần cung cấp thêm ý kiến của mọi người. Phát minh này bắt chước hành vi nam nữ giao hợp với nhau, thông qua tinh thần làm cho người ta càng thêm kích thích. Một trăm phần trăm có thể đem một nam một nữ, tăng lên tầng cao mới của khoái cảm.

Đương nhiên, không có tác dụng phụ. Nhưng loại thuốc này đối với nam nhân vẫn chưa đạt được hiệu quả nhất thì, chỉ có nữ nhân là đạt được hiệu quả tuyệt đối. Thẩm Quân tham dự vào việc phát minh ra thuốc kích thích sinh con, nên đương nhiên được mời tham dự buổi nghiên cứu này. Nếu không, với hình tượng của cô ngày thường, tuyệt đối không phải là khách hàng mà Tạo Ái Sở chào đón.

Viện nghiên cứu, mọi người, ngoại trừ Thẩm Quân, còn mời thêm Mã Lệ Tô, là một nữ nhân xinh đẹp, cùng với vài vị đồng nghiệp nam tính, còn đặc biệt mời vài bộ phận tình anh khác của viện nghiên cứu, và một vài người đặc biệt có đủ "tiêu chuẩn". Cuối cùng, họ sẽ tiến hành thử nghiệm tất cả mọi mặt, tránh cho tương lai đem ra thị trường, sẽ có người không thích hợp sử dụng mà phát bệnh.

Đái Luật Mậu nghe xong chỉ hơi gật đầu, sau đó an tĩnh lái xe, mắt nhìn thẳng phía trước. Nhưng trong lòng bị cái tên Tạo Ái Sở này chi phối, chắc chắn có ẩn tình khác.

Quả thật, Tạo Ái Sở có gửi thiệp mời, mời hẳn tham dự. Nhưng chỉ xuất phát từ lễ phép mà thôi. Cả Đế Quốc này ai mà không biết, Đái Thiếu Tướng không hề tham dự bất kì một loại tiệc nào bên ngoài công việc. Tạo Ái Sở là một nơi riêng tư cá nhân kỳ bí với người ngoài.

Cho nên, khi mà hắn xuất hiện ở Tạo Ái Sở, khiến mọi người kinh ngạc vô cùng, cũng vô tình làm dậy lên một làn sóng bí ẩn.

Thẩm Quân xuất phát từ sớm, sau khi đến đó cần phải bàn nghiên cứu thảo luận với mọi người vài vấn đề. Sau khi tới nơi, cô xuống xe, nhưng mà xung quanh vang lên tiếng rì rào âm ỹ, cô nhất thời giật mình, cứ nghĩ bản thân là mục tiêu của lời bàn tán này.

"Nhìn đi nhìn đi, có phải đó là Đái Thiếu Tướng không?"

"Đứng rồi đứng rồi, là Đái Thiếu Tướng."

"Nhưng không phải hẳn có hôn ước với tiểu thư Bạch Gia sao. Sao lại tới đây?"

"Có hôn ước cũng đâu có nghĩa không được tới đây, nhìn đi nhìn đi, đẹp trái quá..."

Âm thanh vang lên liên tục, có người nói nhỏ, có người lại vô tình mà lớn tiếng. Nhưng người kia lại trước sau sắc mặt vẫn lạnh lùng, bên ngoài lộ ra uy thế không giận mà nghiêm. Bên cạnh hắn cũng

có vài nữ nhân tò mò mà đến gần, còn nam nhân thì không dám, sợ bị đem ra so sánh.

Nói chung, hấn xuất hiện một chút, bầu không khí lúc này hoàn toàn kỳ dị.

Thẩm Quân đứng gần Mã Lị Tô. Nhìn Đái Luật Mậu, không nhận được phi cười.

Hắn quả nhiên xuất hiện.

Chẳng qua, cô chỉ là một nữ phụ trong câu chuyện này. Cô cũng không muốn nổi bật gì lắm đâu. Nhưng sau khi Thẩm Quân bật cười, những người xung quanh cô tự nhiên hoảng sợ, cố gắng yên lặng mà né xa Thẩm Quân. Rất nhỏ tiếng động này, lại bị Đái Luật Mậu phát hiện ra.

Ánh mắt sắc bén nhìn Thẩm Quân.

Nhưng mà có người hiểu sai, trong lòng Mã Lị Tô giống như có một con nai con chạy loạn, hai tay nắm chặt hồi hộp, cô thấp phần khổng chế trái tim đang rung động của mình, khổng chế tâm tình đang vui sướng như điên. Đái Luật Mậu nhìn cô, không sai, anh ấy nhìn cô, ở nơi này chỉ có một mình cô là nữ. Không nhìn cô thì nhìn ai nữa. Hay là, cô và hắn đã từng gặp qua nhau trước kia? Chỉ là cô không nhớ, còn hắn, vừa gặp đã yêu, sinh ra hảo ý với cô?

Mã Lị Tô nghĩ một hồi, nghĩ tới ảo tưởng hảo huyền, cô ta cứ nghĩ bản thân nắm chắc phần thắng lợi đối với Đái Luật Mậu, nhận định người nam nhân này đang mê muội cô, vì cô mà đến.

Vì sao mà cô tin tưởng chắc chắn như vậy, bởi vì viện nghiên cứu này chỉ có hai người là nữ mà thôi. Thẩm Quân ở trong mắt cô chả khác nào bà cô già, cô cũng không coi cô ta là nữ nhân cho lắm. Mã Lị Tô cho rằng bản thân cô ta đứng ở trung tâm, ngoài ra thì không ai sánh bằng cô ta nữa. Cứ nghĩ một ngày nào đó có thể một bước lên trời, bước vào hào môn, chim sẽ biến thành phượng hoàng.

Trừ bà Mã Lị Tô đang ảo tưởng, ai nấy đều đang tìm cho mình một đối tượng thích hợp. Tốp ba tốp năm đứng cùng nhau trò chuyện vui vẻ.

Tuy nơi này không sạch sẽ gì lắm. Nhưng đến tìm cho mình một nhân duyên thích hợp, sau đó tự nhau thoát mái tìm hiểu, cũng không tệ. Những người xung quanh Thẩm Quân dần dần tan đi hết, chỉ mình cô đứng đó hứng gió lạnh mà thôi.

Hôm nay, Thẩm Quân vẫn như cũ, đeo kính đen dày nặng, áo blouse trắng trên người, bên trong là áo sơ mi và quần tây, thậm chí còn mang một đôi giày da cũ kỹ. Bề ngoài đương nhiên không có gì sâu sắc, lại càng không lộ ra vẻ nữ tính gì hết, cho tới khi, có một người nam nhân tới gần cô.

Mã Lị Tô còn đứng nhìn Đái Luật Mậu tiến về phía mình, trên mặt không nhận được lộ lên vẻ thẹn thùng, sau đó, Đái Luật Mậu đi thẳng tới chỗ cô, càng đi càng gần. Trái tim không nhận được mà đập như sấm, áo blouse trắng cũng bị tùm đến nhăn nhoe.

Đái Luật Mậu trước mắt cô, càng nhìn càng mê người, một mùi vị nam nhân hoàn hảo, mỗi bước đi của hắn, làm lòng cô càng thêm lo lắng, chấn động nhân tâm. Mã Lị Tô cố gắng kìm hết can đảm, môi đỏ khẽ mở, tràn đầy tình yêu say đắm "Chào..."

Giây tiếp theo, cô ngây ngẩn cả người, nam nhân nào đó không chút lay động đi thẳng qua người cô, ánh mắt cũng không muốn bỏ thí cho mình, giống như rác rưởi ven đường, cũng chả thèm nhìn lại. Trong lòng, Mã Lị Tô tức giận không thôi, giống như bị tát một bát nước lạnh, cô không tin quay đầu nhìn về phía Đái Luật Mậu.

Đái Luật Mậu dừng lại ở bên người Thẩm Quân.

Không thể nào, không thể nào....

Mã Lị Tô nghe được giọng nói trầm thấp gọi cảm của hắn vang lên: "Cho nên, cái thương nghiệp cơ mật này, tôi cũng tham dự."

Còn cái lão bà Thẩm Quân kia trên mặt nhìn hắn vô cùng quen thuộc: "Vừa đúng lúc tôi thiếu một người thảo luận. Anh thế nào?"

"Vừa may tôi cũng không có."

Toàn bộ tâm tình Mã Lị Tô đều bị tiêu tan, cô thậm chí còn nghĩ mình đang nằm mơ, bằng không, làm sao có thể, xảy ra một màn vừa rồi.

Người kia đường đường là Thiếu Tướng của Đế Quốc, anh tuấn soái khí, trong quân sự có ảnh hưởng rất lớn, gia cảnh cũng ưu việt hơn người, ở Đế Quốc này có ai mà không muốn gả con gái cho hắn.

Còn người bên cạnh lại là một nghiên cứu sinh bình thường ở viện, vừa già nua, vừa chán ngắt, một lão bà lười nhác, làm sao có người theo đuổi cho được?

Vì cái gì? Hai người họ lại quen biết? Còn giống như rất quen thuộc, rất thân thiết.

Không khoa học một chút nào.

Ý tưởng này không ngừng đốt cháy cả người Mã Lị Tô. Những người xung quanh nhìn thấy bọn họ đứng chung cũng không thấy thích hợp lắm.

Chẳng lẽ vị thiếu tướng cao cao tại thượng kia thích thể loại này?

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Trần Dầy* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 125: Bắt chước tính giao

Phàm là những người nhìn thấy một mảnh này đều hết sức tò mò, lại không biết Thẩm Quân thân thể như thế nào, có thể lý giải trường hợp này chắc chắn liên quan tới gia thế của Thẩm Quân. Nhưng đa số những người ở viện nghiên cứu đều không có hảo cảm với Thẩm Quân cho lắm, nên cũng không muốn tiếp cận cô ta lắm. Đối với vài nam nhân ưu tú được mời tới bữa tiệc này, thì nữ nhân ở viện nghiên cứu chả khác nào cây khô héo mùa thu, trụi hết lá, không có tí nào tốt, bề ngoài lại khô khan. Nhìn xuôi nhìn ngược không giống nữ nhân một tí nào. Cho nên, đàn ông ở đây không ai thèm muốn bọn người ở viện nghiên cứu.

"Đái Thiếu Tướng, anh thật sự quá nổi bật, mọi người đều nhìn anh."

Bốn phía, từng ánh mắt như tia laser chia vào người Thẩm Quân. Cô nhận không được chọc hấn một tiếng. Còn có Mã Lị Tô bên kia, chả khác nào muốn bám cô ra trăm mảnh.

"Cô cũng không kém" Chỉ là một câu nói lịch sự, nhưng lý do hình như hơi khác.

"Thiếu Tướng đại nhân, anh biết hôm nay tới đây làm gì không?"

"Đại loại thôi."

"Anh thật có lòng." Thẩm Quân cười nhưng trong lòng khen ngợi hẳn.

"Cô cũng có vài nghiên cứu thành công."

Đái Luật Mậu không nóng không lạnh trả lời.

Thẩm Quân hôm nay trang điểm thành một bà cô già, Đái Luật Mậu cũng không hỏi tại sao, nhưng trong lòng lại nhớ tới hình ảnh cô gái hoạt bát xinh đẹp kia, thật sự không tồi. Chỉ là hẳn không nhận ra mà thôi, kế hoạch trả thù này, kể từ phút này thật sự đã đi lệch đường ray ban đầu vốn định rồi.

Ở đây có vài nhóm người là thiên chi kiều tử, cho nên Tạo Ái Sở không dám chậm trễ bọn họ, không bao lâu ánh đèn ở nơi này đột nhiên đổi khác, một vài nhân viên tự xưng là Hộ Tinh, chính là bảo hộ kết tinh tình yêu của những vị khách tới đây hôm nay.

Thẩm Quân đi cùng Đái Luật Mậu, cho nên mọi người thăm hiểu là hai người một cặp, dẫn họ đi vào một căn phòng đơn, bên trong xung quanh đều màu trắng, có một cái bàn pha lê cùng một cái ghế.

Lúc này, một người Hộ Tinh đối với hai người họ tự giới thiệu: "Hai vị nếu muốn có thể tự thân vận động. Còn nếu cảm thấy ngượng ngùng, có thể bấm một nút trên cái ghế này. Vào sâu bên trong, hai nút màu đỏ tức là khởi động trang bị. Trong quá trình nếu cảm thấy có gì không ổn, có thể cưỡng chế bấm nút Quit để rời khỏi. Nút Quit chính là nút bên dưới nút màu lam. Chúc hai vị có thể thu hoạch tốt đẹp thực nghiệm."

Người Hộ Tinh kia, sau khi giới thiệu xong thì quay người bỏ chạy. Cửa lớn đóng lại, bên trong chỉ còn Thẩm Quân và Đái Luật Mậu hai mặt nhìn nhau. Bên trong căn phòng này gọi là phòng Hộ Khoang, một nửa đều là pha lê hoàn toàn trong suốt, một nửa là vật liệu màu xám, bằng thép trong suốt.

Hiện nay hai người hoàn toàn lúng túng, nhưng Thẩm Quân vẫn đang đợi Đái Luật Mậu hành động trước, cô muốn xem xem cái vị Thiếu Tướng này sẽ lựa chọn như thế nào. Trực tiếp hành động hay là cấm dục Thiếu Tướng, sẽ trực tiếp bỏ đi. Thẩm Quân không làm gì hết, còn hẳn cũng bất động.

Thật lâu sau, Đái Luật Mậu lại hỏi: "Hôm nay cô định ghép đôi với ai?"

Thẩm Quân sững sốt, khẽ cười: "Không muốn gạt anh, nếu không phải anh tới thì tôi sẽ an vị ở Tạo Ái Sở đằng sau viện nghiên cứu, tham khảo chế tạo tân dược mới.

Câu trả lời này làm Đái Luật Mậu nháy mắt cứng đờ, nội tâm không biết sao lại nhẹ nhàng không ít, trên khuôn mặt lạnh lùng đột nhiên nhu hòa rất nhiều: "Thật ra là tôi nhiều chuyện hỏi thôi. "

"Không sao, dù sao tôi cũng là một người làm việc ở viện nghiên cứu lâu năm. Đối với việc ở phòng Hộ Khoang này tôi cũng cảm thấy có hứng thú, tôi phải cảm ơn anh cho tôi cơ hội được trải nghiệm."

"Ừm."

Lúc này, Đái Luật Mậu đi lại gần cái bàn pha lê kia, nghiên cứu mấy cái nút trên đó. Hắn chọn vào một cái nút xoay, ấn vào "tích tích". Sau hai tiếng đó, phòng Hộ Khoang xoay 180 độ. Thẩm Quân cũng không ngại ngùng nữa, cũng bắt đầu hành động.

Ban đầu hai người họ đứng cùng nhau, nhưng giờ đây đứng ở hai căn phòng khác nhau, thành ra đưa lưng về phía nhau.

"Thiếu Tướng Đại Nhân, hy vọng chúng ta hợp tác vui sướng."

Thật sự cô không còn một từ nào để diễn tả hành vi của bọn họ thích hợp hơn hai chữ hợp tác này. Thẩm Quân nói xong, đi về phía giữa căn phòng, ấn vào một cái nút trên đó, liền bắt đầu cởi quần áo chỉnh mình.

Phòng Hộ Khoang ở Tạo Ái Sở có chế độ sẵn sóc, ngay phía dưới cái bàn pha lê có cung cấp quần áo để mặc. Trên còn có mấy bình đồ uống để dùng, chừng là một lúc sau, sau khi vận động thì cảm thấy "miệng đắng lưỡi khô" thì có thể dùng.

Âm thanh cởi quần áo, sột soạt vang lên trong không khí. Thực mau, Thẩm Quân cũng thay đồ xong, cũng không biết nên làm gì tiếp nên cầm lấy một lọ nước trên bàn uống hết. Đúng là Tạo Ái Sở, quả thật tỉ mỉ đến như vậy.

Bên trong căn phòng Hộ Khoang này được lót thảm mềm mại, ở đây sẽ cảm thấy mọi thứ đều mềm mại như em bé, ôm ấp rất thoải mái. Thẩm Quân nằm lên trên ghế, cuối cùng tâm trạng cũng bình ổn trở lại, nhưng cả người bắt đầu trở nên khô nóng, bên tai vang lên tiếng "phanh phanh" tim đập thật nhanh. Trước ngực cũng bắt đầu phập phồng.

Sau khi chế độ Tạo Ái khởi động, Thẩm Quân tiến vào một trang trò chơi, đăng nhập xong hết, chỉ là cô đang lựa chọn chế độ trần truồng, trước mặt xuất hiện một cái màn hình ảo, cho cô lựa chọn địa điểm Tạo Ái, thậm chí phong cách đều có thể lựa chọn.

Thẩm Quân lựa chọn một địa điểm đơn giản. Một tỉnh thành nổi tiếng ở Mạc Tây Đô.

Vườn hoa Tulip.

Lộ thiên.

Nơi này, hiện lên trước mặt vô cùng chân thật, Mạc Tây Đô là một nơi vô cùng nổi tiếng ở Thủ Đô, đa dạng hoa cỏ, đầy đủ màu sắc, Thẩm Quân nhìn qua một lần liền thấy thích vô cùng. Không khỏi tưởng tượng nếu có thể thật sự đến đây để trải nghiệm, quả thật rất hưởng thụ, sung sướng nha.

Lựa chọn xong hết, Thẩm Quân lựa chọn tiến vào trò chơi. Thật sự thì Thẩm Quân còn đang suy nghĩ, chẳng lẽ hai người đối mặt với nhau đều là thoát ý toàn thân hay sao?

Giấy tiếp theo, những gì cô nghĩ liền thành hiện thật.

Tại vườn hoa Tulip, trên bãi cỏ xanh biếc, có một đôi nam nữ trần trụi đối diện nhau. Bốn phía xung quanh đều cực kỳ chân thật, gió nhẹ thổi quét qua khuôn mặt ôn nhu, cơ thể nóng rực, thậm chí cô đang đứng lên, bản thân đều có thể cảm nhận được sự thô ráp phía sau rõ ràng. Nếu không phải có trí nhớ rõ ràng, Thẩm Quân có thể hiểu lầm đây là một thế giới chân thật.

Còn một nam nhân lực lưỡng đang đứng gần cô. Lúc này khuôn mặt hắn vẫn như cũ cực kỳ bình tĩnh, dường như không thèm để ý tới cô. Duy nhất một điều cũng là không mặc quần áo. Nhưng mà đường cong trên người vô cùng hoàn mỹ, vẻ mặt lạnh lùng làm người ta phấn khởi không thôi.

Bên dưới quần trang kia chắc chắn là cơ thể cao lớn cường tráng vô cùng, tư thế oai hùng đỉnh bậc, vân da hay đường cong rõ ràng, mỗi cơ bắp đều chứa một loại bùng nổ vô cùng lớn. Phía dưới là hai cái chân dài thẳng tắp. Điều quan trọng nhất là cự long to lớn giữa hai chân kia, phía dưới có một bụi rậm đen, còn thật to lớn kia rù xuồng, phía dưới còn hai hòn châu to tròn.

Đáng người này đúng là làm người ta cảm thấy hâm mộ. Nam nhân ngoài kia mà nhìn thấy chắc chắn ghen ghét vô cùng. Còn chắc chắn sẽ lấy hắn làm mục tiêu mà phấn đấu, hoặc là ước ao được giống hắn. Đái Luật Mậu lẳng lặng đứng ở bên kia, cũng có đôi mắt. Trong lúc cô đang đánh giá hắn, hắn cũng quan sát cô.

Cuối cùng rút ra một kết luận: gương mặt thiên sứ, đáng người ma quỷ.

Báo vật của nhân gian, nóng bỏng đến cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Khí Tràn Đầy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.